Digitally signed by Denis Stroligo
DN: c=SI, o=state authorities, ou=web-certificates, givenName=Denis, sn=Stroligo, serialNumber=1237892714014, cn=Denis Stroligo
Reason: Direktor Uradnega lista Republike Slovenije
Date: 2021.06.08 14:48:10 +02'00'

Uradni list Republike Slovenije

Internet: www.uradni-list.si e-pošta: info@uradni-list.si

Št. **92** Ljubljana, torek **8. 6. 2021** ISSN **1318-0576** Leto **XXXI**

DRŽAVNI ZBOR

1969. Odlok o razglasitvi Ustavnega zakona o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije (OdUZ62a)

Na podlagi 171. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16) in tretjega odstavka 182. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) je Državni zbor na seji 4. junija 2021 sprejel

O D L O K
o razglasitvi Ustavnega zakona o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije (OdUZ62a)

Razglaša se Ustavni zakon o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije, ki ga je Državni zbor sprejel na seji 27. maja 2021.

Št. 001-02/21-3/4
Ljubljana, dne 4. junija 2021
EPA 1912-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1970. Ustavni zakon o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije (UZ62a)

U S T A V N I Z A K O N
O DOPOLNITVI II. POGLAVJA USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE (UZ62a)

I.

V Ustavi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16) se v II. poglavju za 62. členom doda nov 62.a člen, ki se glasi:

»62.a člen
(znakovni jezik in jezik gluhoslepih)

Zagotovljena sta svobodna uporaba in razvoj slovenskega znakovnega jezika. Na območjih občin, kjer sta uradna jezika tudi italijanščina ali madžarščina, je zagotovljena svobodna uporaba italijanskega in madžarskega znakovnega jezika. Uporabo teh jezikov in položaj njihovih uporabnikov ureja zakon.

Svobodno uporabo in razvoj jezika gluhoslepih ureja zakon.«.

II.

Ta ustavni zakon začne veljati z razglasitvijo v Državnem zboru.

Št. 001-02/19-7/83
Ljubljana, dne 27. maja 2021
EPA 538-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1971. Zakon o bančništvu (ZBan-3)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o bančništvu (ZBan-3)

Razglašam Zakon o bančništvu (ZBan-3), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-77
Ljubljana, dne 4. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

ZAKON
O BANČNIŠTVU (ZBan-3)

1. POGLAVJE: SPLOŠNE DOLOČBE

1.1. Vsebina zakona

1. člen

(predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pogoje za ustanovitev, poslovanje in redno prenehanje kreditnih institucij s sedežem v Republiki Sloveniji;

2. pogoje, pod katerimi lahko kreditne institucije s sedežem zunaj Republike Slovenije poslujejo na območju Republike Slovenije;

3. pristojne organe, ukrepe in pooblastila za izvajanje nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij v Republiki Sloveniji in nadzora nad poslovanjem drugih oseb, ki na območju Republike Slovenije v nasprotju s tem zakonom opravljajo storitve sprejemanja depozitov od javnosti;

4. ukrepe in pooblastila za obvladovanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi s kreditnimi institucijami s sedežem v Republiki Sloveniji.

(2) Ta zakon se ne uporablja za storitve, ki jih opravlja Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije, ali drugim aktom, ki ureja pristojnosti in naloge Banke Slovenije.

2. člen

(prenos aktov Evropske unije)

S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašajo naslednje direktive:

1. Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);

2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU);

3. Direktiva Sveta 86/635/EGS z dne 8. decembra 1986 o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih letnih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij (UL L št. 372 z dne 31. 12. 1986, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo 2006/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o spremembi direktiv Sveta 78/660/EGS o letnih računovodskih izkazih posameznih vrst družb, 83/349/EGS o konsolidiranih računovodskih izkazih, 86/635/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih bank in drugih finančnih institucij ter 91/674/EGS o letnih računovodskih izkazih in konsolidiranih računovodskih izkazih zavarovalnic (UL L št. 224 z dne 16. 8. 2006, str. 1);

4. Direktiva Sveta 89/117/EGS z dne 13. februarja 1989 o obveznosti podružnic, ustanovljenih v državi članici, ki pripadajo kreditnim in finančnim institucijam, s sedežem zunaj te države članice, glede objave letnih računovodskih izkazov (UL L št. 44 z dne 16. 2. 1989, str. 40);

5. Direktiva (EU) 2015/849 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2015 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma, spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta in Direktive Komisije 2006/70/ES (UL L št. 141 z dne 5. 6. 2015, str. 73), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2015/849/EU);

6. Direktiva (EU) 2019/878 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Direktive 2013/36/EU v zvezi z izvzetimi subjekti, finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, prejemki, nadzorniškimi ukrepi in pooblastili ter ukrepi za ohranitev kapitala (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 253).

1.2. Opredelitve kratic in izrazov

3. člen

(kratice drugih zakonov in aktov Evropske unije)

(1) V tem zakonu so uporabljene naslednje kratice drugih zakonov:

1. ZFK je zakon, ki ureja finančne konglomerate;

2. ZGD-1 je zakon, ki ureja gospodarske družbe;

3. ZIN je zakon, ki ureja inšpekcijski nadzor;

4. ZPre-1 je zakon, ki ureja prevzeme;

5. ZSDU je zakon, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju;

6. ZUP je zakon, ki ureja splošni upravni postopek;

7. ZUS-1 je zakon, ki ureja upravni spor.

(2) V tem zakonu so za akte Evropske unije uporabljeni naslednji skrajšani naslovi:

1. Direktiva 2009/65/ES je Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjemih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (prenovitev) (UL L št. 302 z dne 17. 11. 2009, str. 32), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2019/2162 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29);

2. Direktiva 2009/138/ES je Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (prenovitev) (UL L št. 335 z dne 17. 12. 2009, str. 1), zadnjič spremenjena z Direktivo (EU) 2018/843 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2018 o spremembi Direktive (EU) 2015/849 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja ali financiranje terorizma ter o spremembi direktiv 2009/138/ES in 2013/36/EU (UL L št. 156 z dne 19. 6. 2018, str. 43);

3. Direktiva 2014/65/EU je Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 349), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1);

4. Uredba 1092/2010/EU je Uredba (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2176 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1092/2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 146);

5. Uredba 1093/2010/EU je Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);

6. Uredba 575/2013/EU je Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 406 z dne 3. 12. 2020, str. 67);

7. Uredba 1024/2013/EU je Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63);

8. Uredba 468/2014/EU je Uredba (EU) št. 468/2014 Evropske centralne banke z dne 16. aprila 2014 o vzpostavitvi okvira za sodelovanje znotraj enotnega mehanizma nadzora med Evropsko centralno banko in pristojnimi nacionalnimi organi ter z imenovanimi nacionalnimi organi (okvirna uredba o EMN), (UL L št. 141 z dne 14. 5. 2014, str. 1);

9. Uredba 806/2014/EU je Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/877 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 806/2014 glede sposobnosti kreditnih institucij in investicijskih podjetij za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 226);

10. Uredba 2016/679/EU je Uredba (EU) št. 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L št. 119 z dne 4. 5. 2016, str. 1), zadnjič popravljena s Popravkom (UL L št. 127 z dne 23. 5. 2018, str. 2);

11. Uredba 2017/1129/EU je Uredba (EU) 2017/1129 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o prospektu, ki se objavi ob ponudbi vrednostnih papirjev javnosti ali njihovi uvrstitvi v trgovanje na reguliranem trgu, in razveljavitvi Direktive 2003/71/ES (UL L št. 168 z dne 30. 6. 2017, str. 12), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2009/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1);

12. Uredba 2017/2402/EU je Uredba (EU) 2017/2402 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2017 o določitvi splošnega okvira za listinjenje in o vzpostavitvi posebnega okvira za enostavno, pregledno in standardizirano listinjenje ter o spremembah direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES in 2011/61/EU ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 648/2012 (UL L št. 347 z dne 28. 12. 2017, str. 35);

13. Uredba 2019/876/EU je Uredba (EU) 2019/876 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. maja 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 v zvezi s količnikom finančnega vzvoda, količnikom neto stabilnega financiranja, zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kreditnim tveganjem nasprotne stranke, tržnim tveganjem, izpostavljenostmi do centralnih nasprotnih strank, izpostavljenostmi do kolektivnih naložbenih podjemov, velikimi izpostavljenostmi, zahtevami glede poročanja in razkritja ter Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 150 z dne 7. 6. 2019, str. 1), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4).

4. člen

(banka, hranilnica in bančno interesno združenje)

(1) Kreditna institucija, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, se lahko ustanovi kot banka ali hranilnica v skladu s tem zakonom.

(2) Izraz »banka« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Izraz »hranilnica« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom.

(4) Izraz »banka države članice« se v tem zakonu uporablja za kreditno institucijo s sedežem v drugi državi članici Evropske unije, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države članice za opravljanje bančnih storitev.

(5) Izraz »banka tretje države« je v tem zakonu uporabljen za kreditno institucijo s sedežem v državi, ki ni država članica, in ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa te države za opravljanje bančnih storitev.

(6) Izraz »podrejena banka« je za namen nadzora na konsolidirani podlagi v skladu z oddelkom 10.3. tega zakona uporabljen za banko, hranilnico, banko države članice in banko tretje države, ki ima položaj podrejene kreditne institucije.

(7) Določbe tega zakona se za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d.d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka) uporabljajo v obsegu, kot ga določa zakon, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ali drug zakon. SID banka je pooblaščena specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka po zakonu, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko, ki ne sme sprejemati depozitov od javnosti, razen s ponudbo javnosti, ki se glasi na vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev, katerih izdajatelj je SID banka. Ne glede na prvi stavek tega odstavka se SID banka za namene 132. člena tega zakona šteje kot posebna finančna institucija in za namene oddelka 10.3. tega zakona šteje kot finančna institucija.

(8) Banke se lahko združujejo v bančno interesno združenje, ki je ustanovljeno kot gospodarsko interesno združenje po ZGD-1. Bančno interesno združenje lahko izvaja izobraževanja in izdaja potrdila o opravljenem izobraževanju, organizira za svoje članice izvensodno reševanje sporov v zvezi z opravljanjem bančnih storitev ter opravlja tudi druge naloge iz pogodbe o ustanovitvi.

5. člen

(bančne in finančne storitve)

(1) Bančne storitve so storitve sprejemanja depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti ter dajanje kreditov za svoj račun.

(2) Finančne storitve so:

1. sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev;
2. dajanje kreditov, ki vključuje tudi:
– potrošniške kredite,
– hipotekarne kredite,
– odkup terjatev z regresom ali brez njega (faktoring),
– financiranje komercialnih poslov, vključno z izvoznim financiranjem na podlagi odkupa z diskontom in brez regresa dolgoročnih nezapadlih terjatev, zavarovanih s finančnim instrumentom (forfeiting);

3. finančni zakup (lizing, najem) dajanje sredstev v zakup, pri katerem se na zakupnika prenesejo vsa bistvena tveganja in koristi, ki izhajajo iz lastninske pravice nad sredstvom zakupa, pri čemer je prenos lastninske pravice na zakupnika mogoč, ne pa nujen;

4. plačilne storitve in storitve izdajanja elektronskega denarja;

5. izdajanje in upravljanje drugih plačilnih instrumentov (na primer potovalnih čekov in bančnih menic) v delu, v katerem ta storitev ni vključena v storitev iz prejšnje točke;

6. izdajanje garancij in drugih jamstev;

7. trgovanje za svoj račun ali za račun strank:

– z instrumenti denarnega trga,

– s tujimi plačilnimi sredstvi, vključno z menjalniškimi posli,

– s standardiziranimi terminskimi pogodbami in opcijami,

– z valutnimi in obrestnimi finančnimi instrumenti,

– s prenosljivimi vrednostnimi papirji;

8. sodelovanje pri izdaji vrednostnih papirjev in storitve, povezane s tem;

9. svetovanje podjetjem glede kapitalske strukture, poslovne strategije in sorodnih zadev ter svetovanje in storitve v zvezi z združitvami in nakupom podjetij;

10. denarno posredništvo na medbančnih trgih;

11. upravljanje naložb in svetovanje v zvezi s tem;

12. hramba vrednostnih papirjev in druge storitve, povezane s hrambo;

13. kreditne bonitetne storitve: zbiranje, analiza in posredovanje informacij o kreditni sposobnosti;

14. oddajanje sefov;

15. investicijske storitve in posli ter pomožne investicijske storitve po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Vzajemno priznane storitve po tem zakonu so bančne in finančne storitve.

6. člen

(dodatne in druge finančne storitve)

(1) Dodatne finančne storitve so:

1. dejavnost zavarovalnega zastopanja po zakonu, ki ureja zavarovalništvo;

2. storitve upravljanja plačilnih sistemov;

3. upravljanje pokojninskih skladov po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje;

4. skrbniške storitve, za katere drug zakon določa, da jih opravlja banka, in storitve, povezane s temi skrbniškimi storitvami;

5. kreditno posredništvo pri potrošniških in drugih kreditih;

6. druge storitve ali posli, ki imajo glede načina opravljanja in tveganj, ki jim je banka pri opravljanju izpostavljena, podobne značilnosti kot vzajemno priznane finančne storitve ali storitve iz 1. do 5. točke tega odstavka.

(2) Druge finančne storitve so:

1. opravljanje zavarovalnih ali pozavarovalnih poslov po zakonu, ki ureja zavarovalništvo,

2. storitve pokojninskih družb po zakonu, ki ureja pokojninsko in invalidsko zavarovanje,

3. upravljanje investicijskih skladov po zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov.

7. člen

(drugi izrazi)

(1) Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »bančna skupina« pomeni skupino, v kateri ima vsaj ena družba položaj:

– kreditne institucije, ki je nadrejena ali udeležena v vsaj eni drugi kreditni ali finančni instituciji oziroma družbi za pomožne storitve;

– kreditne institucije, ki je z drugo kreditno ali finančno institucijo oziroma družbo za pomožne storitve povezana s skupnim vodenjem;

– nadrejenega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija; ali

– nadrejenega mešanega finančnega holdinga, ki mu je podrejena vsaj ena kreditna institucija;

2. »dejanski stroški« so stroški, katerih višina ne presega stroškov, ki nastanejo oziroma je utemeljeno pričakovati, da bodo nastali zaradi opravljanja storitve ali dejavnosti;

3. »država članica« pomeni državo članico Evropske unije ali državo podpisnico Sporazuma o ustanovitvi Evropskega gospodarskega prostora (UL L št. 1 z dne 3. 1. 1994, str. 3);

4. »EU nadrejena družba« pomeni EU nadrejena institucija, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;

5. »Evropski bančni odbor« pomeni Evropski odbor za bančništvo, ki je bil ustanovljen s Sklepom Komisije z dne 5. novembra 2003 o ustanovitvi Evropskega odbora za bančništvo (UL L št. 3 z dne 7. 1. 2004, str. 36);

6. »Evropski odbor za sistemska tveganja« pomeni Evropski odbor za sistemska tveganja, ustanovljen z Uredbo 1092/2010/EU;

7. »Evropski bančni organ« pomeni Evropski bančni organ, ustanovljen z Uredbo 1093/2010/EU;

8. »Evropski organ za vrednostne papirje in trge« pomeni Evropski organ za vrednostne papirje in trge, ustanovljen z Uredbo 1095/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjena za Uredbo (EU) št. 258/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. aprila 2014 o vzpostavitvi programa Unije za podpiranje posebnih dejavnosti na področju računovodskega poročanja in revizije za obdobje 2014–2020 in o razveljavitvi Sklepa št. 716/2009/ES (UL L št. 105 z dne 8. 4. 2014, str. 1);

9. »Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine« pomeni Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine, ki je bil ustanovljen z Uredbo 1094/2010/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjena z Uredbo (EU) 2019/2175 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1);

10. »evropski nadzorni organ« pomeni Evropski bančni organ, Evropski organ za vrednostne papirje in trge ali Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine;

11. »finančna družba« pomeni:

– institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državi članici,

– finančno institucijo s sedežem v Republiki Slovenije ali drugi državni članici, če je finančna institucija podrejena družba kreditne institucije, investicijskega podjetja ali podjetja iz tretje ali četrte alineje te točke ter je vključena v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe 575/2013/EU,

– finančni holding, mešani finančni holding in mešani poslovni holding s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državni članici,

– nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji, EU nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding v Republiki Sloveniji in EU nadrejeni mešani finančni holding,

– podružnico banke tretje države v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

12. »finančna pogodba« pomeni katerokoli od naslednjih pogodb ali sporazumov:

– pogodbe o vrednostnih papirjih, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojo vrednostnega papirja, skupine ali indeksa vrednostnih papirjev, opcijami na vrednostni papir ali skupino ali indeks vrednostnih papirjev, posli začasne prodaje ali začasnega odkupa takšnega vrednostnega papirja, skupine ali indeksa,

– pogodbe o blagu, vključno s pogodbami za nakup, prodajo ali posojo blaga ali skupine ali indeksa blaga z dobavo v prihodnosti, opcijami na blago ali skupino ali indeks blaga, posli začasne prodaje oziroma začasnega odkupa takšnega blaga, skupine ali indeksa,

– terminske pogodbe in terminske dogovore, vključno s pogodbami (ki niso pogodbe o blagu iz prejšnje alineje) za nakup, prodajo ali prenos blaga ali premoženja druge vrste, storitve, pravice ali poslovnega deleža po določeni ceni na datum v prihodnosti,

– sporazume o zamenjavah, vključno z zamenjavami in opcijami v zvezi z obrestnimi merami, sporazumi o promptnem ali drugem menjalnem tečaju, valuto, delniškim indeksom ali lastniškim instrumentom, dolžniškim indeksom ali dolžniškim instrumentom, blagovnimi indeksi ali blagom, vremenom, izpusti ali inflacijo, zamenjavami celotnih donosov, zamenjavami kreditnih razmikov ali kreditnimi zamenjavami, ter drugimi podobnimi sporazumi ali transakcijami, s katerim se periodično trguje na trgih zamenjav ali izvedenih finančnih instrumentov,

– sporazume o medbančnem zadolževanju, kjer je rok vračila največ tri mesece,

– okvirne sporazume za pogodbe ali sporazume iz prve do pete alineje te točke;

13. »izredna javnofinančna pomoč« pomeni državno pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali drugo javnofinančno podporo na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;

14. »Komisija« pomeni Evropsko komisijo;

15. »majhna in nekompleksna banka« pomeni banko, kakor je opredeljena v 145. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in za katero velja, da je skupna vrednost sredstev enaka 5 milijardam eurov ali manjša;

16. »modelsko tveganje« pomeni morebitno izgubo, ki jo lahko utrpi banka kot posledico odločitev, ki bi lahko načeloma temeljile na rezultatih notranjih modelov, in sicer zaradi napak pri razvoju, izvajanju ali uporabi tovrstnih modelov;

17. »nadzorni organ« je nadzorni organ, ki je pristojen za nadzor nad subjekti finančnega sektorja, in ni pristojni organ, in na območju Republike Slovenije pomeni agencijo, pristojno za zavarovalni nadzor ter agencijo, pristojno za finančne trge;

18. »notranji pristop« pomeni pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen iz prvega odstavka 143. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi notranjih modelov iz 221. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi lastnih ocen iz 225. člena Uredbe 575/2013/EU, pristop na podlagi naprednih pristopov za merjenje iz drugega odstavka 312. člena Uredbe 575/2013/EU, metoda notranjih modelov iz 283. in 363. člena Uredbe 575/2013/EU ter pristop notranjega ocenjevanja iz tretjega odstavka 259. člena Uredbe 575/2013/EU;

19. »Odbor za finančno stabilnost« pomeni Odbor za finančno stabilnost, ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;

20. »organ nadzora« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja nadzorni svet banke in v enotirnem sistemu upravljanja neizvršne člane upravnega odbora banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščeni za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov banke;

21. »organ vodenja« pomeni v dvotirnem sistemu upravljanja upravo banke in v enotirnem sistemu upravljanja izvršne direktorje banke, ki so v skladu s tem zakonom pooblaščeni za vodenje poslov banke;

22. »organ za reševanje« pomeni organ za reševanje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Enotni odbor za reševanje;

23. »ožji družinski član« pomeni osebo, ki je v razmerju do druge osebe:

– njen zakonec ali oseba, s katero posameznik živi v dalj časa trajajoči življenjski skupnosti, ki ima po zakonu, ki ureja zakonsko zvezo in družinska razmerja, enake pravne posledice kot zakonska zveza,

– otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje,

– druga oseba, ki ji je dodeljena v skrbništvo, ali

– starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;

24. »politika prejemkov, nevtralna glede na spol« pomeni politiko prejemkov, ki temelji na načelu enakega plačila za enako delo ali delo enake vrednosti za zaposlene moške in ženske;

25. »pomembna banka« pomeni banko, ki jo kot pomembno opredeli Banka Slovenije na podlagi tega zakona v zvezi z uveljavljanem zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU;

26. »pristojni organ« pomeni pristojni organ, kakor je opredeljen v 40. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad kreditnimi institucijami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in na območju Republike Slovenije pomeni Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;

27. »skupina iz tretje države« pomeni skupino, katere nadrejena oseba ima sedež v tretji državi;

28. »sistemsko pomembna banka« pomeni banko, ki bi v primeru propada ali slabega poslovanja lahko povzročila sistemsko tveganje in ima položaj:

– EU nadrejene banke,

– podrejene banke EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu,

– banke, ki ni podrejena subjektu iz prve in druge alineje te točke;

29. »sistemsko tveganje« pomeni tveganje motenj v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo;

30. »subjekt v skupini« pomeni pravno osebo, ki je del skupine;

31. »tretja država« pomeni državo, ki ni država članica;

32. »upravljalni organ« pomeni organ vodenja ali nadzora banke;

33. »višje vodstvo« pomeni fizične osebe, ki v banki opravljajo izvršilne funkcije in so odgovorne organu vodenja za vsakodnevno izvajanje poslov banke;

34. »zunanje izvajanje« pomeni kakršen koli dogovor med banko in ponudnikom storitev, v skladu s katerim ponudnik storitev izvaja proces, storitev ali dejavnost, ki bi jo sicer banka izvajala sama.

(2) Pojmi elektronski denar, plačilna storitev in storitve upravljanja plačilnih sistemov imajo enak pomen, kakor je določen v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(3) Banka Slovenije opredeli podrobnejša merila za določitev pomembne banke iz 25. točke prvega odstavka tega člena

v zvezi z uveljavljanjem določenih zahtev, ki jih za pomembne banke določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU. Pri določanju podrobnejših meril za pomembne banke Banka Slovenije upošteva:

1. velikost in notranjo organiziranost banke,
2. naravo, obseg in zapletenosti dejavnosti, ki jih banka opravlja,
3. pomen banke za lokalni trg.

8. člen

(pomen izrazov, ki so opredeljeni v Uredbi 575/2013/EU)

(1) V tem zakonu navedeni izrazi, ki so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, z upoštevanjem drugega odstavka tega člena pomenijo enako kot je določeno v omenjeni uredbi.

(2) Za potrebe tega zakona se naslednji izrazi iz Uredbe 575/2013/EU uporabljajo tako, da pomenijo:

1. »družba za upravljanje« je družba za upravljanje, kakor je opredeljena v 19. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni družbo za upravljanje iz 6. točke 2. člena ZFK ali drugega upravitelja investicijskih skladov, vključno s subjekti iz tretjih držav, ki opravljajo podobne dejavnosti in so predmet zakonodaje tretje države, v kateri veljajo zahteve glede nadzora in regulativne zahteve, ki so vsaj enakovredne tistim, ki se uporabljajo v Evropski uniji;

2. »finančna institucija« je finančna institucija, kakor je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni družbo, ki ni institucija ali čisti industrijski holding ter katere osnovna dejavnost je pridobivanje kapitalskih deležev ali opravljanje ene ali več dejavnosti iz 2. do 12. točke in 15. točke drugega odstavka 5. člena tega zakona, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

3. »finančni instrument« je finančni instrument, kakor je opredeljen v 50. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni karkoli od naslednjega:

– pogodbe, ki eni stranki prinašajo finančno terjatev, drugi stranki pa finančno obveznost ali lastniški instrument,
– finančni instrument v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov,
– izvedeni finančni instrument,
– primarni finančni instrument,
– denarni instrument, pri čemer so instrumenti iz prve, druge in tretje alineje finančni instrumenti le, če njihova vrednost izhaja iz cene osnovnega finančnega instrumenta ali druge osnovne postavke, stopnje ali indeksa;

4. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni investicijsko podjetje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen kreditnih institucij;

5. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kakor je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni mešani finančni holding iz 7. člena ZFK;

6. »pozavarovalnica« je pozavarovalnica, kakor je opredeljena v 6. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni pozavarovalnico iz prve in druge alineje 3. točke 2. člena ZFK;

7. »reguliran trg« je reguliran trg, kakor je opredeljen v 92. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni organiziran trg iz zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov;

8. »skupina« pomeni skupino, kakor je opredeljena v 138. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni skupino podjetij:

– med katerimi je vsaj eno podjetje kreditna institucija, ki opravlja bančne storitve in
– ki jo sestavljajo nadrejena oseba in njene podrejene družbe ali podjetja, ki so medsebojno povezana, kot je navedeno v 56. členu ZGD-1;

9. »subjekt finančnega sektorja« je subjekt finančnega sektorja, kakor je opredeljen v 27. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni:

– institucijo,
– finančno institucijo,
– družbo za pomožne storitve, vključeno v konsolidiran finančni položaj institucije,
– zavarovalnico,
– zavarovalnico tretje države,
– pozavarovalnico,
– pozavarovalnico tretje države,
– zavarovalni holding, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja zavarovalništvo;
– družbo, ki je v državi članici sedeža upravičena opravljati zavarovalne posle in se zanjo v skladu s predpisi te države, ki prenašajo 4. člen Direktive 2009/138/ES, ne uporabljajo zahteve navedene direktive,
– družbo tretje države, katere glavna dejavnost je primerljiva s katerimkoli subjektom prejšnjih alinej;

10. »udeležba« je udeležba, kakor je opredeljena v 35. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni udeležbo iz druge alineje 12. točke 2. člena ZFK ali neposredno ali posredno imetništvo 20 odstotkov ali več glasovalnih pravic ali kapitala družbe;

11. »zavarovalnica« je zavarovalnica, kakor je opredeljena v 5. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni zavarovalnico iz prve in druge alineje 2. točke 2. člena ZFK.

(3) Kadar se zahteve ali nadzorniška pooblastila iz tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU uporabljajo na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, zajemajo izrazi »institucija«, »nadrejena institucija v državi članici« »EU nadrejena institucija« in »nadrejena oseba«, kot so opredeljeni v 4. členu Uredbe 575/2013/EU, in izrazi »banka«, »nadrejena banka« in »EU nadrejena banka«, kot so uporabljeni v tem zakonu, tudi:

– finančne holdinge in mešane finančne holdinge, ki so pridobili odobritev v skladu s 83. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU,
– podrejeno kreditno institucijo, ki je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpopolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi, kadar jo obvladuje EU nadrejeni finančni holding, EU nadrejeni mešani finančni holding, nadrejeni finančni holding v državi članici ali nadrejeni mešani finančni holding v državi članici, če ta nadrejena oseba ne potrebuje odobritve v skladu s 86. členom tega zakona oziroma četrtim odstavkom 21a člena Direktive 2013/36/EU; in
– finančne holdinge, mešane finančne holdinge ali institucije, ki so v skladu s 306. členom tega zakona oziroma točko (d) šestega odstavka 21a člena Direktive 2013/36/EU začasno imenovane za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev iz tega zakona oziroma Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

2. POGLAVJE: PRISTOJNI ORGAN IN SPLOŠNA NAČELA IZVAJANJA NADZORA

2.1. **Pristojni organi**

9. člen

(pristojni organ v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za izvajanje nadzora nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, razen glede nalog in pristojnosti bonitetnega nadzora, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna in odgovorna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije pri opravljanju nalog in pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU zagotavlja, da subjekti nadzora ravnajo v skladu z:

1. določbami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ter predpisov, izdanih na njuni podlagi;

2. določbami regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe 1093/2010/EU;

3. smernicami, priporočili, uredbami in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU;

4. smernicami, priporočili in drugimi pravnimi akti, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU;

5. opozorili in priporočili, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU;

6. drugimi veljavnimi pravnimi akti, vključno z akti, ki jih izda Komisija ali drug organ Evropske unije na podlagi Direktive 2013/36/EU ali Direktive 2014/59/EU, ter mednarodnimi standardi in priporočili glede poslovanja kreditnih institucij in bonitetnega nadzora kreditnih institucij;

7. usmeritvami, ki jih izda Banka Slovenije glede izvajanja pravil iz 1. do 6. točke tega odstavka v skladu z 10. členom tega zakona.

10. člen

(izdajanje usmeritev)

(1) Banka Slovenije izdaja usmeritve za splošno in podrobnejšo enotno razlago in uporabo predpisov iz drugega odstavka prejšnjega člena ter oblikovanja dobre prakse.

(2) Usmeritve se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

11. člen

(pristojnost Banke Slovenije za makrobonitetni nadzor)

(1) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 458. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za določanje ukrepov za omejevanje makrobonitetnega ali sistemskega tveganja v zvezi z bankami ter za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov v obsegu in na način, določen v 7. poglavju tega zakona.

(2) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 124. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višje uteži tveganja ter strožjih meril za izpostavljenosti, zavarovane s hipotekami na nepremičnine, iz 125. in 126. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka Slovenije je v vlogi imenovanega organa pristojna za izvajanje 164. člena Uredbe 575/2013/EU in s tem pristojna za ocenjevanje ustreznosti in določitev višjih minimalnih vrednosti z izpostavljenostjo tehtanega povprečja izgube ob neplačilu za izpostavljenosti na drobno, zavarovane s hipotekami na nepremičnine, iz četrtega odstavka 164. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije pri sprejemanju odločitev iz drugega in tretjega odstavka tega člena tesno sodeluje z Evropsko centralno banko, kadar je pristojna za izvajanje pooblastil in nalog bonitetnega nadzora nad bankami v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, zlasti z izmenjavo vseh potrebnih informacij in ob upoštevanju medsebojnega vpliva z drugimi ukrepi. V ta namen Banka Slovenije uradno obvestilo Evropskemu bančnemu organu in Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz tretjega pododstavka drugega odstavka 124. člena Uredbe 575/2013/EU in iz tretjega pododstavka šestega odstavka 164. člena Uredbe 575/2013/EU pošlje tudi Evropski centralni banki.

12. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor nad drugimi osebami)

(1) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor nad osebami, ki v nasprotju s prepovedjo, določeno v 112. členu tega zakona, opravljajo storitve sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Nadzor nad osebami iz prejšnjega odstavka se opravlja v obsegu, določenem v oddelku 10.4. tega zakona.

13. člen

(sodelovanje v Evropskem sistemu finančnega nadzora)

(1) Banka Slovenije si pri izvajanju nalog in pristojnosti v zvezi z nadzorom nad bankami v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti s sodelovanjem s pristojnimi organi držav članic in organi Evropske unije, prizadeva za oblikovanje in uveljavljanje enotnih nadzornih orodij in praks.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije sodeluje:

1. kot članica Evropskega sistema finančnega nadzora in zlasti zagotavlja pretok ustreznih in zanesljivih informacij med člani sistema,

2. pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in po potrebi v kolegijih nadzornikov,

3. z Evropskim odborom za sistemska tveganja.

(3) Banka Slovenije odloči o uporabi smernic ali priporočil evropskega nadzornega organa, ki zadevajo subjekte, za nadzor nad katerimi je pristojna Banka Slovenije, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Pristojnosti Banke Slovenije po tem in drugih zakonih ne smejo vplivati na izvajanje njenih nalog iz prejšnjega odstavka.

2.2. **Splošna načela v zvezi z izvajanjem nadzora**

2.2.1. *Zaupne informacije*

14. člen

(obveznost varovanja zaupnih informacij)

(1) Zaupne informacije po tem zakonu so vse informacije o posamezni banki, ki jih pri opravljanju nadzora nad banko pridobi Banka Slovenije od banke ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nadzora nad posamezno banko, vključno z internimi ocenami in poročili Banke Slovenije o poslovanju posamezne banke.

(2) Če zakon ne določa drugače, ne sme Banka Slovenije razkriti zaupnih informacij o posamezni banki drugi osebi ali državnemu organu, razen v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Zaposleni pri Banki Slovenije, revizorji in drugi strokovnjaki, ki delajo ali so delali po pooblastilu Banke Slovenije, morajo vse informacije, ki so jih pridobili pri opravljanju nalog za Banko Slovenije, v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti nadzora, varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen če ta zakon določa drugače.

(4) Prepoved iz drugega in tretjega odstavka tega člena ne velja:

1. za zaupne informacije, ki so potrebne za izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;

2. v primeru stečaja banke ali prisilne likvidacije banke, glede zaupnih informacij, ki so potrebne za uveljavljanje terjatev upnikov do banke in za izvedbo drugih dejanj v stečajnem postopku ali postopku prisilne likvidacije ter s tema postopkoma povezanih pravdnih postopkih, razen glede informacij, ki se nanašajo tudi na druge osebe, ki so bile udeležene pri poskusih reorganizacije banke;

3. za rezultate stresnih testov, ki jih izvede Banka Slovenije v skladu s petim odstavkom 192. člena tega zakona ali 32. členom Uredbe 1093/2010/EU, kadar te rezultate objavi Banka Slovenije ali jih z namenom objave posreduje Evropskemu bančnemu organu;

4. za informacije o dovoljenjih za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, dovoljenjih za izdajanje hipotekarnih in komunalnih obveznic, dovoljenjih za pridobitev kvalificiranega deleža ter dovoljenjih za opravljanje funkcije člana uprave banke in dovoljenjih za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta;

5. v drugih primerih, ko zakon izrecno določa, da Banka Slovenije ali oseba iz tretjega odstavka tega člena zaupne informacije lahko razkrije javnosti ali določenim prejemnikom.

(5) Obveznost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi Republike Slovenije ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ter organi držav članic, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU in v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

15. člen

(uporaba in posredovanje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije sme zaupne informacije uporabiti samo za naslednje namene:

1. da preveri pogoje za izdajo dovoljenj in soglasij, o katerih odloča na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in drugih zakonov, ter da zagotovi učinkovito spremljanje poslovanja bank na posamični in konsolidirani podlagi;

2. da izreka ukrepe nadzora ter odloča o drugih ukrepih, za katere je pooblaščena v skladu s tem ali drugim zakonom;

3. da izreka kazni za prekrške ter vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;

4. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, in v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov EU.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije v zvezi s posamezno banko razkrije drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v zakonu.

(3) Določbe prejšnjega in tega člena ne preprečujejo razkritja zaupnih informacij Evropskemu parlamentu, kadar ta izvaja preiskovalne pristojnosti na podlagi 226. člena PDEU.

(4) Ne glede na določbe tega člena se za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

16. člen

(razkritje zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije nadzornim organom Republike Slovenije ali pristojnim organom drugih držav članic v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti nadzora ter Evropski centralni banki, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom, pristojnim za nadzor drugih subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;

2. organom, pristojnim za izvajanje makrobonitetnega nadzora;

3. organom, pristojnim za reševanje institucij, ter organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema;

4. sodišču in drugim organom, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;

5. sodišču, državnemu tožilstvu ali policiji v skladu s predpisi, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;

6. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;

7. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog;

8. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank (v nadaljnjem besedilu: ESCB), Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili in nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, ter zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;

9. pogodbenim ali institucionalnim shemam za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;

10. organom, pristojnim za pregled nad delovanjem plačilnih sistemov;

11. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1094/2010/EU, in Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1095/2010/EU;

12. organom, ki so pristojni za nadzor nad organi, ki opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije ali stečaja banke ali v drugem podobnem postopku;

13. organom, ki so pristojni za nadzor nad pogodbenimi ali institucionalnimi shemami za zaščito vlog iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;

14. organom, ki so pristojni za nadzor nad revizorji, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov nadzorovanih finančnih družb;

15. organom, ki so pristojni za odkrivanje ali pregon dejanj, ki pomenijo kršitev predpisov o poslovanju gospodarskih družb, če jih potrebujejo v postopkih, ki jih vodijo v okviru svojih pristojnosti;

16. centralni klirinško-depotni družbi ali drugi klirinški družbi oziroma poravnalnemu sistemu po zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, v zvezi z opravljanjem storitev izravnave in poravnave poslov, sklenjenih na enem od trgov v Republiki Sloveniji, če Banka Slovenije oceni, da so te informacije potrebne, da se zagotovi ustrezno ukrepanje te družbe glede neizpolnitve oziroma morebitne neizpolnitve obveznosti udeležencev teh trgov;

17. pritožbenemu organu ali sodišču, ki v zvezi s konkretno informacijo vodi postopek na področju dostopa do informacij javnega značaja;

18. državnemu organu, ki opravlja nadzor nad varstvom osebnih podatkov;

19. finančnim obveščevalnim enotam, kot so določene v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, in drugim organom, ki opravljajo nadzor nad kreditnimi institucijami in finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU;

20. organom, ki so pristojni in odgovorni za uporabo pravil glede strukturnega ločevanja v bančni skupini.

(3) Banka Slovenije lahko subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih organ oziroma oseba potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Če zaupne informacije vključujejo zaupne podatke o posamezni stranki, se ti podatki posredujejo subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena le, če bi zaupne podatke ob upoštevanju drugega ali tretjega odstavka 146. člena tega zakona lahko ti subjekti zahtevali tudi neposredno od banke.

(4) Kadar organi iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena izvajajo pristojnosti odkrivanja in pregona kršitev predpisov s pomočjo oseb, ki so imenovane za izvajanje posameznih nalog in niso del javnega sektorja, lahko Banka

Slovenije razkrije zaupne informacije tudi tem osebam. Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije samo, če te osebe predložijo sklep organa iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena o imenovanju za izvajanje posameznih nalog ali če Banko Slovenije o imenovanju teh oseb in posameznih nalogah, za katere so bile imenovane, obvesti organ iz 12., 13. ali 14. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo te informacije uporabiti samo za izvajanje svojih pristojnosti nadzora oziroma nalog iz prvega odstavka tega člena in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 10.2. tega zakona, razkriti subjektom iz 12. do 16. točke drugega odstavka tega člena s soglasjem pristojnega organa te države članice.

17. člen

(razkritje zaupnih informacij drugim organom Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Vladi Republike Slovenije oziroma drugemu državnemu organu Republike Slovenije, ki je odgovoren za pripravo zakonodaje glede nadzora nad bankami, investicijskimi podjetji, finančnimi institucijami in zavarovalnicami, kadar je takšno razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

(2) Banka Slovenije lahko zaupne informacije razkrije Državnemu zboru Republike Slovenije, kadar ta v skladu z zakonsko določenimi pooblastili izvaja nadzor nad delovanjem Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora, in le v obsegu, ko je posredovanje posameznih zaupnih informacij nujno za izvajanje pooblastil nadzora nad delovanjem Banke Slovenije.

(3) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, morajo te informacije varovati kot zaupne in jih ne smejo razkriti drugi osebi ali državnemu organu, razen v primerih iz četrtega odstavka 14. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu z oddelkom 10.2. tega zakona, razkriti subjektom iz prvega in drugega odstavka tega člena samo s soglasjem pristojnega organa te države članice in za namen, za katerega je bilo to soglasje dano.

18. člen

(razkritje informacij mednarodnim organom)

(1) Banka Slovenije lahko na podlagi pisne zahteve razkrije ali posreduje zaupne informacije Mednarodnemu denarnemu skladu, Svetovni banki, Banki za mednarodne poravnave in Odboru za finančno stabilnost (mednarodni).

(2) Razkritje ali posredovanje zaupnih informacij iz prejšnjega odstavka je dopustno, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

– mednarodni organ iz prvega odstavka tega člena informacije pridobiva za namen iz tretjega odstavka tega člena;

– je pisna zahteva upravičena zaradi posamičnih nalog, ki jih mednarodni organ opravlja v skladu s svojimi pooblastili, in obsega vse podatke iz četrtega odstavka tega člena;

– so zahtevane informacije potrebne zgolj za opravljanje posamičnih nalog mednarodnega organa in ne presegajo nalog, ki jih v skladu z aktom o delovanju organa slednji opravlja;

– se za navedene mednarodne organe in osebe, ki bodo prejele informacije, uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;

– mednarodni organ in osebe, ki bodo prejele informacije, pri obdelavi osebnih podatkov upoštevajo zahteve Uredbe 2016/679/EU.

(3) Mednarodni organi iz prvega odstavka tega člena lahko zaupne informacije pridobijo samo za naslednje namene:

– Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka za namene ocenjevanja v okviru Programa za oceno finančnih sektorjev;

– Banka za mednarodne povezave za namene kvantitativnih ocen učinka;

– Odbor za finančno stabilnost za namene funkcije nadzora.

(4) Zahteva iz drugega odstavka tega člena mora obsegati vsaj:

– natančno opredeljeno naravo, obseg in obliko zahtevanih informacij ter način njihovega razkritja ali posredovanja,

– navedbo oseb, ki so neposredno povezane z opravljanjem posebne naloge.

(5) Zahtevane informacije se lahko posredujejo ali razkrijejo le osebam, ki so neposredno povezane z opravljanjem posamične naloge iz druge alineje drugega odstavka tega člena.

(6) Informacije iz tega člena, ki niso zbirne ali anonimizirane, se organom iz prvega odstavka tega člena ne smejo posredovati, razkrijejo pa se lahko le v prostorih Banke Slovenije.

19. člen

(obveščanje v primeru kriznih razmer)

(1) Banka Slovenije v primeru kriznih razmer v Republiki Sloveniji, ki vključujejo tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v drugi državi članici, zlasti v primerih, ko so te razmere povezane s poslovanjem pomembne podružnice banke ali subjektov v skupini v drugi državi članici, o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice, Evropski bančni organ, centralne banke ESCB ter Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Kadar Banka Slovenije pridobi zaupne informacije v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka od pristojnega organa druge države članice ali drugega organa iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti ministrstvo, pristojno za finance, kadar je takšno razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor ter izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje kreditnih institucij.

(3) Ne glede na četrti odstavek 17. člena tega zakona sme Banka Slovenije razkriti zaupne informacije, ki jih pridobi v zvezi z okoliščinami iz prvega odstavka tega člena, ministrstvu, pristojnemu za finance, tudi brez soglasja pristojnega organa države članice, če je razkritje nujno za izvedbo ukrepov za stabilizacijo banke.

20. člen

(posredovanje zaupnih informacij osebam tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko razkrije zaupne informacije osebam iz tretje države, ki imajo v tretji državi položaj pristojnega organa ali subjekta iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. če je Republika Slovenija s tretjo državo sklenila dogovor o sodelovanju med navedenimi organi Republike Slovenije in tretje države, s katerim je dogovorjena medsebojna izmenjava zaupnih informacij;

2. če se za navedene osebe tretje države v tej državi uporabljajo pravila o obveznosti varovanja zaupnih informacij, z vsebino, določeno v 14. in 15. členu tega zakona;

3. če je informacija, ki je predmet razkritja osebi tretje države, namenjena samo potrebam izvajanja nalog pristojnega organa ali nalog subjektov iz 1. do 6. točke ter 12. do 14. točke drugega odstavka 16. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sme zaupne informacije, ki jih je pridobila od pristojnega organa druge države članice ali pri opravljanju pregleda poslovanja podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom, razkriti osebam iz prejšnjega odstavka samo s soglasjem pristojnega organa te države članice.

2.2.2. *Odgovornost za izvajanje nadzora*

21. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nadzora)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju pristojnosti nadzora na podlagi tega zakona ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da je Banka Slovenije pri izrekanju ukrepov nadzora in izvajanju drugih pristojnosti na podlagi tega zakona ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času odločanja, lahko upravičeno štela, da so izpolnjeni pogoji za izrekanje ukrepov nadzora ali za izvajanje drugih pristojnosti v skladu s tem zakonom in da so izrečeni ukrepi zakoniti.

(3) Banka Slovenije je odgovorna za ravnanja oseb, ki so pri izvajanju nadzora in drugih pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije, nastane škoda, lahko oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Šteje se, da je oseba, ki je delovala v imenu Banke Slovenije pri izvajanju pristojnosti nadzora v skladu s tem zakonom, ravnala z ustrezno skrbnostjo, če je ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi je razpolagala v času svojega delovanja, ravnala kot dober strokovnjak.

2.2.3. *Sodelovanje med nadzornimi organi*

22. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi Republike Slovenije)

(1) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije sodelujejo pri izvajanju svojih nalog in pooblastil pri opravljanju nadzora ter si skupno prizadevajo za učinkovit nadzor na ravni finančnega sistema.

(2) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije si v največji možni meri prizadevajo za poenotenje nadzorniških praks ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa pri nadzoru upravljanja tveganj.

(3) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo na zahtevo posameznega nadzornega organa posredovati temu organu vse podatke glede nadzorovanega subjekta, ki jih organ potrebuje v postopku opravljanja nalog nadzora, v postopku v zvezi z izdajo dovoljenj ali pri odločanju o drugih posamičnih zadevah v skladu z zakonom.

(4) Banka Slovenije in nadzorni organi Republike Slovenije morajo drug drugega na lastno pobudo obveščati o nepravilnostih ali drugih okoliščinah, ki jih ugotovijo pri opravljanju nadzora ali drugih svojih nalog in pristojnosti, če te ugotovitve vplivajo ali bi lahko vplivale na izvajanje nalog tega nadzornega organa pri opravljanju nadzora, zlasti informacije o:

1. ugotovljenih neugodnih trendih v poslovanju nadzorovanega subjekta, zlasti glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev, ki bi lahko resno vplivali na druge nadzorovane subjekte;

2. pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih izreče nadzorni organ v okviru svojih pristojnosti.

(5) Podrobnejšo vsebino in način medsebojnega sodelovanja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije določi minister oziroma ministrica (v nadaljnjem besedilu: minister), pristojna za finance, na podlagi predhodnega mnenja Banke Slovenije in nadzornih organov Republike Slovenije.

23. člen

(sodelovanje s pristojnimi organi držav članic in tretjih držav)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi držav članic, ki so pristojni za nadzor kreditnih institucij, glede nadzora nad poslovanjem kreditnih institucij, ki poslujejo v Republiki Sloveniji in drugih državah članicah, v katerih nimajo sedeža, zlasti prek podružnice.

(2) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic zlasti z izmenjavo vseh informacij, s katerimi bi se lahko olajšal nadzor nad kreditnimi institucijami, vključno s preverjanjem pogojev za izdajo dovoljenj, spremljanjem izpolnjevanja bonitetnih zahtev ter presojo ugleda in izkušenj članov upravljalnih organov ter primernosti imetnikov kvalificiranih deležev.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu v državi članici:

1. na njegovo zahtevo predloži informacije iz prejšnjega odstavka;

2. na lastno pobudo posreduje vse informacije, ki so po mnenju Banke Slovenije bistvene za izvajanje nalog nadzora tega pristojnega organa.

(4) Informacija se šteje za bistveno po prejšnjem odstavku, če bi lahko imela pomemben vpliv za oceno finančne trdnosti banke države članice.

(5) Kadar je Banka Slovenije pristojna za nadzor podružnice banke tretje države ali za nadzor banke, ki je del iste skupine kot podružnica banke tretje države, tesno sodeluje s pristojnimi organi držav članic za podružnice banke ali institucije, ki so del iste skupine iz tretje države, z namenom:

– da se zagotovi, da so vse dejavnosti te skupine iz tretje države v Evropski uniji predmet celovitega nadzora,

– da se prepreči izogibanje zahtevam, ki se uporabljajo za skupine iz tretjih držav na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU, ter

– da se preprečijo škodljive posledice za finančno stabilnost Evropske unije.

(6) Banka Slovenije sklepa sporazume o sodelovanju s pristojnimi organi tretjih držav glede opravljanja nalog nadzora nad bankami, ki opravljajo storitve v tretji državi v skladu s tem zakonom, ter glede opravljanja nalog nadzora nad podružnicami bank iz tretje države, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom.

(7) Banka Slovenije tesno sodeluje in si izmenjuje informacije s finančnimi obveščevalnimi enotami in drugimi organi držav članic, pristojnimi za nadzor nad kreditnimi institucijami finančnimi institucijami na podlagi predpisov, ki prenašajo Direktivo 2015/849/EU, če:

– je to potrebno za opravljanje nalog v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, Uredbo 575/2013/EU ali Direktivo 2015/849/EU in

– če takšno sodelovanje in izmenjava informacij ne posegata v poizvedovanje, preiskavo ali postopek, ki poteka v skladu s kazenskim ali upravnim pravom Republike Slovenije.

24. člen

(sodelovanje z Evropskim bančnim organom)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog nadzora nad bankami sodeluje z Evropskim bančnim organom in mu predloži vse informacije, potrebne za izvajanje njegovih nalog v skladu z določbami 35. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(2) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, če pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne predloži bistvenih informacij za izvajanje nadzora nad bankami in glede poslovanja bank držav članic v Republiki Sloveniji ali če zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje, zlasti glede izmenjave pomembnih informacij v zvezi z opravljanjem nadzora, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku.

25. člen

(obveščanje organov Evropske unije)

Banka Slovenije obvešča Komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko in druge organe Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

3. POGLAVJE:
STATUSNI USTROJ BANKE

3.1. **Splošne določbe**

26. člen

(organiziranost kot delniška družba)

(1) Banka mora biti organizirana v pravnoorganizacijski obliki delniške družbe ali evropske delniške družbe.

(2) Za banko se uporabljajo določbe ZGD-1, ki veljajo za delniške družbe ali evropske delniške družbe, če ni s tem zakonom drugače določeno.

27. člen

(uporaba imena)

(1) V sodni register se ne sme vpisati firma, ki vsebuje besede »banka«, »kreditna institucija« ali »hranilnica« ali izpeljanke iz teh besed, če pravna oseba ni pridobila dovoljenja pristojnega organa za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če uporaba firme ali druge oznake banke države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ustvarja ali bi lahko ustvarila zmedo med uporabniki, lahko Banka Slovenije od te banke zahteva, da uporabi dodatne znake, s katerimi se odpravijo nejasnosti.

3.2. **Ustanovni kapital in delnice banke**

28. člen

(ustanovni kapital banke)

(1) Najnižji znesek ustanovnega kapitala banke je 5.000.000 eurov.

(2) Ustanovni kapital banke vključuje eno ali več postavk iz točk (a) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

29. člen

(delnice banke)

(1) Delnice banke se lahko glasijo le na ime.

(2) Delnice banke se lahko vplačajo samo v denarju.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja v primeru:

1. ustanovitve banke ali povečanja osnovnega kapitala banke zaradi izvedbe združitve ali delitve;

2. povečanja osnovnega kapitala banke iz sredstev banke;

3. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;

4. povečanja osnovnega kapitala banke na podlagi ukrepov za reševanje banke, v skladu z zakonom, ki ureja reševanje in postopke prenehanja bank.

(4) Kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke se za namen tega zakona ne šteje:

1. izročitev zamenljivih kapitalskih instrumentov, ki jih je izdala banka in ki izpolnjujejo pogoje v skladu z določbami Uredbe 575/2013/EU, če so bili kapitalski instrumenti vplačani v denarju;

2. denarne terjatve, ki pripadajo zaposlenim iz naslova izplačila variabilnega dela prejemkov, ki jim jih zagotavlja banka v skladu s tem zakonom.

(5) Delnice banke morajo biti v celoti vplačane pred vpisom ustanovitve oziroma povečanja osnovnega kapitala v sodni register.

(6) Za delnice banke, ki so delnice z nominalnim zneskom, se ne uporablja določba drugega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da se morajo delnice z nominalnim zneskom glasiti najmanj na en euro ali njegov večkratnik, za kosovne delnice banke pa se ne uporablja določba tretjega odstavka 172. člena ZGD-1, ki določa, da znesek v osnovnem kapitalu, ki pripada posamezni kosovni delnici, ne sme biti nižji od enega eura.

(7) Banka Slovenije predpiše merila za stvarne vložke, ki se lahko upoštevajo pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s 3. točko tretjega odstavka tega člena.

(8) Statut banke lahko določi pooblastilo upravi za povečanje osnovnega kapitala banke (odobreni kapital), pri čemer se ne uporabljata zahtevi iz ZGD-1, da znesek odobrenega kapitala ne sme preseči polovice osnovnega kapitala, ki je obstajal v času, ko je bil statut spremenjen. Statut banke lahko določi tudi pogoje povečanja osnovnega kapitala z odobrenim kapitalom.

(9) Ne glede na določbe ZGD-1 sme pri pogojnem povečanju osnovnega kapitala banke najmanjši emisijski znesek delnic, izdanih v postopku pogojnega povečanja osnovnega kapitala, preseči polovico osnovnega kapitala, ki obstaja med sklepanjem o pogojnem povečanju kapitala.

30. člen

(ničnost skupščinskih sklepov)

(1) Poleg primerov, določenih v ZGD-1, je sklep skupščine ničen, če je v nasprotju z ukrepom, ki ga na podlagi tega zakona ali Uredbe 1024/2013/EU banki izreče Banka Slovenije ali Evropska centralna banka kot pristojni organ, ali v primeru, če se s skupščinskim sklepom zmanjšujejo učinki ali zaobide namen takšnega ukrepa.

(2) Ničnost skupščinskega sklepa zaradi razlogov iz prejšnjega odstavka lahko v šestih mesecih od vpisa sklepa skupščine v sodni register uveljavlja Banka Slovenije v zvezi z ukrepi nadzora na podlagi tega zakona ali Evropska centralna banka, kadar je izrekla ukrepe nadzora na podlagi Uredbe 1024/2013/EU.

(3) Za banke se ne uporablja 399. člen ZGD-1.

3.3. **Dejavnost banke**

31. člen

(opravljanje storitev)

(1) Banka lahko opravlja bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve.

(2) Banka lahko začne opravljati storitve iz prejšnjega odstavka, ko pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(3) Banka lahko poleg storitev iz prvega odstavka tega člena opravlja tudi pomožne storitve.

(4) Pomožne storitve so upravljanje premoženja banke, vodenje zbirk podatkov, vključno z osebnimi podatki, ali opravljanje podobnih poslov, ki se izvajajo kot podpora opravljanju storitev ene ali več kreditnih institucij.

(5) Banka ne sme opravljati drugih dejavnosti in storitev, razen storitev iz prvega in tretjega odstavka tega člena.

32. člen

(prepoved kreditiranja in fiktivni posli)

(1) Banka ne sme posredno ali neposredno kreditirati in dajati jamstev za nakup lastnih delnic ali delnic oziroma deležev družb, v katerih je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah.

(2) Za kreditiranje iz prejšnjega odstavka se štejejo tudi drugi pravni posli, ki so po svojem ekonomskem namenu enaki kreditu.

(3) Prepoved iz prvega odstavka tega člena velja tudi za kapitalske in druge instrumente, katerih izdajatelj je banka oziroma družba, v kateri je banka udeležena z najmanj 20-odstotnim deležem v kapitalu ali glasovalnih pravicah in ki se glede na svoje lastnosti lahko upoštevajo pri izračunu kapitala banke oziroma teh družb.

(4) Za terjatve delničarja do banke iz naslova vloge na podlagi pogodbe o vodenju transakcijskega računa, hranilne vloge, denarnega depozita ali drugih pozitivnih stanj, ki so posledica običajnih bančnih transakcij in na podlagi katerih mora banka delničarju vrniti denarna sredstva, ki jih je pri banki

vplačal delničar banke ali tretja oseba za račun delničarja, se ne uporablja četrti odstavek 227. člena ZGD-1.

33. člen

(sodelovanje banke pri finančnem prestrukturiranju)

(1) Banka, ki v okviru finančnega prestrukturiranja z dolžnikom, ki je pravna oseba, sklene dogovor o delnem odpustu dolga, lahko v postopku zaradi insolventnosti, ki je začet zoper tega dolžnika v 12 mesecih po sklenitvi dogovora o odpustu dolga, uveljavlja poplačilo celotnega dolga, kot da dogovor o odpustu dolga ne bi bil sklenjen.

(2) Posojilo, ki ga banka zagotovi dolžniku, v katerem je pridobila delež v kapitalu z namenom finančnega prestrukturiranja, se v kasnejšem stečajnem postopku ali postopku prisilne poravnave nad tem dolžnikom, ne šteje kot premoženje družbe.

3.4. **Sistem upravljanja banke**

3.4.1. *Skupne določbe za upravljalni organ banke*

34. člen

(sistem upravljanja banke)

(1) Banka lahko izbere dvotirni sistem upravljanja banke z upravo in nadzornim svetom ali enotirni sistem upravljanja banke z upravnim odborom.

(2) Za upravni odbor banke z enotirnim sistemom upravljanja se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o nadzornem svetu banke, za izvršne direktorje pa določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za banke z enotirnim sistemom upravljanja veljajo naslednja posebna pravila:

1. upravni odbor banke mora imenovati najmanj dva izvršna direktorja izmed članov upravnega odbora, pri čemer se izvršni direktor oziroma direktorica (v nadaljnjem besedilu: izvršni direktor) lahko imenuje samo od članov upravnega odbora;

2. za izvršne direktorje je lahko imenovana največ polovica članov upravnega odbora banke;

3. člani upravnega odbora, ki niso izvršni direktorji, ne smejo voditi poslov banke;

4. predsednik oziroma predsednica upravnega odbora (v nadaljnjem besedilu: predsednik upravnega odbora) ne more biti imenovan za izvršnega direktorja v isti banki, Banka Slovenije pa lahko na zahtevo banke dovoli, da funkcijo izvršnega direktorja v banki opravlja predsednik upravnega odbora, če so za to podani utemeljeni razlogi na strani banke.

35. člen

(sestava upravljalnega organa)

(1) Banka je odgovorna, da je njen upravljalni organ sestavljen tako, da ima kot celota ustrezno znanje, veščine in izkušnje, da lahko poglobljeno razume dejavnosti banke in tveganja, ki jim je izpostavljena.

(2) Organi banke, ki so pristojni za izbor in imenovanje članov upravljalnega organa, morajo vzpostaviti in izvajati ustrezno politiko izbora primernih kandidatov, ki zagotavlja:

1. da upravljalni organ kot celota upošteva ustrezno širok nabor znanja, veščin in izkušenj članov upravljalnega organa banke, ki omogoča poglobljeno razumevanje dejavnosti banke in tveganj, ki jim je banka izpostavljena;

2. spodbude za doseganje raznolikosti v okviru upravljalnega organa, vključno z ustrezno zastopanostjo obeh spolov v upravljalnem organu, vključno s politikami, da se za dosego teh ciljev poveča število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravljalnem organu;

3. opredelitev pogojev za opravljanje posamezne funkcije, vključno z zahtevanim profilom članov upravljalnega organa, še preden so ti imenovani.

(3) Banka mora politiko izbora primernih kandidatov in njeno izvajanje v skladu s prejšnjim odstavkom ustrezno dokumentirati in objaviti v skladu s točko (c) drugega odstavka 435. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije zbira informacije iz prejšnjega odstavka z namenom primerjave praks glede raznolikosti v upravljalnih organih bank ter te podatke posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(5) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov upravljalnega organa.

36. člen

(predstavniki delavcev v organih nadzora)

(1) Določbe tega zakona, ki veljajo za člane upravljalnih organov, veljajo tudi za člane organov nadzora, ki so predstavniki delavcev na podlagi zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju gospodarskih družb.

(2) Drugi in tretji odstavek prejšnjega člena se smiselno uporabljata tudi za imenovanje predstavnikov delavcev v organ nadzora. Organ, pristojen za izbor in imenovanje predstavnikov delavcev, mora v poslovniku opredeliti ključne zahteve za posamezne člane organa nadzora in postopke v zvezi z ocenjevanjem primernosti, imenovanjem in predčasno razrešitvijo predstavnikov delavcev v organu nadzora banke ter v dogovoru s pristojnimi organi banke način nepretrganega zagotavljanja primernosti organa nadzora kot celote. Svet delavcev mora pri tem upoštevati tudi podzakonske akte, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi 65. in 155. člena tega zakona.

(3) Banka in svet delavcev sporazumno opredelita način nepretrganega zagotavljanja primernosti organa nadzora kot celote v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena.

(4) Banka mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne pogoje za uvajanje in usposabljanje članov organa nadzora, ki so predstavniki delavcev.

(5) Ne glede na določbe drugih zakonov so predstavniki delavcev, ki so člani organa nadzora banke, dolžni varovati zaupne informacije in poslovne skrivnosti banke, za katere izvejo pri opravljanju funkcije člana organa nadzora organa ali v povezavi z opravljanjem te funkcije in po prenehanju opravljanja funkcije člana organa nadzora. Dolžnost varovanja zaupnih informacij in poslovnih skrivnosti predstavnikov delavcev velja tudi v odnosu do sveta delavcev in morebitnih drugih zainteresiranih deležnikov. Svet delavcev v soglasju z banko sprejme politiko o izmenjavi različnih vrst informacij med predstavniki delavcev v organu nadzora in svetom delavcev ter drugimi zainteresiranimi deležniki in postopke v zvezi s tem.

(6) Za banko se z namenom zagotovitve učinkovitega, varnega in preglednega upravljanja s tveganji bank ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja sodelovanje delavcev pri upravljanju, glede imenovanja predstavnikov delavcev v organe vodenja banke.

37. člen

(ocenjevanje primernosti članov upravljalnega organa)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati proces ocenjevanja primernosti članov upravljalnega organa pred imenovanjem in po imenovanju, če nastopijo okoliščine, zaradi katerih je treba izvesti ponovno ocenjevanje primernosti, najmanj pa enkrat letno.

(2) V primeru ocenjevanja primernosti člana upravljalnega organa, ki je predstavnik delavcev v organih nadzora, se mora svet delavcev opredeliti do ocene primernosti člana upravljalnega organa, ki jo je v skladu s prejšnjim odstavkom pripravila banka.

(3) Kadar pri izvedbi ocenjevanja iz prvega odstavka tega člena sodeluje posameznik, ki je zaposlen v banki, mora banka zagotoviti ustrezno zaščito te osebe pred morebitnimi povračilnimi ukrepi.

(4) Banka mora v petih dneh po sprejetju sklepa nadzornega sveta o imenovanju ali razrešitvi članov uprave oziroma o potrditvi ustreznosti kandidatov za člane nadzornega sveta

banke, o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe. V zvezi z imenovanjem člana uprave ali nadzornega sveta mora banka predložiti oceno primernosti kandidatov, ki jo je izvedla.

38. člen

(nezdružljivost opravljanja drugih direktorskih funkcij)

(1) Banka mora pri določanju števila direktorskih funkcij, ki jih lahko istočasno opravlja posamezni član ali članica upravljalnega organa (v nadaljnjem besedilu: član upravljalnega organa) v drugih družbah in organizacijah hkrati z opravljanjem funkcije člana upravljalnega organa banke, upoštevati posamične okoliščine v zvezi z banko in članom, zlasti z vidika časa, ki ga mora ta nameniti opravljanju svoje funkcije, ter naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Kot direktorska funkcija v drugi družbi in organizaciji se za namene tega člena šteje:

1. funkcija vodenja, v okviru katere je oseba pooblaščena za vodenje poslov in zastopanje družbe, vključno s samostojnim podjetnikom posameznikom (v nadaljnjem besedilu: izvršna direktorska funkcija);

2. funkcija nadzora, v okviru katere je oseba pooblaščena in odgovorna za nadzorovanje in spremljanje vodenja poslov družbe (v nadaljnjem besedilu: neizvršna direktorska funkcija).

(3) Člani upravljalnega organa pomembne banke lahko istočasno opravljajo več direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah z upoštevanjem zahteve iz prvega odstavka tega člena, če gre vključno s funkcijo v banki, za eno od naslednjih kombinacij:

1. izvršna direktorska funkcija z največ dvema neizvršnima direktorskima funkcijama ali

2. največ štiri neizvršne direktorske funkcije.

(4) Za namene iz prejšnjega odstavka se kot ena sama direktorska funkcija štejejo:

1. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v družbah znotraj iste skupine;

2. izvršne ali neizvršne direktorske funkcije v:

– kreditnih institucijah, ki so članice iste institucionalne sheme za zaščito vlog, če so izpolnjeni pogoji iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali

– družbah, vključno z nefinančnimi subjekti, v katerih ima banka kvalificiran delež.

(5) Za namene iz tretjega odstavka tega člena se ne upoštevajo direktorske funkcije, ki jih posamezni član upravljalnega organa banke opravlja v družbah in organizacijah, katerih prevladujoča dejavnost je nepridobitne narave.

(6) Na podlagi zahteve posameznega člana in ob soglasju banke lahko Banka Slovenije z upoštevanjem prvega odstavka tega člena temu članu dovoli opravljati dodatno neizvršno direktorsko funkcijo. Banka Slovenije o vsakem dovoljenju za opravljanje dodatne neizvršne direktorske funkcije obvesti Evropski bančni organ.

(7) Član upravljalnega organa mora pred imenovanjem in ves čas trajanja opravljanja funkcije člana upravljalnega organa banko pisno obveščati o vseh direktorskih funkcijah, ki jih opravlja oziroma jih je začel opravljati v drugih družbah in organizacijah ter o prenehanju opravljanja teh funkcij.

3.4.2. *Uprava banke*

39. člen

(sestava uprave)

(1) Uprava banke mora imeti najmanj dva člana, ki banko skupaj zastopata in predstavljata v pravnem prometu.

(2) Posamezni član oziroma članica uprave (v nadaljnjem besedilu: član uprave) ali prokurist ne sme biti pooblaščen za samostojno zastopanje banke za celoten obseg poslov iz dejavnosti banke.

(3) Člani uprave morajo opravljati posle vodenja banke na podlagi pogodbe o zaposlitvi, sklenjene za polni delovni čas.

(4) Najmanj en član uprave mora imeti zadostno znanje slovenskega jezika, primerno za opravljanje dolžnosti člana uprave banke.

(5) Uprava banke mora voditi posle banke v Republiki Sloveniji.

40. člen

(pogoji za imenovanje člana uprave)

(1) Za člana uprave banke je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za vodenje poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;

2. ki ima ugled in lastnosti za vodenje poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega vodenja poslov banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj, profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;

3. ki ne krši 38. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat oziroma kandidatka (v nadaljnjem besedilu: kandidat) uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 45. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za vodenje poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

41. člen

(opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Funkcijo člana uprave banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Nadzorni svet mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana uprave banke, preden ta oseba vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja glede primernosti te osebe za člana uprave banke.

(3) Sklep nadzornega sveta o imenovanju določene osebe za člana uprave učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in

2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:

– če ta oseba v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana uprave banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne ali

– če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član uprave banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke, razen če je imenovan kot nadomestni član uprave v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu uprave preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana uprave skupno več kakor dva meseca in uprava banke zato deluje ali bo delovala le z enim članom uprave, mora nadzorni svet nemudoma imenovati novega člana uprave ali osebo, ki pri vodenju in zastopanju banke nadomesti manjkajočega člana oziroma članico uprave (v nadaljnjem besedilu: nadomestni član uprave). Pri imenovanju nadomestnega člana uprave mora nadzorni svet upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član uprave opravlja funkcijo člana uprave banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana uprave, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

42. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke mora kandidat priložiti:

1. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 40. člena tega zakona in

2. strategijo vodenja poslov banke.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 38. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 40. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa vodenja banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke od banke zahteva, da v določenem roku predloži Banki Slovenije oceno glede primernosti kandidata.

43. člen

(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke opravi ustni razgovor, na katerem se kandidata za člana uprave povabi, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Razgovor se zvočno snema. Pred začetkom razgovora komisija kandidata seznani, da se razgovor zvočno snema. Posnetek mora vsebovati naslednje podatke: uradno osebo, sestavo komisije, kraj, datum in uro razgovora, zadevo ter podatke za identifikacijo kandidata ter drugih oseb, ki so prisotne na razgovoru. Iz posnetka se mora jasno prepoznati, kdo je dal posamezno izjavo.

(3) Na podlagi zvočnega posnetka uradna oseba sestavi zapisnik, ki vsebuje povzetek razgovora. V zapisniku je treba zapisati, da je bil razgovor posnet z napravo za zvočno snemanje, da so bili kandidat in drugi udeleženci obveščeni o snemanju, da je bil posnetek na zahtevo kandidata reproduciran, in kraj hrambe posnetka, če ni priložen zapisniku.

(4) Uradna oseba iz prejšnjega odstavka sestavi zapisnik v osmih dneh po razgovoru. Kandidat ima v nadaljnjih treh dneh pravico do vpogleda v zapisnik in pravico do pisnega ugovora zoper morebitno nepravilnost zapisa.

(5) O ugovoru kandidata zoper zapisnik odloči Svet Banke Slovenije s sklepom. Zoper sklep o ugovoru ni posebnega sodnega varstva.

(6) Banka Slovenije hrani zvočne posnetke razgovora do pravnomočnosti odločitve o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke. Banka Slovenije nato posnetke uniči.

44. člen

(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana uprave oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 35. člena, prvega odstavka 38. člena in 40. člena tega zakona, zlasti glede ustreznosti postopka izbora in imenovanja kandidata, ki ga je izvedla banka, ter glede strategije vodenja poslov banke, ki jo je predložil kandidat, za varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

(4) Če Banka Slovenije na podlagi obvestila banke iz četrtega odstavka 37. člena tega zakona v zvezi z imenovanjem člana uprave banke ugotovi, da banka v postopku izbora in ocenjevanja primernosti kandidata ni ravnala v skladu s tem zakonom ali pravili banke, Banka Slovenije zavrže zahtevo kandidata za člana uprave banke in odredi banki, da ponovi postopek izbora kandidata za člana uprave.

45. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana uprave iz 40. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana uprave banke iz 38. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član uprave uskladiti z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(3) Član uprave lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana uprave, ko se uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

46. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana uprave banke, na katero se dovoljenje nanaša ali

2. se član uprave v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave, ne uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana uprave banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

47. člen

(dolžnosti in odgovornost člana uprave)

(1) Član uprave banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje iz 40. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da uprava banke deluje v skladu s 156. členom tega zakona;

2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito oceni in presoja odločitve višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;

3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;

4. opravljanju funkcije člana uprave nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 38. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov, samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka.

(3) Član uprave banke mora zagotoviti, da banka posluje v skladu:

1. z akti iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;

2. z drugimi akti, ki urejajo opravljanje storitev in poslov, ki jih opravlja banka, in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi;

3. s profesionalno skrbnostjo in z najvišjimi etičnimi standardi ter pravili dobre poslovne prakse in zaščite potrošnikov.

(4) Člani uprave banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti iz prvega odstavka tega člena, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo pri vodenju poslov banke.

48. člen

(obveščanje nadzornega sveta in uprave)

(1) Član uprave banke mora nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 38. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član uprave banke mora upravo in nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana uprave banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana uprave banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana uprave.

49. člen

(preverjanje izpolnjevanja pogojev za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli v času trajanja funkcije člana uprave izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član uprave izpolnjuje pogoje iz 40. člena in dolžnosti iz 47. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti).

(2) Ponovna ocena primernosti se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana uprave iz 40. člena ali dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona, zlasti pa, kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v okviru katerega člana uprave povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev in dolžnosti.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 43. člen tega zakona.

3.4.3. *Nadzorni svet*

50. člen

(pristojnosti nadzornega sveta banke)

Poleg pristojnosti, ki jih ima nadzorni svet v skladu z ZGD-1, ima nadzorni svet banke tudi naslednje pristojnosti:

1. daje soglasje upravi k določitvi poslovne politike banke;

2. daje soglasje upravi k določitvi finančnega načrta banke;

3. daje soglasje upravi k določitvi organizacije sistema notranjih kontrol;

4. daje soglasje upravi k določitvi okvirnega letnega programa dela službe notranje revizije;

5. nadzira primernost postopkov in učinkovitost delovanja službe notranje revizije;

6. daje soglasje k imenovanju in razrešitvi vodje službe notranje revizije;

7. sprejema in nadzira izvajanje splošnih načel politik prejemkov;

8. obravnava ugotovitve Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU izvaja pooblastila in naloge nadzora nad banko, ugotovitve drugih organov, kadar se te ugotovitve nanašajo na banko, ugotovitve davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;

9. preverja letna in druga finančna poročila in o tem izdela pisno poročilo skupščini delničarjev banke;

10. obrazloži skupščini delničarjev svoje mnenje k letnemu poročilu službe notranje revizije in mnenje k letnemu poročilu uprave;

11. odloča o drugih zadevah, določenih s tem zakonom.

51. člen

(komisije nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet banke mora imenovati revizijsko komisijo in komisijo za tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko na zahtevo banke, ki ni opredeljena kot pomembna banka, dovoli, da združi funkciji komisije za tveganja in revizijske komisije v eno komisijo, če imajo člani združene komisije znanje, veščine in izkušnje, ki se zahtevajo za člane revizijske komisije in komisije za tveganja.

(3) Komisija za tveganja mora imeti predsednika oziroma predsednico (v nadaljnjem besedilu: predsednik komisije za tveganja) in najmanj dva člana, ki so člani nadzornega sveta. Predsednik komisije za tveganja in člani komisije za tveganja morajo imeti ustrezno znanje, veščine in izkušnje za celovito razumevanje in spremljanje strategije upravljanja tveganj ter nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj.

(4) Nadzorni svet pomembne banke mora imenovati tudi komisijo za prejemke in komisijo za imenovanja.

(5) Komisije nadzornega sveta morajo imeti predsednika oziroma predsednico in najmanj dva člana. Ne glede na določbe ZGD-1 in ZSDU so člani komisij nadzornega sveta le člani nadzornega sveta banke.

(6) Uprava banke mora zagotoviti, da imajo komisije nadzornega sveta zadostne kadrovske in finančne vire za izvajanje svojih nalog, vključno z možnostjo uporabe zunanjih svetovalcev.

52. člen

(naloge komisije za imenovanja)

(1) Komisija za imenovanja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. opredeli in priporoči nadzornemu svetu kandidate za člane uprave ter opredeli in priporoči skupščini banke kandidate za člane nadzornega sveta z upoštevanjem politik glede izbora primernih kandidatov iz drugega odstavka 35. člena tega zakona;

2. opredeli naloge in zahtevane pogoje za določeno imenovanje, vključno z oceno časa, ki se predvidoma zahteva za izvrševanje funkcije;

3. določi cilj zastopanosti spola, ki je v upravi in nadzornem svetu premalo zastopan, ter pripravi politiko glede tega, kako bi za dosego tega cilja povečali število predstavnikov premalo zastopanega spola v upravi in nadzornem svetu;

4. vsaj enkrat na leto oceni strukturo, velikost, sestavo in uspešnost delovanja uprave in nadzornega sveta ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;

5. vsaj enkrat na leto oceni znanje, veščine in izkušnje posameznih članov uprave in nadzornega sveta ter organa kot celote ter o tem ustrezno poroča nadzornemu svetu in upravi;

6. redno pregleduje politiko uprave glede izbire in imenovanja primernih kandidatov za člane višjega vodstva banke ter pripravi priporočila v zvezi z morebitnimi spremembami;

7. dejavno prispeva k izpolnjevanju odgovornosti banke za sprejetje ustreznih politik o ocenjevanju primernosti članov upravljalnega organa.

(2) Komisija za imenovanja pri opravljanju svojih nalog v največji možni meri upošteva, da pri odločanju v okviru upravljalnega organa posameznik ali ožja skupina posameznikov ne prevlada na način, ki bi škodil interesom banke.

(3) V banki, ki nima komisije za imenovanja, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

53. člen

(naloge komisije za tveganja)

Komisija za tveganja je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. svetuje glede splošne sedanje in prihodnje nagnjenosti banke k prevzemanju tveganj in glede strategije upravljanja tveganj;

2. pomaga pri izvajanju nadzora nad višjim vodstvom glede izvajanja strategije upravljanja tveganj;

3. brez poseganja v naloge komisije za prejemke preverja, ali so v spodbudah, ki jih zagotavlja sistem prejemkov, upoštevani tveganje, kapital, likvidnost ter verjetnost in časovni razpored prihodkov banke, z namenom oblikovanja preudarnih politik in praks prejemkov;

4. preverja, ali so cene produktov banke v celoti združljive s poslovnim modelom in strategijo upravljanja tveganj banke, ter v primeru ugotovljenih neskladij oblikuje predlog ukrepov za njihovo odpravo in ga predloži upravi in nadzornemu svetu banke.

54. člen

(naloge komisije za prejemke)

(1) Komisija za prejemke je posvetovalno telo nadzornega sveta ter izvaja naslednje naloge:

1. izvaja strokovne in neodvisne ocene politik in praks prejemkov ter na tej podlagi oblikuje pobude za ukrepe v zvezi z izboljšanjem upravljanja tveganj banke, kapitala in likvidnosti banke;

2. pripravlja predloge odločitev upravljalnega organa v zvezi s prejemki, vključno s tistimi, ki vplivajo na tveganje in upravljanje tveganj banke;

3. nadzoruje prejemke višjega vodstva, ki opravljajo funkcije upravljanja tveganj in zagotavljanja skladnosti poslovanja.

(2) Pri pripravi odločitev iz prejšnjega odstavka komisija za prejemke upošteva dolgoročne interese delničarjev, vlagateljev in drugih zainteresiranih strani.

(3) V banki, ki nima komisije za prejemke, naloge iz prvega odstavka tega člena opravlja nadzorni svet.

55. člen

(pogoji za imenovanje člana nadzornega sveta banke)

(1) Za člana oziroma članico nadzornega sveta banke (v nadaljnjem besedilu: član nadzornega sveta banke) je lahko imenovana oseba:

1. ki ima znanje, veščine in izkušnje za nadzor in spremljanje vodenja poslov banke ali družbe primerljive velikosti in dejavnosti kot banka oziroma drugih primerljivih poslov;

2. ki ima ugled in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke ter njeno ravnanje ne vzbuja dvoma o njeni zmožnosti za zagotovitev varnega in skrbnega nadzora nad vodenjem poslov banke v skladu s profesionalno skrbnostjo in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanjem nasprotja interesov;

3. ki ne krši tretjega odstavka 38. člena tega zakona ali so bila dana zagotovila, da se bo kandidat uskladil s temi zahtevami v roku iz drugega odstavka 60. člena tega zakona.

(2) Šteje se, da oseba nima ugleda in lastnosti za nadzor nad vodenjem poslov banke, če je bila pravnomočno obsojena zaradi kaznivega dejanja in obsodba še ni bila izbrisana.

56. člen

(opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Funkcijo člana nadzornega sveta banke lahko opravlja le oseba, ki pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke v skladu s tem zakonom.

(2) Skupščina mora odločiti o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke pred vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije, pri čemer se mora seznaniti tudi z oceno komisije za imenovanja o primernosti te osebe za člana nadzornega sveta banke.

(3) Sklep o imenovanju določene osebe za člana nadzornega sveta banke učinkuje:

1. pod odložnim pogojem, ki nastopi, če ta oseba pridobi dovoljenje za opravljanje te funkcije; in

2. pod razveznim pogojem, ki nastopi:

– če banka v 15 dneh po prejemu sklepa o imenovanju za člana nadzornega sveta banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje te funkcije ali če tako zahtevo umakne, ali

– če je zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta te banke zavržena ali zavrnjena.

(4) Član nadzornega sveta banke se lahko vpiše v sodni register, ko pridobi dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, razen če je imenovan kot nadomestni član nadzornega sveta banke v skladu s petim odstavkom tega člena.

(5) V primeru, ko posameznemu članu nadzornega sveta preneha funkcija ali ko zaradi drugih okoliščin ne opravlja ali verjetno ne bo opravljal funkcije člana nadzornega sveta skupno več kakor dva meseca, in zato nadzorni svet banke nima zadostnega števila članov, mora skupščina, takoj ko je mogoče, imenovati novega člana nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu nadomestni član nadzornega sveta). Pri imenovanju nadomestnega člana nadzornega sveta mora skupščina upoštevati pogoje iz prejšnjega člena.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko nadomestni član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta banke brez dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke največ šest mesecev od dneva imenovanja.

(7) Za člana nadzornega sveta, ki ga je v skladu z 256. členom ZGD-1 imenovalo sodišče, se smiselno uporabljajo določbe četrtega do šestega odstavka tega člena.

57. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke mora banka priložiti:

1. osebne podatke kandidata in

2. dokaze o izpolnjevanju pogojev iz 55. člena tega zakona.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke se vloži pri Banki Slovenije. Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (e) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi s to banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo.

(3) Podatke glede opravljanja drugih direktorskih funkcij iz 38. člena tega zakona ter podatke o okoliščinah iz drugega odstavka 55. člena tega zakona pridobi Banka Slovenije od kandidata za člana organa nadzora banke, lahko pa jih pridobi od pristojnih državnih organov in iz uradnih evidenc.

(4) Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke od banke in (kadar je to ustrezno) organa, pristojnega za izbor in imenovanje predstavnika delavcev v nadzornem svetu, zahteva, da Banki Slovenije v določenem roku predloži oceno o primernosti kandidata.

58. člen

(ustni razgovor)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da se v postopku izdaje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta opravi ustni razgovor, na katerem je kandidat za člana nadzornega sveta povabljen, da podrobneje predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za odločitev o izdaji dovoljenja.

(2) Za ustni razgovor iz prejšnjega odstavka se smiselno uporablja 43. člen tega zakona.

59. člen

(odločanje o zahtevi za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve in dokumentacije ter predstavitve kandidata za člana nadzornega sveta oceni izpolnjevanje pogojev iz prvega odstavka 35. člena, prvega odstavka 38. člena in 55. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije podatke, ki jih potrebuje v postopku odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, po uradni dolžnosti brezplačno pridobi od pristojnih državnih organov oziroma nosilcev javnih pooblastil. Za presojo ugleda in izkušenj posameznega kandidata Banka Slovenije pridobi tudi informacije, ki jih obdeluje Evropski bančni organ glede morebitnih ukrepov in sankcij, ki so jih izrekli drugi pristojni organi.

(3) Banka Slovenije se o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke, ki je v skladu s tem zakonom vključena v nadzor banke države članice na konsolidirani podlagi, posvetuje s pristojnimi organi držav članic, ki sodelujejo pri nadzoru na konsolidirani podlagi, če odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z banko države članice.

60. člen

(zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, če kandidat ne izpolnjuje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta iz 55. člena tega zakona.

(2) Če pri kandidatu za člana v času odločanja o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta niso podani razlogi za zavrnitev zahteve iz prejšnjega odstavka, vendar pa so pri kandidatu ovire za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke iz 38. člena tega zakona zaradi opravljanja direktorskih funkcij v drugih družbah in organizacijah, Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in določi rok, ki ne sme biti krajši od 30 dni in ne daljši od treh mesecev, v katerem se mora član nadzornega sveta uskladiti z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(3) Član nadzornega sveta lahko v primeru iz prejšnjega odstavka začne opravljati funkcijo člana nadzornega sveta, ko se uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona in o tem obvesti Banko Slovenije.

61. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke preneha veljati, če:

1. osebi preneha funkcija člana nadzornega sveta banke, na katero se dovoljenje nanaša, ali

2. se član nadzornega sveta v roku, določenem v odločbi o izdaji dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ne uskladi z zahtevami iz 38. člena tega zakona.

(2) Banka mora v primerih iz prejšnjega odstavka o tem, da je osebi prenehala funkcija člana nadzornega sveta banke, v petih delovnih dneh po prenehanju obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo.

62. člen

(dolžnosti in odgovornost člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora ves čas opravljanja funkcije izpolnjevati pogoje za imenovanje iz 55. člena tega zakona ter:

1. ravnati v skladu s profesionalno skrbnostjo in zlasti zagotoviti, da nadzorni svet deluje v skladu s 157. členom tega zakona;

2. ravnati odkrito, pošteno in neodvisno, da lahko učinkovito spremlja in nadzira odločitve uprave in višjega vodstva v zvezi z vodenjem banke ter učinkovito nadzoruje in spremlja sprejemanje odločitev v zvezi z upravljanjem banke;

3. ravnati v skladu z najvišjimi etičnimi standardi upravljanja, upoštevajoč preprečevanje nasprotja interesov;

4. opravljanju funkcije člana nadzornega sveta banke nameniti dovolj časa, da lahko to funkcijo učinkovito opravlja, z upoštevanjem zahtev iz 38. člena tega zakona.

(2) Dejstvo, da je nekdo član organov vodenja ali nadzora povezanih družb ali povezanih subjektov samo po sebi ni ovira za neodvisno ravnanje v okviru 2. točke prejšnjega odstavka

(3) Člani nadzornega sveta banke solidarno odgovarjajo banki za škodo, ki je nastala kot posledica kršitve njihovih dolžnosti, razen če dokažejo, da so se pri izpolnjevanju svojih dolžnosti izogibali nasprotju interesov ter ravnali v skladu s predpisi in profesionalno skrbnostjo glede izvajanja nadzora nad vodenjem poslov banke.

63. člen

(obveščanje s strani člana nadzornega sveta banke)

(1) Član nadzornega sveta banke mora banko, nadzorni svet in Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za namene preverjanja pogojev iz 38. člena tega zakona nemudoma pisno obvestiti o tem, da je bil imenovan ali da mu je prenehala direktorska funkcija v drugih družbah in organizacijah.

(2) Član nadzornega sveta mora nadzorni svet nemudoma obvestiti o okoliščinah, zaradi katerih obstaja nasprotje interesov pri izvajanju funkcije člana nadzornega sveta banke, ter o drugih okoliščinah, ki bi lahko vplivale na izpolnjevanje pogojev za imenovanje za člana nadzornega sveta banke v skladu s tem zakonom, vključno z vsako pomembno spremembo, ki vpliva ali bi lahko vplivala na oceno banke glede njegove primernosti kot člana nadzornega sveta banke.

64. člen

(preverjanje pogojev za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije lahko kadar koli med trajanjem funkcije člana nadzornega sveta izvede ponovno oceno primernosti, in sicer preveri, ali član nadzornega sveta izpolnjuje pogoje iz 55. člena in dolžnosti iz 62. člena tega zakona, in v ta namen zahteva informacije, dokazila in pojasnila (v nadaljnjem besedilu: ponovna ocena primernosti člana nadzornega sveta).

(2) Ponovna ocena primernosti člana nadzornega sveta se izvede, če Banka Slovenije ugotovi dejstva ali okoliščine, ki vplivajo na izpolnjevanje pogojev za člana nadzornega sveta iz 55. člena ali dolžnosti člana nadzornega sveta iz 62. člena tega zakona, zlasti pa, kadar upravičeno domneva, da poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma v povezavi z banko.

(3) V okviru ponovne ocene primernosti člana nadzornega sveta lahko Banka Slovenije odloči, da se opravi ustni razgovor, v katerem se člana nadzornega sveta povabi, da predstavi okoliščine, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne za presojo o izpolnjevanju predpisanih pogojev iz 55. člena in dolžnosti iz 62. člena tega zakona.

(4) Za ustni razgovor se v primerih iz prejšnjega odstavka uporablja 43. člen tega zakona.

3.4.4. *Podzakonski predpisi v zvezi z delovanjem upravljalnega organa*

65. člen

(predpisi o upravljalnem organu)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejša pravila glede delovanja upravljalnega organa in njegovih komisij ter ravnanja njegovih članov v skladu s standardi ustrezne profesionalne skrbnosti in najvišjimi etičnimi standardi ter preprečevanja nasprotja interesov;

2. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana uprave in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo predloži kandidat za člana uprave banke zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 40. člena tega zakona;

3. podrobnejšo vsebino meril za ocenjevanje ustreznosti kandidata za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke in podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz 55. člena tega zakona.

3.5. **Delničarski sporazumi in kvalificirani deleži**

66. člen

(delničarski sporazum)

Delničarji banke, ki so skupno imetniki delnic, na podlagi katerih ne dosegajo kvalificiranega deleža v banki, in ki sklenejo sporazum o usklajenem izvrševanju upravljavskih upravičenj iz teh delnic (v nadaljnjem besedilu: delničarski sporazum), morajo v osmih dneh po sklenitvi sporazuma o tem obvestiti Banko Slovenije.

67. člen

(pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Oseba, ki namerava pridobiti delnice banke, na podlagi katerih bi dosegla ali presegla kvalificirani delež (v nadaljnjem besedilu: bodoči kvalificirani imetnik), mora pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža v banki (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža) v skladu s tem zakonom.

(2) Osebe, ki so se sporazumele, da bodo delovale usklajeno pri pridobivanju delnic banke z namenom sklenitve delničarskega sporazuma (v nadaljnjem besedilu: bodoči skupni kvalificirani imetniki) in nameravajo pridobiti delež, na podlagi katerega bi skupno dosegle ali presegle kvalificirani delež, morajo pred pridobitvijo takega deleža pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Delničarji banke, ki so skupno že imetniki delnic banke, na podlagi katerih dosegajo ali presegajo kvalificirani delež v banki, in ki nameravajo skleniti delničarski sporazum (v nadaljnjem besedilu: kvalificirani delničarski sporazum), morajo pred sklenitvijo takega sporazuma pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Udeleženci kvalificiranega delničarskega sporazuma, ki imajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere skupni delež udeležencev delniškega sporazuma preseže razpon iz 77. člena tega zakona, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(5) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če namerava k delničarskemu sporazumu pristopiti nov udeleženec.

(6) Šteje se, če se ne dokaže drugače, da delujejo kot bodoči skupni kvalificirani imetniki ali so sklenili delničarski sporazum:

1. člani organa vodenja ali nadzora s pravnimi osebami, v katerih opravljajo to funkcijo;

2. osebe, ki so med seboj povezane kot ožji družinski člani;

3. družba za upravljanje in investicijski skladi, ki jih upravlja ta družba za upravljanje;

4. osebe, ki so na skupščini banke:

– predlagale sprejetje sklepa o imenovanju ali odpoklicu članov upravljalnega organa ali drugega sklepa, ki se po ZGD-1 sprejema z večino najmanj treh četrtin pri sklepanju zastopanega osnovnega kapitala, in

– z uresničevanjem glasovalnih pravic ali na drug način dosegle sprejetje tega sklepa.

(7) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za bodoče skupne kvalificirane imetnike in za delničarje, ki nameravajo skleniti kvalificirani delničarski sporazum.

68. člen

(drugi primeri pridobitve kvalificiranega deleža banke)

(1) Oseba, ki namerava skleniti podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega bo pridobila položaj nadrejene osebe banke, mora pred sklenitvijo tega pravnega posla pridobiti dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, in sicer ne glede na to, ali je hkrati delničar banke oziroma kakšen delež delnic banke ima.

(2) Določbe tega zakona, ki urejajo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža ter pravice in obveznosti posameznega kvalificiranega imetnika, se smiselno uporabljajo tudi za osebo iz prejšnjega odstavka.

69. člen

(ugotavljanje kvalificiranega deleža)

(1) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo vse delnice banke z glasovalno pravico, vključno z lastnimi delnicami in delnicami, pri katerih je uresničevanje glasovalne pravice omejeno na podlagi zakona ali statuta banke v skladu z zakonom.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posamezne osebe (v nadaljnjem besedilu: morebitni kvalificirani imetnik) na podlagi glasovalnih pravic se upoštevajo glasovalne pravice, vsebovane v delnicah:

1. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za svoj račun;

2. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, ki pogodbeni stranki zavezuje, da z usklajenim uresničevanjem glasovalnih pravic, katerih imetnici sta, izvajata trajno skupno politiko upravljanja banke;

3. katerih imetnik je tretja oseba, s katero je morebitni kvalificirani imetnik sklenil pogodbo, na podlagi katere je na to osebo odplačno začasno prenesel uresničevanje glasovalnih pravic;

4. ki so začasno prenesene na morebitnega kvalificiranega imetnika kot zavarovanje, če nadzoruje glasovalne pravice, vsebovane v teh delnicah, in izrazi namero, da jih bo uresničeval;

5. glede katerih ima morebitni kvalificirani imetnik pravico užitka;

6. katerih imetnik je podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika ali iz katerih lahko podrejena družba morebitnega kvalificiranega imetnika uresničuje glasovalne pravice v pomenu iz 2. do 5. točke tega odstavka;

7. katerih imetnik je morebitni kvalificirani imetnik za račun tretje osebe in iz katerih lahko uresničuje glasovalno pravico po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil te tretje osebe;

8. katerih imetnik je tretja oseba v svojem imenu in za račun morebitnega kvalificiranega imetnika;

9. iz katerih lahko morebitni kvalificirani imetnik uresničuje glasovalne pravice kot pooblaščenec in ki jih ta lahko uresničuje po lastni presoji, če ne prejme ustreznih navodil od njihovega imetnika.

(3) Kot osnova za ugotavljanje kvalificiranega deleža na podlagi deleža v kapitalu se upoštevajo vse delnice, na katere je razdeljen osnovni kapital banke, vključno z lastnimi delnicami.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža posameznega kvalificiranega imetnika na podlagi udeležbe v kapitalu se smiselno uporabljajo 1., 2., 3., 5., 6. in 8. točka drugega odstavka tega člena.

70. člen

(izjeme pri ugotavljanju kvalificiranega deleža)

(1) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža se ne upoštevajo:

1. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil izključno za poravnavo znotraj običajno kratkega poravnalnega obdobja;

2. delnice, ki jih je morebitni kvalificirani imetnik pridobil za račun tretje osebe v zvezi z opravljanjem skrbniških storitev, če lahko iz teh delnic uresničuje glasovalne pravice samo na podlagi navodil, ki mu jih da oseba, za račun katere jih ima, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega načina.

(2) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena družbi za upravljanje, se ne upoštevajo deleži iz naložb kolektivnih naložbenih podjemov v delnice banke, ki jih pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, oziroma v aktu matične države članice družbe za upravljanje, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2009/65/ES, upravlja družba za upravljanje, če družba za upravljanje uresničuje glasovalne pravice iz teh deležev neodvisno od nadrejene družbe.

(3) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja družba za upravljanje;

2. družba za upravljanje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(4) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža družbe, ki je nadrejena investicijskemu podjetju, ki je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom matične države članice investicijskega podjetja, s katerim se v pravni red te države prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičeno opravljati investicijske storitve in posle, se ne upoštevajo deleži iz naložb v delnice banke, ki jih upravlja to investicijsko podjetje pri opravljanju storitev gospodarjenja s finančnimi instrumenti v pomenu, opredeljenem v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. investicijsko podjetje ima ustrezno dovoljenje pristojnega organa za opravljanje investicijske storitve gospodarjenja s finančnim instrumenti; in

2. investicijsko podjetje:

– bodisi lahko uresničuje glasovalne pravice iz naložb v delnice banke z glasovalno pravico samo na podlagi navodil, ki mu jih da stranka, za račun katere gospodari z njimi, v pisni obliki ali z uporabo elektronskega sredstva,

– bodisi je z uporabo ustreznih ukrepov zagotovilo pogoje, enakovredne pogojem, določenim v zakonu, ki ureja upravljanje investicijskih skladov, da se storitve gospodarjenja s finančnimi instrumenti opravljajo neodvisno od drugih storitev in poslov, ki jih opravlja investicijsko podjetje; in

3. investicijsko podjetje uresničuje glasovalne pravice neodvisno od nadrejene družbe.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja, če:

1. je nadrejena družba ali tej podrejena družba imetnik delnic banke z glasovalno pravico, ki jih upravlja investicijsko podjetje;

2. investicijsko podjetje ne more uresničevati glasovalnih pravic iz teh delnic po lastni presoji, temveč samo po neposrednih ali posrednih navodilih nadrejene družbe ali tej podrejene družbe.

(6) Pri ugotavljanju kvalificiranega deleža banke, banke države članice ali investicijskega podjetja se ne upoštevajo delnice, ki jih je ta banka, banka države članice ali investicijsko podjetje pridobilo pri opravljanju storitve izvedbe prve ali nadaljnje prodaje finančnih instrumentov z obveznostjo odkupa v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje je v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, oziroma aktom druge države članice, s katerim se v pravni red matične države članice prenaša Direktiva 2014/65/EU, upravičena opravljati investicijske storitve;

2. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje ne uresničuje glasovalnih pravic, vsebovanih v delnicah, in ne izvršuje drugih upravljavskih upravičenj iz delnic tako, da bi s tem vplivalo na vodenje poslov banke;

3. banka, banka države članice ali investicijsko podjetje delnice odtuji v enem letu po pridobitvi.

71. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se vloži pri Banki Slovenije in mora obsegati:

1. višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, ki ga namerava pridobiti bodoči kvalificirani imetnik;

2. dokumentacijo in informacije o tem, da bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije izda sklep o odpravi pomanjkljivosti zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v dveh delovnih dneh po prejemu zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Banka Slovenije mora v dveh delovnih dneh vložniku zahteve izdati potrdilo o prejemu popolne zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Rok iz prejšnjega odstavka teče:

1. če Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena ni izdala sklepa o odpravi pomanjkljivosti – od prejema zahteve;

2. če je Banka Slovenije v roku iz drugega odstavka tega člena izdala sklep o odpravi pomanjkljivosti in je vložnik v roku, določenem s sklepom, zahtevo dopolnil oziroma popravil v skladu s tem sklepom – od prejema dopolnitve oziroma poprave zahteve.

(5) Banka Slovenije lahko od vložnika zahteva, da predloži dodatne informacije ali dokumente, potrebne za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika (v nadaljnjem besedilu: zahteva za dodatne informacije ali dokumente). Banka Slovenije lahko zahteva dodatne informacije ali dokumente od vložnika najpozneje do 50. delovnega dne po poteku roka iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije mora vložniku zahteve v dveh delovnih dneh po prejemu dodatnih informacij ali dokumentov na podlagi zahteve za dodatne informacije ali dokumente izdati potrdilo o prejemu teh dodatnih informacij ali dokumentov.

(7) Banka Slovenije mora v potrdilu iz tretjega oziroma šestega odstavka tega člena navesti dan, s katerim poteče rok iz prvega odstavka 74. člena tega zakona.

(8) Banka Slovenije zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vključno z dodatnimi informacijami in dokumentacijo iz petega odstavka tega člena, posreduje Evropski centralni banki v skladu s 15. členom in točko (c) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi se nadaljuje v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

72. člen

(posvetovanje s pristojnimi in nadzornimi organi)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje s pristojnim organom posamezne države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. banka, finančni holding ali mešani finančni holding te države članice;

2. zavarovalnica, pozavarovalnica, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje te države članice;

3. nadrejena oseba osebam iz 1. ali 2. točke tega odstavka; ali

4. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. ali 2. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije se v zvezi s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi zahteve iz prejšnjega člena posvetuje z nadzornim organom Republike Slovenije ali druge države članice, če je bodoči kvalificirani imetnik:

1. zavarovalnica, pozavarovalnica, finančni holding, mešani finančni holding, investicijsko podjetje ali družba za upravljanje Republike Slovenije;

2. nadrejena oseba osebam iz prejšnje točke; ali

3. pravna ali fizična oseba, ki obvladuje osebe iz 1. točke tega odstavka.

(3) Banka Slovenije se s pristojnimi in nadzornimi organi posvetuje in izmenjuje informacije glede primernosti kvalificiranih imetnikov ter ugleda, znanja, veščin in izkušenj članov uprav družb znotraj iste skupine in druge informacije, ki so nujne ali pomembne za presojo, ali bodoči kvalificirani imetnik ustreza merilom, predpisanim s tem zakonom.

(4) Če je bodoči kvalificirani imetnik nadzorovan subjekt finančnega sektorja tretje države, mora zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža priložiti tudi soglasje oziroma mnenje pristojnega oziroma nadzornega organa ali obvestilo, da v skladu s predpisi, ki veljajo za bodočega kvalificiranega imetnika v državi njegovega sedeža, tako soglasje oziroma mnenje ni potrebno.

73. člen

(presoja primernosti bodočega kvalificiranega imetnika)

(1) Da bi se zagotovilo varno in skrbno upravljanje banke, v kateri namerava bodoči kvalificirani imetnik pridobiti kvalificirani delež, mora Banka Slovenije ob upoštevanju vpliva, ki bi ga verjetno imel bodoči kvalificirani imetnik na upravljanje banke, če pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, presojati primernost bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi naslednjih meril:

1. ugled bodočega kvalificiranega imetnika;

2. ugled, znanje, veščine in izkušnje vseh članov organov vodenja ali nadzora, ki bodo imeli možnost upravljati banko ali drugače vplivati na poslovanje banke, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve;

3. finančne trdnosti bodočega kvalificiranega imetnika, zlasti v zvezi z vrstami poslov, ki jih opravlja ali načrtuje banka;

4. verjetnih posledic, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, za sposobnosti banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve in omejitve v skladu s pravili, ki jih določa ta zakon, Uredba 575/2013/EU ter drugi predpisi, ki se uporabljajo za banko.

(2) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika na podlagi merila iz 4. točke prejšnjega odstavka presoditi tudi organizacijski ustroj, procese in sisteme znotraj skupine, katere del bo postala banka, če bodoči kvalificirani imetnik pridobi kvalificirani delež, ki je predmet zahteve, in verjetne posledice za možnost izvajanja učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi.

(3) Banka Slovenije mora pri presoji primernosti bodočega kvalificiranega imetnika presoditi tudi, ali obstajajo razlogi za sum:

1. da je bilo ali bo v zvezi s pridobitvijo kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, storjeno dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali izveden poskus tega dejanja; ali

2. da bo ta pridobitev povečala tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

(4) Banka Slovenije ne sme presojati primernosti bodočega kvalificiranega imetnika z vidika gospodarskih potreb trga.

(5) Če Banka Slovenije hkrati obravnava dve ali več zahtev za pridobitev kvalificiranega deleža v isti banki, mora vse bodoče kvalificirane imetnike obravnavati nediskriminatorno.

74. člen

(rok za odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona mora biti odločba o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža izdana v 60 delovnih dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče, če:

1. je Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona izdala potrdilo – od izdaje potrdila;

2. Banka Slovenije v roku iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona ni izdala potrdila – od poteka roka za izdajo potrdila iz tretjega odstavka 71. člena tega zakona.

(3) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

(4) Če Banka Slovenije izda zahtevo za dodatne informacije ali dokumente v skladu s petim odstavkom 71. člena tega zakona, tek roka iz prvega odstavka tega člena ne teče od izdaje zahteve za dodatne informacije ali dokumente do dneva, ko vložnik predloži dodatne informacije ali dokumente, vendar največ za 20 delovnih dni od izdaje prve zahteve. Druga in naslednje zahteve Banke Slovenije v skladu s petim odstavkom 71. člena tega zakona ne zadržijo teka roka iz prejšnjega odstavka.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije s prvo zahtevo iz petega odstavka 71. člena tega zakona za predložitev dodatnih informacij ali dokumentov odloči, da se tek roka iz prvega odstavka tega člena zadrži za več kot 20 delovnih dni, vendar največ za 30 delovnih dni od izdaje te zahteve, če:

1. je bodoči kvalificirani imetnik oseba tretje države ali

2. bodoči kvalificirani imetnik nima položaja kreditne institucije, investicijskega podjetja, družbe za upravljanje, kolektivnega naložbenega podjema, zavarovalnice ali pozavarovalnice.

75. člen

(razlogi za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

Zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se zavrne, če:

1. bodoči kvalificirani imetnik ne ustreza merilom iz 73. člena tega zakona;

2. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ogrožena sposobnost banke ravnati v skladu s pravili o upravljanju tveganj ter izpolnjevati zahteve, določene s tem zakonom, Uredbo 575/2013/EU ter drugimi predpisi, ki se uporabljajo za banko;

3. je verjetno, da bo zaradi pridobitve kvalificiranega deleža, ki je predmet zahteve, ovirano ali oteženo izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovite izmenjave informacij med pristojnimi in nadzornimi organi oziroma razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi in nadzornimi organi;

4. v zvezi z nameravano pridobitvijo obstaja sum, da bo storjeno kaznivo dejanje pranja denarja ali financiranja terorizma, kot sta opredeljena v zakonu, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ali bo izveden poskus tega dejanja ali da bo zaradi pridobitve povečano tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma;

5. je verjetno, da bodo v zvezi z bodočim kvalificiranim imetnikom tretje države, ob upoštevanju predpisov države te osebe oziroma ob upoštevanju prakse države te osebe pri uporabi in izvrševanju teh predpisov, ovirani oziroma oteženi izvajanje učinkovitega nadzora, učinkovita izmenjava informacij med pristojnimi in nadzornimi organi in razmejitve pristojnosti in odgovornosti za nadzor med pristojnimi nadzornimi organi;

6. bodoči kvalificirani imetnik v roku, ki ga v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, ne predloži vse dokumentacije in informacij, potrebnih za presojo njegove primernosti.

76. člen

(odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež)

(1) Odločitev o zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža mora obsegati tudi utemeljitev glede morebitnih stališč in pomislekov organov iz 72. člena tega zakona.

(2) Najpozneje v dveh delovnih dneh po odločitvi o zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirani delež in najpozneje do poteka roka iz prvega odstavka 74. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 74. člena tega zakona, se izda in odpravi pisni odpravek odločitve o izdaji dovoljenja ali o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če do poteka roka iz prvega odstavka 74. člena tega zakona, ob upoštevanju morebitnega zadržanja po četrtem ali petem odstavku 74. člena ali petem odstavku 84. člena tega zakona, ni izdan pisni odpravek odločitve skladu s prejšnjim odstavkom, se šteje, da je z dnem, s katerim poteče ta rok, vložniku izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Ne glede na druge določbe tega zakona se na podlagi zahteve vložnika na javnih spletnih straneh objavi izvleček odločitve Evropske centralne banke o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža s povzetkom razlogov za tako odločitev. Izvleček odločitve Evropske centralne banke ne vsebuje zaupnih informacij in zaupnih podatkov v zvezi z drugimi osebami.

77. člen

(dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) V dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža se določi višina deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu banke, za pridobitev katerega se izdaja dovoljenje, kot eden od naslednjih razponov:

1. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od kvalificiranega deleža in manjši od 20 odstotkov;

2. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 20 odstotkov in manjši od 1/3;

3. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 1/3 in manjši od 50 odstotkov;

4. delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke, ki je enak ali večji od 50 odstotkov;

5. delež, na podlagi katerega banka postane podrejena oseba bodočega kvalificiranega imetnika.

(2) Kvalificirani imetnik mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic, na podlagi katere bi presegel razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Skupni kvalificirani imetniki, ki imajo veljavno dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, morajo pred vsako nadaljnjo pridobitvijo delnic banke, na podlagi katere njihov skupni delež preseže razpon, za katerega velja že izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, pridobiti novo dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

78. člen

(rok za pridobitev deleža, na katerega se nanaša dovoljenje)

(1) Z odločitvijo o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža ali po izdaji dovoljenja se lahko kvalificiranemu imetniku naloži, da mora v roku, ki ne sme biti krajši od šestih mesecev, pridobiti delnice banke, na podlagi katerih doseže razpon, za katerega je izdano dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Na zahtevo bodočega kvalificiranega imetnika se lahko rok iz prejšnjega odstavka podaljša, če je zahteva vložena pred potekom roka.

79. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža)

(1) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in bodoči kvalificirani imetnik v tem roku ne pridobi delnic banke, na podlagi katerih bi dosegel kvalificirani delež, dovoljenje preneha veljati v celoti.

(2) Če je v skladu s prvim odstavkom prejšnjega člena določen rok za pridobitev delnic banke in kvalificirani imetnik v tem roku doseže kvalificirani delež, ne doseže pa razpona, za katerega je izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga je imetnik dosegel.

(3) Če kvalificirani imetnik po pridobitvi deleža v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, odsvoji delnice banke tako, da njegov delež glasovalnih pravic ali delež v kapitalu banke ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, dovoljenje preneha veljati v delu, ki presega razpon, ki ga imetnik dosega po odsvojitvi.

(4) Prejšnji odstavek se smiselno uporablja tudi, če se delež kvalificiranega imetnika zmanjša zaradi povečanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke.

(5) O prenehanju ali delnem prenehanju veljavnosti dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža se izda ugotovitvena odločba.

80. člen

(glasovalne pravice neupravičenega imetnika)

(1) Imetnik iz delnic banke, ki jih je pridobil ali ki jih ima v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni imetnik), ker ni pridobil dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v skladu s tem zakonom ali ker mu je dovoljenje prenehalo ali mu je bilo odvzeto, iz teh delnic nima glasovalnih pravic.

(2) Število delnic, iz katerih neupravičeni imetnik lahko uresničuje glasovalne pravice, se izračuna:

1. če imetnik na podlagi delnic dosega ali presega kvalificirani delež, ne da bi imel dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, ali če je bilo imetniku dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža odvzeto: tako, da se od števila delnic, ki pomeni kvalificirani delež, odšteje ena delnica;

2. če imetnik na podlagi delnic presega razpon, za katerega velja dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža: tako, da je število enako številu delnic, ki pomeni zgornjo mejo razpona, za katerega ima imetnik veljavno dovoljenje.

(3) Glasovalne pravice, ki jih neupravičeni imetnik ni upravičen uresničevati, se prištejejo glasovalnim pravicam drugih delničarjev v sorazmerju z njihovo udeležbo v vseh glasovalnih pravicah iz delnic banke.

(4) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve vloži zahtevo za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža

in če je dovoljenje izdano, imetnik pridobi glasovalne pravice iz delnic do števila delnic, ki pomenijo zgornjo mejo razpona, za katerega je izdano to dovoljenje.

(5) Banka neupravičenemu imetniku ne sme omogočiti uresničevanja glasovalnih pravic iz prvega odstavka tega člena.

(6) Določbe prvega do petega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo tudi, če se delež kvalificiranega imetnika poveča zaradi zmanjšanja osnovnega kapitala ali drugih korporacijskih dejanj banke. Pri smiselni uporabi določb iz prejšnjega stavka enomesečni rok za vložitev zahteve za dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža teče od dneva, ko kvalificirani imetnik izve ali bi lahko izvedel, da se je njegov delež povečal zaradi korporacijskega dejanja banke.

81. člen

(obvestila v zvezi s kvalificiranimi deleži)

(1) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o spremembah okoliščin, zaradi katerih se delež posameznega delničarja spremeni tako, da:

1. preseže mejo kvalificiranega deleža oziroma se je njegov delež zmanjšal tako, da ne dosega več kvalificiranega deleža;

2. preseže zgornjo mejo razpona oziroma pade pod spodnjo mejo razpona kvalificiranega deleža, za katerega je kvalificiranemu imetniku že izdano dovoljenje za kvalificiran delež.

(2) Banka, z delnicami katere se trguje na organiziranem trgu, vsaj enkrat na leto obvesti Banko Slovenije o delničarjih, ki so imetniki kvalificiranega deleža, ter njihovih kvalificiranih deležih.

(3) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o sklenitvi delničarskega sporazuma in o dogovoru ali drugih okoliščinah v zvezi z bodočimi kvalificiranimi imetniki.

(4) Če namerava kvalificirani imetnik, ki je pridobil dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, odtujiti delnice banke tako, da ne bi več razpolagal s kvalificiranim deležem ali bi se zaradi tega njegov delež zmanjšal pod spodnjo mejo razpona, za katerega velja dovoljenje, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije.

(5) Kvalificirani imetnik mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsaki združitvi ali delitvi, pri kateri je udeležen, o vsaki drugi statusni spremembi ter o vsaki drugi spremembi, ki bi lahko vplivala na izpolnjevanje meril o primernosti, določenih v 73. členu tega zakona.

(6) Nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding in mešani poslovni holding, ki ima v skladu z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža položaj banki nadrejene družbe, mora Banko Slovenije obvestiti tudi o vsaki spremembi članov oziroma članic upravljalnega organa.

82. člen

(predpisi o kvalificiranih imetnikih)

Banka Slovenije predpiše:

1. podrobnejšo vsebino meril za presojo primernosti bodočega kvalificiranega imetnika, dokumentacije in informacij, ki jih je treba priložiti zahtevi za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža;

2. podrobnejšo vsebino in način pošiljanja obvestil iz prejšnjega člena.

3.6. **Odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov**

83. člen

(odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, EU nadrejeni finančni holding in EU nadrejeni mešani finančni holding, za nadzor nad katerimi je na konsolidirani podlagi pristojna Banka Slovenije, morajo pridobiti odobritev v skladu s tem zakonom.

(2) Drugi finančni holding ali mešani finančni holding, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, mora pridobiti odobritev Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, kadar mora izpolnjevati zahteve na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU na subkonsolidirani podlagi.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka se določbe tega oddelka glede pristojnosti Banke Slovenije kot konsolidacijskega nadzornika smiselno uporabljajo, kadar je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora na subkonsolidirani podlagi.

84. člen

(zahteva za odobritev finančnega holdinga in mešanega finančnega holdinga)

(1) Zahteva za odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prejšnjega člena se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahteva iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. organizacijsko strukturo skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, z jasno navedbo njegovih podrejenih družb in po potrebi nadrejenih oseb ter kraj in vrsto dejavnosti, ki jo opravlja vsak subjekt v skupini;

2. informacije v zvezi z imenovanjem najmanj dveh oseb, ki dejansko vodita finančni holding ali mešani finančni holding, vključno z informacijami o izpolnjevanju zahtev iz 342. člena tega zakona;

3. če je podrejena družba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga banka, informacije v zvezi z delničarji in družbeniki glede:

– oseb, ki bodo pridobile kvalificirani delež v banki, in višine kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik ali 20 največjih delničarjev banke, in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik;

– primernosti delničarjev in družbenikov banke v skladu z izpolnjevanjem meril iz 73. člena tega zakona;

– oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom teh povezanosti;

4. notranjo organiziranost in razdelitev nalog v skupini;

5. vse druge informacije, ki bi lahko bile potrebne za oceno odobritve v skladu s 85. členom tega zakona ali za presojo v zvezi z izvzetjem iz odobritve v skladu s 86. členom tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko za presojo o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga zahteva predložitev dodatnih informacij.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz prejšnjega člena, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za odobritev skupaj z informacijami iz drugega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik in postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga poteka hkrati s presojo primernosti kvalificiranega imetnika na podlagi 73. člena tega zakona, se Banka Slovenije po potrebi usklajuje s konsolidacijskim nadzornikom, in če sta različna, s pristojnim organom države članice, kjer je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. V tem primeru se tek roka presoje iz četrtega odstavka 74. člena tega zakona zadrži za več kot 20 delovnih dni, dokler se ne konča postopek odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

85. člen

(pogoji za odobritev)

(1) Banka Slovenije odobri finančni holding ali mešani finančni holding, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. notranja ureditev in razdelitev nalog v skupini sta ustrezni za izpolnjevanje zahtev, naloženih s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi in sta zlasti učinkoviti za:

– usklajevanje vseh podrejenih družb finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vključno z ustrezno razdelitvijo nalog med podrejenimi institucijami, kjer je to potrebno;

– preprečevanje ali upravljanje nasprotij v skupini in

– uveljavljanje politik na ravni skupine, ki jih za celotno skupino določi nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding;

2. organizacijska struktura skupine, katere del je finančni holding ali mešani finančni holding, ne ovira ali drugače preprečuje učinkovitega nadzora podrejenih institucij ali nadrejenih institucij v zvezi s posamičnimi, konsolidiranimi, in če je ustrezno, subkonsolidiranimi zahtevami, ki veljajo zanje. Pri ocenjevanju tega merila se upoštevajo predvsem:

– položaj finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini,

– lastniška struktura in

– vloga finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga v večplastni skupini;

3. kvalificirani delničarji ali družbeniki banke izpolnjujejo merila iz 73. člena tega zakona;

4. razmerja tesne povezanosti ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;

5. zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več fizičnih ali pravnih oseb, s katerimi je banka v razmerju tesne povezanosti, ali težave pri izvajanju navedenih zakonov in drugih predpisov ne preprečujejo učinkovitega izvajanja nadzora;

6. osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding, izpolnjujejo zahteve iz 342. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, če niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka. Ob zavrnitvi lahko Banka Slovenije po potrebi odredi kateri koli ukrep iz 306. člena tega zakona, s katerimi se zagotovita kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(3) Za postopek odločanja o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 13.2. tega zakona.

86. člen

(izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Banka Slovenije na podlagi zahteve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga tega izvzame iz odobritve, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. osnovna dejavnost finančnega holdinga je pridobivanje deležev v podrejenih družbah, pri mešanem finančnem holdingu pa je osnovna dejavnost glede na institucije ali finančne institucije pridobivanje deležev v podrejenih družbah;

2. finančni holding ali mešani finančni holding ni imenovan kot subjekt v postopku reševanja v nobeni skupini za reševanje v okviru skupine v skladu s strategijo reševanja, ki jo Banka Slovenije za reševanje določi na podlagi zakona, ki ureja reševanje in prisilno prenehanje bank, oziroma Direktive 2014/59/EU;

3. podrejena kreditna institucija je imenovana kot odgovorna za zagotavljanje izpolnjevanja bonitetnih zahtev skupine na konsolidirani podlagi in so ji za učinkovito izpolnjevanje te obveznosti dana na voljo vsa potrebna sredstva in pravna pooblastila;

4. finančni holding ali mešani finančni holding ne sodeluje pri sprejemanju upravljavskih, operativnih ali finančnih odločitev, ki vplivajo na skupino ali njene podrejene družbe, ki so banke, institucije ali finančne institucije;

5. ne obstajajo ovire za učinkovit nadzor skupine na konsolidirani podlagi.

(2) Finančni holdingi ali mešani finančni holdingi, ki so izvzeti iz odobritve v skladu s prejšnjim odstavkom, niso izključeni iz obsega konsolidacije, kot je določena v tem zakonu, Direktivi 2013/36/EU in Uredbi 575/2013/EU.

(3) Zahteva za izvzetje iz odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga za nadzor, nad katerim je kot konsolidacijski nadzornik pristojna Banka Slovenije, se vloži pri Banki Slovenije.

(4) EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding iz 83. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, posreduje zahtevo za izvzetje skupaj z informacijami iz prvega odstavka tega člena tudi pristojnemu organu te države članice.

(5) Za postopek odločanja o izvzetju finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se smiselno uporabljajo določbe oddelka 13.2. tega zakona.

87. člen

(obveščanje o spremembah)

Finančni holding in mešani finančni holding morata Banko Slovenije takoj obvestiti o vsaki spremembi organizacijske strukture skupine, kot je opredeljena v 1. točki drugega odstavka 84. člena tega zakona, in o vsaki spremembi, ki lahko vpliva na izpolnjevanje pogojev iz 85. in 86. člena tega zakona.

88. člen

(stalno spremljanje izpolnjevanja pogojev)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik stalno spremlja izpolnjevanje pogojev iz 85. in 86. člena tega zakona. V ta namen lahko Banka Slovenije od finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kadar koli zahteva predložitev potrebnih informacij in dokumentacije.

(2) Banka Slovenije navedene informacije izmenjuje s pristojnim organom v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz 83. člena tega zakona.

(3) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz prvega odstavka 85. člena tega zakona, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu z odredbo naloži, da zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteto in celovitost konsolidiranega nadzora ter zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu v odredbi izreče tudi ustrezne nadzorniške ukrepe iz 306. člena tega zakona. Pri uporabi nadzorniških ukrepov v zvezi z mešanim finančnim holdingom se upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Kadar Banka Slovenije ugotovi, da pogoji za izvzetje po 86. členu tega zakona niso več izpolnjeni, o tem izda ugotovitveno odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenehanju izvzetja iz odobritve).

(5) Banka Slovenije v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve iz tega člena določi rok, v katerem mora finančni holding ali mešani finančni holding zaprositi za odobritev v skladu s 83. členom tega zakona.

(6) Če finančni holding ali mešani finančni holding v roku, določenem v odločbi o prenehanju izvzetja iz odobritve, ne zaprosi za odobritev iz 83. člena tega zakona, Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu izda odredbo za vzpostavitev skladnosti v skladu s 306. členom tega zakona.

89. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvami o odobritvi finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga iz prvega ali drugega odstavka 85. člena tega zakona, izvzetju iz odobritve iz prvega odstavka 86. člena tega zakona ter o nadzorniških ukrepih iz tretjega odstavka 88. člena ter 306. člena tega zakona tesno sodeluje in se posvetuje s pristojnim organom iz druge države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik pripravi oceno v zvezi z odločitvami iz prvega in drugega odstavka 85. člena, prvega odstavka 86. člena, tretjega odstavka 88. člena ter 306. člena tega zakona v obliki predloga skupne odločitve ter jo posreduje pristojnemu organu države članice, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od prejema ocene s strani pristojnega organa.

(3) Kadar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik, ampak pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, Banka Slovenije sodeluje pri skupni odločitvi s konsolidacijskim nadzornikom glede odobritve finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga o izvzetju iz odobritve in uporabi nadzorniških ukrepov. Oba organa storita vse, kar je v njuni moči, da se skupna odločitev sprejme v dveh mesecih od dneva, ko Banka Slovenije prejme oceno konsolidacijskega nadzornika.

(4) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik o skupni odločitvi, ki je ustrezno dokumentirana in utemeljena, obvesti finančni holding ali mešani finančni holding.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru nestrinjanja glede odločitve, za katero v skladu s prvim odstavkom tega člena velja dolžnost posvetovanja, ne sprejme odločitve, ampak zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Zadevni pristojni organi sprejmejo skupno odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku dvomesečnega obdobja ali po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu.

(6) Banka Slovenije lahko kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, v primeru nestrinjanja v okviru posvetovanja zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če je oseba iz 83. člena tega zakona mešani finančni holding ali EU mešani finančni holding s sedežem v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije pri sprejemu odločitev oziroma skupnih odločitev iz prvega in drugega odstavka 85. člena, prvega odstavka 86. člena, tretjega odstavka 88. člena in 306. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik pridobi soglasje koordinatorja oziroma kot pristojni organ v državi članici, v kateri je sedež mešanega finančnega holdinga, sodeluje pri pridobitvi soglasja koordinatorja, kot je določeno v 19., 20. in 21. členu ZFK oziroma 10. členu Direktive 2002/87/ES. Če koordinator ne poda soglasja iz prejšnjega stavka oziroma poda nesoglasje, Banka Slovenije ali drugi pristojni organ posreduje zahtevo Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ali Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine in pri sprejemu končne odločitve upoštevajo odločitev evropskega nadzornega organa. Odločitev, sprejeta na podlagi tega člena, ne posega v obveznosti mešanega finančnega holdinga iz ZFK, Direktive 2002/87/ES ali zakona, ki ureja zavarovalništvo oziroma Direktive 2009/138/ES.

90. člen

(rok za odločitev)

(1) Kadar Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi drugega odstavka 85. člena tega zakona zavrne odobritev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, vlagatelja prošnje obvesti o zavrnitvi in razlogih zanjo v štirih mesecih od prejema popolne vloge.

(2) Banka Slovenije odločitev o odobritvi ali zavrnitvi odobritve v vsakem primeru sprejme najpozneje v šestih mesecih od prejema vloge.

91. člen

(podzakonski predpis v zvezi z odobritvijo oziroma izvzetjem iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila glede:

– dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za odobritev finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 84. člena tega zakona;

– dokumentacije in informacij, ki se predložijo zahtevi za izvzetje iz odobritve finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov iz 86. člena tega zakona.

3.7. **Izključitev uporabe ZPre-1**

92. člen

(izjeme od ZPre-1 glede obvezne prevzemne ponudbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe ni zavezan dati imetnik, ki je dosegel prevzemni prag v banki zaradi pridobitve delnic banke v postopku povečanja osnovnega kapitala banke:

1. na podlagi dodatnega ukrepa Banke Slovenije v skladu z 280. členom tega zakona ali ukrepa zgodnjega posredovanja v skladu z 283. členom tega zakona ali

2. na podlagi konverzije kapitalskih instrumentov banke, ki jih lahko banka upošteva pri izračunu kapitala in ki se ob nastopu objektivnega pogoja konvertirajo v delnice banke.

(2) Imetnik lahko uveljavlja izjemo iz 1. točke prejšnjega odstavka, če predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije izda soglasje, če je povečanje osnovnega kapitala nujno, da se zagotovi kapitalska ustreznost banke v skladu z zahtevami Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka Slovenije o izdaji soglasja in konverziji iz 2. točke prejšnjega odstavka obvesti agencijo, pristojno za finančne trge.

(3) Za osebe, ki so dosegle prevzemni prag v banki, se ne uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za imetnika iz prvega odstavka tega člena ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega odstavka ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih imetnik ni zavezan dati prevzemne ponudbe, če ob pridobitvi novih delnic banke imetnik še dosega prevzemni prag.

93. člen

(izjeme od ZPre-1 glede uresničevanja glasovalnih pravic iz delnic banke)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, v postopku izdaje soglasja na podlagi petega odstavka 22.b člena ZPre-1 pridobi mnenje Banke Slovenije glede potrebnosti ukrepov za stabilizacijo poslovanja banke. Delničar v zvezi z zahtevo za izdajo soglasja agencije, pristojne za finančne trge, iz prejšnjega stavka ni zavezan dodatno predložiti mnenja izvedenca iz šestega odstavka 22.b člena ZPre-1.

(2) Agencija, pristojna za finančne trge, izda soglasje za uresničevanje glasovalnih pravic delničarja na skupščini banke, če iz mnenja Banke Slovenije izhaja, da je povečanje osnovnega kapitala banke nujno, da se zagotovi stabilno poslovanje banke in izpolnjevanje zahtev pristojnega organa.

(3) Če je delničar iz prvega odstavka tega člena sodeloval pri povečanju osnovnega kapitala banke pod pogoji iz prejšnjega člena tako, da ima po povečanju osnovnega kapitala banke najmanj enak delež v kapitalu banke, kot ga je imel pred povečanjem osnovnega kapitala banke, lahko delničar uveljavlja prenehanje prepovedi uresničevanja glasovalnih pravic iz teh delnic, ki jo je izrekla agencija, pristojna za finančne trge, do prve nadaljnje pridobitve delnic banke, pri kateri niso izpolnjeni pogoji iz prejšnjega člena, če še dosega prevzemni prag.

94. člen

(izjeme od ZPre-1 glede prevzemne ponudbe banke za vrednostne papirje ciljne družbe)

(1) Poleg primerov, določenih v ZPre-1, obvezne prevzemne ponudbe v skladu z ZPre-1 ni zavezana dati banka, ki je dosegla prevzemni prag v ciljni družbi zaradi pridobitve delnic ali drugih vrednostnih papirjev ciljne družbe, ki so izročeni banki kot stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala banke v skladu s tem zakonom.

(2) O pridobitvi vrednostnih papirjev iz prejšnjega odstavka in odsvojitvi tako pridobljenih vrednostnih papirjev mora banka obvestiti agencijo, pristojno za finančne trge, v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve.

(3) Obveznost dati prevzemno ponudbo v skladu z ZPre-1 nastane za banko iz prvega odstavka tega člena po poteku petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, če po tem obdobju še dosega prevzemni prag v ciljni družbi.

(4) Obveznost dati prevzemno ponudbo nastane za banko iz prvega odstavka tega člena pred potekom petih let od pridobitve delnic ciljne družbe, in sicer ob prvi nadaljnji pridobitvi delnic ciljne družbe, če banka še dosega prevzemni prag in niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena ali niso podani drugi razlogi v skladu z ZPre-1, zaradi katerih banka ni zavezana dati prevzemne ponudbe.

3.8. **Redna likvidacija banke**

95. člen

(sklep skupščine o likvidaciji banke)

(1) Skupščina banke lahko sprejme sklep o prenehanju banke in začetku likvidacijskega postopka, če uprava banke pred odločanjem skupščine izdela načrt likvidacije in ga predloži Banki Slovenije v skladu s 97. členom tega zakona.

(2) Sklep skupščine, ki je sprejet v nasprotju s prejšnjim odstavkom, je ničen.

96. člen

(likvidacijski upravitelj banke)

Za likvidacijskega upravitelja banke je lahko imenovana le oseba, ki ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave v tej banki.

97. člen

(načrt likvidacije)

(1) Uprava banke mora najmanj šest mesecev pred objavo sklica skupščine, ki bo odločala o začetku postopka likvidacije banke, obvestiti Banko Slovenije o načrtu ukrepov za likvidacijo banke in zaključevanje poslov banke ter glede jamstev banke za zavarovanje terjatev upnikov.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka oceni ustreznost ukrepov za likvidacijo banke ter po potrebi zahteva od uprave banke ustrezne prilagoditve v načrtu z namenom, da se zavaruje stabilnost finančnega sistema ter položaj upnikov banke.

98. člen

(omejitev dovoljenja za opravljanje storitev)

Na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije banke Banka Slovenije z odločbo:

1. omeji dovoljenja za opravljanje storitev, ki jih opravlja banka v skladu s tem zakonom, tako, da se določi vrsta in obseg poslov, ki jih sme opravljati banka v likvidaciji, ter določi druge pogoje v zvezi z opravljanje teh storitev;

2. določi, v kakšnem obsegu se za banko v likvidaciji uporabljajo pravila tega zakona, Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na njuni podlagi.

99. člen

(izvedba likvidacije)

Za likvidacijo banke na podlagi sklepa skupščine o začetku postopka likvidacije se uporabljajo določbe ZGD-1 o likvidaciji delniške družbe na podlagi sklepa skupščine, če ni v tem oddelku določeno drugače.

100. člen

(ponovna pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Če skupščina banke po izdaji odločbe iz 98. člena tega zakona odloči, da se postopek likvidacije ustavi in banka deluje dalje, lahko banka ponovno začne opravljati bančne, finančne in dodatne finančne storitve oziroma posle, ki so bili omejeni z odločbo iz 98. člena tega zakona, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(2) Predlogu za vpis sklepa iz prejšnjega odstavka v sodni register je treba priložiti novo dovoljenje za opravljanje storitev.

101. člen

(prenehanje opravljanja bančnih storitev zaradi spremembe dejavnosti banke)

Določbe tega oddelka se smiselno uporabljajo tudi, če skupščina banke sprejme sklep, s katerim se dejavnost banke spremeni tako, da banka ne opravlja več bančnih storitev.

4. POGLAVJE: POSLOVNE KNJIGE, LETNO POROČILO IN DODATNA RAZKRITJA

102. člen

(poslovne knjige in letna poročila bank)

(1) Za poslovne knjige in letna poročila bank ter za revidiranje letnih poročil bank se uporabljajo splošna pravila, določena v osmem poglavju I. dela ZGD-1 in v zakonu, ki ureja revidiranje, če niso v tem poglavju določena posebna pravila. V zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili bank se ne uporablja 5. točka prvega odstavka 685. člena ZGD-1.

(2) Banka mora voditi poslovne knjige, sestavljati knjigovodske listine, vrednotiti knjigovodske postavke ter sestavljati poročila v skladu s predpisi iz prejšnjega odstavka ter podzakonskimi predpisi, izdanimi na podlagi 109. člena tega zakona.

103. člen

(posebna pravila za poslovne knjige, letna poročila in poročila o finančnih informacijah bank)

(1) Banka mora voditi glavno knjigo na podlagi internega kontnega okvira.

(2) Poslovno leto za sestavo računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov, ki so sestavni del letnega in konsolidiranega letnega poročila banke, mora biti enako koledarskemu letu.

(3) Banka mora Banki Slovenije sporočati finančne informacije v zvezi z računovodskimi izkazi.

104. člen

(dodatna razkritja)

(1) Banka mora razkritja iz 8. dela Uredbe 575/2013/EU javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh.

(2) Banka Slovenije predpiše pravila o pogostejših razkritjih informacij iz prejšnjega odstavka, če je to potrebno zaradi spremenjenih pogojev poslovanja bank in delovanja finančnega sistema.

(3) Banka mora na svojih uradnih spletnih straneh javno pojasniti način izpolnjevanja zahtev, ki so določene s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede:

1. ureditve notranjega upravljanja banke in organizacijske strukture banke;

2. politike izbora članov upravljalnega organa iz 35. člena tega zakona ter

3. politike prejemkov iz 189. do 191. člena tega zakona.

(4) Nadrejena banka v Republiki Sloveniji mora letno javno objaviti na svojih uradnih spletnih straneh opis pravne in organizacijske strukture bančne skupine, vključno z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ureditve glede razmerji tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s 154. členom tega zakona, ali se namesto objave tega opisa sklicevati na enakovredne informacije.

105. člen

(posebna pravila o revidiranju letnega poročila banke)

(1) Banka mora v osmih dneh po prejemu revizorjevega poročila, vendar ne pozneje kot v štirih mesecih po koncu koledarskega leta, Banki Slovenije predložiti:

1. letno poročilo;

2. revizorjevo poročilo o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;

3. dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.

(2) Če mora banka pripraviti konsolidirano letno poročilo, se za predložitev, revizijski pregled in objavo konsolidiranega letnega poročila smiselno uporabljajo prejšnji odstavek in 106. do 108. člen tega zakona.

106. člen

(dodatna pravila o revizijskem pregledu)

(1) Revizijski pregled letnega poročila banke in revizorjevo poročilo mora poleg revidiranja in pregleda po prvem odstavku 57. člena ZGD-1 ter vsebine revizorjevega poročila po drugem odstavku 57. člena ZGD-1 obsegati tudi dodatni revizijski pregled in dodatno revizorjevo poročilo o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki.

(2) Za revizijski pregled letnega poročila iz prejšnjega odstavka imenuje banka revizijsko družbo za obdobje, ki ne sme biti krajše od treh poslovnih let. Revizijski pregled letnega poročila banke lahko opravlja posamezna revizijska družba neprekinjeno za največ deset poslovnih let s prekinitvijo za obdobje najmanj naslednjih štirih poslovnih let.

(3) Banka ali revizijska družba lahko odpove pogodbo iz prejšnjega odstavka pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le na podlagi utemeljenih razlogov. Različna mnenja o računovodskih obravnavah ali revizijskih postopkih niso utemeljeni razlogi za odpoved pogodbe. Pogodba o revizijskem pregledu se odpoveduje sodno. Uprava banke lahko pogodbo o revizijskem pregledu odpove pred potekom pogodbeno dogovorjenega roka le s soglasjem nadzornega sveta in po posvetovanju z revizijsko komisijo.

(4) Banka mora pisno obvestiti Banko Slovenije o razrešitvi ali o odstopu revizijske družbe pred pogodbeno dogovorjenim rokom in ustrezno pojasniti razloge za razrešitev ali odstop.

(5) Banka Slovenije lahko od revizijske družbe zahteva dodatna pojasnila v zvezi z revizijskim pregledom.

(6) Če revizijski pregled ni opravljen oziroma revizorjevo poročilo ali dodatno revizorjevo poročilo ni pripravljeno v skladu s prvim odstavkom tega člena oziroma s predpisom iz drugega odstavka 109. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije zahteva dopolnitev ali popravek poročila.

107. člen

(obveznosti revizijske družbe v razmerju do Banke Slovenije)

(1) Revizijska družba, ki opravlja revizijski pregled letnega poročila banke, mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o vsakem dejstvu ali okoliščini, ki jo je ugotovila pri revizijskemu pregledu in ki lahko pomeni enega od teh položajev:

1. pomembno kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona;

2. lahko vpliva na nemoteno poslovanje banke; ali

3. lahko privede do revizorjevega mnenja s pridržkom, odklonilnega mnenja ali zavrnitve izdelave mnenja.

(2) Obveznost iz prejšnjega odstavka velja tudi za dejstva ali okoliščine v zvezi z družbo, ki je v razmerju tesne povezanosti z banko na podlagi obvladovanja.

(3) Revizijska družba mora Banki Slovenije na njeno zahtevo posredovati tudi druge podatke, ki jih Banka Slovenije potrebuje pri opravljanju nadzora nad banko v skladu s tem zakonom.

(4) Posredovanje podatkov Banki Slovenije po prvem do tretjem odstavku tega člena nima značilnosti kršitve revizorjeve obveznosti varovanja zaupnih podatkov po zakonu, ki ureja revidiranje, ali na podlagi pogodbe.

(5) Če revizijska družba krši obveznosti iz tega člena, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da imenuje drugo revizijsko družbo.

108. člen

(objava revidiranega letnega poročila banke)

(1) Banka mora v štirih mesecih po koncu koledarskega leta na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1.

(2) Če letnega poročila do roka iz prejšnjega odstavka še ni sprejel pristojni organ banke, mora banka v navedenem roku objaviti sestavljeno letno poročilo, ki ga mora uprava banke predložiti nadzornemu svetu po tretjem odstavku 272. člena ZGD-1 (v nadaljnjem besedilu: sestavljeno letno poročilo), in na to v objavi opozoriti.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka v petnajstih dneh po dnevu, ko letno poročilo sprejme njen pristojni organ, objaviti tudi sprejeto letno poročilo. Če pristojni organ banke pri sprejetju letnega poročila ni spremenil sestavljenega letnega poročila, lahko banka namesto ponovne objave celotnega letnega poročila objavi samo informacijo, da je pristojni organ banke sprejel letno poročilo z vsebino sestavljenega letnega poročila.

(4) Banka mora zagotoviti, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih uradnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi.

(5) Banka mora v 15 dneh po sprejemu letnega poročila, vendar najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta, letno poročilo skupaj z revizorjevim poročilom iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 predložiti Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve zaradi javne objave v skladu s prvim odstavkom 58. člena ZGD-1.

(6) Podružnica banke države članice ali banke tretje države mora na svojih uradnih spletnih straneh javno objaviti revidirane računovodske izkaze in revidirane konsolidirane računovodske izkaze banke države članice ali banke tretje države skupaj z mnenjem revizorja najpozneje v petnajstih dneh po izteku roka za javno objavo v državi sedeža banke.

109. člen

(podzakonski predpisi o poslovnih knjigah in letnih poročilih banke)

(1) Banka Slovenije v zvezi s poslovnimi knjigami in letnimi poročili banke predpiše:

1. vsebino glavne knjige v okviru vodenja poslovnih knjig ter vrste in sheme računovodskih in konsolidiranih računovodskih izkazov banke;

2. podrobnejšo vsebino računovodskega poročila in poslovnega poročila ter konsolidiranega računovodskega poročila in konsolidiranega poslovnega poročila;

3. podrobnejši način vrednotenja knjigovodskih postavk;

4. podrobnejšo vsebino, obliko, način, pogostost in roke za posredovanje finančnih informacij iz tretjega odstavka 103. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v zvezi z revizijskim pregledom letnih in konsolidiranih letnih poročil banke predpiše podrobnejši obseg in vsebino dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v banki iz prvega odstavka 106. člena tega zakona.

5. POGLAVJE: OPRAVLJANJE STORITEV BANK

5.1. **Splošne določbe**

110. člen

(sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev)

(1) Depozit za namen opredelitve sprejemanja depozitov je vsako vplačilo denarnih sredstev ene osebe (v nadaljnjem

besedilu: vplačnik) v korist druge osebe (v nadaljnjem besedilu: prejemnik vplačila), ki je opravljeno na podlagi pogodbe o denarnem depozitu ali na podlagi drugega pravnega posla, pri katerem vplačnik pridobi pravico od prejemnika vplačila zahtevati vrnitev vplačanih denarnih sredstev v določenih rokih, ter pogodba ali drugi pogoji, ki veljajo med strankama, ne določajo dodatnih pogojev, ki izključujejo ali omejujejo uveljavljanje pravice do vračila vplačanih denarnih sredstev.

(2) Sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti je sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od nepoučenih oseb.

(3) Nepoučena oseba je oseba, ki ni profesionalna stranka v skladu z Uredbo 2017/1129/EU.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena se po tem zakonu za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev ne šteje:

1. ponudba za vplačilo dolžniških vrednostnih papirjev izdajatelja, ki ni kreditna institucija, razen če izdajatelj hkrati kot osnovno dejavnost opravlja storitve kreditiranja;

2. ponudba, ki je naslovljena izključno na profesionalne stranke, kot so opredeljene v Uredbi 2017/1129/EU.

(5) V primeru dvoma Banka Slovenije odloči, ali se ponudba ali drug posel šteje za sprejemanje depozitov in drugih vračljivih sredstev od javnosti.

111. člen

(opravljanje bančnih storitev)

Na območju Republike Slovenije lahko bančne storitve opravlja:

1. banka, ki je v skladu s tem zakonom pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;

2. banka države članice, ki v skladu s tem zakonom ustanovi podružnico na območju Republike Slovenije oziroma je v skladu s tem zakonom upravičena neposredno opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije;

3. banka tretje države, ki v skladu s tem zakonom pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

112. člen

(prepoved opravljanja storitev sprejemanja depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti)

(1) Nihče drug, razen oseb iz prejšnjega člena, ne sme na območju Republike Slovenije sprejemati depozitov ali drugih vračljivih sredstev od javnosti.

(2) Prepoved iz prejšnjega odstavka ne velja:

1. za sprejemanje depozitov ali drugih vračljivih sredstev od Banke Slovenije, Republike Slovenije ter njenih regionalnih in lokalnih oblasti, ali od mednarodnih organizacij, katerih članica je ena ali več držav članic;

2. v drugih primerih, ki so predvideni s predpisi Republike Slovenije ali predpisi Evropske unije, če so te storitve predmet urejanja in nadzora, s katerimi se zagotavlja zaščita vlagateljev in investitorjev.

5.2. **Dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev**

113. člen

(dovoljenje za opravljanje storitev)

(1) Družba s sedežem v Republiki Sloveniji lahko začne opravljati bančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Banka lahko začne opravljati finančne storitve in dodatne finančne storitve na območju Republike Slovenije, ko pridobi dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek sme banka opravljati dodatne finančne storitve iz 5. točke prvega odstavka 6. člena tega zakona in pomožne storitve, če o tem predhodno obvesti Banko Slovenije.

(4) Banka obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži poslovni načrt za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

1. podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,

2. opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona v zvezi s storitvami iz prejšnjega odstavka.

114. člen

(območje opravljanja storitev)

(1) Banka sme bančne in finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati na območju Republike Slovenije, opravljati tudi:

1. na območju druge države članice: bodisi prek podružnice bodisi neposredno, če so izpolnjeni pogoji, določeni v pododdelku 5.3.1. tega zakona;

2. na območju tretje države: prek podružnice, če so izpolnjeni pogoji iz pododdelka 5.3.2. tega zakona.

(2) Banka sme dodatne finančne storitve, ki jih je upravičena opravljati v Republiki Sloveniji, opravljati tudi v drugi državi članici ali v tretji državi pod pogoji, ki jih za opravljanje teh storitev določajo predpisi te države.

115. člen

(dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev pred vpisom ustanovitve banke v sodni register.

116. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev je treba priložiti:

1. statut banke v obliki overjenega prepisa notarskega zapisa;

2. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:

– podrobnejši opis storitev, ki jih namerava banka opravljati,

– opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona;

3. seznam oseb, ki bodo pridobile kvalificiran delež v banki, in višino kvalificiranega deleža, ki ga bo pridobil posamezni imetnik, ali če v banki ne bo imetnikov kvalificiranih deležev, seznam 20 največjih delničarjev banke in višino deleža, ki ga bo pridobil posamezni delničar ob ustanovitvi banke;

4. seznam oseb, ki bodo z banko v razmerju tesne povezanosti, z opisom načina teh povezav;

5. organizacijsko strukturo banke, vključno z navedbo nadrejenih oseb, finančnih holdingov in mešanih finančnih holdingov znotraj skupine;

6. druge dokaze, iz katerih izhaja, da so izpolnjeni pogoji za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(3) Če namerava banka poleg bančnih storitev opravljati tudi finančne ali dodatne finančne storitve, mora vložnik vložiti zahtevo in predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev za izdajo dovoljenja za opravljanje teh storitev.

(4) Vložnik mora zagotoviti, da hkrati z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev:

1. osebe, ki bodo z ustanovitvijo banke pridobile kvalificiran delež v banki, vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev v banki v skladu z 71. členom tega zakona;

2. kandidati za člane uprave banke vložijo zahteve za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke v skladu z 42. členom tega zakona.

117. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic)

(1) Banka Slovenije se v zvezi s presojo zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje s pristojnim organom države članice, če bo:

1. banka podrejena banki države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi banke države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje banko države članice.

(2) Banka Slovenije se v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev posvetuje z organom države članice, ki je pristojen za nadzor nad zavarovalnicami ter za nadzor nad investicijskimi podjetji, če bo:

1. banka podrejena investicijskemu podjetju ali zavarovalnici države članice,
2. banka podrejena nadrejeni družbi investicijskega podjetja ali zavarovalnice države članice,
3. banko obvladovala ista fizična ali pravna oseba, ki obvladuje investicijsko podjetje ali zavarovalnica države članice.

(3) Banka Slovenije v okviru posvetovanja na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena pridobi mnenje pristojnega ali nadzornega organa države članice predvsem glede okoliščin, ki so pomembne za presojo primernosti imetnikov kvalificiranih deležev ter za presojo ugleda in izkušenj članov organov upravljanja banke, ki sodelujejo pri upravljanju drugih družb v skupini, ki so pomembne.

118. člen

(odločanje o zahtevi za dovoljenje za opravljanje bančnih storitev)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, če niso izpolnjene zahteve glede:

1. statusnega ustroja banke v skladu z določbami oddelka 3.1. do 3.5. tega zakona, vključno s pogoji za izdajo dovoljenj za pridobitev kvalificiranih deležev kvalificiranim imetnikom ter pogoji za izdajo dovoljenj za opravljanje funkcij članov uprave banke članom uprave te banke; ali
2. ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ki omogoča preudarno in učinkovito upravljanje tveganj; ali
3. pogojev za izvajanje učinkovitega nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, zlasti če bo zaradi tesnih povezav banke z drugimi osebami oteženo izvajanje takšnega nadzora.

(2) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar zakoni in drugi predpisi v tretji državi, ki veljajo za eno ali več oseb, ki so v razmerju tesne povezanosti z banko, ali težave pri izvrševanju navedenih zakonov in drugih predpisov preprečujejo učinkovito izvajanje nadzora nad banko.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da razlogi iz prvega ali drugega odstavka tega člena za zavrnitev zahteve za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev niso podani, zahtevo za izdajo dovoljenja posreduje Evropski centralni banki v skladu s 14. členom in točko (a) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU in o tem obvesti stranke postopka. Postopek odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev se nadaljuje pred Evropsko centralno banko skladno z Uredbo 1024/2013/EU.

(4) V dovoljenju za opravljanje bančnih storitev se lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

(5) Če je vložnik hkrati z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev vložil tudi zahtevo za opravljanje finančnih storitev ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije odloči o zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev po odločitvi Evropske centralne banke v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

119. člen

(dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka, ki namerava po ustanovitvi začeti opravljati finančne storitve iz 5. člena tega zakona ali dodatne finančne storitve iz 6. člena tega zakona, mora za vsako od teh storitev pridobiti dovoljenje Banke Slovenije, razen za storitve iz tretjega odstavka 113. člena tega zakona.

(2) Banka mora pridobiti dovoljenje za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev pred začetkom opravljanja teh storitev.

120. člen

(zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev se vloži pri Banki Slovenije.

(2) Zahtevi iz prejšnjega odstavka mora banka priložiti:

1. poslovni načrt banke za prva tri leta poslovanja, ki mora obsegati tudi:
– podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava banka opravljati in
– opis ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona;
2. druge informacije in dokazila, iz katerih izhaja, da bo banka v zvezi z izvajanjem načrtovanih storitev zagotavljala varno in skrbno upravljanje banke;
3. dokaze o izpolnjevanju pogojev, ki jih za opravljanje storitev iz prejšnjega odstavka določajo drugi predpisi.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev banke, če:

1. načrtovana ureditev notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona ni ustrezna in primerna za upravljanje tveganj, ki jim bo banka pri opravljanju načrtovanih storitev izpostavljena; ali
2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki jih za opravljanje teh storitev določajo drugi predpisi.

(4) Kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vse pristojnosti in naloge nadzora iz prvega odstavka 4. člena te uredbe v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se Banka Slovenije v zvezi z okoliščinami iz 1. točke prejšnjega odstavka posvetuje z Evropsko centralno banko.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev ter navede storitve, za katere se dovoljenje izdaja, če pri banki niso podani razlogi iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije lahko z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, v odločbi o izdaji dovoljenja določi pogoje ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

121. člen

(dovoljenje za združitev ali delitev)

(1) Če zaradi izvedbe združitve oziroma delitve nastane nova družba, ki bo opravljala bančne storitve, mora ta nova družba pred vpisom združitve oziroma delitve v sodni register pridobiti dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(2) Če je banka udeležena pri združitvi ali delitvi družb, pri kateri banka nadaljuje opravljanje bančnih storitev, mora pred izvedbo združitve ali delitve pridobiti dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(3) Zahteva za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije, kadar je pri izvajanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Za zahtevo, ki se vloži pri Banki Slovenije, in odločanje o tej zahtevi se smiselno uporabljajo določbe prejšnjega člena.

(4) Zahtevi za izdajo dovoljenja za združitev oziroma delitev iz prejšnjega odstavka je treba priložiti tudi naslednje listine:

1. za združitev:
– pogodbo o združitvi,
– poročilo ali poročila uprav bank oziroma poslovodstev družb, ki so udeležene pri združitvi, o združitvi,

– poročilo ali poročila o reviziji združitve,
– predlog objave sklica skupščine ali skupščin, ki bodo odločale o soglasju za združitev,
– pisno poročilo nadzornega sveta;
2. za delitev:
– delitveni načrt,
– poročilo uprave banke o delitvi,
– poročilo o reviziji delitve,
– predlog objave sklica skupščine banke, ki bo odločala o soglasju za delitev,
– pisno poročilo nadzornega sveta.

(5) Z namenom, da se preprečijo kršitve tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, se lahko v odločbi o izdaji dovoljenja določijo pogoji ali omejitve za opravljanje storitev, za katere se izdaja dovoljenje.

122. člen

(prenehanje dovoljenja za opravljanje storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje posameznih storitev preneha, če banka:
1. v enem letu od izdaje dovoljenja ne začne opravljati storitev, za katere je bilo izdano dovoljenje;
2. za več kot šest mesecev preneha opravljati storitve;
3. poda izjavo o prenehanju opravljanja storitev.

(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:
1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala voditi depozite.

(3) Če nastopi razlog iz prvega odstavka tega člena v zvezi z opravljanjem finančnih ali dodatnih finančnih storitev, Banka Slovenije izda odločbo, s katero ugotovi, da je prenehalo dovoljenje za opravljanje določenih storitev, pri katerih so podane okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če razlog iz 1. do 3. točke prvega odstavka tega člena nastopi v zvezi z opravljanjem bančnih storitev, preneha dovoljenje za opravljanje vseh storitev, ki jih opravlja banka.

(5) Banka ne sme več sklepati novih poslov v zvezi z opravljanjem bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, za katere je dovoljenje prenehalo v skladu s tem členom:
1. v primeru iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena: od dneva izteka roka, od katerega dovoljenje preneha veljati;
2. v primeru iz 3. točke prvega odstavka tega člena: od dneva, ki ga banka navede v izjavi o prenehanju opravljanja.

123. člen

(podzakonski predpis v zvezi z izdajo dovoljenj za opravljanje storitev)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila glede:
1. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, vključno z zahtevami glede poslovnega načrta iz 2. točke drugega odstavka 116. člena tega zakona;
2. dokumentacije in informacij, ki se predložijo k zahtevi za izdajo dovoljenja za opravljanje finančnih in dodatnih finančnih storitev, ter za statusne spremembe, kadar se zahteva za izdajo dovoljenja v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vloži pri Banki Slovenije.

5.3. **Čezmejno opravljanje storitev**

124. člen

(neposredno opravljanje storitev)

(1) Za namene tega zakona se šteje, da se storitve neposredno opravljajo na območju določene države, če se na območju te države:
1. sklepajo pravni posli, katerih predmet so vzajemno priznane finančne storitve; ali
2. javnosti ponujajo vzajemno priznane finančne storitve prek zastopnikov oziroma posrednikov.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije oglašuje vzajemno priznane storitve prek reklamnih sporočil ali drugih sredstev komuniciranja z javnostjo, če je oblika in vsebina tega oglaševanja v skladu s predpisi, ki urejajo oglaševanje v zvezi z varstvom potrošnikov. Takšno oglaševanje se ne šteje za neposredno opravljanje storitev.

125. člen

(opravljanje storitev prek podružnice)

(1) Dve ali več podružnic, ki jih ustanovi banka v posamezni državi članici, se za namene tega zakona štejejo kot ena sama podružnica banke v tej državi članici.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za podružnice, ki jih na območju Republike Slovenije ustanovi banka države članice ali banka tretje države.

5.3.1. *Opravljanje vzajemno priznanih storitev bank na območju druge države članice*

126. člen

(obvestilo o nameri ustanovitve podružnice banke v drugi državi članici)

(1) Banka, ki namerava zaradi opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev, za katere je pridobila ustrezno dovoljenje v skladu s tem zakonom, v drugi državi članici ustanoviti podružnico, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(2) Obvestilu o nameri ustanovitve podružnice mora banka priložiti naslednje informacije:
1. državo članico, v kateri namerava ustanoviti podružnico;
2. poslovni načrt, ki med drugim obsega podrobnejši opis dejavnosti, ki jih namerava opravljati prek podružnice, in organizacijsko strukturo podružnice;
3. naslov v državi članici gostiteljici, na katerem bo mogoče pridobiti dokumentacijo o podružnici;
4. podatke o osebah, pooblaščenih za vodenje podružnice.

(3) Šteje se, da obvestilo banke o nameri ustanovitve podružnice, ki ga banka posreduje Banki Slovenije, vsebuje zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico (v nadaljnjem besedilu: zahteva za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice). Kadar pristojnosti in naloge nadzora iz točke (b) prvega odstavka 4. člena Uredbe 1024/2013/EU v zvezi z banko izvaja Evropska centralna banka, se postopek nadaljuje v skladu s to uredbo in Uredbo 468/2014/EU.

127. člen

(posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice)

(1) Banka Slovenije zavrne zahtevo za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice, če ob upoštevanju obsega in vrste storitev, ki jih namerava banka opravljati prek podružnice, obstaja dvom o ustreznosti organizacije glede upravljanja podružnice oziroma o ustreznosti finančnega položaja banke.

(2) Če razlogi iz prejšnjega odstavka niso podani, Banka Slovenije najpozneje v treh mesecih po prejemu obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Hkrati z obvestilom iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice tudi podatke o višini in sestavi kapitala banke ter o kapitalskih zahtevah, kot so določene v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če banka v treh mesecih po posredovanju obvestila in prilog iz drugega odstavka prejšnjega člena Banki Slovenije ne

prejme obvestila iz drugega odstavka tega člena in tudi ne prejme odločbe o zavrnitvi zahteve za posredovanje tega obvestila, se šteje, da je zahteva za posredovanje obvestila zavrnjena.

(5) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o številu primerov in o razlogih za zavrnitev zahteve za posredovanje obvestila pristojnemu organu države članice gostiteljice.

128. člen

(začetek poslovanja podružnice banke v državi članici)

Banka lahko začne opravljati posle prek podružnice v državi članici:

1. z dnem, ko prejme obvestilo pristojnega organa države članice gostiteljice o morebitnih pogojih, ki jih mora zaradi zaščite javnih koristi upoštevati banka pri opravljanju storitev v državi članici gostiteljici; ali

2. z iztekom dveh mesecev od dneva, ko je pristojni organ države članice gostiteljice prejel obvestilo v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena, če do izteka tega roka ne prejme obvestila pristojnega organa države članice gostiteljice iz prejšnje točke.

129. člen

(obvestilo o spremembah glede podružnice banke v državi članici)

(1) Če namerava banka spremeniti katerega od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 126. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije ter pristojni organ države članice gostiteljice en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(2) Za spremembo iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 126. do 128. člen tega zakona, le da se roki iz drugega in četrtega odstavka 127. člena ter iz 2. točke 128. člena tega zakona skrajšajo na en mesec.

130. člen

(neposredno opravljanje storitev v državi članici)

(1) Banka, ki namerava v drugi državi članici začeti neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, za katere je pridobila dovoljenje v skladu s tem zakonom, mora o tem predhodno obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (b) prvega odstavka 4. člena te uredbe, ter navesti državo članico gostiteljico, v kateri namerava začeti neposredno opravljati te storitve.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka v enem mesecu po prejemu obvestila banke iz prejšnjega odstavka to obvestilo posreduje pristojnemu organu države članice gostiteljice in o tem obvesti banko.

(3) Banka lahko začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, navedene v obvestilu iz prvega odstavka tega člena, v državi članici gostiteljici z dnem, ko pristojni organ države članice gostiteljice prejme obvestilo pristojnega organa iz prejšnjega odstavka.

5.3.2. *Opravljanje storitev bank na območju tretje države*

131. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke v tretji državi)

(1) Banka sme z namenom opravljanja storitev, ki jih opravlja na območju Republike Slovenije, ustanoviti podružnico v tretji državi, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice v tretji državi v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Za zahtevo in odločanje o zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke v tretji državi se smiselno uporabljajo prvi in drugi odstavek 126. člena ter prvi do tretji odstavek 127. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v tretji državi tudi, če je ob upoštevanju predpisov države, v kateri namerava banka ustanoviti podružnico, oziroma ob upoštevanju prakse pri izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora nad banko.

5.3.3. *Čezmejno opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij*

132. člen

(posebna finančna institucija)

(1) Posebna finančna institucija je družba s sedežem v Republiki Sloveniji, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. ni banka;

2. katere nadrejena družba je banka samostojno ali skupaj z drugimi bankami;

3. je glede na ustanovitvene akte upravičena opravljati vzajemno priznane finančne storitve;

4. izpolnjuje vse naslednje dodatne pogoje:

– banke iz 2. točke tega odstavka so pridobile dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom,

– v Republiki Sloveniji dejansko opravlja vzajemno priznane finančne storitve, ki jih namerava opravljati v drugi državi članici,

– banke iz 2. točke tega odstavka so skupaj imetnice delnic ali deležev, iz katerih izhaja najmanj 90 odstotkov glasovalnih pravic,

– banke iz 2. točke tega odstavka po oceni Banke Slovenije upravljajo družbo z ustrezno skrbnostjo in so s soglasjem Banke Slovenije prevzele solidarno odgovornost za vse obveznosti posebne finančne institucije,

– posebna finančna institucija je glede vzajemno priznanih finančnih storitev, ki jih opravlja, vključena v konsolidirani nadzor nadrejene banke ali vseh nadrejenih bank v skladu z oddelkom 10.3. tega zakona in 2. poglavjem II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, zlasti za namene izračuna kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, nadzora velikih izpostavljenosti v skladu s 4. delom Uredbe 575/2013/EU in za namene omejitev kvalificiranih deležev izven finančnega sektorja v skladu z 89. in 90. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Posebna finančna institucija iz prejšnjega odstavka lahko te storitve opravlja tudi na območju druge države članice pod pogoji, ki so določeni v tem zakonu.

(3) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev bank v drugih državah članicah se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije.

(4) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice gostiteljice, v kateri namerava posebna finančna institucija ustanoviti podružnico, z obvestilom iz drugega odstavka 127. člena tega zakona posreduje tudi:

1. potrdilo, da so v zvezi s posebno finančno institucijo izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena;

2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju banke iz 2. točke prvega odstavka tega člena, izračunanem v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če posebna finančna institucija, ki opravlja vzajemno priznane finančne storitve na območju države članice gostiteljice, preneha izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, ni več upravičena opravljati vzajemno priznanih finančnih storitev na območju druge države članice na podlagi določb tega člena. Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojni organ te države članice.

(6) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji.

5.3.4. *Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic*

133. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev bank držav članic)

(1) Banka države članice sme vzajemno priznane finančne storitve, ki jih v skladu z dovoljenjem pristojnega organa

opravlja v matični državi članici, opravljati tudi na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, če Banka Slovenije predhodno prejme obvestilo pristojnega organa matične države članice o opravljanju storitev banke na območju Republike Slovenije prek podružnice ali neposredno, z informacijami iz drugega odstavka 126. člena tega zakona.

(2) Banka države članice lahko na območju Republike Slovenije ustanovi podružnico ali začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v Republiki Sloveniji, ko Banka Slovenije banki države članice posreduje obvestilo iz tretjega odstavka 134. člena tega zakona. Podružnica banke države članice se lahko vpiše v sodni register, ko prejme obvestilo iz prejšnjega stavka.

(3) Banka Slovenije je pristojna za nadzor nad podružnico banke države članice v obsegu in pod pogoji, določenimi v oddelku 10.2. tega zakona.

(4) V zvezi z letnim nadomestilom za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem podružnice banke države članice v skladu s tem zakonom se smiselno uporablja 268. člen tega zakona.

(5) Če namerava banka države članice v zvezi s svojo podružnico v Republiki Sloveniji spremeniti katero od dejstev oziroma okoliščin iz drugega odstavka 126. člena tega zakona, mora o tem obvestiti Banko Slovenije en mesec pred izvršitvijo take spremembe.

(6) Podružnica banke države članice mora Banki Slovenije poročati v zvezi s poslovanjem na območju Republike Slovenije.

(7) Banka Slovenije predpiše podrobnejši obseg podatkov in informacij iz prejšnjega odstavka, ki jih potrebuje za izvajanje nadzora nad poslovanjem podružnice v skladu s tem zakonom, za informativne in statistične namene ter za namene ugotavljanja pomembnosti podružnice v skladu s 319. členom tega zakona.

134. člen

(uporaba predpisov glede dejavnosti banke države članice)

(1) Banka države članice opravlja vzajemno priznane storitve na območju Republike Slovenije v skladu s predpisi Republike Slovenije, ki se uporabljajo v zvezi z izvajanjem vzajemno priznanih finančnih storitev.

(2) Banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije v skladu s tem zakonom, ne glede na pravo, ki se uporablja med strankami, pri opravljanju poslov ne more izključiti uporabe predpisov Republike Slovenije, ki urejajo:

1. varovanje zaupnih podatkov v skladu z oddelkom 5.5. tega zakona;
2. varstvo osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov;
3. varstvo potrošnikov v skladu s predpisi, ki so namenjeni varstvu potrošnikov;
4. zahteve glede preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
5. druge zahteve, ki veljajo za banke v Republiki Sloveniji, da se zaščiti javni interes.

(3) Banka Slovenije banko države članice, ki v skladu s tem zakonom namerava ustanoviti podružnico v Republiki Sloveniji ali namerava neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve, v dveh mesecih po prejemu obvestila pristojnega organa iz prvega odstavka 133. člena tega zakona obvesti o predpisih iz prejšnjega odstavka.

5.3.5. *Opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic*

135. člen

(opravljanje vzajemno priznanih finančnih storitev posebnih finančnih institucij držav članic)

(1) Posebna finančna institucija države članice je družba s sedežem v drugi državi članici, ki v matični državi članici izpolnjuje pogoje kot posebna finančna institucija iz prvega odstavka 132. člena tega zakona in je pridobila potrdilo pristojnega organa matične države članice o izpolnjevanju teh pogojev.

(2) Določbe tega zakona o opravljanju vzajemno priznanih finančnih storitev banke države članice v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo tudi za posebne finančne institucije držav članic.

(3) Obvestilo pristojnega organa države članice iz prvega odstavka 133. člena tega zakona mora vključevati tudi:

1. potrdilo pristojnega organa države članice, da posebna finančna institucija države članice izpolnjuje pogoje, kot so določeni v prvem odstavku 132. člena tega zakona;
2. podatke o višini in sestavi kapitala posebne finančne institucije države članice ter o znesku skupne izpostavljenosti tveganju nadrejene banke države članice, izračunanem v skladu s tretjim in četrtim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Če pristojni organ matične države članice obvesti Banko Slovenije, da je posebna finančna institucija države članice prenehala izpolnjevati katerega od pogojev iz prvega odstavka tega člena, potem posebna finančna institucija države članice ni več upravičena upravljati vzajemno priznanih finančnih storitev v Republiki Sloveniji na podlagi določb tega člena.

(5) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za družbe, ki so podrejene posebni finančni instituciji države članice.

5.3.6. *Opravljanje storitev bank tretjih držav*

136. člen

(opravljanje storitev banke tretje države)

Banka tretje države sme bančne storitve, finančne storitve in dodatne finančne storitve, ki jih opravlja v državi svojega sedeža, opravljati tudi na območju Republike Slovenije, vendar samo prek podružnice in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

137. člen

(dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko v Republiki Sloveniji ustanovi podružnico in se vpiše v sodni register, če pridobi dovoljenje za ustanovitev podružnice (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države) v skladu s tem zakonom.

(2) Zahteva za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države se vloži pri Banki Slovenije.

(3) Zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;
2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;
3. podatke o članih oziroma članicah poslovodnih in nadzornih organov matične banke;
4. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;
5. podatke o imetnikih kvalificiranih deležev, oziroma če ni takšnih imetnikov, podatke o 20 največjih delničarjih oziroma družbenikih banke tretje države ter ustrezno listino, ki verodostojno izkazuje imetnike teh delnic oziroma deležev;
6. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za pravne osebe, ki so imetnice kvalificiranih deležev v matični banki;
7. opis storitev, ki jih bo opravljala podružnica, ter poslovni načrt za prva tri leta poslovanja;
8. dovoljenje za opravljanje bančnih, finančnih ali dodatnih finančnih storitev, ki ga je matični banki izdal pristojni organ države njenega sedeža;
9. dovoljenje pristojnega organa matične banke za ustanovitev podružnice oziroma izjavo tega organa, da dovoljenje po predpisih države te banke ni potrebno;
10. izjavo banke tretje države, da bo podružnica vodila vso dokumentacijo, ki se nanaša na njeno poslovanje, v slo-

venskem jeziku in jo hranila na sedežu podružnice ter vodila ločene računovodske izkaze v skladu s tem zakonom oziroma na njegovi podlagi izdanimi predpisi;

11. podrobnejši opis sistema jamstva za vloge, ki velja v državi sedeža matične banke;

12. drugo dokumentacijo, na podlagi katere je mogoče ugotoviti, ali je podružnica kadrovsko, tehnično in organizacijsko sposobna opravljati storitve, na katere se nanaša zahteva.

(4) Banka Slovenije lahko kot pogoj za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države zahteva, da banka tretje države v Republiki Sloveniji deponira določen denarni znesek oziroma drugo ustrezno finančno premoženje oziroma predloži drugo ustrezno zavarovanje kot jamstvo za poravnavo obveznosti iz poslov, sklenjenih v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije izda dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države, če na podlagi podatkov, s katerimi razpolaga, in dokumentacije, priložene zahtevi za izdajo dovoljenja, oceni, da je podružnica finančno, upravljavsko, organizacijsko, kadrovsko in tehnično usposobljena za poslovanje.

(6) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o:

1. vseh dovoljenjih, izdanih podružnicam bank tretjih držav, in vseh poznejših spremembah teh dovoljenj;

2. skupnih sredstvih in obveznostih, po katerih podružnice banke tretjih držav poročajo v skladu s 139. členom tega zakona;

3. imenu skupine iz tretje države, ki ji pripada podružnica, ki ima dovoljenje iz prvega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije zavrne zahtevo za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države, če je ob upoštevanju predpisov države sedeža matične banke oziroma ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvrševanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(8) Banka tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, lahko v Republiki Sloveniji prek podružnice opravlja bančne storitve, finančne storitve ter dodatne finančne storitve, navedene v dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države.

(9) Če namerava banka tretje države v Republiki Sloveniji prek podružnice začeti opravljati tudi dodatne storitve, ki niso navedene v že izdanem dovoljenju za ustanovitev podružnice banke tretje države, mora predhodno pridobiti dodatno dovoljenje Banke Slovenije za opravljanje teh storitev.

(10) Za dodatno dovoljenje iz osmega odstavka tega člena se smiselno uporabljajo drugi odstavek, 7. in 12. točka tretjega odstavka ter peti in sedmi odstavek tega člena.

(11) Banka Slovenije predpiše podrobnejšo vsebino dokumentacije, ki jo banka tretje države priloži zahtevi za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice v Republiki Sloveniji.

138. člen

(uporaba določb tega zakona za poslovanje podružnice banke tretje države)

(1) Za poslovanje podružnice banke tretje države v Republiki Sloveniji se smiselno uporabljajo:

1. določbe tega zakona ter drugih predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona glede poslovanja bank in izvajanja pristojnosti nadzora Banke Slovenije nad bankami;

2. določbe drugih zakonov, ki urejajo poslovanje bank na območju Republike Slovenije.

(2) Za poslovodje podružnice se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o upravi banke.

(3) Za odvzem in prenehanje dovoljenja Banke Slovenije za ustanovitev podružnice banke tretje države se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odvzemu in prenehanju dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev podružnice banke tretje države tudi:

1. če je nadzorni organ sedeža banke tretje države tej banki odvzel dovoljenje za opravljanje bančnih storitev;

2. če podružnica v primeru vključitve v sistem jamstva za vloge v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje obveznosti iz naslova jamstva za vloge.

139. člen

(poročanje podružnice banke tretje države)

(1) Podružnica banke tretje države, ki je pridobila dovoljenje iz 137. člena tega zakona, o svojem poslovanju enkrat na leto poroča Banki Slovenije.

(2) Poročilo iz prejšnjega odstavka vključuje naslednje informacije:

1. podatke o skupnih sredstvih, ki se nanašajo na dejavnosti podružnice;

2. podatke o likvidnih sredstvih, s katerimi razpolaga podružnica, zlasti o razpoložljivosti likvidnih sredstev v valutah držav članic;

3. o kapitalu, ki je na voljo podružnici;

4. o ureditvi v zvezi z jamstvi za vloge, ki je na voljo vlagateljem v podružnici;

5. o ureditvi upravljanja tveganj;

6. o ureditvi upravljanja, vključno z informacijami o nosilcih ključnih funkcij za dejavnosti podružnice;

7. o načrtu sanacije, ki vključuje podružnico;

8. druge informacije, za katere Banka Slovenije meni, da so potrebne za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

(3) Poročilo iz prvega odstavka tega člena mora podružnica banke tretje države predložiti Banki Slovenije najpozneje v šestih mesecih po koncu koledarskega leta.

(4) Banka Slovenije lahko od podružnice banke tretje države zahteva pogostejše poročanje in dodatne informacije, če je to potrebno za celovito spremljanje dejavnosti podružnice.

140. člen

(predstavništvo banke tretje države)

(1) Banka tretje države lahko predstavlja in posreduje informacije o svojih storitvah ter opravlja raziskave trga prek predstavništva kot svojega organizacijskega dela v Republiki Sloveniji.

(2) Predstavništvo ni pravna oseba.

(3) Predstavništvo banke tretje države v Republiki Sloveniji ne sme opravljati nobenih drugih poslov, razen poslov iz prvega odstavka tega člena.

141. člen

(dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države)

(1) Za ustanovitev predstavništva mora banka tretje države pridobiti dovoljenje Banke Slovenije.

(2) Zahtevi za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka je treba priložiti:

1. izpisek iz sodnega oziroma drugega ustreznega registra države sedeža za matično banko;

2. statut oziroma druga ustrezna pravila matične banke;

3. revidirana letna poročila matične banke za zadnja tri leta poslovanja;

4. seznam oseb, ki bodo vodile predstavništvo.

(3) Banka Slovenije vodi register predstavništev.

(4) Banka Slovenije odvzame dovoljenje za ustanovitev predstavništva banke tretje države, če to predstavništvo ravna v nasprotju z določbo tretjega odstavka prejšnjega člena.

5.4. **Vmesna EU nadrejena oseba**

142. člen

(vmesna EU nadrejena oseba)

(1) Dve ali več institucij s sedežem v Evropski uniji, ki so del iste skupine iz tretje države, morajo imeti eno samo vmesno EU nadrejeno osebo, če:

– je vsaj ena izmed teh institucij banka in

– skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji presega 40 milijard eurov.

(2) Banka Slovenije lahko v sodelovanju z drugimi pristojnimi organi v državah članicah dovoli, da ima skupina iz tretje države dodatno vmesno EU nadrejeno osebo, če ustanovitev ene same vmesne EU nadrejene osebe:

– ne bi bila združljiva z zahtevo za ločene dejavnosti, ki jo nalagajo pravila ali nadzorni organi tretje države, v kateri ima končna nadrejena oseba skupine svoj sedež, ali

– bi bilo reševanje ene vmesne EU nadrejene osebe v skladu z oceno, ki jo je izvedel pristojni organ za njeno reševanje, manj učinkovito kot v primeru dveh vmesnih EU nadrejenih oseb.

(3) Zahteva za dovoljenje iz prejšnjega odstavka se vloži pri Banki Slovenije. Zahtevi morajo biti priložena dokazila, iz katerih izhaja, da je izpolnjen vsaj en pogoj iz prejšnjega odstavka.

(4) Vmesna EU nadrejena oseba je banka, banka države članice ali kreditna institucija, ki je pridobila dovoljenje pristojnega organa v skladu s 113. členom tega zakona oziroma 8. členom Direktive 2013/36/EU, ali finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev pristojnega organa v skladu s 83. členom tega zakona ali 21a členom Direktive 2013/36/EU.

(5) Vsaka banka, ki je del skupine iz tretje države, izpolnjuje enega od naslednjih pogojev:

1. ima vmesno EU nadrejeno osebo;
2. je vmesna EU nadrejena oseba;
3. je edina institucija v Evropski uniji v tej skupini;
4. je del skupine iz tretje države, katere skupna vrednost sredstev, izračunana v skladu s 143. členom tega zakona, je nižja od 40 milijard eurov.

143. člen

(izračun skupne vrednosti sredstev skupine)

(1) Skupna vrednost sredstev skupine iz tretje države v Evropski uniji za namen prvega odstavka 142. člena tega zakona je vsota:

a) zneska skupnih sredstev vsake institucije v Evropski uniji, ki je del skupine iz tretje države, kot je razviden iz njene konsolidirane bilance stanja ali njenih bilanc stanja na posamični podlagi, če institucija ni konsolidirana, in

b) zneska skupnih sredstev vsake podružnice skupine iz tretje države, ki ima dovoljenje pristojnega organa v Evropski uniji v skladu s tem zakonom, Direktivo 2013/36/EU, zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, Direktivo 2014/65/EU ali Uredbo 600/2014/EU.

(2) Za namen tega člena izraz »institucija« vključuje tudi investicijska podjetja.

144. člen

(obveščanje Evropskega bančnega organa)

Banka Slovenije v zvezi z vsako skupino iz tretje države, ki posluje v Republiki Sloveniji in katere del je tudi banka, sporoči Evropskemu bančnemu organu naslednje podatke:

1. ime in skupno vrednost sredstev institucij, ki spadajo v skupino iz tretje države;
2. ime in skupno vrednost sredstev, ki se nanašajo na podružnice bank tretje države, ki so del skupine iz tretje države, ter vrste dejavnosti, za opravljanje katerih imajo dovoljenje po tem zakonu;
3. ime in tip vmesne EU nadrejene osebe s sedežem v Republiki Slovenije, kakor je določen v četrtem odstavku 142. člena tega zakona, ter ime skupine iz tretje države, v katero spada ta vmesna EU nadrejena oseba.

5.5. **Varovanje zaupnih podatkov**

145. člen

(zaupni podatki)

Zaupni podatki po tem zakonu so vsi podatki, dejstva in okoliščine o posamezni stranki, s katerimi razpolaga banka.

146. člen

(dolžnost varovanja zaupnih podatkov)

(1) Banka mora varovati zaupne podatke iz prejšnjega člena, ne glede na način, na katerega je te podatke pridobila.

(2) Člani organov banke, delničarji banke, delavci banke oziroma druge osebe, ki so jim v zvezi z njihovim delom v banki oziroma pri opravljanju storitev za banko na kakršenkoli način dostopni zaupni podatki iz prejšnjega člena, teh podatkov ne smejo sporočiti tretjim osebam, niti omogočiti, da bi jih uporabile tretje osebe, ali jih sami uporabiti za lastne namene.

(3) Dolžnost banke iz prvega odstavka tega člena glede varovanja zaupnih podatkov ne velja:

1. če stranka izrecno pisno pristane, da se sporočijo posamezni zaupni podatki;
2. če te podatke potrebuje Banka Slovenije, Evropska centralna banka, ali nadzorni organ za potrebe nadzora nad banko, ki ga vodi v okviru svojih pristojnosti;
3. če te podatke pisno zahteva komisija za preprečevanje korupcije ali če jih zaradi izvedbe predkazenskega ali kazenskega postopka pisno zahteva sodišče, državno tožilstvo ali policija, razen v primerih, ko za posredovanje zaupnih podatkov zakon izrecno določa odredbo preiskovalnega sodnika;
4. v primerih posredovanja podatkov nadrejenim osebam v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi v skladu z določbami oddelka 10.3. tega zakona ali v skladu z ZFK;
5. če te podatke pisno zahteva preiskovalna komisija, kadar v skladu z zakonom, ki ureja parlamentarno preiskavo, izvaja preiskavo;
6. če te podatke pisno zahteva Računsko sodišče Republike Slovenije pri izvrševanju svojih pristojnosti v skladu z zakonom, ki ureja računsko sodišče;
7. za izmenjavo informacij o boniteti strank za namen upravljanja kreditnega tveganja:

– med člani sistema izmenjave informacij o boniteti strank, ki je vzpostavljen v skladu s predpisi za namene upravljanja kreditnega tveganja bank, ali

– z bankami držav članic ali sistemi za izmenjavo informacij o boniteti strank, organiziranih v drugih državah članicah, glede informacij o boniteti strank, ki so pravne osebe;

8. v drugih primerih, kjer zakon izrecno določa dolžnost banke glede posredovanja zaupnih podatkov o posamezni stranki.

(4) Dolžnost varovanja zaupnih podatkov ne velja, če banka ali oseba iz drugega odstavka tega člena te podatke posreduje tožilstvu ali policiji z namenom, da naznani razloge za sum, da je bilo storjeno kaznivo dejanje.

(5) Poleg primerov iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko banka razkrije zaupne podatke tudi, če je to potrebno za izvedbo pogajanj za sklenitev pogodbe ali za izpolnjevanje pogodbe, ki jo banka sklene v okviru običajne bančne dejavnosti, in če prejemnik zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov. Banka lahko za potrebe iz prejšnjega stavka razkrije le tiste zaupne podatke v zvezi s stranko, ki so nujno potrebni za sklenitev ali izvajanje pogodbe.

(6) Banka mora za vsako posredovanje zaupnih podatkov zagotoviti, da je mogoče pozneje ugotoviti, kateri zaupni podatki so bili posredovani, komu, kdaj in na kakšni podlagi, in sicer za obdobje desetih let po posredovanju teh podatkov.

147. člen

(uporaba zaupnih podatkov)

Banka Slovenije oziroma drugi organi in osebe smejo podatke, ki so jih pridobili na podlagi prejšnjega člena, uporabiti izključno za namen, za katerega so bili podatki pridobljeni, in jih lahko posredujejo drugim osebam izključno pod pogoji, določenimi v tem ali drugem zakonu.

6. POGLAVJE: UREDITEV NOTRANJEGA UPRAVLJANJA IN USTREZNI NOTRANJI KAPITAL

6.1. **Splošne določbe**

148. člen

(stabilna ureditev notranjega upravljanja)

(1) Banka mora imeti stabilno ureditev notranjega upravljanja, ki obsega:

1. jasno organizacijsko strukturo z natančno opredeljenimi, preglednimi in doslednimi notranjimi razmerji glede odgovornosti;

2. učinkovite procese upravljanja tveganj za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje in spremljanje tveganj, vključno z načrti sanacije ter poročanjem o tveganjih, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;

3. primerne mehanizme notranjih kontrol, ki vključujejo ustrezne administrativne in računovodske postopke;

4. ustrezne politike in prakse prejemkov, ki so skladne s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tudi spodbujajo ter so nevtralne glede na spol.

(2) Ureditev notranjega upravljanja mora biti celovita in sorazmerna z naravo, obsegom in zapletenostjo tveganj, ki izhajajo iz poslovnega modela banke in dejavnosti, ki jih opravlja banka.

149. člen

(kapitalska ustreznost)

(1) Banka mora zagotoviti, da vedno razpolaga z ustreznim kapitalom za pokrivanje kapitalskih zahtev iz 92. člena Uredbe 575/2013/EU, zahtev na podlagi 203. člena in 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, zahtev po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov na podlagi 7. poglavja tega zakona ter za zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona.

(2) Banka lahko vključi kapitalske instrumente iz 52. in 63. člena Uredbe 575/2013/EU v izračun kapitala, če banka pridobi dovoljenje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar je ta pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe, za vključitev posameznega kapitalskega instrumenta v izračun kapitala.

(3) Dovoljenje iz prejšnjega odstavka se izda, če kapitalski instrument izpolnjuje pogoje, določene v Uredbi 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije predpiše:

– dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja iz drugega odstavka tega člena ter dovoljenja iz tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU in

– dokumentacijo, ki jo predloži banka obvestilu za naknadne izdaje oblik instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz drugega pododstavka tretjega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU, in rok za posredovanje obvestila pred razvrstitvijo instrumentov kot instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

150. člen

(ustrezna likvidnost)

Banka mora zagotoviti, da je vedno sposobna izpolnjevati likvidnostne zahteve iz 6. dela Uredbe 575/2013/EU in predpisov, izdanih na podlagi 460. in 510. člena te uredbe, ter zahteve na podlagi petega odstavka 280. člena tega zakona in da je v vsakem trenutku sposobna pravočasno izpolnjevati svoje zapadle obveznosti.

151. člen

(ocenjevanje in zagotavljanje ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka mora imeti primerne, učinkovite in celovite strategije in procese:

– za stalno ocenjevanje ter zagotavljanje potrebnih zneskov, vrst in razporeditve notranjega kapitala, ki ga ocenjuje kot potrebno kritje glede na značilnosti in obseg tveganj, ki jim je pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena, in

– za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom iz šestega odstavka 192. člena tega zakona.

(2) Banka mora na podlagi rednih pregledov zagotavljati, da so strategije in procesi iz prejšnjega odstavka celoviti ter sorazmerni z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka, ter zagotavljati ustrezni notranji kapital za pokritje teh tveganj.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU odloči, da se za posamezno banko, ki je povezana s centralnim organom, v celoti ali deloma ne uporabljajo zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena.

152. člen

(ustrezni notranji kapital za tržna tveganja)

(1) Banka mora na podlagi vzpostavljenih politik in procesov upravljanja tržnih tveganj pri ocenjevanju in zagotavljanju ustreznega notranjega kapitala v skladu s prejšnjim členom upoštevati pomembna tržna tveganja, ki niso predmet kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU.

(2) Banka, ki pri izračunavanju kapitalskih zahtev za pozicijsko tveganje v skladu z 2. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU pobota svoje pozicije v enem ali več lastniških finančnih instrumentih, ki sestavljajo delniški indeks, z eno ali več pozicijami v terminski pogodbi na delniški indeks ali drugem produktu na delniški indeks, mora zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje osnovnega tveganja izgube, ki je posledica drugačnega gibanja vrednosti terminskih pogodb ali drugih izvedenih instrumentov glede na gibanje vrednosti osnovnih instrumentov, na katere so vezani.

(3) Banka mora zagotavljati ustrezni notranji kapital tudi v primeru, kadar ima nasprotne pozicije v terminskih pogodbah na delniške indekse, ki se ne ujemajo glede na zapadlost ali sestavo ali oboje.

(4) Banka mora pri uporabi postopka iz 345. člena Uredbe 575/2013/EU zagotavljati ustrezni notranji kapital za kritje tveganja izgube, ki obstaja v času od prevzema obveznosti do naslednjega delovnega dne.

153. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ustreznega notranjega kapitala)

(1) Banka, ki v Republiki Sloveniji nima položaja podrejene ali nadrejene banke, ter banka, ki ni vključena v bonitetno konsolidacijo v skladu z 19. členom Uredbe 575/2013/EU, morata na posamični podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja ter zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije mora v obsegu in na način, ki sta določena v 2. in 3. oddelku 2. poglavja II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU, na konsolidirani podlagi izpolnjevati obveznosti glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala, v skladu s 151. členom tega zakona.

(3) Podrejena banka, ki je ali sama ali njen nadrejeni finančni holding ali mešani finančni holding nadrejena ali udeležena v drugi kreditni instituciji, finančni instituciji ali družbi za upravljanje s sedežem v tretji državi, mora izpolnjevati obveznosti iz prvega odstavka tega člena na subkonsolidirani podlagi.

154. člen

(raven izpolnjevanja obveznosti glede ureditve notranjega upravljanja)

(1) Banka mora izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja iz 148. člena tega zakona na posamični podlagi, razen v primerih, ko Banka Slovenije za posamezno banko delno ali v celoti opusti uporabo teh zahtev v skladu s 7. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ter njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo izpolnjevati zahteve glede ureditve notranjega upravljanja na konsolidirani ali subkonsolidirani podlagi, s katerimi zagotovijo, da so njihove ureditve, procesi in mehanizmi dosledni in dobro integrirani ter omogočajo pripravo vseh podatkov in informacij, ki so pomembni za nadzor.

(3) EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije in njene podrejene družbe, za katere se uporablja ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU, morajo zagotoviti, da je ureditev notranjega upravljanja ustrezno integrirana in se dosledno izvaja tudi v vseh njihovih preostalih podrejenih družbah, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, vključno s tistimi, ki imajo sedež v offshore finančnih središčih, tako da so te podrejene družbe zmožne pripraviti vse podatke in informacije, ki so pomembne za nadzor. Podrejene družbe, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljata, izpolnjujejo svoje sektorske zahteve na posamični podlagi.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek EU nadrejena banka oziroma nadrejena banka Republike Slovenije ni zavezana k izpolnjevanju glede ureditev notranjega upravljanja v zvezi s podrejenimi družbami, za katere se ta zakon ali Direktiva 2013/36/EU ne uporablja, če Banki Slovenije dokaže, da je izpolnjevanje teh zahtev v nasprotju z veljavnimi predpisi tretje države, v kateri ima ta podrejena družba sedež.

(5) Določbe četrtega odstavka 51. člena, 54., 189. in 190. člena tega zakona o politikah prejemkov se ne uporabljajo na konsolidirani podlagi za:

– podrejene družbe s sedežem v Evropski uniji, kadar zanje veljajo posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Evropske unije;

– podrejene družbe s sedežem v tretji državi, kadar bi zanje veljale posebne zahteve glede prejemkov v skladu z drugimi pravnimi akti Evropske unije, če bi imele sedež v Evropski uniji.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek se določbe 54., 189. in 190. člena tega zakona o politikah prejemkov uporabljajo na posamični podlagi za zaposlene v podrejenih družbah, za katere se ta zakon, zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali Direktiva 2013/36/EU ne uporabljajo, če:

– je podrejena družba banke družba za upravljanje ali podjetje, ki opravlja investicijske storitve in posle, navedene v točkah 2, 3, 4, 6 in 7 oddelka A Priloge I Direktive 2014/65/EU in

– so bili ti zaposleni pooblaščeni za opravljanje poklicnih dejavnosti, ki pomembno vplivajo na profil tveganosti ali posle na ravni skupine.

155. člen

(podzakonski predpisi)

Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila:

1. o ureditvi notranjega upravljanja, vključno s podrobnejšimi pravili glede upravljanja tveganj ter politike in praks prejemkov;

2. o ocenjevanju ustreznega notranjega kapitala;

3. v zvezi s poročanjem, podrobnejšo vsebino obvestil in poročil o okoliščinah v zvezi z izpolnjevanjem zahtev na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ter roke in način poročanja.

6.2. **Organizacijska struktura**

6.2.1. *Odgovornost uprave in nadzornega sveta*

156. člen

(delovanje uprave)

(1) Uprava banke mora vzpostaviti in izvajati takšno ureditev notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona, ki omogoča učinkovito in skrbno upravljanje banke na podlagi jasne opredelitve pristojnosti in odgovornosti v banki ter politik in ukrepov za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka je uprava banke v celoti odgovorna za poslovanje banke in njeno upravljanje tveganj, vključno z:

1. odobritvijo strateških ciljev banke, določanjem, sprejemanjem in rednim pregledovanjem strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter ureditvijo notranjega upravljanja banke;

2. zagotavljanjem celovitosti sistemov računovodskega in finančnega poročanja, ki vključujejo tudi finančni in operativni nadzor ter zagotavljanje skladnosti poslovanja banke z veljavnimi predpisi in standardi;

3. nadzorovanjem postopkov razkrivanja informacij banke ter postopkov obveščanja pristojnih organov in drugih zainteresiranih strani;

4. zagotavljanjem učinkovitega nadzora nad višjim vodstvom.

(3) Uprava banke mora spremljati in redno ocenjevati učinkovitost ureditev notranjega upravljanja ter zagotoviti ustrezne ukrepe za odpravo morebitnih pomanjkljivosti.

(4) Uprava banke mora nemudoma pisno obvestiti nadzorni svet:

1. če nastopijo ali obstaja verjetnost, da bodo nastopili razlogi za prenehanje ali odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali finančnih storitev oziroma prepoved opravljanja posameznih poslov, ki jih opravlja banka;

2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 149. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 150. člena tega zakona;

3. o ugotovitvah Banke Slovenije, davčne inšpekcije in drugih nadzornih organov v postopkih nadzora nad banko;

4. o drugih zadevah, kadar je to treba ali je primerno zaradi izvajanja pristojnosti in dolžnosti nadzornega sveta v skladu s tem ali drugim zakonom, zlasti o okoliščinah, da so v banki nastopile ali bodo verjetno nastopile pomembnejše kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

157. člen

(delovanje nadzornega sveta)

(1) Nadzorni svet mora v okviru izvajanja funkcij nadzora nad delovanjem uprave ter pri sprejemanju politik in odločitev v pristojnosti nadzornega sveta zlasti nadzorovati izvajanje strateških ciljev banke, določati, sprejemati in redno pregledovati strategije prevzemanja in upravljanja tveganj ter prispevati k vzpostavitvi in uresničevanju stabilne ureditve notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona ter pri tem upoštevati politike in ukrepe za preprečevanje nastanka nasprotja interesov.

(2) Nadzorni svet z izvajanjem nadzora nad delovanjem uprave ter izvajanjem svojih pristojnosti v skladu s tem zakonom skupaj z upravo banke prevzema splošno odgovornost za učinkovito in skrbno upravljanje banke.

(3) Uprava banke mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za uvajanje in usposabljanje članov nadzornega sveta in komisije za tveganja, kadar je ustanovljena, vključno z zagotavljanjem možnosti uporabe zunanjih strokovnjakov za obravnavo posameznih vprašanj.

158. člen

(funkcija upravljanja tveganj)

(1) Uprava banke mora organizirati funkcijo upravljanja tveganj, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo upravljanja tveganj ter mora pri tem upoštevati naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja. Funkcijo upravljanja tveganj mora voditi oseba na položaju višjega vodje v banki.

(2) Uprava banke mora zagotoviti, da ima funkcija upravljanja tveganj ustrezna pooblastila in vpliv za opravljanje te funkcije ter zadostne kadrovske in finančne vire za učinkovito upravljanje tveganj.

(3) Kadar narava, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja banka, ne upravičujejo imenovanja posebne osebe na položaju višjega vodstva za vodenje funkcije upravljanja tveganj, lahko to funkcijo opravlja oseba na položaju višjega vodstva v banki, ki opravlja tudi druge funkcije višjega vodstva, če pri tem ni nasprotja interesov.

(4) Funkcija upravljanja tveganj mora zagotoviti zlasti:

1. da so vsa pomembna tveganja ugotovljena, ocenjena oziroma izmerjena in da se o njih ustrezno poroča;

2. aktivno sodelovanje pri pripravi strategije upravljanja tveganj banke in pri vseh pomembnih odločitvah glede upravljanja tveganj;

3. oblikovanje celovitega pregleda nad tveganji, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena ali bi jim lahko bila.

(5) Vodja funkcije upravljanja tveganj je neodvisen in neposredno odgovoren upravi banke in mora upravi banke poročati o vseh okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na specifičen razvoj tveganj banke, ter mora imeti neposredni dostop do nadzornega sveta. Za razrešitev vodje službe upravljanja tveganj mora uprava pridobiti soglasje nadzornega sveta.

(6) Vodja funkcije upravljanja tveganj mora o vseh pomembnih tveganjih in okoliščinah, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, na lastno pobudo nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejme ustreznih ukrepov, obvesti vodja funkcije upravljanja tveganja o tveganjih in okoliščinah predsednika oziroma predsednico nadzornega sveta (v nadaljnjem besedilu: predsednik nadzornega sveta) in predsednika komisije za tveganja.

(7) Uprava banke mora omogočiti vodji funkcije upravljanja tveganj, da v primeru specifičnega razvoja tveganj, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na profil tveganosti banke, neodvisno od uprave banke obvesti predsednika nadzornega sveta in predsednika komisije za tveganja ter mu v zvezi s tem izrazi morebitne pomisleke ali posreduje opozorila.

159. člen

(posredovanje informacij o tveganjih)

(1) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko zahtevata od uprave banke vse informacije, ki so pomembne za ugotovitev profila tveganosti banke, ter določita vsebino, obseg, obliko in pogostost sporočanja informacij, ki jih mora predložiti uprava banke.

(2) Nadzorni svet in komisija za tveganja lahko za obravnavo posameznih vprašanj v zvezi s profilom tveganosti banke zahtevata pojasnila tudi od vodje funkcije upravljanja tveganj.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena sta uprava banke in nadzorni svet v celoti odgovorna za oblikovanje in izvajanje strategije in politike glede prevzemanja, upravljanja, spremljanja in obvladovanja tveganj banke.

160. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka mora vzpostaviti sistem obveščanja o kršitvah v banki, ki omogočajo zaposlenim v banki, da prek neodvisnih in samostojnih poročevalskih linij interno poročajo o kršitvah predpisov in internih aktov banke. Banka lahko za ta namen uporabi tudi sisteme, ki so vzpostavljeni v banki v okviru neodvisnega organiziranega delovanja zaposlenih v banki, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(2) Sistem iz prejšnjega odstavka mora omogočati enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav zaposlenih ter vključevati jasno opredeljene postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka lahko upoštevajoč določbe zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov, za namene obravnave prijav iz prvega odstavka tega člena, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih, obdeluje osebne podatke osebe, ki je podala prijavo, in osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev. Banka mora zagotoviti, da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo iz prvega odstavka tega člena, obravnavajo kot zaupni in teh podatkov ne sme razkriti brez soglasja oseb, ki so podale prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov.

(4) Banka mora zagotoviti ukrepe, s katerimi se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, in ukrepe, s katerimi se odpravijo posledice povračilnih ukrepov, če je do neprimerne obravnave že prišlo.

6.2.2. *Služba notranje revizije in služba skladnosti poslovanja*

161. člen

(služba notranje revizije)

(1) Uprava mora organizirati službo notranje revizije kot samostojni organizacijski del, ki je neposredno podrejen upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločen od drugih organizacijskih delov banke.

(2) Namen, pomen in naloge službe notranje revizije morajo biti opredeljeni v internem aktu, ki ga sprejme uprava banke v soglasju z nadzornim svetom banke.

162. člen

(naloge notranje revizije)

(1) Notranje revidiranje obsega:

1. spremljanje in ocenjevanje učinkovitosti ureditve notranjega upravljanja;

2. presojo procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala glede na lastno oceno tveganj banke;

3. presojo zanesljivosti informacijskega sistema, vključno z elektronskim informacijskim sistemom in elektronskimi bančnimi storitvami;

4. presojo zanesljivosti in verodostojnosti računovodskih evidenc in finančnih poročil;

5. preverjanje popolnosti, zanesljivosti in pravočasnosti poročanja v skladu s predpisi;

6. preverjanje skladnosti ravnanja banke s predpisi, internimi akti in ukrepi, sprejetimi na njihovi podlagi;

7. izvajanje posebnih preiskav.

(2) Služba notranje revizije opravlja notranje revidiranje poslovanja v skladu s:

1. standardi strokovnega ravnanja pri notranjem revidiranju;

2. kodeksom načel notranjega revidiranja;

3. kodeksom poklicne etike notranjih revizorjev.

163. člen

(delavci službe notranje revizije)

(1) Za opravljanje nalog notranjega revidiranja mora biti v banki zaposlena najmanj ena oseba, ki je pridobila naziv preizkušeni notranji revizor ali preizkušena notranja revizorka v skladu z zakonom, ki ureja revidiranje, ter ima ustrezne lastnosti in izkušnje za opravljanje nalog notranjega revidiranja v banki v skladu z dobrimi praksami in visokimi etičnimi standardi.

(2) Osebe, ki opravljajo naloge notranjega revidiranja, v banki ne smejo opravljati nobenih drugih nalog.

(3) Nalog notranjega revidiranja ne smejo opravljati člani uprave banke.

164. člen

(letni načrt dela službe notranje revizije in poročilo o notranjem revidiranju)

(1) Letni načrt dela službe notranje revizije mora biti zasnovan na oceni tveganj, pridobljeni najmanj enkrat letno.

(2) Uprava banke v soglasju z nadzornim svetom sprejme letni načrt dela službe notranje revizije.

(3) Letni načrt dela službe notranje revizije mora obsegati:

1. področja poslovanja, na katerih bo služba notranje revizije opravila pregled poslovanja;

2. opis vsebine načrtovanih pregledov poslovanja po posameznih področjih.

(4) Služba notranje revizije mora najmanj za vsako polletje izdelati poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. opis vsebine opravljenih pregledov poslovanja;

2. splošno oceno primernosti in učinkovitosti upravljanja tveganj;

3. primernost in učinkovitost delovanja sistemov notranjih kontrol;

4. kršitve in nepravilnosti, ki jih je služba notranje revizije ugotovila pri posameznem pregledu poslovanja, in predlog ukrepov za odpravo teh kršitev in nepravilnosti;

5. ugotovitve v zvezi z odpravo kršitev in nepravilnosti, ki jih je ugotovila služba notranje revizije.

(5) Služba notranje revizije mora izdelati letno poročilo o notranjem revidiranju, ki obsega:

1. poročilo o uresničitvi letnega načrta dela,

2. oceno skladnosti prakse prejemkov s politiko prejemkov in

3. povzetek pomembnejših ugotovitev opravljenih pregledov poslovanja.

(6) Polletno in letno poročilo mora služba notranje revizije predložiti upravi banke in nadzornemu svetu.

(7) Uprava banke mora skupščini banke predložiti letno poročilo o notranjem revidiranju z mnenjem nadzornega sveta hkrati s predložitvijo letnega poročila banke in poročila nadzornega sveta iz 282. člena ZGD-1.

165. člen

(obveščanje uprave banke in nadzornega sveta)

(1) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da banka krši pravila o upravljanju tveganj ter je zaradi tega ogrožena likvidnost ali kapitalska ustreznost banke ali da je ogrožena varnost poslovanja in lahko nastopi možnost aktiviranja jamstva za zajamčene vloge, mora o tem nemudoma obvestiti upravo banke. Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti nadzorni svet.

(2) Če služba notranje revizije pri pregledu poslovanja ugotovi, da uprava banke krši pravila o upravljanju tveganj, mora o tem nemudoma obvestiti upravo in nadzorni svet.

(3) Če uprava ne sprejeme ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prvega odstavka tega člena ali če uprava in nadzorni svet ne sprejmeta ustreznih ukrepov, da se odpravijo ugotovljene kršitve iz prejšnjega odstavka, mora služba notranje revizije o tem nemudoma obvestiti Banko Slovenije.

166. člen

(služba skladnosti poslovanja)

(1) Pomembna banka organizira službo skladnosti poslovanja, ki je neposredno podrejena upravi banke ter funkcionalno in organizacijsko ločena od drugih funkcij banke, pri katerih lahko prihaja do nasprotja interesov s funkcijo skladnosti poslovanja.

(2) Funkcija skladnosti poslovanja ugotavlja tveganje skladnosti poslovanja banke, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, iz naslova kršitev veljavnih predpisov ali zahtev Banke Slovenije oziroma Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, sklenjenih pogodb, predpisanih praks ali etičnih standardov, ki bi lahko vplivale na dohodke, kapital ali ugled banke.

(3) Funkcija skladnosti poslovanja o svojih ugotovitvah poroča upravi in nadzornemu svetu, ter kadar je ustrezno, funkciji upravljanja tveganj.

6.3. **Upravljanje tveganj**

6.3.1. *Splošne določbe o upravljanju tveganj*

167. člen

(strategija in politika upravljanja)

(1) Uprava in nadzorni svet banke sta v okviru svojih pristojnosti in dolžnosti na podlagi tega zakona odgovorna za določanje, sprejemanje in redno pregledovanje strategije in politike prevzemanja in upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, vključno s tveganji, ki izvirajo iz makroekonomskega okolja, v katerem banka posluje, z upoštevanjem vsakokratnega poslovnega cikla. Strategija in politika upravljanja tveganj vključujeta usmeritve za prevzemanje tveganj ter postopke in orodja za upravljanje tveganj.

(2) Uprava mora zagotoviti ustrezne kadrovske in finančne vire za učinkovito in celostno obravnavo tveganj v banki, vključno z ugotavljanjem, merjenjem oziroma ocenjevanjem, spremljanjem in obvladovanjem tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila.

(3) Uprava in nadzorni svet morata nameniti dovolj časa obravnavi tveganj in morata vzpostaviti sistem poročanja, ki zagotavlja, da sta uprava in nadzorni svet pravočasno seznanjena o vseh pomembnih tveganjih banke, in ki upošteva politiko upravljanja tveganj in njene spremembe.

(4) Uprava in nadzorni svet morata zlasti aktivno sodelovati pri odločitvah v zvezi z obravnavo pomembnih tveganj, opredeljenih v tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU, vključno z vrednotenjem sredstev, uporabo zunanjih bonitetnih ocen in notranjih modelov, povezanih s temi tveganji.

168. člen

(aktivnosti za upravljanje tveganj)

(1) Banka mora določiti načrt aktivnosti za upravljanje tveganj v skladu s strategijami in politikami iz prejšnjega člena, ki obsega zlasti postopke za ugotavljanje, merjenje oziroma ocenjevanje, obvladovanje tveganj ter način spremljanja izvajanja teh postopkov.

(2) Banka mora v načrtu iz prejšnjega odstavka določiti postopke in aktivnosti za upravljanje vsake vrste tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila pri posameznih vrstah storitev, ki jih opravlja, in za tveganja, ki jim je izpostavljena ali bi jim lahko bila pri vseh dejavnostih, ki jih opravlja.

(3) Načrt iz prvega odstavka tega člena sprejme uprava banke s soglasjem nadzornega sveta ter po posvetovanju s komisijo za tveganja, kadar je ta imenovana.

6.3.2. *Poslovanje z osebami v posebnem razmerju z banko*

169. člen

(obravnava tveganj pri poslovanju z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka mora vzpostaviti in izvajati politiko in postopke za ugotovitev poslov z osebami v posebnem razmerju z banko, določanje pogojev in omejitev za nastanek izpostavljenosti do teh oseb, spremljanje izpostavljenosti in njihovo upravljanje, vključno s pogoji za uporabo morebitnih izjem od sprejete politike in postopkov.

(2) Oseba v posebnem razmerju z banko je:

1. član uprave banke in njegov ožji družinski član;

2. član nadzornega sveta banke in njegov ožji družinski član;

3. prokurist banke in njegov ožji družinski član;

4. član višjega vodstva banke;

5. pravna oseba, katere član uprave, član nadzornega sveta, prokurist ali član višjega vodstva je hkrati član uprave, član nadzornega sveta ali prokurist banke ali njihov ožji družinski član;

6. pravna oseba, v kateri ima član uprave, nadzornega sveta ali prokurist banke oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;

7. imetnik kvalificiranega deleža v banki;

8. pravna oseba, v kateri ima banka kvalificiran delež;

9. član uprave, član nadzornega sveta, član drugega organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 7. in 8. točke tega odstavka;

10. druga oseba, ki jo banka opredeli kot osebo v posebnem razmerju z banko zaradi narave razmerja te osebe z banko oziroma osebami iz 1. do 9. točke tega odstavka, ker lahko pri poslovanju banke s temi osebami prihaja do nasprotja interesov.

(3) Član uprave, nadzornega sveta in prokurist banke mora banki ob nastopu funkcije sporočiti imena in firme oseb, ki se zaradi razmerja s tem članom na podlagi prejšnjega odstavka štejejo kot osebe v posebnem razmerju z banko, ter banko nemudoma obvestiti o spremembah, ki vplivajo na opredelitev posamezne osebe kot osebe v posebnem razmerju z banko.

(4) Banka mora vzdrževati seznam oseb v posebnem razmerju z banko ter zagotoviti ustrezno dokumentiranje podatkov o izpostavljenosti do teh oseb ter jih na zahtevo posredovati Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

170. člen

(poslovanje banke z osebami v posebnem razmerju z banko)

(1) Banka sklepa pravne posle s posamezno osebo, ki ima položaj osebe v posebnem razmerju z banko, po pogojih, ki niso ugodnejši od tistih, ki jih banka v istem obdobju običajno sklepa z drugimi osebami.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko banka izjemoma sklene pravni posel z osebo v posebnem razmerju z banko pod ugodnejšimi pogoji od običajnih, če so podani objektivno utemeljeni razlogi za sklenitev posla pod ugodnejšimi pogoji, zlasti pa v primeru prestrukturiranja dolžnika, ki je oseba v posebnem razmerju z banko.

(3) Predhodno soglasje nadzornega sveta banke je treba pridobiti za:

1. sklenitev pravnega posla z osebo v posebnem razmerju z banko, če zaradi tega posla ali skupne vrednosti vseh poslov celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe, vključno s posredno izpostavljenostjo, doseže ali preseže 100.000 eurov, in za vsak nadaljnji posel, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne osebe iz vseh poslov poveča za nadaljnjih 100.000 eurov, in

2. sklenitev pravnega posla v primerih iz prejšnjega odstavka.

(4) Pri določanju izpostavljenosti iz prejšnjega odstavka banka upošteva vrednost, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

(5) O sklenitvi pravnega posla iz drugega odstavka tega člena mora banka obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (d) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

6.3.3. *Upravljanje kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke*

171. člen

(politika in postopki upravljanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za upravljanje kreditnega tveganja, vključno s tveganjem nasprotne stranke.

(2) Banka mora uporabljati jasno opredeljene procese odobritve, spreminjanja, obnavljanja in ponovnega financiranja kreditov, vključno z merili in postopki za ugotavljanje in upravljanje problematičnih kreditov ter ustrezno politiko glede oblikovanja oslabitev in rezervacij.

172. člen

(prevzemanje kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati primerna in natančno opredeljena merila za odločanje o odobritvi kredita.

(2) V postopku odobritve kredita oziroma v postopku sklepanja druge pogodbe, ki je temelj nastanka izpostavljenosti banke, mora banka oceniti dolžnikovo sposobnost izpolnjevati obveznosti do banke (v nadaljnjem besedilu: ocena kreditne sposobnosti) ter kakovost zavarovanja terjatev banke po vrsti in obsegu tega zavarovanja.

(3) V zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka mora banka pridobiti izpis bonitetnih podatkov tega dolžnika iz sistema izmenjave podatkov o boniteti strank, ki je v skladu s predpisi vzpostavljen za namene upravljanja kreditnega tveganja bank.

173. člen

(obravnava kreditnega tveganja)

(1) Banka mora uporabljati ustrezne procese in tehnike za ocenjevanje kreditnega tveganja:

1. na ravni izpostavljenosti do posameznih dolžnikov, iz naslova vrednostnih papirjev ali pozicij v listinjenju in

2. na ravni portfelja.

(2) Kreditni portfelji banke morajo biti ustrezno razpršeni, glede na ciljne trge in splošno strategijo banke.

(3) Banka mora ves čas trajanja pravnega razmerja, ki je temelj nastanka izpostavljenosti, spremljati poslovanje osebe in kakovost zavarovanja terjatev banke.

174. člen

(tehnike ocenjevanja kreditnega tveganja in tveganja nasprotne stranke)

(1) Pri ocenjevanju kreditnega tveganja se banka ne sme izključno ali samodejno zanašati na zunanje bonitetne ocene. Kadar kapitalska zahteva za kreditno tveganje temelji na zunanjih bonitetnih ocenah ali na dejstvu, da izpostavljenost ni ocenjena, banka pri oceni kreditnega tveganja in razporeditvi notranjega kapitala upošteva tudi druge ustrezne informacije.

(2) Banka mora zagotoviti sistem za stalno spremljanje in poročanje glede učinkovitosti uporabljenih tehnik za ocenjevanje kreditnega tveganja.

175. člen

(obravnava preostalega kreditnega tveganja)

Banka mora zagotoviti ustrezno obravnavo in nadzor tveganja, če se priznane tehnike za zmanjševanje kreditnega tveganja, ki jih uporablja banka, izkažejo za manj učinkovite, kot je bilo pričakovano. V ta namen mora banka imeti pisno politiko in postopke.

6.3.4. *Upravljanje tržnih tveganj in tveganj spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige*

176. člen

(politika in postopki upravljanja tržnih tveganj)

Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in postopke za ugotavljanje, merjenje in upravljanje vseh pomembnih dejavnikov tržnih tveganj.

177. člen

(obravnava tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje sisteme za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj zaradi neugodnega gibanja obrestnih mer, ki lahko zniža ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti banke iz netrgovalne knjige, ali za ta namen uporabljati standardizirano metodologijo.

(2) Majhna in nekompleksna banka lahko za ugotavljanje, ovrednotenje, upravljanje in zmanjševanje tveganj spremembe obrestne mere, ki je posledica dejavnosti iz netrgovalne knjige, uporablja poenostavljeno standardizirano metodologijo.

(3) Banka mora vzpostaviti sisteme za ocenjevanje in spremljanje tveganj, ki izhajajo iz morebitnih sprememb kreditnih razmikov, ki vplivajo na ekonomsko vrednost lastniškega kapitala in neto prihodke od obresti pri dejavnosti iz netrgovalne knjige.

(4) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da uporablja standardizirano metodologijo iz prvega odstavka tega člena, če notranji sistemi, ki jih je banka vzpostavila za ovrednotenje tveganj v skladu s prvim odstavkom tega člena, niso zadovoljivi.

(5) Banka Slovenije lahko od majhne in nekompleksne banke zahteva uporabo standardizirane metodologije, če oceni, da poenostavljena standardizirana metodologija ne zadostuje za zajetje obrestnega tveganja, ki izhaja iz dejavnosti te banke iz netrgovalne knjige.

6.3.5. *Upravljanje likvidnostnega tveganja*

178. člen

(politike in postopki upravljanja likvidnostnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati zanesljive strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja, da ves čas zagotavlja ustrezne ravni likvidnostnih blažilnikov.

(2) Upravljanje likvidnostnega tveganja iz prejšnjega odstavka mora vključevati zlasti:

1. načrtovanje znanih in morebitnih likvidnostnih odlivov ter pričakovanih likvidnostnih prilivov iz naslova sredstev, obveznosti in zunajbilančnih postavk, vključno s pogojnimi obveznostmi, ob upoštevanju normalnih poslovnih razmer ter morebitnih stresnih dogodkov, vključno z morebitnim učinkom tveganja ugleda;

2. redno upravljanje likvidnosti za ustrezne nize časovnih obdobij, vključno s časovnim obdobjem znotraj enega dne;

3. razlikovanje med sredstvi, ki so zastavljena, ter sredstvi, ki so bremen prosta in razpoložljiva v vsakem trenutku, vključno v stresnih razmerah;

4. opredelitev ustreznih ukrepov za preprečitev oziroma odpravo vzrokov za likvidnostne primanjkljaje.

(3) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti prilagojeni poslovnim področjem, valutam poslov, ki jih banka opravlja, in pravnim osebam v skupini ter vključevati ustrezno metodologijo porazdelitve likvidnostnih stroškov, koristi in tveganj.

(4) Strategije, politike in postopki iz prvega odstavka tega člena morajo biti sorazmerni naravi, obsegu in zapletenosti poslov, ki jih opravlja banka, ter upoštevati obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja, kot ga določi uprava banke, z upoštevanjem pomembnosti banke. Banka mora zagotoviti, da vsa pomembna poslovna področja v banki upoštevajo obseg še sprejemljivega likvidnostnega tveganja.

179. člen

(obravnava likvidnostnega tveganja)

(1) Profil likvidnostnega tveganja banke mora biti skladen z naravo, obsegom in zapletenostjo dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne postopke in orodja za:

1. ugotavljanje, merjenje, upravljanje in spremljanje pozicij financiranja, pri čemer upošteva trenutne in načrtovane pomembne denarne tokove, povezane s sredstvi, obveznostmi in zunajbilančnimi postavkami, vključno s pogojnimi obveznostmi, ter morebitni učinek tveganja ugleda;

2. zmanjševanje likvidnostnega tveganja, vključno s sistemom limitov in likvidnostnimi blažilniki, ki povečujejo odpornost banke na likvidnostna tveganja v kriznih razmerah.

(3) Banka mora zagotoviti raznovrstno strukturo virov financiranja in dostopa do virov financiranja.

(4) Banka mora najmanj enkrat na leto z uporabo različnih scenarijev pozicij likvidnosti, vključno z instrumenti zavarovanja pred likvidnostnim tveganjem, preveriti pravilnost in ustreznost predpostavk, ki so bile uporabljene pri določitvi politike upravljanja z likvidnostjo ter preverjati ustreznost postopkov in orodij za zmanjševanje likvidnostnega tveganja. Na podlagi ugotovitev preverjanja mora banka sprejeti ustrezne ukrepe za izboljšanje politike, postopkov in orodij upravljanja likvidnostnega tveganja.

180. člen

(načrt ukrepov za ponovno vzpostavitev ustrezne likvidnosti)

(1) Banka mora sprejeti strategijo in načrt ukrepov, ki se uporabijo v primeru nastanka morebitnih likvidnostnih primanjkljajev banke, pri čemer upošteva tudi poslovanje podružnic, ustanovljenih v drugih državah članicah.

(2) Banka mora vsaj enkrat na leto preveriti ustreznost strategij in načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja in jih posodabljati na podlagi rezultatov scenarijev iz četrtega odstavka 179. člena tega zakona. Uprava banke mora na podlagi ugotovitev preverjanja sprejeti ustrezne ukrepe za prilagoditev strategij, politike in postopkov upravljanja likvidnostnega tveganja.

(3) Banka mora na podlagi načrta ukrepov za ponovno vzpostavitev ustreznega likvidnostnega položaja zagotoviti vse operativne pogoje, da se lahko v primeru nastanka likvidnostnega primanjkljaja začnejo predvideni ukrepi takoj uresničevati.

6.3.6. *Upravljanje operativnega tveganja*

181. člen

(politika in procesi upravljanja operativnega tveganja)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati ustrezno politiko in procese za upravljanje operativnega tveganja, vključno z modelskim tveganjem in tveganji, ki izhajajo iz zunanjega izvajanja.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti dejavnike operativnega tveganja, ki vključujejo tudi redke dogodke, ki ustvarjajo pomembne posledice za banko.

182. člen

(načrt neprekinjenega poslovanja)

Banka mora izdelati načrt neprekinjenega poslovanja za primer kriznih razmer, ki določa ukrepe za zagotavljanje nemotenega poslovanja banke, da se ustrezno omejijo izgube banke zaradi teh motenj.

6.3.7. *Upravljanje drugih tveganj*

183. člen

(tveganje koncentracije)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati jasno politiko in procese za obravnavo tveganj, ki jih prevzema banka v primeru koncentracije izpostavljenosti banke (tveganje koncentracije).

(2) Banka mora zlasti obravnavati koncentracije, ki so posledica:

1. izpostavljenosti do posamezne nasprotne stranke, vključno s centralnimi nasprotnimi strankami, in skupin povezanih nasprotnih strank;

2. izpostavljenosti do nasprotnih strank v istem gospodarskem sektorju, geografski regiji ali v isti dejavnosti ali v zvezi s posli v istem blagu; ali

3. uporabe tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja, zlasti tveganj, ki so povezana z veliko posredno kreditno izpostavljenostjo, kot v primeru enega samega izdajatelja zavarovanja.

184. člen

(soglasje nadzornega sveta za sklenitev posameznih poslov)

(1) Za sklenitev pravnega posla, na podlagi katerega bi ob upoštevanju celotne izpostavljenosti banke, vključno s posredno kreditno izpostavljenostjo, nastala izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih strank, ki dosega ali presega deset odstotkov temeljnega kapitala banke, je treba pridobiti predhodno soglasje nadzornega sveta banke. Predhodno soglasje nadzornega sveta je treba pridobiti tudi za sklenitev pravnega posla, zaradi katerega se celotna izpostavljenost banke do posamezne stranke ali skupine povezanih

strank, vključno s posredno izpostavljenostjo, poveča za vsakih nadaljnjih pet odstotkov temeljnega kapitala banke.

(2) Pri ugotavljanju skupine povezanih strank za namen iz prejšnjega odstavka banka ne upošteva povezav s centralno ravnjo države.

(3) Pri določanju izpostavljenosti iz prvega odstavka tega člena banka upošteva vrednost izpostavljenosti, ki še ni zmanjšana za oslabitve in rezervacije.

185. člen

(tveganja, povezana z listinjenjem)

(1) Banka mora ocenjevati in obravnavati tveganja, ki izhajajo iz poslov listinjenja, pri katerih ima vlogo investitorja, originatorja ali sponzorja, vključno s tveganjem ugleda (kakršno na primer nastane v povezavi s kompleksnimi strukturami ali produkti), na podlagi ustrezne politike in postopkov, zlasti zaradi zagotovitve, da se ekonomska vsebina posla ustrezno in v celoti odraža v oceni tveganj in v vodstvenih odločitvah glede upravljanja teh tveganj.

(2) Banka, ki ima vlogo originatorja v primeru obnavljajočih se poslov listinjenja, ki vsebujejo določbe o predčasnem odplačilu, mora vzpostaviti načrte za zagotavljanje likvidnosti za primere načrtovanega in predčasnega odplačila.

186. člen

(tveganje prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka mora vzpostaviti in uresničevati politiko in procese za upravljanje tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

(2) Banka mora za namene iz prejšnjega odstavka opredeliti kazalnike tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki vključujejo količnik finančnega vzvoda, določen v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU, ter neusklajenost med sredstvi in obveznostmi.

(3) Banka mora tveganje prevelikega finančnega vzvoda obravnavati tako, da ustrezno upošteva morebitno povečanje tega tveganja, ki je posledica zmanjšanja kapitala banke, zaradi pričakovanih ali dejanskih izgub banke. Za ta namen mora biti banka sposobna prestati različne stresne scenarije, ki upoštevajo tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

6.4. **Mehanizmi notranjih kontrol**

187. člen

(mehanizmi notranjih kontrol)

Banka mora zagotoviti, da mehanizmi notranjih kontrol iz 3. točke prvega odstavka 148. člena tega zakona vključujejo postopke za preverjanje ustreznosti upravljanja tveganj, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila, zlasti v zvezi z:

1. ocenjevanjem in zagotavljanjem notranjega kapitala za ta tveganja;
2. skladnostjo praks pri prevzemanju tveganj s politiko banke glede upravljanja teh tveganj;
3. ustreznostjo izvajanja ureditve notranjega upravljanja in preprečevanja nasprotij interesov na ravni upravljalnega organa ali banke.

188. člen

(vodenje poslovnih evidenc)

Banka mora organizirati svoje poslovanje in tekoče voditi poslovne knjige, poslovno dokumentacijo in druge administrativne oziroma poslovne evidence tako, da je mogoče kadarkoli preveriti, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

6.5. **Politika prejemkov**

189. člen

(politike prejemkov)

(1) Banka mora oblikovati politike prejemkov, ki zajemajo celotne prejemke ter upoštevajo velikost, notranjo organiziranost ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti banke.

(2) Politike prejemkov iz prejšnjega odstavka vključujejo tudi plače in diskrecijske pokojninske ugodnosti za kategorije zaposlenih, ki lahko v okviru svojih pristojnosti ali delovnih nalog in aktivnosti pomembno vplivajo na profil tveganosti banke, zlasti za:

1. vse člane upravljalnega organa in višje vodstvo;
2. vodstvo funkcij sistema notranjih kontrol in drugih neodvisnih kontrolnih funkcij v banki ter vodstvo pomembnih poslovnih enot banke;
3. druge zaposlene, ki so bili v preteklem finančnem letu upravičeni do znatnega prejemka, če sta izpolnjena naslednja pogoja:

– prejemek zaposlenega je enak 500.000 eurov ali višji in je enak povprečnemu prejemku, izplačanemu osebam iz 1. točke tega odstavka, ali višji od njega,

– zaposleni poklicno dejavnost opravlja v pomembni poslovni enoti banke in v okviru svojih pristojnosti pomembno vpliva na profil tveganosti te poslovne enote.

(3) Prejemki za namene iz prvega odstavka tega člena vključujejo vse oblike neposrednih ali posrednih finančnih in nefinančnih plačil ter ugodnosti, do katerih so zaposleni upravičeni na podlagi sklenjenih pogodb z banko ali drugo osebo v isti skupini.

(4) Nadzorni svet banke mora sprejeti in redno preverjati ustreznost sprejete politike in praks glede prejemkov, uprava banke pa mora najmanj enkrat na leto zagotoviti celovit in neodvisen pregled skladnosti dejanskih prejemkov s to politiko in praksami.

(5) Banka Slovenije zbira informacije, ki jih banka razkrije v skladu z merili za razkritje iz točk (g), (h), (i) in (k) prvega odstavka 450. člena Uredbe 575/2013/EU, in informacije, ki jih banka posreduje o razliki v plačilu med spoloma, ter te informacije uporablja za primerjavo gibanj in praks prejemkov. Zbrane informacije Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

(6) Poleg informacij iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije na podlagi poročil, ki jih posredujejo banke v skladu s predpisom, izdanim na podlagi 155. člena tega zakona, zbira informacije o številu fizičnih oseb v posamezni banki, ki imajo 1.000.000 eurov prejemkov ali več na poslovno leto, z upoštevanjem plačilnih razredov v razponih po 1.000.000 eurov, vključno z njihovimi delovnimi pristojnostmi, zadevnim poslovnim področjem in glavnimi elementi plače, bonusi, dolgoročnimi nagradami in pokojninskimi prispevki, ter te informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu zaradi objave zbirnih podatkov na ravni Republike Slovenije glede prejemkov, ki jih izplačujejo banke.

190. člen

(temeljna načela za določanje politike in praks glede prejemkov)

(1) Banka pri določanju politike in praks glede celotnih prejemkov iz prvega odstavka prejšnjega člena upošteva naslednja načela:

1. politika prejemkov je združljiva s preudarnim in učinkovitim upravljanjem tveganj in tako upravljanje tveganj tudi spodbuja, pri čemer ne spodbuja izpostavljanja tveganjem, ki presega raven sprejemljivega tveganja za banko;
2. politika prejemkov je nevtralna glede na spol;
3. politika prejemkov je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke ter vključuje ukrepe za preprečevanje nasprotja interesov;
4. zaposleni, ki opravljajo kontrolne funkcije, so neodvisni od poslovnih enot, ki jih nadzorujejo, ter imajo ustrezne pristojnosti in prejemajo prejemke glede na doseganje ciljev, povezanih z njihovimi funkcijami, neodvisno od uspešnosti poslovnih področij, katera nadzirajo;
5. politika prejemkov jasno razlikuje med merili za določanje:

– fiksnega prejemka, ki bi moral zlasti odražati ustrezne poklicne izkušnje in odgovornosti v banki, kot je določeno v

opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev, ter

– variabilnega prejemka, ki mora odražati vzdržno in tveganju prilagojeno uspešnost ter uspešnost, ki je višja od pričakovane uspešnosti, kot je določeno v opisu delovnih nalog zaposlenega, ki so del pogojev za zaposlitev.

(2) Banka pri določanju variabilnega prejemka opredeljenih zaposlenih poleg načel iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. variabilni del prejemka mora temeljiti na kombinaciji ocene uspešnosti posameznika in njegove poslovno-organizacijske enote ter splošnega poslovnega rezultata banke;

2. variabilni prejemek vsakega posameznika ne sme presegati 100 odstotkov fiksnega prejemka tega posameznika;

3. najmanj 50 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika mora biti sestavljenega iz navadnih oziroma prednostnih delnic banke, ali z delnicami povezanih instrumentov, ali enakovrednih nedenarnih instrumentov, pri čemer lahko pridobitelj te delnice oziroma instrumente prenese le z dovoljenjem banke, ki se lahko izda šele po poteku najmanj dveh let od pridobitve;

4. znaten delež, vendar najmanj 40 odstotkov variabilnega prejemka vsakega posameznika, mora banka odložiti za obdobje štirih do petih let. Za člane upravljalnega organa in višje vodstvo pomembne banke obdobje odložitve ne sme biti krajše od petih let;

5. variabilni prejemki, vključno z odloženim deležem iz prejšnje točke, se izplačajo ali dospejo v plačilo le, če so glede na finančno stanje banke kot celote vzdržni in če jih upravičuje uspešnost zadevne banke, poslovne enote in posameznika;

6. za variabilne prejemke mora banka vzpostaviti interna pravila o sistemu zmanjšanja variabilnega prejemka ali vračila sredstev ter merila za njihovo uporabo, ki v zvezi s posameznikom vključujejo zlasti presojo okoliščin glede:

– sodelovanja ali odgovornosti posameznika za ravnanje, ki je vodilo do pomembnih izgub za banko, ali

– izpolnjevanja standardov primernosti;

7. posameznik se mora zavezati, da ne bo uporabljal osebnega zavarovanja pred tveganji ali zavarovanja v zvezi s prejemki in odgovornostjo z namenom poseganja v učinke prilagoditve njegovega variabilnega prejemka tveganjem;

8. plačilo vsakemu posamezniku v zvezi s predčasno prekinitvijo pogodbe o zaposlitvi mora izražati doseženo uspešnost tega posameznika v določenem obdobju in ne sme nagrajevati njegove neuspešnosti ali morebitnih kršitev v banki;

9. politika pokojnin banke je v skladu s poslovno strategijo, cilji, vrednotami in dolgoročnimi interesi banke. V primeru, da zaposleni prekine delovno razmerje z banko pred upokojitvijo, banka zadrži izplačilo diskrecijskih pokojninskih ugodnosti v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka za obdobje petih let, šteto od datuma prekinitve delovnega razmerja. V primeru, da zaposleni v času rednega delovnega razmerja z banko izpolni pogoje za upokojitev, banka diskrecijske pokojninske ugodnosti izplača v obliki instrumentov iz 3. točke tega odstavka, pri čemer zanje velja obdobje zadržanja petih let, šteto od datuma upokojitve.

(3) Banka mora upoštevati načela iz prejšnjega odstavka na način in v obsegu, ki ustreza njeni velikosti, notranji organiziranosti ter naravi, obsegu in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja.

(4) Prejemki, za katere velja odlog iz 4. točke drugega odstavka tega člena, dospejo v plačilo v sorazmernem deležu. Če je znesek variabilne sestavine prejemka izrazito visok, mora banka odložiti vsaj 60 odstotkov zneska. Trajanje obdobja odložitve banka določi v skladu s poslovnim ciklom, naravo poslovanja, pripadajočimi tveganji in dejavnostmi zadevnega zaposlenega.

(5) Celotni variabilni prejemki morajo biti na splošno bistveno manjši, kadar je finančna uspešnost banke slaba ali negativna, pri čemer se upoštevajo tako trenutni prejemki kot zmanjšanje izplačil predhodno zasluženih zneskov, vključno z dogovori o sistemu malusa ali vračilu sredstev z upoštevanjem zakona, ki ureja delovna razmerja, ali kolektivno pogodbo dejavnosti.

(6) Prejemki, ki se izplačajo posameznikom iz drugega odstavka prejšnjega člena v banki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, šteje za banko v večinski lasti Republike Slovenije ali samoupravne lokalne skupnosti, ne smejo preseči prejemkov, ki jih določa zakon, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti. Pri izplačilu teh prejemkov se ne uporablja določba zakona, ki ureja prejemke poslovodnih oseb v gospodarskih družbah v večinski lasti Republike Slovenije in samoupravnih lokalnih skupnosti, ki prepoveduje plačila direktorjev z delnicami ali njihovo sodelovanje v delniških shemah.

(7) Posameznik, ki pridobi delnice banke v skladu s 3. točko drugega odstavka tega člena, lahko uveljavlja pravico manjšinskega delničarja iz 389. člena ZGD-1 šele po poteku dveh let od pridobitve teh delnic.

(8) 3. in 4. točka ter del 9. točke drugega odstavka tega člena, ki se nanaša na zadržana izplačila v primeru prekinitve delovnega razmerja ali upokojitve, se ne uporabljajo za:

a) banko, ki ne šteje za veliko institucijo v skladu s 146. točko prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in katere vrednost sredstev je v štiriletnem obdobju neposredno pred tekočim poslovnim letom v povprečju ter na posamični podlagi v skladu s tem zakonom ter Uredbo 575/2013/EU enaka 5 milijardam eurov ali nižja, ali

b) zaposlenega banke, čigar letni variabilni prejemki ne presegajo 50.000 eurov in ne obsegajo več kot tretjine njegovih celotnih letnih prejemkov.

191. člen

(prejemki v bankah, ki jim je dodeljena izredna javnofinančna pomoč)

(1) Banke, ki so prejele izredno javnofinančno pomoč v skladu s pravili Evropske unije o državnih pomočeh, morajo politiko in prakse prejemkov ustrezno prilagoditi na način, da ustrezajo varnemu in zanesljivemu upravljanju tveganj banke.

(2) Prilagoditve iz prejšnjega odstavka, vključno z omejitvami variabilnih prejemkov z odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, morajo prispevati k pravočasnemu povračilu izredne javnofinančne pomoči s ciljem, da se zagotovijo pogoji za vzpostavitev dolgoročno uspešnega poslovanja in vključujejo zlasti ustrezne omejitve za prejemke članov upravljalnega organa.

(3) Banka lahko članom upravljalnega organa v banki, ki je prejela izredno javnofinančno pomoč, zagotovi in izplača variabilne prejemke le, če je to upravičeno glede na okoliščine posamičnega primera in položaj banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (e) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko v primerih iz prvega odstavka tega člena zahteva od banke, da spremeni politiko prejemkov na način, da ustreza preudarnemu upravljanju tveganj in zagotavljanju dolgoročne rasti, in po potrebi določi omejitve za prejemke članov upravljalnega organa institucije.

6.6. **Proces nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj**

6.6.1. *Splošne določbe*

192. člen

(namen in obseg nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja tveganj)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za

izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena navedene uredbe, z izvajanjem nadzora nad banko preverja, ali ureditev notranjega upravljanja ter kapital in likvidnost, ki jih banka zagotavlja v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU, omogočajo učinkovito in skrbno upravljanje banke ter ustrezno pokritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila. Pri tem v skladu s 153. in 154. členom tega zakona upošteva raven izpolnjevanja obveznosti, kot so določene za banko na podlagi Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, z namenom zagotavljanja učinkovitega in skrbnega upravljanja banke ocenjuje:

1. tveganja, ki jim je banka izpostavljena pri svojem poslovanju ali bi jim lahko bila;

2. tveganja, ki so ugotovljena v okviru stresnih testov, z upoštevanjem narave, obsega in zapletenosti dejavnosti, ki jih opravlja banka.

(3) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi pogostost in podrobnost nadzorniškega pregledovanja iz prvega in drugega odstavka tega člena glede na velikost in pomen posamezne banke za finančni sistem ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja, in pri tem upošteva načelo sorazmernosti v skladu z merili, objavljenimi na podlagi 3. točke prvega odstavka 307. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko prilagodi metodologije za izvajanje pregledovanja in ovrednotenja iz drugega odstavka tega člena, da se upoštevajo banke s podobnim profilom tveganosti, kot so podobni poslovni modeli ali geografska lokacija izpostavljenosti. Takšne prilagojene metodologije lahko vključujejo referenčne vrednosti na podlagi tveganj in kvantitativne kazalnike ter omogočajo upoštevanje posebnih tveganj, ki jim je lahko izpostavljena posamezna banka, in ne vplivajo na posebno naravo ukrepov, ki so naloženi posamezni banki v skladu z 280. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, preverjanje in oceno iz prvega in drugega odstavka tega člena izvede najmanj enkrat na leto.

(6) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, vsaj enkrat na leto izvede stresne teste, s katerimi se dopolnjuje proces pregledovanja in ovrednotenja tveganj iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(7) Banka Slovenije posreduje Evropskemu bančnemu organu informacije glede:

1. izvajanja procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s tem členom;

2. metodologije, ki se uporablja za utemeljitev odločitev in ukrepov nadzora, ki jih izreče v skladu s tem zakonom na podlagi ugotovitev nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja;

3. uporabe prilagojene metodologije v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(8) Kadar Banka Slovenije na podlagi pregledovanja, zlasti ovrednotenja ureditev upravljanja, poslovnega modela ali dejavnosti banke, upravičeno domneva oziroma sumi, da v povezavi s to banko poteka pranje denarja ali financiranje terorizma oziroma je do tega prišlo, ali da poteka oziroma se je zgodil poskus pranja denarja ali financiranja terorizma, ali pa da obstaja večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, takoj uradno obvesti Evropski bančni organ in Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja, in če je ustrezno, organe iz drugih držav članic, ki so pristojni za zagotavljanje skladnosti z Direktivo 2015/849/EU. V primeru morebitnega večjega tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma se Banka Slovenije v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb tega zakona in v funkciji pristojnega organa nad izvajanjem določb zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, ter Urad Republike Slovenije za preprečevanje pranja denarja povežeta z Evropskim bančnim organom in ga takoj uradno obvestita o svoji skupni oceni, Banka Slovenije pa sprejme ustrezne ukrepe v skladu s tem zakonom.

193. člen

(tehnična merila nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja)

Banka Slovenije pri nadzorniškem pregledovanju in ovrednotenju v skladu s prejšnjim členom poleg kreditnega, tržnega in operativnega tveganja upošteva tudi:

1. rezultate stresnih testov, ki jih v skladu s 177. členom Uredbe 575/2013/EU izvede banka, ki uporablja pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen;

2. izpostavljenost banke tveganju koncentracije in upravljanje tega tveganja v banki, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz 4. dela Uredbe 575/2013/EU in 183. člena tega zakona;

3. stabilnost, ustreznost in način uporabe politik in postopkov, ki jih izvaja banka za upravljanje preostalega kreditnega tveganja iz 175. člena tega zakona v povezavi z uporabo tehnik za zmanjševanje kreditnega tveganja;

4. ustrezen obseg kapitala, ki ga zagotavlja banka, glede na sredstva, ki jih je banka olistinila, ob upoštevanju ekonomske vsebine posla, vključno z doseženo stopnjo prenosa tveganja;

5. izpostavljenost banke likvidnostnemu tveganju ter merjenje in obvladovanje tega tveganja v banki, vključno z razvojem analiz alternativnih scenarijev, upravljanjem instrumentov za zmanjševanje tveganja (zlasti ravni, sestave in kakovosti likvidnostnih blažilnikov) ter učinkovitimi načrti neprekinjenega poslovanja;

6. vpliv učinkov razpršitve in način vključevanja teh učinkov v sistem merjenja tveganja;

7. rezultate stresnih testov, ki jih izvede banka, ki uporablja notranji model za izračun kapitalske zahteve za tržno tveganje v skladu s 5. poglavjem IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU;

8. geografsko lokacijo izpostavljenosti banke;

9. poslovni model banke.

194. člen

(ocena likvidnostnega tveganja)

Banka Slovenije v okviru ocenjevanja likvidnostnega tveganja banke redno in celovito preverja strategije, politike in postopke za upravljanje likvidnostnega tveganja v banki in spodbuja razvoj zanesljivih notranjih metodologij v banki, ki upoštevajo pomen in vlogo banke za finančni sistem.

195. člen

(ocena tveganj, povezanih z listinjenjem)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tveganj, povezanih z listinjenjem, redno preverja in ocenjuje zlasti, ali banka zagotavlja posredno podporo pri listinjenju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka od banke zahteva ustrezne spremembe pri izračunu kapitalskih zahtev, povezanih z listinjenjem, zlasti če je banka zagotavljala posredno podporo v več kot enem primeru listinjenja in je verjetno, da bo banka tudi v bodoče zagotavljala podporo pri listinjenju, zaradi česar ne doseže prenosa pomembnega deleža tveganja.

196. člen

(ocena tržnega tveganja in tveganja spremembe obrestne mere iz dejavnosti iz netrgovalne knjige)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja tržnih tveganj banke redno preverja in ocenjuje zlasti, ali prilagoditve vredno-

tenja za pozicije ali portfelje v trgovalni knjigi, kot so določeni v 105. členu Uredbe 575/2013/EU, banki omogočajo, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanje brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih.

(2) Banka Slovenije v okviru nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja preverja tudi izpostavljenost banke tveganju spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige. Banka Slovenije banki naloži sprejetje ustreznih ukrepov pri upravljanju tveganja spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, zlasti če:

1. se ekonomska vrednost lastniškega kapitala banke iz prvega odstavka 177. člena tega zakona zmanjša za več kot 15 odstotkov njenega temeljnega kapitala zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v katerem koli od šestih nadzorniških šok scenarijev, ki veljajo za obrestne mere;

2. se neto prihodki od obresti iz dejavnosti iz netrgovalne knjige banke znatno zmanjšajo zaradi nenadnih in nepričakovanih sprememb obrestnih mer, kot je opredeljeno v enem izmed dveh nadzorniških šok scenarijev, ki veljata za obrestne mere.

(3) Kot ustrezni ukrepi iz prejšnjega odstavka štejejo kateri koli dodatni ukrepi iz 280. člena tega zakona ali določitev predpostavk glede modeliranja in parametrov, ki jih banka upošteva pri izračunu neto prihodkov od obresti in ki niso predpostavke, ki jih je določil Evropski bančni organ.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije banki ne naloži sprejetja ustreznih ukrepov iz prejšnjega odstavka, če na podlagi pregledovanja in ovrednotenja oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige in ni prekomerno izpostavljena temu tveganju.

197. člen

(ocenjevanje tveganj prevelikega finančnega vzvoda)

(1) Banka Slovenije v okviru ocenjevanja izpostavljenosti banke tveganju prevelikega finančnega vzvoda preverja zlasti izpostavljenosti, kot izhajajo iz kazalnikov prevelikega finančnega vzvoda in zlasti količnika finančnega vzvoda, določenega v skladu s 429. členom Uredbe 575/2013/EU.

(2) Banka Slovenije v okviru preverjanja iz prejšnjega odstavka pri oceni ustreznosti količnika finančnega vzvoda institucij ter oceni ustreznosti ureditev, strategij, procesov in mehanizmov, ki jih je vzpostavila banka glede upravljanja tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ustrezno upošteva poslovni model banke.

198. člen

(ocenjevanje ustreznosti ureditve notranjega upravljanja banke)

(1) Banka Slovenije pregleduje in ovrednoti ustreznost ureditve notranjega upravljanja banke, korporativne kulture in vrednot banke ter usposobljenost članov upravljalnega organa za opravljanje njihovih nalog.

(2) Banka Slovenije lahko za namene pregledovanja in ovrednotenja iz prejšnjega odstavka kadarkoli zahteva od banke predložitev dnevnega reda in druge dokumentacije, ki se obravnava na sestankih upravljalnega organa oziroma njegovih komisij, zapisnike teh sestankov ter rezultate morebitne notranjega ali zunanjega ocenjevanja uspešnosti delovanja upravljalnega organa banke.

6.6.2. *Pregled in ovrednotenje uporabe notranjih pristopov*

199. člen

(poročanje o notranjih pristopih za izračun kapitalskih zahtev)

(1) Banka, ki uporablja notranji pristop za izračun zneskov tveganju prilagojenih izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU, razen za operativna tveganja, vsaj enkrat letno predloži Evropskemu bančnemu organu in Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v referenčne portfelje, določene v skladu z drugim odstavkom tega člena, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila.

(2) Banka posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka glede referenčnih portfeljev, ki jih določi Komisija s predpisom na podlagi osmega odstavka 78. člena Direktive 2013/36/EU.

(3) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko poleg referenčnih portfeljev iz prejšnjega odstavka določi dodatne referenčne portfelje, za katere mora banka predložiti poročilo o rezultatih izračunov svojih notranjih pristopov za izpostavljenosti ali pozicije, ki so vključene v te dodatne referenčne portfelje, skupaj z razlago metodologij, ki jih je uporabila. Banka Slovenije se o določitvi dodatnih referenčnih portfeljev za namene poročanja predhodno posvetuje z Evropskim bančnim organom.

(4) Banka poroča o rezultatih izračunov za referenčne portfelje iz prvega odstavka tega člena ločeno od rezultatov za referenčne portfelje iz prejšnjega odstavka.

200. člen

(presoja notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije na podlagi informacij iz poročil, določenih v prejšnjem členu, spremlja in analizira razpon tveganju prilagojenih zneskov izpostavljenosti ali kapitalskih zahtev, razen za operativna tveganja, za izpostavljenosti v referenčnem portfelju.

(2) Banka Slovenije na podlagi ugotovitev iz prejšnjega odstavka vsaj enkrat letno oceni kakovost notranjih pristopov bank, zlasti:

1. pristopov, pri katerih so pri enaki izpostavljenosti velike razlike v kapitalskih zahtevah, določenih v skladu z Uredbo 575/2013/EU;

2. pristopov, ki so izjemno raznoliki ali izjemno podobni in pri katerih so kapitalske zahteve, določene v skladu z Uredbo 575/2013/EU, znatno in sistematično podcenjene.

(3) Če se rezultati izračunov posameznih bank znatno razlikujejo od rezultatov pretežnega dela bank ali če pristopi dajejo veliko število različnih rezultatov, Banka Slovenije preuči razloge za te razlike.

(4) Če z upoštevanjem ugotovitev iz prejšnjega odstavka Banke Slovenije oceni, da rezultati na podlagi notranjih pristopov, ki jih uporablja banka, vodijo v podcenjenost kapitalskih zahtev za banko, ki je ni mogoče utemeljiti z razlikami v tveganjih posameznih izpostavljenosti ali pozicij, Banka Slovenije od banke zahteva ustrezne popravke v metodologiji, ki jo uporablja banka.

(5) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, v zvezi z ocenjevanjem notranjih pristopov bank in pri določanju zahtev glede popravkov metodologije, ki jo uporablja banka, zagotovi, da ne:

1. spodbuja standardizacije notranjih pristopov bank ali uporabe posameznih notranjih pristopov pred drugimi;

2. ustvarja napačnih spodbud za uporabo notranjih pristopov;

3. spodbuja nekritičnega posnemanja uporabe notranjih pristopov.

201. člen

(uporaba notranjih pristopov za izračunavanje kapitalskih zahtev)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, spodbuja banke, ki pri ocenjevanju kreditne sposob-

nosti subjekta ali finančnega instrumenta uporabljajo zunanje bonitetne ocene, da teh ocen ne uporabljajo kot izključnega ali avtomatičnega merila za oceno kreditne sposobnosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva velikost in notranjo organiziranost banke ter naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih banka opravlja.

(2) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, usmerja banke, da glede na naravo, obseg in zapletenost dejavnosti, ki jih opravlja ter ob upoštevanju meril iz 1. oddelka 3. poglavja II. naslova 3. dela oziroma 1. do 5. oddelka 5. poglavja IV. naslova 3. dela Uredbe 575/2013/EU razvijejo notranje zmogljivosti za ocenjevanje kreditnega tveganja in pogosteje uporabljajo:

1. pristop na podlagi notranjih bonitetnih ocen za izračunavanje kapitalskih zahtev za kreditno tveganje, kadar so njihove izpostavljenosti pomembne v absolutnem smislu in kadar imajo hkrati veliko število pomembnih nasprotnih strank;

2. notranje modele za izračun kapitalskih zahtev za posebno tveganje dolžniških instrumentov v trgovalni knjigi skupaj z notranjimi modeli za izračun kapitalskih zahtev za tveganje neplačila in migracije, kadar je njihova izpostavljenost posebnemu tveganju pomembna v absolutnem smislu in kadar imajo veliko število pomembnih pozicij v dolžniških instrumentih različnih izdajateljev.

202. člen

(redno preverjanje pogojev za uporabo notranjih pristopov)

(1) Banka Slovenije, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (f) prvega odstavka 4. člena te uredbe, redno, vendar najmanj vsaka tri leta preverja, ali banke, ki so pridobile dovoljenje Banke Slovenije za uporabo notranjih pristopov za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, izpolnjujejo pogoje in zahteve, ki so s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU določene za pridobitev tega dovoljenja.

(2) Banka Slovenije pri presoji iz prejšnjega odstavka pregleduje in ocenjuje, ali banka pri notranjih pristopih uporablja dobro razvite in sodobne tehnike ter prakse ter pri tem zlasti upošteva morebitne spremembe v poslovanju banke in uporabi navedenih pristopov pri novih produktih banke.

(3) Če Banka Slovenije na podlagi pregleda in ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi pomembne pomanjkljivosti pri zajetju tveganj z notranjim pristopom, od banke zahteva ustrezne spremembe v zvezi z notranjim pristopom na način, da se pomanjkljivosti odpravijo ali ublažijo njihove posledice. Banka Slovenije lahko v teh primerih zahteva od banke zlasti uvedbo višjih multiplikatorjev, določi kapitalske pribitke ali izreče druge ustrezne ukrepe.

(4) Če v zvezi z notranjim modelom za tržna tveganja Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi veliko število preseganj iz 366. člena Uredbe 575/2013/EU, ki kažejo, da model ni dovolj natančen, lahko Banka Slovenije odvzame dovoljenje banki za uporabo tega notranjega modela ali zahteva od banke, da izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se zagotovi takojšnje izboljšanje modela notranjega pristopa.

(5) Če Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da banka ne izpolnjuje več zahtev za uporabo notranjega pristopa za izračun kapitalskih zahtev v skladu s 3. delom Uredbe 575/2013/EU, lahko od banke zahteva, da:

1. dokaže, da učinek neskladnosti z zahtevami za uporabo pristopa ni pomemben za izračun kapitalskih zahtev v skladu z Uredbo 575/2013/EU, ali

2. predloži načrt za pravočasno ponovno vzpostavitev skladnosti z zahtevami in določi rok za izvedbo načrta.

(6) Banka Slovenije lahko v primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka zahteva od banke ustrezne spremembe načrta, če iz načrta, ki ga je predložila banka, ni razvidno, da bo banka zagotovila popolno skladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa, ali če rok, ki ga je predlagala banka, ni ustrezen.

(7) Banka Slovenije na podlagi preverjanja iz prvega odstavka tega člena banki odvzame dovoljenje za uporabo notranjega pristopa ali omeji uporabo notranjega pristopa na določena področja, če banka:

1. z načrtovanimi ukrepi verjetno ne bo sposobna zagotoviti skladnosti z zahtevami za uporabo notranjega pristopa v ustreznem roku ali

2. ni zadovoljivo dokazala, da učinek neskladnosti ni pomemben.

6.6.3. *Dodatna kapitalska zahteva in napotek o dodatno potrebnem kapitalu*

203. člen

(dodatna kapitalska zahteva)

(1) Banka Slovenije banki naloži dodatno kapitalsko zahtevo za pokrivanje tveganj, ki jih ima posamezna banka zaradi svojih dejavnosti, vključno s tveganji, ki odražajo učinek nekaterih gospodarskih ali tržnih gibanj na profil tveganosti posamezne banke, če na podlagi procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu s prejšnjim členom ugotovi, da:

1. je banka izpostavljena tveganjem ali elementom tveganja, ki niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti, kot je določeno v drugem odstavku tega člena, s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;

2. banka ne izpolnjuje zahtev glede ureditve, procesov in mehanizmov notranjega upravljanja banke iz 148. člena tega zakona ter zahtev glede kvantitativnih in kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala iz 151. člena tega zakona ali zahtev iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU ter drugi nadzorniški ukrepi Banke Slovenije verjetno ne bi zadostovali za pravočasno zagotovitev skladnosti s temi zahtevami;

3. prilagoditve vrednotenja iz prvega odstavka 196. člena tega zakona niso zadostne, da bi banki omogočile, da v kratkem časovnem obdobju proda svoje pozicije ali zanje uvede varovanja brez pomembne izgube v običajnih tržnih pogojih;

4. preverjanje ustreznosti notranjega pristopa banke za izračun kapitalskih zahtev v skladu s prejšnjim členom pokaže, da bo neskladnost z zahtevami za uporabo notranjega pristopa verjetno vodila do neustreznih kapitalskih zahtev;

5. banka večkrat zapored ne vzpostavi ali vzdržuje ustrezne ravni dodatno potrebnega kapitala za kritje napotka, sporočenega v skladu z 205. členom tega zakona; ali

6. obstajajo druge posebne okoliščine, povezane z banko, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da obstajajo pomembni pomisleki z vidika nadzora.

(2) Za namene 1. točke prejšnjega odstavka se za tveganja ali elemente tveganja šteje, da niso pokriti oziroma niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, le, kadar so zneski, vrste in razdelitev kapitala, za katere Banka Slovenije oceni, da so ustrezni ob upoštevanju nadzorniškega pregleda ocene, ki jo je opravila banka v skladu s prvim odstavkom 151. člena tega zakona, višji kot kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(3) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ob upoštevanju profila tveganosti posamezne banke oceni tveganja, ki jim je banka izpostavljena, vključno s:

1. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za banko in so izrecno izključeni ali niso izrecno pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU;

2. tveganji ali elementi takšnih tveganj, ki so specifični za posamezno banko in so verjetno podcenjeni kljub izpolnjevanju veljavnih zahtev iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, pri čemer se tveganja ali elementi tveganja, za katere veljajo predhodno veljavne določbe v skladu s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU, ne štejejo za podcenjena;

3. pomembnim tveganjem spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige v skladu s petim odstavkom tega člena.

(4) Za namene drugega odstavka tega člena kapital, ki se šteje za ustreznega, krije vsa tveganja ali elemente tveganj, ki štejejo za pomembne na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ter niso pokriti ali niso v zadostni meri pokriti s kapitalskimi zahtevami iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(5) Tveganje spremembe obrestne mere iz 3. točke tretjega odstavka tega člena se lahko šteje za pomembno vsaj v primerih iz drugega odstavka 196. člena tega zakona, razen če Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju oceni, da banka ustrezno upravlja tveganje spremembe obrestne mere, ki izhaja iz dejavnosti iz netrgovalne knjige, in da banka temu tveganju ni prekomerno izpostavljena.

(6) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 4. dela Uredbe 575/2013/EU in iz 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU.

(7) Banka Slovenije določi raven dodatno potrebnega kapitala za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki se zahteva na podlagi 1. točke prvega odstavka tega člena, kot razliko med kapitalom, ki šteje za ustreznega na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena, in relevantnimi kapitalskimi zahtevami iz 3. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU.

(8) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi z odločbo iz 205. člena tega zakona, s kapitalom, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. najmanj tri četrtine dodatne kapitalske zahteve se krije s temeljnim kapitalom;

2. najmanj tri četrtine temeljnega kapitala iz prejšnje točke sestavlja navadni lastniški temeljni kapital.

(9) Banka izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo odredi Banka Slovenije v skladu s tem členom, za obravnavo tveganj prevelikega finančnega vzvoda, s temeljnim kapitalom.

(10) Banka Slovenije lahko, kadar oceni, da je to potrebno, in ob upoštevanju posebnih okoliščin banke od nje zahteva, da izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo z večjim deležem temeljnega kapitala ali navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(11) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo Banka Slovenije določi v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 229. člena tega zakona;

3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(12) Banka ne sme uporabiti kapitala, s katerim izpolnjuje dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni v zadostni meri pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, za izpolnitev česar koli od naslednjega:

1. kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona, če se ta napotek nanaša na tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

204. člen

(napotek o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka v skladu s strategijami in postopki iz 151. člena tega zakona določi svoj notranji kapital na ustrezno raven kapitala, tako da zadošča za kritje vseh tveganj, ki jim je izpostavljena, in za zagotovitev, da lahko kapital banke pokrije morebitne izgube, ki izhajajo iz stresnih scenarijev, vključno s tistimi, ki so bile ugotovljene z nadzorniškim stresnim testom v skladu s šestim odstavkom 192. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v okviru procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja v skladu s pododdelkom 6.6.1. tega zakona in rednega preverjanja pogojev za uporabo notranjih pristopov v skladu z 202. členom tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov iz šestega odstavka 192. člena tega zakona, redno pregleduje raven notranjega kapitala, ki jo določi banka v skladu s prejšnjim odstavkom, in na tej podlagi za vsako banko določi primerno skupno raven kapitala.

(3) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu predstavlja kapital, ki je enak razliki med:

a) primerno skupno ravnjo kapitala, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, in

b) relevantnim zneskom kapitala, zahtevanim na podlagi 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU, 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, prejšnjega člena, 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, 6. točke 229. člena tega zakona ali na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije v odločbi iz tretjega odstavka 205. člena tega zakona opredeli tudi sestavo kapitala, s katerim banka izpolnjuje napotek o dodatno potrebnem kapitalu.

(5) Napotek o dodatno potrebnem kapitalu je posebej prilagojen banki in lahko obravnava tveganja, ki se pokrijejo z dodatno kapitalsko zahtevo v skladu s prejšnjim členom, vendar le v obsegu, v katerem napotek obravnava vidike tveganj, ki še niso pokriti s to zahtevo.

(6) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganj, ki ni tveganje prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

a) kapitalskih zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda, ter

c) zahteve po skupnem blažilniku iz 6. točke 229. člena tega zakona.

(7) Banka ne sme uporabiti kapitala, ki se uporabi za izpolnitev napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tretjega odstavka tega člena za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, za izpolnitev:

a) kapitalske zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU,

b) dodatne kapitalske zahteve, ki jo Banka Slovenije določi v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ter

c) zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

(8) Dokler banka izpolnjuje kapitalske zahteve iz 3., 4. in 7. dela Uredbe 575/2013/EU ter 2. poglavja Uredbe 2017/2402/EU, dodatno kapitalsko zahtevo, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s prejšnjim členom ali 1. točko drugega

odstavka 280. člena tega zakona, in, če je ustrezno, zahtevo glede blažilnika iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU, neizpolnjevanje napotka o dodatno potrebnem kapitalu iz tega člena ne sproži omejitev razdelitev iz 254. ali 258. člena tega zakona.

205. člen

(odločba o dodatni kapitalski zahtevi in odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Banka Slovenije pod pogoji iz 203. člena tega zakona banki z odločbo naloži, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: odločba o dodatni kapitalski zahtevi).

(2) Odločba o dodatni kapitalski zahtevi mora vključevati jasno obrazložitev celotne ocene elementov iz 203. člena tega zakona. V primeru 5. točke prvega odstavka 203. člena tega zakona utemeljitev vključuje navedbo razlogov, zaradi katerih uporaba napotka o dodatno potrebnem kapitalu ne velja več za zadostno.

(3) Banka Slovenije pod pogoji iz prejšnjega člena banki z odločbo sporoči napotek o dodatno potrebnem kapitalu (v nadaljnjem besedilu: odločba o napotku o dodatno potrebnem kapitalu).

(4) Banka Slovenije lahko o dodatni kapitalski zahtevi in o napotku o dodatno potrebnem kapitalu odloči z eno odločbo.

(5) Odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu ni mogoče izpodbijati v postopku sodnega varstva.

206. člen

(sodelovanje z organi za reševanje)

Banka Slovenije obvesti organ za reševanje o:

1. dodatni kapitalski zahtevi, ki jo banki naloži Banka Slovenije v skladu z 203. členom ali 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona;

2. napotku o dodatno potrebnem kapitalu, ki ga je Banka Slovenije sporočila banki v skladu s tretjim odstavkom 205. člena tega zakona.

6.7. **Načrtovanje sanacije in znotrajskupinska finančna podpora**

6.7.1. *Načrt sanacije*

207. člen

(načrt sanacije)

(1) Banka, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, mora sprejeti načrt ukrepov (v nadaljnjem besedilu: načrt sanacije), s katerimi se v primeru znatnega poslabšanja finančnega položaja banke omogoči prestrukturiranje banke tako, da se ohrani ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke.

(2) Banka, ki je del skupine, nad katero Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, in ni EU nadrejena banka, mora sprejeti individualni načrt sanacije z upoštevanjem okoliščin in ukrepov na ravni te banke, če je sprejeta odločitev iz 3. točke tretjega odstavka 222. člena tega zakona.

208. člen

(vsebina načrta sanacije banke)

(1) Banka mora v načrtu sanacije upoštevati različne možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja banke in njene finančne trdnosti, glede na različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj banke, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine. Načrt sanacije ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči in ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(2) Načrt sanacije banke mora vključevati zlasti naslednje informacije:

1. povzetek glavnih vsebin načrta sanacije, vključno z navedbo bistvenih sprememb glede na predhodni načrt sanacije;

2. strateško analizo banke, ki mora vsebovati opis organizacijske strukture in poslovni model banke ter glavne poslovne dejavnosti in kritične funkcije;

3. opis razpoložljivih možnosti prestrukturiranja, da se zagotovi ali ponovno vzpostavi uspešno poslovanje in finančna trdnost banke, vključno z ukrepi s časovnim okvirom za njihovo izvedbo;

4. analizo učinkov vsake od možnosti, ki je obravnavana v načrtu, vključno z učinki, ki jih ima posamezna možnost za nadaljevanje ključnih funkcij in vpliva na druge udeležence na trgu, upnike, delničarje banke ter za zaposlene;

5. analizo izvedljivosti posameznih možnosti, ki so obravnavane v načrtu, vključno z navedbo morebitnih ovir za njihovo izvajanje ter opis postopkov in ukrepov, s katerimi se te ovire odpravijo;

6. opis ureditev, ki zagotavljajo vire financiranja banke v izrednih pogojih, vključno z opredelitvijo potencialnih virov, ki bi bili na razpolago ter oceno razpoložljivega zavarovanja, vključno z analizo izpolnjevanja pogojev za dostop banke do posojila v skrajni sili pri Banki Slovenije;

7. opredelitev kvalitativnih in kvantitativnih kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki zagotavljajo pravočasno izvedbo ukrepov za ohranitev ali ponovno vzpostavitev finančne trdnosti banke, z lastnimi prizadevanji banke, vključno z opredelitvijo postopkov stopnjevanja ukrepov, ki zagotavljajo, da je uprava pravočasno informirana o stopnjevanju ukrepov in vključena v procese odločanja o teh ukrepih, ter, da se zagotovi pravočasno obveščanje Banke Slovenije ali Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o stopnjevanju ukrepov ter o doseganju ali preseganju mejnih vrednosti kazalnikov poslabšanja;

8. opis stresnih scenarijev, ki so upoštevani v načrtu, ter oceno učinkovitosti in izvedljivosti izvajanja načrta sanacije v pogojih posameznega stresnega scenarija,

9. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom;

10. načrt interne izmenjave informacij in komunikacije z javnostjo, vključno z razkritji, ki jih izvede banka v zvezi z izvajanjem ukrepov sanacije, da se glede na posebne značilnosti, ki veljajo za posamezne možnosti sanacije, preprečijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki na trgu;

11. seznam pripravljalnih ukrepov, ki jih je sprejela banka ali bo z namenom, da se olajša izvajanje načrta sanacije.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejše informacije, ki jih mora vključevati načrt sanacije banke.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko:

1. določi dodatne informacije, ki jih mora banka vključiti v načrt sanacije;

2. zahteva, da banka za namene ocenjevanja in izvajanja načrta sanacije vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah.

209. člen

(kazalniki poslabšanja finančnega položaja banke)

(1) Banka mora zagotoviti, da kvantitativni in kvalitativni kazalniki poslabšanja finančnega položaja, ki na podlagi načrta sanacije sprožijo posamezne ukrepe sanacije ali pripravljalne aktivnosti za uporabo posameznih ukrepov sanacije, omogočajo enostavno, tekoče in ustrezno spremljanje finančnega položaja banke.

(2) Banka mora vzpostaviti ustrezne notranje ureditve za redno spremljanje kazalnikov iz prejšnjega odstavka.

(3) Če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, nastopijo okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, banka ni zavezana uporabiti ukrepov sanacije, ki so za te primere predvideni v načrtu sanacije, če upravljalni organ banke meni, da glede na dejanske razmere uporaba teh ukrepov ni primerna.

(4) Banka lahko uporabi ukrepe sanacije, predvidene v načrtu sanacije tudi, če z upoštevanjem kazalnikov poslabšanja finančnega položaja banke, ki so opredeljeni v načrtu sanacije, niso nastopile okoliščine za uporabo posameznih ukrepov sanacije, če upravljalni organ banke meni, da je glede na razmere to primerno.

(5) Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, o odločitvi iz tretjega ali četrtega odstavka tega člena.

210. člen

(interna potrditev in preverjanje ustreznosti načrta sanacije)

(1) Načrt sanacije ter vsakokratne spremembe načrta sprejme upravljalni organ banke, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe. Banka hkrati predloži dokazila, da:

1. se bo z izvajanjem ukrepov, določenih v načrtu sanacije, z ustrezno verjetnostjo ohranilo ali ponovno vzpostavilo uspešno poslovanje in trden finančni položaj banke, pri čemer se upoštevajo pripravljalni ukrepi, ki jih je banka sprejela ali jih bo sprejela;

2. se bodo načrt sanacije in v njem predvideni posebni ukrepi z ustrezno verjetnostjo hitro in učinkovito izvajali tudi v primeru stresnih okoliščin, tako da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, tudi po stresnih scenarijih, v katerih bi druge institucije izvajale načrte sanacije v istem obdobju.

(2) Banka mora redno preverjati ustreznost ukrepov sanacije, določenih v načrtu sanacije. Na podlagi ugotovitev rednega preverjanja mora banka načrt sanacije posodobiti najmanj enkrat letno. Ne glede na prejšnji stavek mora banka načrt sanacije posodobiti ob vsakokratni spremembi njene pravne ali organizacijske strukture ali ob vsaki spremembi njenega poslovnega ali finančnega položaja, ki bi lahko pomembno vplival na izvajanje predvidenih ukrepov sanacije ali na uspešnost načrta sanacije za stabilizacijo poslovanja banke. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko določi, da mora banka načrt sanacije redno posodabljati v obdobjih, ki so krajša od enega leta.

(3) Banka posreduje načrt sanacije na način, ki ga določi Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe.

211. člen

(poenostavljene obveznosti)

(1) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko odloči, da se za to banko glede načrta sanacije ne uporabljajo obveznosti iz 208. do 210. člena tega zakona, če oceni, da prenehanje ali stečaj banke ali nadrejene družbe verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga in drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti aktivnosti, vključenosti v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ter opravljanje investicijskih storitev in poslov. Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, se v zvezi z oceno iz prejšnjega odstavka posvetuje z Odborom za finančno stabilnost.

(3) V primeru iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, določi obseg obveznosti ter vsebino in podrobnosti načrta sanacije in informacij, ki jih je treba zagotoviti v poenostavljenem načrtu sanacije, ter pogostost posodabljanja teh načrtov.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko kadarkoli prekliče poenostavljene obveznosti iz prvega odstavka tega člena in zahteva, da banka ali njena nadrejena družba iz prvega odstavka tega člena izdela in sprejme načrt sanacije v skladu z 208. do 210. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v zvezi z banko na podlagi Uredbe 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, lahko za posamezno banko glede načrta sanacije v celoti ali delno opusti uporabo zahtev iz oddelka 6.7. tega zakona, tudi če:

1. je za to banko v skladu z 10. členom Uredbe 575/2013/EU v celoti ali delno opustila uporabo bonitetnih zahtev in se zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona uporabljajo na konsolidirani podlagi za centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ali

2. je banka vključena v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, in shema izpolnjuje zahteve iz oddelka 6.7. tega zakona v sodelovanju z vsemi članicami sheme, za katere velja takšna opustitev.

(6) Za namen iz prejšnjega odstavka se šteje, da vsa sklicevanja na:

1. oddelek 6.7. tega zakona vključujejo centralni organ in z njim povezane institucije v smislu 10. člena Uredbe 575/2013/EU ter njihove podrejene družbe in

2. nadrejene družbe ali institucije, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor v skladu s 324. členom tega zakona, vključujejo centralni organ.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena mora banka pripraviti načrt sanacije v skladu z 208. do 210. členom tega zakona:

1. če je pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU Evropska centralna banka odgovorna za izvajanje vseh nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe ali

2. če banka pomeni pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije.

(8) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da dejavnosti banke pomenijo pomemben delež finančnega sistema Republike Slovenije, če je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. skupna vrednost njenih sredstev presega 30.000.000.000 eurov ali

2. delež njenih skupnih sredstev presega 20 odstotkov bruto domačega proizvoda Republike Slovenije, razen če skupna vrednost njenih sredstev ne dosega 5.000.000.000 eurov.

(9) Banka Slovenije o svoji odločitvi, ki jo sprejme na podlagi prvega, petega ali sedmega odstavka tega člena, obvesti Evropski bančni organ.

212. člen

(načrt sanacije skupine)

(1) EU nadrejena družba, ki je v skladu s 324. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko opravlja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena te uredbe, mora pripraviti načrt sanacije skupine, katerega cilj je stabilizacija skupine kot celote ali katerekoli institucije v skupini, če je v težavah, da se razrešijo ali odpravijo razlogi za težave in izboljša finančni položaj zadevne skupine ali posamezne institucije, pri čemer se upošteva tudi finančni položaj drugih subjektov v skupini.

(2) Načrt sanacije skupine mora določati:

1. opis različnih možnosti ukrepanja za ohranjanje ali ponovno vzpostavitev pogojev za vzpostavitev stabilnega poslovanja skupine kot celote, nadrejene družbe in vseh podrejenih družb v skupini in za izboljšanje finančnega položaja vsake od njih, pri čemer mora upoštevati različne stresne scenarije, ki predvidevajo poslabšanje različnih makroekonomskih in finančnih dejavnikov, ki lahko pomembno vplivajo na položaj skupine kot celote in vseh družb v njej, vključno z dogodki na ravni celotnega sistema ter posebnimi okoliščinami posameznega subjekta in skupine;

2. ustrezne kvalitativne in kvantitativne kazalnike iz 209. člena tega zakona;

3. opis postopkov in pogojev za pravočasno in učinkovito izvajanje predvidenih ukrepov sanacije, vključno z oceno pogojev za dostop katerekoli družbe v skupini do posojila v skrajni sili pri pristojni centralni banki, zlasti glede zavarovanja, ki ga bo subjekt zagotovil v zvezi s tem posojilom v okoliščinah, ki so predvidene v načrtu sanacije;

4. opis ukrepov, ki bi se lahko izvedli, če se izpolnijo pogoji za ukrepe zgodnjega posredovanja v skladu s tem zakonom.

(3) Načrt sanacije skupine ne sme upoštevati možnosti uporabe izredne javnofinančne pomoči niti ne sme ustvarjati drugih neposrednih negativnih javnofinančnih učinkov.

(4) EU nadrejena družba mora v načrtu sanacije skupine opredeliti tudi dogovore za usklajeno in dosledno izvajanje ukrepov na ravni:

1. EU nadrejene družbe;

2. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici;

3. nadrejenega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji in EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;

4. vsake posamezne družbe, ki je podrejena subjektu iz 1. do 3. točke tega odstavka, in pomembne podružnice.

(5) Načrt sanacije skupine mora za vsakega od stresnih scenarijev, ki so obravnavani v načrtu sanacije skupine, ugotoviti morebitne ovire za izvajanje ukrepov v skupini in na ravni posameznih subjektov, vključno z morebitnimi dejanskimi ali pravnimi ovirami za takojšen prenos kapitala, za odplačilo obveznosti ali sredstev znotraj skupine.

(6) Načrt sanacije skupine in vsak individualni načrt sanacije na ravni posamezne podrejene družbe v skupini mora vključevati tudi opis ureditev morebitne znotrajskupinske finančne podpore iz 213. člena tega zakona.

(7) Načrt sanacije skupine sprejme upravljalni organ EU nadrejene družbe iz prvega odstavka tega člena, preden ga predloži Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točk (g) in (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 324. člena tega zakona.

(8) Če ni v tem členu določeno drugače, se za načrt sanacije skupine uporablja 208. do 211. člen tega zakona.

6.7.2. *Sporazum o finančni podpori v skupini*

213. člen

(sporazum o finančni podpori v skupini)

(1) Sporazum o finančni podpori v skupini je dogovor, ki ga sklenejo nadrejena banka v Republiki Sloveniji, EU nadrejena banka ali subjekt iz 2. ali 3. točke četrtega odstavka prejšnjega člena ter njene podrejene družbe v drugih državah članicah ali tretjih državah, ki so institucije ali finančne institucije in so vključene v konsolidirani nadzor, ki ga v skladu s 324. členom tega zakona opravlja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (g) prvega odstavka 4. člena te uredbe, in na podlagi katerega stranke sporazuma zagotovijo finančno podporo katerikoli instituciji, ki je stranka sporazuma in pri kateri so podane okoliščine za uporabo ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini lahko zajema eno ali več podrejenih družb v skupini in lahko določa zagotavljanje finančne podpore nadrejene družbe podrejenim družbam, finančno podporo podrejenih družb nadrejeni družbi, finančno podporo med podrejenimi družbami skupine, ki so stranke sporazuma, ali kombinacijo navedenih subjektov.

(3) Sporazum o finančni podpori lahko določa finančno podporo v obliki posojila, zagotovitve jamstev, zagotovitve sredstev za zavarovanje s premoženjem ali kombinacijo teh oblik v eni ali več transakcijah, vključno s transakcijami med prejemnikom podpore in tretjo osebo. Sporazum o finančni podpori v skupini lahko vključuje zavezo o vzajemnosti, v skladu s katero bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, zagotovil finančno podporo subjektu v skupini, ki zagotavlja podporo. Banka lahko sklene sporazum o finančni podpori le, če v trenutku, ko je bil predlog sporazuma predložen Banki Slovenije, banka ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 283. člena tega zakona.

(4) Tretje osebe, ki niso stranke sporazuma o finančni podpori, niso upravičene uveljavljati zahtevkov v razmerju do strank sporazuma glede izvajanja pravic, terjatev ali ukrepov na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini.

(5) Sporazum o finančni podpori v skupini ni predpogoj za:

1. zagotavljanje finančne podpore subjektom v skupini, ki so v finančnih težavah, če se banka tako odloči za vsak primer posebej in v skladu s politikami skupine, če to ne pomeni tveganja za vso skupino; ali

2. delovanje subjekta, ki je del skupine, v Republiki Sloveniji.

214. člen

(načela in pogoji za sklenitev sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) Pri sklepanju sporazuma o finančni podpori v skupini morajo stranke upoštevati naslednja načela:

1. vsaka stranka mora k sporazumu pristopiti prostovoljno;

2. vsaka stranka, ko pristopa k sporazumu in določa nadomestilo, mora delovati v svojo najboljšo korist, pri čemer se lahko upoštevajo vse neposredne ali posredne koristi, ki jih stranka lahko pridobi z zagotovitvijo finančne podpore;

3. vsaka stranka, ki zagotovi finančno podporo, mora imeti na voljo vse pomembne informacije o stranki, ki finančno podporo prejme, preden določi nadomestilo za zagotovitev finančne podpore in preden se odloči, da jo bo zagotovila;

4. za vsako transakcijo, izvedeno v skladu s sporazumom, se opredelijo pravila za določanje nadomestila, pri čemer:

– se nadomestilo določi, ko se zagotovi finančna podpora,

– se lahko za namene določanja nadomestila upoštevajo informacije, ki jih ima stranka, ki zagotovi finančno podporo, ker je v isti skupini kot stranka, ki finančno podporo prejme, niso pa na voljo trgu,

– ni treba upoštevati pričakovanega začasnega učinka na tržne cene zaradi dogodkov zunaj skupine.

(2) Sporazum o finančni podpori mora zagotavljati, da se lahko finančna podpora na podlagi sporazuma zagotovi le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. upravičeno je pričakovati, da bo zagotovljena podpora bistveno ublažila finančne težave subjekta v skupini, ki bo prejel podporo;

2. zagotovitev finančne podpore je namenjena ohranitvi ali ponovni vzpostavitvi finančne stabilnosti skupine kot celote ali enega od subjektov v skupini in je v interesu subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;

3. finančna podpora se zagotovi pod pogoji, ki so določeni v sporazumu, v skladu s prejšnjim odstavkom;

4. na podlagi informacij, ki so v času sprejetja odločitve o odobritvi finančne podpore na voljo upravljalnemu organu subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, je upravičeno pričakovati, da bo subjekt v skupini, ki prejme podporo, plačal nadomestilo za podporo, in če se finančna podpora zagotovi v obliki posojila, povrnil posojilo, če pa se podpora zagotovi v obliki jamstva ali kakršnegakoli poroštva, pa bo izpolnil obveznost, ki izhaja iz uveljavljanja jamstva ali poroštva;

5. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila likvidnosti ali solventnosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;

6. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila finančne stabilnosti, zlasti ne v državi članici subjekta v skupini, ki zagotovi podporo;

7. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve v zvezi s kapitalom ali likvidnostjo na podlagi veljavnih predpisov v državi sedeža ter zahteve pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi, v zvezi s kapitalsko zahtevo na podlagi 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ter zagotovitev finančne podpore ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri ta pristojni organ;

8. subjekt v skupini, ki zagotovi podporo, ob zagotovitvi podpore izpolnjuje zahteve glede velikih izpostavljenosti iz Uredbe 575/2013/EU in predpisov, ki veljajo v državi sedeža, zagotovitev finančne podpore pa ne povzroči kršitve teh zahtev, razen če to odobri pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom v skupini, ki zagotovi podporo, odgovoren za nadzor na posamični podlagi;

9. zagotovitev finančne podpore ne bi ogrozila rešljivosti subjekta v skupini, ki zagotovi podporo.

215. člen

(pregled skladnosti sporazuma o finančni podpori v skupini)

(1) EU nadrejena družba mora Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijskemu nadzorniku na podlagi 324. člena tega zakona pred sklenitvijo sporazuma o finančni podpori v skupini iz 213. člena tega zakona predložiti zahtevo za odobritev sporazuma in zahtevi priložiti predlog besedila sporazuma in navesti stranke predlaganega sporazuma.

(2) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona zahtevo iz prejšnjega odstavka nemudoma posreduje pristojnim organom vsake podrejene družbe, ki sodeluje kot stranka predlaganega sporazuma, da se sprejme skupna odločitev.

(3) V zvezi s predlaganim sporazumom o finančni podpori v skupini si mora Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati, da je v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje vlogo za pregled predlaganega sporazuma o finančni podpori v skupini, sprejeta skupna odločitev sodelujočih pristojnih organov glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena. Pri skupni odločitvi sodelujoči pristojni organi upoštevajo možni učinek izvajanja sporazuma v vseh državah članicah, v katerih skupina deluje, vključno s finančnimi posledicami. Skupna odločitev se navede v pisni obliki ter obrazloži in predloži konsolidacijskemu nadzorniku, ki jo posreduje vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona:

1. odobri predlog sporazuma, če so z upoštevanjem skupne odločitve iz prejšnjega odstavka načela in pogoji sporazuma skladni s prejšnjim členom in če vsi pristojni organi iz drugega odstavka tega člena ocenijo, da v trenutku, ko je bil sporazum predložen, nobena od strank ni izpolnjevala pogojev za zgodnje posredovanje iz 283. člena tega zakona; ali

2. prepove sklenitev predlaganega sporazuma, če pogoji iz prejšnje točke niso izpolnjeni.

(5) Katerikoli pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena do izteka štirimesečnega roka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem dokončne odločitve predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev glede skladnosti predlaganega sporazuma s pogoji za finančno podporo iz drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. skupna odločitev iz tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v štirih mesecih ali

2. Evropski bančni organ o zahtevi iz prejšnjega odstavka ne odloči v enem mesecu.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v primeru iz prejšnjega odstavka pri odločitvi po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to odločitev upošteva in ravna v skladu s četrtim odstavkom tega člena. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje sodelujočim pristojnim organom ter vložniku iz prvega odstavka tega člena.

(8) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ v primeru iz prejšnjega odstavka pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva odločitev konsolidacijskega nadzornika, kadar je to pristojni organ druge države članice, kot dokončno.

(9) Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, posreduje sporazum o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, in morebitne spremembe tega sporazuma, organu, ki je v zvezi z banko v skupini odgovoren za reševanje.

216. člen

(odobritev sporazuma o finančni podpori v skupini s strani delničarjev)

(1) Predlog sporazuma o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik, mora pred sklenitvijo odobriti tudi skupščina delničarjev vsakega subjekta, ki sodeluje kot stranka tega sporazuma.

(2) Sporazum o finančni podpori v skupini velja le za tiste subjekte v skupini, katerih delničarji so na skupščini odločili, da:

1. subjekt pristopi kot stranka k sporazumu o finančni podpori v skupini, ki ga je odobril pristojni konsolidacijski nadzornik;

2. je upravljalni organ tega subjekta pooblaščen za sprejem odločitve, da kot stranka sporazuma zagotovi ali prejme finančno podporo v skladu s pogoji sporazuma.

(3) Sporazum o finančni podpri v skupini preneha veljati za posamezni subjekt, če skupščina delničarjev tega subjekta prekliče pooblastilo iz prejšnjega odstavka.

217. člen

(razkritja v zvezi s pristopom k sporazumu o finančni podpori v skupini)

(1) Vsak subjekt v skupini, ki je vključen v konsolidiran nadzor, ki ga v skladu s 324. členom tega zakona in 4. členom Uredbe 1024/2013/EU nad banko izvaja Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, mora javno objaviti, ali je bil med vsemi ali posameznimi subjekti iz prvega odstavka 213. člena tega zakona sklenjen sporazumu o finančni podpori v skupini, vključno z informacijo, ali je pristopil kot stranka sporazuma. Če je pristopil kot stranka sporazuma, mora v objavi navesti vse stranke sporazuma in splošne pogoje tega sporazuma.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka, ki so predmet objave, mora subjekt v skupini posodobiti vsaj enkrat letno.

(3) Za objavo informacij iz prvega odstavka tega člena se uporabljajo 431. do 434. člen Uredbe 575/2013/EU.

218. člen

(odločitev o zagotovitvi ali prejemu finančne podpore)

(1) Odločitev o zagotovitvi finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki zagotovi finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 216. člena tega zakona.

(2) Upravljalni organ mora odločitev iz prejšnjega odstavka obrazložiti in pri tem navesti zlasti cilj predlagane finančne podpore in okoliščine, iz katerih izhaja, da zagotovitev finančne podpore izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka 214. člena tega zakona.

(3) Odločitev o prejemu finančne podpore v skladu s sporazumom o finančni podpori v skupini sprejme upravljalni organ subjekta v skupini, ki prejme finančno podporo, v skladu s pooblastilom iz 2. točke drugega odstavka 216. člena tega zakona.

(4) Upravljalni organ vsakega subjekta, ki je stranka sporazuma o finančni podpori v skupini, mora skupščini delničarjev vsako leto poročati o izvajanju sporazuma in o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi sporazuma.

219. člen

(presoja pogojev za zagotovitev finančne podpore v skupini)

(1) Upravljalni organ subjekta v skupini, ki namerava zagotoviti finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini, pred zagotovitvijo podpore o tem obvesti:

1. Banko Slovenije ali Evropsko centralno banko, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;

2. konsolidacijskega nadzornika;

3. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;

4. Evropski bančni organ.

(2) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena vključuje obrazloženo odločitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter podrobnosti predlagane finančne podpore, vključno s fotokopijo veljavnega sporazuma o finančni podpori v skupini.

(3) Če namerava finančno podporo na podlagi sporazuma o finančni podpori v skupini zagotoviti banka, lahko Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/ES pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, v petih delovnih dneh po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena banki prepove ali omeji zagotovitev finančne podpore, če oceni, da pogoji iz drugega odstavka 214. člena tega zakona za zagotovitev finančne podpore v skupini niso izpolnjeni, in svojo odločitev obrazloži.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka o svoji odločitvi glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore subjekta v skupini nemudoma obvesti:

1. konsolidacijskega nadzornika;

2. pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;

3. Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi 324. člena tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje o odločitvi pristojnega organa, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo v skupini, pristojen za nadzor na posamični podlagi, glede odobritve, prepovedi ali omejitve finančne podpore, ki jo namerava zagotoviti subjekt v skupini.

(6) Če ima konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, ugovore v zvezi z odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena o prepovedi ali omejitvi finančne podpore, lahko zadevo v dveh dneh predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 31. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(7) Če Banka Slovenije v zvezi z namero banke iz prvega odstavka tega člena ali drug pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, v zvezi z namero subjekta o zagotovitvi finančne podpore, v obdobju iz tretjega odstavka tega člena ne prepove ali omeji nameravane finančne podpore ali jo pred iztekom tega obdobja odobri, se lahko finančna podpora zagotovi pod pogoji, navedenimi v obvestilu iz drugega odstavka tega člena.

(8) Banka sporoči odločitev upravljalnega organa o zagotovitvi finančne podpore:

1. Banki Slovenije ali Evropski centralni banki, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko v skupini izvaja naloge iz točk (b) ter (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe;

2. konsolidacijskemu nadzorniku, ki o tem nemudoma obvesti druge člane kolegija nadzornikov in člane kolegija za reševanje;

3. pristojnemu organu, ki je v zvezi s subjektom, ki bo prejel finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi;

4. Evropskemu bančnemu organu.

(9) Če je sporazum o finančni podpori v skupini vključen v načrt sanacije skupine in pristojni organ, ki je v zvezi s subjektom, ki bo zagotovil finančno podporo, pristojen za nadzor na posamični podlagi, omeji ali prepove finančno podporo banki, lahko Banka Slovenije, kadar v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, zahteva, da pristojni konsolidacijski nadzornik v skladu z 220. členom tega zakona in po postopku iz 222. člena tega zakona ponovno oceni načrt sanacije skupine ali da banka predloži popravljen individualni načrt sanacije.

6.7.3. *Pregled in ocena načrta sanacije*

220. člen

(ocenjevanje načrta sanacije)

(1) Banka Slovenije v okviru pregleda in ovrednotenja iz 192. člena tega zakona preverja, ali načrt sanacije, ki ga je v skladu z 207. členom tega zakona predložila banka, vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve iz 208. do 210. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva zlasti naslednje:

1. ali je struktura kapitala banke ter virov financiranja ustrezna glede na kompleksnost organizacijske strukture in glede na profil tveganosti banke;

2. ali se bosta z izvajanjem ukrepov, predlaganih v načrtu, verjetno ohranila ali ponovno vzpostavila uspešno poslovanje

in stabilni finančni položaj institucije ali skupine, pri čemer upošteva pripravljalne ukrepe, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti;

3. ali se bodo načrt in posamezne aktivnosti v načrtu z ustrezno verjetnostjo lahko izvajali dovolj hitro in učinkovito tudi v primeru znatnih finančnih težav na način, da se bo v čim večji meri preprečil resnejši negativni vpliv na finančni sistem, pri čemer upošteva tudi scenarije, ko bi v istem obdobju tudi druge institucije izvajale načrte sanacije;

4. ali imajo lahko ukrepi in aktivnosti, ki so predvideni v načrtu sanacije, negativen vpliv na rešljivost banke.

(3) Banka Slovenije lahko za namene ocenjevanja načrta sanacije v skladu s prvim odstavkom tega člena od banke zahteva, da:

1. v določenem roku predloži dodatna pojasnila in dokaze v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega odstavka;

2. v določenem roku načrt sanacije uskladi z zahtevami iz 208. do 210. člena tega zakona;

3. vzpostavi in vzdržuje evidenco podatkov o finančnih pogodbah, ki jih je sklenila banka.

(4) Banka Slovenije načrt sanacije iz prvega odstavka tega člena posreduje organu, ki je pristojen za reševanje, ter pridobi njegovo oceno glede okoliščin iz 4. točke drugega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije izdela oceno iz prvega odstavka tega člena v šestih mesecih od predložitve načrta in pri tem upošteva oceno in priporočila organa, pristojnega za reševanje.

221. člen

(odprava ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir)

(1) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ima načrt sanacije banke bistvene pomanjkljivosti ali da obstajajo bistvene ovire za njegovo učinkovito izvajanje, o svoji oceni pisno obvesti banko ali nadrejeno družbo v skupini in jo pozove, da v določenem roku predloži poročilo o okoliščinah in razlogih, ki utemeljeno vplivajo na drugačno oceno ustreznosti načrta sanacije, ali pa v dveh mesecih predloži popravljen načrt sanacije, v katerem je prikazano, kako je banka odpravila ugotovljene pomanjkljivosti oziroma ovire. Banka Slovenije lahko rok iz prejšnjega stavka na predlog banke podaljša za največ en mesec.

(2) Če banka ne ravna v skladu s prejšnjim odstavkom, Banka Slovenije z odredbo o odpravi kršitev zahteva, da v določenem roku uveljavi določene spremembe v načrtu sanacije.

(3) Če Banka Slovenije v okviru preverjanja na podlagi prvega odstavka prejšnjega člena oceni, da ugotovljenih pomanjkljivosti ali ovir ni mogoče odpraviti s spremembo načrta sanacije, od banke zahteva, da v določenem roku sprejme ustrezne spremembe v poslovanju, s katerimi bo odpravila ugotovljene pomanjkljivosti ali ovire pri izvajanju načrta sanacije, in pri tem upošteva nujnost in sorazmernost zahtevanih sprememb glede na resnost ugotovljenih pomanjkljivosti in ovir ter učinek zahtevanih sprememb na poslovanje banke.

(4) Banka Slovenije lahko poleg drugih ukrepov nadzora, določenih v tem zakonu, v primeru iz prejšnjega odstavka od banke zahteva zlasti, da:

1. zmanjša profil tveganosti, vključno z likvidnostnim tveganjem;

2. zagotovi pogoje in izvede potrebne aktivnosti za pravočasno dokapitalizacijo;

3. oceni ustreznost strategij in organizacijske strukture banke;

4. spremeni strategijo financiranja, da se izboljša stabilnost izvajanja osnovnih poslovnih dejavnosti in ključnih funkcij;

5. spremeni strukturo upravljanja banke.

222. člen

(ocena načrta sanacije skupine)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj s pristojnimi organi, ki so pristojni za nadzor subjektov v skupini na posamični podlagi, pregleda načrt sanacije skupine, ki ga je predložila EU nadrejena družba, ki je v skladu s 324. členom tega zakona vključena v nadzor na konsolidirani podlagi, ki ga izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU, ter oceni, ali načrt sanacije skupine vsebuje vse informacije in izpolnjuje zahteve ter merila iz 210. člena tega zakona.

(2) Za oceno iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe prvega do četrtega odstavka 220. člena tega zakona in prejšnji člen. Pri tem Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik upošteva tudi možen učinek ukrepov sanacije na finančno stabilnost v vseh državah članicah, v katerih deluje skupina.

(3) Pri ocenjevanju načrta sanacije skupine v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena si mora Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadevati za sprejem skupne odločitve:

1. o izvedbi pregleda in o oceni načrta sanacije skupine;

2. o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti tega načrta in o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni nadrejene družbe v skupini;

3. o zahtevi, da posamezna institucija, ki je del skupine, pripravi individualni načrt sanacije ter o ukrepih za odpravo pomanjkljivosti načrta sanacije skupine ali o ukrepih za odpravo ovir za njegovo izvajanje, ki se morajo izvršiti na ravni podrejene družbe.

(4) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev iz prejšnjega odstavka sprejeta v štirih mesecih od dneva, ko konsolidacijski nadzornik sodelujočim pristojnim organom posreduje načrt sanacije skupine.

(5) Banka Slovenije ali katerikoli drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena, do izteka roka iz prejšnjega odstavka oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali

2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz prejšnjega odstavka in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(7) Pristojni organ sam sprejme odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena, če:

1. skupna odločitev o teh zadevah ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena ali

2. je v zvezi s skupno odločitvijo iz tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena in Evropski bančni organ ni odločil o zadevi v enem mesecu.

(8) Če skupna odločitev iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz četrtega odstavka tega člena, lahko posamezni sodelujoči pristojni organi, ki si pri sprejemanju odločitve iz 3. točke tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejmejo skupno odločitev za skupino, v katero so zajeti le subjekti pod njihovo pristojnostjo.

(9) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v zvezi z odločitvijo iz šestega odstavka tega člena po presoji upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih izrazili sodelujoči pristojni organi. Če je v zvezi z odločitvijo iz 1. ali 2. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik prekine postopek odločanja do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni družbi in sodelujočim pristojnim organom.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični podlagi upošteva

skupno odločitev iz tretjega ali osmega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika, ki je sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, kot dokončno.

(11) Če je v zvezi z odločitvijo iz 3. točke tretjega odstavka tega člena vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ prekine postopek odločanja na podlagi sedmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije pri odločitvi iz sedmega odstavka tega člena njegovo odločitev upošteva. Obrazloženo odločitev Banka Slovenija posreduje banki in konsolidacijskemu nadzorniku.

6.8. **Kvalificirane naložbe banke**

223. člen

(dovoljenje za kvalificirane naložbe)

(1) Kvalificirana naložba po tem zakonu je naložba, na podlagi katere pridobi banka kvalificiran delež v:

1. finančni instituciji s sedežem v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, z izjemo finančnih institucij, pri katerih mora banka za pridobitev kvalificiranega deleža v teh osebah pridobiti dovoljenje nadzornega organa Republike Slovenije ali druge države članice; ali

2. subjektu finančnega sektorja s sedežem v tretji državi.

(2) Banka mora pred vsako pridobitvijo kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za kvalificirano naložbo).

(3) Banka Slovenije banki izda dovoljenje za kvalificirano naložbo, če:

1. je banka zagotovila ustrezno ureditev notranjega upravljanja iz naslova pridobitve in upravljanja kvalificirane naložbe,

2. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ovirano učinkovito izvajanje nadzora nad banko in

3. zaradi pridobitve takšne naložbe ne bo ogrožena kapitalska ustreznost ali ustrezna likvidnost banke na posamični ali konsolidirani podlagi.

(4) Za namen iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če:

1. je ob upoštevanju predpisov tretje države ali ob upoštevanju prakse te države pri uporabi in izvajanju teh predpisov verjetno, da bo ovirano izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona ali

2. bi bilo zaradi poslovnih ali lastniških povezav subjekta, v katerem bo banka pridobila kvalificirano naložbo, z drugimi družbami ali posamezniki zaradi medsebojnih povezav na podlagi udeležbe v kapitalu ali zaradi nepreglednega poslovanja oteženo izvajanje nadzora v skladu z določbami tega zakona.

(5) Drugi odstavek tega člena se ne uporablja glede naložb, ki jih banka pridobi v okviru:

1. izvajanja storitev za račun stranke;

2. poplačila svojih terjatev z uresničitvijo pravic iz zavarovanja, če so bile naložbe dane banki kot zavarovanje njenih terjatev in banka te naložbe odsvoji v petih letih po pridobitvi;

3. preoblikovanja svojih terjatev do subjekta finančnega sektorja v deleže v kapitalu tega subjekta v postopku prisilne poravnave ali podobnem postopku zaradi insolventnosti, ki se vodi nad tem subjektom.

(6) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o pridobitvi kvalificirane naložbe in o pogojih iz prejšnjega odstavka in predložiti dokazila o izpolnjevanju teh pogojev. Če banka, ki je pridobila kvalificirano naložbo na podlagi 2. točke prejšnjega odstavka, ne odsvoji ali ne zmanjša pridobljene kvalificirane naložbe v petih letih po pridobitvi, mora za ohranitev kvalificirane naložbe pridobiti dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(7) Banka Slovenije v odločbi o izdaji dovoljenja za pridobitev kvalificirane naložbe določi višino deleža glasovalnih pravic ali deleža v kapitalu subjekta finančnega sektorja, za katerega se izdaja dovoljenje, kot enega od razponov iz prvega odstavka 77. člena tega zakona. Banka mora pred vsako nadaljnjo pridobitvijo deleža, na podlagi katere bi presegla razpon, za katerega velja dovoljenje, pridobiti novo dovoljenje Banke Slovenije za kvalificirano naložbo.

(8) Banka Slovenije predpiše dokumentacijo, ki jo predloži banka zahtevi za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo.

224. člen

(prenehanje veljavnosti dovoljenja)

(1) Banka Slovenije z odločbo o dovoljenju za kvalificirano naložbo določi rok, v katerem mora banka pridobiti kvalificirano naložbo, za katero je bilo izdano dovoljenje. Rok ne sme biti krajši od treh mesecev.

(2) Za prenehanje veljavnosti dovoljenja za kvalificirano naložbo se smiselno uporablja 79. člen tega zakona.

(3) Ne glede na tretji odstavek 79. člena tega zakona dovoljenje za kvalificirano naložbo ne preneha veljati, če banka po pridobitvi kvalificirane naložbe v razponu, za katerega je bilo izdano dovoljenje, zmanjša delež naložbe tako, da ne dosega več razpona, za katerega je bilo izdano dovoljenje, in v treh mesecih po odsvojitvi ponovno poveča svoj delež tako, da ponovno dosega razpon, za katerega je bilo izdano dovoljenje.

(4) Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če delež kvalificirane naložbe zmanjša pod delež, za katerega je bilo izdano dovoljenje Banke Slovenije.

225. člen

(odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za kvalificirano naložbo, če v zvezi s kvalificirano naložbo niso več izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 223. člena tega zakona. Banka Slovenije v odločbi o odvzemu dovoljenja določi rok, v katerem mora banka zmanjšati kvalificirano naložbo ali izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe.

(2) Če banka v roku iz prejšnjega odstavka ne zmanjša kvalificirane naložbe ali ne izvede ustreznega preoblikovanja naložbe, se šteje, da gre za neupravičeno pridobitev kvalificirane naložbe.

226. člen

(neupravičena pridobitev kvalificirane naložbe)

Če banka pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z 223. členom tega zakona, Banka Slovenije z odredbo banki določi rok, v katerem mora banka odsvojiti kvalificirano naložbo, izvesti ustrezno preoblikovanje naložbe ali vložiti zahtevo za izdajo dovoljenja.

227. člen

(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko od finančne institucije s sedežem v Republiki Sloveniji, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, zahteva, da poroča o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za njeno poslovanje in vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

(2) Če finančna institucija iz prejšnjega odstavka poroča o navedenih dejstvih drugim nadzornim organom v Republiki Sloveniji, lahko Banka Slovenije od teh organov zahteva predložitev vseh informacij o njenem poslovanju, ki vplivajo na oceno tveganj, ki nastajajo za banko v zvezi s kvalificirano naložbo.

6.9. **Poročanje o pomembnih okoliščinah**

228. člen

(poročila banke o pomembnih dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, obveščati o naslednjih dejstvih in okoliščinah:

1. spremembah podatkov, ki se vpisujejo v sodni register;
2. sklicu skupščine in vseh sklepih, sprejetih na skupščini;
3. imetnikih delnic banke ter o pridobitvi oziroma spremembi kvalificiranih deležev;
4. pridobitvi oziroma odtujitvi delnic, poslovnih deležev oziroma članskih pravic, v pravnih osebah;
5. prenehanju opravljanja določenih storitev, ki jih opravlja banka;
6. o drugih dejstvih in okoliščinah, ki jih določi Banka Slovenije v podzakonskem predpisu iz 155. člena tega zakona in so pomembne za presojo, ali banka posluje v skladu s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Uprava banke mora Banko Slovenije in Evropsko centralno banko, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za opravljanje nalog iz točk (b) in (d) do (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, nemudoma obvestiti o naslednjih dogodkih:
1. če banka na zahtevo vlagatelja ni sposobna izplačati njegove dospele vloge;
2. če se položaj banke spremeni tako, da banka ne zagotavlja ali verjetno ne bo zagotavljala kapitalske ustreznosti iz 149. člena tega zakona ali ustrezne likvidnosti iz 150. člena tega zakona;
3. če je banka začela obširnejšo prenovo informacijskih sistemov ali če je banka začela razvoj nove ponudbe storitev, ki so pretežno podprte z informacijsko tehnologijo;
4. drugih dogodkih, ki lahko pomembno vplivajo na poslovanje banke v skladu s pravili o upravljanju tveganj.

7. POGLAVJE: KAPITALSKI BLAŽILNIKI

7.1. **Splošne določbe**

229. člen

(pomen izrazov)

Izrazi, uporabljeni v tem poglavju tega zakona, pomenijo:
1. »varovalni kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 231. členom tega zakona;
2. »posamezni banki lasten proticiklični kapitalski blažilnik« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 232. členom tega zakona;
3. »blažilnik za GSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 243. členom tega zakona;
4. »blažilnik za DSPB« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 244. členom tega zakona;
5. »blažilnik sistemskih tveganj« pomeni kapital, ki ga mora banka zagotavljati v skladu z 246. členom tega zakona;
6. »zahteva po skupnem blažilniku« pomeni celoten navaden lastniški temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev v zvezi z:
– varovalnim kapitalskim blažilnikom,
– posamezni banki lastnim proticikličnim kapitalskim blažilnikom,
– blažilnikom za GSPB,
– blažilnikom za DSPB,
– blažilnikom sistemskih tveganj;
7. »stopnja proticikličnega blažilnika« pomeni stopnjo, ki jo mora uporabljati banka za izračun banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika in ki je določena v skladu z 233. do 236. členom tega zakona, ali s strani ustreznega organa tretje države;
8. »vodilo za blažilnik« pomeni referenčno stopnjo blažilnika, izračunano v skladu z 233. členom tega zakona;
9. »blažilnik količnika finančnega vzvoda« pomeni temeljni kapital, ki ga mora banka zagotavljati za izpolnjevanje zahtev, ki so določene z odstavkom 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
10. »znesek skupne izpostavljenosti tveganjem« pomeni znesek izpostavljenosti tveganjem, izračunanim v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
11. »GSPB« je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
12. »DSPB« je druga sistemsko pomembna banka, ki jo na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi kot drugo sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU;
13. »imenovani organ druge države« je organ druge države članice ali tretje države, ki je po pravu te države ali v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojen za določanje zahtev glede kapitalskih blažilnikov, ki jih mora vzdrževati banka države članice ali tretje države, oziroma za opredelitev banke države članice ali tretje države kot GSPB ali DSPB.

230. člen

(pristojnosti Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom določi zahteve po vzdrževanju kapitalskih blažilnikov z namenom preprečevanja ali omejevanja makrobonitetnega in sistemskega tveganja.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije določi zahteve po vzdrževanju enega ali več kapitalskih blažilnikov:
1. proticikličnega blažilnika iz 232. člena tega zakona;
2. blažilnika sistemskih tveganj iz 246. člena tega zakona;
3. blažilnika za GSPB iz 243. člena tega zakona;
4. blažilnika za DSPB iz 244. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije obvesti Odbor za finančno stabilnost pred odločitvijo glede:
1. določitve banke kot GSPB ali DSPB;
2. zahteve v zvezi s proticikličnim kapitalskim blažilnikom;
3. zahteve v zvezi z blažilnikom sistemskih tveganj in
4. zahteve v zvezi z blažilnikom za DSPB.

(4) Odbor za finančno stabilnost v roku, ki ga določi Banka Slovenije in ki ni krajši od osmih dni, poda mnenje v zvezi s predlagano odločitvijo Banke Slovenije v zadevah iz prejšnjega odstavka. Če Odbor za finančno stabilnost v določenem roku poda mnenje o predlogu odločitve, Banka Slovenije pri odločitvi to mnenje upošteva ali pisno pojasni razloge, zaradi katerih tega mnenja ni upoštevala.

7.2. **Vrste kapitalskih blažilnikov**

7.2.1. *Varovalni kapitalski blažilnik*

231. člen

(zahteva po vzdrževanju varovalnega kapitalskega blažilnika)

Banka mora vzdrževati varovalni kapitalski blažilnik v višini 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

7.2.2. *Proticiklični kapitalski blažilnik*

232. člen

(zahteva po vzdrževanju banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika)

(1) Banka mora vzdrževati lastni proticiklični kapitalski blažilnik, enak znesku njene skupne izpostavljenosti tveganjem, pomnoženemu s tehtanim povprečjem stopenj proticikličnega blažilnika, izračunanih v skladu s tretjim odstavkom tega člena na posamični in konsolidirani podlagi, kot velja v skladu z II. naslovom 1. dela Uredbe 575/2013/EU. Banka izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Stopnja banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika je sestavljena iz tehtanega povprečja stopenj proticikličnega blažilnika, ki se uporabljajo za države, v katerih so kreditne izpostavljenosti te banke.

(3) Banka Slovenije predpiše podrobnejša pravila za izračun stopenj posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

233. člen

(določanje stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije četrtletno izračunava vodilo za blažilnik, ki smiselno odraža kreditni cikel in tveganja zaradi čezmerne kreditne rasti v Republiki Sloveniji, ter ustrezno upošteva posebnosti gospodarstva v Republiki Sloveniji. Vodilo za blažilnik temelji na odstopanju razmerja med krediti in bruto domačim proizvodom (v nadaljnjem besedilu: BDP) od dolgoročnega trenda tega razmerja, pri čemer upošteva:

1. kazalnik rasti ravni kreditov v Republiki Sloveniji ter zlasti kazalnik, ki odraža spremembe razmerja med krediti, odobrenimi v Republiki Sloveniji, in BDP;

2. smernice Evropskega odbora za sistemska tveganja glede izračuna vodila za blažilnik.

(2) Banka Slovenije četrtletno oceni intenzivnost cikličnega sistemskega tveganja in ustreznost stopnje proticikličnega blažilnika v Republiki Slovenije ter določi ali prilagodi stopnjo proticikličnega blažilnika, ki se uporablja za izračun stopnje banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi s kreditnimi izpostavljenostmi v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo).

(3) Banka Slovenije pri določitvi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo upošteva:

1. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom tega člena;

2. smernice ter priporočila Evropskega odbora za sistemska tveganja glede določanja stopnje blažilnika;

3. druge spremenljivke, ki so po mnenju Banke Slovenije pomembne pri ugotavljanju cikličnega sistemskega tveganja.

234. člen

(višina stopnje proticikličnega blažilnika)

(1) Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo v razponu med 0 odstotkov in 2,5 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, pri čemer se stopnja določa v korakih po 0,25 odstotne točke ali z večkratniki 0,25 odstotne točke.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če je to utemeljeno na podlagi ocene iz prejšnjega člena.

235. člen

(začetek uporabe proticikličnega blažilnika)

(1) Ko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je višja od 0 odstotkov, ali poviša že uveljavljeno stopnjo, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 238. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, ki je objavljena v skladu z 238. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

(3) Če Banka Slovenije zniža veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo ali jo zniža na 0 odstotkov, določi tudi okvirno obdobje, v katerem se povečanje blažilnika ne pričakuje. Tako določeno okvirno obdobje Banke Slovenije ne zavezuje.

236. člen

(priznavanje stopenj proticikličnega blažilnika, ki presegajo 2,5 odstotka)

(1) Kadar imenovani organ druge države določi stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, lahko Banka Slovenije prizna to stopnjo blažilnika za namene izračuna banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar Banka Slovenije prizna stopnjo proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banka pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika upošteva to stopnjo v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi.

(3) Kadar Banka Slovenije ne prizna stopnje proticikličnega blažilnika druge države, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, banke pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika v zvezi z izpostavljenostmi v tej državi članici ali tretji državi upoštevajo stopnjo proticikličnega blažilnika v višini 2,5 odstotka.

237. člen

(odločitev o stopnjah proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretjih državah)

(1) Če imenovani organ tretje države ni določil in objavil stopnje proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, ki jo banke upoštevajo pri izračunu banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika.

(2) Kadar je imenovani organ tretje države določil in objavil stopnjo proticikličnega blažilnika za to državo, lahko Banka Slovenije določi drugačno stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi, če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, ne zadostuje za ustrezno zaščito bank pred tveganji čezmerne kreditne rasti v tej državi.

(3) Stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo določi Banka Slovenije na podlagi prejšnjega odstavka, ne sme biti nižja od stopnje, ki jo določi imenovani organ tretje države, razen če stopnja blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Banka Slovenije lahko obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, da stopnja proticikličnega blažilnika za tretjo državo, ki jo je določil imenovani organ tretje države, za to tretjo državo ni zadostna.

(5) Če Evropski odbor za sistemska tveganja na podlagi obvestila iz prejšnjega odstavka ali obvestila imenovanega organa države članice ali na lastno pobudo izda priporočilo, ga Banka Slovenije upošteva pri presoji na podlagi prvega do tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar Banka Slovenije določi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, zaradi česar se zviša stopnja proticikličnega blažilnika, ki jo je določil imenovani organ tretje države, se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tej državi začne uporabljati 12 mesecev po objavi iz 239. člena tega zakona.

(7) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije v izjemnih okoliščinah določi, da se nova stopnja proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki je objavljena v skladu z 239. členom tega zakona, začne uporabljati pred potekom 12 mesecev od objave.

238. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo)

(1) Banka Slovenije četrtletno na svoji spletni strani objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo, določenega v skladu z 233. členom tega zakona, in si prizadeva za časovno usklajenost te objave z objavami drugih imenovanih organov.

(2) Objava stopnje proticikličnega blažilnika iz prejšnjega odstavka vključuje vsaj naslednje podatke:

1. veljavno stopnjo proticikličnega blažilnika;

2. razmerje med krediti in BDP ter odstopanje tega razmerja od dolgoročnega trenda;

3. vodilo za blažilnik, izračunano v skladu s prvim odstavkom 233. člena tega zakona;

4. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

5. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

6. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom;

7. če se stopnja blažilnika zniža, okvirno obdobje, v katerem se povišanje stopnje blažilnika ne pričakuje, skupaj z utemeljitvijo za to obdobje.

(3) Banka Slovenije uradno obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o vsaki spremembi stopnje proticikličnega blažilnika za Republiko Slovenijo in sporoči podatke iz prejšnjega odstavka.

239. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi stopnjo proticikličnega blažilnika za izpostavljenosti bank v tretji državi, ki jo je določila v skladu s prvim in drugim odstavkom 237. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije v objavo iz prejšnjega odstavka vključi naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika in tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;

2. utemeljitev zadevne stopnje blažilnika;

3. kadar je stopnja blažilnika prvič večja od nič ali se poviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

240. člen

(objava stopnje proticikličnega blažilnika, ki presega 2,5 odstotka)

Kadar Banka Slovenije v skladu z 236. členom tega zakona prizna stopnjo blažilnika za drugo državo članico ali tretjo državo, ki presega 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, to objavi na svoji spletni strani. Objava vključuje vsaj naslednje podatke:

1. stopnjo proticikličnega blažilnika;

2. državo članico ali tretjo državo, za katero se blažilnik uporablja;

3. kadar se stopnja blažilnika zviša, datum, od katerega morajo banke uporabljati to višjo stopnjo blažilnika za namene izračuna svojega lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika;

4. sklicevanje na izjemne okoliščine, ki upravičujejo odločitev, da se uporaba stopnje blažilnika zahteva prej kot 12 mesecev od objave v skladu s tem členom.

7.2.3. *Blažilnik za GSPB in blažilnik za DSPB*

241. člen

(določanje globalnih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem metodologije iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot GSPB določi:

1. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je EU nadrejena banka, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji, ali

2. banko, ki ni podrejena družba EU nadrejene kreditne institucije, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga.

(2) Banka Slovenije določi banko ali skupino kot GSPB, če bi njen propad ali slabo poslovanje lahko povzročilo sistemsko tveganje globalnega pomena. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke ali skupine na sistemsko tveganje globalnega pomena z uporabo metodologije, ki temelji na naslednjih merljivih in enakovredno uteženih kazalnikih:

1. velikost skupine;

2. medsebojna povezanost skupine s finančnim sistemom;

3. nadomestljivost storitev ali finančne infrastrukture, ki jo zagotavlja skupina;

4. zapletenost skupine;

5. čezmejne dejavnosti skupine, vključno s čezmejno dejavnostjo med Republiko Slovenijo in drugimi državami članicami ter med Republiko Slovenijo in tretjo državo.

(3) Na podlagi skupnega rezultata uporabljene metodologije iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, katere skupni rezultat presega najnižjo presečno vrednost rezultata, določenega za prvo podkategorijo GSPB, razvrsti v eno od petih podkategorij GSPB iz prvega odstavka 243. člena tega zakona. Presečne vrednosti rezultatov med zaporednimi podkategorijami upoštevajo načelo konstantnega linearnega naraščanja sistemskega pomena GSPB med vsako podkategorijo, z izjemo najvišje podkategorije.

(4) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot GSPB, jo razvrsti v ustrezno podkategorijo GSPB in ji določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo v skladu z 243. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko v primeru posebnih okoliščin:

1. prerazvrsti GSPB v višjo podkategorijo GSPB, kot je določena na podlagi tretjega odstavka tega člena;

2. kot GSPB opredeli banko ali skupino iz prvega odstavka tega člena, ki na podlagi uporabljene metodologije ne presega najnižje presečne vrednosti za prvo podkategorijo GSPB, določeno na podlagi tretjega odstavka tega člena;

3. prerazvrsti GSPB na podlagi dodatne določitvene metodologije iz višje v nižjo podkategorijo ob upoštevanju enotnega mehanizma za reševanje na podlagi dodatnega skupnega rezultata iz šestega odstavka tega člena.

(6) Banka Slovenije za banko ali skupino izračuna dodatni skupni rezultat, na podlagi katerega lahko sprejme ukrep iz 3. točke prejšnjega odstavka. Pri izračunu uporabi dodatno določitveno metodologijo, ki temelji na naslednjih enakovrednih kategorijah merljivih kazalnikov:

1. kategorijah iz 1. do 4. točke drugega odstavka tega člena;

2. čezmejni dejavnosti skupine, razen dejavnosti skupine v sodelujočih državah članicah iz 4. člena Uredbe 806/2014/EU.

(7) Banka Slovenije najmanj enkrat letno preveri določitev GSPB in razvrstitev GSPB v ustrezne podkategorije GSPB. V primeru, ko Banka Slovenije ob ponovnem pregledu ugotovi, da se GSPB z upoštevanjem skupnega rezultata na podlagi metodologije iz drugega odstavka tega člena ali zaradi posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena prerazvrsti v drugo podkategorijo GSPB, ali če ugotovi, da banka ali skupina ne izpolnjuje več meril za GSPB, odloči, da:

1. se za GSPB uporablja nova podkategorija GSPB, določena na podlagi tretjega in petega odstavka tega člena, ter določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju blažilnika za GSPB, ki je določen za to podkategorijo GSPB, v skladu z 243. členom tega zakona; ali

2. banka ali skupina ni več opredeljena kot GSPB.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o rezultatih pregleda in določitvi GSPB ter podkategorijah GSPB, v katero je vsaka GSPB razvrščena, vključno z utemeljitvijo presoje posebnih okoliščin iz petega odstavka tega člena. Banka Slovenije informacijo o podkategoriji, v katero je posamezna GSPB razvrščena, objavi na svoji spletni strani.

242. člen

(določanje drugih sistemsko pomembnih bank)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem meril iz drugega odstavka tega člena z odločbo kot DSPB določi:

1. banko ali

2. skupino, katere del je banka in na vrhu katere je ena izmed naslednjih oseb s sedežem v Republiki Sloveniji:

– EU nadrejena banka;
– EU nadrejeni finančni holding;
– EU nadrejeni mešani finančni holding;
– nadrejena banka;
– nadrejeni finančni holding ali
– nadrejeni mešani finančni holding.

(2) Banka Slovenije banko ali skupino iz prejšnjega odstavka opredeli kot DSPB, če bi propad ali slabo poslovanje banke lahko povzročilo sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije oceni vpliv posamezne banke na sistemsko tveganje v Republiki Sloveniji na podlagi vsaj enega od naslednjih meril:

1. velikost,

2. pomen za gospodarstvo Evropske unije ali Republike Slovenije,

3. pomen čezmejnih dejavnosti,

4. medsebojna povezanost banke ali skupine s finančnim sistemom.

(3) Ko Banka Slovenije opredeli banko ali skupino kot DSPB, hkrati določi tudi stopnjo blažilnika za DSPB in rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena Banka Slovenije v primeru, ko ob ponovnem pregledu DSPB določi nižji ali višji blažilnik za DSPB, ali če ugotovi, da z upoštevanjem meril iz prvega in drugega odstavka tega člena pri banki ali skupini niso več podane okoliščine za obravnavo kot DSPB, odloči, da:

1. se za banko ali skupino uporablja nova stopnja blažilnika za DSPB in določi rok za izpolnitev zahteve po vzdrževanju tega blažilnika, ali

2. banka ali skupina ni več opredeljena kot DSPB.

(5) Banka Slovenije obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja o bankah in skupinah, ki jih je opredelila kot DSPB, ter na svoji spletni strani objavi seznam DSPB.

(6) Banka Slovenije najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje meril za DSPB in ustreznost določenih stopenj blažilnika za DSPB. Banka Slovenije obvesti o rezultatih to DSPB in Evropski odbor za sistemska tveganja ter na svoji spletni strani objavi posodobljen seznam DSPB.

243. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB)

(1) GSPB mora vzdrževati blažilnik za GSPB na konsolidirani podlagi, ki ustreza podkategoriji za GSPB, v katero je GSPB razvrščena na podlagi 241. člena tega zakona, in sicer v višini:

1. za prvo najnižjo podkategorijo: 1 odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

2. za drugo podkategorijo: 1,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

3. za tretjo podkategorijo: 2 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

4. za četrto podkategorijo: 2,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem;

5. za peto podkategorijo: 3,5 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem.

(2) GSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

244. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB)

(1) DSPB mora vzdrževati blažilnik za DSPB na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi v višini, ki ga določi Banka Slovenije. DSPB izpolnjuje to zahtevo z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(2) Banka Slovenije lahko določi blažilnik za DSPB v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem ob upoštevanju meril za določitev DSPB iz 242. člena tega zakona na konsolidirani, subkonsolidirani ali posamični podlagi. Banka Slovenije zagotovi, da zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB ne povzroča nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele, vključno z učinki v drugih državah članicah ali na ravni Evropske unije, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi blažilnik za DSPB, višji od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če Komisija v treh mesecih po prejemu obvestila Evropskega odbora za sistemska tveganja iz petega odstavka tega člena sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za zahtevo po vzdrževanju blažilnika za DSPB, višjega od 3 odstotkov skupne izpostavljenosti tveganjem.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena in zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj se v primeru, ko je DSPB podrejena globalno sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: GSPI) ali domači sistemsko pomembni instituciji (v nadaljnjem besedilu: DSPI), ki je institucija ali skupina, na vrhu katere je EU nadrejena institucija in se zanjo na konsolidirani podlagi zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPI, za to podrejeno DSPB na posamični ali subkonsolidirani podlagi uporabi blažilnik, ki ne presega nižje izmed vrednosti:

1. vsote višjega od blažilnikov za GSPI ali DSPI, ki se uporabljata za skupino na konsolidirani podlagi, in 1 odstotka zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali

2. 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ali stopnje, višje od 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, ki se na podlagi izvedbenega akta Komisije uporablja za skupino na konsolidirani podlagi v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije pred določitvijo ali spremembo blažilnika za DSPB o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja, in sicer vsaj en mesec pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen v višini do 3 odstotkov zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, oziroma vsaj tri mesece pred objavo odločitve, kadar je blažilnik določen s stopnjo, višjo od 3 odstotkov.

(6) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. razloge, zaradi katerih Banka Slovenije ocenjuje, da bo blažilnik za DSPB učinkovit in sorazmeren pri zmanjševanju tveganja;

2. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika za DSPB na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij, ki so na voljo Banki Slovenije;

3. stopnjo blažilnika za DSPB, ki jo Banka Slovenije namerava določiti.

245. člen

(zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj)

Kadar za skupino na konsolidirani podlagi veljata tako zahteva po vzdrževanju blažilnika za GSPB kot zahteva po vzdrževanju blažilnika za DSPB, se uporabi višja od obeh zahtev.

7.2.4. *Blažilnik sistemskih tveganj*

246. člen

(zahteva glede vzdrževanja blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi blažilnik sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za eno ali več podskupin izpostavljenosti iz prvega odstavka 247. člena tega zakona, da se preprečijo ali zmanjšajo sistemska ali makrobonitetna tveganja.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da morajo vse banke ali določene skupine bank vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj, izračunan v skladu z 248. členom tega zakona, in sicer na posamični, subkonsolidirani ali konsolidirani podlagi. Zahteva se izpolnjuje z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom.

(3) Pri določanju zahtev iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije upošteva tveganja, ki niso zajeta z zahtevami iz 232., 243. in 244. člena tega zakona in Uredbe 575/2013/EU,

zlasti pa upošteva tveganje motenj v finančnem sistemu, ki bi lahko imele resne negativne posledice za finančni sistem in realno gospodarstvo v Republiki Sloveniji.

247. člen

(določanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj za vse banke ali za določene skupine bank, in sicer v zvezi z vsemi izpostavljenostmi oziroma za eno ali več od naslednjih podskupin izpostavljenosti:

1. vse izpostavljenosti v Republiki Sloveniji;
2. vse izpostavljenosti v drugi državi članici ob upoštevanju 249. člena tega zakona;
3. izpostavljenosti v tretjih državah;
4. sektorske izpostavljenosti v Republiki Sloveniji:

– vse izpostavljenosti na drobno od fizičnih oseb, zavarovane s stanovanjskimi nepremičninami;

– vse druge izpostavljenosti do fizičnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;

– vse izpostavljenosti do pravnih oseb, zavarovane s hipotekami na poslovne nepremičnine;

– vse druge izpostavljenosti do pravnih oseb, razen izpostavljenosti iz prejšnje alineje;

5. sektorske izpostavljenosti iz prejšnje točke v drugi državi članici zgolj zaradi omogočitve priznavanja stopnje blažilnika, ki jo določi druga država članica v skladu z 251. členom tega zakona;
6. podskupine vseh kategorij sektorskih izpostavljenosti iz 4. točke tega odstavka.

(2) Banka Slovenije blažilnik sistemskih tveganj določi s stopnjami prilagoditev po 0,5 odstotne točke ali večkratnikom te vrednosti. Za različne skupine bank in izpostavljenosti lahko Banka Slovenije določi različne zahteve.

(3) Blažilnik sistemskih tveganj se ne uporablja za obravnavo tveganj iz 232., 243. in 244. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije pri določanju zahteve po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj zagotovi, da blažilnik sistemskih tveganj ne povzroči nesorazmernih negativnih učinkov na celoten finančni sistem ali njegove dele v drugih državah članicah ali vsej EU, ki bi ovirali ali povzročili ovire za delovanje notranjega trga.

(5) Banka Slovenije najmanj vsako drugo leto preveri ustreznost zahtev po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj.

(6) Ko Banka Slovenije določi stopnje blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem pododdelkom, zaprosi Evropski odbor za sistemska tveganja, da v skladu s 16. členom Uredbe 1092/2010/EU izda priporočilo za eno ali več držav članic za priznanje stopenj blažilnika sistemskih tveganj za vse izpostavljenosti ali za podskupine izpostavljenosti v skladu z 251. členom tega zakona.

248. člen

(izračun blažilnika sistemskih tveganj)

Banka izračuna blažilnik sistemskih tveganj na naslednji način:

$$B_{SR} = r_T \times E_T + \sum_i r_i \times E_i,$$

pri čemer je:

B_{SR} = blažilnik sistemskih tveganj;

r_T = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke;

E_T = znesek skupne izpostavljenosti tveganjem banke, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

i = indeks, ki označuje podskupino izpostavljenosti iz prejšnjega člena;

r_i = stopnja blažilnika, ki se uporablja za znesek izpostavljenosti tveganjem podskupine izpostavljenosti i; in

E_i = znesek izpostavljenosti tveganjem banke za podskupino izpostavljenosti i, izračunan v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU.

249. člen

(postopek določanja stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije pred objavo odločitve o določitvi ali spremembi stopenj blažilnika sistemskih tveganj na podlagi 250. člena tega zakona obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. V primeru, da se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije obvesti tudi organe te države članice. Kadar se stopnje blažilnika sistemskih tveganj nanašajo na izpostavljenosti v tretjih državah, Banka Slovenije prav tako obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje:

1. opis sistemskega ali makrobonitetnega tveganja v Republiki Sloveniji;
2. opis razsežnosti sistemskih ali makrobonitetnih tveganj, zaradi katerih je ogrožena stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji;
3. utemeljitev razlogov, zakaj Banka Slovenije ocenjuje, da je zahteva po vzdrževanju blažilnika sistemskih tveganj nujna ter pomeni učinkovit in sorazmeren ukrep pri zmanjševanju tveganja;
4. oceno verjetnega pozitivnega ali negativnega učinka blažilnika sistemskih tveganj na notranji trg na podlagi razpoložljivih informacij;
5. če se stopnja blažilnika uporablja za vse izpostavljenosti, utemeljitev Banke Slovenije, zakaj blažilnik sistemskih tveganj ne podvaja delovanja blažilnika za DSPB iz 244. člena tega zakona;
6. stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih Banka Slovenije namerava določiti, izpostavljenosti, za katere se bodo uporabljale te stopnje, in banke, za katere bodo veljale te stopnje.

(3) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do povečanja predhodno določene stopnje blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije o tem zgolj obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja in druge pristojne organe v skladu s tem členom.

(4) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj ne privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 3 odstotkov, Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu odboru za sistemska tveganja vsaj en mesec pred objavo odločitve na podlagi 250. člena tega zakona. Za namene tega odstavka se v izračunu navedenega praga ne upošteva stopnje blažilnika sistemskih tveganj, priznane v skladu z 251. členom tega zakona, ki jo določi druga država članica.

(5) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskih tveganj za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, ki je višja od 3 odstotkov, vendar ne presega 5 odstotkov, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za mnenje Komisije. Banka Slovenije sprejme odločitev o stopnji blažilnika sistemskih tveganj v skladu z mnenjem Komisije ali obrazloži, zakaj ga ne bo upoštevala.

(6) Če se določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka nanaša na banko, katere nadrejena oseba ima sedež v drugi državi članici, Banka Slovenije v obvestilu Evropskemu odboru za sistemska tveganja iz prvega odstavka tega člena zaprosi za priporočilo Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja. Če organ nadrejene osebe izrazi nestrinjanje s predlagano stopnjo oziroma stopnjami blažilnika sistemskih tveganj iz prejšnjega odstavka za podrejeno banko ali sta priporočili Komisije in Evropskega odbora za sistemska tveganja negativni, Banka Slovenije:

– prekine postopek in zaprosi za pomoč Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU ter sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa ali

– ustavi postopek določitve predlagane stopnje oziroma stopenj blažilnika sistemskih tveganj.

(7) Kadar določitev ali sprememba stopenj blažilnika sistemskih tveganj privede do skupne stopnje blažilnika sistemskega tveganja za katero koli skupino ali podskupino izpostavljenosti, višje od 5 odstotkov, Banka Slovenije zaprosi za dovoljenje Komisijo. Zaprosilo vključuje vse informacije iz drugega odstavka tega člena. Če Komisija v treh mescih sprejme izvedbeni akt s pooblastilom Banki Slovenije za uvedbo blažilnika sistemskih tveganj, Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj v skladu s tem aktom.

(8) Če Banka Slovenije določi stopnjo blažilnika sistemskih tveganj za izpostavljenosti v drugih državah članicah, mora biti ta stopnja enaka za vse izpostavljenosti znotraj Evropske unije, razen če se prizna stopnja blažilnika sistemskih tveganj v skladu z 251. členom tega zakona.

250. člen

(objava stopenj blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi odločitve o stopnjah blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer objava vključuje:

1. stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
2. banke, za katere velja blažilnik sistemskih tveganj;
3. izpostavljenosti, za katere veljajo stopnje blažilnika sistemskih tveganj;
4. utemeljitev za določitev stopenj blažilnika sistemskih tveganj;
5. datum, od katerega morajo banke vzdrževati blažilnik sistemskih tveganj;
6. imena držav, če so izpostavljenosti v teh državah upoštevane v blažilniku sistemskih tveganj.

(2) Če bi objava iz 4. točke prejšnjega odstavka lahko ogrozila stabilnost finančnega sistema, Banka Slovenije teh informacij ne vključi v objavo.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi tudi odločitve o odpravi katere koli izmed stopenj blažilnika sistemskih tveganj, pri čemer smiselno upošteva informacije iz prvega odstavka tega člena.

251. člen

(priznavanje stopnje blažilnika sistemskih tveganj)

(1) Banka Slovenije lahko prizna stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki jih določijo imenovani organi drugih držav članic, in lahko te stopnje blažilnika uporablja za banke z izpostavljenostmi v teh državah članicah, ki so uvedle te stopnje blažilnika.

(2) Če Banka Slovenije prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, o tem obvesti Evropski odbor za sistemska tveganja. Odločitev o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije objavi na svoji spletni strani.

(3) Pri odločitvi o priznanju in uporabi stopnje blažilnika sistemskih tveganj, ki ga je določil imenovani organ druge države članice, Banka Slovenije upošteva informacije, ki jih je država članica, ki je določila stopnjo blažilnika, predložila v skladu s prvim odstavkom 249. člena tega zakona in jih javno objavila na spletni strani.

(4) Če Banka Slovenije v skladu s prvim odstavkom tega člena prizna stopnjo blažilnika sistemskih tveganj, ki jo določi imenovani organ druge države članice, se lahko ta blažilnik sistemskega tveganja prišteje k blažilniku sistemskega tveganja, ki se uporablja v skladu z 246. členom tega zakona, pod pogojem, da blažilnika obravnavata različna tveganja. Če blažilnika obravnavata ista tveganja, se uporabi samo višji blažilnik.

7.3. **Kombinirana uporaba blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj**

252. člen

(zahteve v zvezi z uporabo blažilnikov za GSPB in DSPB ter blažilnika sistemskih tveganj)

Če za banko velja blažilnik sistemskih tveganj, se ta prišteje blažilniku za GSPB ali blažilniku za DSPB, kot sta določena v pododdelku 7.2.3 tega zakona. Kadar je vsota stopnje blažilnika sistemskih tveganj, kot se izračuna za namen četrtega, petega ali sedmega odstavka 249. člena tega zakona, in stopnje blažilnika za GSPB oziroma DSPB višja od 5 odstotkov, je treba predhodno pridobiti pooblastilo Komisije iz tretjega odstavka 244. člena tega zakona. Za ta namen Banka Slovenije tri mesece pred objavo odločitve predloži obvestilo Evropskemu odboru za sistemska tveganja.

7.4. **Ukrepi za ohranitev kapitala**

7.4.1. *Zahteva po skupnem blažilniku*

253. člen

(zahteva po skupnem blažilniku)

(1) Banka mora stalno izpolnjevati zahtevo po skupnem blažilniku z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom. Če te zahteve ne izpolnjuje v celoti, zanjo veljajo omejitve razdelitev iz 254. člena tega zakona.

(2) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje enega od elementov zahteve po skupnem blažilniku, ne sme uporabiti za izpolnjevanje drugih ustreznih elementov zahteve po skupnem blažilniku.

(3) Banka navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki ga vzdržuje za izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku iz prvega odstavka tega člena, ne sme uporabiti za izpolnjevanje:

1. zahtev iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. napotka, sporočenega v skladu z 205. členom tega zakona za obravnavanje tveganj, ki niso tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

(4) Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, kadar nima kapitala v zadostnem obsegu in kakovosti, da bi hkrati izpolnila vsako od naslednjih zahtev:

1. zahtevo po skupnem blažilniku;
2. zahteve iz točk (a), (b) in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;
3. dodatno kapitalsko zahtevo na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;
4. zahtevo glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

254. člen

(omejitve razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po skupnem blažilniku)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po skupnem blažilniku, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen navadni lastniški temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po skupnem blažilniku ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev (v nadaljnjem besedilu: MDA) v skladu z 255. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po skupnem blažilniku ter izračunanem MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 261. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;
2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, oziroma izplačilo vari-

abilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;

3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena vključuje:

1. plačilo dividend v denarju;

2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;

4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;

5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini MDA, izračunanega v skladu z 255. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička, in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

(7) Če uporaba omejitev iz tega člena ne omogoča ustreznega izboljšanja obsega navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke glede na zadevno sistemsko tveganje iz 246. člena tega zakona, Banka Slovenije banki izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu s tem zakonom.

255. člen

(izračun MDA)

(1) Banka izračuna MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka 254. člena tega zakona.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja navadni lastniški temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, v zahtevi po skupnem blažilniku, in sicer, če je višina tega deleža:

1. nižja od ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;

2. višja od 25 odstotkov in nižja od ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;

3. višja od 50 odstotkov in nižja od ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;

4. višja od 75 odstotkov in nižja od ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot navadni lastniški temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. kapitalske zahteve iz točk (a), (b), in (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. dodatne kapitalske zahteve na podlagi 203. člena ali odredbe iz 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda;

3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganja, ki niso tveganja prevelikega finančnega vzvoda.

256. člen

(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 254. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek kapitala, razčlenjen na:

– navadni lastniški temeljni kapital,

– dodatni temeljni kapital,

– dodatni kapital;

2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;

3. MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;

4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:

– izplačila dividend,

– (re-)odkupi delnic,

– izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,

– izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in MDA ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.2. *Zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda*

257. člen

(zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

Šteje se, da banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, kadar nima zadostnega obsega temeljnega kapitala, da bi hkrati izpolnila:

1. zahtevo po blažilniku količnika finančnega vzvoda iz odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito z zahtevo iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

4. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

258. člen

(omejitev razdelitev v zvezi z neizpolnjevanjem zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda)

(1) Banka, ki izpolnjuje zahtevo po blažilniku finančnega vzvoda na podlagi odstavka 1a 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ne izvede izplačil oziroma razdelitev v zvezi s temeljnim kapitalom v obsegu, ki bi zmanjšal njen temeljni kapital na raven, na kateri zahteva po blažilniku količnika finančnega vzvoda ne bi bila več izpolnjena.

(2) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora izračunati maksimalni znesek za razdelitev glede na količnik finančnega vzvoda (v nadaljnjem besedilu: L-MDA) v skladu z 259. členom tega zakona. Banka mora nemudoma obvestiti Banko Slovenije o neizpolnjevanju zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda in izračunanem L-MDA ter posredovati načrt za ohranitev kapitala iz 261. člena tega zakona.

(3) Banka v primeru iz prejšnjega odstavka pred izračunom L-MDA ne sme:

1. opravljati izplačil oziroma razdelitev v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

2. vzpostaviti obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, če je obveznost izplačila nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po skupnem blažilniku;

3. opravljati izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(4) Kot izplačilo oziroma razdelitev v povezavi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom se za namene iz prvega in tretjega odstavka tega člena šteje:

1. plačilo dividend v denarju;

2. celotno ali delno izplačilo variabilnega dela prejemkov v obliki delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. odkup ali nakup lastnih delnic ali drugih kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU s strani banke;

4. izplačilo kapitalskih instrumentov iz točke (a) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU;

5. izplačilo postavk iz točk (b) do (e) prvega odstavka 26. člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Če banka ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda ali je ne presega, lahko opravi izplačila iz tretjega odstavka tega člena največ v višini L-MDA, izračunanega v skladu z 259. členom tega zakona.

(6) Omejitve izplačil iz tega člena se uporabljajo le za plačila, ki povzročijo zmanjšanje temeljnega kapitala ali zmanjšanje dobička in kadar ustavitev ali neizvedba plačila ne pomeni nastopa dogodka neplačila ali pogoja za začetek postopka insolventnosti.

259. člen

(izračun L-MDA)

(1) Banka izračuna L-MDA z množenjem vsote, izračunane v skladu z drugim odstavkom tega člena, in faktorja, določenega v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Izračunani znesek L-MDA se zmanjša za znesek iz naslova izplačil ali drugih dejanj iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

(2) Vsota iz prejšnjega odstavka se izračuna kot seštevek vseh dobičkov banke, ustvarjenih med letom, in vseh čistih dobičkov poslovnega leta, kadar ti dobički niso upoštevani v navadnem lastniškem temeljnem kapitalu banke v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, pri tem pa se seštevek zmanjša za morebitno razdelitev dobičkov ali izplačilo iz tretjega odstavka prejšnjega člena ter davek, ki bi ga morala banka plačati v primeru, če bi bil ta dobiček zadržan.

(3) Faktor iz prvega odstavka tega člena je določen glede na delež, ki ga predstavlja temeljni kapital banke, izražen kot odstotni delež mere skupne izpostavljenosti, izračunane v skladu s četrtim odstavkom 429. člena Uredbe 575/2013/EU, v zahtevi po blažilniku količnika finančnega vzvoda, in sicer če je višina tega deleža:

1. nižja od ali enaka 25 odstotkov, se uporabi faktor 0;

2. višja od 25 odstotkov in nižja od ali enaka 50 odstotkov, se uporabi faktor 0,2;

3. višja od 50 odstotkov in nižja od ali enaka 75 odstotkov, se uporabi faktor 0,4;

4. višja od 75 odstotkov in nižja od ali enaka 100 odstotkov, se uporabi faktor 0,6.

(4) Za namen prejšnjega odstavka se kot temeljni kapital banke upošteva kapital, ki se ne uporablja za izpolnjevanje:

1. zahteve iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

2. zahteve na podlagi 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona za obravnavo tveganja prevelikega finančnega vzvoda, ki ni zadosti pokrito s točko (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. zahteve glede zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona, ki se nanaša na tveganje prevelikega finančnega vzvoda.

260. člen

(obveščanje Banke Slovenije)

(1) Banka, ki ne izpolnjuje zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, najpozneje en mesec pred nameravanim izplačilom razpoložljivega dobička ali izvedbo dejanj iz tretjega odstavka 258. člena tega zakona o tem obvesti Banko Slovenije in predloži naslednje podatke:

1. znesek temeljnega kapitala, razčlenjen na:

– navadni lastniški temeljni kapital in

– dodatni temeljni kapital;

2. znesek dobička med letom in čistega dobička poslovnega leta;

3. L-MDA, izračunan v skladu s prejšnjim členom;

4. znesek razpoložljivega dobička, ki ga namerava razporediti med naslednje postavke:

– izplačila dividend,

– (re-)odkupi delnic,

– izplačila na instrumente dodatnega temeljnega kapitala,

– izplačila variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti, ki se lahko izvedejo z vzpostavitvijo nove obveznosti izplačila ali z izplačilom obveznosti izplačila, ki je nastala v času, ko banka ni izpolnjevala zahtev po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(2) Banka mora vzpostaviti in vzdrževati ureditve, s katerimi zagotavlja natančen izračun zneska razpoložljivega dobička in L-MDA, ter na zahtevo Banke Slovenije to tudi dokazati.

7.4.3. *Načrt za ohranitev kapitala*

261. člen

(načrt za ohranitev kapitala)

(1) Če banka ne izpolni zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda, mora pripraviti načrt za ohranitev kapitala in ga predložiti Banki Slovenije najpozneje v petih delovnih dneh, ko ugotovi, da ji navedenih zahtev ne bo uspelo izpolniti. Banka Slovenije lahko na predlog banke rok za predložitev načrta podaljša na največ deset dni ob upoštevanju obsega in zapletenosti dejavnosti banke.

(2) Načrt za ohranitev kapitala iz prejšnjega odstavka mora vključevati:

1. ocene prihodkov in odhodkov ter načrt bilance stanja;

2. ukrepe za povečanje kapitalskih količnikov banke;

3. načrt in časovni okvir za povečanje kapitala z namenom celotne izpolnitve zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda.

(3) Banka Slovenije lahko od banke zahteva tudi druge informacije za izvedbo ocene iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Banka Slovenije v enem mesecu po prejemu oceni načrt za ohranitev kapitala in ga odobri, če oceni, da je mogoče upravičeno pričakovati, da se bo z izvajanjem načrta zagotovil ali zbral zadosten kapital, ki bo banki omogočil izpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku ali zahteve po blažilniku količnika finančnega vzvoda v primernem roku. Če v času izvajanja odobrenega načrta za ohranitev kapitala nastanejo pomembnejša odstopanja, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev novega načrta za ohranitev kapitala.

(5) Če Banka Slovenije ne odobri načrta iz prejšnjega odstavka, zahteva predložitev spremembe načrta za ohranitev kapitala ali banki naloži enega ali več dodatnih ukrepov, s katerimi:

1. zahteva povečanje kapitala banke v določenem roku ali

2. dodatno omeji izplačila banke.

7.5. **Poročanje v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih**

262. člen

(poročanje)

Banka Slovenije lahko s podzakonskim aktom predpiše vsebino poročil ter roke in način poročanja v zvezi z zahtevami po kapitalskih blažilnikih iz 7. poglavja tega zakona.

8. POGLAVJE:
MAJHNA IN NEKOMPLEKSNA BANKA

263. člen

(opredelitev majhne in nekompleksne banke)

(1) Banka Slovenije z odločbo opredeli banko kot majhno in nekompleksno, če izpolnjuje vse pogoje iz 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se za namen podtočke (h) upošteva izjava banke, ki jo predloži na podlagi 354. člena tega zakona pred izdajo odločbe po tem členu.

(2) Banka Slovenije redno oziroma najmanj enkrat na leto preveri izpolnjevanje pogojev iz prejšnjega odstavka za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne.

(3) Če Banka Slovenije pri preverjanju iz prejšnjega odstavka ugotovi, da banka ne izpolnjuje več vseh pogojev iz prvega odstavka tega člena, o tem izda odločbo, v kateri določi tudi rok, v katerem se mora banka uskladiti z vsemi zahtevami tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za banke.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o prenehanju opredelitve banke kot majhne in nekompleksne tudi v primeru, če banka vloži ugovor iz podtočke (h) 145. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

9. POGLAVJE:
UKREPI NADZORA

9.1. **Splošne določbe**

264. člen

(opravljanje nadzora)

(1) Banka Slovenije pri opravljanju nadzora v skladu s tem zakonom izvaja naloge in pristojnosti ter izreka ukrepe nadzora, določene v tem zakonu in z Uredbo 1024/2013/EU, razen če je za izvajanje določenih nalog, pristojnosti in ukrepov nadzora, ki jih določa ta zakon, v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s prejšnjim odstavkom s ciljem, da se:

1. preprečijo ali odpravijo kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter preprečijo ali odpravijo nepravilnosti, ki ogrožajo ali bi lahko ogrozile varnost sredstev, ki so bila zaupana banki;

2. zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije opravlja nadzor po tem zakonu:

1. z izdajanjem dovoljenj in soglasij;

2. s spremljanjem, zbiranjem in preverjanjem informacij bank ter drugih oseb, ki so po določbah tega zakona oziroma drugih predpisov dolžne poročati Banki Slovenije oziroma jo obveščati o posameznih dejstvih in okoliščinah;

3. z opravljanjem pregledov poslovanja bank in drugih oseb, za katere tako določa ta zakon;

4. z izrekanjem ukrepov nadzora.

(4) V zvezi z izrekanjem ukrepov pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona mora Banka Slovenije, glede na informacije, s katerimi razpolaga v času odločanja in zlasti v primeru kriznih razmer, ustrezno upoštevati možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic.

(5) Kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko za izvajanje vseh ali posameznih nalog iz prvega odstavka 4. člena te uredbe odgovorna Evropska centralna banka, ta izvaja naloge in pooblastila ter izreka tudi ukrepe nadzora, kot so določeni v tem zakonu za izvajanje nalog in pooblastil Banke Slovenije, razen če je za izvajanje določenih nalog Evropske centralne banke v Uredbi 1024/2013/EU ali Uredbi 468/2014/EU izrecno določeno drugače.

(6) Kadar subjekt nadzora vloži pri Banki Slovenije vlogo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 1024/2013/EU vložiti pri Banki Slovenije. Zoper sklep Banke Slovenije o zavrženju vloge iz prejšnjega stavka ni sodnega varstva.

265. člen

(načrt nadzorniških pregledov)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU vsaj enkrat letno sprejme načrt nadzorniških pregledov.

(2) Banka Slovenije v načrtu iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. banke, za katere je na podlagi rezultatov pregledovanja in ovrednotenja poslovanja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona, vključno z rezultati stresnih testov, izvedenih v skladu s 192. členom tega zakona, ugotovila obstoj morebitnih pomembnih tveganj za njihovo finančno trdnost ali morebitnih kršitev določb tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU;

2. druge banke, v katerih je po oceni Banke Slovenije upravičen okrepljen nadzor zaradi drugih okoliščin.

(3) Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona v načrtu nadzorniških pregledov za banke iz prejšnjega odstavka opredeli:

1. aktivnosti, ki jih bo izvajala v posamezni banki ter pogoje za njihovo izvedbo;

2. banke, za katere se bo izvajal okrepljen nadzor na način iz četrtega odstavka tega člena;

3. načrt inšpekcijskih pregledov v prostorih banke, vključno z njenimi podružnicami in podrejenimi družbami, ustanovljenimi v drugih državah.

(4) Kadar Banka Slovenije z upoštevanjem rezultatov procesa nadzorniškega pregledovanja in ovrednotenja banke v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona odloči, da se v banki izvaja okrepljen nadzor, v načrtu nadzorniških pregledov opredeli zlasti naslednje aktivnosti oziroma ukrepe:

1. dodatno ali pogostejše izvajanje pregledov poslovanja banke;

2. odreditev stalne prisotnosti inšpektorjev ali drugih pooblaščenih oseb Banke Slovenije v banki;

3. dodatno ali pogostejše poročanje banke;

4. dodatne ali pogostejše preglede operativnih, strateških ali poslovnih načrtov banke;

5. tematske preglede za preverjanje izpostavljenosti banke specifičnim tveganjem, za katere je verjetno, da se bodo uresničila.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na načrte nadzorniških pregledov pristojnih organov matične države članice izvaja pristojnosti in naloge nadzora, vključno s pregledom poslovanja v podružnicah bank držav članic v Republiki Sloveniji.

266. člen

(ukrepi Banke Slovenije)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, osebam, nad katerimi izvaja pristojnosti in naloge nadzora v skladu s tem zakonom (subjekt nadzora), izreče ukrepe nadzora z odredbo ali odločbo.

(2) Banka Slovenije pri določanju ukrepov nadzora upošteva vse ustrezne okoliščine glede kršitve, da se z izrečenimi ukrepi nadzora zagotovi učinkovita odprava kršitev in preprečijo nadaljnja ravnanja ali opustitve, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, zlasti pa:

1. resnost in trajanje kršitve ter stopnjo odgovornosti kršitelja;

2. finančni položaj kršitelja in pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;

3. izgube, ki so jih zaradi kršitve utrpele tretje osebe, če jih je mogoče opredeliti;

4. sodelovanje kršitelja v postopku ugotavljanja kršitve;

5. predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

267. člen

(pooblaščene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge pri izvajanju nadzora Banke Slovenije na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog pri izvajanju nadzora Banke Slovenije pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščeni revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije, zaradi česar bi bili interesi države bistveno ogroženi, sklene Banka Slovenije, z upoštevanjem (a) točke prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi tega člena, in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

268. člen

(letno nadomestilo za nadzor Banke Slovenije nad poslovanjem bank)

(1) Banke plačujejo Banki Slovenije nadomestilo za nadzor, ki ga opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestila iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati vse banke za posamezno leto, ne preseže dejanskih stroškov nadzora Banke Slovenije v tem letu, zmanjšanih za prihodke iz taks, ki se zaračunajo v zvezi s postopki za izdajo dovoljenj in postopki nadzora Banke Slovenije na podlagi tega zakona.

(3) Banka plača letno nadomestilo za nadzor, izračunano na podlagi dejanskih stroškov nadzora v preteklem letu, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Če banka ne plača nadomestila za nadzor iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh po prejemu računa, Banka Slovenije banki z odločbo naloži plačilo.

(5) Odločba iz prejšnjega odstavka je izvršilni naslov.

(6) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za določanje nadomestila iz prvega odstavka tega člena.

9.2. **Poročanje in pregled poslovanja banke**

269. člen

(sistem obveščanja o kršitvah)

(1) Banka Slovenije vzpostavi sistem obveščanja o kršitvah, zlasti od zaposlenih v bankah, da posredujejo Banki Slovenije prijave o okoliščinah v zvezi z banko, ki pomenijo možno ali dejansko kršitev zahtev ali omejitev, določenih s predpisi iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije mora v zvezi s sistemom obveščanja iz prejšnjega odstavka zagotoviti:

1. enostaven in lahko dostopen način posredovanja prijav kršitev,

2. interne postopke za sprejem in obravnavo prijav, vključno s poročanjem o ugotovitvah v zvezi s prejetimi prijavami ter izvedenih aktivnostih.

(3) Banka Slovenije mora zagotoviti:

1. ustrezno varstvo osebnih podatkov oseb, ki so podale prijavo zoper banko, in oseb, ki so domnevno odgovorne za kršitev, v skladu z določbami zakona, ki ureja varstvo osebnih podatkov;

2. da se vsi podatki o osebah, ki so podale prijavo zoper banko, obravnavajo kot zaupni.

(4) Podatkov iz prejšnjega odstavka ni dovoljeno razkriti brez soglasja osebe, ki je podala prijavo, razen kadar je razkritje identitete prijavitelja v skladu z zakonom nujno za izvedbo kazenskega postopka ali nadaljnjih sodnih postopkov. Banka Slovenije banki, na katero se prijava glasi, ne sme razkriti podatkov o osebi, ki je podala prijavo zoper banko, in si mora prizadevati, da se pri ugotavljanju in obravnavi kršitev, ki so predmet prijave, prepreči razkritje identitete te osebe.

(5) Kadar je identiteta prijavitelja kljub ukrepom iz tretjega in četrtega odstavka razkrita, mora banka zagotoviti ustrezne pogoje, da se preprečijo povračilni ukrepi, diskriminacija ali druge oblike neprimerne obravnave zaposlenih v banki, ki so podali prijavo iz prvega odstavka tega člena, oziroma da se odpravijo njihove posledice.

270. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je pristojna zbirati in obdelovati informacije o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem ali drugim zakonom.

(2) Državni organi ter nosilci javnih pooblastil so na zahtevo Banke Slovenije dolžni posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje njenih nalog in pristojnosti pri opravljanju nadzora na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije iz prvega odstavka se štejejo zlasti informacije o:

1. pogojih za izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev in drugih dovoljenj, ki jih je izdala Banka Slovenije na podlagi tega zakona;

2. članih uprave in nadzornih svetov bank v zvezi s presojo pogojev za opravljanje funkcije člana uprave ali nadzornega sveta banke;

3. poslovanju banke v drugih državah članicah in poslovanju banke države članice v Republiki Sloveniji;

4. poslovanju bank v tretjih državah in poslovanju bank tretjih držav v Republiki Sloveniji;

5. finančnem položaju in poslovanju bank, imetnikov kvalificiranih deležev, nadrejenih in podrejenih družb ter drugih pravnih oseb, nad katerimi je Banka Slovenije pristojna opravljati nadzor;

6. okoliščinah v zvezi s presojo pogojev za izdajo dovoljenja imetniku kvalificiranega deleža;

7. okoliščinah v zvezi z dejavnostjo drugih oseb, kadar so razlogi za sum glede opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti v nasprotju s tem zakonom.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Kadar Banka Slovenije pri izvajanju pristojnosti na podlagi tega zakona presoja ugled posamezne osebe, pridobi informacije o delovanju te osebe tudi iz centralizirane zbirke, ki jo glede izrečenih administrativnih ukrepov vodi Evropski bančni organ, z upoštevanjem predpisov, ki urejajo izmenjavo informacij iz kazenske evidence med državami članicami.

271. člen

(poročila banke)

(1) Banka mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati vso dokumentacijo, poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pooblastil nadzora v skladu s tem zakonom ali za izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v skladu z veljavnimi predpisi. Banka mora poročila in informacije iz prejšnjega stavka posredovati v obliki in na način, ki ga določi Banka Slovenije.

(2) Poročila in informacije v zvezi s poslovanjem banke, ki so pomembna za nadzor nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov uprave banke in oseb, zaposlenih pri banki.

(3) Banka Slovenije osebe iz prejšnjega odstavka pozove, da o zadevah iz prvega in drugega odstavka tega člena v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva, izdelajo pisno poročilo, ali jih povabi, da o teh zadevah podajo ustno izjavo.

272. člen

(pregled poslovanja)

(1) Banka omogoči pooblaščeni osebi Banke Slovenije, da v skladu z zahtevo iz 273. člena tega zakona opravi pregled poslovanja banke na sedežu banke in v drugih prostorih, v katerih banka oziroma druga oseba po njenem pooblastilu opravlja dejavnosti in posle, v zvezi s katerimi Banka Slovenije opravlja nadzor.

(2) Pregled poslovanja vključuje zlasti pregled poslovnih knjig, administrativnih oziroma poslovnih evidenc in druge poslovne dokumentacije banke v skladu z zahtevo iz 273. člena tega zakona.

273. člen

(zahteva za pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije posreduje banki zahtevo za pregled poslovanja najmanj osem dni pred začetkom pregleda poslovanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije zahtevo za pregled poslovanja predloži banki šele na dan začetka opravljanja pregleda poslovanja, če drugače ni mogoče doseči namena posameznega nadzora.

(3) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati navedbo poslovnih knjig, poslovne dokumentacije, evidenc in poslovnih dogodkov, ki so predmet pregleda, vključno z navedbo dokumentacije, ki jo mora banka v obliki računalniških izpiskov oziroma kopij izročiti za izvedbo pregleda, ter rok za predložitev.

(4) Zahteva za pregled poslovanja mora obsegati tudi pravni pouk o pravnih posledicah, ki lahko nastopijo, če banka ne bo ravnala v skladu z zahtevo za pregled poslovanja ali Banki Slovenije ne bo omogočila opravljanja pregleda poslovanja na način, določen v 274. do 277. členu tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko med opravljanjem pregleda poslovanja dopolni zahtevo za pregled poslovanja. Za dopolnitev zahteve se smiselno uporabljata prvi do četrti odstavek tega člena.

274. člen

(način opravljanja pregleda)

(1) Pregled poslovanja banke opravi strokovni delavec Banke Slovenije ali druga pooblaščena oseba Banke Slovenije, ki jo za opravljanje pregleda poslovanja banke pooblasti guverner Banke Slovenije (v nadaljnjem besedilu: inšpektor Banke Slovenije).

(2) Pregled poslovanja opravlja Banka Slovenije ob delavnikih med 8. in 18. uro. Kadar je zaradi obsega oziroma narave pregleda to potrebno, lahko Banka Slovenije opravi pregled poslovanja tudi po 18. uri oziroma med dnevi, ki niso delavniki.

(3) Banka Slovenije mora pregled poslovanja opravljati tako, da s tem ovira normalno poslovanje banke samo v taki meri, kot je nujno za dosego namena nadzora.

(4) V zvezi s pregledom poslovanja se ne uporabljajo določbe ZUP o zapisniku.

275. člen

(obseg pregleda)

(1) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije omogočiti pregled poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc v obsegu, potrebnem za izvajanje posameznega nadzora v skladu z zahtevo.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti računalniške izpiske oziroma kopije poslovnih knjig, poslovne dokumentacije ter administrativnih oziroma poslovnih evidenc.

(3) Člani uprave in zaposleni pri banki morajo inšpektorju Banke Slovenije posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za pregled poslovanja v skladu z zahtevo.

276. člen

(pogoji za opravljanje pregleda)

(1) Banka mora inšpektorjem Banke Slovenije zagotoviti ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno in brez prisotnosti drugih oseb opravijo pregled poslovanja.

(2) Banka mora zagotoviti, da so v času, v katerem inšpektorji Banke Slovenije opravljajo pregled poslovanja, v prostorih, kjer se opravlja pregled, prisotne pooblaščene osebe banke, ki lahko na zahtevo inšpektorja Banke Slovenije dajo ustrezna pojasnila v zvezi s poslovnimi knjigami, poslovno dokumentacijo, poslovnimi dogodki ter administrativnimi oziroma poslovnimi evidencami, ki so predmet pregleda.

277. člen

(posebni pogoji za pregled računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc)

(1) Banka, ki računalniško obdeluje podatke oziroma računalniško vodi poslovne knjige in druge evidence, mora inšpektorju Banke Slovenije zagotoviti ustrezne pripomočke za pregled poslovnih knjig in evidenc ter preizkušanje ustreznosti računalniško obravnavanih podatkov.

(2) Banka mora inšpektorju Banke Slovenije izročiti dokumentacijo, iz katere je razviden popolni opis dela računovodskega sistema. Iz dokumentacije morajo biti razvidni podsistemi in datoteke računovodskega sistema. Dokumentacija mora zagotavljati vpogled v:

1. računalniško rešitev;
2. postopke v okviru računalniške rešitve;
3. kontrole, ki zagotavljajo pravilno in zanesljivo obdelavo podatkov;
4. kontrole, ki preprečujejo nepooblaščeno dodajanje, spreminjanje ali brisanje hranjenih računalniških zapisov.

(3) Vsaka sprememba računalniške rešitve iz prvega odstavka tega člena mora biti dokumentirana v časovnem zaporedju nastanka spremembe skupaj z datumom spremembe. Iz dokumentacije mora biti razvidna tudi vsaka sprememba oblike datotek.

278. člen

(poročanje in pregled poslovanja drugih oseb)

(1) Če je to potrebno za dosego namena nadzora nad banko, lahko Banka Slovenije zahteva predložitev poslovne dokumentacije, ustrezna poročila in informacije tudi od naslednjih oseb:

1. oseb, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti;
2. oseb, na katere je banka prenesla del svojih poslovnih procesov;
3. imetnikov kvalificiranih deležev v banki;
4. oseb, v katerih ima banka kvalificirano naložbo;
5. nadrejenega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga;

6. drugih oseb, ki so vključene v konsolidiran nadzor banke;

7. družbe, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu, mešanemu finančnemu holdingu ali mešanemu poslovnemu holdingu.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva poročila in informacije iz prejšnjega odstavka tudi od članov organov vodenja in od zaposlenih pri teh osebah.

(3) Kadar je to potrebno, da se preveri dokumentacija, poročila in informacije, prejete na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pri pravnih osebah iz prvega odstavka tega člena opravi pregled poslovanja. Za pregled poslovanja se v tem primeru smiselno uporabljajo določbe tega zakona o pregledu poslovanja banke.

(4) Če je za nadzor nad posamezno osebo iz prvega odstavka tega člena pristojen drug nadzorni organ, opravi Banka Slovenije pregled poslovanja te osebe v sodelovanju s tem organom v skladu z določbami tega zakona.

9.3. **Ukrepi nadzora zoper banko**

9.3.1. *Odredba za odpravo kršitev banke*

279. člen

(odredba)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, banko pisno obvesti o ugotovitvah in odredi, da preneha z ravnanji in odpravi kršitve ter v določenem roku Banki Slovenije predloži pisno poročilo, v katerem opiše ukrepe za odpravo kršitev ter predloži ustrezna dokazila.

(2) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki podane ali bodo v naslednjih 12 mesecih verjetno podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke, Banka Slovenije banki poleg zahtev iz prejšnjega odstavka odredi, da izvede določene ukrepe iz 280. člena tega zakona, da se odpravijo kršitve oziroma preprečí nastanek kršitev (v nadaljnjem besedilu: dodatni ukrepi).

(3) Šteje se, da so pomembni učinki na varno in skrbno upravljanje banke podani, če kršitev ima ali bi lahko imela pomembne posledice za finančni položaj banke oziroma za obravnavo tveganj, ki jim je banka pri svojem poslovanju izpostavljena, če banka ne zagotavlja ali v naslednjih 12 mesecih verjetno ne bo zagotavljala ustrezne ureditve notranjega upravljanja, zlasti pa:

1. ustreznih kvantitativnih ali kvalitativnih elementov procesa ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala,

2. izpolnjevanja zahtev glede velikih izpostavljenosti iz 393. člena Uredbe 575/2013/EU,

3. izpolnjevanja zahtev glede kapitalske ustreznosti in ustrezne likvidnosti v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU.

280. člen

(dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede dodatne aktivnosti ali postopke za odpravljanje ugotovljenih kršitev v banki, če je mogoče pričakovati, da se bo s temi ukrepi zagotovilo učinkovitejše odpravljanje ugotovljenih kršitev, vzpostavilo poslovanje banke v skladu s tem zakonom in Uredbo 575/2013/EU ali preprečil nastanek kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ki imajo ali bi lahko imele pomembne učinke na varno in skrbno upravljanje banke.

(2) Banka Slovenije lahko odredi zlasti naslednje dodatne ukrepe:

1. naloži banki, da zagotovi dodatno potreben kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in sicer pod pogoji iz 203. člena tega zakona;

2. naloži banki, da izvede določene ukrepe za izboljšanje ureditev glede ocenjevanja in zagotavljanja ustreznega notranjega kapitala banke ter glede ureditve notranjega upravljanja banke;

3. naloži banki, da predloži podroben načrt ukrepov za odpravo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;

4. zahteva od banke, da uporabi posebne politike oblikovanja oslabitev in rezervacij ali obravnave sredstev z vidika izračuna kapitalskih zahtev;

5. naloži ukrepe za zmanjšanje tveganj, ki jih prevzema banka v zvezi z določenimi posli, produkti ali sistemi, vključno s:

– prepovedjo ali omejitvijo širjenja mreže poslovalnic banke ali zahtevo za zmanjšanje poslovne mreže banke,

– prepovedjo ali omejitvijo aktivnosti banke, ki pomeni pomembno tveganje za finančni položaj banke;

6. prepove ali omeji banki sklepanje posameznih poslov ali poslov določene vrste ter zahteva postopno zmanjševanje obsega sklenjenih poslov, vključno z dejavnostmi zunanjega izvajanja, ob upoštevanju možnosti za predčasno prenehanje v skladu s pogodbeno ureditvijo, vključno s prepovedjo ali omejitvijo sklepanja poslov banke:

– z osebami, ki pomenijo povečano tveganje za banko zaradi neprimerne kreditne bonitete ali zaradi drugih okoliščin,

– s posameznimi delničarji, člani uprave, nadzornega sveta, družbami, ki so z banko v razmerju tesne povezanosti, z investicijskimi skladi, ki jih upravlja družba za upravljanje, ki je z banko v razmerju tesne povezanosti, ali z drugimi družbami in osebami, ki pomenijo za banko povečano tveganje;

7. prepove ali omeji banki izplačila dobička ali plačila obresti delničarjem ali imetnikom instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, razen če bi prepoved povzročila nastanek dogodka neplačila banke;

8. naloži banki, da uporabi čisti in preneseni dobiček za izboljšanje kapitalske ustreznosti banke;

9. prepove ali omeji uporabo računovodskih meril, zaradi katerih banka ne izkazuje pravilnega finančnega položaja ali rezultata, in določi ustrezna merila;

10. omeji variabilne prejemke zaposlenih s primernim odstotkom skupnih neto prihodkov poslovnega leta, če bi izplačilo tega dela prejemkov ogrozilo izpolnjevanje obveznosti ali ciljev glede kapitalske ustreznosti banke;

11. določi dodatne zahteve glede zagotavljanja likvidnosti, vključno z omejitvami glede usklajenosti dospelosti terjatev in obveznosti banke;

12. zahteva dodatno ali pogostejše poročanje banke, vključno v zvezi s kapitalom in likvidnostjo banke;

13. zahteva, da nadzorni svet imenuje ustrezne komisije za posamezne sklope strokovnih nalog iz pristojnosti nadzornega sveta;

14. zahteva dodatna razkritja banke;

15. zahteva od nadzornega sveta banke, da odpokliče člana ali člane uprave, ki so neposredno odgovorni za ugotovljene kršitve v banki, in imenuje novega člana ali nove člane uprave;

16. zahteva od imetnikov kvalificiranega deleža, da odpokličejo člana ali člane nadzornega sveta, ki so dopustili ugotovljene kršitve v banki, čeprav so zanje vedeli ali bi morali vedeti in imenuje novega člana ali nove člane nadzornega sveta.

(3) Dodatni ukrep iz 12. točke prejšnjega odstavka glede dodatnega ali pogostejšega poročanja banke se lahko naloži le v primeru, da:

– je ukrep primeren in sorazmeren glede na namen, zaradi katerega se zahteva dodatno ali pogostejše poročanje;

– zahtevani podatki niso isti ali bistveno isti, kot so že bili sporočeni Banki Slovenije, hkrati pa Banka Slovenije teh podatkov ne more pripraviti sama; in

– zahtevani podatki niso bili predloženi v drugačni obliki ali razčlenjenosti, kar bi Banki Slovenije omogočilo pripravo informacije v enaki kakovosti in zanesljivosti, kot če bi jih prejela od banke.

(4) Banka Slovenije določi dodatne zahteve glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja banke na podlagi 11. točke drugega odstavka tega člena tako, da se zagotovi pokritje likvidnostnih tveganj, ki jim je banka izpostavljena ali bi jim lahko bila izpostavljena pri svojem poslovanju, in pri tem upošteva:

1. poslovni model banke;
2. ureditev upravljanja likvidnostnega tveganja;
3. ugotovitve pregledovanja in ovrednotenja v skladu z oddelkom 6.6. tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju neskladja med dejanskim likvidnostnim položajem banke ter zahtevami glede likvidnosti in stabilnih virov financiranja poleg zahteve iz prejšnjega odstavka banki izreče tudi druge ukrepe nadzora.

281. člen

(poročilo o odpravi kršitev)

(1) Banka mora izvesti dodatne ukrepe in odpraviti ugotovljene kršitve v roku, določenem z odredbo, ter Banki Slovenije dostaviti poročilo o izvedenih aktivnosti (v nadaljnjem besedilu: poročilo o odpravi kršitev).

(2) Poročilu o odpravi kršitev je treba priložiti listine in druge dokaze, iz katerih izhaja, da so bile kršitve odpravljene.

(3) Banka Slovenije lahko v odredbi od banke zahteva, da poročilu o odpravi kršitev priloži mnenje pooblaščenega revizorja, da so ugotovljene kršitve odpravljene.

282. člen

(ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če iz poročila o odpravi kršitev iz prvega odstavka prejšnjega člena ter priloženih dokazov izhaja, da je banka izvedla ukrepe in odpravila kršitve ugotovljene z odredbo, izda Banka Slovenije v treh mesecih po prejemu celovitega poročila banke o odpravi kršitev odločbo, s katero ugotovi, da so bile kršitve odpravljene (v nadaljnjem besedilu: ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah).

(2) Banka Slovenije lahko pred izdajo ugotovitvene odločbe o odpravljenih kršitvah zahteva dopolnitev poročila ali opravi pregled poslovanja banke v obsegu, potrebnem za ugotovitev, ali je banka izvedla navedene ukrepe in odpravila ugotovljene kršitve.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, vendar je banka kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega odstavka 279. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je banka kršila predpise iz drugega odstavka 9. člena tega zakona in da je kršitev odpravila.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če bi glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona pomembno prispevala k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena banko pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter pozove banko, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

9.3.2. *Ukrepi zgodnjega posredovanja*

283. člen

(ukrepi zgodnjega posredovanja)

(1) Če so v banki podane kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona, ali bodo te kršitve verjetno podane, lahko Banka Slovenije v primeru hitrega slabšanja finančnega položaja banke, zlasti v primeru hitrega slabšanja likvidnosti, naraščanja stopnje zadolženosti, obsega nedonosnih posojil ali koncentracije izpostavljenosti, z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede tudi naslednje dodatne ukrepe (v nadaljnjem besedilu: ukrepi zgodnjega posredovanja):

1. zahteva od upravljalnega organa banke, da se izvedejo aktivnosti v okviru ene ali več shem ali ukrepov, opredeljenih v načrtu sanacije;
2. zahteva od upravljalnega organa banke, da se ustrezno posodobi načrt sanacije, če se okoliščine, ki so privedle do zgodnjega posredovanja, razlikujejo od predpostavk, določenih v prvotnem načrtu sanacije, in da se v določenem roku izvedejo aktivnosti za uporabo shem ali ukrepov, ki so opredeljeni v posodobljenem načrtu;
3. zahteva od upravljalnega organa banke, da predloži podroben načrt ukrepov, s katerimi se preprečijo ali odpravijo težave banke, vključno z opredelitvijo roka za njihovo izvedbo;
4. zahteva od upravljalnega organa banke, da v določenem roku skliče skupščino banke in ji predlaga sprejetje določenih ukrepov za namen sanacije banke, vključno z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke ter ukrepi za zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi pokrivanja izgube ali prenosa v kapitalske rezerve;
5. zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke;
6. zahteva od upravljalnega organa banke pripravo načrta pogajanj za prestrukturiranje dolga z nekaterimi ali vsemi upniki banke v skladu z načrtom sanacije;
7. zahteva, da se spremeni poslovna strategija banke;
8. zahteva, da se izvedejo spremembe pravnih ureditev in operativnih procesov v banki;
9. zahteva, da banka zagotovi pogoje in informacije, ki jih potrebuje organ, pristojen za reševanje, za posodobitev načrta reševanja ali načrtovanje ukrepov reševanja banke, vključno z izvedbo vrednotenja sredstev in obveznosti banke za namene reševanja.

(2) Banka Slovenije pri oceni obstoja okoliščin hitrega slabšanja finančnega položaja banke za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva različne kazalnike in opredeli pragove poslabšanja teh kazalnikov, ki utemeljujejo uporabo teh ukrepov. Banka Slovenije lahko v zvezi z oceno iz prejšnjega stavka upošteva tudi minimalno kapitalsko zahtevo za banko, ki se ji prišteje 1,5 odstotne točke. Ko Banka Slovenije ugotovi, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov iz prejšnjega odstavka, o tem nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko poleg ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena izreče tudi druge dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona.

(4) Če se v primeru uporabe ukrepov zgodnjega posredovanja iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je banka sklenila z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, se zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(5) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže banka, ali njena nadrejena družba, ali kateri koli subjekt v skupini; ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(6) Če se v primeru uporabe ukrepov iz prvega odstavka tega člena bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, zgolj uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenila:

– podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini,

– kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(7) Določbe četrtega do šestega odstavka tega člena ne vplivajo na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno uporaba ukrepov iz prvega odstavka tega člena, ampak tudi druge okoliščine.

284. člen

(sklic skupščine banke)

(1) Če Banka Slovenije z odredbo na podlagi 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena upravi banke naloži, da v določenem roku skliče skupščino banke in predlaga sprejetje določenih ukrepov z namenom sanacije, se sklic skupščine banke, ne glede na 297. člen ZGD-1, objavi najmanj 15 dni pred skupščino. V objavi sklica skupščine mora uprava navesti, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona in v skladu z zahtevami iz 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) Uprava banke mora najmanj osem dni pred nameravanim dnem objave sklica skupščine, ki bo odločala o predlogu na podlagi zahteve iz prejšnjega odstavka, predlog sklepov skupščine predložiti Banki Slovenije, ki lahko do objave sklica skupščine od uprave banke zahteva popravek predloga sklepov skupščine.

(3) Če uprava banke ne skliče skupščine banke, ki bi odločala o predlogu sklepov v skladu z zahtevo iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije sama skliče skupščino banke ter ji predlaga povečanje osnovnega kapitala banke.

(4) Banka mora Banki Slovenije povrniti stroške, ki so nastali v zvezi s sklicem skupščine.

285. člen

(odločanje skupščine o predlogu sklepov v skladu z zahtevo)

(1) Ne glede na 300. člen ZGD-1 delničarji banke ne morejo podajati predlogov sklepov k točkam dnevnega reda, ki so vezane na predloge sklepov skupščine, določene v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(2) Kadar drug zakon ali statut banke za sprejetje določene odločitve na skupščini določa ločeno glasovanje z izrednim sklepom, se ne glede na določbe zakona ali statuta v primeru odločanja o predlogih sklepov, določenih v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona, glasovanje izvede na skupnem zasedanju skupščine.

(3) Kadar skupščina banke odloča o predlogih ukrepov v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona, ki vključujejo ukrepe za povečanje osnovnega kapitala banke ali spremembe statuta, ki so nujne za izvedbo ukrepov sanacije, je tak sklep veljavno sprejet, če je potrjen z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, pod pogojem, da je na skupščini zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico. Za odločanje skupščine iz prejšnjega stavka se ne uporabljajo določbe ZGD-1 ali statuta, ki določajo višje zahteve za veljavnost takšnega sklepa.

(4) V primeru, ko uprava banke v zvezi z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona predlaga skupščini poenostavljeno zmanjšanje osnovnega kapitala zaradi prenosa zneskov v kapitalske rezerve, se takšno zmanjšanje osnovnega kapitala banke lahko izvede ne glede na pogoje iz drugega odstavka 379. člena ZGD-1.

(5) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona z namenom povečanja kapitala banke predlaga izdajo instrumenta, ki vključuje izključno opcijo banke do zamenjave imetnikovega instrumenta za delnice banke, je tak sklep na skupščini banke veljavno sprejet, če je sprejet z navadno večino pri odločanju zastopanega kapitala, če je zastopana najmanj polovica vpisanega kapitala z glasovalno pravico, v nasprotnem primeru pa z dvema tretjinama pri odločanju zastopanega kapitala z glasovalno pravico.

(6) Pooblastilo upravi za izdajo instrumentov iz prejšnjega odstavka na podlagi skupščinskega sklepa velja največ eno leto.

(7) Če uprava banke na podlagi zahteve iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona skupščini predlaga povečanje osnovnega kapitala banke tako, da se nove delnice banke ponudijo izključno obstoječim delničarjem banke in znanim upnikom banke iz naslova kvalificiranih obveznosti banke, se takšna ponudba ne šteje kot ponudba vrednostnih papirjev javnosti in se za takšno ponudbo ne uporabljajo določbe Uredbe 2017/1129/EU glede obvezne objave prospekta.

286. člen

(povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki)

(1) Uprava banke lahko v zvezi z ukrepi za povečanje osnovnega kapitala banke v skladu z zahtevo iz 4. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona predlaga skupščini povečanje osnovnega kapitala z novimi stvarnimi vložki.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka se ne uporabljajo določbe drugega in tretjega odstavka 334. člena ZGD-1. Banka Slovenije lahko od uprave banke zahteva, da pred sklicem skupščine povečanje osnovnega kapitala s stvarnimi vložki pregleda pooblaščeni revizor, če obstaja dvom o vrednosti stvarnega vložka v času njegovega prispevanja.

(3) Predlog sklepa skupščine za povečanje osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki mora vključevati:

1. opis predmeta stvarnega vložka in osebo, od katere bo stvarni vložek pridobljen;

2. število delnic ali nominalno vrednost delnic, ki bodo izdane na podlagi vplačila stvarnega vložka;

3. izjavo imetnika predmeta stvarnega vložka, da bo predmet stvarnega vložka po potrditvi sklepa o povečanju osnovnega kapitala banke prenesel na banko.

(4) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, mora predlog iz prejšnjega odstavka vsebovati izjavo upnika o vpisu in vplačilu novih delnic s prenosom terjatve na banko pod odložnim pogojem, če bo predlagani sklep o povečanju osnovnega kapitala banke s stvarnimi vložki veljavno potrjen na skupščini banke.

(5) Če je predmet stvarnega vložka terjatev, ki je zavarovana s stvarno ali obligacijsko pravico, morajo biti k izjavi priložene listine, ki zagotavljajo učinke takšnega zavarovanja tudi v razmerju do banke, razen če ti učinki nastanejo za banko že na podlagi zakona.

(6) Če so predmet stvarnega vložka vrednostni papirji ali drugo premoženje, na katerem je z vpisom v register ustanovljena zastavna pravica ali druga stvarna pravica v korist tretjega, morajo biti k izjavi priložene ustrezne listine, ki banki brezpogojno in nemudoma dovoljujejo izbris teh pravic v ustreznem registru.

287. člen

(posebna revizija, ničnost in izpodbojnost)

(1) Sodišče v skladu s 318. členom ZGD-1 imenuje posebnega revizorja zaradi preveritve postopkov povečanja osnovnega kapitala banke, ki so bili izvedeni na podlagi zahteve v skladu s 4. točko prvega odstavka 283. člena tega zakona, če delničarji, ki predlagajo sodišču imenovanje posebnega revizorja, založijo predujem za kritje stroškov posebne revizije. V tem primeru se ne uporablja šesti odstavek 318. člena ZGD-1.

(2) V zvezi s skupščinskim sklepom, ki je bil sprejet na skupščini z upoštevanjem 284. do 286. člena tega zakona, ni mogoče uveljavljati ničnosti na podlagi prve in tretje alineje 390. člena ZGD-1.

(3) Skupščinskega sklepa iz prejšnjega odstavka, ki je bil sprejet z večino glasov iz 285. člena tega zakona, ni mogoče izpodbijati iz razloga, ker sklep ni bil sprejet z večino, kakor je določena v statutu banke.

(4) Skupščinskega sklepa iz drugega odstavka tega člena o povečanju osnovnega kapitala banke ni mogoče izpodbijati iz razlogov iz drugega odstavka 400. člena ZGD-1.

(5) Uveljavljanje izpodbojnosti sklepa skupščine iz drugega odstavka tega člena ne zadrži njegove uveljavitve. Če sodišče v postopku izpodbijanja ugotovi, da so podani izpodbojni razlogi in bi moral biti sklep razveljavljen, sklepa ne razveljavi, ampak zgolj ugotovi obstoj izpodbojnih razlogov. Delničarji, ki so uveljavljali izpodbojnost sklepa lahko na podlagi odločitve sodišča o obstoju izpodbojnih razlogov uveljavljajo morebitne odškodninske zahtevke v pravdi.

288. člen

(razrešitev članov upravljalnega organa in višjega vodstva banke)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo na podlagi 5. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona zahteva razrešitev ali zamenjavo posameznega ali več članov upravljalnega organa ali višjega vodstva banke, če te osebe z upoštevanjem meril iz 47. oziroma 62. člena tega zakona niso primerne za opravljanje nalog v zvezi z odpravo kršitev v banki.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek z odredbo zahteva razrešitev vseh ali posameznih članov upravljalnega organa banke ali višjega vodstva v banki tudi, če:

1. so v banki podane okoliščine, ki kažejo na znatno poslabšanje finančnega položaja banke ali na hude kršitve predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ali internih ureditev v banki;

2. ukrepi zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona ne zadoščajo za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(3) Banka mora v zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena glede razrešitve ali zamenjave članov upravljalnega organa ali višjega vodstva, pred novim imenovanjem posameznega člana upravljalnega organa ali višjega vodstva o predlogu za imenovanje obvestiti Banko Slovenije, ki lahko v petih delovnih dneh po prejemu obvestila ugovarja predlogu, če ob upoštevanju razlogov za zahtevo po razrešitvi ali zamenjavi članov upravljalnega organa ali višjega vodstva in položaja banke oceni, da posamezni član upravljalnega organa ali višjega vodstva oziroma upravljalni organ ali višje vodstvo kot celota ne ustreza zahtevam glede funkcije in nalog, ki naj bi jih opravljal.

(4) V zvezi z ukrepom iz prvega ali drugega odstavka tega člena so novi člani upravljalnega organa ali višjega vodstva lahko imenovani le, če Banka Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka ne ugovarja imenovanju.

(5) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega in drugega odstavka tega člena izreče tudi druge ukrepe nadzora iz 279. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona.

289. člen

(imenovanje posebnega pooblaščenca)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo imenuje enega ali več posebnih pooblaščencev v banki, če so podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena in razrešitev posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali višjega vodstva na podlagi prejšnjega člena ne zadošča za izboljšanje finančnega položaja banke ali da se ustrezno odpravijo kršitve.

(2) Banka Slovenije lahko posebnega pooblaščenca pooblasti za:

1. izvajanje funkcije člana uprave banke ali

2. za izvajanje posameznih nalog v banki brez pooblastil za zastopanje banke.

(3) Banka Slovenije kot posebnega pooblaščenca imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena za izvajanje funkcije in nalog iz prejšnjega odstavka. Če je posebni pooblaščenec imenovan za izvajanje funkcije člana uprave banke, mora izpolnjevati pogoje iz 40. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije imenuje posebnega pooblaščenca za izvajanje funkcije člana uprave banke, lahko odloči, da posebni pooblaščenec opravlja funkcijo člana uprave namesto razrešenega člana uprave ali skupaj z obstoječimi člani uprave. Banka Slovenije v imenu banke predlaga vpis imenovanja in razrešitve posebnega pooblaščenca s pooblastili za opravljanje funkcije člana uprave banke v sodni register.

(5) Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči, da se mora uprava banka pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati s posebnim pooblaščencem ali pridobiti njegovo soglasje.

(6) V odredbi o imenovanju posebnega pooblaščenca Banka Slovenije določi vlogo, pristojnosti in pooblastila posebnega pooblaščenca, vključno z morebitnimi omejitvami iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije lahko ob imenovanju posebnega pooblaščenca odloči tudi, da se mora posebni pooblaščenec pred sprejetjem posameznih odločitev ali ukrepov obvezno posvetovati z Banko Slovenije. Naloge posebnega pooblaščenca lahko vključujejo zlasti preverjanje finančnega položaja banke, vodenje poslov ali dela poslov banke, da bi se ohranil ali ponovno vzpostavil finančni položaj institucije, ter sprejemanje ukrepov za ponovno vzpostavitev zanesljivega in skrbnega upravljanja banke. Če je posebni pooblaščenec pooblaščen za sklic skupščine banke, mora pred objavo sklica skupščine in določitvijo dnevnega reda skupščine obvezno pridobiti soglasje Banke Slovenije.

(7) Banka Slovenije lahko kadarkoli z odredbo odloči o spremembi vloge, pooblastil in pristojnosti posebnega pooblaščenca.

(8) Banka Slovenije lahko hkrati z ukrepom iz prvega odstavka tega člena izreče tudi ukrepe nadzora iz 279. člena tega zakona, dodatne ukrepe iz 280. člena tega zakona in druge ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. in 288. člena tega zakona.

290. člen

(trajanje funkcije in razrešitev posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec je lahko imenovan največ za obdobje enega leta. Mandat posebnega pooblaščenca se lahko izjemoma podaljša, če so v banki še podani razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena. Razlogi za podaljšanje pooblastil posebnega pooblaščenca se objavijo v okviru objave informacij v skladu s 310. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kadarkoli razreši posebnega pooblaščenca, če ugotovi, da so prenehali razlogi iz prvega odstavka prejšnjega člena ali če so podani drugi razlogi za njegovo razrešitev. Posebni pooblaščenec je lahko razrešen izključno na podlagi odločitve Banke Slovenije.

291. člen

(izvajanje nalog in pooblastil posebnega pooblaščenca)

(1) Posebni pooblaščenec mora pri opravljanju svojih nalog ravnati v skladu s pooblastili in omejitvami, določenimi v

skladu s šestim odstavkom 289. člena tega zakona, in pri svojem delovanju v banki upoštevati navodila Banke Slovenije ter veljavne predpise, dobro poslovno prakso in najvišje strokovne ter etične standarde.

(2) Banka mora posebnemu pooblaščencu zagotoviti stalni in neomejen dostop v prostore banke ter ustrezne prostore, v katerih lahko nemoteno opravlja svoja pooblastila v skladu z odredbo.

(3) Banka mora posebnemu pooblaščencu omogočiti pregled vseh poslovnih knjig, spisov in druge dokumentacije ter izročiti računalniške izpiske oziroma kopije evidenc oziroma drugih poslovnih knjig in dokumentacije.

(4) Člani upravljalnega organa in zaposleni pri banki morajo posebnemu pooblaščencu na njegovo zahtevo posredovati poročila in informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nalog posebnega pooblaščenca v skladu z odredbo o imenovanju. V primeru imenovanja pooblaščenca s pooblastili člana uprave banke morajo člani uprave posebnemu pooblaščencu nemudoma predati posle, za katere je pooblaščen v skladu z odredbo.

(5) Posebni pooblaščenec mora Banki Slovenije nemudoma sporočiti vse bistvene informacije, ki vplivajo ali bi lahko vplivale na presojo finančnega položaja banke ali kršitev predpisov ali internih ureditev v banki.

(6) Banka Slovenije lahko od posebnega pooblaščenca zahteva, da ji redno poroča o izvajanju svojih nalog ter da ji v določenem roku, v vsakem primeru pa ob koncu mandata, predloži poročilo v zvezi s finančnim položajem banke ter v zvezi z ukrepi, ki so bili v banki izvedeni v času njegovega imenovanja.

292. člen

(usklajevanje pooblastil za zgodnje posredovanje in imenovanje začasnega upravitelja za skupine)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik nad EU nadrejeno družbo ugotovi, da so v zvezi z EU nadrejeno družbo podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 289. členom tega zakona, o tem nemudoma obvesti sodelujoče pristojne organe v kolegiju ter Evropski bančni organ in se pred uporabo teh ukrepov posvetuje s pristojnimi organi v kolegiju.

(2) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi posvetovanja s sodelujočimi pristojnimi organi odloči, ali bo v zvezi z zadevno EU nadrejeno družbo izrekla katerega od ukrepov iz prejšnjega odstavka, pri tem pa upošteva vpliv teh ukrepov na subjekte v skupini v drugih državah članicah. Banka Slovenije odločitev o uporabi ukrepov sporoči drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju in Evropskemu bančnemu organu.

(3) Če Banka Slovenije ali Evropska centralna banka, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko odgovorna za izvajanje nalog iz točke (i) prvega odstavka 4. člena te uredbe, pri izvajanju nadzora ugotovi, da so pri banki, ki je podrejena EU nadrejeni družbi, nad katero izvaja nadzor drug konsolidacijski nadzornik, podane okoliščine za ukrepe zgodnjega posredovanja iz 283. člena tega zakona ali okoliščine za imenovanje posebnega pooblaščenca v skladu z 289. členom tega zakona, o tem obvesti Evropski bančni organ in konsolidacijskega nadzornika ter se pred uporabo navedenih ukrepov posvetuje s konsolidacijskim nadzornikom.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka odloči o uporabi ukrepov iz prvega odstavka tega člena v banki in pri tem upošteva oceno konsolidacijskega nadzornika, ki je podana najkasneje v treh dneh od obvestila iz prejšnjega odstavka. Banka Slovenije pri odločitvi upošteva tudi morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v drugih državah članicah. Banka Slovenije obrazloženo odločitev o uporabi ukrepov sporoči banki ter konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom v kolegiju ter Evropskemu bančnemu organu.

(5) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik EU nadrejene družbe v zvezi s posamezno podrejeno institucijo prejme obvestilo sodelujočega pristojnega organa iz tretjega odstavka tega člena, na podlagi obvestila oceni verjetni vpliv uvedbe ukrepov iz prvega odstavka tega člena v podrejeni družbi na skupino kot celoto ali na druge subjekte v skupini. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik to oceno v treh dneh sporoči sodelujočemu pristojnemu organu, ki je posredoval obvestilo iz tretjega odstavka tega člena.

(6) Če so podane okoliščine iz tretjega odstavka tega člena pri več podrejenih institucijah v skupini, si Banka Slovenije skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi prizadeva, da se v petih dneh od obvestila sprejme skupna odločitev glede:

1. imenovanja istega posebnega pooblaščenca za vse zadevne institucije ali

2. usklajevanja ukrepov prvega odstavka tega člena za več kot eno institucijo, da se olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančnega položaja posamezne institucije.

(7) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obrazloženo odločitev iz prejšnjega odstavka predloži EU nadrejeni družbi.

(8) Če skupna odločitev iz šestega odstavka tega člena ni sprejeta v petih dneh, lahko Banka Slovenije sama sprejme odločitev o uporabi ukrepov v zvezi z EU nadrejeno družbo oziroma banko, nad katero izvaja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU in pri tem upošteva mnenja in pomisleke, ki so jih drugi pristojni organi izrazili v petdnevnem obdobju posvetovanja, ter morebiten vpliv odločitve na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije posreduje EU nadrejeni družbi oziroma banki.

(9) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, lahko pod pogoji, določenimi v desetem odstavku tega člena, predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU glede odločitve, ki vključuje enega ali več ukrepov:

1. iz 1. in 2. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona v zvezi s:

– kapitalskimi in likvidnostnimi ukrepi, ki so potrebni za zagotavljanje ali obnovitev sposobnosti za uspešno delovanje in finančnega položaja institucije,

– ureditvami in ukrepi za ohranitev ali obnovitev kapitala,

– ureditvami in ukrepi za zagotovitev, da ima institucija ustrezen dostop do virov financiranja za nepredvidljive dogodke, vključno z možnimi viri likvidnosti, oceno razpoložljivega zavarovanja in oceno možnosti prenosa likvidnosti med subjekti v skupini in poslovnimi področji za zagotovitev, da lahko institucija še naprej opravlja svoje dejavnosti in izpolnjuje svoje obveznosti, ko te zapadejo,

– pripravljalnimi ukrepi, ki jih je institucija sprejela ali jih namerava sprejeti za namen izvajanja načrta sanacije, vključno z ukrepi, potrebnimi za zagotovitev pravočasne dokapitalizacije institucije;

2. iz 6. in 8. točke prvega odstavka 283. člena tega zakona.

(10) Banka Slovenije ali drug pristojni organ, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, vloži zahtevo iz prejšnjega odstavka, če:

1. se ne strinja z odločitvijo pristojnega organa ali konsolidacijskega organa, ki je sprejeta v skladu z drugim ali četrtim odstavkom tega člena, in če vloži zahtevo pred iztekom tridnevnega roka za posvetovanje; ali

2. če ni bila sprejeta skupna odločitev v skladu s šestim odstavkom tega člena in če vloži zahtevo pred iztekom petdnevnega roka za posvetovanje.

(11) Če je vložena zahteva iz devetega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja na podlagi drugega, četrtega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi v treh dneh, Banka Slovenije pri odločanju nje-

govo odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve v treh dneh, Banka Slovenije odloči v skladu z drugim, četrtim ali osmim odstavkom tega člena.

9.3.3. *Odvzem dovoljenja za opravljanje storitev banke*

293. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev)

(1) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če so v banki podane kršitve iz drugega odstavka tega člena in hkrati niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo ti razlogi v ustreznem roku verjetno odpravljeni.

(2) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se lahko odvzame, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu s tem zakonom;

3. banka ne izpolnjuje več zahtev iz 3., 4. ali 6. dela Uredbe 575/2013/EU, razen zahtev iz 92a in 92b člena te uredbe, ali dodatne kapitalske zahteve iz 203. člena ali 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, ali dodatne likvidnosti banke na podlagi dodatnih ukrepov iz 280. člena tega zakona, hkrati pa ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;

4. če banka ne ravna v skladu z odredbo in ne odpravi kršitev ali ne izvrši ukrepov, ki jih zahteva Banka Slovenije, in ugotovljenih kršitev ni mogoče odpraviti z drugimi ukrepi nadzora;

5. ni več mogoče pričakovati, da bo banka izpolnila svoje obveznosti do upnikov, in ne zagotavlja več ustreznega jamstva za sredstva, ki so jih banki zaupali njeni vlagatelji, zlasti če ne izpolnjuje obveznosti v zvezi z zagotavljanjem sredstev za izplačilo zajamčenih vlog;

6. če so podani razlogi za odvzem dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža osebi, ki je neposredno oziroma posredno nadrejena oseba banke;

7. če so podane okoliščine, zaradi katerih je oteženo učinkovito izvajanje nadzora nad banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitve.

(3) Dovoljenje za opravljanje bančnih storitev se banki lahko odvzame tudi, če njena nadrejena banka, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding:

– ne sprejme ukrepov, ki bi bili lahko potrebni za zagotovitev skladnosti z bonitetnimi zahtevami iz 3., 4., 6. ali 7. dela Uredbe 575/2013/EU;

– ne ravna v skladu z odločbo iz 205. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna kapitalska zahteva, ali v skladu z odredbo na podlagi 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona; ali

– ne ravna v skladu z odredbo na podlagi četrtega odstavka 280. člena tega zakona, s katero ji oziroma mu je bila naložena dodatna zahteva glede zagotavljanja ustreznega likvidnostnega položaja.

(4) Za namen iz 7. točke drugega odstavka tega člena se šteje, da je izvajanje učinkovitega nadzora oteženo zlasti, če je banka poslovno ali lastniško povezana z drugimi družbami ali posamezniki na način, da zaradi medsebojnih povezav med temi osebami ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko.

(5) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju bančnih storitev, se lahko namesto odvzema dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banki prepove opravljati te posle.

(6) Banka Slovenije nemudoma obvesti organ, pristojen za reševanje, če ugotovi, da so v banki podani ali bodo v šestih mesecih verjetno podani razlogi iz drugega odstavka tega člena.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena se dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ne odvzame, če organ, pristojen za reševanje, v določenem roku odloči, da se v banki izvedejo ukrepi za reševanje, s katerimi se bodo odpravile okoliščine iz prvega odstavka tega člena.

294. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev)

(1) Banka Slovenije lahko odvzame banki dovoljenje za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev, če:

1. je banka pridobila dovoljenje z navajanjem neresničnih podatkov;

2. banka ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za pridobitev dovoljenja za opravljanje storitev v skladu s tem zakonom;

3. če banka ne ravna v skladu z zahtevo Banke Slovenije ali Evropske centralne banke in ne odpravi kršitev ali ne izvede ukrepov, da se kršitve odpravijo, ali če ne prepreči nastanek kršitev, kadar kršitve izhajajo iz dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev;

4. če so zaradi dejavnosti banke pri opravljanju teh storitev podane okoliščine, zaradi katerih ni mogoče celovito oceniti tveganj, ki nastanejo za banko, in z drugimi ukrepi nadzora ni mogoče odpraviti kršitev.

(2) Če banka ne izpolnjuje tehničnih, kadrovskih, organizacijskih oziroma drugih pogojev za opravljanje posameznih vrst poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev, lahko Banka Slovenije namesto odvzema dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev z odločbo banki prepove opravljati posamezne posle.

(3) Banka Slovenije je v zvezi z ugotavljanjem razlogov iz prvega in drugega odstavka tega člena vezana na ugotovitve Evropske centralne banke, kadar ta v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pri opravljanju nadzora nad banko izvaja naloge iz prvega odstavka 4. člena te uredbe.

(4) Za postopek v zvezi s prepovedjo opravljanja posameznih poslov pri opravljanju finančnih ali dodatnih finančnih storitev se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o postopku za odvzem dovoljenja.

(5) S smiselno uporabo tega člena lahko Banka Slovenije banki izreče tudi pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje finančnih ali dodatnih finančnih storitev.

295. člen

(pogojni odvzem dovoljenja)

(1) Z odločbo o odvzemu dovoljenja lahko Banka Slovenije hkrati izreče, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če banka v preizkusni dobi, ki ne sme biti krajša od šestih mesecev in ne daljša od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storila nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom banki izreče pogojni odvzem dovoljenja, lahko določi, da bo poleg primerov iz prejšnjega odstavka odvzem dovoljenja izvršen tudi, če banka v določenem roku ne odpravi kršitev, zaradi katerih ji je bil izrečen pogojni odvzem dovoljenja. Rok za izpolnitev teh obveznosti se določi Banka Slovenije v mejah preizkusne dobe.

(3) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja iz prvega odstavka tega člena in dovoljenje odvzame, če banka v preizkusni dobi stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje, ali če ne izpolni dodatnih pogojev iz prejšnjega odstavka.

9.4. **Ukrepi nadzora zoper kvalificirane imetnike**

296. člen

(odvzem dovoljenja za kvalificiran delež)

(1) Dovoljenje za kvalificiran delež se odvzame, če:

1. kvalificirani imetnik, ki ima položaj nadrejene družbe, nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega

finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega poslovnega holdinga, krši svoje obveznosti, določene s tem zakonom, in teh kršitev kljub odredbi pristojnega organa oziroma nadzornega organa druge države članice, pristojnega za nadzor na konsolidirani podlagi, ne odpravi; ali

2. nastopijo druge okoliščine v zvezi s kvalificiranim imetnikom, na podlagi katerih se lahko v skladu z določbami tega zakona zavrne zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Pravne posledice, določene v 80. členu tega zakona, nastopijo z dokončnostjo odločbe o odvzemu dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža.

297. člen

(odredba o odsvojitvi delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic banke ne vloži zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, mu Banka Slovenije z odredbo naloži, da delnice, ki jih ima v nasprotju s tem zakonom, odsvoji (v nadaljnjem besedilu: odredba o odsvojitvi delnic).

(2) V odredbi o odsvojitvi delnic mora Banka Slovenije določiti rok za odsvojitev delnic, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od šestih mesecev.

(3) Prvi in drugi odstavek tega člena se smiselno uporabljata tudi:

1. če neupravičeni imetnik v enem mesecu od pridobitve delnic vloži zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in je ta zahteva zavrnjena, zavržena ali umaknjena,

2. če je imetniku odvzeto dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža.

(4) Za odredbo o odsvojitvi delnic se uporabljajo določbe tega zakona o odredbi.

298. člen

(poročilo o odsvojitvi delnic in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Neupravičeni imetnik mora do izteka roka, določenega v odredbi o odsvojitvi delnic, Banki Slovenije predložiti poročilo o odsvojitvi delnic, ki mora obsegati:

1. dokaze o odsvojitvi in

2. podatke o pridobitelju oziroma pridobiteljih delnic.

(2) Banka Slovenije lahko od pridobitelja delnic iz prejšnjega odstavka zahteva, da se izjasni, ali je delnice pridobil v svojem imenu in za svoj račun, ter pridobi druge dokaze o okoliščini, za čigav račun je pridobitelj pridobil delnice.

(3) V postopku iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljata prvi in drugi odstavek 371. člena tega zakona.

(4) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je imetnik pridobil delnice banke v nasprotju s tem zakonom in v enem mesecu od pridobitve delnic ni vložil zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, vendar je odsvojil delnice banke pred izdajo odredbe o odsvojitvi delnic iz prejšnjega člena, Banka Slovenije pod pogoji iz petega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je imetnik pridobil delnice v nasprotju s tem zakonom in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(5) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona.

(6) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz četrtega odstavka tega člena neupravičenega imetnika pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, in ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

299. člen

(periodično plačilo denarnega zneska)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic na podlagi 297. člena tega zakona, lahko Banka Slovenije neupravičenemu imetniku z odločbo naloži periodično plačilo denarnega zneska.

(2) Periodično plačilo denarnega zneska se določi za vsak dan, dokler neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic. Višina dnevnega zneska ne sme presegati 1.000 eurov in se določi upoštevaje vse okoliščine izvršitve kršitve, zlasti pa:

– resnost in trajanje kršitve;

– finančni položaj kršitelja;

– pridobljeni dobiček ali izgubo, ki je bila s kršitvijo preprečena, če ju je mogoče opredeliti;

– sodelovanje kršitelja v postopku;

– predhodne kršitve in morebitne sistemske posledice kršitve.

(3) Vsota periodičnih denarnih zneskov ne sme presegati 3.000.000 eurov, če je neupravičeni imetnik pravna oseba, in 500.000 eurov, če je neupravičeni imetnik fizična oseba.

300. člen

(odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic)

(1) Če neupravičeni imetnik delnic ne odsvoji v roku, določenem z odredbo o odsvojitvi delnic, ali če Banka Slovenije ugotovi, da ima pridobitelj delnice, ki so bile predmet odredbe o odsvojitvi delnic, v svojem imenu in za račun neupravičenega imetnika (v nadaljnjem besedilu: neupravičeni pridobitelj), Banka Slovenije z odločbo prepove neupravičenemu imetniku in morebitnim neupravičenim pridobiteljem uresničevanje vseh pravic iz delnic banke, ki jih imajo v nasprotju s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic).

(2) Po izdaji odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo samo še pravice iz števila delnic, ki se izračuna s smiselno uporabo drugega odstavka 80. člena tega zakona.

(3) Izrek odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic mora obsegati:

1. podatke o neupravičenem imetniku, in če je imetnik delnice odsvojil neupravičenemu pridobitelju, tudi podatke o neupravičenem pridobitelju ali pridobiteljih;

2. število delnic, iz katerih lahko neupravičeni imetnik in morebitni neupravičeni pridobitelji skupno uresničujejo pravice iz delnic.

(4) Odločba o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic se vroči tudi banki. Banka od vročitve odločbe neupravičenemu imetniku in neupravičenim pridobiteljem iz delnic, na katere se odločba nanaša, ne sme omogočiti uresničevanja nobenih pravic iz teh delnic.

(5) Če je banka v obdobju od vročitve odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic do dneva, ko je delnice, na katere se je nanašala ta odločba, pridobil nov imetnik v skladu s tem zakonom, izplačala dividendo, mora banka dividendo, ki pripade navedenim delnicam, izplačati novemu imetniku v osmih dneh, potem ko jo novi imetnik obvesti o pridobitvi delnic.

301. člen

(odločba o prisilni prodaji delnic)

(1) Če neposredni neupravičeni imetnik v šestih mesecih po pravnomočnosti odločbe o prepovedi uresničevanja pravic iz delnic iz prejšnjega člena ne odsvoji delnic, izda Banka Slovenije odločbo o začetku postopka za prisilno prodajo delnic.

(2) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o začetku postopka za prisilno prodajo delnic z odločbo imenuje skrbnika za prodajo delnic. Skrbnik za prodajo delnic je lahko investicijsko podjetje, odvetniška družba ali odvetnik, stečajni upravitelj, likvidacijski upravitelj ali druga strokovno usposobljena oseba za prodajo delnic.

(3) Banka Slovenije v odločbi o imenovanju skrbnika za prodajo delnic določi:

– delnice, ki so predmet prisilne prodaje,

– obseg pravic iz delnic, ki jih lahko izvaja skrbnik za prodajo,

– višino nadomestila, do katerega je upravičen skrbnik za prodajo za svoje delo,

– morebitne druge pogoje in omejitve, ki jih mora skrbnik za prodajo upoštevati pri prodaji.

(4) Prodaja delnic se zagotovi na podlagi preglednega postopka prodaje, da se:

1. zagotovita pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;

2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;

3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;

4. prepreči morebitno nasprotje interesov;

5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(5) Če se v skladu z načeli iz prejšnjega odstavka prodaja kvalificirani delež, je lahko pridobitelj kvalificiranega deleža samo oseba, ki je pridobila dovoljenje za kvalificirani delež v skladu s 77. členom tega zakona.

(6) Skrbnik za prodajo Banko Slovenije o postopku prodaje redno obvešča.

9.5. **Ukrepi nadzora zoper člana upravljalnega organa**

302. člen

(odredba članu upravljalnega organa in ugotovitvena odločba o odpravljenih kršitvah)

(1) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora nad banko ugotovi, da član uprave banke krši dolžnosti iz prvega ali tretjega odstavka 47. člena tega zakona ali da član nadzornega sveta krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 62. člena tega zakona, in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave oziroma člana nadzornega sveta banke, članu upravljalnega organa z odredbo naloži, da preneha določena ravnanja ali odpravi ugotovljene kršitve.

(2) Banka Slovenije obvesti nadzorni svet in upravo banke o izdaji odredbe iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije pri izvajanju nadzora ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil dolžnosti na podlagi tega zakona, vendar je kršitve odpravil pred izdajo odredbe iz prvega odstavka tega člena in ni razlogov za odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je član upravljalnega organa kršil svoje dolžnosti na podlagi tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravil.

(4) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če glede na naravo in pomen kršitev za varno in skrbno upravljanje banke izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona lahko pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(5) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz tretjega odstavka tega člena člana upravljalnega organa pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona ter o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev. Banka Slovenije lahko izda ugotovitveno odločbo iz tretjega odstavka tega člena tudi v primeru, da je funkcija članu upravljalnega organa banke pred izdajo takšne odločbe prenehala.

303. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke)

(1) Dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave banke se odvzame, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana uprave pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;

2. član po imenovanju za člana uprave banke sprejme direktorsko funkcijo v nasprotju z 38. členom tega zakona ali ne izpolnjuje več pogojev iz 40. člena tega zakona za imenovanje za člana uprave banke;

3. član huje krši dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana uprave ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana uprave posledično v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 279. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 396. člena tega zakona;

2. član uprave ne ravna v skladu z odredbo iz prejšnjega člena; ali

3. član uprave ponovno krši dolžnosti člana uprave iz 47. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

304. člen

(pogojni odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave)

(1) Če so v zvezi s kršitvami člana uprave iz prvega odstavka prejšnjega člena podane posebne olajševalne okoliščine, lahko Banka Slovenije z odločbo o odvzemu dovoljenja za opravljanje funkcije člana uprave odloči, da se odvzem dovoljenja ne bo izvršil, če član uprave v preizkusnem obdobju, ki ga določi Banka Slovenije in ki ne sme biti krajše od šestih mesecev in ne daljše od dveh let od dneva izdaje odločbe, ne bo storil nove kršitve, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

(2) Banka Slovenije prekliče pogojni odvzem dovoljenja in dovoljenje odvzame, če član uprave v preizkusnem obdobju stori novo kršitev, zaradi katere je mogoče odvzeti dovoljenje.

305. člen

(odvzem dovoljenja za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta banke)

(1) Banka Slovenije članu nadzornega sveta banke odvzame dovoljenje, če:

1. je bilo dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta pridobljeno z navajanjem neresničnih podatkov in je to bistveno vplivalo na odločitev o izdaji dovoljenja;

2. član ob imenovanju ali po nastopu funkcije ne izpolnjuje več pogojev za imenovanje iz prvega odstavka 55. člena tega zakona;

3. imenovanje člana ni v skladu s 35. členom tega zakona; ali

4. član huje krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 62. člena tega zakona.

(2) Kršitev dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz 62. člena tega zakona ima značilnost hujše kršitve, če:

1. so zaradi ravnanja člana nadzornega sveta v banki podane okoliščine iz drugega odstavka 280. člena tega zakona ali kršitve iz prvega odstavka 396. člena tega zakona;

2. član nadzornega sveta banke ponovno krši dolžnosti iz 62. člena tega zakona z ravnanji enakih ali podobnih značilnosti; ali

3. član nadzornega sveta banke ne odpravi kršitev v skladu z odredbo iz 302. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije se v primeru iz prvega odstavka tega člena pred izdajo odločbe o odvzemu dovoljenja članu nadzornega sveta banke, ki je vključena v skupino skupaj z bankami drugih držav članic, posvetuje s pristojnim organom države članice, če odločitev Banke Slovenije vpliva ali bi lahko vplivala na izvajanje nalog pristojnega organa druge države članice v zvezi z izvajanjem nadzora nad banko države članice.

9.6. **Ukrepi zoper finančni holding in mešani finančni holding**

306. člen

(odredba za vzpostavitev skladnosti)

(1) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik ugotovi, da finančni holding ali mešani finančni holding ne izpolnjuje več pogojev iz 85. člena tega zakona, odredi, da finančni holding ali mešani finančni holding sprejme ukrepe, s katerimi se zagotovi oziroma ponovno vzpostavi kontinuiteta in celovitost konsolidiranega nadzora ter se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi.

(2) Banka Slovenije finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu odredi zlasti naslednje ukrepe:

1. začasno prepoved uveljavljanja glasovalnih pravic, ki izhajajo iz delnic podrejenih institucij, ki jih ima finančni holding ali mešani finančni holding;

2. dajanje navodil ali usmeritev finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, da na svoje delničarje prenese deleže, ki jih ima v svojih podrejenih institucijah;

3. začasno imenovanje drugega finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali institucije znotraj skupine kot odgovorne za zagotavljanje izpolnjevanja zahtev na podlagi tega zakona, Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi;

4. omejitev ali prepoved razdelitve dobička ali plačila obresti delničarjem;

5. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding odproda ali zmanjša deleže v institucijah ali drugih subjektih finančnega sektorja;

6. zahtevo, da finančni holding ali mešani finančni holding nemudoma predloži načrt o ponovni vzpostavitvi skladnosti.

(3) Pri ukrepih v zvezi z mešanim finančnim holdingom Banka Slovenije upošteva njihov vpliv na finančni konglomerat.

(4) Za odredbo za vzpostavitev skladnosti se smiselno uporabljajo določbe tega zakona o odredbi o odpravi kršitev.

9.7. **Razkritja v zvezi z nadzorom**

307. člen

(razkritje splošnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi naslednje informacije:

1. besedila zakonov in drugih predpisov ter smernice in navodila, ki se uporabljajo v Republiki Sloveniji v zvezi s poslovanjem in nadzorom bank;

2. način izvrševanja opcij in diskrecij iz Direktive 2013/36/EU in Uredbe 575/2013/EU;

3. splošna merila in metodologije, ki jih uporablja Banka Slovenije pri pregledovanju in ovrednotenju iz 192. člena tega zakona, vključno z merili za uporabo načela sorazmernosti iz tretjega odstavka 192. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe tega zakona, ki urejajo obveznost varovanja zaupnih informacij, pridobljenih pri opravljanju nadzora, Banka Slovenije na svoji spletni strani javno objavi agregatne statistične podatke o ključnih vidikih ureditve in uresničevanja pravil glede varnega in skrbnega upravljanja tveganj v bankah, ter zbirne informacije glede števila in narave ukrepov nadzora, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, vključno z izrečenimi sankcijami v postopkih zaradi prekrškov.

(3) Razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena morajo biti zadostna, da omogočajo razumljivo primerjavo pristopov, ki jih uporabljajo pristojni organi različnih držav članic.

(4) Banka Slovenije vsa razkritja iz prvega in drugega odstavka tega člena objavi kot celovito informacijo ter jih redno dopolnjuje in posodablja.

308. člen

(razkritje posebnih informacij o nadzoru)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pristojnosti na podlagi 5. dela Uredbe 575/2013/EU na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. sprejeta splošna merila in metodologije za pregled skladnosti s 405. do 409. členom Uredbe 575/2013/EU;

2. povzetek izida nadzorniškega pregledovanja in opis izrečenih ukrepov v primerih ugotovljenih neskladnosti z zahtevami iz 405. do 409. člena Uredbe 575/2013/EU, ugotovljenih na letni ravni.

(2) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;

2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijske možnosti iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejeno družbo v tretji državi;

3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:

– skupni znesek kapitala nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah s sedežem v tretjih državah,

– delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU,

– delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz tretjega odstavka 7. člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Če Banka Slovenije izvršuje diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, na svoji spletni strani javno objavi tudi naslednje informacije:

1. merila, s katerimi določi, da ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšnji prenos kapitala ali poravnavo obveznosti;

2. število nadrejenih bank, ki jim je Banka Slovenije dovolila uporabo diskrecijsko možnosti iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU, ter število takšnih nadrejenih bank, ki imajo podrejene družbe v tretji državi;

3. na zbirni podlagi za Republiko Slovenijo:

– skupni znesek kapitala nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU in ga izkazujejo v podrejenih družbah v tretjih državah,

– delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU,

– delež kapitala, ki je v podrejenih družbah s sedežem v tretji državi v skupnem kapitalu nadrejenih bank na konsolidirani podlagi zahtevan v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, ki uporabljajo diskrecijsko možnost iz prvega odstavka 9. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije informacije iz prvega do tretjega odstavka tega člena razkrije v obliki zbirnega podatka oziroma povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posamezne banke

oziroma druge posamezne osebe, na katero se informacije nanašajo.

309. člen

(razkritje informacij o izdanih dovoljenjih)

(1) Banka Slovenije na svojih spletnih straneh javno objavi informacije o izdanih dovoljenjih za opravljanje storitev bank, za pridobitev kvalificiranega deleža ter za opravljanje funkcije člana uprave ali funkcije člana nadzornega sveta banke.

(2) Ne glede na druge določbe tega zakona, ki določajo zaupnost informacij Banke Slovenije, Banka Slovenije na svojih spletnih straneh objavi izrek odločbe o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža, s povzetkom razlogov za tako odločitev, če tako zahteva vložnik te zahteve.

310. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvračanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU, javno objavi informacije iz drugega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi nadzora in sankcijami zaradi prekrška, ki jih je izrekla zaradi kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen.

(2) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju:

– o nazivu in sedežu pravne osebe, ali

– o osebnem imenu fizične osebe;

2. o kršitvi:

– opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU,

– naravo ugotovljenih kršitev;

3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;

4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začet postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odločbo ali povzetek odločbe o izrečenem ukrepu, ki poleg informacij iz prejšnjega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla banki, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU ali zagotavljanja ustreznega varstva deponentov.

(4) Pri objavi informacij na podlagi prejšnjega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne podatke, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov.

(5) Informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so na spletni strani dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije informacije iz drugega in tretjega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

311. člen

(razkritje identitete kršitelja)

(1) Ne glede na prvi in drugi odstavek prejšnjega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz tretjega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve ali

2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave ali

3. bi z objavo vpletenim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(2) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe nadzora, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži ter navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(3) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz prvega odstavka tega člena, v odločbi o izrečenih ukrepih nadzora, izdani na podlagi tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in sankcijah ter o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom, in ga pouči, da mora v primeru obstoja razlogov iz prvega odstavka tega člena te razloge navesti v ugovoru, ki se vloži v roku, ki je v skladu s tem zakonom določen za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora.

(4) Banka Slovenije odloči o ugovoru iz prejšnjega odstavka z odločbo.

(5) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz prvega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.

(6) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(7) Ne glede na peti odstavek prejšnjega člena lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz tretjega do šestega odstavka tega člena.

10. POGLAVJE: POSEBNE VRSTE NADZORA

10.1. **Nadzor nad banko v zvezi s poslovanjem na območju druge države članice**

312. člen

(sodelovanje pristojnih organov v zvezi z opravljanjem storitev banke v drugi državi članici)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, zlasti z izmenjavo vseh informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, načrtov sanacije, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Banka Slovenije pristojnemu organu države članice, v kateri banka opravlja storitve, nemudoma posreduje vse informacije in ugotovitve v zvezi z banko glede izpolnjevanja zahtev v zvezi z likvidnostjo v skladu s 6. delom Uredbe 575/2013/EU in določbami tega zakona o izpolnjevanju zahtev na konsolidirani podlagi, ki so pomembne za poslovanje podružnice banke v državi članici, zlasti za zaščito vlagateljev v državi članici.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi, da ima banka likvidnostne težave ali se lahko razumno pričakuje, da se bodo te težave pojavile, o teh ugotovitvah nemudoma obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, in hkrati

posreduje tudi informacije o izvedenih in načrtovanih ukrepih sanacije za odpravljanje težav banke, vključno z ukrepi nadzora, ki jih je izrekla.

(5) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice, v kateri banka opravlja storitve, pridobila informacije v zvezi z njenim poslovanjem, mu na njegovo zahtevo sporoči in pojasni, kako so bile njegove informacije in ugotovitve upoštevane.

(6) Če je Banka Slovenije od pristojnega organa države članice pridobila informacije o kršitvah banke pri poslovanju v državi članici, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, pristojnemu organu na njegovo zahtevo posreduje pojasnila o ukrepih, ki jih je sprejela zoper banko, da se odpravijo ali preprečijo takšne kršitve v zvezi s poslovanjem banke v državi članici.

(7) Če je pristojni organ države članice kljub ukrepom in pojasnilom Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka sprejel ukrepe zoper banko v zvezi z njenim poslovanjem na območju države članice in Banka Slovenije oceni, da ti ukrepi niso primerni, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke v državi članici ali da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih oseb, za katere banka opravlja storitve v državi članici, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema države članice, lahko Banka Slovenije zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če se Banka Slovenije ne strinja z začasnimi ukrepi, ki jih sprejme pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in ga zaprosi za pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

313. člen

(opredelitev podružnice banke v državi članici kot pomembne)

(1) Kadar pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja storitve prek podružnice, pri Banki Slovenije zahteva opredelitev te podružnice kot pomembne, Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom te države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve glede opredelitve podružnice banke v državi članici kot pomembne.

(2) Skupna odločitev iz prejšnjega odstavka se navede v dokumentu, ki vsebuje obrazložitev in se posreduje relevantnim pristojnim organom držav članic.

(3) Če v dveh mesecih od vložitve zahteve pristojnega organa države članice iz prvega odstavka tega člena skupna odločitev o opredelitvi podružnice kot pomembne ni sprejeta in odločitev v naslednjih dveh mesecih sprejme pristojni organ države članice, je ta odločitev za Banko Slovenije zavezujoča.

314. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom nad poslovanjem pomembnih podružnic bank v drugih državah članicah)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice glede poslovanja pomembne podružnice banke v tej državi članici tako, da na lastno pobudo pristojnemu organu države članice posreduje zlasti naslednje informacije o poslovanju banke:

1. o neugodnem razvoju poslovanja banke ali drugih subjektov v skupini, ki bi lahko resno vplivali na institucije v tej državi članici;

2. o pomembnejših kaznih in ukrepih nadzora, ki jih je banki izrekla Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, zlasti o morebitni zahtevi za zagotovitev kapitala v skladu s 1. točko drugega odstavka 280. člena tega zakona in ukrepih za omejitev uporabe naprednega pristopa pri izračunu kapitalske zahteve v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU;

3. o ugotovitvah na podlagi ocene tveganj banke, narejene v skladu s 192. členom tega zakona oziroma o skupnih odločitvah pristojnih organov v skladu s 327. členom tega zakona ter o odločitvah glede ukrepov nadzora, če so te ocene in odločitve pomembne z vidika poslovanja pomembne podružnice banke v drugih državah članicah.

(2) Banka Slovenije se posvetuje s pristojnim organom države članice, v kateri ima banka pomembno podružnico, o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti v skladu s 180. členom tega zakona, če je to pomembno z vidika likvidnostnih tveganj v tej državi članici.

(3) Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nadzora nad banko s pomembnimi podružnicami v drugih državah članicah načrtuje in usklajuje naloge in ukrepe nadzora v sodelovanju s pristojnimi organi teh držav članic ter po potrebi s pristojnimi centralnimi bankami ESCB, zlasti glede priprave in izvedbe ukrepov v kriznih razmerah ter v primeru neugodnega razvoja pri poslovanju banke ali na finančnih trgih.

(4) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka ustanovi in vodi kolegij pristojnih organov, če tak kolegij še ni ustanovljen na podlagi 328. člena tega zakona.

(5) Ustanovitev in delovanje kolegija iz prejšnjega odstavka temelji na pisnem dogovoru, ki ga sklenejo udeleženi pristojni organi. Banka Slovenije odloči o udeležbi pristojnih organov na posameznem sestanku ali pri dejavnostih kolegija in pri tem upošteva pomen nadzorne aktivnosti, ki bo obravnavana na sestanku kolegija, za te pristojne organe, zlasti mogoč vpliv na stabilnost finančnega sistema v teh državah članicah. Banka Slovenije vse člane kolegija obvešča o načrtovanih sestankih kolegija in zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih, in o izvedenih aktivnostih.

315. člen

(pregled poslovanja podružnice banke v državi članici)

(1) V primeru, da Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke v državi članici, predhodno obvesti pristojni organ države članice, v kateri banka opravlja vzajemno priznane storitve.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prejšnji odstavek zaprosi pristojni organ države članice, v kateri banka prek podružnice opravlja storitve, ali pooblasti revizorja ali drugo strokovno osebo, da opravi pregled poslovanja podružnice banke v tej državi članici. Pooblaščene osebe Banke Slovenije se lahko udeležijo nadzora, ki ga izvaja pristojni organ države članice.

(3) Banka Slovenije informacije in ugotovitve o poslovanju podružnice banke, ki jih sporoči pristojni organ države članice na podlagi opravljenega pregleda poslovanja te podružnice, upošteva pri določanju svojega načrta nadzorniških pregledov, pri čemer upošteva tudi stabilnost finančnega sistema v tej državi članici.

316. člen

(ukrepi nadzora nad banko, ki opravlja storitve v državi članici)

(1) Če Banka Slovenije od pristojnih organov države članice, v kateri banka opravlja storitve neposredno ali prek podružnice, prejme informacijo, da banka krši ali da obstaja pomembno tveganje, da bo kršila predpise države članice, ki prenašajo Direktivo 2013/36/EU, ali določbe Uredbe 575/2013/EU, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe nadzora po tem zakonu z namenom, da banka odpravi kršitve.

(2) Banka Slovenije mora nemudoma obvestiti pristojni organ države članice o sprejetih ukrepih.

317. člen

(obvestilo pristojnemu organu države članice o odvzemu dovoljenja banki)

Če Banka Slovenije banki odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji prepove opravljati posamezne storitve, mora o tem nemudoma pisno obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih banka opravlja te storitve.

10.2. **Nadzor nad poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije**

318. člen

(sodelovanje v zvezi z nadzorom pri opravljanju storitev banke države članice v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice z namenom izvajanja nadzora nad poslovanjem banke države članice, ki opravlja storitve neposredno ali prek podružnice v Republiki Sloveniji, zlasti z izmenjavo informacij, ki so ključne ali pomembne za izvajanje nadzora nad banko države članice, vključno z informacijami glede likvidnosti, kapitalske ustreznosti, jamstva za vloge, omejitev velikih izpostavljenosti, mehanizma notranjih kontrol ter glede drugih dejavnikov, ki lahko vplivajo na sistemsko tveganje, ki ga predstavlja banka države članice v Republiki Sloveniji.

(2) Če pristojni organ države članice zavrne zahtevo Banke Slovenije za sodelovanje iz prejšnjega odstavka, zlasti po izmenjavi informacij, s katerimi razpolaga in ki so potrebne za spremljanje poslovanja banke, oziroma če se na takšno zahtevo Banke Slovenije ne odzove v razumnem roku, lahko slednja o tem obvesti Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(3) Kadar se pristojni organ države članice ali konsolidacijski nadzornik banke, ki ima pomembno podružnico v Republiki Sloveniji, ne posvetuje z Banko Slovenije o ustreznosti operativnih postopkov, ki jih določi banka v načrtu za ponovno vzpostavitev likvidnosti ali kadar Banka Slovenije po posvetovanju meni, da operativni postopki niso ustrezni, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njeno pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

319. člen

(opredelitev pomembne podružnice banke države članice)

(1) Banka Slovenije lahko pri pristojnemu organu države članice, ki je pristojen za nadzor nad banko države članice, ki opravlja storitve prek podružnice v Republiki Sloveniji ali pri konsolidacijskem nadzorniku, zahteva, da opredeli podružnico banke države članice kot pomembno.

(2) V predlogu iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije utemelji pomembnost podružnice banke države članice v Republiki Sloveniji, pri čemer upošteva zlasti, ali:

1. njen tržni delež, merjen po depozitih, zbranih v Republiki Sloveniji, presega 2 odstotka;
2. bi imelo prenehanje ali opustitev dejavnosti podružnice banke države članice negativne posledice za sistemsko likvidnost ter za plačilne in klirinške sisteme ter sisteme poravnave v Republiki Sloveniji;
3. je podružnica banke države članice zaradi svoje velikosti z vidika števila strank pomembna za bančni ali finančni sistem Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije sodeluje s pristojnim organom države članice in si prizadeva za sprejem skupne odločitve o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(4) Če v dveh mesecih od vložitve predloga Banke Slovenije za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne skupna odločitev ni sprejeta, mora Banka Slovenije v naslednjih dveh mesecih sama odločiti o opredelitvi podružnice kot pomembne.

(5) Banka Slovenije pri odločitvi iz prejšnjega odstavka v največji možni meri upošteva stališča pristojnega organa države članice. O odločitvi za opredelitev podružnice banke države članice kot pomembne Banka Slovenije pisno obvesti pristojni organ države članice in navede razloge za takšno odločitev.

(6) Če je za opravljanje nalog iz 326. člena tega zakona določen konsolidacijski nadzornik, se vse določbe tega člena, ki se nanašajo na pristojni organ države članice, uporabljajo za konsolidacijskega nadzornika.

(7) Opredelitev podružnice banke kot pomembne ne vpliva na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu.

320. člen

(pregled poslovanja podružnice banke države članice)

(1) Pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, lahko na območju Republike Slovenije v skladu s pravom Republike Slovenije opravijo pregled poslovanja podružnice banke te države članice. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 272. do 277. člena tega zakona.

(3) Na zaprosilo pristojnega organa države članice Banka Slovenije opravi pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži tega pregleda.

(4) Ne glede na prvi do tretji odstavek tega člena je Banka Slovenije pristojna opraviti pregled poslovanja podružnice banke te države članice na območju Republike Slovenije zaradi preverjanja, ali podružnica ravna v skladu z določbami predpisov iz prvega in drugega odstavka 134. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko po predhodnem posvetovanju s pristojnim organom države članice opravi pregled poslovanja podružnice ter od podružnice zahteva tudi vse informacije o njenem poslovanju, če so te informacije pomembne za oceno tveganja podružnice za stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije. Po opravljenem pregledu Banka Slovenije pridobljene informacije in ugotovitve, ki so pomembne za oceno tveganja banke ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, posreduje pristojnemu organu države članice.

321. člen

(poročanje banke države članice)

Banka države članice, ki prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, mora na zahtevo Banke Slovenije posredovati informacije o vseh zadevah, pomembnih za opravljanje nadzora oziroma izvrševanje drugih pristojnosti in nalog Banke Slovenije v zvezi opravljanjem storitev banke države članice v Republiki Sloveniji, vključno z informacijami, ki so potrebne za opredelitev podružnice kot pomembne.

322. člen

(ukrepi nadzora ter drugi ukrepi v zvezi s poslovanjem banke in podružnice banke države članice)

(1) Če banka države članice, ki opravlja storitve na območju Republike Slovenije, krši določbe predpisov iz 134. člena tega zakona, ji z namenom zaščite javne koristi Banka Slovenije z odredbo naloži odpravo kršitev ali ji izreče druge ukrepe po tem zakonu in o tem obvesti pristojni organ države članice sedeža banke.

(2) Če je Banka Slovenije pristojnemu organu države članice posredovala informacije in ugotovitve o kršitvah v zvezi s poslovanjem banke države članice na območju Republike Slovenije, zlasti da banka krši ali bo verjetno kršila zahteve, ki jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, ter na podlagi pojasnil pristojnega organa države članice ugotovila, da pristojni organ ni ukrepal zoper banko države članice ali sprejeti ukrepi niso ustrezni, lahko Banka Slovenije, potem ko je obvestila pristojni organ države članice in Evropski bančni organ, sprejme ukrepe v skladu s tem zakonom z namenom, da se preprečijo nadaljnje kršitve banke države članice pri poslovanju v Republiki Slovenije ter da se zaščitijo interesi vlagateljev, investitorjev in drugih, za katere se opravljajo storitve, ali da se zagotovi stabilnost finančnega sistema.

(3) Banka Slovenije lahko v nujnih primerih še pred posredovanjem informacij pristojnemu organu države članice po prejšnjem odstavku, ali preden pristojni organ druge države članice na podlagi informacij Banke Slovenije ukrepa v banki države članice, ki opravlja storitve v Republiki Sloveniji, ali

preden so sprejeti ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke, sprejme začasne ukrepe in od podružnice banke države članice zahteva ali ji prepove določene aktivnosti, če je to potrebno zaradi zaščite stabilnosti finančnega sistema ali da se prepreči ogroženost skupnih interesov vlagateljev, investitorjev in drugih oseb v Republiki Sloveniji.

(4) Začasni ukrepi iz prejšnjega odstavka morajo biti sorazmerni z namenom zaščite pred finančno nestabilnostjo in ne smejo omogočati slabše obravnave upnikov iz drugih držav članic ter lahko vključujejo tudi prepoved plačil in druge ukrepe iz 292. člena tega zakona.

(5) Banka Slovenije začasne ukrepe iz tretjega odstavka tega člena odpravi, ko oceni, da je bil namen, zaradi katerega so bili sprejeti, dosežen, zlasti potem ko pristojni organ države članice sprejme ustrezne ukrepe oziroma potem, ko so sprejeti ustrezni ukrepi za stabilizacijo poslovanja banke.

(6) Banka Slovenije o sprejemu in odpravi začasnih ukrepov iz tretjega odstavka tega člena brez odlašanja obvesti Evropski bančni organ, Komisijo in pristojni organ druge države članice.

(7) Če banka države članice kljub ukrepom pristojnega organa države članice ali zato, ker ti ukrepi niso učinkoviti oziroma jih v državi članici sedeža banke ni mogoče izreči, ne odpravi kršitev ali ne odpravi kršitev kljub ukrepom Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena, ji lahko Banka Slovenije izreče prepoved opravljanja storitev na območju Republike Slovenije.

(8) Pred izrekom ukrepa iz prejšnjega odstavka mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice, razen če zaradi varovanja interesov strank banke ali zaradi varovanja drugih javnih koristi ni mogoče odlašati. V tem primeru Banka Slovenije o prepovedi opravljanja storitev obvesti pristojni organ države članice, Evropski bančni organ in Komisijo takoj, ko je to mogoče.

323. člen

(ukrepi zaradi odvzema dovoljenja banki države članice)

Če pristojni organ države članice sedeža banke obvesti Banko Slovenije, da je bilo banki, ki neposredno ali prek podružnice opravlja storitve v Republiki Sloveniji, odvzeto dovoljenje za opravljanje bančnih storitev oziroma ji je bilo prepovedano opravljati posamezne storitve, Banka Slovenije brez odlašanja sprejme ukrepe po tem zakonu, da se tej banki prepreči nadaljnje opravljanje teh storitev in da se zavarujejo interesi strank te banke.

10.3. **Nadzor na konsolidirani podlagi**

324. člen

(pristojnost Banke Slovenije za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije je kot konsolidacijski nadzornik pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima banka položaj nadrejene banke Republike Slovenije ali EU nadrejene banke in je Banka Slovenije pristojna za izvajanje nadzora nad to banko na posamični podlagi ali

2. če je banka podrejena:

– nadrejenemu investicijskemu podjetju Republike Slovenije oziroma druge države članice,

– nadrejenemu EU investicijskemu podjetju,

– nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije oziroma druge države članice ali

– EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu.

(2) Če so istemu nadrejenemu investicijskemu podjetju ali EU investicijskemu podjetju poleg banke podrejene banke ali kreditne institucije drugih držav članic, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi, če je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij druge države članice.

(3) Če sta istemu nadrejenemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu Republike Slovenije, EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu podrejeni dve ali več drugih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic vključno z banko, je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

– če je v skupini samo banka ali

– če je v skupini več podrejenih kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah vključno z banko in je bilančna vsota banke večja od bilančnih vsot drugih podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic.

(4) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, kadar se zahteva konsolidacija na podlagi tretjega ali šestega odstavka 18. člena Uredbe 575/2013/EU in je bilančna vsota banke največja.

(5) Ne glede na določbe prve in druge alineje 2. točke prvega odstavka v povezavi z drugim odstavkom, druge alineje tretjega odstavka in četrtega odstavka tega člena je Banka Slovenije pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primeru, ko je v skladu s tem zakonom pristojna za nadzor ene ali več podrejenih bank v skupini in je seštevek bilančnih vsot teh nadzorovanih bank večji od bilančne vsote podrejenih bank ali kreditnih institucij drugih držav članic v skupini, ki jih nadzira kateri koli drug pristojni organ.

(6) Banka Slovenije je pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi tudi v primerih, ko je odgovornost za tak nadzor prevzela na podlagi dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki bi bil sicer pristojen in odgovoren za ta nadzor, pri tem pa se upoštevajo merila in postopek iz 325. člena tega zakona.

(7) Ne glede na določbe tega člena Banka Slovenije ni pristojna in odgovorna za nadzor na konsolidirani podlagi:

1. če ima nadrejeni finančni holding Republike Slovenije, ali nadrejeni mešani finančni holding Republike Slovenije, ali EU nadrejeni finančni holding, ali EU nadrejeni mešani finančni holding položaj investicijskega podjetja in

2. če v skupini ni podrejene banke.

(8) Finančni holdingi in mešani finančni holdingi, ki so odobreni v skladu s 83. členom tega zakona in imajo kot svojo podrejeno družbo banko, so vključeni v konsolidirani nadzor Banke Slovenije, razen če zakon določa drugače.

325. člen

(prenos pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije lahko v dogovoru s pristojnimi organi držav članic prenese svoje pristojnosti in odgovornosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz drugega, tretjega ali četrtega odstavka prejšnjega člena na pristojni organ države članice sedeža posamezne druge podrejene banke, če je to ustrezno ob upoštevanju dejavnosti bank v drugih državah članicah.

(2) Pred sprejemom odločitve iz prejšnjega odstavka mora dati Banka Slovenije EU nadrejeni banki, EU nadrejenemu finančnemu holdingu, EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu oziroma podrejeni banki z največjo bilančno vsoto možnost, da se o tem izjavi.

(3) Banka Slovenije obvesti Komisijo in Evropski bančni organ o vsakem prenosu pristojnosti za nadzor na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena.

326. člen

(dodatne naloge nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Če je Banka Slovenije v skladu s 324. členom tega zakona konsolidacijski nadzornik, mora poleg splošnih nalog nadzora opravljati tudi naslednje naloge:

1. usklajevati zbiranje in posredovanje ključnih informacij med pristojnimi organi, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi v času rednega poslovanja in v kriznih razmerah;

2. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora v času rednega poslovanja, vključno z izvajanjem nadzora na konsolidi-

rani podlagi z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi;

3. načrtovati in usklajevati izvajanje nadzora z drugimi pristojnimi organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, in po potrebi s centralnimi bankami ESCB pri pripravah na krizne razmere in v kriznih razmerah, vključno z neugodnim razvojem v bankah ali na finančnih trgih, z uporabo obstoječih načinov obveščanja zaradi učinkovitega kriznega upravljanja.

(2) Načrtovanje in usklajevanje nalog nadzora iz 3. točke prejšnjega odstavka vključuje ukrepe iz 280. člena tega zakona in vzpostavitev vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za izračun kapitalske zahteve za operativno tveganje, pripravo skupnih ocen, izvajanje kriznih načrtov in obveščanje javnosti.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da drugi pristojni organi, ki sodelujejo v nadzoru na konsolidirani podlagi, ne izvajajo svojih nalog nadzora v obsegu iz prvega odstavka tega člena ali če z njo ne sodelujejo v obsegu, ki je potreben za ustrezno opravljanje nalog nadzora iz prvega odstavka tega člena, lahko zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice in Banka Slovenije ugotovi, da ta organ ne opravlja ustrezno nalog nadzora na konsolidirani podlagi iz prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu in zahteva njegovo pomoč v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(5) Banka Slovenije lahko zahteva predložitev finančnih in drugih poročil v zvezi s skupino oziroma bančno skupino ter določi podrobnejšo vsebino, način in roke za predložitev poročil.

327. člen

(sodelovanje z drugimi pristojnimi organi pri skupnih odločitvah)

(1) Pri nadzoru na konsolidirani podlagi si mora Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik skupaj z drugimi sodelujočimi pristojnimi organi za nadzor podrejenih družb držav članic EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga prizadevati za sprejem skupne odločitve o:

1. oceni ustrezne ravni kapitala na konsolidirani podlagi za skupino, upoštevaje njen finančni položaj in profil tveganosti ter zahtevane ravni kapitala na podlagi 203. člena in 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, za vsak subjekt v skupini in na konsolidirani podlagi;

2. ukrepih za obravnavo pomembnih zadev in ugotovitev v zvezi z nadzorom likvidnosti, upoštevaje ustreznost organizacije in upravljanje likvidnostnega tveganja iz pododdelka 6.3.5. tega zakona ter posebnih zahtev za posamezno banko glede likvidnosti v skladu s četrtim odstavkom 280. člena tega zakona;

3. kakršnih koli napotkih o dodatno potrebnem kapitalu iz 204. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije si mora skupaj z drugimi pristojnimi organi prizadevati, da bi bila skupna odločitev sprejeta:

1. v primeru iz 1. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 203. členom tega zakona oziroma 104a členom Direktive 2013/36/EU;

2. v primeru iz 2. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno profila likvidnostnega tveganja skupine v skladu s pododdelkom 6.3.5 tega zakona ter četrtim odstavkom 280. člena tega zakona oziroma 86. in 105. členom Direktive 2013/36/EU;

3. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: v štirih mesecih od predložitve poročila konsolidacijskega nadzornika drugim pristojnim organom, ki vsebuje oceno tveganj skupine v skladu z 204. členom tega zakona oziroma 104b členom Direktive 2013/36/EU.

(3) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena vsebuje poleg ocene tveganj skupine oziroma ocene profila likvidnostnega tveganja skupine iz prejšnjega odstavka tudi ocene tveganj podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi.

(4) Obrazloženo skupno odločitev iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki.

(5) Banka Slovenije lahko na lastno pobudo ali v primeru nestrinjanja na zahtevo katerega koli drugega pristojnega organa, ki je vključen v nadzor na konsolidirani podlagi, v zvezi s skupno odločitvijo iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena ali odločitvijo pristojnega organa v skladu s šestim ali sedmim odstavkom tega člena do izteka roka iz drugega odstavka tega člena oziroma v vsakem primeru pred sprejetjem odločitve pristojnega organa predloži Evropskemu bančnemu organu zahtevo v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(6) Konsolidacijski nadzornik sam sprejme odločitev na konsolidirani podlagi, če:

1. skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena ali

2. Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od prejema predložitve zadeve iz prejšnjega odstavka.

(7) Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom, pri tem po presoji upošteva ocene tveganosti podrejenih družb, ki jih izdelajo sodelujoči pristojni organi. Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik svojo odločitev pisno obrazloži in posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo ocene tveganosti podrejenih družb, ki so jih izdali sodelujoči pristojni organi, ter stališča Banke Slovenije o mnenjih in pomislekih drugih pristojnih organov.

(8) Če je banka del skupine, nad katero izvaja nadzor pristojni organ druge države članice kot konsolidacijski nadzornik, Banka Slovenije sama sprejme odločitev iz prvega odstavka tega člena na posamični ali subkonsolidirani podlagi za banko, ki je podrejena EU nadrejeni banki ali EU nadrejenemu finančnemu holdingu ali EU nadrejenemu mešanemu finančnemu holdingu, z upoštevanjem skupne odločitve oziroma mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika, kadar skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta v roku iz drugega odstavka tega člena. Banka Slovenije to odločitev pisno obrazloži in posreduje banki ter konsolidacijskemu nadzorniku. Obrazložitev mora obsegati podrobne razloge za odločitev, ki upoštevajo tudi stališča Banke Slovenije do mnenj in pomislekov konsolidacijskega nadzornika.

(9) Če je vložena zahteva iz petega odstavka tega člena, Banka Slovenije prekine postopek odločanja iz sedmega ali osmega odstavka tega člena do odločitve Evropskega bančnega organa. Če slednji na podlagi tretjega odstavka 19. člena Uredbe 1093/2010/EU sprejme svojo odločitev o zadevi, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi sedmega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Obrazloženo odločitev Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik posreduje EU nadrejeni banki in sodelujočim pristojnim organom oziroma podrejeni banki in konsolidacijskemu nadzorniku, če je Banka Slovenije sodelujoči pristojni organ.

(10) Banka Slovenije kot sodelujoči pristojni organ pri izvajanju nadzora nad banko na posamični ali subkonsolidirani podlagi upošteva skupno odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev konsolidacijskega nadzornika iz šestega odstavka tega člena kot dokončno.

(11) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ter odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posodobi enkrat na leto. Posodobitev odločitve Banka Slovenije zagotovi tudi, kadar organ, pristojen za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali

EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, pri Banki Slovenije kot konsolidacijskem nadzorniku vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev odločitve. V primeru iz prejšnjega stavka lahko posodobitev odločitve temelji na dvostranskem dogovoru med Banko Slovenije in pristojnim organom, ki je vložil zahtevo.

(12) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, lahko Banka Slovenije pri tem organu vloži pisno in utemeljeno zahtevo za posodobitev skupnih odločitev iz prvega odstavka tega člena.

328. člen

(kolegij pristojnih organov in sodelovanje Banke Slovenije v kolegiju)

(1) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik na podlagi pisnega dogovora iz 331. člena tega zakona s sodelujočimi pristojnimi organi držav članic ustanovi kolegij pristojnih organov (v nadaljnjem besedilu: kolegij) z namenom učinkovitega sodelovanja pri izvajanju nalog iz 326., 327. in 329. člena tega zakona.

(2) Kolegij zagotavlja konsolidacijskemu nadzorniku in drugim sodelujočim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti, zlasti za:

1. izmenjavo informacij med člani kolegija, vključno z Evropskim bančnim organom, v skladu z 21. členom Uredbe 1093/2010/EU;

2. pripravo dogovorov o dodelitvi nalog in prenosu odgovornosti med člani kolegija;

3. določanje načrta nadzorniških pregledov na podlagi ocene tveganosti bančne skupine;

4. preprečevanje in odpravljanje podvajanja nadzorniških zahtev, vključno z zahtevami po informacijah iz 330. člena in tretjega odstavka 332. člena tega zakona za povečanje učinkovitosti nadzora;

5. dosledno uporabo bonitetnih zahtev iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU za vse osebe v bančni skupini brez poseganja v izvrševanje opcij in diskrecijskih pravic, ki izhajajo iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU;

6. izvajanje nalog iz 3. točke prvega odstavka 326. člena tega zakona ob upoštevanju dela drugih forumov, ki bi bili lahko ustanovljeni za ta namen.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik za lažje izvajanje nalog iz prvega odstavka 326. člena, prvega odstavka 329. člena in prvega odstavka 331. člena tega zakona ustanovi kolegij tudi, kadar imajo vse čezmejne podrejene družbe EU nadrejene banke, EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga sedež v tretjih državah, pod pogojem, da za sodelujoče pristojne organe iz tretjih držav veljajo zahteve glede zaupnosti, enakovredne tistim iz 14., 15., 16. in 20. člena tega zakona in po potrebi 76. in 81. člena Direktive 2015/65/EU.

(4) V kolegiju lahko sodelujejo pristojni organi, odgovorni za nadzor podrejenih družb EU nadrejene banke ali EU nadrejenega finančnega holdinga ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga, in pristojni organi države članice, v kateri imajo sedež pomembne podružnice banke iz 319. člena tega zakona, in po potrebi centralne banke ESCB ter pristojni organi tretjih držav (člani kolegija), če zanje velja obveznost varovanja zaupnih informacij, enakovredna obveznosti iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(5) V kolegiju lahko sodeluje pristojni organ države članice, v kateri ima sedež finančni holding ali mešani finančni holding, ki je pridobil odobritev v skladu s 83. členom tega zakona oziroma 21a členom Direktive 2013/36/EU.

(6) Kolegij iz prvega odstavka tega člena vodi Banka Slovenije, ki v zvezi s tem izvaja zlasti te dejavnosti:

1. odloča o udeležbi članov kolegija na posameznem sestanku in pri dejavnostih kolegija;

2. obvešča člane kolegija o sestankih in pomembnejših zadevah, ki bodo obravnavane, ter o odločitvah, sprejetih na sestankih kolegija, in izvedenih dejavnostih;

3. obvešča Evropski bančni organ o dejavnosti kolegija, tudi v kriznih razmerah, in mu predloži informacije, pomembne za približevanje nadzorniških praks.

(7) Banka Slovenije pri vodenju kolegija upošteva mogoč vpliv sprejetih odločitev na izvajanje nadzora drugih sodelujočih pristojnih organov, zlasti vpliv na stabilnost finančnega sistema v državah članicah teh pristojnih organov, še posebno v kriznih razmerah, poleg tega pa upošteva izvajanje obveznosti iz petega odstavka 314. člena tega zakona.

(8) Ustanovitev in delovanje kolegija ne vplivata na pristojnosti in odgovornosti Banke Slovenije po tem zakonu in Uredbi 575/2013/EU.

(9) Če je za ustanovitev kolegija kot konsolidacijski nadzornik pristojen pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije sodeluje v tem kolegiju na podlagi pisnega dogovora iz 331. člena tega zakona.

329. člen

(obvestilo in informacije v kriznih razmerah)

(1) Ob nastopu kriznih razmer, vključno z razmerami iz 18. člena Uredbe 1093/2010/EU, ali ob neugodnem razvoju na trgih, ki bi lahko ogrozil likvidnost trga in stabilnost finančnega sistema v katerikoli državi članici, v kateri so osebe bančne skupine ali pomembne podružnice iz 313. člena tega zakona, vključene v to skupino, Banka Slovenije z upoštevanjem 19. člena tega zakona kot konsolidacijski nadzornik takoj, ko je mogoče, pošlje obvestilo in informacije o tem Evropskemu bančnemu organu, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, pristojnim organom držav članic, udeleženim pri nadzoru te skupine, in naslednjim organom vsake od teh držav članic, kadar so informacije pomembne:

1. centralnim bankam ESCB, kadar so informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, nadzorom plačil, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter varovanjem stabilnosti finančnega sistema;

2. ministrstvom, pristojnim za finance, oziroma državnim organom drugih držav članic, pristojnim za izvrševanje zakonov na področju nadzora nad kreditnimi institucijami, finančnimi institucijami, investicijskimi podjetji ali zavarovalnicami.

(2) Če je konsolidacijski nadzornik pristojni organ druge države članice, Banka Slovenije ob nastopu kriznih razmer iz prejšnjega odstavka takoj, ko je mogoče, o tem obvesti konsolidacijskega nadzornika in druge pristojne organe držav članic, ki so udeleženi pri nadzoru te bančne skupine na konsolidirani podlagi ali na subkonsolidirani podlagi, in Evropski bančni organ.

330. člen

(pridobivanje informacij od drugih pristojnih organov)

Če Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik potrebuje informacije o bančni skupini, ki so bile že posredovane drugemu pristojnemu organu, mora, če je to mogoče, te informacije pridobiti od tega pristojnega organa z namenom preprečiti podvajanje poročanja bank različnim pristojnim organom, ki sodelujejo pri nadzoru.

331. člen

(dogovori s pristojnimi organi o sodelovanju pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Z namenom zagotoviti učinkovit nadzor na konsolidirani podlagi Banka Slovenije z drugimi pristojnimi organi, udeleženimi pri tem nadzoru, sklene ustrezne pisne dogovore o usklajevanju in sodelovanju.

(2) Z dogovori iz prejšnjega odstavka se lahko določijo dodatne naloge konsolidacijskemu nadzorniku in postopki za

sprejemanje odločitev ter sodelovanja z drugimi pristojnimi organi.

(3) Banka Slovenije lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora prenese pristojnost in odgovornosti za nadzor nad podrejeno banko pristojnemu organu druge države članice, ki je izdal dovoljenje in nadzoruje nadrejeno banko države članice, tako da slednja prevzame odgovornost za nadzor te podrejene banke.

(4) Če je Banka Slovenije pristojna za nadzor nad nadrejeno banko, lahko v skladu z 28. členom Uredbe 1093/2010/EU na podlagi dvostranskega dogovora s pristojnim organom druge države članice, ki je pristojen za nadzor nad podrejeno družbo, prevzame pristojnost in odgovornosti za nadzor podrejene družbe in o tem obvesti Evropski bančni organ.

(5) Banka Slovenije sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena za namene nadzora na konsolidirani podlagi v zvezi z odobrenim finančnim holdingom oziroma mešanim finančnim holdingom s:

1. pristojnim organom druge države članice, kjer je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga;

2. konsolidacijskim nadzornikom, če je sedež odobrenega finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga v Republiki Sloveniji, vendar Banka Slovenije ni konsolidacijski nadzornik.

(6) Kadar je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik skupine z nadrejenim mešanim finančnim holdingom, vendar ni koordinator v skladu z zakonom, ki ureja finančne konglomerate, Banka Slovenije sodeluje s koordinatorjem za namene uporabe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani podlagi ter za učinkovito sodelovanje z njim sklene dogovor iz prvega odstavka tega člena.

332. člen

(izmenjava informacij s pristojnimi organi držav članic pri nadzoru na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije sodeluje s pristojnimi organi drugih držav članic v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi in z upoštevanjem 23. člena tega zakona tem organom posreduje zlasti informacije o:

1. pravni strukturi skupine in njeni strukturi upravljanja, vključno z organizacijsko strukturo, ki zajema vse nadzorovane subjekte, nenadzorovane subjekte, nenadzorovane podrejene družbe in pomembne podružnice, ki pripadajo skupini, ter nadrejene osebe z opisom ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona, ureditve glede razmerij tesne povezanosti in ureditve upravljanja v podrejenih družbah v skladu s četrtim odstavkom 154. člena tega zakona ter navedbo vseh pristojnih organov nadzorovanih subjektov v skupini;

2. postopkih zbiranja informacij od institucij v skupini in preverjanja pravilnosti teh informacij;

3. neugodnih dogajanjih v banki ali drugih osebah v skupini, ki lahko resno vplivajo na druge banke v skupini;

4. pomembnih ukrepih, ki jih je izrekla banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala iz 1. točke drugega odstavka 280. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje.

(2) Če Banka Slovenije, kadar je odgovorna za nadzor banke, ki jo obvladuje EU nadrejena kreditna institucija, potrebuje informacije glede uporabe pristopov in metodologij iz tega zakona in Uredbe 575/2013/EU, preden naslovi na banko zahtevo za predložitev teh informacij, preveri, ali je to mogoče, ali so te informacije dostopne pri konsolidacijskem nadzorniku.

(3) Če konsolidacijski nadzornik ali pristojni organ druge države članice Banki Slovenije ne zagotovi vseh bistvenih informacij iz prvega odstavka tega člena oziroma se na zahtevo po zagotovitvi teh informacij ne odzove v razumnem roku, lahko Banka Slovenije to zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

333. člen

(posvetovanje s pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije se mora pred posamezno odločitvijo, ki je pomembna tudi za opravljanje nalog nadzora drugih pristojnih organov držav članic, z njimi posvetovati o:

1. spremembah delničarske, organizacijske ali upravljavske strukture banke v skupini, za katere je treba pridobiti dovoljenje pristojnega organa;

2. pomembnih ukrepih, ki jih namerava izreči banki, vključno z zahtevo za zagotovitev kapitala na podlagi zahteve iz tretjega odstavka 280. člena tega zakona, in o vzpostavitvi vsake omejitve za uporabo naprednega pristopa za operativno tveganje v skladu z drugim odstavkom 312. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) V primerih iz 2. točke prejšnjega odstavka se mora Banka Slovenije vedno posvetovati s konsolidacijskim nadzornikom.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena se Banka Slovenije ni dolžna predhodno posvetovati, če je izvedba ukrepa nujna ali če bi postopek posvetovanja lahko ogrozil učinkovitost predvidenih ukrepov. V teh primerih mora Banka Slovenije obvestiti pristojni organ države članice nemudoma po sprejetju ukrepa.

334. člen

(obveznosti podrejenih družb in nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga glede nadzora na konsolidirani podlagi)

(1) Podrejene družbe morajo nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(2) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora svoji podrejeni banki posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi.

(3) Če nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding banki ne posreduje informacij iz prejšnjega odstavka, mora banka o tem takoj obvestiti Banko Slovenije.

(4) Podrejene družbe in nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor na konsolidirani podlagi, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena.

(5) Obveznosti iz prvega do četrtega odstavka tega člena obstajajo tudi, če nadrejena banka, nadrejeni finančni holding, nadrejeni mešani finančni holding ali banka, ki je podrejena nadrejenemu finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, nima sedeža v Republiki Sloveniji.

(6) Družba, ki je podrejena banki, finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, vendar ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga, mora pristojnemu organu, pristojnemu za nadzor na konsolidirani podlagi te banke, finančnega holdinga oziroma mešanega finančnega holdinga:

1. na njegovo zahtevo posredovati vse informacije, potrebne za nadzor posameznih bank v bančni skupini;

2. omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnje točke.

(7) Če je družba iz prejšnjega odstavka zavarovalnica ali investicijsko podjetje, se pridobivanje oziroma preverjanje informacij lahko opravi tudi po postopku sodelovanja z nadzornimi organi iz 339. člena tega zakona.

(8) Če ima družba iz šestega odstavka tega člena sedež v drugi državi članici, se pregled poslovanja iz 2. točke šestega odstavka tega člena lahko opravi tudi na način iz 341. člena tega zakona.

(9) V primeru podrejene banke, ki ni vključena v nadzor na konsolidirani podlagi v skladu z enim od primerov iz 19. člena Uredbe 575/2013/EU, lahko Banka Slovenije od nadrejene osebe zahteva informacije, ki bi olajšale nadzor nad to podrejeno banko.

335. člen

(izpolnjevanje obveznosti na konsolidirani podlagi v zvezi z mešanim finančnim holdingom)

(1) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in ZFK, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik po posvetovanju z drugimi pristojnimi ali nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor podrejenih oseb, za ta mešani finančni holding uporabi samo ustrezne določbe ZFK.

(2) Če za mešani finančni holding veljajo enakovredne določbe po tem zakonu in zakonu, ki ureja zavarovalništvo, zlasti glede nadzora nad upravljanjem tveganj, lahko Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik v dogovoru z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalniške skupine, za ta mešani finančni holding uporabi samo določbe tega zakona, ki veljajo za bančni sektor kot najpomembnejši v finančnem sektorju finančnega konglomerata, kot je opredeljen v 9. in 10. členu ZFK.

(3) Banka Slovenije kot konsolidacijski nadzornik obvesti Evropski bančni organ in Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine o sklepih, sprejetih na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena.

336. člen

(obveznosti mešanega poslovnega holdinga in njegovih podrejenih družb glede nadzora)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, morajo mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe podrejenim bankam oziroma Banki Slovenije in drugim pristojnim organom posredovati vse informacije, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank.

(2) Nadrejeni mešani poslovni holding in njegove podrejene družbe morajo Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, pristojnemu in odgovornemu za nadzor podrejenih bank, omogočiti, da opravi pregled poslovanja zaradi preveritve informacij iz prejšnjega odstavka.

(3) V primeru, ko ima mešani poslovni holding ali ena od njegovih podrejenih družb sedež v drugi državi članici, se preverjanje informacij opravi v skladu s 341. členom tega zakona.

337. člen

(nadzor nad posli med mešanim poslovnim holdingom in podrejenimi družbami)

(1) Če je družba, ki je nadrejena eni ali več bankam, mešani poslovni holding, je Banka Slovenije v okviru svojih pristojnosti in odgovornosti za nadzor nad temi bankami pristojna in odgovorna tudi za nadzor nad posli med temi bankami in mešanim poslovnim holdingom ter njegovimi drugimi podrejenimi družbami.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka mora banka vzpostaviti in dosledno uresničevati primerne notranje postopke za upravljanje tveganj in mehanizme notranjih kontrol, vključno z zanesljivimi postopki poročanja ter računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov z njenim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami.

(3) Banka mora Banki Slovenije poročati o vseh pomembnih poslih z mešanim poslovnim holdingom in njegovimi drugimi podrejenimi družbami, ki niso vključeni v poročanje na podlagi 394. člena Uredbe 575/2013/EU.

(4) Banka Slovenije lahko podrobneje predpiše način, vsebino in pogostost poročanja iz prejšnjega odstavka.

338. člen

(izmenjava informacij za namen nadzora na konsolidirani podlagi)

Če imata nadrejena družba in katerakoli banka, ki ji je podrejena, sedeža v različnih državah članicah, si mora Banka Slovenije s pristojnimi organi teh držav članic izmenjevati vse pomembne informacije, ki lahko omogočijo izvajanje nadzora na konsolidirani podlagi ali k temu pripomorejo.

339. člen

(sodelovanje med nadzornimi organi, če je ena od podrejenih družb zavarovalnica ali investicijsko podjetje)

(1) Če banka, finančni holding, mešani finančni holding ali mešani poslovni holding obvladuje eno ali več podrejenih družb, ki imajo položaj zavarovalnice ali druge družbe za investicijske storitve, ki so pridobile dovoljenje za opravljanje storitev, Banka Slovenije sodeluje tudi z nadzornimi organi, pristojnimi za nadzor teh družb.

(2) Banka Slovenije si mora z nadzornimi organi iz prejšnjega odstavka izmenjevati vse informacije, ki lahko olajšajo njihove naloge in jim omogočijo nadzor nad poslovanjem in splošnim finančnim položajem družb, ki jih nadzorujejo.

(3) Če je mešani poslovni holding ali njegova podrejena družba zavarovalnica, se pregled poslovanja iz drugega odstavka 336. člena tega zakona lahko opravi v sodelovanju z nadzornim organom, pristojnim za nadzor zavarovalnice.

340. člen

(seznam nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov)

Banka Slovenije oblikuje sezname nadrejenih finančnih holdingov ali nadrejenih mešanih finančnih holdingov Republike Slovenije iz 11. člena Uredbe 575/2013/EU ter jih pošlje pristojnim organom drugih držav članic, Evropskemu bančnemu organu in Komisiji.

341. člen

(pregled poslovanja zaradi preveritve informacij)

(1) Če želi Banka Slovenije zaradi nadzora, za katerega je pristojna in odgovorna po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU, preveriti informacije, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 336. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, zaprosi pristojni organ te druge države članice, da opravi pregled poslovanja te družbe zaradi preveritve teh informacij ali da ji omogoči, da sama opravi tak pregled poslovanja.

(2) Pristojni organ, pristojen in odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi ali za nadzor nad banko države članice, lahko na območju Republike Slovenije za namen preveritve informacij, ki se nanašajo na banko, finančni holding, mešani finančni holding, finančno institucijo, družbo za pomožne bančne storitve, mešani poslovni holding ali podrejeno družbo iz prvega odstavka 336. člena tega zakona, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, opravi pregled poslovanja te družbe. O nameravanem pregledu poslovanja iz prejšnjega stavka mora pristojni organ države članice predhodno obvestiti Banko Slovenije, ki se lahko pregleda udeleži.

(3) V primeru iz prejšnjega odstavka ima pristojni organ države članice oziroma osebe, ki jih pooblasti, enake pristojnosti kot Banka Slovenije na podlagi 278. člena tega zakona.

(4) Na zaprosilo pristojnega organa države članice mora Banka Slovenije opraviti pregled poslovanja družbe iz drugega odstavka tega člena. Pristojni organ države članice se lahko, če tako zahteva, udeleži pregleda iz prejšnjega stavka.

342. člen

(upravljalni organ nadrejenega finančnega holdinga ali nadrejenega mešanega finančnega holdinga)

(1) Nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding mora zagotoviti, da njegov upravljalni organ izpolnjuje pogoje iz 40. in 55. člena tega zakona.

(2) Prejšnji odstavek se v primeru, da nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding nima upravljalnega organa v smislu 32. točke prvega odstavka 7. člena tega zakona, smiselno uporablja za poslovodstvo oziroma osebe, ki dejansko vodijo finančni holding ali mešani finančni holding.

343. člen

(nadzor, če ima nadrejena oseba sedež v tretji državi)

(1) Če banka, ki je podrejena drugi banki ali finančnemu holdingu ali mešanemu finančnemu holdingu, ki ima sedež v tretji državi, ni subjekt nadzora na konsolidirani podlagi, za katerega je pristojna in odgovorna Banka Slovenije po 324. členu tega zakona ali pristojni organ druge države članice, mora Banka Slovenije bodisi na zahtevo nadrejene osebe ali druge nadzorovane osebe v bančni skupini bodisi na lastno pobudo preveriti, ali je ta banka predmet nadzora na konsolidirani podlagi, ki ga opravlja pristojni organ te tretje države in ki je enakovreden nadzoru na konsolidirani podlagi po tem zakonu in 2. poglavju II. naslova 1. dela Uredbe 575/2013/EU.

(2) Pri preverjanju po prejšnjem odstavku mora Banka Slovenije upoštevati morebitne splošne usmeritve glede ureditve razmerij v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi z nadzornimi organi tretje države, ki jih izda Evropski bančni odbor, in se o tem posvetovati z Evropskim bančnim organom in z drugimi pristojnimi organi držav članic, ki so vključeni v nadzor oseb v skupini.

(3) Če takega enakovrednega nadzora na konsolidirani podlagi v tretji državi ni, se za banko iz prvega odstavka tega člena smiselno uporabijo določbe tega zakona in Uredbe 575/2013/EU ali Banka Slovenije določi in uporabi druge ustrezne nadzorne postopke in ukrepe, ki lahko dosežejo namen nadzora banke na konsolidirani podlagi. Banka Slovenije lahko zlasti zahteva, da se ustanovi finančni holding ali mešani finančni holding s sedežem v Evropski uniji, in uporabi pravila o konsolidiranem nadzoru za konsolidirani položaj tega finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga.

(4) O nadzornih postopkih in ukrepih iz prejšnjega odstavka se mora po predhodnem posvetovanju z drugimi pristojnimi organi držav članic, vključenimi v nadzor, strinjati pristojni organ države članice, ki bi bil odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi.

(5) O nadzornih postopkih in ukrepih iz tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije obvesti druge sodelujoče pristojne organe držav članic, Evropski bančni organ in Komisijo.

344. člen

(izključitev odgovornosti za nadzor na posamični podlagi)

Nobena pristojnost Banke Slovenije, določena v tem oddelku, v razmerju do finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga, finančnih institucij, družb za pomožne storitve ali drugih družb, ki niso banke, ne pomeni, da je Banka Slovenije odgovorna za nadzor te družbe na posamični podlagi.

10.4. **Nadzor nad drugimi osebami**

345. člen

(odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti sprejemanja depozitov od javnosti in drugih dejavnosti kot banka)

(1) Če oseba v nasprotju s prepovedjo, določeno v 112. členu tega zakona, sprejema depozite od javnosti, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti).

(2) Banka Slovenije lahko še pred izdajo odredbe o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti opravi pregled poslovnih knjig in druge dokumentacije osebe, opravi pregled poslovanja in zbere druge dokaze o tem, ali oseba zbira depozite od javnosti. Za zbiranje informacij ter pregled poslovanja pravne osebe se smiselno uporabljajo določbe 270. do 277. člena tega zakona.

(3) V odredbi o prenehanju sprejemanja depozitov od javnosti Banka Slovenije osebi naloži, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni, predloži poročilo, v katerem opiše ukrepe, ki jih je opravila v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti, ter v katerem se oseba lahko izjavi o utemeljenosti razlogov za izdajo odredbe. Oseba mora poročilu priložiti dokaze, iz katerih izhaja, da je opravila ukrepe v zvezi s prenehanjem zbiranja depozitov od javnosti.

(4) Če se oseba, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, pri opravljanju dejavnosti predstavlja kot banka in ne gre za primer iz drugega odstavka 27. člena tega zakona, ji Banka Slovenije izda odredbo, s katero ji naloži, da preneha s tem ravnanjem (v nadaljnjem besedilu: odredba o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka).

(5) Za odredbo o prenehanju opravljanja dejavnosti kot banka se smiselno uporabljata drugi in tretji odstavek tega člena.

(6) Če Banka Slovenije v zvezi z osebo, ki ni pridobila dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, ugotovi okoliščine iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, vendar je ta oseba kršitve odpravila pred izdajo odredbe iz prvega ali četrtega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije pod pogoji iz osmega odstavka tega člena izda ugotovitveno odločbo, s katero ugotovi, da je kršila določbe tega zakona in da je ugotovljeno kršitev odpravila.

(7) Banka Slovenije izda ugotovitveno odločbo iz prejšnjega odstavka, če lahko glede na naravo in pomen kršitev iz prvega oziroma četrtega odstavka tega člena za zagotavljanje pravne varnosti in zaščite deponentov izdaja takšne odločbe in objava informacij na podlagi 310. člena tega zakona pomembno prispeva k izboljšanju praks upravljanja bank in k preprečevanju ravnanj, ki pomenijo kršitev dolžnosti članov upravljalnih organov bank.

(8) Banka Slovenije pred izdajo ugotovitvene odločbe iz šestega odstavka tega člena kršitelja pisno obvesti o ugotovitvah v zvezi s kršitvami iz prvega ali četrtega odstavka tega člena in o nameri, da bo izdala ugotovitveno odločbo o odpravljenih kršitvah, ter ga pozove, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev o izdaji ugotovitvene odločbe o odpravi kršitev.

346. člen

(odločba o ugotovitvi razlogov za prisilno likvidacijo pravne osebe)

(1) Če pravna oseba ne ravna po odredbi iz prvega ali četrtega odstavka prejšnjega člena, izda Banka Slovenije odločbo, s katero ugotovi, da obstaja razlog za prisilno likvidacijo te osebe (v nadaljnjem besedilu: odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo). Banka Slovenije lahko izda odločbo iz prejšnjega stavka tudi, če pravna oseba pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali če kako drugače ovira opravljanje nadzora iz drugega odstavka prejšnjega člena.

(2) Odločba o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo mora biti obrazložena.

(3) Banka Slovenije na podlagi dokončne odločbe o ugotovitvi razloga za prisilno likvidacijo predlaga pristojnemu sodišču, da v skladu z zakonom, ki ureja prisilno prenehanje gospodarskih družb, zoper pravno osebo začne postopek prisilne likvidacije.

(4) Sodišče izda sklep o začetku postopka prisilne likvidacije pravne osebe na podlagi predloga Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek tega postopka v treh delovnih dneh od vložitve predloga.

(5) Proti sklepu o začetku postopka prisilne likvidacije iz prejšnjega odstavka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v postopku prisilne likvidacije, ki ga sodišče začne na njen predlog iz tretjega odstavka tega člena.

11. POGLAVJE: HRANILNICE

347. člen

(uporaba določb o bankah)

(1) Za hranilnice se uporabljajo določbe drugih poglavij tega zakona, ki se nanašajo na banke, če ni v tem poglavju drugače določeno.

(2) Hranilnica lahko opravljanje nalog notranjega revidiranja s pogodbo prenese na osebo, ki izpolnjuje pogoje za opravljanje teh nalog.

348. člen

(dejavnosti hranilnice)

Hranilnica sme začeti z opravljanjem poslov v tujih valutah, če pridobi dovoljenje za opravljanje teh poslov v skladu s tem zakonom.

349. člen

(ustanovni kapital)

Najnižji znesek ustanovnega kapitala hranilnice je 1.000.000 eurov.

12. POGLAVJE: IZVENSODNO REŠEVANJE SPOROV

350. člen

(reševanje sporov med ponudniki storitev in potrošniki)

(1) Banke morajo potrošnikom omogočiti izvensodno reševanje sporov v zvezi z bančnimi storitvami pred neodvisnim subjektom.

(2) Banka, ki pooblasti neodvisni subjekt za odločanje o sporih v skladu s prejšnjim odstavkom, na svojih spletnih straneh in v vseh prostorih, v katerih posluje s strankami, na vidnem mestu objavi informacijo o pooblaščeni instituciji za reševanje sporov, o obliki in sestavi organa, ki v okviru pooblaščenega subjekta odloča v sporu, in o načinu ter postopku odločanja tega organa.

13. POGLAVJE: POSTOPEK ODLOČANJA BANKE SLOVENIJE V POSAMIČNIH ZADEVAH IN POSTOPEK SODNEGA VARSTVA

13.1. **Splošne določbe**

351. člen

(uporaba določb o postopku)

(1) Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu in Uredbi 1024/2013/EU, ter opravlja procesna dejanja v postopkih, za katere je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, po postopku, določenem v 13. poglavju tega zakona, če ta zakon, Uredba 1024/2013/EU ali predpis, izdan na njeni podlagi, za posamezno vrsto postopka ne določa drugače.

(2) Če ni v tem zakonu drugače določeno, se za postopek odločanja Banke Slovenije uporabljajo določbe ZUP.

352. člen

(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 1024/2013/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje odločitve vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje iz 31. člena ZUP in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

353. člen

(izjave strank)

(1) Stranke dajejo svoje izjave pisno.

(2) V primeru iz drugega odstavka 356. člena tega zakona lahko stranke dajejo svoje izjave tudi ustno na obravnavi.

354. člen

(možnost izjave)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe, ki jo izda po uradni dolžnosti, stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah.

(2) Poziv iz prejšnjega odstavka mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od osmih dni;
3. pouk stranki, da mora izjavi priložiti listinske dokaze, če se nanje sklicuje, in da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(3) V izjavi lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu iz prvega odstavka tega člena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze izjavi priložiti.

(4) Če stranka izjavi ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(5) Po izteku roka za izjavo stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

355. člen

(vročanje)

(1) V postopkih po tem zakonu se vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščena za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave in članom nadzornega sveta banke se opravljajo z vročanjem banki. Šteje se, da je z vročitvijo banki opravljena tudi vročitev članom uprave oziroma članom nadzornega sveta.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

356. člen

(obravnava)

(1) Banka Slovenije obravnava zadeve brez naroka.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je treba zaslišati priče ali izvedence,
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi,
3. če je treba opraviti ustni razgovor po 43. členu tega zakona ali
4. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

357. člen

(odločanje)

(1) Banka Slovenije odloča v obliki odločb, sklepov in odredb (v nadaljnjem besedilu: akti).

(2) Z odločbo Banka Slovenije odloča o izdaji in odvzemu dovoljenj ter o drugih zadevah, razen o tistih, za katere zakon določa, da o njih odloča s sklepom ali z odredbo.

(3) S sklepom Banka Slovenije odloča o vprašanjih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi z izvedbo postopka.

(4) Akti Banke Slovenije morajo biti obrazloženi, če ta ali drug zakon ne določa drugače.

(5) Izrek akta iz prvega odstavka tega člena mora obsegati:

1. osebne podatke subjekta nadzora, ki je fizična oseba (osebno ime, EMŠO, če je fizična oseba tujec, pa njene rojstne podatke, državljanstvo, stalno oziroma začasno prebivališče), za pravno osebo pa naziv in sedež ter matično številko, če teh podatkov ni, pa podatke o subjektu nadzora, ki so bili navedeni oziroma ugotovljeni v postopku;

2. kratek opis dejstev in okoliščin, ki pomenijo kršitev predpisov iz drugega odstavka 9. člena tega zakona (kraj in čas storitve, način storitve ter odločilne okoliščine), z navedbo predpisa, ki določa obveznost ali zahtevo, ki je bila kršena.

(6) V obrazložitvi odločbe ali sklepa, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, je treba kratko navesti izjavo subjekta nadzora o dejanju, kadar je v skladu s tem zakonom subjekt pozvan, da poda izjavo, ter dejstva in dokaze, na katere je oprta odločitev.

(7) Pravni pouk obsega pouk o pravici do pravnega sredstva, roku in načinu vložitve ter navedbo organa, pri katerem se pravno sredstvo vloži.

358. člen

(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(2) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, ni pritožbe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje.

(4) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije v skladu s tem zakonom, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva).

359. člen

(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, odločbe, s katerimi se izreče globa ali določi denarna obveznost banke, pa postanejo izvršljive z njihovo pravnomočnostjo.

(2) Odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti.

360. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Subjekt nadzora ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Pravico iz prejšnjega odstavka ima tudi vsakdo drug, ki verjetno izkaže, da ima od tega pravno korist.

(3) Pregled in prepis dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahteva pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist ter predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni subjekt nadzora v predmetnem postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z zaupnostjo teh podatkov. Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke ter druge zaupne podatke iz prejšnjega stavka.

(5) Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov iz prejšnjega odstavka v obsegu, ki upošteva zakoniti interes oseb, ki niso subjekti nadzora v postopku Banke Slovenije. Pravica iz prvega in drugega odstavka tega člena ne vključuje pravice dostopa do zaupnih informacij, razen če so glede razkritja in uporabe zaupnih informacij osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjeni pogoji iz pododdelka 2.2.1. tega zakona.

(6) Če v zvezi z zahtevo subjekta nadzora ali druge osebe za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko subjekt nadzora ali druga oseba, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva po tem zakonu.

(7) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov in ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

13.2. **Postopek odločanja o izdaji dovoljenj in soglasij**

361. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe tega oddelka se uporabljajo v postopku odločanja o izdaji dovoljenj ali soglasij (v nadaljnjem besedilu: dovoljenja), o katerih na podlagi tega zakona in Uredbe 1024/2013/EU odloča Banka Slovenije, če ta zakon za posamezni postopek izdaje dovoljenja ne določa drugače.

(2) V postopku odločanja o izdaji dovoljenj se uporabljajo določbe oddelka 13.1. tega zakona, če ni v tem oddelku določeno drugače.

362. člen

(taksa za odločanje)

(1) Za odločanje o zahtevah za izdajo dovoljenj, ki se izdajo na podlagi tega zakona ali Uredbe 575/2013/EU in se vložijo pri Banki Slovenije, ter za odločanje o izdaji dovoljenj, ki jih Banka Slovenije izdaja po uradni dolžnosti, morajo vložniki oziroma prejemniki dovoljenj plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(2) Kadar je Banka Slovenije pristojna za posamezna dejanja v postopku odločanja o zadevah, za katere je na podlagi Uredbe 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka, Banka Slovenije s tarifo določi takso, ki jo za opravljena dejanja Banke Slovenije v tem postopku opravi Banka Slovenije.

363. člen

(udeleženci v postopku odločanja o zahtevi za izdajo dovoljenja)

(1) Stranka v postopku je vložnik zahteve za izdajo dovoljenja (v nadaljnjem besedilu: vložnik).

(2) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja banki lahko sodelujejo tudi člani nadzornega sveta banke ter imetniki kvalificiranih deležev, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta ali kvalificirani imetnik, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku.

(3) V postopku z zahtevo za izdajo dovoljenja članu uprave, članu nadzornega sveta ali imetniku kvalificiranega deleža lahko sodeluje tudi banka, (drug) član uprave, (drug) član nadzornega sveta in (drug) kvalificirani imetnik, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Oseba, ki je v skladu s tem zakonom upravičena sodelovati v postopku, lahko prisostvuje ali je seznanjena z dejanji v postopku, ni pa upravičena samostojno opravljati dejanj v postopku.

(4) Udeleženec v postopku izdaje dovoljenja je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz drugega in tretjega odstavka tega člena tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi predloga subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z izdajo dovoljenja prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje dovoljenja, lahko v postopku podaja pisne izjave, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj v postopku do izdaje odločbe o zahtevi za izdajo dovoljenja.

(5) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(6) Za osebe iz drugega do četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij ter zaupnih podatkov uporablja 360. člen tega zakona. Odločba ali sklep, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije, se tem osebam vroči na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

(7) Vsak stranka in udeleženec v postopku nosi svoje stroške postopka.

364. člen

(začetek postopka)

(1) Postopek odločanja Banke Slovenije se začne z vložitvijo zahteve za izdajo dovoljenja pri Banki Slovenije (v nadaljnjem besedilu: zahteva).

(2) Po uradni dolžnosti ali na predlog drugega pristojnega organa začne Banka Slovenije postopek za izdajo dovoljenja samo, kadar tako določa zakon, Uredba 575/2013/EU, Uredba 1024/2013/EU ali drug predpis Evropske unije.

365. člen

(vsebina zahteve)

(1) Zahteva za izdajo dovoljenja, ki se vloži pri Banki Slovenije, mora obsegati:

1. osebne podatke vložnika;
2. določen zahtevek za izdajo dovoljenja oziroma soglasja;
3. druge podatke, določene z zakonom, Uredbo 575/2013/EU ali Uredbo 1024/2013/EU in predpisi, izdanimi na njihovi podlagi.

(2) Zahtevi je treba priložiti listine, določene z zakonom ali uredbo Evropske unije, in druge listine, iz katerih izhaja utemeljenost zahtevka za izdajo dovoljenja, ter dokaz o plačilu takse za odločitev o zahtevi.

366. člen

(procesne predpostavke za odločanje)

(1) V postopku predhodnega preizkusa zahteve Banka Slovenije preizkusi, ali so izpolnjene naslednje procesne predpostavke za odločanje o zahtevi:

1. ali je zahtevo vložila upravičena oseba;
2. ali zahteva obsega podatke, ki jih mora obsegati;
3. ali so zahtevi priložene predpisane listine;
4. ali je zahtevi priložen dokaz o plačilu takse oziroma nadomestila za delo Banke Slovenije;
5. ali so izpolnjene druge procesne predpostavke, ki morajo biti izpolnjene za odločanje o vsaki vlogi.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti, s sklepom zavrže zahtevo.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da procesne predpostavke za odločanje o zahtevi niso izpolnjene in je pomanjkljivosti mogoče odpraviti, pozove vložnika, da pomanjkljivosti odpravi v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši kot 15 dni.

(4) Če vložnik pomanjkljivosti v roku, določenem s sklepom o odpravi pomanjkljivosti, ne odpravi, Banka Slovenije s sklepom zavrže zahtevo.

(5) Proti sklepu o odpravi pomanjkljivosti ni posebnega postopka sodnega varstva.

(6) Če se zahteva nanaša na izdajo dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali za združitev oziroma delitev, mora Banka Slovenije izdati sklep o odpravi pomanjkljivosti v dveh mesecih od prejema zahteve, v drugih primerih pa v enem mesecu od prejema zahteve.

367. člen

(izvajanje dokazov in odločanje)

(1) V postopku odločanja o zahtevi lahko Banka Slovenije izvede tudi dokaze, ki jih vložnik ni predlagal, če so ti potrebni za ugotovitev dejstev, ki so pomembna za odločitev o zahtevi. Pri tem lahko Banka Slovenije od vložnika zahteva, da ji:

1. v roku, ki ne sme biti krajši od osmih dni, predloži dodatne podatke oziroma listine;
2. omogoči, da opravi pregled njegovega poslovanja.

(2) Za pregled poslovanja iz 2. točke prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo 272. do 277. člen tega zakona.

(3) Banka Slovenije zavrne zahtevo, če vložnik:

1. v roku, določenem v zahtevi iz 1. točke prvega odstavka tega člena, Banki Slovenije ne predloži zahtevanih podatkov oziroma listin ali
2. odkloni zahtevo Banke Slovenije iz 2. točke prvega odstavka tega člena oziroma kako drugače ovira izvedbo pregleda poslovanja.

368. člen

(možnost izjave o zavrnitvi zahteve za izdajo dovoljenja)

(1) Če namerava Banka Slovenije zavrniti zahtevo za izdajo dovoljenja na podlagi dejstev ali dokazov, ki jih ni predlagal vložnik, mora pred izdajo odločbe o zavrnitvi zahteve vložniku dati možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembni za to odločitev.

(2) Za možnost izjave iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo prvi do peti odstavek 354. člena tega zakona, le da rok za izjavo stranke ne sme biti krajši od 15 dni.

369. člen

(rok za odločitev)

(1) Banka Slovenije mora o zahtevi za izdajo teh dovoljenj odločiti v šestih mesecih od prejema zahteve za izdajo dovoljenja:

1. za opravljanje bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev,
2. za združitev oziroma delitev.

(2) O zahtevi za izdajo drugih dovoljenj in soglasij mora Banka Slovenije odločiti v treh mesecih od prejema zahteve, razen če za odločanje o posameznem dovoljenju ali soglasju ta zakon, Uredba 575/2013/EU ali drug predpis izrecno določa drugačen rok.

(3) Če je Banka Slovenije pozvala stranko, naj odpravi pomanjkljivosti v skladu s šestim odstavkom 366. člena tega zakona, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena teče od trenutka, ko so bile pomanjkljivosti odpravljene.

(4) Če je Banka Slovenije pred iztekom roka iz prvega odstavka tega člena v skladu s prejšnjim členom vložnika pozvala, da se izjasni o razlogih za zavrnitev zahteve, rok iz prvega oziroma drugega odstavka tega člena ne teče od vročitve poziva do izteka roka za izjavo oziroma do prejema izjave, če je bila ta posredovana v roku, določenem s pozivom.

13.3. **Postopek nadzora**

13.3.1. *Splošne določbe*

370. člen

(uporaba določb)

(1) Določbe oddelka 13.3. tega zakona o postopku nadzora se uporabljajo v vseh postopkih nadzora, ki ga opravlja Banka Slovenije po tem ali drugem zakonu, če zakon za posamezen postopek nadzora ne določa drugače.

(2) V postopku nadzora se uporabljajo določbe oddelka 13.1. tega zakona, če ni v oddelku 13.3. tega zakona določeno drugače.

(3) V postopku nadzora se smiselno uporabljajo tretji odstavek 20. člena ter drugi in tretji odstavek 23. člena ZIN.

371. člen

(udeleženci postopka nadzora in postopka izdaje ukrepa nadzora)

(1) Stranka v postopku nadzora in v postopku izdaje ukrepa nadzora je subjekt nadzora, nad katerim Banka Slovenije opravlja nadzor v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU.

(2) V postopku nadzora nad banko lahko poleg stranke sodelujejo tudi član nadzornega sveta banke, če tako odloči Banka Slovenije, ker je sodelovanje nujno ali ustrezno za doseganje ciljev nadzora nad banko v skladu s tem zakonom in Uredbo 1024/2013/EU, in če na podlagi poziva Banke Slovenije ta oseba v določenem roku pisno potrdi svoje sodelovanje v postopku. Član nadzornega sveta, ki je v skladu s tem zakonom upravičen sodelovati v postopku nadzora, lahko prisostvuje ali je seznanjen z dejanji v postopku nadzora, podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičen samostojno opravljati dejanj v postopku nadzora.

(3) Udeleženec v postopku izdaje ukrepa nadzora Banke Slovenije je lahko poleg subjekta nadzora in oseb iz prejšnjega odstavka tudi oseba, ki jo Banka Slovenije na podlagi zahteve subjekta nadzora povabi k sodelovanju v postopku, če ugotovi, da utegne biti pravni interes te osebe z ukrepom nadzora prizadet. Oseba, ki je v skladu s tem odstavkom upravičena sodelovati v postopku izdaje ukrepa nadzora, lahko podaja pisne izjave in predlaga dokaze, ni pa upravičena samostojno opravljati drugih procesnih dejanj do izdaje akta Banke Slovenije, s katerim se izreče ukrep nadzora.

(4) V postopku nadzora in postopku izdaje ukrepa nadzora se glede udeležencev ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena ZUP.

(5) Za osebe iz drugega, tretjega in četrtega odstavka tega člena se glede pregleda dokumentov v zadevi in dostopa do zaupnih informacij in zaupnih podatkov uporablja 360. člen tega zakona. Akti, izdani v postopku izdaje ukrepa nadzora, se tem osebam vročijo na način, da se podatki in informacije, ki jih ta oseba ni upravičena pridobiti, prekrijejo.

372. člen

(vodenje postopka in izrekanje ukrepov nadzora)

(1) Banka Slovenije vodi postopek nadzora in izreka ukrepe nadzora po uradni dolžnosti.

(2) Banka Slovenije začne postopek nadzora nad drugo osebo iz 12. člena tega zakona na podlagi prijave tržnega inšpektorja oziroma drugega pristojnega državnega organa, po uradni dolžnosti pa takrat, kadar iz informacij, ki jih pridobi pri opravljanju nadzora nad bankami ali v zvezi z izvrševanjem drugih svojih pristojnosti, izhaja, da obstajajo razlogi za tak nadzor.

13.3.2. *Odredba*

373. člen

(uporaba določb o odredbi)

Določbe tega pododdelka se uporabljajo, kadar ta zakon določa, da Banka Slovenije odloča z odredbo.

374. člen

(vsebina odredbe)

Izrek odredbe mora obsegati:

1. določen opis kršitev, katerih odprava je z odredbo naložena;
2. rok, v katerem mora subjekt nadzora odpraviti kršitve in predložiti poročilo o odpravi kršitev;
3. način odprave kršitve, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži dodatne ukrepe, s katerimi se kršitve odpravijo na določen način;
4. listine oziroma dokaze o odpravi kršitev, kadar Banka Slovenije subjektu nadzora naloži, da o odpravi kršitev predloži določene listine oziroma druge dokaze.

375. člen

(ugovor proti odredbi)

(1) Proti odredbi ima subjekt nadzora in druga oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa nadzora, pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(2) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za odpravo kršitev, določen z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do vročitve odločbe o ugovoru.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve, če zaradi narave kršitve z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

376. člen

(razlogi za ugovor)

(1) Ugovor je dopusten, če:

1. kršitev, katere odprava je z odredbo naložena, ni podana;
2. dejanje oziroma opustitev, ki je bilo razlog za izdajo odredbe, nima znakov kršitve;
3. odredbe ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo;
4. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi;
5. je bila z odredbo naložena odprava kršitev osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna opravljati nadzora;
6. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje; ali
7. je podana kršitev pravil postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odredbe;
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
4. se odredbe ne da preizkusiti.

(3) Oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala v postopku izdaje ukrepa, ter upravičena oseba na podlagi drugega odstavka 375. člena tega zakona, lahko vloži ugovor zoper odredbo le, če je zaradi razlogov iz prvega odstavka tega člena prizadet njen pravni interes.

377. člen

(vsebina ugovora)

(1) Ugovor mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga;
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu;
3. razloge za ugovor;
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da kršitve, katerih odprava mu je bila z odredbo naložena, niso podane, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti ugovoru.

(4) Če subjekt nadzora ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so priloženi ugovoru.

(5) Po izteku roka za ugovor subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

378. člen

(meje preizkusa odredbe)

Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom in v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

379. člen

(odločanje o ugovoru)

(1) O ugovoru odloča Svet Banke Slovenije z odločbo.

(2) Pri odločanju o ugovoru lahko Svet Banke Slovenije ugovor završe ali zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(3) Svet Banke Slovenije ugovor završe, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

(4) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 2. ali 5. točke prvega odstavka 376. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(5) Če Svet Banke Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 3., 4., 6. ali 7. točke prvega odstavka 376. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

13.3.3. *Odvzem dovoljenja*

380. člen

(začetek postopka za odvzem dovoljenja)

(1) Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja, če iz podatkov, s katerimi razpolaga, izhaja utemeljen sum, da je podan kateri od razlogov za odvzem dovoljenja, določen s tem zakonom, razen če je za odločanje o odvzemu posameznega dovoljenja pri opravljanju nadzora nad banko v skladu z Uredbo 1024/2013/EU pristojna Evropska centralna banka.

(2) O začetku postopka za odvzem dovoljenja odloči Banka Slovenije z odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja).

(3) Odločba o začetku postopka za odvzem dovoljenja mora obsegati:

1. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za začetek postopka;

2. navedbo listin in drugih dokazov, na podlagi katerih je Banka Slovenije zaključila, da obstaja utemeljen sum iz prvega odstavka tega člena;

3. obrazložitev odločitve o začetku postopka.

(4) V odločbi o začetku postopka za odvzem dovoljenja Banka Slovenije določi tudi rok, ki ne sme biti krajši od 15 dni in ne daljši od 30 dni, šteto od dneva vročitve odločbe subjektu nadzora, v katerem se subjekt nadzora lahko izjavi o razlogih za začetek postopka (v nadaljnjem besedilu: izjava o razlogih za odvzem dovoljenja).

381. člen

(izjava o razlogih za odvzem dovoljenja)

(1) V izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja lahko subjekt nadzora navaja dejstva, iz katerih izhaja, da odvzem dovoljenja ni utemeljen, in predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se subjekt nadzora v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti izjavi.

(2) Če subjekt nadzora izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe tega zakona o nepopolnih vlogah, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva zgolj tiste dokaze, ki so izjavi priloženi.

(3) Po izteku roka za izjavo o razlogih za odvzem dovoljenja subjekt nadzora nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

382. člen

(odločanje o odvzemu dovoljenja)

(1) Banka Slovenije mora odločiti o odvzemu dovoljenja v 30 dneh od prejema izjave o razlogih za odvzem dovoljenja oziroma od izteka roka za tako izjavo.

(2) Banka Slovenije sme odločati o odvzemu dovoljenja samo zaradi tistih dejanj, ravnanj ali okoliščin, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, in samo na podlagi tistih listin in drugih dokazov, ki so bili navedeni v odločbi o začetku postopka in ki jih je izjavi o razlogih za odvzem dovoljenja priložil subjekt nadzora.

383. člen

(ustavitev postopka)

Banka Slovenije ustavi postopek za odvzem dovoljenja, če na podlagi dokazov iz drugega odstavka prejšnjega člena ugotovi, da dejanje, ravnanje oziroma okoliščine, zaradi katerih je izdala odločbo o začetku postopka za odvzem dovoljenja, nimajo znakov razloga za odvzem dovoljenja.

384. člen

(odločba o odvzemu dovoljenja)

(1) Izrek odločbe o odvzemu dovoljenja mora obsegati:

1. odločitev o odvzemu dovoljenja z navedbo številke in datuma izdaje dovoljenja;

2. firmo in sedež oziroma ime in priimek ter datum rojstva subjekta nadzora, ki mu je dovoljenje odvzeto;

3. določen opis dejanja, ravnanj ali okoliščin, ki so razlog za odvzem dovoljenja.

(2) Odločba o odvzemu dovoljenja mora biti obrazložena.

385. člen

(uporaba določb o postopku za odvzem dovoljenja)

Določbe tega pododdelka se smiselno uporabljajo tudi za:

1. postopek preklica pogojnega odvzema dovoljenja in

2. preklic soglasja, ki ga je izdala Banka Slovenije.

13.4. **Postopek sodnega varstva**

386. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Za postopek sodnega varstva proti odločbam, ki jih izda Banka Slovenije, se uporabljajo določbe ZUS-1, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov.

387. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo zoper akte, ki jih v postopku nadzora izda Banka Slovenije, lahko pod pogoji, določenimi v tem zakonu, vloži le subjekt nadzora.

(2) V postopku sodnega varstva po tem zakonu lahko stranka, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščencu, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

388. člen

(izpodbijanje aktov Banke Slovenije)

(1) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti z vložitvijo tožbe proti odločbi Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek proti naslednjim odločbam ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. proti odločbi, s katero Banka Slovenije začne postopek za odvzem dovoljenja;

2. proti odločbi, s katero Banka Slovenije odloči o ugovoru proti odredbi in ga završe, zavrne ali spremeni odredbo.

(3) Odločba iz 1. točke prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva proti odločbi o odvzemu dovoljenja.

(4) Odločba iz 2. točke drugega odstavka tega člena se lahko izpodbija s tožbo v postopku sodnega varstva zoper odločbo, s katero je Banka Slovenije zavrnila ugovor zoper odredbo.

(5) Postopek sodnega varstva je mogoče začeti zoper sklep, s katerim se konča postopek odločanja, začet na zahtevo stranke in v drugih primerih, ko ta zakon izrecno določa, da je zoper sklep dopusten poseben postopek sodnega varstva.

(6) Zoper odredbo, ki jo izda Banka Slovenije, ni posebnega postopka sodnega varstva.

389. člen

(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva po tem zakonu so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

390. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 15 dneh.

(2) Rok iz prejšnjega odstavka teče od vročitve odločbe. Če tožniku odločba ni bila vročena, teče rok iz prejšnjega odstavka od objave odločbe v skladu s 309. in 310. členom tega zakona.

(3) Tožba v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije ne zadrži izvršitve odločbe.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije po uradni dolžnosti s sklepom odloči, da se izvršitev odločbe, zoper katero se vložena tožba v postopku sodnega varstva, odloži. Zoper ta sklep ni sodnega varstva.

(5) Rok za odgovor na tožbo je 15 dni.

391. člen

(nova dejstva in dokazi)

Tožnik v postopku sodnega varstva ne more navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov, razen če izkaže, da jih brez svoje krivde ni mogel uveljaviti v postopku pred Banko Slovenije.

392. člen

(meje preizkusa)

(1) Sodišče preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, ki so navedeni v tožbi, pri tem pa pazi po uradni dolžnosti na bistvene kršitve določb postopka.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka izdaje odločbe Banke Slovenije se šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo odločbe;
2. subjektu nadzora ni bila dana možnost, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, pomembnih za izdajo odločbe, razen če zakon tako določa;
3. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora;
4. subjekta nadzora ni zastopal zakoniti zastopnik oziroma, če pooblaščenec ni imel ustreznega pooblastila;
5. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena; ali
6. se odločbe ne da preizkusiti.

393. člen

(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in Banko Slovenije ni sporno.

(2) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo. V tem primeru sodišče odloči na seji in pri tem upošteva dejansko stanje, ki je bilo ugotovljeno v postopku izdaje upravnega akta ter morebitna nova dejstva in dokaze, ki jih predložijo stranke in jih sodišče v skladu s tem zakonom lahko upošteva v skladu s 391. členom tega zakona.

394. člen

(odločitev sodišča)

Če je subjekt nadzora pretežno ali v celoti izvršil odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije, sodišče v primeru, ko v postopku sodnega varstva ugotovi razloge, zaradi katerih se izpodbijani akt lahko odpravi ali izreče za ničnega, izpodbijanega akta ne odpravi, ampak zgolj ugotovi njegovo nezakonitost.

14. POGLAVJE: IZVAJANJE IZREDNIH UKREPOV BANKE SLOVENIJE

395. člen

(uporaba predpisov glede izvajanja izrednih ukrepov)

Za izvajanje izrednih ukrepov za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema se uporabljajo določbe 7.7. oddelka Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2, 27/16 – ZSJV, 44/16 – ZRPPB), zakona, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, in tega zakona.

15. POGLAVJE: KAZENSKE DOLOČBE

396. člen

(globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. je pridobila dovoljenje ali soglasje, ki je določeno s tem zakonom ali Uredbo 575/2013/EU z navajanjem neresničnih podatkov ali na podlagi drugih zavajajočih ravnanj;
2. če v nasprotju s petim odstavkom 31. člena tega zakona opravlja storitve, ki jih ne sme opravljati;
3. kreditira oziroma daje jamstva za nakup delnic v nasprotju s prvim odstavkom 32. člena tega zakona;
4. ne vzpostavi ali ne izvaja ustrezne politike izbora kandidatov za člane upravljalnega organa v skladu z drugim odstavkom 35. člena tega zakona;
5. ni zagotovila, da nadzorni svet banke imenuje komisiji v skladu z 51. členom tega zakona ali delovanje teh komisij ni v skladu z 52., 53. ali 54. členom tega zakona;
6. je omogočila, da ena ali več oseb, ki ne izpolnjujejo pogojev, določenih s tem zakonom, opravlja funkcijo člana upravljalnega organa, tudi v njegovi nadzorni funkciji, ali višjega vodstva banke;
7. ne obvesti Banke Slovenije o spremembi deleža posameznega delničarja v skladu z 81. členom tega zakona;
8. vodi poslovne knjige, sestavlja knjigovodske listine, vrednoti knjigovodske postavke ali sestavlja poročila v nasprotju z drugim odstavkom 102. člena tega zakona;
9. ne poroča finančnih informacij v zvezi z računovodskim izkazi v skladu s tretjim odstavkom 103. člena tega zakona;
10. glede razkritja dodatnih informacij ne ravna v skladu s 104. členom tega zakona;
11. ne predloži letnega poročila, konsolidiranega letnega poročila, revizorjevega poročila ali dodatnega revizorjevega poročila v skladu s 105. členom tega zakona;
12. v rokih iz prvega oziroma tretjega odstavka 108. člena tega zakona na svojih uradnih spletnih straneh ne objavi letnega poročila oziroma konsolidiranega letnega poročila ali revizorjevega poročila o revidiranju letnega poročila iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1;
13. ne zagotovi, da ostaneta letno poročilo in revizorjevo poročilo iz drugega odstavka 57. člena ZGD-1 dostopna na njenih uradnih spletnih straneh najmanj pet let po njuni objavi v skladu s četrtim odstavkom 108. člena tega zakona;

14. po prenehanju dovoljenja za opravljanje storitev sklepa nove posle v nasprotju s prepovedjo iz petega odstavka 122. člena tega zakona;

15. ustanovi podružnico v državi članici, ne da bi o tej nameri predhodno obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 126. člena tega zakona, ali začne opravljati posle prek podružnice v drugi državi članici v nasprotju s 128. členom tega zakona;

16. začne neposredno opravljati vzajemno priznane finančne storitve v državi članici, ne da bi o tem obvestila Banko Slovenije v skladu s prvim odstavkom 130. člena tega zakona;

17. ustanovi podružnico v tretji državi, ne da bi za ustanovitev podružnice pridobila dovoljenje v skladu s 131. členom tega zakona;

18. krši dolžnost varovanja zaupnih podatkov v skladu s 146. členom tega zakona;

19. ni vzpostavila ureditve notranjega upravljanja v skladu s 148. členom tega zakona ali ne zagotavlja ustreznega notranjega kapitala v skladu s 151. členom tega zakona;

20. pridobi kvalificirano naložbo v nasprotju z drugim odstavkom 223. člena tega zakona;

21. ne ravna v skladu z odredbo iz 226. člena tega zakona;

22. ne vzpostavi ustreznih postopkov upravljanja tveganj oziroma notranjih kontrolnih mehanizmov, vključno z ustreznim poročanjem in računovodskimi postopki, z namenom ugotavljanja, merjenja, spremljanja in nadzora poslov s svojim nadrejenim mešanim poslovnim holdingom in njegovimi podrejenimi družbami v skladu z drugim odstavkom 337. člena tega zakona;

23. izvede izplačila imetnikom instrumentov, ki se upoštevajo pri izračunu kapitala, v nasprotju z 254. členom tega zakona ali je izplačilo v nasprotju z 28., 51. ali 63. členom Uredbe 575/2013/EU;

24. pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne omogoči pregleda ali ovira izvajanje njegovih nalog in pooblastil na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona;

25. ne ravna v skladu z odredbo iz 283. in 288. člena tega zakona;

26. posebnemu pooblaščencu iz 289. člena tega zakona ne omogoči ali ga ovira pri izvajanju njegovih nalog in pooblastil v skladu z določbami 289. in 291. člena tega zakona;

27. ne sporoča informacij glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev, določenih v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU, v skladu s prvim odstavkom 99. člena Uredbe 575/2013/EU, oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije oziroma ne sporoča finančnih informacij v skladu z drugim odstavkom 99. člena Uredbe 575/2013/EU;

28. ne sporoča informacij v skladu s 101. členom Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

29. ne sporoča informacij o veliki izpostavljenosti v skladu s prvim odstavkom 394. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

30. doseže izpostavljenost, ki presega omejitve iz 395. člena Uredbe 575/2013/EU;

31. ne razpolaga z likvidnimi sredstvi v skladu s 412. členom Uredbe 575/2013/EU;

32. ne sporoča informacij o likvidnosti ter o stabilnem financiranju v skladu s prvim in drugim odstavkom 415. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

33. ne sporoča informacij o količniku finančnega vzvoda v skladu s prvim odstavkom 430. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije;

34. ne razkrije informacij v skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 431. člena ali prvim odstavkom 451. člena Uredbe 575/2013/EU oziroma zagotavlja nepopolne ali nepravilne informacije.

(2) Banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(4) Član uprave, ki krši dolžnosti člana uprave iz prvega ali drugega odstavka 47. člena tega zakona in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke iz prvega odstavka 62. člena tega zakona in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(6) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega ali petega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(7) Odgovorna oseba banke, ki ni član uprave ali nadzornega sveta, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba banke kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

397. člen

(globa za kršitev kvalificiranega imetnika)

(1) Pravna oseba, ki kot neupravičeni imetnik ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 297. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 25.000 do 250.000 eurov. Pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega stavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(2) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Fizična oseba, ki kot neupravičeni imetnik, ne odsvoji delnic v skladu z odredbo o odsvojitvi delnic iz 297. člena tega zakona, se kaznuje za prekršek z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se fizična oseba kaznuje z globo v višini do:

1. 5.000.000 eurov ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, če ju je mogoče opredeliti, in

če dvakratni znesek ugotovljenega dobička ali izgube presega znesek iz prejšnje točke.

(5) Z globo od 800 do 10.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki kot neupravičeni imetnik stori prekršek iz prvega odstavka tega člena. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba pravne osebe kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

398. člen

(globa za kršitev finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje finančni holding ali mešani finančni holding, ki:

1. ne pridobi odobritve v skladu s 83. členom tega zakona,

2. ne obvesti Banke Slovenije v skladu s 87. členom tega zakona,

3. Banki Slovenije ne predloži zahtevanih informacij v skladu s prvim odstavkom 88. člena tega zakona,

4. ne vzpostavi skladnosti v roku iz odredbe za vzpostavitev skladnosti v skladu s 306. členom tega zakona.

(2) Finančni holding ali mešani finančni holding, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 80.000 do 500.000 eurov.

(3) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se finančni holding ali mešani finančni holding kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(4) Član upravljalnega organa finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član upravljalnega organa kaznuje z globo do 5.000.000 eurov.

(6) Odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga, ki ni član upravljalnega organa, se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 800 do 10.000 eurov. Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjega stavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se odgovorna oseba finančnega holdinga ali mešanega finančnega holdinga kaznuje z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

399. člen

(kršitve drugih oseb)

(1) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona; ali

2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 345. člena tega zakona.

(2) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 400 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona;

2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 345. člena tega zakona.

(4) Z globo od 400 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik:

1. ki sprejema depozite od javnosti v nasprotju s prepovedjo iz 112. člena tega zakona;

2. če pooblaščeni osebi Banke Slovenije ne predloži informacij ali omogoči pregleda poslovanja na način, določen v 272., 275., 276., 277. in 278. členu tega zakona, ali kako drugače ovira nadzor iz drugega odstavka 345. člena tega zakona.

(5) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki je delničar banke in ki:

1. pridobi delnice banke, ne da bi pred tem pridobil dovoljenje iz prvega odstavka 77. člena tega zakona;

2. ne obvesti Banke Slovenije o sklenitvi delničarskega sporazuma iz 66. člena tega zakona.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(7) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki je delničar banke oziroma hranilnice, ki stori prekršek iz petega odstavka tega člena.

(8) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki sklene podjetniško pogodbo korporacijskega prava ali drug pravni posel, na podlagi katerega pridobi položaj nadrejene osebe banke oziroma hranilnice, ne da bi pred sklenitvijo pridobila dovoljenje Banke Slovenije iz 77. člena tega zakona.

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(10) Z globo od 1000 do 150.000 eurov se za prekršek kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(11) Z globo od 400 do 3.500 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki stori prekršek iz osmega odstavka tega člena.

(12) Z globo od 12.000 do 120.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, v kateri je banka pridobila kvalificirano naložbo, če ne poroča Banki Slovenije v skladu s prvim odstavkom 227. člena tega zakona.

(13) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(14) Pravna oseba, ki stori prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena, in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prvega, petega, osmega ali dvanajstega odstavka tega člena kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(15) Če je narava storjenega prekrška iz prejšnjih odstavkov posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se pravna oseba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, pravna oseba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba pravne osebe z globo od 2.500 do 30.000 eurov, samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, z globo od 41.000 do 450.000 eurov, posameznik pa z globo od 400 do 15.000 eurov.

400. člen

(kršitve v zvezi z obveščanjem agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Z globo od 15.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, če v treh delovnih dneh od pridobitve oziroma odsvojitve vrednostnih papirjev ciljne družbe na podlagi prvega odstavka 94. člena tega zakona, o tem dejstvu ne obvesti agencije, pristojne za finančne trge (drugi odstavek 94. člena).

(2) Banka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 1.000 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba banke, ki je storila prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, banka, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba banke pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

(5) Glede izreka globe, postopka in zastaranja se uporabljajo določbe ZPre-1.

401. člen

(kršitve oseb v bančni skupini)

(1) Z globo od 80.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje:

1. podrejena družba, ki nadrejeni banki v bančni skupini oziroma banki, ki jo obvladuje nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (prvi odstavek 334. člena);

2. nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki svoji podrejeni banki ne posreduje vseh informacij, ki jih ta potrebuje za izpolnitev obveznosti na konsolidirani podlagi (drugi odstavek 334. člena);

3. podrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu pristojnemu organu, ki je odgovoren za nadzor na konsolidirani podlagi, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (četrti odstavek 334. člena);

4. mešani poslovni holding oziroma njegova podrejena družba, ki podrejenim bankam, Banki Slovenije oziroma drugim organom, pristojnim in odgovornim za nadzor teh bank, ne posreduje vseh informacij, ki so pomembne za nadzor teh podrejenih bank (prvi odstavek 336. člena);

5. podrejena družba oziroma nadrejeni mešani poslovni holding, ki Banki Slovenije oziroma drugemu organu, ki je pristojen in odgovoren za nadzor podrejenih bank, ne omogoči, da opravi pregled poslovanja (drugi odstavek 336. člena).

(2) Oseba iz prejšnjega odstavka, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka in ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se oseba iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, oseba iz drugega odstavka tega člena z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba iz prejšnjega odstavka pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

402. člen

(kršitve revizijske družbe in pooblaščenega revizorja)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje revizijska družba:

1. če ne opravi revizijskega pregleda oziroma ne izdela poročil v skladu s prvim odstavkom 106. člena tega zakona oziroma s predpisom iz 109. člena tega zakona;

2. če Banki Slovenije na njeno zahtevo ne da dodatnih pojasnil v skladu s tretjim odstavkom 107. člena tega zakona;

3. če ne popravi oziroma dopolni svojih poročil v skladu z zahtevo Banke Slovenije iz četrtega odstavka 106. člena tega zakona;

4. če ne obvesti nemudoma Banke Slovenije o dejstvih oziroma okoliščinah iz prvega odstavka 107. člena tega zakona.

(2) Revizijska družba, ki se po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo od 25.000 do 500.000 eurov.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje pooblaščeni revizor, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Če je narava storjenega prekrška iz prvega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se revizijska družba kaznuje z globo od 41.000 do 750.000 eurov, revizijska družba, ki se po ZGD-1 šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, z globo od 41.000 do 1.500.000 eurov, odgovorna oseba revizijske družbe pa z globo od 2.500 do 30.000 eurov.

403. člen

(prekrškovni organ)

(1) Prekrškovni organ, ki odloča o prekrških, storjenih po tem zakonu, in izreka globe po tem zakonu, je v skladu z zakonom, ki ureja prekrške, Banka Slovenije.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek je za prekrške iz 400. člena tega zakona prekrškovni organ agencija, pristojna za finančne trge.

404. člen

(postopek o prekršku)

(1) Postopek o prekršku vodi in v njem odloča pooblaščena uradna oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje po zakonu, ki ureja prekrške, in na njegovi podlagi izdanih predpisih.

(2) Banka Slovenije z notranjim aktom, ki ureja organizacijo in sistemizacijo delovnih mest, podrobneje določi pogoje in način za podelitev in prenehanje pooblastila osebi, ki se šteje za pooblaščeno uradno osebo Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka.

(3) Ne glede na 351. člen tega zakona se za postopek o prekršku uporablja zakon, ki ureja prekrške.

405. člen

(izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

406. člen

(uporaba določb o prekrških)

Višine in razponi glob, določeni v tem zakonu, veljajo in se uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

16. POGLAVJE: PREHODNE DOLOČBE

407. člen

(ohranitev veljavnosti dovoljenj)

(1) Dovoljenja za opravljanje bančnih ali drugih storitev bank za opravljanje funkcije člana uprave banke, za pridobitev

kvalificiranega deleža, za pridobitev kvalificirane naložbe ter druga dovoljenja in soglasja, ki na podlagi Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2) veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za dovoljenja in soglasja, izdana po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja ali soglasja, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, se dovoljenje ali soglasje odvzame oziroma prekliče v skladu z določbami tega zakona.

(2) Odločbe Banke Slovenije glede statusnih značilnosti ali položaja banke, zlasti glede opredelitve banke kot pomembne, druge sistemsko pomembne ter majhne in nekompleksne banke oziroma v zvezi z uveljavitvijo poenostavljenih obveznosti za načrte sanacije, ki jih določa ZBan-2 ali Uredba 575/2013/EU, in na podlagi ZBan-2 veljajo ob uveljavitvi tega zakona, se z dnem uveljavitve tega zakona štejejo za odločbe, izdane po tem zakonu ali Uredbi 575/2013/EU. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev statusnih značilnosti ali položaja banke, kot jih določa ta zakon ali Uredba 575/2013/EU, se odločba odvzame ali prekliče v skladu z določbami tega zakona.

408. člen

(prehodna določba za člane nadzornega sveta)

(1) Za člana nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in je Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka že obvestila banko o pozitivni oceni primernosti, se šteje, da ima dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta. Če niso izpolnjeni pogoji za ohranitev dovoljenja, kot jih določa ta zakon, se dovoljenje odvzame v skladu s 305. členom tega zakona.

(2) Član nadzornega sveta, ki na dan uveljavitve tega zakona opravlja funkcijo člana nadzornega sveta in Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka na dan uveljavitve tega zakona o njegovi primernosti še ni odločila, opravlja funkcijo do odločitve v postopku za oceno primernosti člana nadzornega sveta. Postopki za oceno primernosti članov nadzornega sveta v teh primerih se končajo po določbah ZBan-2. V primeru pozitivne ocene primernosti se smiselno uporablja prejšnji odstavek, na način da se šteje, da je član nadzornega sveta pridobil dovoljenje za opravljanje funkcije člana nadzornega sveta, ko je Banka Slovenije ali Evropska centralna banka banko obvestila o pozitivni oceni primernosti. V primeru negativne ocene primernosti Banka Slovenije ali Evropska centralna banka članu nadzornega sveta prepove opravljanje funkcije člana nadzornega sveta v skladu z določbami ZBan-2. V tem primeru član nadzornega sveta opravlja funkcijo člana nadzornega sveta do vročitve odločbe o prepovedi opravljanja funkcije na podlagi 273. člena ZBan-2.

409. člen

(prehodna določba za finančne holdinge in mešane finančne holdinge)

(1) Nadrejeni finančni holdingi in nadrejeni mešani finančni holdingi iz 83. člena tega zakona, ki so že obstajali na dan 27. junija 2019, zaprosijo za odobritev v skladu s 83. členom tega zakona do 28. junija 2021. Če finančni holding ali mešani finančni holding ne zaprosi za odobritev do 28. junija 2021, Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka sprejme ukrepe na podlagi 306. člena tega zakona.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek ima Banka Slovenije oziroma Evropska centralna banka do 28. junija 2021 vse potrebna nadzorniška pooblastila na podlagi tega zakona v zvezi s finančnimi holdingi ali mešanimi finančnimi holdingi, ki so na dan 27. junija 2019 že obstajali in za katere je za namene konsolidiranega nadzora potrebna odobritev v skladu s 83. členom tega zakona.

410. člen

(prehodna določba za vmesno EU nadrejeno osebo)

Ne glede na 142. člen tega zakona skupine iz tretjih držav, katerih skupna vrednost sredstev je na dan 27. junija 2019 enaka 40 milijard eurov ali več, vzpostavijo eno ali dve vmesni EU nadrejeni osebi do 30. decembra 2023.

411. člen

(prehodna določba za odločbo o dodatni kapitalski zahtevi in napotku o dodatno potrebnem kapitalu)

(1) Do izdaje odločbe o dodatni kapitalski zahtevi na podlagi prvega odstavka 205. člena tega zakona banka za namen zagotavljanja kapitalske zahteve, ki presega minimalno kapitalsko zahtevo iz prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, upošteva pisno obvestilo iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

(2) Do izdaje odločbe o napotku o dodatno potrebnem kapitalu na podlagi tretjega odstavka 205. člena tega zakona banka upošteva pisno obvestilo iz prvega odstavka 183. člena ZBan-2 oziroma v skladu z Uredbo 1024/2013/EU.

412. člen

(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz tretjega odstavka 268. člena tega zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že naložena in prejeta plačila do uveljavitve tega zakona, tako da bankam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

413. člen

(postopki v teku)

(1) Postopki za izdajo dovoljenja in drugi postopki, ki so se začeli na zahtevo stranke in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah ZBan-2.

(2) Drugi postopki Banke Slovenije, ki so se začeli pred uveljavitvijo tega zakona in v katerih Banka Slovenije do uveljavitve tega zakona še ni odločila, se končajo po določbah tega zakona.

(3) Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah tega zakona.

414. člen

(uporaba določb za investicijska podjetja)

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal bonitetni nadzor investicijskih podjetij, se določbe tega zakona smiselno uporabljajo tudi za bonitetni nadzor investicijskih podjetij.

415. člen

(način uporabe prvega odstavka 184. člena zakona)

Do 28. junija 2021 se v prvem odstavku 184. člena tega zakona namesto temeljnega kapitala banke upošteva sprejemljivi kapital banke iz 71(b) točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU.

17. POGLAVJE: KONČNE DOLOČBE

416. člen

(prenehanje veljavnosti predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15, 44/16 – ZRPPB, 77/16 – ZCKR, 41/17, 77/18 – ZTFI-1, 22/19 – ZIUDSOL in 44/19 – odl. US).

(2) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Sklep o vsebini načrtov sanacije bank in hranilnic (Uradni list RS, 63/15).

(3) Z dnem uveljavitve tega zakona se preneha uporabljati Pravilnik o določitvi meril za ugotavljanje pretežnega opravljanja dejavnosti pridobivanja kapitalskih deležev ali pretežnega opravljanja vzajemno priznanih finančnih storitev iz 2. do 12. in 15. točke 10. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 55/07 in 25/15 – ZBan-2).

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena se ZBan-2 do uveljavitve sprememb in dopolnitev Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19; v nadaljnjem besedilu: ZTFI-1) uporabi, kadar se nanj sklicuje ZTFI-1.

417. člen

(nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Sklep o merilih za določitev pomembne banke (Uradni list RS, št. 17/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 7. člena tega zakona.

(2) Sklep o izvajanju opcij in diskrecijskih pravic iz prava Unije (Uradni list RS, št. 28/16, 81/18 in 126/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(3) Sklep o podatkih in informacijah za opredelitev banke kot majhne in nekompleksne (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena tega zakona.

(4) Sklep o upravljanju kreditnega tveganja v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 68/17 in 78/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 9. člena, 3. točke prvega odstavka 109. člena in 1. točke 155. člena tega zakona.

(5) Pravilnik o medsebojnem sodelovanju nadzornih organov na področju mikrobonitetnega nadzora (Uradni list RS, št. 78/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 22. člena tega zakona.

(6) Sklep o merilih za stvarni vložek pri povečanju osnovnega kapitala bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 55/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 29. člena in drugega odstavka 284. člena v zvezi z 286. členom tega zakona.

(7) Sklep o ureditvi notranjega upravljanja, upravljalnem organu in procesu ocenjevanja ustreznega notranjega kapitala za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 73/15, 49/16, 68/17, 33/18, 81/18 in 45/19) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 1. točke 65. člena in 1., 2. in 3. točke 155. člena tega zakona.

(8) Sklep o dokumentaciji za dokazovanje pogojev za imenovanje člana upravljalnega organa banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 33/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 2. in 3. točke 65. člena tega zakona.

(9) Sklep o imetnikih kvalificiranih deležev bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 50/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 82. člena tega zakona.

(10) Sklep o poslovnih knjigah in letnih poročilih bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 69/17, št. 73/19 in 164/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(11) Sklep o poročanju monetarnih finančnih institucij (Uradni list RS, št. 44/18 in 140/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 109. člena tega zakona.

(12) Sklep o odlogu in prenehanju obveznosti poročanja bank, hranilnic, podružnic držav članic, plačilnih institucij, družb za izdajo elektronskega denarja, menjalcev in drugih obveznikov (Uradni list RS, št. 49/20 in 58/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 4. točke prvega odstavka 109. člena in 3. točke 155. člena, četrtega odstavka 169. člena, petega odstavka 170. člena in 228. člena tega zakona.

(13) Sklep o najmanjšem obsegu in vsebini dodatnega revizijskega pregleda in dodatnega revizorjevega poročila o izpolnjevanju pravil o upravljanju tveganj v bankah in hranilnicah (Uradni list RS, št. 72/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi drugega odstavka 109. člena tega zakona.

(14) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenj za opravljanje bančnih in finančnih storitev ter za statusna preoblikovanja (Uradni list RS, št. 73/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 123. člena tega zakona.

(15) Sklep o pogojih za opravljanje storitev potrošniškega kreditiranja za nepremičnino (Uradni list RS, št. 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi druge točke 123. člena tega zakona.

(16) Sklep o poročanju podružnic bank držav članic (Uradni list RS, št. 97/20 in 189/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi sedmega odstavka 133. člena tega zakona.

(17) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za ustanovitev podružnice banke tretje države (Uradni list RS, št. 73/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi enajstega odstavka 137. člena tega zakona.

(18) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za vključitev kapitalskega instrumenta v izračun kapitala bank in hranilnic ter dokumentaciji o naknadnih izdajah instrumentov (Uradni list RS, št. 21/21) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 149. člena tega zakona.

(19) Sklep o poročanju posameznih dejstev in okoliščin bank in hranilnic (Uradni list RS, št. 63/15, 104/15, 42/16, 68/17 in 33/18) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi 3. točke 155. člena, četrtega odstavka 169. člena, petega odstavka 170. člena in 228. člena tega zakona.

(20) Sklep o dokumentaciji za izdajo dovoljenja za kvalificirano naložbo banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 47/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi osmega odstavka 223. člena tega zakona.

(21) Sklep o izračunu stopnje posamezni banki lastnega proticikličnega kapitalskega blažilnika za banke in hranilnice (Uradni list RS, št. 55/15, 42/16 in 9/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 232. člena in 262. člena tega zakona.

(22) Sklep o letnih nadomestilih za opravljanje nadzora in taksah v zvezi s postopki odločanja Banke Slovenije (Uradni list RS, št. 47/15, 72/17 in 173/20) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi šestega odstavka 268. člena in 362. člena tega zakona.

(23) Sklep o poročanju bank in hranilnic v zvezi s skupino (Uradni list RS, št. 63/15) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi petega odstavka 326. člena tega zakona.

418. člen

(sprememba predpisa)

(1) V Zakonu o potrošniških kreditih (Uradni list RS, št. 77/16) se v 76. členu besedilo »319. do 362. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15 in 44/16 – ZRPPB)« nadomesti z besedilom »351. do 394. člen Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 92/21; v nadaljnjem besedilu: Zakon o bančništvu)«.

(2) V prvem odstavku 84. člena se besedilo »242. do 247. člen« nadomesti z besedilom »272. do 277. člen.«

419. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-03/21-4/20
Ljubljana, dne 27. maja 2021
EPA 1726-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1972. Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1)

Razglašam Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-76
Ljubljana, dne 4. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK (ZRPPB-1)

1. POGLAVJE: SKUPNE DOLOČBE

1.1 **Vsebina zakona**

1. člen

(predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
2. načrtovanje reševanja bank;
3. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
4. postopke prisilnega prenehanja banke.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014, str. 1), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 154 z dne 12. 6. 2019, str. 48), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU), ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/15 in 15/15 – popr.; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o prenosu).

(3) Ta zakon se ne uporablja za SID – Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana, ki je ustanovljena kot pooblaščena specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka na podlagi zakona, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko.

2. člen

(področje uporabe zakona)

(1) Postopki in ukrepi za reševanje se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. bank;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe kreditne institucije ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2020/873 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. junija 2020 o spremembi uredb (EU) št. 575/2013 in (EU) 2019/876 glede nekaterih prilagoditev zaradi pandemije COVID-19 (UL L št. 204 z dne 26. 6. 2020, str. 4), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 335 z dne 13. 10. 2020, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);
3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
5. EU podružnic v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar ta zakon uporablja izraz »subjekt reševanja«, se ta izraz uporablja kot skupni izraz za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

3. člen

(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)

(1) S tem zakonom se v pravni red Republike Slovenije prenašata:

1. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. 5. 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/24/ES) in
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190), zadnjič spremenjena z Direktivo 2019/2162/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o izdajanju kritih obveznic in javnem nadzoru kritih obveznic ter o spremembi direktiv 2009/65/ES in 2014/59/EU (UL L št. 328 z dne 18. 12. 2019, str. 29), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 283 z dne 31. 8. 2020, str. 2), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU.

1.2 **Opredelitev izrazov**

4. člen

(reševanje in prisilno prenehanje)

(1) Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

(2) Prisilno prenehanje banke pomeni prisilno likvidacijo ali stečaj banke.

5. člen

(drugi izrazi)

Izrazi, uporabljeni v tem zakonu, pomenijo:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;

3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. 7. 2012, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2099 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 v zvezi s postopki in organi, ki sodelujejo pri izdaji dovoljenja CNS, in zahtevami za priznanje CNS iz tretjih držav (UL L št. 322 z dne 12. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU);

4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;

5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;

6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici dela prosti dnevi;

7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:

– da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbena stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;

– o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;

– o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;

– da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje te točke konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;

8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;

9. »dogovor o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastninsko pravico ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;

10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi Uredbe 806/2014/EU;

11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;

12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;

13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;

14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, ter družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;

15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki pomenijo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;

16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. 2. 2012, str. 1), ter v Republiki Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;

17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;

18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;

19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena Uredbe 575/2013/EU;

20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU;

21. »navadni lastniški temeljni kapital« je navadni lastniški temeljni kapital, kot je izračunan v skladu s 50. členom Uredbe 575/2013/EU;

22. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena Uredbe 575/2013/EU;

23. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 22. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe (EU) 2019/2033 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o bonitetnih zahtevah za investicijska podjetja ter o spremembi uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 575/2013, (EU) št. 600/2014 in (EU) št. 806/2014 (UL L št. 314 z dne 5. 12. 2019, str. 1), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 20 z dne 24. 1. 2020, str. 26), in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 750.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v prvem odstavku 20. člena Zakona o trgu finančnih instrumentov (Uradni list RS, št. 77/18, 17/19 – popr. in 66/19);

24. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (Prečiščena različica Pogodbe o delovanju Evropske unije, UL C št. 202 z dne 7. 6. 2016, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;

25. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev denarja centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v povečanje količine denarja centralne banke, plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;

26. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena Uredbe 648/2012/EU;

27. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;

28. »kapital« je kapital banke, kot je opredeljen v 118. točki 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

29. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;

30. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, razen subjektov iz petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013, str. 338), zadnjič popravljene s Popravkom (UL L št. 212 z dne 3. 7. 2020, str. 20), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);

31. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi in bi, če bi imel sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjeval pogoje za opredelitev kot banka;

32. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;

33. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;

34. »obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije« so obveznosti in instrumenti, ki se ne štejejo za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumente dodatnega temeljnega kapitala ali instrumente dodatnega kapitala subjekta reševanja ter niso izključeni s področja uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov na podlagi drugega odstavka 101. člena tega zakona;

35. »kvalificirane obveznosti« so:

– obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter izpolnjujejo pogoje iz 50. člena ali petega odstavka 58. člena tega zakona, in

– instrumenti dodatnega kapitala, ki izpolnjujejo pogoje iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU;

36. »podrejeni kvalificirani instrumenti« so instrumenti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, razen pogojev iz tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;

37. »lastniški instrumenti« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;

38. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;

39. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;

40. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v podtočki (a) 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;

41. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;

42. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z notranjo zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporabljajo za subjekte v skladu z notranjim pravom, pri čemer so ti postopki lahko specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:

– postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;

– postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

43. »pravila Evropske unije o državni pomoči« so pravila, določena s 107., 108. in 109. členom PDEU, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrtim odstavkom 108. člena ali 109. členom PDEU;

44. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in Uredbi 806/2014/EU, vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;

45. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;

46. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;

47. »organizirani trg« je organizirani trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

48. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe, pri čemer za uporabo tega zakona za skupine v postopku reševanja iz druge alineje 59. točke tega člena vključuje kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ in njihove podrejene družbe, pri čemer se upošteva, kako takšne skupine v postopku reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;

49. »pomembna podrejena družba« je pomembna podrejena družba iz 135. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU;

50. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;

51. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;

52. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;

53. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;

54. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidirani nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;

55. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemsko pomembne;

56. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;

57. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;

58. »subjekt v postopku reševanja« pomeni:

– pravno osebo s sedežem v državi članici, ki jo Banka Slovenije v skladu s 43. členom tega zakona opredeli kot subjekt, v zvezi s katerim je v načrtu reševanja določen ukrep za reševanje, ali

– banko, ki ni del skupine, nad katero se izvaja nadzor na konsolidirani podlagi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in v zvezi s katero je v načrtu reševanja, pripravljenem v skladu s 40. členom tega zakona, določen ukrep za reševanje;

59. »skupina v postopku reševanja« pomeni:

– subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki niso že same subjekti v postopku reševanja, podrejene družbe drugih subjektov v postopku reševanja ali subjekti s sedežem v tretji državi, ki niso vključeni v skupino v postopku reševanja v skladu z načrtom reševanja, in njihove podrejene družbe ali

– kreditne institucije, ki so stalno povezane s centralnim organom, sam centralni organ, če je vsaj ena od teh kreditnih institucij ali centralni organ subjekt v postopku reševanja, in njihove podrejene družbe;

60. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvom, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslov začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na predmetu zavarovanja.

6. člen

(pomen izrazov, kot jih določajo drugi predpisi)

(1) Izrazi »sistem jamstva za vloge«, »organ za jamstvo vlog«, »vloga«, »vlagatelj«, »upravičena vloga« in »zajamčena vloga« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(2) Drugi izrazi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v Uredbi 575/2013/EU, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

1.3 **Pooblastila in odgovornost Banke Slovenije in drugih organov**

7. člen

(pristojnosti v postopku reševanja in organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka vzpostavi notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom nad bankami na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 575/2013/EU. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovita ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, in odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor nad bankami.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije zagotovi, da organizacijske enote, ki opravljajo naloge in pooblastila v zvezi z nadzorom in reševanjem, ter osebe, ki izvajajo posamezne naloge v teh enotah, sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije sprejme in na svoji spletni strani objavi podrobnejša notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

(5) Če je v skladu z Uredbo 806/2014/EU za izvajanje posameznih nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem subjektov iz prvega odstavka 2. člena tega zakona pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije kot organ za reševanje izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona, kadar je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje v skladu z 29. členom Uredbe 806/2014/EU.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih enotni odbor za reševanje izda v skladu z 31. členom Uredbe 806/2014/EU.

(7) Če je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. 10. 2013, str. 63; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1024/2013/EU) za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

8. člen

(pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke)

(1) Banka Slovenije je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v tem zakonu.

(2) Pristojnost iz prejšnjega odstavka vključuje tudi ukrepe, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Zoper banko ni mogoče začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

9. člen

(izvajanje pooblastil in uporaba predpisov)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil na podlagi tega zakona upošteva možni vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, v katerih deluje banka ali skupina, ki je predmet reševanja, da se čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost ter na gospodarske in socialne razmere v teh državah članicah.

(2) Banka Slovenije opravlja naloge glede reševanja v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU ter z upoštevanjem:

1. regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu z 10. do 15. členom

Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 12), zadnjič spremenjene z Uredbo 2175/2019/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ), Uredbe (EU) št. 1094/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine), Uredbe (EU) št. 1095/2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge), Uredbe (EU) št. 600/2014 o trgih finančnih instrumentov, Uredbe (EU) 2016/1011 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in Uredbe (EU) 2015/847 o informacijah, ki spremljajo prenose sredstev (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2175/2019/EU), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);

2. smernic, priporočil in drugih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU;

3. opozoril in priporočil, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB) v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2176 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) št. 1092/2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 334 z dne 27. 12. 2019, str. 146), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1092/2010/EU);

4. drugih veljavnih predpisov ter mednarodnih standardov in priporočil glede reševanja in prenehanja kreditnih institucij.

(3) Banka Slovenije samostojno in neodvisno odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa iz prejšnjega odstavka ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka Banka Slovenije objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko zaradi zagotavljanja enotne razlage in uporabe predpisov iz drugega odstavka tega člena, ki določajo zahteve za banke v zvezi z reševanjem, izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za izvajanje teh predpisov ter prispevajo k oblikovanju dobre prakse.

(5) Usmeritve iz prejšnjega odstavka se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

10. člen

(pooblaščene osebe Banke Slovenije)

(1) Osebe, zaposlene v Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, ki so v pristojnosti Banke Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena v Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščeni revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora oziroma nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije in s tem bistveno ogroženi interesi države, sklene Banka Slovenije, z upoštevanjem točke (a) prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti, v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o v preteklem letu oddanih naročilih.

(4) Banka Slovenije v letnem poročilu razkrije zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, ter o njihovi skupni vrednosti v posameznem letu.

11. člen

(zbiranje in obdelava informacij)

(1) Banka Slovenije je za izvajanje svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, pristojna za zbiranje in nadaljnjo obdelavo informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvajanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno poslati vse podatke in informacije, vključno z osebnimi podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih Banka Slovenije potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona.

(3) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks, ki se zaračunavajo v zvezi s pošiljanjem teh podatkov.

(4) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo (EU) št. 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (UL L št. 295 z dne 21. 11. 2018, str. 39).

12. člen

(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)

(1) Banke, drugi subjekti v skupini, ki ji pripada banka, ter EU podružnice pošljejo na zahtevo Banke Slovenije poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke, subjekta v skupini ali o poslovanju EU podružnice, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke.

(2) Poročila, informacije in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih v banki, subjektu v skupini ali podružnici.

(3) Banka Slovenije lahko od katere koli osebe, za katero utemeljeno oceni, da razpolaga z informacijami, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke, zahteva, da ji te informacije brezplačno predloži.

(4) Banka Slovenije osebe iz prvega, drugega in tretjega odstavka tega člena pozove, da predložijo informacije in pisna poročila v roku, ki ne sme biti krajši od treh delovnih dni od dneva prejema poziva.

13. člen

(pregled poslovanja)

(1) Banka Slovenije lahko za izvajanje nalog in pooblastil na podlagi tega zakona, vključno z namenom, da se pridobijo ali preverijo informacije in poročila iz prejšnjega člena, opravi pregled poslovanja, vključno s pregledom računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, pri subjektih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Za pregled iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o pregledu poslovanja ter pregledu računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc banke.

14. člen

(letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)

(1) Banke in EU podružnice, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, plačujejo Banki Slovenije letno nadomestilo v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja, ki jih opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke in EU podružnice v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo stroški, ki nastanejo v zvezi s pripravo ter izvajanjem ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje v zvezi s posameznim subjektom reševanja.

(3) Banke in EU podružnice plačajo letno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena, izračunano na podlagi prejšnjega odstavka, v enkratnem znesku. Banka Slovenije izda račun za plačilo nadomestila do 31. marca v tekočem letu za preteklo leto.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za:

1. opredelitev dejanskih stroškov, ki se upoštevajo pri določanju nadomestila iz prvega odstavka tega člena;

2. določanje sorazmernega dela letnega nadomestila, ki ga plača posamezna banka ali EU podružnica v skladu s prejšnjim odstavkom.

15. člen

(povračilo stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)

(1) Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za reševanje v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. vrednotenja sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki ga opravi neodvisni strokovnjak;

2. najema drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri načrtovanju in izvedbi ukrepov za reševanje in ukrepov za prisilno prenehanje, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebno znanje in izkušnje;

3. nadomestila za delo izrednega upravitelja, kadar je imenovan, oziroma likvidacijskega upravitelja;

4. izvrševanja instrumentov in pooblastil za reševanje in prisilno prenehanje banke.

(3) Banka Slovenije odloči o povračilu stroškov s sklepom praviloma takoj, ko je znana višina stroškov. Subjekt reševanja plača stroške v 15 dneh. Banka Slovenije lahko na predlog subjekta reševanja dovoli, da se stroški plačajo v največ šestih obrokih v obdobju enega leta od odmere.

(4) Če subjekt reševanja ne plača odmerjenih stroškov v roku iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije plačilo stroškov izterja od subjekta reševanja:

1. v obliki odbitka od morebitnega nadomestila, ki ga kupec oziroma prevzemnik plača banki v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov,

2. iz sredstev banke v postopku reševanja, in sicer kot prednostni upnik, ali

3. iz sredstev premostitvene banke ali upravljavca sredstev, in sicer kot prednostni upnik v postopku prenehanja premostitvene banke oziroma upravljavca sredstev.

16. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da so Banka Slovenije in druge osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju svojih pooblastil ravnale z ustrezno skrbnostjo, če so ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi so razpolagale med svojim delovanjem, lahko upravičeno presodile, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje pooblastil v skladu s tem zakonom.

(3) Za škodo, ki nastane v zvezi z ravnanji Banke Slovenije ali ravnanji oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena, odgovarja Banka Slovenije. Banka Slovenije je odgovorna za ravnanje oseb, ki so pri izvajanju pristojnosti Banke Slovenije v skladu s tem zakonom delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije po pravilih, ki urejajo odgovornost delodajalcev za škodo, ki jo pri delu ali v zvezi z delom tretjim osebam povzročijo zaposleni. Če zaradi ravnanja osebe, ki je delovala v imenu Banke Slovenije ali po njenem pooblastilu, nastane škoda, lahko oškodovanec, ne glede na določbe drugih zakonov, zahteva povračilo škode izključno od Banke Slovenije.

(4) Če je škoda, ki nastane v zvezi z ravnanjem oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, posledica naklepnega ravnanja ali hude malomarnosti oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, Banka Slovenije od osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila, zahteva povrnitev plačanega zneska po pravilih, ki urejajo odgovornost delavcev za škodo, ki jo tretjim osebam povzročijo zaposleni pri delu ali v zvezi z delom pri delodajalcu.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki nastane zaradi njenega ravnanja ali ravnanja osebe, ki je ravnala po njenem pooblastilu, kadar je tako ravnanje:

1. posledica izvajanja navodil, ki jih je v skladu z Uredbo 806/2014/EU Banki Slovenije poslal enotni odbor za reševanje;

2. del aktivnosti za načrtovanje ali izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti sprejme enotni odbor za reševanje ali organ za reševanje iz druge države članice, in so ravnanja Banke Slovenije posledica izpolnjevanja zahtev drugih organov za reševanje v okviru 269. člena tega zakona ali njenih drugih obveznosti pri sodelovanju med organi v skladu s tem zakonom ali Uredbo 806/2014/EU.

17. člen

(pristojnosti in pooblastila agencije, pristojne za finančne trge)

(1) Agencija, pristojna za finančne trge, je pristojna za nadzor nad izvajanjem določb 51. člena tega zakona.

(2) Za izvajanje nadzora iz prejšnjega odstavka se uporabljajo določbe glede pristojnosti, pooblastil in odgovornosti pri izvajanju nadzora, ki jih agencija, pristojna za finančne trge, izvaja na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

1.4 **Varovanje zaupnosti informacij in sodelovanje z drugimi organi**

18. člen

(dolžnost varovanja zaupnosti informacij)

(1) Za izvajanje tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih Banka Slovenije v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja bodisi od drugih oseb oziroma jih izdela za izvajanje nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem bank.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije iz prejšnjega odstavka in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog v skladu z zakonom ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Dolžnost varovanja zaupnosti informacij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, zlasti pa za:

1. pristojno ministrstvo, kadar opravlja naloge v zvezi z reševanjem;

2. člane izredne uprave, imenovane v skladu s tem zakonom, in posebne pooblaščence, imenovane v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;

3. morebitne prevzemnike, ki so pozvani k sodelovanju glede reševanja ali prisilnega prenehanja, bodisi v fazi načrtovanja reševanja bodisi v fazi priprav na izvedbo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje, ne glede na to, ali je bil rezultat dejansko sodelovanje prevzemnika v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;

4. revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri reševanju z Banko Slovenije, pristojnim ministrstvom ali morebitnimi prevzemniki iz prejšnje točke;

5. premostitveno banko in družbo za upravljanje sredstev;

6. druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno nudijo ali so nudile storitve v zvezi z reševanjem Banki Slovenije, pristojnemu ministrstvu ali osebam iz 1. do 5. točke tega odstavka;

7. člane Sveta Banke Slovenije ter višje vodstvo in zaposlene v Banki Slovenije;

8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 1. do 7. točke tega odstavka pred in med njihovo zaposlitvijo ter po prenehanju zaposlitve;

9. agencijo, pristojno za finančne trge.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka lahko zaupne informacije, pridobljene v času opravljanja nalog v zvezi z reševanjem, uporabljajo izključno za namene, povezane z reševanjem, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen:

1. v okviru izvajanja nalog v skladu s tem zakonom;

2. če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo;

3. z izrecnim in predhodnim soglasjem Banke Slovenije, zadevne banke, izredne uprave oziroma začasnega upravitelja, kadar je imenovan, ali pristojnega ministrstva, kadar gre za informacije z njegovega delovnega področja.

(5) Banka Slovenije zaupne informacije uporabi tudi za naslednje namene:

1. da izreka ukrepe in odloča o uporabi pooblastil na podlagi tega zakona;

2. da izreka kazni za prekrške in vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;

3. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, ter v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(6) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje, Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi v Republiki Sloveniji ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in organi držav članic, ki upravljajo sistem jamstva za vloge.

19. člen

(interna navodila za zaščito zaupnih informacij in njihova uporaba)

Banka Slovenije, pristojno ministrstvo, agencija, pristojna za finančne trge, ter uprava družbe za upravljanje sredstev in uprava premostitvene banke, kadar sta ustanovljeni v skladu s tem zakonom, za varovanje zaupnih informacij v skladu s prejšnjim členom sprejmejo interna navodila za zagotavljanje varovanja zaupnih informacij, ki določajo izmenjavo teh informacij izključno med osebami, neposredno udeleženimi pri reševanju.

20. člen

(pošiljanje zaupnih informacij)

(1) Dolžnost varovanja zaupnih informacij ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij med Banko Slovenije in subjekti iz tretjega odstavka 18. člena tega zakona, ki sodelujejo pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije:

1. organom za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje;

2. pristojnim organom, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge in pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ter organom, pristojnim za bonitetni nadzor nad subjekti finančnega sektorja in finančnimi trgi;

3. ministrstvu države članice, ki je odgovorno za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na državni ravni, kadar v skladu z zakonodajo zadevne države članice izvajajo naloge pri reševanju;

4. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi, kot jih imajo monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili ter delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov ter z zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;

5. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge in odškodninske sheme za investitorje, in sicer informacije, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v okviru reševanja;

6. sodnim ali upravnim organom, v državi članici odgovornim za običajne insolvenčne postopke;

7. organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil;

8. organom, pristojnim za nadzor nad plačilnimi sistemi;

9. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;

10. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 48), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU, (v nadaljnjem besedilu: Uredba 1094/2010/EU), ter Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. 12. 2010, str. 84), zadnjič spremenjeno z Uredbo 2175/2019/EU.

(3) Banka Slovenije poleg primerov iz prejšnjega odstavka razkrije zaupne informacije tudi v naslednjih primerih:

1. na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije po predpisih, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;

2. na podlagi zahteve sodišča:

– v okviru postopkov sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem na podlagi tega zakona – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v postopku sodnega varstva;

– v postopku stečaja banke – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v stečajnem postopku in s tem postopkom povezanih pravdnih postopkih;

– v sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije;

– v katerem koli drugem sodnem postopku, če te informacije potrebuje za odločitev v postopku, ki ga vodi;

3. na podlagi zahteve parlamentarne preiskovalne komisije ali računskega sodišča, kadar v skladu z zakonom izvajata nadzor glede ravnanj in postopkov v zvezi z reševanjem.

(4) Subjekti iz drugega in tretjega odstavka tega člena ter osebe, ki so te informacije prejele v zvezi z izvajanjem svojih nalog pri subjektu, ki je informacije prejel, prejetih zaupnih informacij ne smejo razkriti tretjim osebam. Prejšnji stavek se ne uporablja, kadar je objava zaupnih informacij potrebna, da se obrazloži sodna odločba.

(5) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 18. člena tega zakona pošlje zaupne informacije tudi organom iz tretjih držav, ki v tretji državi opravljajo naloge in pristojnosti organa za reševanje ali subjekta iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. če se za navedeni organ v tej državi uporabljajo pravila o dolžnosti varovanja zaupnih informacij, primerljiva z vsebino, določeno v 18. in 19. členu tega zakona,

2. če so zadevne informacije potrebne za to, da organ za reševanje v tretji državi v okviru notranjega prava lahko opravlja svoje funkcije reševanja, primerljive s tistimi, ki jih na podlagi tega zakona izvaja Banka Slovenije, in

3. če je pošiljanje zaupnih informacij, ki vključujejo osebne podatke, v skladu s predpisi, ki urejajo varstvo osebnih podatkov.

(6) Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo pridobljene informacije uporabiti samo za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu s predpisi.

(7) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko organu za reševanje v tretji državi pošljeta zaupne informacije, ki sta jih pridobila od organa za reševanje iz druge države članice, le pod pogojem, da:

1. organ države članice dovoli pošiljanje pridobljenih informacij organu za reševanje v tretji državi in

2. se zadevne informacije pošljejo le za namene, ki jih navaja organ države članice.

(8) Organi in osebe, ki so v skladu s tem členom upravičeni do zaupnih informacij, so ob kršitvi dolžnosti varovanja zaupnosti teh informacij in njihovi uporabi v nasprotju s šestim odstavkom tega člena odgovorni za neposredno škodo, ki je posledica neupravičenega razkritja ali uporabe zaupnih informacij.

(9) Za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja. Organ, ki odloča v postopku v zvezi z zahtevo za dostop do informacij javnega značaja, upošteva pri odločanju tudi določbe tega zakona, ki glede na področno zakonodajo urejajo posamezno vprašanje, ki ni urejeno v zakonu, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

21. člen

(ocena učinkov razkritja zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izmenjavo zaupnih informacij ali zahtevo za pošiljanje zaupnih informacij na podlagi prejšnjega člena oceni možne negativne učinke takega razkritja, zlasti učinke katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrta reševanja ali rezultata ocene rešljivosti, izvedene na podlagi 30. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotavlja zlasti pomen morebitnega razkritja zaupnih informacij za:

1. javni interes, zlasti z vidika finančne, denarne ali gospodarske politike;

2. poslovne interese fizičnih in pravnih oseb;

3. cilj in namen posameznega postopka pregleda, preiskave ali revizije, v katerem se zahtevajo zaupne informacije.

(3) Ne glede na prejšnji člen Banka Slovenije zavrne razkritje zaupnih informacij, kadar na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena in dejavnikov iz prejšnjega odstavka oceni, da bi razkritje določenih informacij povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

(4) Prejšnji odstavek se ne uporablja, kadar se razkritje zaupnih informacij zahteva v skladu s tretjim odstavkom prejšnjega člena.

22. člen

(sodelovanje Banke Slovenije z agencijo, pristojno za finančne trge)

(1) Banka Slovenije in agencija, pristojna za finančne trge, tesno sodelujeta pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter si prizadevata za učinkovito načrtovanje reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje.

(2) Banka Slovenije in agencija, pristojna finančne trge, si kar najbolj prizadevata za poenotenje praks v zvezi z načrtovanjem reševanja in ukrepi za reševanje ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega načina.

(3) Banka Slovenije in agencija, pristojna za finančne trge, si ob upoštevanju 18. člena tega zakona na zahtevo medsebojno pošljeta vse podatke, ki jih potrebujeta za izvajanje svojih nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prenehanjem institucij.

23. člen

(sodelovanje med Banko Slovenije in pristojnim ministrstvom)

(1) Banka Slovenije pošlje pristojnemu ministrstvu informacije o ukrepih za reševanje, ki jih je sprejela na podlagi tega zakona, če gre za ukrepe ali odločitve o zadevah, ki bi lahko imele posledice za javna sredstva ali pri katerih se v skladu z zakonom zahteva obvestilo, soglasje pristojnega ministrstva ali posvetovanje z njim.

(2) Banka Slovenije pred uporabo ukrepov za reševanje obvesti pristojno ministrstvo, in če ti ukrepi vključujejo uporabo dodatnih javnofinančnih sredstev, predhodno pridobi soglasje vlade.

(3) Banka Slovenije v primeru sistemske krize, ki vključuje tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih gibanjih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo, če je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor in izvedejo ukrepi za reševanje ali prisilno prenehanje banke.

24. člen

(sodelovanje z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije)

(1) Banka Slovenije pri odločanju o ukrepih na podlagi tega zakona, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upošteva naslednja pravila:

1. prizadevati si za učinkovitost odločanja in ohranjanja čim nižjih stroškov reševanja;

2. odločitve in potrebni ukrepi se sprejmejo in izvedejo pravočasno in brez odlašanja;

3. upoštevata se medsebojno sodelovanje in sodelovanje z organi za reševanje in drugimi pristojnimi organi držav članic, da bi zagotovili, da so odločitve sprejete ter ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;

4. zagotavlja se jasna opredelitev vlog in odgovornosti organov, ki sodelujejo pri odločanju na podlagi tega zakona;

5. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene EU nadrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;

6. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene podrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje teh držav članic;

7. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene pomembne podružnice, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost teh držav članic;

8. ustrezno se upošteva cilj, da se uravnotežijo interesi različnih držav članic in prepreči neupravičeno oškodovanje ali neupravičena zaščita interesov posameznih držav članic, vključno z neupravičenim razporejanjem bremena po državah članicah;

9. Banka Slovenije se pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetuje s pristojnim organom države članice najmanj o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki so ali bi verjetno vplivali na:

– EU nadrejeno družbo, EU podrejeno družbo ali EU podružnico;

– stabilnost države članice, v kateri ima EU nadrejena družba, EU podrejena družba ali EU podružnica sedež ali se v njej nahaja;

10. organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevajo sprejete načrte reševanja in jim sledijo, razen če ob upoštevanju okoliščin posameznega primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso predvideni v načrtu reševanja;

11. zagotavlja se preglednost postopkov odločanja, če je verjetno, da bo imela predlagana odločitev ali ukrep posledice za finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;

12. usklajevanje in sodelovanje je najboljši način za znižanje skupnih stroškov reševanja.

(2) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona sodeluje z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje pošlje vse podatke, vključno z zaupnimi informacijami ob upoštevanju 18. in 20. člena tega zakona, ki jih ta organ potrebuje za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem.

(3) Banka Slovenije v zvezi z zahtevo organa za reševanje iz druge države članice za pridobitev informacij, ki jih je pridobila od organa za reševanje iz tretje države, zadevne informacije pošlje le, če je organ za reševanje iz tretje države dovolil nadaljnje pošiljanje informacij.

(4) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje tudi v kolegijih za reševanje iz 164. in 165. člena tega zakona. Banka Slovenije v okviru kolegija kot organ, pristojen na ravni skupine, usklajuje pretok vseh pomembnih informacij med organi za reševanje, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, in predvsem pravočasno zagotovi vse zadevne informacije, da se olajša izvajanje nalog kolegija.

(5) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega odbora za sistemska tveganja.

(6) Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

25. člen

(sodelovanje z organi tretjih držav)

(1) Ta člen se uporablja za urejanje razmerij s tretjo državo glede sodelovanja v zvezi z reševanjem, če z zadevno državo ni sklenjen sporazum v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU ali ta sporazum ne ureja vsebin, določenih v tem členu.

(2) Banka Slovenije lahko sklepa dvo- ali večstranske sporazume o sodelovanju z ustreznimi organi za reševanje iz tretjih držav. Banka Slovenije sklepa sporazume zlasti, če ima:

1. nadrejena institucija iz tretje države podrejene banke ali pomembne podružnice kreditne institucije, ki imajo sedež ali so ustanovljene v Republiki Sloveniji;

2. nadrejena družba, ki ima sedež v državi članici in podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podrejenih kreditnih institucij v tretji državi;

3. kreditna institucija, ki ima sedež v državi članici in nadrejeno družbo, podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podružnic v tretji državi.

(3) Sporazum iz prejšnjega odstavka določa postopke med sodelujočimi organi glede izmenjave informacij in sodelovanja pri izvajanju nekaterih ali vseh v nadaljevanju navedenih nalog ter pri izvajanju vseh ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem kreditnih institucij ali drugih subjektov v skupini, ki jim pripada kreditna institucija, ter glede izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje navedenih nalog in pooblastil, zlasti pa glede:

1. priprave in posodabljanja načrtov reševanja;

2. posvetovanja in sodelovanja pri oblikovanju načrtov reševanja;

3. izmenjave informacij, potrebnih za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil, ki jih določa zakonodaja zadevnih tretjih držav;

4. zgodnjega obveščanja strank ali posvetovanja s strankami o dogovoru glede sodelovanja pred izvedbo pomembnejših ukrepov v okviru tega zakona ali ustrezne zakonodaje tretje države, ki vplivajo na kreditno institucijo ali skupino, na katero se dogovor nanaša;

5. usklajenega obveščanja javnosti v primeru skupnih ukrepov za reševanje;

6. postopkov in dogovorov za izmenjavo informacij iz 1. do 5. točke tega odstavka, vključno z ustanovitvijo in delovanjem skupin za krizno upravljanje.

(4) Banka Slovenije pri sklepanju dogovorov iz drugega odstavka tega člena ustrezno upošteva nezavezujoče dogovore, ki jih je z zadevnimi tretjimi državami sklenil Evropski bančni organ v skladu s 97. členom Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o dogovorih, ki jih je sklenila na podlagi tega člena.

2. POGLAVJE: REŠEVANJE

2.1 **Splošne določbe**

26. člen

(ukrepi za reševanje)

(1) Ukrepi za reševanje vključujejo:

1. ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja, s čimer se začne postopek za reševanje;

2. odločitev, da se uporabi eden ali več instrumentov za reševanje;

3. uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem, da se prepreči propad subjekta reševanja ali izvedejo instrumenti za reševanje.

(2) Instrumenti za reševanje iz 2. točke prejšnjega odstavka so:

1. odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

2. prodaja poslovanja;
3. ustanovitev premostitvene banke;
4. izločitev sredstev;
5. odpis in konverzija obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.

(3) Ukrepi za reševanje se štejejo za reorganizacijske ukrepe, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

(4) Za subjekt reševanja se v primeru uporabe ukrepov za reševanje po tem zakonu ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede:
1. statusnega preoblikovanja družb;
2. posebnih pravil za čezmejne združitve kapitalskih družb;
3. poročil izvedencev o vložkih, ki niso vplačani v denarju;
4. obveznosti sklica skupščine delničarjev v primeru pomembnih izgub družbe;
5. odločanja skupščine delničarjev o povečanju kapitala;
6. obveznosti sestave poročila neodvisnih izvedencev v primeru povečanja osnovnega kapitala, ki ni vplačan v denarju;
7. povečanja kapitala z denarnimi vložki;
8. odločanja skupščine delničarjev o zmanjšanju osnovnega kapitala;
9. zmanjšanja osnovnega kapitala v primeru več razredov delnic;
10. zaščitnih ukrepov za upnike v primeru zmanjšanja osnovnega kapitala;
11. zmanjšanja osnovnega kapitala s prisilnim umikom delnic;
12. zmanjšanja osnovnega kapitala z umikom delnic, ki jih je pridobila družba sama ali za svoj račun (lastne delnice);
13. odpisa osnovnega kapitala ali njegovega zmanjšanja z umikom delnic v primeru več razredov delnic.

27. člen

(cilji reševanja)

(1) Cilji reševanja institucije so, da se z uporabo ukrepov za reševanje:
1. zagotovi nadaljevanje izvajanja kritičnih funkcij institucije;
2. preprečijo resnejši negativni vplivi na finančno stabilnost, zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva, tudi na tržno infrastrukturo, in z ohranjanjem tržne discipline;
3. zaščitijo javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči;
4. zaščitijo vlagatelji iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorji iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij;
5. zaščitijo premoženje in sredstva strank.

(2) Banka Slovenije uresničuje cilje reševanja z izvajanjem ukrepov za reševanje v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU. Vsi cilji iz prejšnjega odstavka so enako pomembni, Banka Slovenije pa jih usklajuje glede na naravo in okoliščine posameznega primera.

(3) Banka Slovenije si pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena prizadeva, da bi bili stroški reševanja čim manjši in da se prepreči nepotrebno zniževanje vrednosti sredstev, razen kadar je to nujno potrebno za uresničitev ciljev reševanja.

28. člen

(načela reševanja)

(1) Banka Slovenije pri določanju zahtev in izvajanju pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva naravo dejavnosti subjekta reševanja, njegovo delniško sestavo, pravno obliko, profil tveganja, velikost in pravni status, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost njegovih dejavnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali v drug sistem vzajemne solidarnosti iz šestega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU ter upošteva tudi, ali subjekt reševanja opravlja investicijske storitve in posle.

(2) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva naslednja načela:
1. delničarji banke, ki je v postopku reševanja, prvi krijejo izgube;
2. za delničarji banke, ki je v postopku reševanja, krijejo izgube drugi imetniki kapitalskih instrumentov te banke in nato preostali upniki, in sicer v obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku;
3. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, se praviloma zamenjata, razen če je glede na okoliščine za uresničitev ciljev reševanja ustrezno, da upravljalni organ in višje vodstvo v celoti ali delno še naprej delujeta;
4. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, morata zagotoviti vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja;
5. odgovornost posameznikov in pravnih oseb za propad banke se uveljavlja v skladu s splošnimi pravili pogodbene, odškodninske in kazenske odgovornosti;
6. upniki istega prednostnega razreda so obravnavani enakovredno, razen v primerih, za katere ta zakon določa drugače;
7. z upoštevanjem 95. člena tega zakona noben upnik banke ali subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki;
8. zajamčene vloge so v celoti zaščitene.

(3) Če je banka subjekt v skupini, Banka Slovenije uporabi instrumente za reševanje in izvaja pooblastila za reševanje tako, da se v čim večji meri zmanjšajo morebitni negativni učinki na druge subjekte v skupini oziroma na skupino kot celoto ter v čim večji meri zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost v Evropski uniji in njenih državah članicah, zlasti v državah, kjer skupina deluje.

29. člen

(omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja)

(1) Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se običajni insolvenčni postopek lahko začne le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(2) Pristojno sodišče ali drug organ, ki odloča o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja, nemudoma obvesti Banko Slovenije o vsakem predlogu za začetek običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam subjektov, za katere velja obveznost iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojno sodišče ali drug organ odloči o predlogu za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt iz prvega odstavka tega člena, če je predhodno o tem obvestil Banko Slovenije v skladu z drugim odstavkom tega člena in:
1. je Banka Slovenije pristojno sodišče ali drug organ obvestila, da v zvezi s subjektom reševanja ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje, ali
2. Banka Slovenije v sedmih dneh od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena ni izdala obvestila iz prejšnje točke.

(5) Če Evropska centralna banka v skladu s petim odstavkom 14. člena Uredbe 1024/2013/EU Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v sedmih dneh po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje

o reševanju banke v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje.

2.2 **Zahteve za rešljivost banke**

2.2.1 *Ocena rešljivosti*

30. člen

(ocena rešljivosti banke)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, v kakšnem obsegu je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke, da se zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije ali druge države članice ali Evropske unije kot celote. Banka velja za rešljivo, če je z uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke mogoče uresničiti cilje iz prvega odstavka 27. člena tega zakona. Pri pripravi ocene rešljivosti Banka Slovenije upošteva regulativne tehnične standarde iz 1. točke drugega odstavka 9. člena tega zakona in oddelek C priloge Direktive 2014/59/EU.

(2) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prejšnjega odstavka upošteva tudi morebiten vpliv navedenih ukrepov v razmerah širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema.

(3) Banka Slovenije pri oceni rešljivosti iz prvega odstavka tega člena ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;

2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;

3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi izključno za vsakokratno pripravo ali posodobitev načrta reševanja banke iz 39. člena tega zakona. Banka Slovenije se v ta namen predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke, če je to pomembno za to podružnico.

(5) Če načrt reševanja banke vključuje možnost uporabe instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, Banka Slovenije preveri, ali ima banka ustrezne instrumente navadnega lastniškega kapitala in odobreni osnovni kapital v ustrezni višini in številu, da se lahko izvede ukrep konverzije.

(6) Banka velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti ugotovi, da obstajajo pravne ali dejanske ovire v zvezi z banko, ki onemogočajo ali znatno otežujejo uporabo ukrepov za reševanje ali ukrepov za prisilno prenehanje banke na način, da se uresničijo cilji iz prvega odstavka 27. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: bistvene ovire za rešljivost). Če Banka Slovenije ugotovi, da banka velja za nerešljivo, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke v skladu s prvim odstavkom 39. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 34. in 35. členom tega zakona.

(7) Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

31. člen

(prepoved izplačil)

(1) Banka Slovenije lahko pod pogoji iz drugega odstavka tega člena banki prepove izplačila, ki presegajo največji možni znesek za razdelitev v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti (v nadaljnjem besedilu: znesek M-MDA), izračunan v skladu z 32. členom tega zakona, ki jih banka izvede v obliki:

1. izplačil v zvezi z navadnim lastniškim temeljnim kapitalom;

2. vzpostavitve obveznosti za izplačilo variabilnih prejemkov ali diskrecijskih pokojninskih ugodnosti oziroma izplačilo variabilnih prejemkov, pri katerih je obveznost za plačilo nastala, ko banka ni izpolnjevala zahteve po skupnem blažilniku, ali

3. izplačil v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala.

(2) Banka Slovenije banki prepove izplačila iz prejšnjega odstavka, če je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom in izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(3) Banka nemudoma obvesti Banko Slovenije o nastanku okoliščin iz prejšnjega odstavka.

(4) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz drugega odstavka tega člena, brez nepotrebnega odlašanja oceni, ali bo banki prepovedala izplačila iz prvega odstavka tega člena, in pri tej oceni upošteva vse naslednje dejavnike:

1. razlog, trajanje in obseg neizpolnjevanja zahteve po skupnem blažilniku ter vpliv tega na rešljivost banke;

2. razvoj finančnega položaja banke in verjetnost, da bi banka v bližnji prihodnosti izpolnila pogoj iz 1. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona;

3. možnost, da bo banka lahko v razumnem roku zagotovila izpolnjevanje zahtev iz drugega odstavka tega člena;

4. ali je nezmožnost banke, da nadomesti obveznosti, ki ne izpolnjujejo več meril primernosti ali zapadlosti iz 72.b ali 72.c člena Uredbe 575/2013/EU ali iz 50. in 58. člena tega zakona, omejena na posamezni primer ali je posledica motenj na trgu;

5. ali je prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena, ob upoštevanju morebitnega vpliva takšne prepovedi na pogoje financiranja banke in njeno rešljivost, najprimernejše in sorazmerno sredstvo za rešitev položaja te banke.

(5) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka ponovi najmanj enkrat na mesec, dokler so pri banki izkazane okoliščine iz drugega odstavka tega člena. Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije banki prepove izplačila v skladu s prvim odstavkom tega člena, če so pri banki devet mesecev zatem, ko je obvestila Banko Slovenije, še vedno podane okoliščine iz drugega odstavka tega člena, razen če na podlagi ocene ugotovi, da sta izpolnjena vsaj dva od naslednjih pogojev:

1. neizpolnjevanje zahteve po skupnem blažilniku je posledica resne motnje v delovanju finančnih trgov, kar povzroča vsesplošni pretres finančnega trga v več segmentih finančnih trgov;

2. motnja iz prejšnje točke ne pomeni le večjega nihanja cen kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti banke ali višjih stroškov zanjo, temveč privede tudi do popolnega ali delnega zaprtja trgov, zaradi česar banka na teh trgih ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti;

3. zaprtje trga iz prejšnje točke je ugotovljeno tudi za več drugih subjektov;

4. zaradi motnje iz 1. točke tega odstavka banka ne more izdati kapitalskih instrumentov in instrumentov kvalificiranih obveznosti, da bi lahko izpolnila zahtevo po skupnem blažilniku, ali

5. prepoved izplačil iz prvega odstavka tega člena bi lahko povzročila negativne učinke za del bančnega sektorja, ki bi lahko ogrozili finančno stabilnost.

(6) Banka Slovenije oceno iz prejšnjega odstavka glede uporabe izjeme ponovi najmanj enkrat na mesec.

32. člen

(izračun zneska M-MDA)

(1) Znesek M-MDA se izračuna tako, da se vsota postavk iz drugega odstavka tega člena pomnoži s faktorjem, določe-

nim v skladu s tretjim odstavkom tega člena. Znesek M-MDA se zmanjša za morebitni znesek izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena.

(2) V vsoti postavk, ki se pomnoži v skladu s prejšnjim odstavkom, so zajete naslednje postavke:

1. morebitni dobički med letom, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013/EU, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička, in

2. morebitni čisti dobički poslovnega leta, ki niso vključeni v navadni lastniški temeljni kapital v skladu z drugim odstavkom 26. člena Uredbe 575/2013, zmanjšani za znesek morebitnih izplačil dobička ali drugih izplačil iz 1. do 3. točke prvega odstavka prejšnjega člena in dodatno zmanjšani za znesek morebitnega davka, ki bi se plačal, če bi banka zadržala izplačilo tega dobička.

(3) Če navadni lastniški temeljni kapital, ki ga zagotavlja banka in se ne uporablja za izpolnjevanje katere koli od zahtev iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala ali kvalificiranih obveznosti, določene v skladu s tem zakonom, ki se izrazi kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, spada v:

– prvi (to je najnižji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0;

– drugi kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,2;

– tretji kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,4;

– četrti (to je najvišji) kvartil zahteve po skupnem blažilniku, je faktor 0,6.

(4) Spodnja in zgornja meja vsakega kvartila zahteve po skupnem blažilniku se izračunata na naslednji način:

– spodnja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x (Q_n – 1);

– zgornja meja kvartila = (zahteva po skupnem blažilniku/4) x Q_n,

pri čemer je »Q_n« zaporedna oznaka oziroma številka zadevnega kvartila.

33. člen

(ocena rešljivosti za skupino)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s subjekti v postopku reševanja mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje tako, da se:

1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij, ki jih opravljajo subjekti v skupini, z njihovo ločitvijo, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti, ali z drugimi sredstvi, in

2. v čim večji meri preprečijo resnejše negativne posledice za finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti ali drugimi učinki, ki vplivajo na delovanje celotnega sistema.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka ne upošteva možnih virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje ukrepov za reševanje;

2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;

3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(3) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu z 42. do 46. členom tega zakona ter izključno zaradi vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi iz prvega odstavka tega člena poleg ocene rešljivosti celotne skupine v skladu s tem členom oceni rešljivost vsake skupine v postopku reševanja po postopku, določenem v 45. in 46. členu tega zakona.

(4) Skupina velja za nerešljivo, če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da obstajajo bistvene ovire za rešljivost. Če Banka Slovenije ugotovi, da skupina velja za nerešljivo, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine v skladu s prvim odstavkom 42. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke v skladu z 31. in 35. členom tega zakona.

(5) Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

34. člen

(ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost banke ali skupine)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz 30. ali 33. člena tega zakona ugotovi bistvene ovire za rešljivost banke ali skupine, o tem nemudoma obvesti banko oziroma subjekt v skupini, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka oziroma subjekt v skupini pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka oziroma subjekt v skupini v štirih mesecih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi bistvenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ustrezno zmanjšane ali odpravljene.

(3) Banka oziroma subjekt v skupini v dveh tednih po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži predlog možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovni okvir za njihovo izvajanje, ki upošteva razloge za bistveno oviro za rešljivost banke ali skupine, kadar je bistvena ovira za rešljivost posledica:

1. dejstva, da je banka v položaju, da ne izpolnjuje zahteve po skupnem blažilniku, ko se ta zahteva upošteva poleg minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom ter izražena kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti banke, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dejstva, da banka ne izpolnjuje zahtev iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ali minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu s tem zakonom.

(4) Banka Slovenije oceni, ali predlagani ukrepi iz drugega in tretjega odstavka tega člena učinkovito obravnavajo ali odpravljajo ugotovljene bistvene ovire za rešljivost. Banka Slovenije lahko za odpravo ali zmanjšanje bistvenih ovir za rešljivost banke oziroma skupine uporabi pristojnosti in ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma predlaga Evropski centralni banki, da uporabi pristojnosti in sprejme ukrepe v zvezi z banko v skladu s pooblastili na podlagi Uredbe 1024/2013/EU. Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz drugega ali tretjega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče zmanjšati ali odpraviti bistvenih ovir za rešljivost banke oziroma skupine, banki z odredbo odredi, da v določenem roku izvede enega ali več alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, in sicer zahteva, da:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev o zagotavljanju kritičnih funkcij, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami;

2. banka omeji svojo največjo dopustno izpostavljenost na posamični ali konsolidirani podlagi iz naslova kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument pri reševanju s sredstvi upnikov, razen obveznosti, katerih imetniki so subjekti, ki so del iste skupine;

3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za reševanje;

4. banka odproda določeno premoženje;

5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;

6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;

7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;

8. banka oziroma subjekt v skupini ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;

9. subjekt reševanja predloži načrt za ponovno vzpostavitev izpolnjevanja zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, izraženih kot:

– odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013, ter kadar je ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in

– odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU;

10. subjekt reševanja izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom;

11. subjekt reševanja izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, zlasti s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede morebitnih kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov v skladu s predpisi, ki urejajo ta instrument oziroma obveznost, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;

12. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona za zagotavljanje stalnega izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, spremeni profil zapadlosti:

– kapitalskih instrumentov, potem ko pridobi soglasje pristojnega organa, in

– kvalificiranih obveznosti;

13. če je banka ali subjekt v skupini podrejen mešanemu poslovnemu holdingu, mešani poslovni holding ustanovi ločeni finančni holding, ki obvladuje banko ali subjekt v skupini, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke oziroma skupine in prepreči negativni vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;

14. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov upravljanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih bistvenih ovir za rešljivost ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) Banka Slovenije v odredbi za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,

2. pojasni, kako se bo z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovilo zmanjšanje ali odprava bistvenih ovir za rešljivost, in

3. pojasni sorazmernost odrejenih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena pri zmanjševanju ali odpravljanju bistvenih ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo za alternativne ukrepe iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na posamezno banko ali subjekt v skupini na notranji trg za finančne storitve in finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v enem mesecu po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima odredba za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 137. člena tega zakona.

35. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost iz prejšnjega člena za vse subjekte v postopku reševanja in njihove podrejene družbe, ki so subjekti iz prvega odstavka 2. člena tega zakona in so del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino ter v povezavi s skupinami v postopku reševanja, če skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model skupine.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice. Kadar je bistvena ovira za rešljivost skupine posledica položaja subjekta v skupini iz tretjega odstavka prejšnjega člena, Banka Slovenije po posvetovanju z organom za reševanje subjekta v postopku reševanja in organi za reševanje njegovih podrejenih institucij obvesti o svoji oceni EU nadrejeno družbo.

(4) EU nadrejena družba lahko v štirih mesecih po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi bistvenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine. Kadar so bistvene ovire za rešljivost, ugotovljene v poročilu, posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s subjektom v skupini, EU nadrejena družba v dveh tednih po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije kot organu za reševanje na ravni skupine predlaga možne ukrepe, ki jih bo izvedla v določenem časovnem okviru, ki upošteva raz-

loge za bistveno oviro za rešljivost, in s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje:

– zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU,

– kadar je to ustrezno, zahteve po skupnem blažilniku in zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, določenih v skladu s tem zakonom, izražene kot odstotek mere skupne izpostavljenosti iz 429. in 429.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom ni predlagala ustreznih ukrepov.

(6) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v štirih mesecih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma v enem mesecu po poteku roka za njihovo predložitev, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predložila stališč ali ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. ugotovitve bistvenih ovir za rešljivost skupine,

2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrtim odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in ukrepov za zmanjšanje ali odpravo bistvenih ovir za rešljivost, ki jih za njihovo obravnavo in odpravo zahtevajo organi, pri čemer upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Skupna odločitev v zvezi z bistvenimi ovirami za rešljivost, ki so posledica položaja iz tretjega odstavka prejšnjega člena, v zvezi s subjektom v skupini se sprejme v dveh tednih po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena, Banka Slovenije upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic ter kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o ustreznih ukrepih iz četrtega odstavka prejšnjega člena, ki jih je treba sprejeti na ravni skupine.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena in odločitev Banke Slovenije iz prejšnjega odstavka, ko skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s točko (c) 31. člena Uredbe 1093/2010/EU. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega, sedmega in osmega odstavka tega člena, če kateri koli organ, pristojen za reševanje subjekta v skupini, do izteka roka za sprejetje skupne odločitve iz šestega oziroma sedmega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev na podlagi šestega, sedmega ali osmega odstavka tega člena sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim oziroma sedmim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.

36. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s subjektom v postopku reševanja v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za reševanje podrejenih subjektov v postopku reševanja oziroma za družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine in sprejme skupno odločitev o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine v skladu s prejšnjim členom.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka prejšnjega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja ter stališč in pridržkov organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, sama odloči o ukrepih za zmanjšanje ali odpravo ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s četrtim odstavkom 34. člena tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži in jo sporoči subjektu v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje subjekta v postopku reševanja v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je pristojni organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje odločitve iz šestega in sedmega odstavka prejšnjega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

37. člen

(postopek določanja ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo ali pomembno podružnico v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine, ki je pripravljena v skladu s 33. členom tega zakona, ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, prizadeva, da sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine v rokih, ki veljajo za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja ob upoštevanju 35. in 36. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do izteka roka za sprejetje skupne odločitve na ravni skupine oziroma subjekta v postopku reševanja oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka 35. člena tega zakona in organ za reševanje na ravni skupine oziroma organ, pristojen za reševanje na ravni subjekta, v postopku reševanja sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku 35. člena tega zakona oziroma tretjem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in subjektu v postopku reševanja iste skupine v postopku reševanja ter organu za reševanje tega subjekta in organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je kateri koli organ za reševanje subjekta v skupini do izteka roka za sprejetje skupne odločitve ob upoštevanju šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz četrtega odstavka prejšnjega člena. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ v enem mesecu po prejemu prošnje ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

38. člen

(upoštevanje odločitev v zvezi z ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega in sedmega odstavka 35. člena tega zakona, prvega odstavka 36. člena tega zakona in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini, če ni bila sprejeta skupna odločitev.

2.2.2 *Načrt reševanja posamezne banke*

39. člen

(izdelava načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdela načrt reševanja, v katerem z upoštevanjem ocene iz 30. člena tega zakona določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala.

(2) V zvezi z izdelavo načrta reševanja se Banka Slovenije posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice.

(3) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od subjekta reševanja zahteva, da vzpostavi, vodi in ji predloži podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah. Banka Slovenije lahko zahteva vodenje evidenc s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ter določi vsebino in način vodenja ter rok, v katerem ji morajo biti banke in subjekti, na katere se nanaša zahteva iz prvega stavka, sposobni predložiti zadevne evidence.

(5) Banka Slovenije posodobi načrt reševanja tudi, če se v zvezi z banko izvedejo ukrepi za reševanje ali pooblastila v zvezi z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ki se izvajajo neodvisno od drugih instrumentov za reševanje. V tem primeru Banka Slovenije pri določanju rokov iz 15. točke tretjega odstavka 40. člena tega zakona upošteva rok, ki je v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, določen za izpolnitev nadzorniških zahtev glede dodatno potrebnega kapitala.

(6) Banka Slovenije pristojnim organom v državah, kjer je ustanovljena pomembna podružnica banke, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

40. člen

(vsebina načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije, vključno s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi splošne finančne nestabilnosti ali drugih podobnih negativnih dogodkov na ravni celotnega finančnega sistema, in s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi banki lastnih dejavnikov.

(2) V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju, ugotovljene na podlagi ocene rešljivosti banke iz 30. člena tega zakona, in ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v 34. členu tega zakona.

(3) Načrt reševanja določa možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter vsebuje najmanj naslednje elemente, skupaj s kvantitativnimi podatki, kadar je to mogoče:

1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;
2. povzetek bistvenih sprememb v zvezi z banko, ki so nastopile po izdelavi oziroma zadnji posodobitvi načrta reševanja;
3. prikaz, kako je mogoče kritične funkcije in glavne poslovne dejavnosti v potrebnem obsegu pravno in ekonomsko ločiti od drugih funkcij, da bi se ob propadu banke zagotovilo njihovo nadaljevanje;
4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega od bistvenih sestavin načrta reševanja;
5. podroben opis ocene rešljivosti v skladu s 30. členom tega zakona;
6. opis morebitnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v skladu s 34. členom tega zakona;
7. opis postopkov za določitev vrednosti ter možnosti prodaje kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev banke;
8. podroben opis ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so informacije, ki jih Banka Slovenije zahteva v skladu z 41. členom tega zakona, posodobljene in pravočasno poslane Banki Slovenije;
9. pojasnilo glede možnosti financiranja ukrepov za reševanje po različnih scenarijih reševanja;
10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije;
11. opis kritičnih medsebojnih odvisnosti;
12. opis možnosti za ohranjanje dostopa do infrastrukture za izvajanje plačil in kliringa ter drugih storitev, vključno z oceno prenosljivosti pozicij banke;
13. analizo vplivov načrta reševanja na zaposlene v banki, vključno z oceno povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z zaposlenimi med procesom reševanja;
14. načrt za obveščanje medijev in javnosti;
15. minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora banka zagotavljati v skladu s tem zakonom, in morebitni rok za izpolnitev te zahteve, določen v skladu s

64. členom tega zakona, oziroma kadar Banka Slovenije določi zahteve na podlagi 60. člena tega zakona, časovni okvir, določen v skladu s 64. členom tega zakona, v katerem mora subjekt v postopku reševanja izpolniti zahtevo;

16. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke;

17. morebitno mnenje ali stališče banke glede načrta reševanja.

(4) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja, zlasti v okviru opredelitve možnosti financiranja iz 9. točke prejšnjega odstavka, ne upošteva:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za financiranje ukrepov za reševanje;

2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;

3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena načrt reševanja vključuje tudi analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo izredno likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu reševanja, in opredeli sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.

(6) Banka Slovenije banki pošlje povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

41. člen

(sodelovanje banke pri izdelavi načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja tako, da predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja.

(2) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom določi informacije, ki jih banke redno zagotavljajo za pripravo in posodabljanje načrta reševanja.

2.2.3 *Načrt reševanja skupine*

42. člen

(načrt reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine z upoštevanjem 43. člena tega zakona in postopkov iz 44. do 46. člena tega zakona.

(2) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske sestave, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine zagotovi, da se preveri ustreznost načrta reševanja skupine in se ta po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije v treh delovnih dneh obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

(4) Banka Slovenije izvede oceno rešljivosti skupine iz 33. člena tega zakona ali prispeva k njej hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu s tem členom. Načrtu reševanja skupine se priloži podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu s 33. členom tega zakona.

43. člen

(vsebina načrta reševanja skupine)

(1) V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi za reševanje:

1. EU nadrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

2. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

3. finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

4. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, z upoštevanjem določb tega zakona o zagotavljanju učinkov reševanja v tretjih državah ter o sodelovanju in izmenjavi informacij z organi za reševanje v tretjih državah.

(2) V načrtu reševanja skupine se za vsako skupino določijo subjekti v postopku reševanja in skupine v postopku reševanja. Načrt reševanja skupine zajema najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja v okviru različnih scenarijev reševanja v skladu s prvim odstavkom 40. člena tega zakona, in posledice teh ukrepov za reševanje v zvezi z drugimi subjekti reševanja, za nadrejeno družbo in podrejene institucije;

2. kadar skupina vključuje več kot eno skupino v postopku reševanja, ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v postopku reševanja iz vsake skupine v postopku reševanja, in posledice teh ukrepov za:

– druge subjekte v skupini, ki pripadajo isti skupini v postopku reševanja, in

– druge skupine v postopku reševanja;

3. analizo, v kakšnem obsegu bi se instrumenti in pooblastila za reševanje lahko usklajeno uporabljali in izvajali v zvezi s subjekti v postopku reševanja s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi tretje osebe za olajšanje nakupa skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvaja več subjektov v skupini, ali posebnih subjektov v skupini ali skupin v postopku reševanja, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;

4. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in usklajevanje z ustreznimi organi tretjih držav ter morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;

5. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjenji pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;

6. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih nameravajo sprejeti pristojni organi za reševanje v zvezi s subjekti iz posamezne skupine v postopku reševanja;

7. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja reševanja ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem financiranja reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ne upošteva virov financiranja iz naslova:

1. katere koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z notranjo zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje reševanja;

2. katerega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;

3. katere koli druge izredne likvidnostne pomoči Banke Slovenije na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(4) Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

44. člen

(postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko od EU nadrejene družbe zahteva, da predloži vse

informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na zadevno EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini, vključno s subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, določenih v tem zakonu, pošlje informacije iz prejšnjega odstavka naslednjim organom:

1. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe za reševanje podrejenih družb;

2. organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice;

3. pristojnim organom, ki sodelujejo v kolegiju pristojnih organov v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi, pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja bančništvo;

4. organom za reševanje v državah članicah, kjer imajo sedež subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona;

5. Evropskemu bančnemu organu.

(3) Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje organom iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, vsebujejo vsaj informacije, pomembne za podrejene družbe ali pomembne podružnice. Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pošlje Evropskemu bančnemu organu, vsebujejo vse informacije, ki jih Evropski bančni organ potrebuje za izvajanje svojih nalog v zvezi z načrti reševanja skupin.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko pošiljanje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

45. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 164. oziroma 165. členom tega zakona, v štirih mesecih po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom in po posvetovanju s pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Kadar skupino sestavlja več kot ena skupina v postopku reševanja, se v skupno odločitev vključijo tudi ukrepi za reševanje iz 2. točke drugega odstavka 43. člena tega zakona. Banka Slovenije skupno odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(2) Če v štirih mesecih po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom skupna odločitev iz prejšnjega odstavka ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati stališča in pridržke drugih organov za reševanje. Banka Slovenije odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz prvega odstavka tega člena, če je eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja po pošiljanju informacij v skladu s prejšnjim členom in pred sprejetjem skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovilo prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ odločitve o zadevi ne sprejme v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Banka Slovenije zahteva prekinitev postopka odločanja Evropskega bančnega organa na podlagi prošnje iz prejšnjega odstavka, če oceni, da bi zadeva lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(6) Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi zadeva lahko vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine znova oceni načrt reševanja skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(7) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena pri sprejemanju in posodabljanju načrta reševanja skupine po svoji presoji v postopke izdelave in posodabljanja načrta reševanja skupine povabi tudi organe za reševanje iz tretjih držav, v katerih ima skupina podrejene družbe, finančne holdinge ali pomembne podružnice, če so izpolnjeni pogoji glede varovanja zaupnosti informacij v skladu s tem zakonom.

46. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v štirih mesecih po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine od organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(3) Če v štirih mesecih po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, lahko Banka Slovenije, če se ne strinja z načrtom reševanja skupine, z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme odločitev, v kateri po potrebi opredeli subjekte v postopku reševanja ter pripravi in posodablja načrt reševanja za skupino v postopku reševanja, ki jo sestavljajo subjekti v njeni pristojnosti. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je drug organ za reševanje subjekta v skupini do konca štirimesečnega obdobja po prejemu informacij od organa za reševanje na ravni skupine na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije odločitev na pod-

lagi prejšnjega odstavka sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v enem mesecu po prejemu prošnje, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko skupaj z drugimi organi za reševanje subjektov v skupini iz držav članic, ki si v okviru postopka iz tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejme skupno odločitev v smislu prvega odstavka tega člena v zvezi z načrtom reševanja skupine, v katero so vključeni subjekti pod pristojnostjo teh organov za reševanje.

47. člen

(upoštevanje odločitev v zvezi z reševanjem subjektov v skupini)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine in odločitve posameznih organov za reševanje, ki jih ti organi sprejmejo, če skupna odločitev ni bila sprejeta z upoštevanjem 45. in 46. člena tega zakona.

2.2.4 *Poenostavljeni načrt reševanja*

48. člen

(poenostavljeni načrt reševanja)

(1) Banka Slovenije lahko za posamezno banko ali skupino izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva naravo poslovanja, delniško sestavo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost dejavnosti ter opravljanje investicijskih storitev in poslov.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi poenostavljenega načrta reševanja določi:

1. vsebino in podrobnosti poenostavljenega načrta reševanja, ki vključuje le posamezne elemente iz 40. oziroma 43. člena tega zakona;

2. posodabljanje načrta reševanja v časovnih intervalih, ki so lahko daljši od enega leta;

3. informacije, ki jih predložijo banke v zvezi s poenostavljenim načrtom reševanja;

4. stopnjo podrobnosti informacij in analiz, ki se upoštevajo pri oceni rešljivosti na podlagi 30. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se lahko v zvezi z banko ali skupino, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, kadar koli odloči, da se pri posodobitvi načrta reševanja ne upoštevajo poenostavitve iz prejšnjega odstavka.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z banko, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, ne glede na poenostavitve iz tretjega odstavka tega člena sprejme katere koli ukrepe nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, ali ukrepe za reševanje, določene v tem zakonu.

2.2.5 *Zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti*

49. člen

(minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekt reševanja ves čas izpolnjuje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, in sicer najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

(2) Banka Slovenije posameznemu subjektu reševanja z odredbo določi minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora subjekt reševanja dosegati v skladu s prejšnjim odstavkom (v nadaljnjem besedilu: minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti).

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se določi v skladu s tem zakonom, se izrazi kot odstotek:

1. zneska skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena tveganju, ki se izračuna v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in

2. mere skupne izpostavljenosti zadevnega subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki se izračuna v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

50. člen

(kvalificirane obveznosti)

(1) Obveznosti se upoštevajo kot kvalificirane obveznosti za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja le, kadar izpolnjujejo pogoje iz 72.a člena, 72.b člena, razen točke (d) drugega odstavka 72.b člena, in 72.c člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Kadar se ta zakon v zvezi z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sklicuje na 92.a ali 92.b člen Uredbe 575/2013/EU, se ne glede na prejšnji odstavek kot kvalificirane obveznosti upoštevajo obveznosti, kot so opredeljene v 72.k členu Uredbe 575/2013/EU in določene v skladu s 5.a poglavjem naslova I dela 2 Uredbe 575/2013/EU.

(3) Obveznosti, ki izhajajo iz dolžniških instrumentov z vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, kot so strukturirani vrednostni papirji, in ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka tega člena, razen točke l drugega odstavka 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, se upoštevajo pri izpolnjevanju minimalnega zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti le, kadar je izpolnjen eden od naslednjih pogojev:

1. znesek glavnice obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, je v času izdaje znan, je fiksen ali se povečuje in nanj ne vpliva značilnost vgrajenega izvedenega finančnega instrumenta, pri čemer se skupni znesek obveznosti, ki izhaja iz dolžniškega instrumenta, vključno z vgrajenim izvedenim finančnim instrumentom, lahko dnevno vrednoti po cenah na aktivnem dvosmernem likvidnem trgu za enakovreden instrument brez kreditnega tveganja v skladu s 104. in 105. členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dolžniški instrument vključuje pogodbeno določbo, ki določa, da je vrednost v primerih insolventnosti izdajatelja in reševanja izdajatelja fiksna ali se povečuje ter da ni večja od prvotno plačanega zneska obveznosti.

(4) Za dolžniške instrumente iz prejšnjega odstavka, vključno z njihovimi vgrajenimi izvedenimi finančnimi instrumenti, ne velja dogovor o izravnavi, za vrednotenje takih instrumentov pa se ne uporablja tretji odstavek 105. člena tega zakona.

(5) Pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upošteva samo tisti del obveznosti iz tretjega odstavka tega člena, ki ustreza znesku glavnice iz 1. točke tretjega odstavka tega člena ali fiksnemu oziroma rastočemu znesku iz 2. točke tretjega odstavka tega člena.

(6) Kadar podrejena družba s sedežem v državi članici, ki je skupaj s subjektom reševanja del iste skupine v postopku reševanja, izda obveznosti obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, se te obveznosti upoštevajo kot kvalificirane obveznosti pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti zadevnega subjekta v postopku reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. obveznosti so izdane v skladu s petim odstavkom 58. člena tega zakona;

2. uporaba instrumenta odpisa in konverzije v zvezi s temi obveznostmi v skladu s tem zakonom ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

3. obveznosti ne presegajo zneska, ki ga dobimo, ko odštejemo:

– vsoto obveznosti, ki se izdajo subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, in zneska

kapitala, izdanega v skladu s šestim odstavkom 58. člena tega zakona, od

– zneska, ki se zahteva v skladu z 58. členom tega zakona.

51. člen

(prodaja podrejenih kvalificiranih obveznosti neprofesionalnim strankam)

(1) Izdajatelj kvalificiranih obveznosti mora zagotoviti, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki izpolnjuje vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU in je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov.

(2) Oseba, ki opravlja investicijske storitve na območju Republike Slovenije kot investicijsko podjetje, kreditna institucija, upravljavec kolektivnega naložbenega podjema za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali upravljavec alternativnega investicijskega sklada, lahko proda kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena, razen pogojev iz točke (b) prvega odstavka 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen tretjega, četrtega in petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, če skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti znaša najmanj 50.000 eurov.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek se glede pojasnilne obveznosti in obveznosti poročanja stranki v zvezi z investicijskim svetovanjem in storitvami gospodarjenja uporabljajo določbe zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

52. člen

(merila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi naslednjih meril:

1. potrebe, da se zagotovi možnost reševanja skupine v postopku reševanja z uporabo instrumentov za reševanje za subjekt v postopku reševanja, vključno z instrumentom odpisa in konverzije, kadar je to primerno, na način, ki zagotavlja izpolnitev ciljev reševanja;

2. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da imajo subjekt v postopku reševanja in njegove podrejene družbe, ki spadajo med subjekte reševanja, vendar niso subjekti v postopku reševanja, zadosten kapital in kvalificirane obveznosti, da bi se v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, lahko pokrile njihove izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki navedenim subjektom omogoča nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;

3. potrebe, da se v postopku reševanja zagotovi, da ima subjekt v postopku reševanja, če je v načrtu reševanja predvidena možnost izključitve posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s 102. členom tega zakona ali možnost prenosa teh obveznosti v celoti na prevzemnika, zadosten kapital in druge kvalificirane obveznosti, da bi se pokrile izgube ter bi se hkrati znova vzpostavil količnik skupnega kapitala in količnik finančnega vzvoda na potrebno raven, ki bi zadevnemu subjektu omogočala nadaljnje izpolnjevanje pogojev za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;

4. velikosti, poslovnega modela, modela financiranja in profila tveganja subjekta;

5. obsega negativnih vplivov, ki bi jih imel propad subjekta na finančno stabilnost, vključno prek širjenja negativnih vplivov na druge institucije ali subjekte zaradi medsebojne povezanosti subjekta s temi drugimi institucijami ali subjekti ali preostalim finančnim sistemom.

(2) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da je treba v določenem scenariju reševanja sprejeti ukrepe za reševanje ali uporabiti instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti pred začetkom postopka reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku, ki zadostuje za:

1. pokrivanje celotne izgube, za katero se pričakuje, da jo bo utrpel subjekt;

2. dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja in njegovih podrejenih družb, ki so subjekti reševanja, vendar se ne obravnavajo kot subjekti v postopku reševanja, in sicer v obsegu, ki zagotavlja, da subjekt v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, lahko še naprej izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(3) Kadar je v načrtu reševanja določeno, da subjekt preneha po običajnem insolvenčnem postopku, Banka Slovenije oceni, ali je upravičeno, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za navedeni subjekt omeji tako, da ne presega zneska, ki zadostuje za pokritje izgub iz 1. točke prejšnjega odstavka. Pri tej oceni Banka Slovenije zlasti ovrednoti omejitev z vidika morebitnega vpliva na finančno stabilnost in tveganje za širjenje negativnih posledic po finančnem sistemu.

(4) Kadar Banka Slovenije za določene razrede kvalificiranih obveznosti oceni, da se lahko pričakuje, da bodo na podlagi 102. člena tega zakona v celoti ali delno izključeni iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije ali da bi se lahko v okviru instrumenta delnega prenosa v celoti prenesli na prevzemnika, odloči, da se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti izpolni z uporabo kapitala ali drugih kvalificiranih obveznosti v obsegu, ki zadostuje za:

1. pokritje zneska izključenih obveznosti, opredeljenih v skladu s 102. členom tega zakona;

2. izpolnitev pogojev iz drugega oziroma tretjega odstavka tega člena.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev o določitvi minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti obrazloži ter z uporabo meril iz tega člena preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU.

(6) Za izvajanje 53. in 55. člena tega zakona se glede določitve kapitalskih zahtev upošteva izvajanje prehodnih določb v poglavjih 1, 2 in 4 naslova I dela 10 Uredbe 575/2013/EU.

53. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

– zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, in

– zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in z zahtevo v skladu

z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, in ki velja zanjo, na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

– zneska izgub, ki jih je treba pokriti pri reševanju, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi za subjekt v postopku reševanja glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja, ter

– zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko skupina v postopku reševanja po reševanju znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije za reševanje.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamezne zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 79. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz prvega odstavka tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti ustreznega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov za reševanje, določenih v načrtu reševanja, in

2. po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza zahtevi na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za subjekt v postopku reševanja po izvedbi preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi ukrepov za reševanje, zmanjšani za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po reševanju, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po izvedbi strategije reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja kritične ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

54. člen

(dodatna pravila za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Za subjekte v postopku reševanja, za katere ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki so del skupine v postopku reševanja, katerih bilančna vsota presega 100 milijard eurov, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vsaj enaka:

1. 13,5 %, kadar se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, ali

2. 5 %, kadar se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona.

(2) Ne glede na določbe 50. in 59. člena tega zakona subjekti v postopku reševanja iz prejšnjega odstavka raven zahteve iz prejšnjega odstavka izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve iz prvega in drugega odstavka tega člena uporabijo za subjekt v postopku reševanja, za katerega ne velja 92.a člen Uredbe 575/2013/EU in ki je del skupine v postopku reševanja, katere bilančna vsota je nižja od 100 milijard eurov, ter za katerega se po oceni Banke Slovenije lahko razumno pričakuje, da bi njegov propad pomenil sistemsko tveganje.

(4) Banka Slovenije v zvezi z odločitvijo iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. razširjenost vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

2. v kakšnem obsegu je omejen dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;

3. v kakšnem obsegu je subjekt v postopku reševanja odvisen od navadnega lastniškega temeljnega kapitala za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona.

(5) Če odločitev na podlagi tretjega odstavka tega člena ni sprejeta, to ne vpliva na odločitev, ki se sprejme na podlagi devetega odstavka 60. člena tega zakona.

55. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte, ki niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Za subjekte, ki sami niso subjekti v postopku reševanja, je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka 52. člena tega zakona enaka znesku:

1. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

– zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevam iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in zahtevam na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljajo za subjekt, ter

– zneska za dokapitalizacijo, s katerim lahko subjekt znova vzpostavi skladnost z zahtevo glede količnika skupnega kapitala iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU in z zahtevo v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki veljata zanj, po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali po reševanju skupine v postopku reševanja, ter

2. za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, naslednje vsote:

– zneska izgub, ki jih je treba pokriti, pri čemer ta znesek ustreza zahtevi po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, ter

– zneska za dokapitalizacijo, ki subjektu omogoča, da znova vzpostavi skladnost z zahtevo po količniku finančnega vzvoda iz točke (d) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ki velja zanj, po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu s 1. točko tretjega odstavka

49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka, deljen z zneskom skupne izpostavljenosti tveganju.

(3) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se izrazi v skladu z 2. točko tretjega odstavka 49. člena tega zakona, se določi kot odstotek, ki pomeni znesek, izračunan v skladu z 2. točko prvega odstavka tega člena, deljen z mero skupne izpostavljenosti.

(4) Banka Slovenije pri določitvi posamezne zahteve iz 2. točke prvega odstavka tega člena upošteva zahteve iz četrtega odstavka 79. člena tega zakona in pogoje za uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije pri določitvi zneskov za dokapitalizacijo iz tega člena:

1. uporabi zadnje sporočene vrednosti ustreznega zneska skupne izpostavljenosti tveganju ali mere skupne izpostavljenosti, prilagojene morebitnim spremembam, ki izhajajo iz ukrepov, določenih v načrtu reševanja, in

2. po posvetovanju s pristojnim organom znesek, ki ustreza zahtevi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatnega potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, prilagodi navzdol ali navzgor, da določi zahtevo, ki se uporablja za zadevni subjekt po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja.

(6) Banka Slovenije lahko zahtevo iz druge alineje 1. točke prvega odstavka tega člena zviša za ustrezen znesek, ki je enak zahtevi po skupnem blažilniku, ki se bo uporabila po uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja, zmanjšan za znesek varovalnega kapitalskega blažilnika, ki velja za to banko, kadar je takšno zvišanje potrebno, da subjekt v ustreznem obdobju po uporabi instrumenta odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona, ki ni daljše od enega leta, lahko ohrani zadostno zaupanje trga.

(7) Znesek iz prejšnjega odstavka se prilagodi navzdol, če Banka Slovenije ugotovi, da bi bilo izvedljivo in verjetno, da nižji znesek zadostuje, da se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s 97. členom tega zakona ali po reševanju skupine v postopku reševanja ohrani zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU. Ta znesek se prilagodi navzgor, če Banka Slovenije ugotovi, da je višji znesek potreben, da se v ustreznem obdobju, ki ni daljše od enega leta, ohrani zadostno zaupanje trga ter zagotovi, da subjekt reševanja še naprej opravlja ključne ekonomske funkcije in dostopa do financiranja brez uporabe izredne javnofinančne pomoči, razen prispevkov iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU.

56. člen

(določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekte v postopku reševanja v okviru GSPB in pomembne podrejene družbe)

(1) Za subjekt v postopku reševanja, ki je globalna sistemsko pomembna banka, ki jo na konsolidirani podlagi kot globalno sistemsko pomembno banko opredeli Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU (v nadaljnjem besedilu: GSPB), ali del GSPB, minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti vključuje:

1. zahteve iz 92.a in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter

2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s tem subjektom v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(2) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za pomembno podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji v okviru GSPB iz tretje države vključuje:

1. zahteve iz 92.b in 494. člena Uredbe 575/2013/EU ter

2. vsako dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je določila Banka Slovenije posebej v zvezi s to pomembno podrejeno družbo v skladu s tretjim odstavkom tega člena ter se mora izpolniti z uporabo kapitala in obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz 58. in 59. člena ter drugega in tretjega odstavka 165. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 2. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka le, če zahteva iz 1. točke prvega odstavka tega člena ali 1. točke prejšnjega odstavka ne zadostuje za izpolnitev pogojev iz 52. do 55. člena tega zakona, ter v obsegu, ki zagotavlja izpolnitev pogojev iz 52. do 55. člena tega zakona.

(4) Kadar je več subjektov GSPB, ki pripadajo isti GSPB, subjektov v postopku reševanja, se z upoštevanjem 61. člena tega zakona znesek iz prejšnjega odstavka določi:

1. za vsak subjekt v postopku reševanja;

2. za nadrejeni subjekt v EU, kot če bi bil edini subjekt GSPB v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije vsako odločitev, s katero naloži dodatno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi 2. točke prvega odstavka tega člena ali 2. točke drugega odstavka tega člena, obrazloži ter preverja njeno ustreznost, da zagotovi ustrezno upoštevanje morebitnih sprememb v zvezi z zahtevo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, glede zagotovitve dodatno potrebnega kapitala, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, ki velja za skupino v postopku reševanja ali pomembno podrejeno družbo v EU v okviru GSPB zunaj EU.

57. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti v postopku reševanja)

(1) Subjekti v postopku reševanja izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki so določene v skladu s tem zakonom, na konsolidirani podlagi na ravni skupine v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za subjekt v postopku reševanja na konsolidirani ravni za skupino v postopku reševanja v skladu z 61. členom tega zakona, in sicer z upoštevanjem meril in pogojev iz 50. do 56. člena tega zakona ter glede na to, ali načrt reševanja predvideva ločeno reševanje podrejenih družb skupine v tretji državi.

58. člen

(izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Banke, ki so podrejene družbe subjekta v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar same niso subjekti v postopku reševanja, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 55. členom tega zakona, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko odloči, da bo zahtevo iz tega člena uporabila za subjekt reševanja iz 2., 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki je podrejena družba subjekta v postopku reševanja, vendar sam ni subjekt v postopku reševanja.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena EU nadrejene družbe, ki same niso subjekti v postopku reševanja, vendar so podrejene družbe subjektov v tretji državi, izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v skladu z 52. do 56. členom tega zakona, na konsolidirani podlagi.

(4) Minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se za subjekte iz tega člena določi v skladu z 61. in

165. členom tega zakona ter z upoštevanjem meril in zahtev iz 52. do 55. člena tega zakona. Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti se upoštevajo obveznosti iz petega odstavka tega člena ter kapital iz šestega odstavka tega člena.

(5) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka se upoštevajo obveznosti:

1. ki jih subjekt iz prvega do tretjega odstavka tega člena izda subjektu v postopku reševanja in jih ta kupi bodisi neposredno bodisi posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti kupili od subjekta, za katerega velja ta člen, ali se izdajo obstoječemu delničarju, ki ni del iste skupine v postopku reševanja, in jih ta kupi, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

2. ki izpolnjujejo merila primernosti iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen točk (b), (c), (k), (l) in (m) drugega odstavka ter tretjega do petega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;

3. ki se v običajnem insolvenčnem postopku poplačajo za obveznostmi, ki ne izpolnjujejo pogoja iz 1. točke tega odstavka in niso primerne za izpolnjevanje kapitalske zahteve;

4. za katere se lahko v skladu s tem zakonom uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti tako, da je to usklajeno s strategijo reševanja skupine v postopku reševanja, zlasti pa ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo;

5. katerih pridobitev ni neposredno ali posredno financirana s strani subjekta, za katerega velja ta člen;

6. pri katerih pogodbena ureditev, ki velja za obveznosti, oziroma druge zaveze, ki jih je sprejel subjekt, za katerega velja ta člen, ne omogočajo ali predvidevajo, da bi jih subjekt, za katerega velja ta člen, odpoklical, odkupil, izplačal ali predčasno odplačal, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije tega subjekta;

7. pri katerih pogodbena ureditev upniku ne daje pravice predčasno zahtevati plačila še nezapadlih obresti ali glavnice, razen v primeru insolventnosti ali likvidacije subjekta, za katerega velja ta člen;

8. pri katerih se raven izplačil obresti ali dividend ne spremeni na podlagi bonitete subjekta, za katerega velja ta člen, ali njegove nadrejene družbe.

(6) Za izpolnjevanje minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz četrtega odstavka tega člena se upoštevajo naslednje postavke kapitala:

1. navadni lastniški temeljni kapital in

2. druge postavke kapitala v zvezi z instrumenti, ki se izdajo:

– subjektom, ki so vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, ali

– subjektom, ki niso vključeni v isto skupino v postopku reševanja in ga ti kupijo, če uporaba instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ne vpliva na nadzor, ki ga subjekt v postopku reševanja izvaja nad podrejeno družbo.

59. člen

(opustitev zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjekti, ki sami niso subjekti v postopku reševanja)

(1) Kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, lahko v zvezi z navedeno podrejeno družbo odloči, da se ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena družba in subjekt v postopku reševanja imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;

2. subjekt v postopku reševanja izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. členom tega zakona;

3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje;

4. subjekt v postopku reševanja izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

5. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzorovanje tveganj subjekta v postopku reševanja vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;

6. subjekt ima v postopku reševanja več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi s podrejeno družbo, ki ni subjekt v postopku reševanja, odloči, da se za to podrejeno družbo ne uporabljajo zahteve iz prejšnjega člena tudi, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. podrejena in nadrejena družba imata sedež v Republiki Sloveniji in sta del iste skupine v postopku reševanja;

2. nadrejena družba izpolnjuje minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi;

3. ne obstajajo in se ne pričakujejo bistvene dejanske ali pravne ovire za takojšnji prenos kapitala nadrejene družbe na podrejeno družbo ali za poplačilo obveznosti do podrejene družbe, pri kateri so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, zlasti kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje ali pooblastilo za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

4. nadrejena družba izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene družbe in s soglasjem pristojnega organa zagotovi jamstvo za obveznosti podrejene družbe ali pa izkaže, da so tveganja v podrejeni družbi zanemarljiva;

5. postopki za ovrednotenje, merjenje in kontrolo tveganja pri nadrejeni družbi vključujejo tudi tveganja podrejene družbe;

6. nadrejena družba ima več kot 50 % glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene družbe, ali pravico, da imenuje ali razreši večino članov upravljalnega organa podrejene družbe.

(3) Kadar so izpolnjeni pogoji iz 1. in 2. točke prvega odstavka tega člena, lahko Banka Slovenije dovoli, da podrejena družba izpolni minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v celoti ali delno z jamstvom, ki ga zagotovi subjekt v postopku reševanja in izpolnjuje naslednje pogoje:

1. jamstvo se zagotovi vsaj za znesek, enakovreden znesku zahteve, ki se z jamstvom nadomesti;

2. jamstvo se sproži, ko podrejena družba ni zmožna plačati svojih dolgov ali drugih obveznosti, ko ti zapadejo, ali če so pri podrejeni družbi izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom;

3. vsaj 50 % zneska jamstva se zavaruje na podlagi pogodbe o finančnem zavarovanju, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja;

4. zavarovanje s premoženjem, ki se uporabi za jamstvo, izpolnjuje zahteve iz 197. člena Uredbe 575/2013/EU in je po ustreznih konservativnih odbitkih zadostno za to, da se pokrije zavarovani znesek iz prejšnje točke;

5. premoženje, ki se uporabi za zavarovanje pri jamstvu, je neobremenjeno in se zlasti ne uporabi za zavarovanje drugega jamstva;

6. dejanska zapadlost zavarovanja s premoženjem izpolnjuje isti pogoj za zapadlost, kot je določen v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU, in

7. za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo ni pravnih, regulativnih ali operativnih ovir, vključno kadar se v zvezi s subjektom v postopku reševanja sprejme ukrep za reševanje.

(4) Subjekt v postopku reševanja za namene iz 7. točke prejšnjega odstavka na zahtevo Banke Slovenije predloži neodvisno pisno in obrazloženo pravno mnenje ali na drug način dokaže, da ni nobenih pravnih, regulativnih ali operativnih ovir za prenos premoženja, ki je zagotovljeno kot zavarovanje, s subjekta v postopku reševanja na zadevno podrejeno družbo.

60. člen

(dodatne zahteve glede izpolnjevanja minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona, ki ustreza 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, se izpolni z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona, če je subjekt v postopku reševanja:

1. GSPB;

2. subjekt iz prvega odstavka 54. člena tega zakona ali

3. subjekt iz tretjega odstavka 54. člena tega zakona, za katerega Banka Slovenije uporabi zahteve iz prvega in drugega odstavka 54. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko dovoli, da subjekti iz prejšnjega odstavka z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona izpolnijo raven zahteve, ki je nižja od 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom, vendar višja od mejnega zneska iz tretjega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi pogoji iz tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU, ob upoštevanju zmanjšanja, ki je mogoče na podlagi tretjega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU.

(3) Mejni znesek iz prejšnjega odstavka se določi z uporabo naslednje formule:

(1– (X1/X2)) x 8 % skupnih obveznosti, vključno s kapitalom,

pri čemer velja, da je:

– X1 enak 3,5 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in

– X2 enak vsoti 18 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, in zneska zahteve po skupnem blažilniku.

(4) Kadar je na podlagi drugega odstavka tega člena za subjekte iz 2. točke prvega odstavka tega člena izračunana zahteva višja od 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem za zadevni subjekt v postopku reševanja, Banka Slovenije omeji del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba izpolniti z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona na znesek, ki je enak 27 % zneska skupne izpostavljenosti tveganjem, če oceni, da:

1. v načrtu reševanja ni predviden dostop do sheme za financiranje reševanja kot možnost za reševanje tega subjekta v postopku reševanja ali

2. minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti omogoča subjektu v postopku reševanja, da pridobi sredstva za financiranje reševanja iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2011/EU.

(5) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi tveganje nesorazmernega vpliva na poslovni model zadevnega subjekta v postopku reševanja.

(6) Ne glede na prvi do peti odstavek tega člena lahko Banka Slovenije pod pogoji iz sedmega odstavka tega člena odloči, da subjekti iz prvega odstavka tega člena izpolnijo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona v takem obsegu, da z upoštevanjem obveznosti subjekta v postopku reševanja, da izpolni zahtevo po skupnem blažilniku in zahteve iz 92.a člena Uredbe 575/2013/EU, prvega in drugega odstavka 54. člena tega zakona in minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona, ta obseg ne presega višjega od naslednjih zneskov:

1. 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, ali

2. zneska, ki se izračuna z uporabo formule:

A x 2 + B x 2 + C,

pri čemer je:

– A enak znesku, ki izhaja iz zahteve iz točke (c) prvega odstavka 92. člena Uredbe 575/2013/EU;

– B enak znesku, ki izhaja iz ukrepov nadzora, da subjekt zagotovi dodatni potrebni kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU;

– C enak znesku, ki izhaja iz zahteve po skupnem blažilniku.

(7) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka za največ 30 % skupnega števila vseh subjektov v postopku reševanja, ki so subjekti iz prvega odstavka tega člena, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. v predhodni oceni rešljivosti so bile ugotovljene bistvene ovire za rešljivost in:

– subjekt ni izvedel alternativnih ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost v roku, ki ga je določila Banka Slovenije v skladu s četrtim odstavkom 34. člena tega zakona, ali

– ugotovljenih bistvenih ovir ni mogoče odpraviti z uporabo katerega od ukrepov iz četrtega odstavka 34. člena tega zakona, z izvajanjem pooblastila iz prejšnjega odstavka pa bi se deloma ali v celoti odpravil negativni vpliv bistvenih ovir za rešljivost,

2. izvedljivost in verodostojnost preferenčne strategije reševanja subjekta v postopku reševanja sta po oceni Banke Slovenije omejeni, pri čemer se upoštevajo velikost subjekta in njegova povezanost, narava, obseg, tveganje in zapletenost njegovih dejavnosti ter njegov pravni status in delniška sestava, ali

3. zahteva, da subjekt v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zagotovi dodatni potrebni kapital, ki presega zahteve iz Uredbe 575/2013/EU, odraža dejstvo, da subjekt v postopku reševanja spada med 20 % bank z največjim tveganjem, za katere Banka Slovenije določi minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(8) Za določanje odstotkov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije izračunano število zaokroži na najbližje celo število.

(9) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekti v postopku reševanja, ki niso subjekti iz prvega odstavka tega člena, del minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti do 8 % skupnih obveznosti subjekta, vključno s kapitalom, in do višine mejnega zneska, izračunanega na podlagi formule iz tretjega odstavka tega člena, če je ta višji, izpolnijo z uporabo kapitala, podrejenih kvalificiranih instrumentov ali obveznosti iz šestega odstavka 50. člena tega zakona, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. nepodrejene obveznosti iz prvega, drugega in tretjega odstavka 50. člena tega zakona imajo glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja enak položaj kot posamezne obveznosti, ki so v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona izključene iz uporabe instrumenta

odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov;

2. obstaja tveganje, da bodo v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, upniki nepodrejenih obveznosti ki niso izključene v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona, utrpeli večje izgube, kot bi jih v primeru prenehanja po običajnih insolvenčnih postopkih;

3. znesek kapitala in drugih podrejenih obveznosti ne presega zneska, ki je potreben za zagotovitev, da upniki iz prejšnje točke ne bi utrpeli večjih izgub kot v primeru prenehanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(10) Banka Slovenije oceni tveganje iz 2. točke prejšnjega odstavka, če ugotovi, da v razredu obveznosti, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, ki so izključene ali za katere se lahko razumno pričakuje, da bodo izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona, skupaj znaša več kot 10% zneska navedenega razreda.

(11) Za izvajanje tega člena se obveznosti iz izvedenih finančnih instrumentov vključijo v skupne obveznosti, če so v celoti priznane pravice nasprotne stranke do pobota. Pri izpolnjevanju zahtev na podlagi tega člena se upošteva kapital subjekta v postopku reševanja, ki se uporabi za izpolnitev zahteve po skupnem blažilniku.

(12) Banka Slovenije se pri sprejemanju odločitev iz šestega in devetega odstavka tega člena posvetuje s pristojnimi organi ter pri tem upošteva tudi:

1. globino trga za kapitalske instrumente in podrejene kvalificirane instrumente subjekta v postopku reševanja, ceno takšnih instrumentov, kadar obstajajo, in čas, ki je potreben za izvršitev poslov, s katerimi se zagotovi spoštovanje odločitve;

2. znesek instrumentov kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena Uredbe 575/2013/EU, katerih preostala zapadlost je manj kot eno leto od datuma odločitve, da se zahteve iz šestega in devetega odstavka tega člena kvantitativno prilagodijo;

3. razpoložljivost in znesek instrumentov, ki izpolnjujejo vse pogoje iz 72.a člena, vključno s pogoji iz 72.b člena, razen iz točke (d) drugega odstavka 72.b člena Uredbe 575/2013/EU;

4. ali je znesek obveznosti, ki so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 101. člena ali 102. členom tega zakona ter bi bile pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih razvrščene enako kot najvišje razvrščene kvalificirane obveznosti ali za njimi, bistven v primerjavi s kapitalom in kvalificiranimi obveznostmi subjekta v postopku reševanja; kadar znesek izključenih obveznosti ne presega 5% zneska kapitala in kvalificiranih obveznosti subjekta v postopku reševanja, velja izključeni znesek za neznatnega; nad tem pragom Banka Slovenije oceni, ali so izključene obveznosti znatne;

5. poslovni model, model financiranja in profil tveganja subjekta v postopku reševanja ter njegovo stabilnost in zmožnost prispevanja h gospodarstvu ter

6. vpliv morebitnih stroškov prestrukturiranja na dokapitalizacijo subjekta v postopku reševanja.

61. člen

(postopek za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, za reševanje na ravni skupine ali za reševanje podrejenih družb skupine v postopku reševanja, za katere velja zahteva iz 58. oziroma 59. člena tega zakona na posamični podlagi, si v sodelovanju z drugimi organi, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, prizadeva, da organi najpozneje v štirih mesecih od začetka postopka za določitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti sprejmejo obrazloženo skupno odločitev v skladu z določbami 57. do 59. člena tega zakona o:

1. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na konsolidirani ravni skupine v postopku reševanja za vsak subjekt v postopku reševanja, in

2. znesku minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki se uporablja na posamični podlagi za vsak subjekt skupine v postopku reševanja, ki ni subjekt v postopku reševanja.

(2) Banka Slovenije obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka predloži:

1. subjektu v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje tega subjekta;

2. subjektom skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje teh subjektov;

3. EU nadrejeni družbi skupine, kadar je Banka Slovenije pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, če EU nadrejena družba sama ni subjekt v postopku reševanja iz iste skupine v postopku reševanja.

(3) V skupni odločitvi, sprejeti v skladu s tem členom, je lahko določeno, da zadevna podrejena družba minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, kadar je to v skladu s strategijo reševanja in če subjekt v postopku reševanja ni neposredno ali posredno kupil dovolj instrumentov, ki izpolnjujejo zahteve iz petega in šestega odstavka 58. člena tega zakona, delno izpolnjuje z instrumenti, ki se izdajo in prodajo subjektom, ki niso del skupine v postopku reševanja.

(4) Kadar je več kot en GSPB opredeljen kot subjekt v postopku reševanja in pripada isti GSPB, lahko organi za reševanje iz prvega odstavka tega člena v skladu s strategijo reševanja GSPB odločijo tudi o uporabi 72.e člena Uredbe 575/2013/EU in morebitnih prilagoditvah za čim večje zmanjšanje ali odpravo razlike med vsoto zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ter vsoto zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU. Prilagoditve se:

1. lahko uporabijo v zvezi z razlikami v izračunu zneskov skupne izpostavljenosti tveganju med zadevnimi državami članicami, in sicer tako, da se prilagodi raven minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti;

2. ne uporabijo za odpravo razlik, nastalih zaradi izpostavljenosti med skupinami v postopku reševanja.

(5) Vsota zneskov iz 1. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU za posamezne subjekte v postopku reševanja ne sme biti nižja od vsote zneskov iz 2. točke četrtega odstavka 56. člena tega zakona in 12.a člena Uredbe 575/2013/EU.

(6) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede konsolidirane zahteve v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti iz 57. člena tega zakona za skupino v postopku reševanja ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja, odločitev o navedeni zahtevi sprejme sama ob ustreznem upoštevanju:

1. ocene subjektov skupine v postopku reševanja, ki niso subjekti v postopku reševanja, ki jo opravijo drugi pristojni organi za reševanje;

2. mnenja organa za reševanje, pristojnega na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(7) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli od zadevnih organov za reševanje v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve

ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(8) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni zahteve iz 58. oziroma 59. člena tega zakona, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za kateri koli subjekt skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje navedenega subjekta, sprejme odločitev ob ustreznem upoštevanju:

1. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil drug organ za reševanje subjekta v postopku reševanja, ter

2. mnenj in pomislekov, ki jih je pisno izrazil organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, če ta organ ni Banka Slovenije.

(9) Kadar pred koncem štirimesečnega obdobja kateri koli organ za reševanje subjekta v postopku reševanja ali organ za reševanje, pristojen na ravni skupine, v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU zadevo predloži Evropskemu bančnemu organu, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje podrejene družbe na posamični podlagi, svojo odločitev iz prejšnjega odstavka odloži in počaka na odločitev, ki jo Evropski bančni organ lahko sprejme v skladu s tretjim odstavkom 19. člena Uredbe 1093/2010/EU ter z upoštevanjem 1. in 2. točke prejšnjega odstavka, nato pa svojo odločitev sprejme v skladu z odločitvijo Evropskega bančnega organa. Po izteku štirimesečnega obdobja za sprejetje skupne odločitve oziroma po sprejetju skupne odločitve zadeve ni več mogoče predložiti Evropskemu bančnemu organu. Če Evropski bančni organ svoje odločitve ne sprejme v enem mesecu od predložitve, Banka Slovenije odloči v skladu s prejšnjim odstavkom.

(10) Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta v postopku reševanja ali na ravni skupine, zadeve ne sme predložiti Evropskemu bančnemu organu za zavezujoče posredovanje, če je raven, ki jo je določil pristojni organ za reševanje podrejene družbe:

1. znotraj 2% zneska skupne izpostavljenosti tveganju, izračunanega v skladu s tretjim odstavkom 92. člena Uredbe 575/2013/EU, ter

2. v skladu s 55. členom tega zakona.

(11) Če skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena zaradi nestrinjanja glede ravni konsolidirane zahteve skupine v postopku reševanja in ravni zahteve, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za subjekte skupine v postopku reševanja, ni sprejeta v štirih mesecih, Banka Slovenije, kadar je pristojna za reševanje subjekta, sprejme odločitev:

1. na ravni konsolidirane minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupino v postopku reševanja v skladu s šestim in sedmim odstavkom tega člena;

2. o ravni minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo je treba na posamični podlagi uporabiti za podrejene družbe skupine v postopku reševanja v skladu z osmim in devetim odstavkom tega člena.

(12) Skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in vse odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje v skladu s šestim do enajstim odstavkom tega člena, če skupna odločitev ni sprejeta, so za Banko Slovenije zavezujoče.

(13) Banka Slovenije zagotavlja, da se skupna odločitev oziroma vse odločitve, ki jih sprejme sama, če skupne odločitve ni, redno pregledujejo in po potrebi posodabljajo.

(14) Banka Slovenije preverja, ali subjekti reševanja izpolnjujejo minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ter sprejme morebitne odločitve na podlagi tega člena ob pripravi in posodabljanju načrtov reševanja.

62. člen

(poročanje in javna razkritja v zvezi z minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Subjekti reševanja, za katere velja minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, Banki Slovenije poročajo:

1. o zneskih kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneskih kvalificiranih obveznosti ter zneskih, izraženih v skladu s tretjim odstavkom 49. člena tega zakona, po upoštevanju vseh ustreznih odbitkov v skladu z 72.e do 72.j členom Uredbe 575/2013/EU;

2. o zneskih drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov v skladu s tem zakonom;

3. za postavke iz 1. in 2. točke tega odstavka o:

– njihovi sestavi, vključno z njihovim profilom zapadlosti;

– vrstnem redu poplačila v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter

– tem, ali zanje velja pravo tretje države, in če velja, katere tretje države, ter ali pogodbena ureditev vsebuje določbe iz 103. člena tega zakona, točk (p) in (q) prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU ter točk (n) in (o) 63. člena Uredbe 575/2013/EU.

(2) Obveznost poročanja o zneskih drugih obveznosti iz 2. točke prejšnjega odstavka ne velja za subjekte, ki na dan sporočanja teh informacij zagotavljajo zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti v višini najmanj 150% minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, izračunane v skladu s 1. točko prejšnjega odstavka.

(3) Subjekti reševanja sporočajo informacije iz prvega odstavka tega člena:

1. za informacije iz 1. točke prvega odstavka tega člena: najmanj vsakih šest mesecev in

2. za informacije iz 2. in 3. točke prvega odstavka tega člena: najmanj enkrat letno.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije določi pogostejše sporočanje informacij iz prvega odstavka tega člena.

(5) Subjekti iz prvega odstavka tega člena vsaj enkrat letno javno objavijo naslednje informacije:

1. zneske kapitala, ki, kadar je to ustrezno, izpolnjujejo pogoje iz šestega odstavka 58. člena tega zakona, in zneske kvalificiranih obveznosti;

2. sestavo postavk iz prejšnje točke, vključno z njihovim profilom zapadlosti in razvrstitvijo pri poplačilu v običajnih insolvenčnih postopkih;

3. veljavno minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je izražena kot odstotek mere skupne izpostavljenosti subjekta, izračunane v skladu s 429. in 429.a členom Uredbe 575/2013/EU.

(6) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteve glede poročanja in razkritij po tem členu ne uporabljajo za subjekte, za katere je v načrtu reševanja določeno prenehanje po običajnem insolvenčnem postopku.

(7) Če so bili v zvezi s subjektom reševanja izvedeni ukrepi za reševanje ali je bil uporabljen instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, se zahteve po javnem razkritju iz petega odstavka tega člena uporabljajo po poteku roka, ki je določen za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 64. členom tega zakona.

(8) Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je bila določena v skladu s 57., 58. in 59. členom tega zakona, za vsak subjekt reševanja v okviru njenih pristojnosti.

63. člen

(kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije kršitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti pri subjektih reševanja obravnava na podlagi vsaj enega od naslednjih elementov:

1. pooblastil za prepoved izplačil in za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost (podpoglavje 2.2.1 tega zakona);

2. ukrepov za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke (podpoglavje 2.2.6 tega zakona);

3. ukrepov nadzora in zgodnjega posredovanja na podlagi zakona, ki ureja bančništvo;

4. postopkov in sankcij zaradi prekrška na podlagi tega zakona ali zakona, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije v primerih iz prejšnjega odstavka, kadar je to primerno, opravi tudi oceno, ali subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(3) Banka Slovenije se v zvezi z izvajanjem pooblastil v primerih iz prvega odstavka tega člena posvetuje z organi, ki so pristojni za nadzor nad zadevnimi subjekti reševanja.

64. člen

(ureditve po končanem reševanju)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona se minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena v 54. členu tega zakona, ne uporablja dve leti po tem, ko:

1. je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ali instrument odpisa in konverzije drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ali

2. je subjekt v postopku reševanja uporabil alternativni ukrep zasebnega sektorja, na podlagi katerega so se kapitalski instrumenti in druge obveznosti odpisali ali konvertirali v lastniški instrument.

(2) Zahteve iz 54. člena in devetega do enajstega odstavka 60. člena tega zakona se ne uporabljajo še tri leta po tem, ko sta bila subjekt v postopku reševanja ali skupina, katere del je subjekt v postopku reševanja, opredeljena kot GSPB, oziroma tri leta po tem, ko so pri subjektu v postopku reševanja podane okoliščine iz 54. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije v primerih iz prvega in drugega odstavka tega člena določi ustrezno prehodno obdobje, v katerem morajo subjekti reševanja izpolnjevati minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu z zahtevami, določenimi v skladu s 57. do 60. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije za izvajanje tega člena subjekt reševanja obvesti o načrtovani minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti za vsako 12-mesečno obdobje med prehodnim obdobjem, s čimer se omogoči postopno povečevanje sposobnosti institucije ali subjekta za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo.

(5) Banka Slovenije pri določitvi prehodnega obdobja upošteva:

1. prevladujoči pomen vlog in odsotnost dolžniških instrumentov v modelu financiranja;

2. dostop do kapitalskih trgov za kvalificirane obveznosti;

3. v kakšnem obsegu so subjekti v postopku reševanja odvisni od navadnega lastniškega temeljnega kapitala pri izpolnjevanju zahteve v skladu s 57. členom tega zakona.

(6) Banka Slovenije lahko ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena kadar koli spremeni prehodno obdobje ali morebitno načrtovano minimalno zahtevo glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

2.2.6 *Ukrepi za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke*

65. člen

(odredba o odpravi kršitev)

(1) Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri subjektu reševanja podane ali bodo verjetno podane kršitve tega zakona v zvezi s pogoji in zahtevami za rešljivost banke, vključno z zahtevami, ki jih v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, z odredbo naloži subjektu reševanja ali odgovorni osebi subjekta reševanja, da preneha izvajati določena ravnanja ali izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se v določenem roku odpravi ugotovljena kršitev ali prepreči nastanek kršitve (v nadaljnjem besedilu: odredba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije v odredbi o odpravi kršitev določi rok, v katerem subjekt reševanja oziroma odgovorna oseba predloži pisno poročilo, v katerem opiše sprejete ukrepe in predloži ustrezna dokazila o odpravi ali preprečitvi nastanka kršitev.

66. člen

(dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitev subjektu reševanja naloži enega ali več dodatnih ukrepov za odpravo kršitev, kadar so pri subjektu podane naslednje kršitve:

1. subjekt reševanja ni poslal informacij, ki se na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU zahtevajo v zvezi s pripravo ali posodobitvijo načrta za reševanje ali ocene rešljivosti;

2. organ upravljanja subjekta reševanja ni obvestil Banke Slovenije v skladu s 70. členom tega zakona, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(2) Dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. začasno prepoved izvajanja pooblastil posameznega ali vseh članov organa upravljanja ali članov višjega vodstva subjekta reševanja ali drugih odgovornih oseb, ki so pri subjektu reševanja odgovorne za opravljanje določenih funkcij ali pooblastil, v zvezi s katerimi so ugotovljene kršitve;

2. javno obvestilo o vrsti kršitve ter identiteti subjekta reševanja in odgovorne osebe, ki se objavi v vsaj enem dnevnem časopisu ali drugem mediju, ki izhaja ali je dostopen javnosti na celotnem območju Republike Slovenije.

67. člen

(razkritje informacij o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja)

Banka Slovenije razkrije informacije o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja v skladu z določbami zakona, ki ureja bančništvo, ki določajo pravila razkritja informacij o izrečenih ukrepih in identiteti kršitelja.

2.3 **Skupne določbe za uporabo ukrepov za reševanje**

2.3.1 *Pogoji za reševanje*

68. člen

(pogoji za reševanje)

(1) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z banko le, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. banka propada ali bo verjetno propadla zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona,

2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, in

3. ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

(2) Za ugotavljanje pogojev iz 1. točke prejšnjega odstavka se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog nadzora nad banko, da so pri banki podani razlogi za propad, kot so določeni v 69. členu tega zakona.

(3) Za ugotavljanje pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se ne zahteva predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ali drugih ukrepov nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(4) Za ugotavljanje pogojev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je ukrep potreben in sorazmeren za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz 27. člena tega zakona ter v postopku prisilnega prenehanja banke teh ciljev ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.

69. člen

(razlogi za propad)

(1) Za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje na podlagi prejšnjega člena se šteje, da banka propada ali bo

verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju nalog nadzora, za katere je pristojna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od naslednjih razlogov:

1. podani so razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital;

2. sredstva banke so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;

3. banka ni sposobna poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;

4. banka potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen če se ta pomoč zagotovi z namenom, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, v obliki:

– jamstva države za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih banki odobri Banka Slovenije;

– jamstva države za novonastale obveznosti banke;

– vplačila kapitala oziroma kapitalskih instrumentov banke po cenah in pogojih, ki ne dajejo prednosti banki, pri kateri ob odobritvi vplačila niso podane okoliščine iz 1. do 3. točke tega odstavka oziroma niso izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom.

(2) Ukrepi iz 4. točke prejšnjega odstavka se ne upoštevajo kot razlog za propad banke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ukrepi so uporabljeni kot previdnostni in začasni ter so po svojih učinkih sorazmerni glede na potrebo, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema;

2. ukrepi se uporabijo v solventni banki v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči;

3. ukrepi se ne uporabijo za pokrivanje izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo verjetno ustvarila banka v bližnji prihodnosti;

4. ukrepi za vplačilo kapitala oziroma kapitalskih instrumentov iz tretje alineje 4. točke prejšnjega odstavka se uporabijo izključno za odpravljanje kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v okviru obremenitvenih testov, za pregled kakovosti sredstev ali druge podobne postopke, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU opravlja Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali Evropski bančni organ.

(3) Za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se šteje, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, če pri tem subjektu nastopi vsaj ena od okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za odločitev glede uporabe ukrepov za reševanje ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

70. člen

(dolžnost obveščanja in poročanja o razlogih za propad)

(1) Organ upravljanja banke ali drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona Banko Slovenije nemudoma obvesti, če meni, da banka ali drug subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz prejšnjega člena.

(2) Banke in drugi subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na zahtevo Banke Slovenije pošljejo poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega člena. Zadevna poročila, informacije in dokumentacijo lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih v banki oziroma subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

71. člen

(stik z morebitnimi kupci)

(1) Če Banka Slovenije v zvezi z banko ugotovi pogoje, zaradi katerih lahko z odredbo zahteva, da banka ali upravljalni organ izvede ukrepe zgodnjega posredovanja po zakonu, ki ureja bančništvo, lahko od banke zahteva, da naveže stik z morebitnimi kupci, ki bi bili pripravljeni sodelovati pri reševanju banke z upoštevanjem pogojev iz tretjega do petega odstavka 120. člena tega zakona.

(2) Banka mora pri tem zagotoviti, da za morebitnega kupca velja dolžnost varovanja zaupnosti vseh pridobljenih informacij v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem v skladu z 18. in 19. členom tega zakona.

72. člen

(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. agenciji, pristojni za finančne trge, kadar je pristojna za nadzor nad investicijskim podjetjem;

2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;

3. Evropski centralni banki;

4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;

5. Odboru za makrobonitetni nadzor in ESRB;

6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;

2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;

3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

73. člen

(pogoji za reševanje finančnih institucij in holdingov)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s finančno institucijo iz 2. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s to finančno institucijo in tudi v zvezi z nadrejeno družbo, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izpolnjeni pogoji za reševanje iz 68. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom izpolnjeni pogoji za reševanje iz 68. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finanč-

nega holdinga, se v načrtu reševanja vmesni finančni holding opredeli kot subjekt v postopku reševanja. Banka Slovenije v tem primeru sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev iz 68. člena tega zakona, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici so izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 68. členu tega zakona;

2. stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke je tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom pa je potreben za reševanje takih podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine v postopku reševanja kot celote;

3. holding je opredeljen kot subjekt v postopku reševanja.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z reševanjem holdinga iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, v skladu z drugim in četrtim odstavkom tega člena, na podlagi predhodnega dogovora z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnih za reševanje podrejenih institucij oziroma za reševanje holdingov, ki imajo sedež v teh državah, odloči, da se znotrajskupinski prenosi kapitala ali izgub med subjekti, vključno z izvajanjem pooblastil za odpis ali konverzijo, ne upoštevajo pri ocenjevanju, ali so v zvezi z eno ali več podrejenimi institucijami izpolnjeni pogoji za reševanje.

74. člen

(postopki prenehanja subjektov reševanja)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje oceni, da so v zvezi z banko izpolnjeni pogoji za reševanje iz 1. in 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona, a se z ukrepi za reševanje pri banki ali subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne bi dosegli cilji reševanja iz 3. točke prvega odstavka 27. člena tega zakona glede zaščite javnih sredstev z zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči, v zvezi z banko začne postopek prisilnega prenehanja po tem zakonu.

(2) Če so v primeru iz prejšnjega odstavka pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona podani razlogi za propad iz tretjega odstavka 69. člena tega zakona, Banka Slovenije predlaga sodišču, da v zvezi s tem subjektom začne postopek stečaja po zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Banka Slovenije ugotovi razloge za propad pri subjektu reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odločbo. Ne glede na druge določbe tega zakona se za postopek odločanja, učinke odločbe in postopek sodnega varstva v zvezi z odločbo iz prvega stavka tega odstavka uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, glede postopka odločanja, učinkov odločbe ter postopka sodnega varstva v zvezi z odločbo Banke Slovenije v postopku nadzora.

(4) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na dan izdaje odločbe iz prejšnjega odstavka in predlogu priloži odločbo.

(5) Sodišče brez odlašanja, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu predloga iz drugega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka brez ponovnega preizkusa pogojev za začetek stečajnega postopka. Proti sklepu o začetku stečajnega postopka ni pritožbe.

(6) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog iz prvega in drugega odstavka tega člena.

75. člen

(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi s podrejeno družbo)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ugotovi, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 68. člena ali 73. člena tega zakona, pošlje organu za reševanje na ravni skupine, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje, pristojnega za zadevno skupino, naslednje informacije:

1. ugotovitev, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;

2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi s podrejeno družbo.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe odloči o začetku reševanja in uporabi ukrepov za reševanje, o katerih je obvestila organe v skladu s prejšnjim odstavkom, ko:

1. organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki predvidenih ukrepov za reševanje ali ukrepov v okviru običajnega insolvenčnega postopka verjetno ne bodo povzročili nastanka razlogov za reševanje drugih subjektov v skupini, ki imajo sedež v drugi državi članici, ali

2. organ za reševanje na ravni skupine v 24 urah ali daljšem dogovorjenem obdobju po prejetju informacij iz prejšnjega odstavka ne predloži ocene iz prejšnje točke.

(3) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prejme informacijo organa za reševanje druge države članice glede okoliščin iz prvega odstavka tega člena v zvezi s podrejeno družbo, ki ima sedež v tej državi članici, po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni posledice, ki bi jih načrtovani ukrepi za reševanje ali ukrepi v okviru običajnih insolvenčnih postopkov imeli na skupino in subjekte v skupini, ki imajo sedež v drugih državah članicah, zlasti ali bi bili zaradi teh učinkov lahko podani pogoji za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici.

(4) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno ne bi povzročili nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, s tem seznani organ za reševanje, ki je obvestilo predložil.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da bi učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno povzročili nastanek pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, v 24 urah po prejemu informacije iz tretjega odstavka tega člena kolegiju za reševanje predloži predlog sheme za reševanje skupine v skladu s 77. členom tega zakona. Rok za predložitev predloga sheme reševanja se lahko podaljša s privolitvijo organa za reševanje podrejene družbe, ki je informacijo predložil.

76. člen

(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine oceni, da EU nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 68. člena ali 73. člena tega zakona, organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, nemudoma pošlje naslednje informacije:

1. ugotovitev, da nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;

2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi z nadrejeno družbo.

(2) Ukrepi iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko vključujejo tudi predlog sheme za reševanje skupine, izdelane v skladu s 77. členom tega zakona, v katerem koli od naslednjih primerov:

1. zaradi načrtovanih ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov na ravni nadrejene družbe bodo v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, verjetno izpolnjeni pogoji za reševanje;

2. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe ne zadoščajo za stabilizacijo razmer ali najverjetneje ne bodo mogli zagotoviti zadovoljivih rezultatov;

3. pristojni organ za reševanje podrejene družbe v skupini ugotovi, da ena ali več podrejenih družb izpolnjuje pogoje za reševanje;

4. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe bodo koristili podrejenim družbam v skupini tako, da je uporaba sheme za reševanje skupine ustrezna rešitev.

(3) Če ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne vključujejo sheme za reševanje skupine, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju s člani kolegija za reševanje sprejme odločitev o ukrepih. Pri svoji odločitvi Banka Slovenije upošteva:

1. obstoječe načrte reševanja in jim sledi, razen če organi za reševanje podrejenih družb ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bodo cilji reševanja lažje doseženi z ukrepi, ki v načrtih za reševanje niso predvideni, in

2. finančno stabilnost zadevnih držav članic.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v primeru obvestila iz prvega odstavka tega člena v okviru kolegija za reševanje pri posvetovanju s pristojnim organom za reševanje na ravni skupine in pri sprejemanju skupne odločitve v zvezi s shemo reševanja skupine, kadar je predlagana, upošteva možne učinke načrtovanih ukrepov za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ter predlaga ustrezne ukrepe, da se odpravijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki ukrepov, ki se izvajajo na ravni nadrejene družbe, na delovanje finančnega sistema v Republiki Sloveniji.

77. člen

(shema za reševanje skupine)

(1) Shema za reševanje skupine se sprejme v obliki skupne odločitve organa za reševanje na ravni skupine in organov za reševanje drugih držav članic, odgovornih za reševanje podrejenih družb, ki so vključene v shemo za reševanje skupine, ter:

1. upošteva obstoječe načrte za reševanje posameznih subjektov v skupini, razen če organi za reševanje glede na okoliščine primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi z ukrepi, ki niso predvideni v načrtih za reševanje,

2. predstavi ukrepe za reševanje, ki bi jih morali posamezni organi za reševanje izvesti v zvezi z EU nadrejeno družbo ali določenimi subjekti v skupini, da se dosežejo cilji reševanja,

3. pojasni način usklajevanja ukrepov za reševanje in

4. določi finančni načrt, ki upošteva načrt reševanja skupine, načela za delitev odgovornosti glede financiranja ukrepov za reševanje, vključno z uporabo shem za financiranje reševanja.

(2) Če se Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, ali meni, da so zaradi finančne stabilnosti poleg predlaganih ukrepov v shemi za reševanje skupine ali ukrepov za reševanje v zvezi z določenimi subjekti v skupini potrebni tudi drugi ukrepi, mora podrobno utemeljiti, zakaj se s shemo za reševanje skupine ne strinja. Pri utemeljitvi ustrezno upošteva možne vplive na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji in možne posledice ukrepov za druge subjekte v skupini glede na obstoječe načrte za reševanje. Banka Slovenije utemeljitev predloži organu za reševanje na ravni skupine in drugim organom za reševanje, ki jih shema za reševanje skupine zajema, ter hkrati sporoči, katere ukrepe želi sprejeti.

(3) Če se Banka Slovenije in drugi posamezni organi za reševanje, odgovorni za reševanje subjektov v skupini, ne strinjajo s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, lahko Banka Slovenije skupaj z drugimi organi za reševanje sprejme skupno odločitev o shemi za reševanje skupine, v katero so zajeti subjekti, ki imajo sedež v teh državah članicah. Banka Slovenije in drugi pristojni organi za reševanje lahko pri Evropskem bančnem organu zaprosijo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(4) Kadar se ne uporabi shema za reševanje skupine in organi za reševanje izvedejo ukrepe za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini, Banka Slovenije v okviru kolegija za reševanje sodeluje z navedenimi organi za reševanje, ki so sprejeli ukrepe za reševanje, zato da se vzpostavi usklajena strategija reševanja za vse subjekte v skupini, ki propadajo ali bodo verjetno propadli.

(5) Banka Slovenije redno in izčrpno obvešča člane kolegija za reševanje o napredku pri izvajanju ukrepov za reševanje.

78. člen

(upoštevanje odločitev glede sheme reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve, sprejete v skladu z drugim in četrtim odstavkom prejšnjega člena, ter odločitve, ki jih sprejmejo drugi organi za reševanje, če skupna odločitev ni bila sprejeta.

(2) Banka Slovenije vse ukrepe na podlagi odločitev iz prejšnjega odstavka izvede brez odlašanja in ob ustreznem upoštevanju nujnosti.

79. člen

(pogoji za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema)

(1) Državni ukrepi, ki v skladu s predpisi omogočajo izredno javnofinančno pomoč za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki se dodeli subjektom v okviru ukrepov za reševanje ali neposrednih ukrepov, zato da se prepreči propad subjekta reševanja, se izvedejo ob tesnem sodelovanju pristojnega ministrstva ali vlade in Banke Slovenije.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se uporabijo kot zadnja možnost, potem ko se ocenijo in v največji možni meri izkoristijo drugi instrumenti za reševanje, na podlagi odločitve, ki jo v skladu s predpisi sprejme pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju z Banko Slovenije.

(3) Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo le, če so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje ter pristojno ministrstvo ali vlada in Banka Slovenije ocenita, da je dodatno izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za preprečevanje velikega negativnega vpliva na finančno stabilnost,

2. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, potem ko je subjekt reševanja že prejel izredno likvidnostno pomoč pri Banki Slovenije.

(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov za reševanje z odpisom in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, z odpisom in konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov, oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov in imetniki drugih kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, predhodno zagotovijo prispevek za zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini 8 % skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.

(5) Za opredelitev zahtevanega minimalnega prispevka iz prejšnjega odstavka se upošteva predhodno vrednotenje, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona.

(6) Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki z upoštevanjem PDEU pomenijo državno pomoč, se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takšnega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije.

2.3.2 *Predhodno vrednotenje*

80. člen

(predhodno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije pred odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje pridobi:

1. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisno vrednotenje), ki jo izdela neodvisen strokovnjak, ki ga imenuje Banka Slovenije, ali

2. začasno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: začasno vrednotenje), ki jo izdela Banka Slovenije z upoštevanjem 84. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Neodvisno vrednotenje opravi revizor, revizijska družba ali cenilec podjetij, ki je neodvisen od Banke Slovenije, drugih državnih organov in subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisni cenilec). Šteje se, da oseba ne izpolnjuje pogoja neodvisnosti, če je v zadnjih petih letih v subjektu reševanja ali Banki Slovenije delala kot revizor.

(3) Zoper vrednotenje ni posebnega postopka sodnega varstva niti ni zoper vrednotenje mogoča posebna pritožba ali ugovor v postopku odločanja Banke Slovenije. Upravičeni vlagatelji lahko izpodbijajo vrednotenje izključno v okviru postopka sodnega varstva zoper odločbo o začetku postopka reševanja.

81. člen

(cilj in namen predhodnega vrednotenja)

(1) Cilj predhodnega vrednotenja iz prejšnjega člena je, da se zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 68. ali 73. člena tega zakona oziroma pogoje iz 97. člena tega zakona, za odločanje o uporabi ukrepov za reševanje.

(2) Namen predhodnega vrednotenja je, da se:

1. zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v računovodskih izkazih, in

2. ugotovi podlaga za morebitno zvišanje vrednosti zahtevkov upnikov ali plačanega nadomestila v skladu s petim odstavkom 84. člena tega zakona.

(3) Predhodno vrednotenje se uporabi kot podlaga:

1. za oceno, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje in uporabo ukrepov za reševanje;

2. za določitev ustreznega instrumenta za reševanje, ki se uporabi za doseganje ciljev reševanja;

3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;

4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov;

5. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, ter za določitev zneska morebitnega nadomestila, ki se v zvezi s prenosom plača subjektu reševanja oziroma imetnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, če se uporabi ukrep ustanovitve premostitvene banke ali ukrep izločitve sredstev;

6. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, in za opredelitev tržnih pogojev iz 116. člena tega zakona, če se uporabi ukrep prodaje poslovanja;

7. da se za vse ukrepe za reševanje zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje oziroma uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti.

82. člen

(načela predhodnega vrednotenja)

Predhodno vrednotenje se pripravi z upoštevanjem naslednjih pravil:

1. temelji na konservativnih predpostavkah, vključno s stopnjo neplačil in pomembnostjo izgub;

2. ne sme upoštevati morebitne prihodnje odobritve izredne javnofinančne podpore ali izredne likvidnostne pomoči za primere v skrajni sili ali na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti ali obrestne mere s strani Banke Slovenije subjektu reševanja od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje;

3. upošteva, da se pri uporabi katerega koli instrumenta za reševanje od subjekta reševanja v skladu s 15. členom tega zakona izterjajo vsi razumni dejanski stroški organa za reševanje ali sheme za financiranje reševanja, ki sodeluje pri reševanju, vključno z obrestmi in provizijami, ki se plačajo za posojila in jamstva, ki jih zagotovi shema financiranja reševanja.

83. člen

(dodatne informacije v zvezi s predhodnim vrednotenjem)

(1) Predhodno vrednotenje se dopolni z naslednjo dokumentacijo iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta reševanja:

1. posodobljenimi računovodskimi izkazi, izdelanimi v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja, in poročilom o finančnem položaju subjekta reševanja,

2. analizo in oceno knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja ter

3. seznamom neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi subjekt reševanja, z označenimi posameznimi obveznostmi do posameznih upnikov ter razvrstitvijo teh obveznosti v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Za namene iz 5. in 6. točke tretjega odstavka 81. člena tega zakona se analiza in ocena knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja iz 2. točke prejšnjega odstavka dopolnita tudi z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja na podlagi tržne vrednosti.

(3) Predhodno vrednotenje se dopolni tudi z informacijami glede razvrstitve delničarjev in upnikov subjekta reševanja v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter z oceno obravnave, ki bi je bil deležen posamezni razred delničarjev in upnikov, če bi v okviru običajnega insolvenčnega postopka prišlo do prenehanja subjekta reševanja. Ta ocena ne nadomesti ocene, ki se zahteva na podlagi 153. člena tega zakona, in ne vpliva nanjo.

84. člen

(začasno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 81. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov v zvezi z ukrepi za reševanje v ustreznem roku ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Za začasno vrednotenje se smiselno uporabljata drugi odstavek 81. člena in 82. člen tega zakona, če je to ustrezno in izvedljivo glede na okoliščine ter nujnost ukrepanja v posameznem primeru. Pri začasnem vrednotenju se upošteva dodatno konservativno znižanje vrednosti sredstev iz naslova morebitnih izgub (v nadaljnjem besedilu: blažilnik za dodatne izgube), ki ga glede na okoliščine primera določi in ustrezno obrazloži Banka Slovenije.

(3) Ne glede na 80. člen tega zakona se začasno vrednotenje uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji

za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, če so izpolnjeni pogoji iz tega člena.

(4) Če Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka izdela začasno vrednotenje, nemudoma imenuje tudi neodvisnega cenilca za izdelavo neodvisnega vrednotenja. Neodvisno vrednotenje se v tem primeru lahko naloži neodvisnemu strokovnjaku, pooblaščenemu tudi za vrednotenje na podlagi 153. člena tega zakona, vendar morata biti v tem primeru vrednotenji vsebinsko ločeni.

(5) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se v zvezi z ukrepom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma v zvezi z odpisom in konverzijo drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali

2. premostitvena banka oziroma družba za upravljanje sredstev zagotovi dodatno nadomestilo:

– subjektu reševanja v zvezi s prenosom sredstev, pravic in obveznosti ali

– imetnikom lastniških instrumentov v zvezi z ukrepom prenosa lastniških instrumentov.

(6) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja nižja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da se v višini ugotovljene razlike na premostitveno banko oziroma upravljavca premoženja prenesejo dodatna sredstva ali terjatve, če subjekt reševanja še razpolaga s premoženjem, primernim za prenos.

(7) Če se je nad subjektom reševanja začel običajni insolvenčni postopek pred predložitvijo neodvisnega vrednotenja, morebitni potek rokov za prijavo terjatev v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne vpliva na pravico premostitvene banke oziroma upravljavca premoženja, da uveljavlja svojo terjatev v tem postopku.

85. člen

(izvedbeni predpisi v zvezi z vrednotenjem)

(1) Banka Slovenije, če je to potrebno, da se ustrezno izvedejo ukrepi za reševanje, z upoštevanjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropski bančni organ, s podzakonskim predpisom podrobneje določi:

1. merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti;

2. metodologijo za predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti;

3. metodologijo za določanje blažilnika za dodatne izgube.

(2) Banka Slovenije se o vsebini podzakonskega predpisa, ki ureja merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti, predhodno posvetuje z agencijo, pristojno za revidiranje.

2.3.3 *Mirovanje obveznosti*

86. člen

(pogoji za uveljavitev instrumenta mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije po posvetovanju s pristojnimi organi odloči o mirovanju vseh obveznosti plačila ali izročitve na podlagi katere koli pogodbe, katere pogodbena stranka je subjekt reševanja, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona;

2. ukrepi zasebnega sektorja iz 2. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona niso nemudoma razpoložljivi, da bi se preprečil propad subjekta reševanja;

3. mirovanje obveznosti je nujno, da se prepreči nadaljnje poslabšanje finančnega stanja subjekta reševanja, in

4. mirovanje obveznosti je nujno, da:

– se oceni javni interes za ugotavljanje pogoja iz 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona ali

– se opredelijo ustrezni ukrepi za reševanje ali zagotovi učinkovita uporaba enega ali več instrumentov za reševanje.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mirovanje obveznosti ni dopustno za obveznosti plačila ali izročitev v razmerju do:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;

3. centralnih bank.

(3) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera in pri tem oceni zlasti:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij;

2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov;

3. učinke veljavnih predpisov, ki urejajo postopke zaradi insolventnosti in prisilnega prenehanja, za subjekt reševanja, vključno z nadzorniškimi in sodnimi pooblastili, za zaščito pravic upnikov in zagotovitev enake obravnave upnikov v običajnih insolvenčnih postopkih ter

4. učinke, ki bi jih imela opredelitev javnega interesa v smislu 3. točke prvega odstavka 68. člena tega zakona na izvajanje postopka zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja subjekta reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

(5) Banka Slovenije v okviru pooblastil na podlagi tega ali drugih zakonov sprejme ukrepe, ki so potrebni, da se zagotovi ustrezno usklajevanje z organi, ki so pristojni za opravljanje dejanj v postopkih zaradi insolventnosti oziroma prisilnega prenehanja v zvezi s subjektom reševanja.

87. člen

(obdobje mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije določi trajanje mirovanja obveznosti tako, da je to obdobje čim krajše in ne presega najkrajšega obdobja, ki je nujno ob upoštevanju 3. in 4. točke prvega odstavka prejšnjega člena. Mirovanje obveznosti v nobenem primeru ne traja dlje kot do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi obvestila o mirovanju. Z iztekom obdobja mirovanja obveznosti prenehajo vsi učinki odločitve o mirovanju obveznosti.

(2) Po poteku obdobja mirovanja iz prejšnjega odstavka mirovanje preneha učinkovati.

(3) Obdobje mirovanja obveznosti plačila ali izročitve na podlagi odločitve Banke Slovenije v skladu s prejšnjim členom je za vse stranke pogodbe enako dolgo.

(4) Obveznost plačila ali izročitve, ki zapade med obdobjem mirovanja, se izvede takoj po izteku navedenega obdobja.

88. člen

(obveščanje o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije o odločitvi glede uveljavitve mirovanja obveznosti nemudoma in pred sprejetjem odločitve o reševanju obvesti subjekt reševanja in organe iz 1. do 5. točke tretjega odstavka 250. člena tega zakona ter odločbo hkrati objavi tudi na svoji spletni strani.

(2) Subjekt reševanja informacijo o izdani odločbi iz prejšnjega odstavka nemudoma objavi:

1. na svoji spletni strani in

2. v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, če se mirovanje uveljavlja v zvezi z instrumenti, ki so uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu.

89. člen

(dodatna pooblastila v zvezi z instrumentom mirovanja obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko pri uporabi instrumenta mirovanja obveznosti v zvezi s subjektom reševanja v obdobju mirovanja odloči tudi, da se omejijo pravice:

– upnikov zavarovanih terjatev glede uveljavljanja jamstva v zvezi s premoženjem subjekta reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 150. člena tega zakona, ter

– nasprotnih strank do odpovedi v zvezi s pogodbo, sklenjeno s subjektom reševanja za čas trajanja mirovanja obveznosti, pri čemer se smiselno uporabljajo določbe drugega do osmega odstavka 151. člena tega zakona.

(2) Če je Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja uporabila instrument mirovanja obveznosti na podlagi pogojev iz 86. člena tega zakona ali dodatnih pooblastil iz prejšnjega odstavka pred začetkom postopka reševanja v zvezi s tem subjektom, na začetku postopka reševanja v zvezi s tem subjektom ne more več uporabiti pooblastil iz 149. do 151. člena tega zakona.

90. člen

(uporaba pooblastil za mirovanje na podlagi drugih predpisov)

Določbe tega zakona glede uporabe instrumenta mirovanja obveznosti iz tega podpoglavja ne vplivajo na uporabo določb drugih predpisov ali izvajanje pooblastil na njihovi podlagi, kadar določajo mirovanje obveznosti za subjekte reševanja:

1. preden so v zvezi s tem subjektom ugotovljene okoliščine, da subjekt propada ali bo verjetno propadel zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona, ali

2. ki presega področje uporabe in trajanje mirovanja obveznosti iz tega podpoglavja, v povezavi s postopki zaradi insolventnosti ali prisilnega prenehanja, ki se uporabljajo v zvezi s tem subjektom.

2.3.4 *Odločitev o uporabi ukrepov za reševanje*

91. člen

(odločitev o uporabi ukrepov za reševanje)

(1) Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij oceni, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z 68. oziroma 73. členom tega zakona.

(2) Če so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje, Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja, ki vsebuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje,

2. navedbo instrumentov za reševanje, ki jih namerava sprejeti Banka Slovenije v zvezi z banko oziroma drugim subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, in

3. navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava uporabiti Banka Slovenije v zvezi z ukrepi za reševanje, vključno z morebitno odločitvijo, da se v subjektu reševanja imenuje izredna uprava.

(3) Opredelitev instrumentov za reševanje v odločbi iz prejšnjega odstavka ne preprečuje, da Banka Slovenije po začetku postopka reševanja odloči o uporabi dodatnih instrumentov za reševanje ali odloči, da se posamezni instrument za reševanje, naveden v odločbi o začetku postopka reševanja, ne uporabi.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka reševanja oziroma o uporabi ukrepov za reševanje, ki z upoštevanjem PDEU pomenijo državno pomoč, ko prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega instrumenta oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije.

92. člen

(izvajanje pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje)

(1) Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti za reševanje v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov za reševanje, ki vključujejo uporabo instrumentov za reševanje ter uporabo drugih pooblastil, da se tako dosežejo cilji reševanja v skladu s 27. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi za reševanje samostojno ali ob sodelovanju drugih pristojnih organov na način, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje za doseganje ciljev reševanja. Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva cilje reševanja iz 27. člena tega zakona ter pri tem uporabi tiste instrumente in pooblastila za reševanje, ki so najprimernejši za uresničevanje teh ciljev glede na konkretne okoliščine v posameznem primeru.

(3) Če se v zvezi s subjektom reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja, instrument ustanovitve premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za uveljavljanje pravic delavcev v zvezi s tem prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi o tem posvetuje.

93. člen

(prenehanje postopka reševanja)

Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri banki po izrečenem ukrepu za reševanje prenehali razlogi za reševanje v skladu s tem zakonom, izda odločbo o zaključku postopka reševanja.

2.4 **Instrumenti za reševanje**

2.4.1 *Splošno o uporabi instrumentov za reševanje*

94. člen

(uporaba instrumentov za reševanje)

(1) Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje, da se tako zagotovi izvedba uporabljenih instrumentov v skladu s cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje v kakršni koli kombinaciji oziroma posamezni instrument v postopku reševanja uporabi večkrat.

(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabi tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v skladu s tem zakonom ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, ki velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(4) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(5) Če se v postopku reševanja uporabi le instrument prodaje poslovanja ali instrument ustanovitve premostitvene banke, ki vključuje prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta reševanja preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki tako, da se v tem postopku ustrezno upoštevajo potrebe po zagotavljanju

storitev ali podpore za nadaljevanje opravljanja dejavnosti ali storitev pri prevzemniku v skladu s 148. členom tega zakona in morebitni drugi razlogi, zaradi katerih se v okviru običajnega insolvenčnega postopka zahteva nadaljnje delovanje preostalega dela subjekta reševanja, da se uresničijo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

95. člen

(obravnava delničarjev in upnikov)

(1) Instrumenti za reševanje, ki vključujejo prenos dela pravic, sredstev in obveznosti subjekta reševanja, se uporabijo tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se instrument odpisa in konverzije uporabi tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane v lastniški delež, nimajo večjih izgub, kot bi jih imeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

96. člen

(izključitev uporabe drugih predpisov)

(1) Za izvajanje pooblastil in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje se ne uporabljajo določbe drugih predpisov ali pogodbenih ureditev, ki določajo:

1. zahtevo za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa oziroma druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja;

2. zahtevo glede obveščanja, vključno z morebitno objavo obvestil ali prospektov, ali zahtevo glede vpisa dejstev v določene registre kot pogoj za izvedbo posameznih dejanj, ki jih v skladu s pooblastili na podlagi tega zakona izvede Banka Slovenije;

3. omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti;

4. omejitve glede izvrševanja pogodb o finančnem zavarovanju ali pogodb o finančnem zavarovanju z vrednostnimi papirji, predčasnega prenehanja s pobotom ali izvrševanja dogovorov o poravnavi.

(2) Ne glede na določbe drugih predpisov imajo morebitna obvestila in vpisi v ustrezne registre, ki jih v skladu z drugimi predpisi opravi ali predlaga Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil in pristojnosti pri uporabi instrumentov za reševanje, le deklaratorne učinke.

2.4.2 *Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov*

97. člen

(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti:

1. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje ali

2. hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom.

(2) Pooblastilo za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko izvaja, preden so ugotovljeni pogoji za reševanje v skladu s tem zakonom, le v zvezi s kvalificiranimi obveznostmi, ki izpolnjujejo pogoje iz petega odstavka 58. člena tega zakona, razen pogoja v zvezi s preostalo zapadlostjo obveznosti, kot je določeno v prvem odstavku 72.c člena Uredbe 575/2013/EU. Za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti se v tem primeru upoštevajo načela iz 95. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije nemudoma uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, če je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu z 68. členom tega zakona, vendar še niso bili sprejeti instrumenti za reševanje,

2. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz prejšnjega odstavka subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,

3. če je kapitalske instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,

4. če je kapitalske instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,

5. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 69. člena tega zakona.

(4) Za namene iz 2. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla zaradi razlogov iz 69. člena tega zakona in

2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali ukrepov za zgodnje posredovanje.

(5) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši konsolidirane bonitetne zahteve ali če obstajajo objektivni elementi, ki potrjujejo ugotovitev, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, in to na način, ki bi upravičil ukrep pristojnega organa, med drugim zato, ker je skupina ustvarila izgube ali obstaja verjetnost, da bo ustvarila izgube, zaradi katerih bo pošel ves njen kapital ali njegov precejšnji del.

(6) Kadar se ukrep za reševanje izvede v zvezi s subjektom v postopku reševanja ali, v izjemnih okoliščinah ob odstopanju od načrta reševanja, v zvezi s subjektom, ki ni subjekt v postopku reševanja, se znesek, ki se zmanjša, odpiše ali konvertira na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena, na ravni takšnega subjekta upošteva kot prispevek za pokrivanje izgub in dokapitalizacijo za doseganje minimalnih pragov za:

1. uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema v skladu s četrtim odstavkom 79. člena tega zakona in

2. uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(7) Kadar je subjekt v postopku reševanja zadevne kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena kupil posredno prek drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, se instrument odpisa in konverzije teh zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi hkrati z instrumentom odpisa in konverzije teh instrumentov in obveznosti na ravni nadrejene družbe zadevnega subjekta ali na ravni drugih nadrejenih družb, ki niso subjekti v postopku reševanja, tako da se izgube dejansko prenesejo na subjekt v postopku reševanja, ki zadevni subjekt dokapitalizira.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 3. do 5. točke tretjega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

(9) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke tretjega odstavka tega člena v zvezi s kapitalskim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalski instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalski instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(10) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega ostavka tega člena ter za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(11) Kadar se instrument odpisa in konverzije zadevnih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi neodvisno od ukrepa za reševanje, Banka Slovenije pridobi neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev v skladu s 153. členom tega zakona.

(12) Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ali sočasno s to oceno, in

2. ustreznih kapitalskih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov.

(13) Če se pri uporabi instrumenta odpisa kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odpiše glavnica zadevnega kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka tega člena, je zmanjšanje te glavnice trajno, upnik pa lahko uveljavlja samo povečanje vrednosti v skladu z mehanizmom povrnitve iz petega odstavka 84. člena tega zakona. Imetniki lahko v zvezi z odpisom kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uveljavljajo izključno nadomestila, ki so določena s tem zakonom, ter v zvezi z odpisanim delom obveznosti niso upravičeni do nobenih drugih zahtevkov v razmerju do subjekta reševanja, razen že zapadlih obveznosti in zahtevkov za povračilo škode, ki so posledica izpodbijanja zakonitosti ukrepa.

(14) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz drugega odstavka tega člena zahteva, da subjekt reševanja imetnikom teh kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti izda instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja ali njegova nadrejena družba na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(15) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka, se upravičenim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu s 112. členom tega zakona, preden subjekt reševanja izda delnice ali druge instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi morebitnega povečanja kapitala subjekta reševanja v zvezi z ukrepi izredne javnofinančne pomoči. Novi instrumenti navadnega lastniškega kapitala se upravičencem dodelijo takoj po izvedbi konverzije.

98. člen

(pristojnosti za ugotavljanje pogojev za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije je pristojna za ugotavljanje pogojev iz prejšnjega člena v zvezi s subjektom reševanja, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če so kapitalski instrumenti za izpolnjevanje kapitalskih zahtev v skladu z 92. členom Uredbe 575/2013/EU pripoznani na posamični podlagi.

(2) Če so kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka prejšnjega člena priznani za izpolnjevanje zahteve iz prvega odstavka 58. člena tega zakona, je Banka Slovenije pristojna za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka prejšnjega člena, če ima subjekt reševanja sedež v Republiki Sloveniji.

(3) Če kapitalske instrumente izda subjekt reševanja, ki je podrejena družba, in se ti instrumenti upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 2. točke tretjega odstavka prejšnjega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;

2. pogojev iz 3. točke tretjega odstavka prejšnjega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

99. člen

(ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene družbe, ki je izdala kapitalske instrumente ali kvalificirane obveznosti iz drugega odstavka 97. člena tega zakona, ki se upoštevajo za izpolnjevanje zahteve iz 58. člena tega zakona na posamični podlagi, ali kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za izpolnjevanje kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona obvesti:

1. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona v 24 urah po posvetovanju z organom za reševanje, ki je pristojen za zadevni subjekt:

– konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojnega za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;

– organe za reševanje drugih subjektov v isti skupini v postopku reševanja, ki so obveznosti iz 58. člena tega zakona neposredno ali posredno kupili od institucije, ki je podrejena družba subjektu v postopku reševanja ali subjekta v tretji državi, vendar sama ni subjekt v postopku reševanja;

2. glede ugotovitve obstoja pogojev iz 3. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona nemudoma, ko do takšne ugotovitve pride, organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in

2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga pošlje organ za reševanje podrejene družbe vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, pošlje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je poslala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja eden ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke tretjega odstavka 97. člena tega zakona po posvetovanju z organi, ki jim je poslala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka za ugotavljanje pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 77. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 77. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona, nemudoma uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti te podrejene družbe.

100. člen

(instrument odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za posamezni razred obveznosti subjekta reševanja odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;

2. konvertira glavnica obveznosti subjekta reševanja, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti iz prejšnjega odstavka za katerega koli od naslednjih namenov:

1. dokapitalizacijo subjekta reševanja v obsegu, da banka znova izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar mora subjekt reševanja v skladu s predpisi zagotavljati zahtevano minimalno raven kapitala oziroma da se omogoči nadaljnje izvajanje dejavnosti in ohrani zadostno tržno zaupanje v subjekt reševanja;

2. zagotovitev kapitala premostitveni banki ali družbi za upravljanje sredstev;

3. prenos zmanjšanih terjatev iz naslova delnega odpisa obveznosti na premostitveno banko, na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na družbo za upravljanje sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev.

(3) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za namen iz 1. točke prejšnjega odstavka le, če obstaja razumna možnost, da bo uporaba tega instrumenta skupaj z drugimi instrumenti in pooblastili za reševanje ter ukrepi na podlagi načrta reorganizacije poslovanja iz 106. člena tega zakona omogočila ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja in zagotovila njegovo dolgoročno uspešno poslovanje.

(4) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, lahko Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, za namene iz 2. točke drugega odstavka tega člena skupaj z drugimi instrumenti za reševanje.

101. člen

(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se lahko uporabi v zvezi z vsemi obveznostmi subjekta reševanja, ki niso izključene iz uporabe tega instrumenta na podlagi drugega odstavka tega člena ali 102. člena tega zakona.

(2) Instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se ne uporabi za naslednje obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države:

1. zajamčene vloge;

2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov za varstvo pred tveganji, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice;

3. katere koli obveznosti, ki nastanejo na podlagi hrambe denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev strank pri subjektu reševanja, vključno z denarnimi sredstvi ali drugimi vračljivimi sredstvi strank, ki jih hrani v imenu kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali alternativnih investicijskih skladov, če so te stranke zaščitene z veljavnim insolvenčnim pravom;

4. obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom reševanja (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), če upravičenec v zvezi s svojo terjatvijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka lahko uveljavlja izločitveno ali ločitveno pravico, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;

5. obveznosti do institucij, ki niso del iste skupine, če je prvotna zapadlost krajša od sedmih dni;

6. obveznosti do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali do udeležencev teh sistemov, kadar so obveznosti posledica sodelovanja subjekta reševanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni, ali do centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, ter centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;

7. obveznosti do:

– delavcev v zvezi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki jih ne ureja zakon ali kolektivna pogodba, in za katera veljajo zahteve zakona, ki ureja bančništvo, glede politik in praks v zvezi s prejemki;

– upnikov iz naslova dobave blaga ali zagotavljanja komercialnih storitev, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje

dejavnosti subjekta reševanja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

– davčnih organov in organov za socialno varstvo, ki se v običajnem insolvenčnem postopku štejejo za prednostne terjatve;

– sistemov jamstva za vloge;

8. obveznosti do subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, ne da bi bili sami subjekti v postopku reševanja, ne glede na njihovo zapadlost.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da ostanejo vsa sredstva, ki so vključena v sklad za kritje kritih obveznic, nespremenjena, ločena in zadostna.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ne preprečuje uporabe tega instrumenta v zvezi z zneskom upravičene vloge, ki presega znesek zajamčene vloge, oziroma v zvezi s katerim koli zneskom zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerim je zavarovana, vključno s sredstvi v skladu za kritje kritih obveznic, ki presegajo vrednost kritih obveznic.

(5) Izključitev obveznosti iz 8. točke drugega odstavka tega člena ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi. V tem primeru organ za reševanje zadevne podrejene družbe, ki ni subjekt v postopku reševanja, oceni, ali znesek postavk, ki izpolnjujejo pogoje iz petega in šestega odstavka 58. člena tega zakona, zadostuje za podporo izvajanju preferenčne strategije reševanja.

(6) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, glede obveznosti do drugih subjektov reševanja, ki so del iste skupine v postopku reševanja, vendar sami niso subjekti v postopku reševanja, ter niso izključene na podlagi prejšnjega odstavka, oceni, ali je treba te obveznosti v celoti ali delno izključiti na podlagi 102. člena tega zakona, da se zagotovi učinkovita izvedba strategije reševanja.

102. člen

(izključitev posameznih obveznosti iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti pri reševanju s sredstvi upnikov)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izjemoma v celoti ali delno izključi določene obveznosti, ki niso izključene na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. kljub njenim prizadevanjem za navedeno obveznost ni mogoče uporabiti instrumenta odpisa in konverzije obveznosti v razumnem času,

2. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za zagotavljanje kontinuitete izvajanja kritičnih funkcij in glavnih poslovnih dejavnosti na način, ki subjektu reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in transakcije,

3. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna, da se prepreči obsežno širjenje negativnih vplivov, zlasti v zvezi z upravičenimi vlogami fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ter bi bilo v nasprotnem primeru resno ogroženo delovanje finančnih trgov, vključno z infrastrukturami finančnih trgov, na način, ki bi lahko povzročil resno motnjo v gospodarstvu države članice ali na ravni Evropske unije, ali

4. bi se v primeru uporabe tega instrumenta za te obveznosti vrednost sredstev subjekta reševanja tako znižala, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če se te obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije obveznosti.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno obveznost ali določen prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, se obseg odpisa ali konverzije drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti ta instrument, ustrezno poveča, pod pogojem, da noben upnik ne utrpi večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(3) Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi obveznost ali določeni prednostni razred obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:

1. pokrijejo se vse izgube, ki niso bile pokrite z odpisom ali konverzijo izvzetih obveznosti, tako da je neto vrednost sredstev subjekta reševanja enaka nič;

2. vplačajo se lastniški instrumenti ali drugi kapitalski instrumenti, ki jih izda subjekt reševanja v postopku reševanja, z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja ali premostitvene banke v obsegu, tako da se zagotovi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(4) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka izjemoma zagotovi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja, če so izpolnjeni pogoji iz devetega in desetega odstavka 27. člena Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije v zvezi z izključitvijo na podlagi prvega odstavka tega člena upošteva naslednje:

1. da izgube najprej pokrivajo delničarji in šele potem upniki z upoštevanjem obratnega prednostnega vrstnega reda, ki velja za poplačilo teh obveznosti v običajnem insolvenčnem postopku,

2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve posameznih obveznosti ali razreda obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ohranil subjekt reševanja, in

3. potrebo po ohranitvi ustreznih virov za financiranje reševanja.

(6) Banka Slovenije pred izključitvijo posameznih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena o tem obvesti Evropsko komisijo. Če bi bil zaradi izključitve potreben prispevek iz sheme za financiranje reševanja ali alternativnega vira financiranja na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena, lahko Evropska komisija v 24 urah po prejemu takega obvestila ali v dogovoru z Banko Slovenije po daljšem obdobju predlagano izključitev prepove ali zahteva njeno spremembo v skladu s predpisi, da se zaščiti celovitost notranjega trga.

103. člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za reševanje s sredstvi upnikov)

(1) Subjekti reševanja v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določbo, na podlagi katere:

1. upnik prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa ali konverzije na podlagi ukrepov Banke Slovenije v skladu s tem zakonom, in

2. se upnik strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnanega zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za pogodbene ureditve, ki so podlaga za obveznosti iz naslova upravičene vloge fizične osebe oziroma družbe, ki ima status mikro, malega ali srednjega podjetja, oziroma vlog teh oseb, ki so vplačane pri podružnici banke, ustanovljene v tretji državi, in bi se štele za upravičene vloge, če bi bile vplačane pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se zahteva iz prvega odstavka tega člena ne uporablja za subjekt reševanja, pri katerem je minimalna zahteva glede kapitala in kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona enaka znesku za pokrivanje izgub, za katere se pričakuje, da jih bo utrpel subjekt, če se obveznosti iz prvega odstavka tega člena, ki ne vključujejo zadevne pogodbene določbe, ne upoštevajo.

(4) Banka Slovenije lahko odloči, da se prvi odstavek tega člena ne uporablja, če v skladu s pravom tretje države ali z zavezujočimi sporazumi, sklenjenimi s tretjo državo, v tretji državi učinkujejo ukrepi, ki jih izreče Banka Slovenije v zvezi z odpisom ali konverzijo obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države. Pred odločitvijo lahko Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva, da predloži pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo odločitev Banke Slovenije glede odpisa ali konverzije obveznosti v tretji državi.

(5) Če pogodbena ureditev ne vključuje zahteve iz prvega odstavka tega člena, to ne preprečuje uporabe instrumenta odpisa in konverzije teh obveznosti na podlagi tega zakona.

104. člen

(uveljavljanje opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov)

(1) Kadar subjekt reševanja oceni, da vključitev pogodbene določbe iz prvega odstavka prejšnjega člena v posamezno pogodbeno ureditev s pravnega ali drugega razloga ni izvedljiva, o svoji oceni obvesti Banko Slovenije in v obvestilu navede razred, v katerega se uvršča ta obveznost v primeru postopka zaradi insolventnosti, ter pojasni razloge, zaradi katerih vključitev ni izvedljiva. Subjekt reševanja Banki Slovenije predloži tudi vse informacije, ki so potrebne za oceno učinkov take opustitve na rešljivost subjekta reševanja.

(2) Če Banka Slovenije po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka ugotovi, da je vključitev pogodbene določbe, zahtevane v skladu s prejšnjim členom, s pravnega ali drugega vidika kljub razlogom, ki jih navaja subjekt reševanja, izvedljiva, v razumnem roku zahteva, da subjekt reševanja vključi ustrezno pogodbeno določbo v pogodbeno ureditev, ter pri tem upošteva potrebo, da se zagotovi rešljivost navedenega subjekta reševanja. Banka Slovenije lahko dodatno zahteva, da subjekt reševanja spremeni svojo prakso, ki je povezana z uveljavljanjem opustitev zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov.

(3) Obveznost iz prvega odstavka prejšnjega člena miruje od predložitve obvestila do odločitve Banke Slovenije v skladu s tem členom.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena subjekt reševanja ne more uveljavljati opustitve zahteve za pogodbeno priznanje reševanja s sredstvi upnikov v zvezi z:

1. instrumenti dodatnega temeljnega kapitala;
2. instrumenti dodatnega kapitala;
3. nezavarovanimi obveznostmi iz naslova dolžniških instrumentov v obliki obveznic ali v drugih oblikah prenosljivega dolga oziroma v obliki instrumentov, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg.

(5) Kadar Banka Slovenije v okviru ocene rešljivosti subjekta reševanja v skladu s tem zakonom ali v katerem koli drugem primeru ugotovi, da v razredu obveznosti iz 230. člena tega zakona, ki vključuje kvalificirane obveznosti, znesek obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, skupaj z obveznostmi, ki so izključene iz uporabe instrumenta za reševanje s sredstvi upnikov v skladu s 101. členom tega zakona ali bodo verjetno izključene v skladu s 102. členom tega zakona, znaša več kot 10 % zneska navedenega razreda, oceni učinek tega dejstva na rešljivost tega subjekta reševanja, vključno z učinkom na rešljivost, ki izhaja iz tveganja kršitve 95. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da obveznosti, za katere se pod pogoji iz tega člena uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, pomenijo bistveno oviro za rešljivost subjekta reševanja, sprejme ustrezne ukrepe za odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s tem zakonom.

(7) Obveznosti, ki ne izpolnjujejo zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov, se ne upoštevajo pri izpolnjevanju minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti po tem zakonu.

(8) Banka Slovenije lahko določi kategorije obveznosti, za katere lahko subjekt reševanja uveljavlja opustitev zahteve glede pogodbenega priznanja reševanja s sredstvi upnikov na podlagi tega člena.

105. člen

(posebna pravila v zvezi z odpisom ali konverzijo izvedenih finančnih instrumentov)

(1) Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis ali konverzijo obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le v primeru istočasnega ali predhodnega prenehanja pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter morebitnega pobota obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, vsebuje dogovor o izravnavi.

(2) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka v postopku reševanja odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije obveznosti v skladu s 102. členom tega zakona.

(3) Če za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti velja dogovor o izravnavi, Banka Slovenije ali neodvisni cenilec pri vrednotenju na podlagi 80. člena tega zakona opredeli neto obveznost ali terjatev z upoštevanjem učinkov izravnave pod pogoji, določenimi v dogovoru o izravnavi.

(4) Banka Slovenije določi vrednost obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z:

1. ustreznimi metodologijami za določanje vrednosti razredov izvedenih finančnih instrumentov, vključno s transakcijami, za katere veljajo dogovori o izravnavi;
2. načeli, ki se uporabljajo za opredelitev trenutka, ki se upošteva pri določitvi vrednosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih;
3. ustreznimi metodologijami za primerjavo zmanjšanja vrednosti zaradi predčasnega prenehanja tovrstnih izvedenih finančnih instrumentov s pobotom in njihovega reševanja s sredstvi upnikov z zneskom izgub, ki bi pri reševanju s sredstvi upnikov bremenile tovrstne izvedene finančne instrumente.

106. člen

(načrt reorganizacije poslovanja)

(1) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, za dokapitalizacijo subjekta reševanja v skladu s 1. točko drugega odstavka 100. člena tega zakona, hkrati zahteva, da subjekt reševanja v enem mesecu po uporabi tega instrumenta izdela in predloži Banki Slovenije načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje vsaj naslednje elemente:

1. natančno analizo dejavnikov in težav, zaradi katerih je subjekt reševanja propadel ali bo verjetno propadel, ter okoliščine, ki so pripeljale do tega,
2. opis ukrepov za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja, s katerimi se v razumnem roku obnovi dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja ali dela njegovih dejavnosti, in
3. časovni razpored za izvajanje teh ukrepov.

(2) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo posloval subjekt reševanja. Načrt

za reorganizacijo poslovanja za ta namen upošteva trenutne razmere na finančnih trgih in napovedi glede pričakovanih razmer na njih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši pričakovani scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov, ki omogočijo opredelitev glavnih šibkih točk subjekta reševanja. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.

(3) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja lahko z upoštevanjem prejšnjega odstavka vključujejo:

1. reorganizacijo opravljanja dejavnosti;
2. spremembe operativnih sistemov in infrastrukture;
3. opustitev dejavnosti, ki ustvarjajo izgubo;
4. prestrukturiranje obstoječih dejavnosti, da postanejo konkurenčne;
5. prodajo sredstev ali poslovnih linij.

(4) Banka Slovenije lahko s ciljem, da subjekt reševanja pripravi in izvede načrt reorganizacije poslovanja, v subjektu reševanja imenuje izredno upravo v skladu s 139. členom tega zakona.

(5) Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, mora biti načrt za reorganizacijo poslovanja v skladu z načrtom, predloženim v postopku presoje državne pomoči.

(6) Če se instrument odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti za reševanje s sredstvi upnikov, uporabi z namenom dokapitalizacije za dva ali več subjektov v skupini in ima EU nadrejena banka sedež v Republiki Sloveniji, načrt za reorganizacijo poslovanja pripravi EU nadrejena banka tako, da so v načrtu vključeni vsi subjekti v skupini, in z upoštevanjem pravil, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za izdelavo načrta sanacije na ravni skupine. Načrt za reorganizacijo poslovanja na ravni skupine EU nadrejena banka predloži Banki Slovenije, kadar je Banka Slovenije organ za reševanje na ravni skupine. V tem primeru Banka Slovenije načrt pošlje drugim zadevnim organom za reševanje in Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko izjemoma, če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, podaljša obdobje iz prvega odstavka tega člena za največ en mesec. Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, lahko Banka Slovenije obdobje iz prvega odstavka tega člena podaljša do odločitve Evropske komisije v zvezi s postopkom presoje skladnosti državne pomoči s pravili Evropske unije o državni pomoči, vendar največ za en mesec.

107. člen

(ocena načrta za reorganizacijo poslovanja)

(1) Banka Slovenije v dogovoru s pristojnim organom v enem mesecu po prejemu načrta za reorganizacijo poslovanja oceni verjetnost, da se bo zaradi izvedbe ukrepov za reorganizacijo poslovanja, ki jih določa načrt, obnovilo dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije potrdi načrt za reorganizacijo poslovanja, če na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da bo subjekt reševanja verjetno dosegel zastavljeni cilj.

(3) Če Banka Slovenije ne potrdi načrta za reorganizacijo poslovanja, seznani subjekt reševanja z razlogi za zavrnitev potrditve in zahteva spremembo ali dopolnitev načrta tako, da bodo ti razlogi odpravljeni.

(4) Subjekt reševanja v dveh tednih po seznanitvi z razlogi iz prejšnjega odstavka predloži nov načrt za reorganizacijo poslovanja. Banka Slovenije oceni spremenjeni načrt in subjekt reševanja v enem tednu obvesti o potrditvi načrta ali zahtevi za dodatne spremembe in dopolnitve načrta.

(5) Organ upravljanja subjekta reševanja ali izredni upravitelji, če so imenovani, izvedejo ukrepe, ki so opredeljeni v načrtu za reorganizacijo poslovanja, in Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev predložijo poročilo o napredku pri izvajanju načrta. Kadar je to potrebno za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena, lahko upravljalni organ ali izredni upravitelji, kadar so imenovani, predlagajo spremembe načrta, ki jih odobri Banka Slovenije po postopku iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

108. člen

(obseg odpisa in konverzije)

(1) Banka Slovenije za uporabo instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, ter z upoštevanjem predhodnega vrednotenja iz prvega odstavka 80. člena tega zakona oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje kot seštevek naslednjih vrednosti:

1. zneska kapitala, potrebnega za pokrivanje ugotovljenih izgub, tako da je neto vrednost sredstev in obveznosti subjekta reševanja enaka nič, in
2. zneska kapitala, potrebnega, da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ki je v postopku reševanja, ali premostitvene banke, tako da:

– se zagotovi zadostno tržno zaupanje v banko, ki je v postopku reševanja, ali v premostitveno banko, in

– bo banka, ki je v postopku reševanja, ali premostitvena banka še vsaj eno leto po izvedbi ukrepov za povečanje kapitala izpolnjevala pogoje za ohranitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 109. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente, kvalificirane obveznosti in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati zadevne instrumente in obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva tudi morebitne prispevke, ki jih za reševanje prispeva enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(3) Če Banka Slovenije pri reševanju uporabi instrument izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa in konverzije drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov, se pri znesku, za katerega je treba zmanjšati kvalificirane obveznosti, ustrezno upošteva tudi konservativna ocena kapitalskih potreb upravljavca sredstev.

(4) Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditev poročanja in obdelave podatkov, ki omogoča, da ocena in vrednotenje iz prvega odstavka tega člena temelji na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja.

109. člen

(vrstni red odpisa in konverzije)

(1) Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti ter instrumenta odpisa in konverzije obveznosti, ki jih je mogoče uporabiti pri reševanju s sredstvi upnikov, Banka Slovenije upošteva razvrstitev zadevnih instrumentov in obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:

1. se najprej v višini ugotovljene izgube, ki je razlika med neto vrednostjo sredstev in neto vrednostjo obveznosti, sorazmerno zmanjša nominalni oziroma pripadajoči znesek delnic in drugih lastniških instrumentov, vključno z zmanjšanjem na nič, kadar je to potrebno;
2. če zmanjšanje iz prejšnje točke ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi prejšnje točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;

3. če zmanjšanje iz 1. in 2. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. ali 2. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;

4. če zmanjšanje iz 1. do 3. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica preostalega podrejenega dolga in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica preostalega podrejenega dolga, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. do 3. točke tega odstavka, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;

5. če zmanjšanje iz 1. do 4. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala, se glavnica oziroma preostali neporavnani znesek drugih obveznosti subjekta reševanja, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala, z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v skladu z drugim odstavkom 230. člena tega zakona.

(2) Obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije ter pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo lastniški instrumenti in drugi kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti ter druge podrejene obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu razredu, razen kadar so posamezne obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije pri reševanju s sredstvi upnikov.

(3) Banka Slovenije pri odpisu in konverziji obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, v okviru istega prednostnega razreda enakomerno zmanjša glavnico oziroma znesek kapitalskih instrumentov in obveznosti, in sicer sorazmerno glede na njihovo vrednost. Prvi stavek tega odstavka ne preprečuje, da se obveznosti, ki so bile izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v skladu s 102. členom tega zakona, obravnavajo ugodneje kot druge obveznosti istega prednostnega razreda.

(4) Banka Slovenije pred odpisom in konverzijo obveznosti iz 5. točke prvega odstavka tega člena konvertira ali zmanjša preostalo glavnico kapitalskih instrumentov oziroma znesek obveznosti iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena, kolikor ta še ni bila konvertirana z upoštevanjem prvega odstavka tega člena, če za te instrumente oziroma obveznosti velja naslednji pogodbeni pogoj:

1. da se glavnica zniža ob nastopu vsakega dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravnjo kapitala subjekta reševanja, ali

2. da se opravi konverzija glavnice v delnice ali druge lastniške instrumente ob nastopu dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravnjo kapitala subjekta reševanja.

(5) Če je bila glavnica oziroma znesek kapitalskega instrumenta ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, na podlagi 1. točke prejšnjega odstavka zmanjšana, vendar ne na nič, se pred odpisom in konverzijo obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena odpiše oziroma konvertira preostali znesek glavnice instrumentov oziroma obveznosti iz prejšnjega odstavka.

(6) Banka Slovenije lahko uporabi instrument odpisa in konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, za vse subjekte reševanja, pri čemer ustrezno upošteva pravno obliko subjekta reševanja ali odloči o spremembi pravne oblike subjekta reševanja.

110. člen

(odločba o odpisu in konverziji)

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o odpisu kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, določi:

1. kapitalske instrumente in obveznosti, ki se odpišejo,

2. za posamezni razred kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti tudi, ali se glavnica zadevnih instrumentov oziroma neporavnani znesek obveznosti zmanjša na nič ali le v določenem deležu, in

3. v primeru odpisa lastniških instrumentov tudi:

– znesek osnovnega kapitala po odpisu ter nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki je sorazmerni delež imetnika v osnovnem kapitalu, in

– znesek povečanja osnovnega kapitala, če se osnovni kapital banke zaradi odpisa lastniških instrumentov zmanjša pod minimalni znesek osnovnega ali ustanovnega kapitala.

(2) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, določi:

1. kapitalske instrumente in obveznosti, ki se konvertirajo v nove instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ter za kapitalske instrumente in obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, tudi, ali se glavnica instrumentov oziroma neporavnani znesek obveznosti konvertira v celoti ali le v določenem deležu,

2. znesek povečanja osnovnega kapitala, kadar se za konverzijo izdajo novi lastniški instrumenti, in nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki je sorazmerni delež v osnovnem kapitalu, in

3. menjalno razmerje, ki se uporabi za konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer se menjalno razmerje izrazi kot višina glavnice kapitalskega instrumenta oziroma neporavnanega zneska obveznosti (enota) za en instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

111. člen

(posledice odpisa in konverzije za imetnike kapitalskih instrumentov in upnike)

(1) Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta, kvalificirane obveznosti ali drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika takšne obveznosti naslednje posledice:

1. obveznost subjekta reševanja v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v višini odpisanega ali konvertiranega neporavnanega zneska obveznosti preneha in ta obveznost se šteje za izpolnjeno za vse namene, razen v primeru uporabe pooblastil v skladu s petim odstavkom 84. člena tega zakona, in

2. vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, ki so povezane z odpisanim ali konvertiranim zneskom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti in niso bile upoštevane v času uporabe instrumenta odpisa in konverzije, prenehajo v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti.

(2) Imetnik kapitalskega instrumenta oziroma upnik obveznosti, ki je bila odpisana ali konvertirana z uporabo instrumentov v skladu s tem zakonom, ni upravičen do uveljavljanja nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika na podlagi odpisanega ali konvertiranega kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti, razen terjatev iz naslova:

1. instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodeljenih imetniku oziroma upniku v primeru konverzije, in z upoštevanjem menjalnega razmerja;

2. obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa;

3. obveznosti za plačilo odškodnine, če je sodišče v postopku sodnega varstva ugotovilo, da je bila odločitev o odpisu nezakonita.

(3) Za obveznosti iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se imetniku oziroma upniku lahko zagotovijo novi lastniški instrumenti, ki se izdajo pri uporabi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali obveznosti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Imetniki kapitalskih instrumentov oziroma upniki obveznosti, ki so predmet konverzije, niso upravičeni zahtevati od subjekta reševanja povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, pogodbeno dogovorjenih ali določenih z drugim zakonom za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti izdajatelja, če je kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije na podlagi tega zakona. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(4) Kapitalski instrument oziroma obveznost, ki z uporabo instrumenta odpisa in konverzije ni v celoti prenehala, se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v zvezi s preostalim zneskom obveznosti, in ob upoštevanju morebitne spremembe pogojev, ki jo Banka Slovenije določi z uporabo pooblastila iz 147. člena tega zakona.

(5) Odpis ali konverzija kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti ne vpliva na obveznosti tretje osebe kot sodolžnika ali iz naslova stvarnega zavarovanja oziroma osebnega jamstva, ki ga je tretja oseba zagotovila v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, razen če se stranke izrecno dogovorijo, da je obveznost tretje osebe v tem primeru ustrezno zmanjšana. Tretja oseba, ki po odpisu ali konverziji kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa in konverzije, izpolni svojo obveznost do imetnika oziroma upnika v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, v razmerju do subjekta reševanja ni upravičena uveljavljati nobenega naknadnega zahtevka v zvezi s svojo izpolnitvijo v delu, v katerem je obveznost subjekta reševanja prenehala v razmerju do imetnika oziroma upnika zaradi odpisa kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti. Naknadni zahtevek tretje osebe zaradi izpolnitve njegove obveznosti iz prvega stavka tega odstavka je v razmerju do subjekta reševanja omejen izključno na instrumente, dodeljene upniku v okviru uporabe instrumenta konverzije teh kapitalskih instrumentov oziroma obveznosti.

112. člen

(določitev menjalnega razmerja pri konverziji)

(1) Banka Slovenije v zvezi s konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma drugih obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije, določi različna menjalna razmerja za kapitalske instrumente in obveznosti, ki pripadajo različnim prednostnim razredom iz prvega odstavka 109. člena tega zakona. Pri tem Banka Slovenije upošteva, da:

1. je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalskega instrumenta oziroma obveznosti za izgubo, ki jo je utrpel zaradi prenehanja kapitalskega instrumenta ali obveznosti, za katero se uporabi instrument konverzije, in

2. je menjalno razmerje, ki se uporabi za kapitalski instrument ali obveznost poznejšega prednostnega razreda, za imetnike teh instrumentov oziroma obveznosti ugodnejše od menjalnega razmerja, ki se uporabi za kapitalske instrumente in obveznosti predhodnega prednostnega razreda.

(2) Novi lastniški instrumenti, ki se izdajo na podlagi odločbe o konverziji kapitalskih instrumentov in obveznosti, morajo izpolnjevati pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Novi lastniški instrumenti se upravičenim imetnikom dodelijo na podlagi sklepa o dodelitvi novih lastniških instrumentov, ki ga sprejme Banka Slovenije praviloma hkrati z odločitvijo o konverziji.

(3) Za lastniške instrumente, ki se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma instrumenta konverzije obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument konverzije, ne veljajo morebitne omejitve, določene v ustanovitvenih aktih subjekta reševanja.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega predpisa ter ne glede na morebitne omejitve oziroma zahteve, določene v ustanovnem aktu ali drugi pogodbeni ureditvi, ki določa prednostno pravico do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, imetniki te pravice ne morejo uveljavljati v zvezi z novimi lastniškimi instrumenti, ki so izdani in se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti.

113. člen

(obravnava kvalificiranih deležev pri konverziji)

(1) Če bi upravičeni pridobitelj na podlagi konverzije kapitalskega instrumenta ali obveznosti in dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje praviloma pridobi pred uporabo instrumenta za konverzijo.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da Evropska centralna banka glede na okoliščine posameznega primera odloči o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če presoja iz prvega odstavka tega člena ni zaključena pravočasno in ni več mogoče odlašati z uporabo instrumenta za konverzijo, Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena uporabi instrument za konverzijo in odloči, da se novi lastniški instrumenti upravičenim pridobiteljem dodelijo brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(4) Za izvajanje glasovalnih pravic do izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in za obravnavo neupravičenega imetnika kvalificiranega deleža v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja se uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 118. člena tega zakona.

114. člen

(prevzem novih lastniških instrumentov v primeru konverzije)

(1) Banka Slovenije najpozneje v osmih dneh od izdaje odločbe o konverziji predlaga vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije v sodni register. Po vpisu povečanja osnovnega kapitala v sodni register Banka Slovenije v skladu z 249. členom tega zakona na spletni strani Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija) nemudoma objavi poziv upravičenim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona. V pozivu se navedeta znesek povečanja osnovnega kapitala iz naslova konverzije ter razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Poziv mora vsebovati tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičeni pridobitelji eno leto po objavi poziva niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun teh upravičencev.

(2) Po izteku enega leta od objave poziva mora subjekt reševanja javno opozoriti na prodajo neprevzetih lastniških instrumentov. Opozorilo se objavi trikrat v vsaj enomesečnih presledkih. Zadnja objava mora iziti pred iztekom 18 mesecev od prve objave poziva.

(3) Po izteku enega leta od zadnje objave opozorila mora subjekt reševanja prodati neprevzete lastniške instrumente za račun upravičencev na javni dražbi ali organiziranem trgu, če so instrumenti uvrščeni v trgovanje na takem trgu. Če instru-

menti niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in se upravičeno pričakuje, da javna dražba ne bo uspešna, se lahko prodajo na drug primeren način.

115. člen

(dodatna pooblastila v zvezi z odpisom in konverzijo)

(1) Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije, ki se izreče v skladu s tem zakonom. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije zahteva, da subjekt reševanja sam izvede potrebna upravna in postopkovna opravila.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka sme Banka Slovenije zlasti:

1. razveljaviti obstoječe lastniške instrumente in dolžniške instrumente, ki so predmet odpisa ali konverzije, ter dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izbris razveljavljenih delnic in dolžniških instrumentov;

2. predlagati spremembo v zvezi z osnovnim kapitalom ali drug ustrezen vpis v sodni register;

3. dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izdajo novih delnic in dolžniških instrumentov;

4. zahtevati umik ali izločitev delnic, drugih lastniških instrumentov in dolžniških instrumentov iz trgovanja na organiziranem trgu;

5. zahtevati uvrstitev ali sprejetje novih delnic in drugih lastniških instrumentov v trgovanje na organiziranem trgu;

6. zahtevati ponovno uvrstitev ali ponovno sprejetje dolžniških instrumentov, katerih glavnica je bila delno odpisana ali konvertirana, brez predhodne objave prospekta v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa in konverzije odloči, da se v zvezi z obstoječimi lastniškimi instrumenti izvedeta hkrati ali posamično tudi naslednja ukrepa:

1. obstoječi lastniški instrumenti se razveljavijo ali prenesejo na nove imetnike, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja;

2. če ima subjekt reševanja na podlagi predhodnega vrednotenja, izvedenega v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona, pozitivno neto vrednost sredstev, se delež obstoječih lastniških instrumentov znatno zmanjša v razmerju do novih lastniških instrumentov, ki se izdajo upravičencem, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja, in sicer tako, da se ustrezno zmanjša pripadajoči ali nominalni znesek obstoječih instrumentov, ter z uporabo ustreznega menjalnega razmerja iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali konverzije kvalificiranih obveznosti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o uporabi pooblastil iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona,

2. znesek izgube, ki se upošteva pri sorazmernem zmanjšanju zneska lastniških instrumentov v skladu s prvim odstavkom 109. člena tega zakona, in

3. skupni znesek kapitala, potreben za to, da se znova vzpostavi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke oziroma zagotovi kapital premostitvene banke.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

2.4.3 *Prodaja poslovanja*

116. člen

(instrument prodaje poslovanja)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja tako, da na prevzemnika, ki ni premostitvena banka, prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali

2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Za prenos iz prejšnjega odstavka se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekta reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, razen prevzemnika.

(3) Prenosi iz prvega odstavka tega člena se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu, ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve ali omejitve, ki so glede prenosa določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe.

(4) Prodaja poslovanja iz prvega odstavka tega člena se opravi z upoštevanjem tržnih pogojev v skladu s 120. členom tega zakona in pravil Evropske unije o državni pomoči.

(5) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom delnic ali lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, od imetnikov zadevnih delnic ali lastniških instrumentov na prevzemnika;

2. subjektu reševanja, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom posameznih ali vseh sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja na prevzemnika.

(6) Banka Slovenije lahko instrument prodaje poslovanja uporabi večkrat, da zagotovi dodatne prenose na istega ali različne prevzemnike.

(7) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta prodaje poslovanja, se uporabljajo določbe 95. člena ter določbe 153. do 155. člena tega zakona.

117. člen

(povratni prenos)

(1) Po uporabi instrumenta prodaje poslovanja v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije s soglasjem prevzemnika odloči, da se posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, ki so bile prenesene od subjekta reševanja na prevzemnika, oziroma delnice ali drugi lastniški instrumenti, ki so bili preneseni od imetnikov teh instrumentov na prevzemnika, prenesejo nazaj na prvotne lastnike.

(2) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje subjekta reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov. Subjekt reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

118. člen

(obravnava kvalificiranih deležev pri prenosu lastniških instrumentov)

(1) Če bi na podlagi prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja prevzemnik pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, mora prevzemnik pridobiti dovoljenje za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, praviloma pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja. Banka Slovenije lahko zahteva, da glede na okoliščine posameznega primera Evropska centralna banka sprejme odločitev v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Če postopek odločanja o zahtevi prevzemnika iz prejšnjega odstavka ni pravočasno zaključen in z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ni več mogoče odlašati, Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja in prenese

lastniške instrumente na prevzemnika brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(3) Glasovalne pravice v primeru iz prejšnjega odstavka izvaja Banka Slovenije. Banka Slovenije ni zavezana izvajati glasovalnih pravic in tudi ne odgovarja prevzemniku za njihovo izvajanje oziroma neizvajanje. Glasovalne pravice se prenesejo na prevzemnika, potem ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za pridobitev kvalificiranega deleža in o tem obvesti Banko Slovenije.

(4) Če je zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža zavrnjena, lahko Banka Slovenije od prevzemnika zahteva, da v določenem roku odsvoji zadevne lastniške instrumente. Pri določitvi roka Banka Slovenije upošteva prevladujoče tržne pogoje. Kupec pridobi glasovalno pravico iz zadevnih lastniških instrumentov, ko je Banka Slovenije obveščena o prenosu instrumentov na kupca in o morebitni pridobitvi dovoljenja Evropske centralne banke za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža.

(5) Če prevzemnik v primeru iz prejšnjega odstavka ne odsvoji zadevnih lastniških instrumentov v določenem roku, se po poteku tega roka prevzemnik obravnava kot neupravičeni imetnik kvalificiranega deleža. Banka Slovenije v tem primeru prevzemniku izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

119. člen

(pravice v zvezi s prenosom)

(1) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja.

(2) Kadar se na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja prenesejo sredstva, pravice in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev, se prevzemnik v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravico ustanavljanja šteje za pravnega naslednika subjekta reševanja ter lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik.

(3) Prevzemnik lahko v okviru opravljanja dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih.

(4) Če prevzemnik ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da se mu kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko čas začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se dostop do sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da kupec nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, potrebni za dostop do zadevnega sistema oziroma sheme.

(6) Delničarji ali imetniki lastniških instrumentov, upniki subjekta reševanja in druge osebe, ki uveljavljajo zahtevke v razmerju do subjekta reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

120. člen

(postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)

(1) Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s subjektom reševanja trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice, obveznosti, delnice ali drugi lastniški instrumenti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah (združena ponudba).

(3) Banka Slovenije pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva naslednja merila:

1. preglednost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;

2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov;

3. preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov;

4. preprečevanje dodeljevanja nepravične prednosti posameznim morebitnim prevzemnikom;

5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;

6. doseganje najvišje možne prenosne cene.

(4) Merila iz prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene morebitne prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov.

(5) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo (EU) 2019/2115 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Direktive 2014/65/EU ter uredb (EU) št. 596/2014 in (EU) 2017/1129 v zvezi s spodbujanjem uporabe zagonskih trgov MSP (UL L št. 320 z dne 11. 12. 2019, str. 1), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 596/2014/EU) odloži razkritje notranjih informacij subjekta reševanja javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru instrumenta prodaje poslovanja.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja v zvezi z reševanjem subjekta reševanja tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz prvega do tretjega odstavka tega člena, če bi izpolnjevanje te zahteve verjetno ogrozilo izpolnitev enega ali več ciljev reševanja ali Banka Slovenije oceni, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada banke v postopku reševanja ali se zaradi propada banke grožnja za finančno stabilnost še stopnjuje, in

2. bi izpolnjevanje zahtev glede trženja v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju grožnje za finančno stabilnost ali pri doseganju ciljev reševanja.

2.4.4 *Premostitvena banka*

121. člen

(instrument ustanovitve premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje delnic bank v postopku reševanja oziroma za prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij bank v postopku reševanja.

(2) Z upoštevanjem zahteve za ohranitev opravljanja kritičnih funkcij banke v reševanju Banka Slovenije v okviru in-

strumenta ustanovitve premostitvene banke na premostitveno banko prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdala ena ali več bank v postopku reševanja, ali

2. vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posamezni ali več bankam v postopku reševanja.

122. člen

(ustanovitev premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka se ustanovi:

1. kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kadar se na premostitveno banko prenesejo sredstva, pravice in obveznosti od banke v postopku reševanja zaradi nadaljevanja opravljanja kritičnih funkcij banke, ali

2. kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice in drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdala banka v postopku reševanja.

(2) Ustanovni kapital premostitvene banke se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži premostitvene banke,

2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali

3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Ne glede na vir vplačila ustanovnega kapitala in imetništvo delnic ali deležev premostitvene banke pristojnosti in pooblastila skupščine premostitvene banke izvaja izključno Banka Slovenije.

(4) Banka Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke v vlogi skupščine zlasti:

1. sprejme ustanovitvene akte premostitvene banke;

2. imenuje organe upravljanja premostitvene banke in pri tem upošteva lastniško sestavo premostitvene banke, kadar je to mogoče;

3. določi nadomestila za člane organov upravljanja in določi njihove odgovornosti;

4. potrdi strategijo in profil tveganja premostitvene banke.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta sprejema Banka Slovenije odločitve v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta premostitvene banke v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Glede izvajanja pristojnosti skupščine premostitvene banke se uporabljata tretji in četrti odstavek 135. člena tega zakona.

123. člen

(ustanovitev premostitvene banke za opravljanje dejavnosti banke)

(1) Za premostitveno banko, ki se ustanovi kot banka, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, ter Uredbe 575/2013/EU za ustanovitev in delovanje banke, če ni v tem zakonu izrecno drugače določeno.

(2) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede, potem ko premostitvena banka pridobi dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti kot banka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko premostitvena banka iz prvega odstavka tega člena pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih storitev tudi, če ob ustanovitvi ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev, ki jih za izdajo dovoljenja določa zakon, ki ureja bančništvo, so pa podani razlogi, ki kažejo, da jih bo v določenem krajšem obdobju lahko izpolnila, in je predčasna izdaja dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke nujna za uresničitev ciljev reševanja.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka obvesti Evropsko centralno banko o razlogih za predčasno izdajo dovoljenja za ustanovitev banke. V primeru predčasne izdaje dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke se v odločbi o izdaji dovoljenja navede rok, v katerem mora premostitvena banka zagotoviti izpolnjevanje vseh predpisanih pogojev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(5) Za nadzor nad delovanjem premostitvene banke, ki opravlja dejavnost banke, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 1024/2013/EU glede nadzora nad banko.

124. člen

(prenos na premostitveno banko)

(1) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na premostitveno banko se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki se prenašajo, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na premostitveno banko zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki se prenesejo od subjekta reševanja na premostitveno banko ali se zagotovijo premostitveni banki iz drugih virov.

(3) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi premostitvena banka v zvezi s prenosom, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice ali lastniški instrumenti, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali

2. banki v postopku reševanja, kadar se na premostitveno banko prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se zagotovi dodatni prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke, se uporabljajo določbe 95. člena ter 153. do 155. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji ali upniki banke v postopku reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na premostitveno banko, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ali v zvezi z njimi, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva premostitvene banke, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

125. člen

(povratni prenos)

(1) Po prenosu na premostitveno banko v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da:

1. se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, prenesene na premostitveno banko, prenesejo nazaj na banko v postopku reševanja, ali

2. da se delnice ali drugi lastniški instrumenti, preneseni na premostitveno banko, prenesejo nazaj na prvotne imetnike.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezne delnice ali druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko ali

2. posamezne delnice ali drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ne spadajo v razrede delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko, ali če ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenos na premostitveno banko določa zadevna odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za povratni prenos.

(4) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje banke v postopku reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov banke v postopku reševanja. Banka v postopku reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

126. člen

(poslovanje premostitvene banke)

(1) Uprava premostitvene banke vodi in zastopa premostitveno banko s ciljem, da se ohrani dostop do kritičnih funkcij in se prodajo delnice premostitvene banke ali delnice banke v postopku reševanja, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, enemu ali več zasebnim kupcem, ob upoštevanju pravil Evropske unije o državni pomoči. Pri tem uprava premostitvene banke upošteva navodila Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko za namen iz prejšnjega odstavka odloči, da se delnice ali drugi lastniški instrumenti banke v postopku reševanja oziroma sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, s premostitvene banke prenesejo na tretjo osebo. Za učinke prenosa na tretje osebe se smiselno uporabljajo določbe 124. člena tega zakona.

(3) Prodaja premostitvene banke ali njenih sredstev, pravic, obveznosti ali pogodbenih razmerij se zagotovi na podlagi preglednih postopkov prodaje, da se:

1. zagotovi pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;

2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;

3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi;

4. prepreči morebitno navzkrižje interesov;

5. doseže najvišja možna prodajna cena.

(4) Premostitvena banka pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema nikakršne odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, imetnikov drugih lastniških deležev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja. Člani organa upravljanja in višjega vodstva premostitvene banke v razmerju do delničarjev banke v postopku reševanja, do imetnikov drugih lastniških deležev, do upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja, ne odgovarjajo za dejanja in opustitev dejanj pri opravljanju svojih funkcij, razen če dejanje ali opustitev dejanja pomeni hudo malomarnost ali naklepno kršitev v skladu z notranjim pravom, ki neposredno vpliva na pravice teh oseb.

127. člen

(druge posledice v zvezi s prenosom na premostitveno banko)

(1) Kadar se na premostitveno banko v okviru reševanja prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev banke v postopku reševanja, se premostitvena banka v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravice ustanavljanja v drugi državi članici šteje za pravnega naslednika banke v postopku reševanja in lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, uveljavljala banka v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko v odločbi o prenosu odloči, da se premostitvena banka šteje za pravnega naslednika banke v postopku reševanja.

(2) Premostitvena banka lahko v okviru opravljanja dejavnosti banke na podlagi nasledstva iz prejšnjega odstavka še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo v teh sistemih in sodelovanje v njih.

(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, na organiziranem trgu, v odškodninski shemi za investitorje ali v sistemu jamstva za vloge, lahko Banka Slovenije odloči, da se premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma sodelovanje v posameznem plačilnem, klirinškem in poravnalnem sistemu, na organiziranem trgu, v odškodninski shemi za investitorje ali v sistemu jamstva za vloge za največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko čas začasnega članstva na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.

128. člen

(prenehanje premostitvene banke)

(1) Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke v naslednjih primerih:

1. premostitvena banka se združi z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta oziroma glede upravljanja delnic premostitvene banke, vplačanih iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona;

2. delnice premostitvene banke, vplačane iz virov iz drugega odstavka 122. člena tega zakona, se v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti glede upravljanja prenesenih delnic oziroma združenega subjekta;

3. vse ali pretežni del delnic, sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na premostitveno banko, se proda zasebnemu kupcu;

4. sredstva premostitvene banke so v celoti izčrpana in njene obveznosti v celoti poravnane;

5. po izteku dveletnega obdobja od datuma, na katerega je bil izveden zadnji prenos na premostitveno banko.

(2) Ne glede na 5. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke tudi pred potekom dveletnega obdobja, če oceni, da v tem roku ne bo mogoče uresničiti nobene od možnosti iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije lahko obdobje iz 5. točke prvega odstavka tega člena večkrat podaljša, vsakič za največ eno leto, če je tako podaljšanje potrebno, da se:

1. uresničijo možnosti za prenehanje premostitvene banke na podlagi 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena ali

2. zagotoviti kontinuiteta opravljanja ključnih storitev banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije odločitev iz prejšnjega odstavka obrazloži in pri tem navede podrobno oceno stanja, vključno z oceno razmer na trgu in pričakovanj, ki utemeljujejo podaljšanje obdobja iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Če Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke iz razlogov iz 3. do 5. točke prvega odstavka tega člena, premostitvena banka preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Vsi prihodki, ustvarjeni s prenehanjem delovanja premostitvene banke, zmanjšani za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripišejo delničarjem premostitvene banke.

(6) Če se na premostitveno banko prenesejo sredstva in obveznosti več kot ene banke v postopku reševanja, se prejšnji odstavek za to premostitveno banko uporablja glede sredstev in obveznosti, prenesenih z vsake posamezne banke v postopku reševanja, ne pa glede premostitvene banke.

2.4.5 *Izločitev sredstev*

129. člen

(instrument izločitve sredstev)

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev prenese sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje sredstev.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov,

2. je prenos sredstev, pravic ali obveznosti potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje subjekta v postopku reševanja ali premostitvene banke, ali

3. je prenos potreben, da se zagotovijo čim višji prihodki iz likvidacije.

(3) Družba za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za prevzemanje in upravljanje sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij subjekta reševanja ali premostitvene banke. Družba za upravljanje sredstev ne sme opravljati bančnih storitev.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za reševanje uporabi instrument ustanovitve premostitvene banke, lahko premostitvena banka za reševanje prevzame in upravlja sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kot družba za upravljanje sredstev, razen če bi to ogrozilo uresničevanje ciljev premostitvene banke.

130. člen

(ustanovitev družbe za upravljanje sredstev)

(1) Banka Slovenije ustavi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Za ustanovitev in delovanje družbe za upravljanje sredstev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ustanovni kapital družbe za upravljanje sredstev se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v skladu s tem zakonom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži družbe za upravljanje sredstev,

2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, vzpostavljenega v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali

3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Za upravljanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

131. člen

(prenos na družbo za upravljanje sredstev)

(1) Prenos na družbo za upravljanje sredstev se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti banke v postopku reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na družbo za upravljanje sredstev se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje sredstev določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z načeli iz 82. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državni pomoči. Nadomestilo za prenos ima lahko nominalno pozitivno ali negativno vrednost z upoštevanjem ocenjene vrednosti prenesenih sredstev in terjatev po eni strani ter vrednosti prenesenih obveznosti po drugi strani.

(3) Morebitno nadomestilo za prenos, ki ga v zvezi s prevzetimi sredstvi, pravicami in obveznostmi subjektu reševanja plača družba za upravljanje sredstev, se v skladu s 15. členom tega zakona zmanjša za stroške, ki se zaračunajo v zvezi z reševanjem, in pripiše subjektu reševanja. Nadomestilo za prenos se lahko zagotovi v obliki dolžniških instrumentov, ki jih izda družba za upravljanje sredstev.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se tako zagotovijo dodatna sredstva, pravice ali obveznosti za družbo za upravljanje sredstev.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta izločitve sredstev, se uporabljajo določbe 95. člena ter 153. do 155. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji in upniki subjekta reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na družbo za upravljanje sredstev, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo na družbo za upravljanje sredstev, ali v zvezi z njimi, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva družbe za upravljanje sredstev, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

132. člen

(povratni prenos)

(1) Po prenosu na družbo za upravljanje sredstev lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki so bili preneseni na družbo za upravljanje sredstev, prenesejo nazaj na subjekt reševanja. Subjekt reševanja ne more zavrniti prevzema sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij, ki so predmet povratnega prenosa.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezna sredstva, pravice in obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na družbo za upravljanje sredstev ali

2. posamezna sredstva, pravice ali obveznosti dejansko ne spadajo v razrede sredstev, pravic in obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu na družbo za upravljanje sredstev, ali ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenos na premostitveno banko določa ta odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za povratni prenos.

(4) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravica-

mi ali obveznostmi, ki se prenašajo. Banka v postopku reševanja, prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov in upniki, dolžniki ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

133. člen

(poslovanje družbe za upravljanje sredstev)

(1) Uprava družbe za upravljanje sredstev vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višja vrednost prenesenih sredstev:

1. s prodajo družbe za upravljanje sredstev oziroma sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za upravljanje sredstev, ali

2. s prenehanjem družbe za upravljanje sredstev v običajnem insolvenčnem postopku.

(2) Uprava družbe za upravljanje sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Za poslovanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo drugi do četrti odstavek 126. člena tega zakona.

(4) Za prenehanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe 128. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke.

2.5 **Posledice začetka reševanja in pooblastila za izvajanje ukrepov za reševanje**

2.5.1 *Splošne posledice začetka reševanja*

134. člen

(nastanek in trajanje pravnih posledic začetka reševanja in uporabe ukrepov za reševanje)

(1) Pravne posledice začetka postopka reševanja nastanejo za subjekt reševanja z vročitvijo odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o začetku reševanja.

(2) Pravne posledice začetka postopka reševanja, ki ustvarjajo učinke na pravne položaje drugih oseb ali izvedbo drugih postopkov, nastanejo z dnem objave odločbe o začetku postopka reševanja v skladu z 249. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka postopka reševanja trajajo do izdaje odločbe o zaključku postopka reševanja oziroma do začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja.

(4) Pravne posledice na podlagi izrečenih ukrepov za reševanje nastanejo za subjekt reševanja, delničarje, upnike in druge osebe z dnem objave odločbe o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje v skladu z 249. členom tega zakona.

135. člen

(pristojnosti organov subjekta reševanja v času reševanja)

(1) Z začetkom postopka reševanja prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini subjekta reševanja. Uprava subjekta reševanja mora z začetkom postopka reševanja upoštevati navodila Banke Slovenije v zvezi z vodenjem in zastopanjem ter pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije glede upravljanja premoženja subjekta reševanja in razpolaganja z njim.

(2) Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja, kadar je to potrebno zaradi izpolnjevanja obveznosti banke na podlagi drugih predpisov, izvaja Banka Slovenije. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja Banka Slovenije sprejema odločitve iz prejšnjega odstavka v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(3) Glede pristojnosti skupščine, ki jih izvaja Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s sklicem in odločanjem na skupščini ter v zvezi z izpodbijanjem in uveljavljanjem ničnosti sklepov skupščine.

(4) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po izdaji odločbe, s katero odloči o začetku reševanja, predlaga vpis sklepa o izvajanju pristojnosti skupščine v sodni register zaradi njegove objave po pravilih o objavi zapisnika skupščine delniške družbe.

136. člen

(splošna omejitev poslov subjekta reševanja)

(1) Po začetku postopka reševanja lahko subjekt reševanja opravlja samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnava svoje obveznosti iz tega naslova, razen če ta zakon ali Banka Slovenije na podlagi pooblastil v skladu s tem zakonom določi drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek banka po začetku postopka reševanja brez predhodnega soglasja Banke Slovenije ne sme:

1. izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;

2. izplačati glavnice in morebitnih zapadlih obresti iz naslova kvalificiranih obveznosti, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;

3. razpolagati s svojim premoženjem in dajati poroštev ali drugih jamstev, razen v okviru opravljanja bančnih poslov;

4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica sta neenakopravno obravnavanje upnikov in onemogočanje izvedbe ukrepov za reševanje.

137. člen

(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)

(1) Če se v primeru uporabe ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, samo uporaba teh ukrepov sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;

2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili drugi subjekti v skupini, razen subjekt reševanja, in sicer:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže nadrejena družba ali kateri koli subjekt v skupini, ali

2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(3) Če se v primeru uporabe pooblastil za mirovanje obveznosti v skladu s 86. členom tega zakona, ukrepov za reševanje ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem po tem zakonu bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, samo uporaba teh ukrepov sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravico do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil/a:

– podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini;

– kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;

3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(4) Ta člen ne vpliva na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno začetek postopka reševanja oziroma uporaba drugih ukrepov in pooblastil med postopkom reševanja, ampak je posledica drugih okoliščin.

(5) Kadar Banka Slovenije uporabi pooblastila za mirovanje ali omejitev iz 86. do 90. člena tega zakona oziroma 149. do 151. člena tega zakona, mirovanje ali omejitev, ki je posledica takšne odločitve, ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega in tretjega odstavka tega člena oziroma za izvajanje 151. člena tega zakona.

(6) Če se postopki tretje države za reševanje priznajo v skladu z 273. členom tega zakona, se za izvajanje tega člena izvajanje pooblastil v okviru teh postopkov šteje za izvajanje ukrepov za reševanje.

138. člen

(posledice za začetek in vodenje drugih postopkov)

(1) Po začetku postopka reševanja zoper subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ni mogoče uvesti običajnih insolvenčnih postopkov v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen na podlagi predloga, ki ga pristojnemu sodišču predloži Banka Slovenije.

(2) Kadar se v postopku reševanja uporabi instrument za reševanje, ki vključuje prenos sredstev, pravic ali obveznosti banke oziroma subjekta reševanja na drugo osebo, teh poslov in dejanj ni mogoče izpodbijati v morebitnem poznejšem običajnem insolvenčnem postopku, ki se začne zoper ta subjekt reševanja.

(3) Kadar subjekt reševanja sodeluje v sodnem ali upravnem postopku kot stranka in o katerem pristojno sodišče ali drug organ še ni odločil, lahko Banka Slovenije od pristojnega sodišča ali organa zahteva, da prekine postopke odločanja za določeno obdobje, če je prekinitev zadevnega postopka potrebna za učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje.

(4) Sodišče oziroma drug organ nadaljuje postopek odločanja iz prejšnjega odstavka:

1. ko prejme obvestilo Banke Slovenije, da so razlogi za prekinitev postopka prenehali, ali

2. po prenehanju reševanja.

2.5.2 *Izredna uprava*

139. člen

(izredna uprava)

(1) Banka Slovenije lahko v banki, pri kateri so podani pogoji za reševanje, prevzame upravljanje banke z imenovanjem izredne uprave.

(2) Banka Slovenije pri odločanju o imenovanju izredne uprave upošteva cilje in načela v zvezi z reševanjem glede na okoliščine posameznega primera, zlasti v zvezi z reševanjem čezmejnih skupin. Izredna uprava v banki ni pogoj za izvajanje ukrepov za reševanje.

(3) Ne glede na druge predpise, ki urejajo pooblastila članov uprave, z vročitvijo odločbe o izredni upravi banki:

1. preneha funkcija vsem članom uprave in nadzornega sveta banke ter pooblastila in pristojnosti članov uprave banke ter prokuristov za vodenje poslov in zastopanje banke ter

2. Banka Slovenije v funkciji izredne uprave prevzame pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pristojnosti izredne uprave v banki odloči tudi o razrešitvi ali zamenjavi članov višjega vodstva v banki.

(5) Na podlagi odločbe o izredni upravi se v sodni register vpišejo:

1. prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristov za zastopanje banke ter

2. osebe, ki so pooblaščene zastopati banko na podlagi odločbe o izredni upravi.

(6) Banka Slovenije naslednji delovni dan po izdaji odločbe o izredni upravi o tem obvesti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko. Banka Slovenije obvestilo pošlje na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priloži svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

140. člen

(izvajanje pristojnosti izredne uprave)

(1) Banka Slovenije izvaja pristojnosti izredne uprave neposredno ali posredno z imenovanjem enega ali več izrednih upraviteljev, ki opravljajo funkcijo člana izredne uprave v banki.

(2) Če Banka Slovenije neposredno izvaja pristojnosti izredne uprave, Svet Banke Slovenije, ki ga predstavlja guverner Banke Slovenije, zastopa in vodi posle banke ter izvaja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Svet Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog in pooblastil v zvezi z zastopanjem banke pooblasti druge osebe.

(3) Za izvajanje drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, se z imenovanjem izredne uprave v banki, kjer Banka Slovenije neposredno izvaja funkcije in pooblastila izredne uprave, člani Sveta Banke Slovenije ne obravnavajo kot člani uprave ali nadzornega sveta banke. Banka Slovenije ne prevzema funkcije in odgovornosti člana uprave ali člana nadzornega sveta, kot sta opredeljeni v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti uprave in nadzornega sveta banke Banka Slovenije sprejema odločitve v zvezi z izvajanjem teh pristojnosti v okviru izredne uprave v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

141. člen

(imenovanje izrednih upraviteljev)

(1) Banka Slovenije za izrednega upravitelja imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in izkušnje za izvajanje funkcije in nalog izrednega upravitelja v banki.

(2) Izredni upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku reševanja banke. Nadomestilo za delo izrednega upravitelja določi Banka Slovenije.

(3) Če nameravajo organi za reševanje subjektov v skupini imenovati izredno upravo v različnih subjektih v skupini, Banka Slovenije prouči možnosti, da za izrednega upravitelja v banki imenuje osebo, ki že opravlja zadevno funkcijo v drugih subjektih v skupini, če se tako olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjektov v skupini.

(4) Izredni upravitelji so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Roki v zvezi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega člana izredne uprave teči z dnem, ko nastopi svoj položaj.

142. člen

(pooblastila izrednih upraviteljev)

(1) V odločbi o imenovanju izrednih upraviteljev Banka Slovenije opredeli pooblastila in dolžnosti izrednih upraviteljev. Izredni upravitelji izvajajo svoja pooblastila in naloge v skladu z navodili Banke Slovenije.

(2) Če Banka Slovenije imenuje več izrednih upraviteljev za zastopanje in vodenje poslov banke, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke.

(3) Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega izrednega upravitelja oziroma odpokliče posameznega izrednega upravitelja in imenuje novega.

(4) Izredni upravitelji v skladu s pooblastili Banke Slovenije sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev reševanja in da se zagotovi izvedba posameznih instrumentov za reševanje, ne glede na druge predpise in interne akte, ki urejajo pooblastila organov v zvezi z izvajanjem določenih ukrepov in aktivnosti. Kadar namerava izredni upravitelj sprejeti ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, spremembo lastniške sestave banke in statutarne spremembe v zvezi z banko, se ti ukrepi sprejmejo le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

143. člen

(poročila izrednega upravitelja)

(1) Izredni upravitelj v dveh mesecih po imenovanju Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter mu priloži:

1. načrt ukrepov, ki jih bo izvedel z namenom reševanja banke, ter opredeli roke, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov,

2. načrt ukrepov za prerazporeditev in razpršitev možnih izgub banke ter

3. oceno nepredvidenih odhodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali poslovanje banke.

(2) Izredni upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja. Izredni upravitelj nemudoma obvesti Banko Slovenije o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju mandata izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja.

(3) Izredni upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali je bil o njih obveščen.

144. člen

(položaj razrešenih članov uprave banke)

(1) Z imenovanjem izredne uprave v banki morajo razrešeni člani uprave banke izredni upravi nemudoma predati vse posle ter omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov. Člani uprave morajo na zahtevo izredne uprave podati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(2) Razrešeni člani uprave banke niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, določenih v internih aktih banke ali dogovorjenih s pogodbami med banko in člani uprave za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke.

145. člen

(trajanje mandata izredne uprave)

(1) Izredna uprava se v banki imenuje največ za eno leto, njen mandat pa se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če so ob podaljšanju še izpolnjeni pogoji za izredno upravo in je podaljšanje nujno za dosego ciljev reševanja, vendar največ do zaključka reševanja.

(2) Skupno trajanje mandata izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave.

(3) Izredna uprava v dveh mesecih po prenehanju funkcije izdela zaključno poročilo glede poslovanja banke v obdobju mandata izredne uprave, ki zlasti vsebuje navedbo izvedenih ukrepov, opis učinkov teh ukrepov in pregled nastalih stroškov.

2.5.3 *Dodatna pooblastila v postopku reševanja*

146. člen

(splošna pooblastila v zvezi z izvajanjem ukrepov za reševanje)

(1) Banka Slovenije lahko za zagotovitev učinkovitosti ukrepov za reševanje ali doseganje enega ali več ciljev reševanja uporabi tudi naslednja pooblastila:

1. odloči, da se prenos finančnih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti izvede brez morebitnih dodatnih obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, sredstva ali obveznosti, razen glede obveznosti in obremenitev, varovanih v okviru dogovorov o jamstvu v skladu s prvim odstavkom 154. člena tega zakona;

2. odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma da se odpravijo druge pravice, ki upravičencu zagotavljajo pridobitev dodatnih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja;

3. zahteva, da upravljavec organiziranega trga ali večstranskega sistema trgovanja, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, začasno ustavi trgovanje s finančnim instrumentom ali umakne finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu ali začasno zadrži uvrstitev finančnih instrumentov v uradno kotacijo finančnih instrumentov;

4. odloči, da se prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, za uveljavljanje katerih koli pravic ali obveznosti, katerih nosilec je bil subjekt reševanja, vključno s pravico do udeležbe oziroma članstva v plačilnih in poravnalnih sistemih, obravnava enako kot subjekt reševanja;

5. zahteva, da si subjekt reševanja in prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč;

6. odloči, da se razveljavijo ali spremenijo pogoji pogodbe, katere stranka je subjekt reševanja, ali da se subjekt reševanja kot stranka pogodbe nadomesti s prevzemnikom, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti;

7. zagotovi pogoje in sklene dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, ki so potrebni, da se zagotovi učinkovitost ukrepov za reševanje in prenos upravljanja poslovnega področja na prevzemnika;

8. zahteva od banke ali njene nadrejene banke, da izda ustrezne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti.

(2) Pri uporabi pooblastil iz 1. točke prejšnjega odstavka se pravica do nadomestila, ki se zagotavlja subjektu reševanja oziroma delničarjem in upnikom v skladu s tem zakonom, ne šteje za obveznost ali obremenitev.

(3) Upravljavec organiziranega trga mora na podlagi zahteve Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil iz 3. točke prvega odstavka tega člena začasno ustaviti trgovanje s finančnim instrumentom na organiziranem trgu ali umakniti finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu oziroma iz uradne kotacije.

(4) Banka Slovenije v okviru izvajanja pooblastil na podlagi 7. točke prvega odstavka tega člena zagotavlja zlasti:

1. kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenil subjekt reševanja, tako da prevzemnik prevzame pravice in obveznosti subjekta

reševanja v zvezi z delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, dolžniškimi instrumenti, sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenašajo, ter izrecno ali implicitno nadomesti subjekt reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;

2. kontinuiteto pravnih postopkov, v katerih je udeležen subjekt reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, sredstvom ali obveznostjo, ki se prenesejo na prevzemnika, tako da prevzemnik v zadevnih postopkih vstopi v položaj subjekta reševanja.

(5) Izvajanje pooblastil iz 4. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka ne vpliva na:

1. pravico zaposlenega pri subjektu reševanja, da odpove pogodbo o zaposlitvi;

2. pravico pogodbene stranke, da razen v primerih iz 149., 150. in 151. člena tega zakona uveljavlja katere koli pravice v skladu s pogodbo, vključno s pravico do odpovedi, kadar je do tega upravičena v skladu s pogoji pogodbe na podlagi dejanja ali opustitve s strani subjekta reševanja pred prenosom na prevzemnika ali s strani prevzemnika po izvedenem prenosu.

147. člen

(sprememba pogojev dolžniških instrumentov in obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem instrumentov za reševanje glede dolžniških instrumentov in obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije in ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti, vključno s spremembo zapadlosti glavnice ter višino obrestne mere in datuma zapadlosti obresti.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi z obveznostmi subjekta reševanja iz naslova dolžniških instrumentov in drugih obveznosti iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se plačilo zapadlih obveznosti začasno zadrži.

(3) Dolžniški instrumenti iz prvega in drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

148. člen

(zahteva za zagotavljanje storitev in prostorov)

(1) Banka Slovenije lahko zahteva, da subjekt reševanja ali drug subjekt v skupini zagotovi ustrezne operativne storitve ali prostore, da se prevzemniku, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, omogoči učinkovito opravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile prenesene nanj.

(2) Banka Slovenije izvaja pooblastila iz prejšnjega odstavka tudi v zvezi z zahtevo organa za reševanje v drugi državi članici glede storitev in prostorov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pooblastil iz prvega in drugega odstavka tega člena od subjekta reševanja ali drugega subjekta v skupini zahteva zagotavljanje operativnih storitev in prostorov, ki ne vključujejo nobene oblike finančne podpore.

(4) Subjekt reševanja oziroma subjekt v skupini, na katerega Banka Slovenije naslovi zahtevo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, zagotovi zahtevane storitve ali prostore pod naslednjimi pogoji:

1. če je storitve in prostore zagotavljal subjektu reševanja na podlagi sporazuma neposredno pred izvedbo ukrepa za reševanje: pod enakimi pogoji za čas veljavnosti tega sporazuma;

2. če pred izvedbo ukrepa za reševanje ni bil sklenjen sporazum ali je ta potekel: pod razumnimi pogoji.

149. člen

(mirovanje posameznih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

(3) Če na podlagi odločitve iz prvega odstavka tega člena obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank na podlagi te pogodbe mirujejo za enako obdobje.

(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;

3. centralnih bank.

(5) Banka Slovenije določi obseg obveznosti, za katere se uveljavi mirovanje obveznosti v skladu s tem členom, z upoštevanjem okoliščin vsakega posameznega primera, in pri tem zlasti oceni:

1. ustreznost uveljavitve mirovanja za obveznosti iz upravičenih vlog in v tem okviru predvsem zajamčenih vlog posameznikov ter mikro, malih in srednjih podjetij ter

2. vpliv, ki bi ga lahko imela odločitev o mirovanju obveznosti na pravilno delovanje finančnih trgov.

(6) Banka Slovenije lahko v primeru odločitve o mirovanju obveznosti v zvezi z upravičenimi vlogami določi, da banka vlagateljem zagotovi dostop do ustreznega dnevnega zneska iz naslova teh vlog.

150. člen

(omejitev uveljavljanja pravic upnikov)

(1) Banka Slovenije lahko začasno omeji pravico upnikov do poplačila njihovih terjatev iz premoženja banke v postopku reševanja ne glede na to, ali:

1. je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;

2. je ta pravica nastala na podlagi pogodbe ali zakona;

3. zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države.

(2) Omejitev pravic upnikov iz prejšnjega odstavka se lahko uveljavi v zvezi s katerimi koli sredstvi subjekta reševanja, in sicer od trenutka objave odločitve o omejitvi teh pravic v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi te odločitve.

(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;

3. centralnih bank.

(4) Če so v okviru reševanja podane okoliščine iz 155. člena tega zakona, Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prvega odstavka tega člena tako, da so omejitve uveljavljanja pravic

iz naslova jamstva enake za vse subjekte v skupini, v zvezi s katerimi je sprejet ukrep za reševanje.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

151. člen

(mirovanje pravice do odpovedi)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da morebitna pravica do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, miruje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka glede pravice do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s podrejeno družbo subjekta reševanja, kadar:

1. subjekt reševanja jamči za obveznosti iz te pogodbe ali drugače zagotavlja njihovo izpolnitev,

2. se pravica do odpovedi na podlagi te pogodbe uveljavljajo izključno z upoštevanjem insolventnosti ali finančnega položaja subjekta reševanja in

3. za pooblastilo za prenos, ki se izvaja ali se lahko izvaja v zvezi s subjektom reševanja v okviru ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, velja, da:

– so ali bi lahko bila vsa sredstva in obveznosti podrejene družbe v zvezi z navedeno pogodbo prenesena na prevzemnika ali bi jih ta lahko prevzel ali

– Banka Slovenije drugače zagotovi ustrezno zaščito teh obveznosti.

(3) Mirovanje iz prejšnjega odstavka učinkuje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 249. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist:

1. sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;

2. centralnih nasprotnih strank, ki so pridobile dovoljenje na podlagi 14. člena Uredbe 648/2012/EU, in centralnih nasprotnih strank iz tretjih držav, ki se priznavajo v državah članicah na podlagi 25. člena Uredbe 648/2012/EU;

3. centralnih bank.

(5) Nasprotna stranka pogodbe lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogodbo pred koncem obdobja mirovanja iz prvega odstavka tega člena na podlagi obvestila Banke Slovenije, da pravice in obveznosti, ki jih pokriva pogodba, v okviru reševanja ne bodo prenesene na drug subjekt oziroma odpisane ali konvertirane za dokapitalizacijo subjekta reševanja.

(6) Kadar Banka Slovenije odloči o mirovanju pravice do odpovedi na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena in če nasprotna pogodbena stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, se ta pravica lahko uveljavlja po izteku obdobja mirovanja in ob upoštevanju 137. člena tega zakona pod naslednjimi pogoji:

1. če so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na prevzemnika, lahko nasprotna pogodbena stranka uveljavlja pravico do odpovedi izključno na podlagi okoliščin, ki nastopijo po prenosu in v skladu s pogodbo upravičujejo odstop nasprotne stranke;

2. če se pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne prenesejo na novega prevzemnika ter Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ni uporabila instrumenta odpisa in konverzije za dokapitalizacijo subjekta reševanja, lahko nasprotna pogodbena stranka ob izteku obdobja mirovanja nemudoma uveljavlja pravico do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe.

(7) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

(8) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil na podlagi tega zakona ali pooblastil v zvezi z izvajanjem bonitetnega nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, zahteva, da subjekt reševanja vzdržuje podrobne evidence pogodb ter na zahtevo Banke Slovenije pošlje informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje odgovornosti in nalog v skladu z 81. členom Uredbe 648/2012/EU.

152. člen

(pogodbeno priznanje pooblastil za mirovanje v primeru reševanja)

(1) Subjekti reševanja v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določbo, na podlagi katere pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti v skladu s 86. do 90. členom ter 149. do 151. členom tega zakona ali za njihovo omejitev, in da zanje veljajo zahteve iz 137. člena tega zakona.

(2) Ta člen se uporablja za vse finančne pogodbe, ki:

1. ustvarijo novo obveznost ali spreminjajo veljavno obveznost;

2. zagotavljajo eno ali več pravic do odpovedi ali možnost uveljavljanja pravic iz naslova jamstva, za katere bi se uporabljale določbe 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona, če bi finančno pogodbo urejalo pravo Republike Slovenije.

(3) EU nadrejene družbe zagotovijo, da njihove podrejene družbe v tretjih državah v finančne pogodbe, ki jih sklenejo in jih ureja pravo tretje države, vključijo določbe, s katerimi izključijo možnost, da bi bilo izvajanje pooblastil Banke Slovenije za odreditev mirovanja pravic in obveznosti EU nadrejene družbe ali za njihovo omejitev v skladu s prvim odstavkom tega člena lahko veljaven razlog za predčasno odpoved, mirovanje, spremembo, izravnavo, poravnavo ali uveljavljanje pravic iz naslova jamstva v zvezi s temi pogodbami.

(4) Prejšnji odstavek se uporablja v zvezi s podrejenimi družbami v tretjih državah, ki se po predpisih, ki veljajo v Republiki Sloveniji, štejejo za kreditne institucije, investicijska podjetja ali finančne institucije.

(5) To, da institucija ali subjekt ne vključi pogodbene določbe, zahtevane v skladu s prvim odstavkom tega člena, organu za reševanje ne preprečuje izvajanja pooblastil iz 86. do 90. člena, 137. člena ali 149. do 151. člena tega zakona.

2.5.4 *Zaščitni ukrepi v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje*

153. člen

(neodvisna ocena obravnave upnikov in delničarjev)

(1) Banka Slovenije v največ šestih mesecih po izdaji odločbe o uporabi instrumentov za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi instrumentov za reševanje delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajni insolvenčni postopek. Ta ocena je ločena od predhodnega vrednotenja, ki se izvede v skladu z 80. členom tega zakona.

(2) Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdela neodvisni cenilec, ki ga imenuje Banka Slovenije.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neodvisno oceno izdela neodvisni cenilec, ki je imenovan za izdelavo neodvisnega predhodnega vrednotenja na podlagi četrtega odstavka 84. člena tega zakona, vendar mora biti v tem primeru neodvisna ocena obravnave delničarjev in upnikov vsebinsko ločena od vrednotenja za uporabo ukrepov za reševanje.

(4) Ocena iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati informacije glede:

1. najverjetnejše obravnave delničarjev in upnikov oziroma sistema jamstva za vloge, če bi bil za subjekt reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden postopek reševanja, začet običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 91. členom tega zakona,

2. dejanske obravnave, ki so je bili delničarji in upniki oziroma sistem jamstva za vloge deležni pri reševanju subjekta reševanja, in

3. morebitne razlike med obravnavo iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(5) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se domneva, da bi bil zoper subjekt reševanja, v zvezi s katerim so bili izvedeni ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 91. členom tega zakona, in ukrepi za reševanje ne bi bili izvedeni.

(6) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se ne upošteva morebitna izredna javnofinančna pomoč, ki je bila dodeljena subjektu reševanja.

(7) Če se na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ima z upoštevanjem 95. člena tega zakona delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel v primeru prenehanja subjekta reševanja po običajnih insolvenčnih postopkih, je tak delničar ali upnik upravičen do plačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja iz 157. člena tega zakona.

154. člen

(obravnava nasprotnih strank pri delnem prenosu)

(1) Banka Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali z uporabo pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 146. člena tega zakona upošteva zaščitne ukrepe iz četrtega do osmega odstavka tega člena in 155. člena tega zakona v zvezi z naslednjimi dogovori in obveznostmi:

1. dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva ali zavarovanja zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila njenih terjatev iz sredstev ali pravic, ki se prenašajo, ne glede na to, ali je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto oziroma vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;

2. dogovori o finančnem zavarovanju s prenosom lastninske pravice, pri katerih lastninska pravica na finančnem instrumentu, gotovini ali bančnem posojilu v času trajanja dogovora preide z dajalca finančnega zavarovanja na prejemnika finančnega zavarovanja z namenom, da se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti subjekta reševanja, ob pogoju, da prejemnik zavarovanja v primeru izpolnitve teh obveznosti prenesena sredstva prenese nazaj;

3. dogovori o pobotu, po katerih se lahko dva ali več zahtevkov ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta subjekt reševanja in nasprotna stranka, med sabo pobotajo;

4. dogovori o izravnavi;

5. obveznostmi iz naslova kritih obveznic;

6. strukturiranimi finančnimi dogovori, vključno z listinjenjem in instrumenti za zavarovanje pred tveganjem, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice, ki vključujejo podelitev in uveljavljanje pravic zavarovanja s strani stranke dogovora ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

(2) V primeru dogovorov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi omejitve iz 137. in 149. do 151. člena tega zakona.

(3) Zaščitni ukrepi iz tega člena se uporabljajo za dogovore in obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne glede na število strank v dogovoru in ne glede na to, ali ti dogovori nastanejo:

1. s pogodbo, v okviru skrbništva ali podobno, z izjavo volje strank oziroma neposredno na podlagi zakona ali

2. po pravu druge države članice ali tretje države oziroma jih to pravo v celoti ali delno ureja.

(4) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori o jamstvu iz 1. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se preneseta tudi navedena obveznost in upravičenje iz jamstva,

2. prenos zavarovane obveznosti, razen če se prenese tudi upravičenje iz zavarovanja,

3. prenos upravičenja iz zavarovanja, razen če se prenese tudi zavarovana obveznost, ali

4. sprememba ali prenehanje dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ni več zavarovana.

(5) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor, od subjekta reševanja na drug subjekt;

2. sprememba ali prenehanje pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor.

(6) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da so pravice in obveznosti vključene v posamezni dogovor, če so stranke dogovora upravičene do izravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

(7) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov in pooblastil iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela sredstev, pravic in obveznosti, ki pomenijo strukturiran finančni dogovor ali njegov del;

2. sprememba ali prenehanje sredstev, pravic in obveznosti, ki pomenijo strukturiran finančni dogovor ali njegov del.

(8) Banka Slovenije lahko ne glede na četrti, peti in sedmi odstavek tega člena, če je to potrebno, da se zagotovi razpoložljivost zajamčenih vlog:

1. prenese zajamčene vloge, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla druga sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del tega dogovora, in

2. prenese, spremeni ali odpove sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla zajamčene vloge, ki so del tega dogovora.

155. člen

(varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave)

Uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali uporaba pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 146. člena tega zakona ne vpliva na pravice in obveznosti subjekta reševanja do plačilnih in poravnalnih sistemov, pri katerih je v skladu s predpisi zagotovljena dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana tako, kot je določeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitve naloga za prenos ter medsebojnega pobota terjatev in obveznosti v sistemu;

2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;

3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic do zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov

sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

2.6 **Financiranje ukrepov za reševanje**

156. člen

(uporaba sredstev iz sistema jamstva za vloge pri reševanju)

(1) Če se v okviru ukrepov za reševanje ohranja dostop vlagateljev do zajamčenih vlog, sistem jamstva za vloge z upoštevanjem vrednotenja na podlagi 80. člena tega zakona prispeva k reševanju:

1. če se uporabi instrument odpisa in konverzije: znesek, ki bi se iz naslova zajamčenih vlog odpisal za pokrivanje izgub banke v skladu s 1. točko prvega odstavka 108. člena tega zakona, če bi se zajamčene vloge pri uporabi tega instrumenta odpisale v enaki meri kot obveznosti istega prednostnega razreda, ali

2. če se uporabi eden ali več drugih instrumentov za reševanje: znesek izgub, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Če se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, sistem jamstva za vloge ni zavezan prispevati k dokapitalizaciji banke ali premostitvene banke v skladu z 2. točko prvega odstavka 108. člena tega zakona.

(3) Prispevek sistema jamstva za vloge pri financiranju reševanja v nobenem primeru ne presega nobenega od naslednjih dveh zneskov:

1. izgube, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ali

2. zneska, ki je enak 50 odstotkom ciljne ravni sklada za jamstvo, določene na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če je na podlagi neodvisne ocene iz 153. člena tega zakona ugotovljeno, da je bil prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju večji od neto izgub, ki bi jih imel, če bi banka prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, je sistem jamstva za vloge upravičen do izplačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja v korist sklada za jamstvo vlog.

(5) Sistem jamstva za vloge zagotovi plačilo prispevka iz prvega odstavka tega člena na podlagi odločbe Banke Slovenije. Prispevek sistema jamstva za vloge se zagotovi v denarju.

(6) Če se del upravičene vloge pri banki v postopku reševanja prenese na drug subjekt z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali ustanovitve premostitvene banke, vlagatelji ne morejo uveljavljati nobenih zahtevkov do sistema jamstva za vloge iz naslova tistega dela upravičene vloge pri banki v postopku reševanja, ki ni bil prenesen, če so preneseni del upravičene vloge in pripadajoča sredstva, ki se zagotovijo prevzemniku v zvezi s temi obveznostmi, enaki ali večji od zneska zajamčene vloge v sistemu jamstva za vloge.

157. člen

(shema za financiranje reševanja)

(1) Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge v skladu s prejšnjim členom, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona.

(2) Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije v skladu s tem zakonom zagotovijo podružnice bank tretjih držav.

(3) Banka Slovenije za vzpostavitev in delovanje sheme za financiranje reševanja:

1. zbira predhodne in izredne naknadne prispevke bank za shemo financiranja reševanja, ki jih določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11 z dne 17. 1. 2015, str. 44), zadnjič popravljeno s Popravkom (UL L št. 156 z dne 20. 6. 2017, str. 38), (v nadaljnjem besedilu: Delegirana uredba 2015/63/EU);

2. zagotavlja prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in naloge v zvezi z upravljanjem sredstev v okviru enotnega sklada za reševanje, določene s Sporazumom o prenosu;

3. določi in zbira predhodne in izredne naknadne prispevke ter upravlja sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom za shemo financiranja reševanja vplačajo EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji;

4. v skladu z Uredbo 806/2014/EU predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme Banka Slovenije.

158. člen

(viri za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje)

(1) Vse banke, vključno s premostitveno banko, če je ustanovljena, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo 2015/63/EU.

(2) EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v višini in na način, ki ju določi Banka Slovenije.

(3) Banke in podružnice bank tretjih držav plačajo prispevke iz prvega in drugega odstavka tega člena na podlagi odločbe, ki jo izda Banke Slovenije.

(4) Za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje lahko Republika Slovenija kot zadnji možni ukrep odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.

(5) Višina posojila iz prejšnjega odstavka lahko znaša največ 71.500.000 eurov.

(6) Sporazum o posojilu iz četrtega odstavka tega člena z enotnim odborom za reševanje podpiše minister, pristojen za finance.

159. člen

(predhodni prispevki v zvezi s poslovanjem EU podružnic)

(1) Kreditna institucija tretje države plača predhodni prispevek za reševanje, potem ko pridobi dovoljenje za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije določi višino prispevka za reševanje, ki ga plača kreditna institucija tretje države članice v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji v okviru dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Za izračun predhodnega in izrednega naknadnega prispevka za EU podružnico se smiselno uporabljajo pravila za izračun predhodnega prispevka banke, določena v Uredbi 806/2014/EU in Delegirani uredbi 2015/63/EU.

(3) Pri določitvi višine predhodnega prispevka za EU podružnico Banka Slovenije upošteva:

1. profil tveganosti kreditne institucije tretje države, ki ga ugotavlja pristojni organ tretje države, ter značilnosti dejavnosti, sredstev, pravic in obveznosti, ki jih kreditna institucija tretje države izvaja oziroma izkazuje prek podružnice v Republiki Sloveniji;

2. morebitni sporazum o sodelovanju med organi za reševanje, ki je sklenjen s tretjo državo in zavezuje Republiko Slovenijo;

3. priznanje oziroma zavrnitev priznanja ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje v tretji državi v skladu z 273. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za izračun predhodnega in izrednega naknadnega prispevka kreditne institucije tretje države v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi predloga kreditne institucije tretje države odloči, da se predhodni prispevek kreditne institucije tretje države zagotovi z večkratnimi delnimi plačili, ki se izvršijo vsaj enkrat letno. Kreditna institucija tretje države mora zagotoviti plačilo celotnega prispevka najpozneje v treh letih.

160. člen

(odločba o plačilu prispevkov)

(1) Banka Slovenije naloži plačilo prispevka iz 158. in 159. člena tega zakona z odločbo o plačilu prispevka, v kateri opredeli vrsto in višino prispevka, rok za plačilo prispevka in račun, na katerega se plača prispevek.

(2) Rok za plačilo predhodnega prispevka je 15 dni od vročitve odločbe.

161. člen

(plačilo prispevka in izvršitev odločbe)

(1) Če banka ali kreditna institucija tretje države v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji ne plača prispevka iz 158. ali 159. člena tega zakona na podlagi odločbe o plačilu prispevka v roku, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga izvršbo odločbe o plačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za izvršbo davčnih obveznosti, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Organ, pristojen za pobiranje davkov, izda sklep o izvršbi na podlagi predloga Banke Slovenije za prisilno izvršitev odločbe o plačilu prispevka najpozneje v 30 dneh.

(3) Če je zoper sklep o izvršbi organa, pristojnega za pobiranje davkov, vložena pritožba, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o odložitvi davčne izvršbe.

162. člen

(prenos v enotni sklad za reševanje in upravljanje sredstev pri Banki Slovenije)

(1) Banka Slovenije za plačilo prispevkov, ki jih plačajo banke na podlagi 158. in 159. člena tega zakona, odpre in vodi ločen denarni račun za plačilo prispevkov bank za enotni sklad za reševanje ter ločen denarni račun za plačilo prispevkov EU podružnice.

(2) Banka Slovenije denarna sredstva, ki jih plačajo banke za namene enotnega sklada za reševanje, prenese v skladu s Sporazumom o prenosu.

(3) Denarna sredstva, ki jih plačajo banke tretjih držav v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: izločena sredstva za reševanje), so last Banke Slovenije in se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje.

(4) Banka Slovenije upravlja izločena sredstva za reševanje tako, da se zagotavljajo:

1. stalna in takojšnja razpoložljivost sredstev za potrebe financiranja ukrepov za reševanje v okviru sheme financiranja reševanja in

2. varnost, nizko tveganje in visoka likvidnost naložb.

(5) Banka Slovenije sklepa posle upravljanja izločenih sredstev za reševanje v svojem imenu in za račun izločenih sredstev. Obveznosti in stroški v zvezi z upravljanjem se poplačajo v breme izločenih sredstev za reševanje.

163. člen

(uporaba sredstev iz sheme za financiranje reševanja)

(1) Sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo za financiranje reševanja se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje pod pogoji, ki jih določata Uredba 806/2014/EU in ta zakon.

(2) Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Sporazumom o prenosu, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, z upoštevanjem sredstev, ki se uporabijo za reševanje na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(3) Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. razpoložljiva sredstva, ki so jih za shemo financiranja reševanja vplačale podružnice bank tretjih držav, in

2. sredstva, ki jih v skladu s 156. členom tega zakona za financiranje ukrepov za reševanje prispeva sistem jamstva za vloge.

(4) Banka Slovenije odloči o uporabi sredstev, ki so jih vplačale podružnice bank tretjih držav, potem ko enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU v zvezi z ukrepi za reševanje banke v okviru svojih pristojnosti ali na podlagi predloga iz drugega odstavka tega člena odloči o uporabi sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje banke.

2.7 **Čezmejno reševanje**

164. člen

(kolegij za reševanje)

(1) Organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 33., 35., 42. do 47., 49. do 62., 75. do 77. in 99. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se po potrebi lahko vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanje z organi za reševanje iz tretjih držav.

(2) Kolegij za reševanje zagotavlja organu za reševanje na ravni skupine in drugim sodelujočim organom za reševanje ter drugim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti iz prejšnjega odstavka, tako da:

1. izmenjuje informacije, pomembne za potek načrtov reševanja skupine, za uporabo pooblastil za pripravljalne in preventivne ukrepe za skupine ter za reševanje skupine;

2. ocenjuje rešljivost skupin v skladu z določbami 33. člena tega zakona;

3. uporablja pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin v skladu z določbami 35. člena tega zakona;

4. pripravlja načrte reševanja skupine v skladu z določbami 42. do 47. člena tega zakona;

5. odloča, ali je treba vzpostaviti shemo za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;

6. sklepa dogovor o shemi za reševanje skupine, z upoštevanjem 75. do 77. člena tega zakona;

7. usklajuje obveščanje javnosti o strategijah reševanja skupine in sistemih za reševanje skupine;

8. usklajuje uporabo shem za financiranje reševanja;

9. določa zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupine na konsolidirani ali podrejeni ravni v skladu s tem zakonom;

10. razpravlja o vseh vprašanjih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

(3) V kolegiju za reševanje lahko sodelujejo:

1. organ za reševanje na ravni skupine;

2. organi za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež podrejene družbe, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor;

3. organi za reševanje držav članic, v katerih ima sedež družba, ki je nadrejena eni ali več institucijam iz skupine in ima položaj nadrejenega finančnega holdinga v državi članici, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;

4. organi za reševanje držav članic, kjer imajo sedež pomembne podružnice;

5. konsolidacijski nadzornik in pristojni organi držav članic, če je organ za reševanje član kolegija za reševanje, ki ga lahko spremlja predstavnik centralne banke države članice, kadar centralna banka ne izvaja nalog pristojnega organa države članice;

6. pristojna ministrstva držav članic, če organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;

7. organ, odgovoren za sistem jamstva za vloge v državi članici, če je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;

8. Evropski bančni organ, pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje.

(5) K sodelovanju v kolegiju za reševanje so lahko kot opazovalci povabljeni tudi organi za reševanje iz tretjih držav, če ima nadrejena družba ali institucija s sedežem v državi članici podrejeno institucijo ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi bila v državi članici, če organ za reševanje iz tretje države poda zahtevo za sodelovanje v kolegiju in za ta organ veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje na ravni skupine enakovredne zahtevam iz 18. do 20. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organ za reševanje na ravni skupine ni zavezan vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, kot so določeni v tem zakonu za delovanje kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na kolegije za reševanje v tem zakonu štejejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Organ za reševanje na ravni skupine predseduje kolegiju za reševanje in v tej funkciji:

1. po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;

2. usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;

3. sklicuje seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej celovito obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje, o temah, ki bodo obravnavane, in o glavnih vprašanjih za razpravo;

4. člane kolegija za reševanje obvešča o morebitnih načrtovanih sestankih, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;

5. odloča o tem, kateri člani in opazovalci so še vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce, zlasti morebitni vpliv na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah;

6. vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih sej.

(8) Organi za reševanje lahko ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena zahtevajo sodelovanje na kolegiju za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja skupni postopek odločanja ali ki so povezane s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

165. člen

(evropski kolegij za reševanje)

(1) Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, nadrejeno ali podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.

(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz prejšnjega člena v zvezi s subjekti iz prejšnjega odstavka in njihovimi podružnicami, vključno z določitvijo minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti, pri čemer člani evropskega kolegija za reševanje upoštevajo globalno strategijo reševanja, ki so jo sprejeli organi tretjih držav, če ta obstaja.

(3) Kadar v skladu z globalno strategijo reševanja podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali EU nadrejena družba in njene podrejene institucije niso opredeljene kot subjekti v postopku reševanja, člani evropskega kolegija za reševanje pa se strinjajo z navedeno strategijo, podrejene družbe s sedežem v državah članicah ali, na konsolidirani podlagi, EU nadrejena družba zahtevo iz 58. člena tega zakona izpolni tako, da svoji končni nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi ali podrejenim družbam te nadrejene družbe s sedežem v isti tretji državi ali drugim subjektom pod pogoji iz 1. točke petega odstavka in 2. točke šestega odstavka 58. člena tega zakona izda oziroma izdajo instrumente iz petega oziroma šestega odstavka 58. člena tega zakona.

(4) Kadar ima ena sama EU nadrejena družba v lasti vse podrejene družbe s sedežem v državah članicah, ki pripadajo instituciji v tretji državi ali nadrejeni družbi v tretji državi, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje iz države članice, v kateri ima sedež EU nadrejena družba.

(5) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje EU nadrejene družbe ali podrejene družbe s sedežem v državi članici, ki ima največjo vrednost skupnih bilančnih sredstev.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organi za reševanje niso zavezani vzpostaviti evropskega kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, določene s tem zakonom za delovanje evropskega kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na evropski kolegij za reševanje v tem zakonu razumejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Za delovanje evropskega kolegija iz četrtega do šestega odstavka tega člena se uporabljajo določbe prejšnjega člena.

166. člen

(reševanje nadrejene družbe kreditni instituciji iz tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če organ za reševanje v tretji državi ugotovi, da podrejena kreditna institucija tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje po pravu tretje države, in so ukrepi Banke Slovenije nujni za zaščito javnega interesa.

(2) Banka Slovenije lahko za reševanje nadrejene družbe uporabi vsa pooblastila in pristojnosti v zvezi z reševanjem in uporabo ukrepov za reševanje, ki jih določa ta zakon.

167. člen

(reševanje EU podružnic)

(1) Banka Slovenije lahko ob pogojih iz drugega odstavka tega člena uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, kadar EU podružnica:

1. ni vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi ali

2. je vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi, če so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvedbe ukrepov za reševanje, ki jih je sprejel organ za reševanje v tretji državi, v skladu s četrtim odstavkom 273. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico iz prejšnjega odstavka, če meni, da so ti ukrepi

potrebni za zaščito javnega interesa in je hkrati izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. EU podružnica v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje več ali je verjetno, da ne bo več izpolnjevala pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev prek podružnice kreditne institucije tretje države ter ni pričakovati, da bi bili ti pogoji v sprejemljivem roku znova izpolnjeni;

2. kreditna institucija tretje države, ki je ustanovila EU podružnico v Republiki Sloveniji, po oceni Banke Slovenije ni sposobna, ali ni pripravljena, ali je verjetno, da ne bo sposobna poravnavati svojih obveznosti do upnikov, ki so v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ali obveznosti, ki so nastale EU podružnici ali se ob zapadlosti knjižijo pri njej, Banka Slovenije pa ugotovi, da v zvezi s kreditno institucijo tretje države niso bili oziroma v sprejemljivem času ne bodo sproženi nobeni postopki v tretji državi za reševanje te kreditne institucije oziroma insolvenčni postopki;

3. organ za reševanje v tretji državi je v zvezi s kreditno institucijo tretje države sprožil postopek za reševanje ali je Banko Slovenije obvestil, da namerava ta postopek sprožiti.

(3) Če Banka Slovenije v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji sprejme ukrepe za reševanje, mora upoštevati načela in pogoje za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, kot jih določa ta zakon, da se dosežejo cilji reševanja iz 27. člena tega zakona.

3. POGLAVJE: PRISILNO PRENEHANJE BANKE

3.1 **Skupne določbe za postopek prisilnega prenehanja**

168. člen

(postopek prisilnega prenehanja banke)

(1) Postopka prisilnega prenehanja banke sta:

1. postopek prisilne likvidacije in
2. stečajni postopek.

(2) Zoper banko ni dopustno začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Postopek prisilnega prenehanja banke se šteje za postopek prenehanja kreditnih institucij, kot ga določa Direktiva 2001/24/ES.

169. člen

(uporaba drugih predpisov)

Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

170. člen

(sodelovanje drugih organov Republike Slovenije)

Sodišča in drugi državni organi prednostno obravnavajo zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležena banka v postopku prisilnega prenehanja ali katerih izid vpliva na potek postopka prisilnega prenehanja po tem zakonu.

3.2 **Prisilna likvidacija**

3.2.1 *Splošne določbe*

171. člen

(namen in cilji postopka prisilne likvidacije)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke je postopek prenehanja banke kot pravne osebe, ki ga izvede Banka Slovenije, zato da se zaključijo posli banke in poplačajo njene obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev, ki jih je opravljala banka na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: pogodbe o opravljanju storitev banke).

(2) Prisilna likvidacija vključuje uporabo naslednjih instrumentov:

1. prodaja poslovanja;
2. izločitev sredstev.

(3) V postopku prisilne likvidacije se poleg instrumentov iz prejšnjega odstavka lahko izvedejo tudi druge aktivnosti, s katerimi se zagotovita izvedba instrumentov prisilne likvidacije in poplačilo upnikov banke.

172. člen

(cilji in načela v postopku prisilne likvidacije)

(1) V postopku prisilne likvidacije se poslovanje banke zaključi tako, da se uresničujejo naslednji cilji:

1. ohranja se dostop vlagateljev do njihovih vlog;
2. v čim večji meri se ohrani dostop potrošnikov do osnovnih bančnih storitev;
3. v primerih, ko ni mogoče ohraniti dostopa do vlog, se v čim krajšem času zagotovi poplačilo terjatev upnikov z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda pri poplačilu teh terjatev;
4. z upravljanjem premoženja banke se ohrani ali poveča vrednost premoženja banke za čim višje poplačilo obveznosti banke.

(2) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke upošteva naslednja pravila:

1. upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, je treba obravnavati enako;
2. postopek prisilne likvidacije je treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila terjatev upnikov in v čim krajšem roku;
3. Banka Slovenije, likvidacijski upravitelj ter druge osebe in organi, ki na podlagi zakona ali posebnega pooblastila opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije banke, si morajo v postopku z izvajanjem svojih pristojnosti prizadevati, da se dejanja opravijo v čim krajšem roku.

3.2.2 *Začetek postopka prisilne likvidacije banke*

173. člen

(začetek postopka prisilnega prenehanja)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke se začne na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilne likvidacije.

(2) Banka Slovenije odloči o začetku postopka prisilne likvidacije banke po uradni dolžnosti, če:

1. je Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU in zakonom, ki ureja bančništvo, banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ali
2. je banki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, prenehalo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije ne začne postopka prisilne likvidacije, če je banka do odvzema ali prenehanja dovoljenja za opravljanje bančnih storitev izpolnila vse svoje obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju storitev banke.

174. člen

(odločba o začetku postopka prisilne likvidacije)

Odločba o začetku postopka prisilne likvidacije vključuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za začetek postopka prisilne likvidacije banke v skladu s tem zakonom,
2. imenovanje enega ali več upraviteljev v postopku prisilne likvidacije banke, z navedbo identifikacijskih podatkov upravitelja iz tretjega odstavka 176. člena tega zakona, in
3. omejitve poslovanja banke, ki nastopijo na podlagi tega zakona ali jih določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

175. člen

(prenehanje pooblastil upravljalnih organov, skupščine in prokuristov)

(1) Z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki prenehajo pooblastila uprave, nadzornega sveta in skupščine banke ter:

1. vsem članom uprave in prokuristom prenehajo funkcija ter pooblastila in pristojnosti za vodenje poslov in zastopanje banke;

2. članom nadzornega sveta banke prenehajo funkcija ter vsa pooblastila in pristojnosti v zvezi z nalogami in pooblastili nadzornega sveta;

3. delničarjem prenehajo pooblastila in pristojnosti delničarja ter druge pristojnosti v zvezi z delovanjem skupščine banke.

(2) Po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki razrešeni člani uprave banke in prokuristi upravitelju nemudoma predajo vse posle in omogočijo dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke ter pripravijo poročilo o predaji poslov. Člani uprave in prokuristi na zahtevo upravitelja podajo vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(3) Razrešeni člani uprave banke in prokuristi niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, ki so določena v internih aktih banke ali dogovorjena s pogodbami med banko in člani uprave oziroma prokuristi za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke ali prokurista.

(4) Svet Banke Slovenije v postopku prisilne likvidacije odloča o zadevah, ki so na podlagi drugih predpisov v pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, Banka Slovenije sprejema odločitve glede izvajanja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke v okviru postopka prisilne likvidacije v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(5) Banka Slovenije ne prevzema dolžnosti in odgovornosti uprave ali člana nadzornega sveta, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih, člani Sveta Banke Slovenije pa se v zvezi z izvajanjem pristojnosti Banke Slovenije na podlagi tega zakona ne štejejo za člane uprave ali člane nadzornega sveta banke.

176. člen

(vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne likvidacije)

(1) V sodni register se vpišeta:

1. začetek postopka prisilne likvidacije;

2. končanje postopka prisilne likvidacije.

(2) Hkrati z vpisom začetka postopka se v sodni register vpiše:

1. pri firmi banke dodatek »– v prisilni likvidaciji«;

2. pri osebah, pooblaščenih za zastopanje banke:

– prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristov iz prejšnjega člena za zastopanje banke;

– o upravitelju oziroma upraviteljih iz 177. člena tega zakona kot novih zastopnikih banke.

(3) Banka Slovenije v predlogu za vpis v sodni register pri upravitelju navede:

1. osebno ime upravitelja;

2. naslov stalnega prebivališča;

3. datum rojstva, če upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke;

4. EMŠO, če je upravitelj vpisan v centralni register prebivalstva, ali davčno številko upravitelja, če upravitelj ni vpisan v centralni register prebivalstva;

5. če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi firmo, sedež ali poslovni naslov ter matično številko podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe.

(4) Banka Slovenije mora naslednji delovni dan po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije o tem obvestiti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko.

(5) Banka Slovenije mora obvestilo iz prejšnjega odstavka poslati na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priložiti svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

3.2.3 *Upravitelj v postopku prisilne likvidacije*

177. člen

(imenovanje upravitelja v postopku prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije z odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev, ki z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzamejo pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(2) Banka Slovenije imenuje za upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke osebo, ki:

1. je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in lastnosti za opravljanje funkcije upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke in

2. ima ustrezne izkušnje pri vodenju poslov za likvidacijo in upravljanje sredstev banke ali družbe primerljive velikosti ali dejavnosti kot banka.

(3) Upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Nadomestilo za delo upravitelja določi Banka Slovenije glede na velikost banke, kompleksnost dejavnosti, ki jih opravlja banka, vrsto in obseg sredstev banke ter število in značilnosti upnikov banke. Pri določanju nadomestila za posameznega likvidacijskega upravitelja Banka Slovenije upošteva obseg nalog, ki jih bo pri upravljanju sredstev banke v postopku prisilne likvidacije banke opravljal posamezni likvidacijski upravitelj.

(5) Za izvajanje drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, Banka Slovenije z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzame pristojnosti in pooblastila nadzornega sveta in skupščine banke ter daje zavezujoča pisna navodila upravitelju pri vodenju in zastopanju banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Po začetku postopka prisilne likvidacije se vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, ki jih je treba vročiti banki kot stranki ali udeleženki postopka, vročijo upravitelju na naslov banke.

178. člen

(dolžnosti upravitelja)

(1) Upravitelj mora svoje naloge in pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke opravljati v skladu s:

1. tem zakonom ter v mejah pooblastil in navodil, ki jih na podlagi tega zakona določi Banka Slovenije,

2. predpisi, ki urejajo opravljanje storitev banke, in

3. pravili stroke, ki veljajo za opravljanje poslov za druge osebe.

(2) Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati vestno, pošteno in z ustrezno profesionalno skrbnostjo, varovati mora interese upnikov ter upoštevati cilje in načela, ki veljajo v postopku prisilne likvidacije banke.

(3) Upravitelj mora upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, obravnavati enako in ne sme omogočiti ali dopustiti, da:

1. posamezni upniki v postopku prisilne likvidacije dosežejo koristi v škodo drugih upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, ali

2. druge osebe pridobijo premoženje banke, ne da bi zagotovile enakovredno nasprotno izpolnitev, ali da pridobijo druge koristi v škodo premoženja banke, ki niso v skladu z zakoni, predpisi in pravili stroke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Upravitelj je zavezanec za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določ-

be zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Roki v zvezi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega upravitelja teči z dnem, ko nastopi funkcijo.

179. člen

(pooblastila upravitelja)

(1) Upravitelj sprejme vse ukrepe, potrebne za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj za namene iz prejšnjega odstavka:

1. izvaja ukrepe za likvidacijo sredstev z uporabo instrumentov prisilne likvidacije;

2. izvaja ukrepe za poplačilo upnikov banke;

3. opravlja druga dejanja v postopku prisilne likvidacije, da se izvedejo ukrepi iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke imenuje več upraviteljev, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke. Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega likvidacijskega upravitelja oziroma odpokliče posameznega likvidacijskega upravitelja in imenuje novega.

(4) Banka Slovenije daje upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna.

180. člen

(pooblastila upravitelja za dejanja v drugih državah članicah)

(1) Upravitelj lahko v postopku prisilne likvidacije banke izvaja dejanja glede upravljanja sredstev banke tudi na območju države članice, v kateri ima banka podružnico ali neposredno opravlja storitve, razen za izvajanje prisilnih ukrepov ali odločanje o zadevah, za katere so v skladu s predpisi te države članice pristojni organi ali sodišča te države članice.

(2) Upravitelj lahko pri izvajanju dejanj v drugih državah članicah zlasti:

1. pooblasti osebe v državi članici za opravljanje posameznih dejanj v postopku prisilne likvidacije, vključno s pooblastilom za zastopanje v postopkih v državi članici;

2. zahteva vpis določenih dejstev v zvezi s postopkom prisilne likvidacije v javne registre, vzpostavljene v državi članici.

(3) Upravitelj mora pri izvajanju pooblastil v drugi državi članici ravnati v skladu z zakonodajo zadevne države članice, zlasti s predpisi na področju unovčevanja sredstev in obveščanja zaposlenih.

3.2.4 *Pravne posledice začetka postopka prisilnega prenehanja banke*

181. člen

(splošno o nastanku in trajanju pravnih posledic)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije nastanejo za banko z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

(2) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastanejo za delničarje banke, upnike banke in druge osebe v razmerju z banko z dnem objave odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije v skladu z 249. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke trajajo do odločitve Banke Slovenije o končanju postopka prisilne likvidacije ali do odločitve sodišča o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko na podlagi tega zakona.

(4) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastopijo za delničarje, upnike in druge osebe glede njihovih upravičenj in terjatev, ki so nastale do začetka postopka prisilne likvidacije banke, če ni v tem zakonu za posamezni primer določeno drugače.

(5) Pravne posledice na podlagi ukrepov za prisilno likvidacijo, vključno z ukrepi za poplačilo upnikov, za prenos sredstev in obveznosti na prevzemnika, za pobot terjatev in obveznosti ter za poravnavo s posameznimi upniki, nastanejo za banko, delničarje, upnike in druge osebe z dnem, ko je odločba Banke Slovenije o posameznem ukrepu, poplačilu, prenosu, pobotu in poravnavi objavljena v skladu z 249. členom tega zakona.

182. člen

(posledice za postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije zoper banko ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za zavarovanje:

1. zahtevka upnika za uveljavitev ločitvene ali izločitvene pravice, če je upnik najmanj tri mesece pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke podal predlog za izdajo sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopu izvršbe ali zavarovanja;

2. terjatev, ki se v postopku prisilne likvidacije plačajo kot strošek postopka.

(3) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti banki pred začetkom postopka prisilne likvidacije, se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi, ločitvene pravice, ki so bile pridobljene v tem postopku, pa se upoštevajo v postopku prisilne likvidacije. Postopek zavarovanja z začasno odredbo ali predhodno odredbo se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi in razveljavijo se vsa dejanja, opravljena v tem postopku.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na postopek izvršbe, ki je bil začet proti banki pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če je bila do začetka postopka prisilne likvidacije v postopku izvršbe že opravljena prodaja premoženja, ki je predmet izvršbe.

183. člen

(odstop od danih ponudb)

Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odstopiti od ponudbe, ki jo je dala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če do začetka postopka prisilne likvidacije banka še ni prejela izjave naslovnika, da sprejema ponudbo.

184. člen

(odstop od najemnih in zakupnih pogodb)

(1) Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe, ki jih je sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z enomesečnim odpovednim rokom ter ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici odpovedati najemno ali zakupno pogodbo, ki bi se uporabljala, če nad banko kot najemnikom ali najemodajalcem ne bi bil začet postopek prisilne likvidacije.

(2) Če banka uresniči odpovedno pravico iz prejšnjega odstavka, začne odpovedni rok teči zadnji dan meseca, v katerem je nasprotna stranka prejela izjavo banke o odpovedi, in poteče zadnji dan naslednjega meseca.

(3) Uresničitev odpovedne pravice po prvem in drugem odstavku tega člena ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela, ker je bila odpovedna pravica uresničena v nasprotju s splošnimi pravili iz prvega odstavka tega člena.

185. člen

(zadržanje zastaranja terjatev banke)

Zastaranje terjatev banke do njenih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka postopka prisilne likvidacije.

186. člen

(obrestovanje terjatev)

(1) Obrestna mera pogodbenih obresti se z začetkom postopka prisilne likvidacije ne spremeni in teče do pogodbene

zapadlosti teh obveznosti banke. Po nastopu pogodbene zapadlosti terjatev upnikov tečejo od obveznosti banke obresti v višini predpisane obrestne mere zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbena obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(2) Če je pogodbena zapadlost terjatve do banke nastopila pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke, se po začetku postopka prisilne likvidacije banke morebitna pogodbena obrestna mera zamudnih obresti spremeni v predpisano obrestno mero zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbena obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(3) Posledice iz prvega in drugega odstavka tega člena ne nastopijo za medsebojne obveznosti banke in upnikov na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

187. člen

(pogojne terjatve)

(1) Če je upnikova terjatev povezana z odložnim pogojem in se ta pogoj do začetka postopka prisilne likvidacije ni uresničil, terjatev preneha.

(2) Prejšnji odstavek ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode zaradi skrajšanja roka za izpolnitev odložnega pogoja po splošnih pravilih pogodbene odgovornosti.

188. člen

(pravila pobota)

(1) Če so se pred začetkom postopka prisilne likvidacije ali na dan začetka postopka izpolnili pogoji za pobot vzajemnih terjatev na podlagi pogodbe ali zakona, začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pridobljene pravice upnika ali banke, da uveljavlja pobot teh terjatev tudi po začetku postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Kadar se pri vzajemnih terjatvah na dan začetka postopka prisilne likvidacije posamezna terjatev glasi na izpolnitev v drugi valuti ali na drugo vrsto izpolnitve kot nasprotna terjatev, je dopusten pobot te terjatve z nasprotno terjatvijo, če so različne valute oziroma predmeti izpolnitve vzajemnih terjatev medsebojno izmenljivi po tržnih pogojih na kraju izpolnitve.

(3) Če upnik uveljavlja pravico do pobota v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, mora o tem v 15 dneh od začetka postopka prisilne likvidacije obvestiti banko. Po poteku tega roka lahko upnik uveljavlja pravico do pobota le, če s pobotom soglaša tudi banka.

(4) Upnik, ki je pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika, lahko z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena uveljavlja pobot svoje obveznosti do banke le, če je bila banka obveščena o cesiji terjatve na tega upnika vsaj šest mesecev pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(5) Če je terjatev do banke nastala po začetku postopka prisilne likvidacije ali je upnik pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne likvidacije banke ali v zadnjih šestih mesecih pred začetkom tega postopka, lahko upnik uveljavlja pravico do pobota teh terjatev z nasprotnimi terjatvami banke, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena le, če s pobotom soglaša banka.

(6) Ne glede na druge določbe tega člena začetek postopka prisilne likvidacije ne učinkuje na pravico do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

189. člen

(članstvo v plačilnih in poravnalnih sistemih)

Ne glede na druge določbe tega zakona o pravnih posledicah začetka postopka prisilne likvidacije začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pravice in obveznosti banke do plačilnih in poravnalnih sistemov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitve naloga za prenos in medsebojnega pobota terjatev in obveznosti banke v sistemu;

2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;

3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic do zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

190. člen

(obveznosti na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke)

(1) Banka svojo obveznost do upnika na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke izpolni v skladu s pogodbo o opravljanju teh storitev, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(2) Banka lahko odstopi od pogodbe o opravljanju storitev banke, ki določa obveznost banke, ne glede na drugačne pogoje glede odstopa od pogodbe, ki jih določa pogodba ali drug zakon, če za odstop od pogodbe dobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije da soglasje k uresničitvi odstopne pravice v zvezi s posamezno pogodbo ali določeno vrsto pogodb, če se z njeno uresničitvijo dosežejo ugodnejši pogoji za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(3) Odpovedni rok je pri uveljavljanju odstopne pravice iz prejšnjega odstavka najmanj osem dni. Odstopna pravica iz prejšnjega odstavka se uveljavlja v razmerju do nasprotne pogodbene stranke z odločbo Banke Slovenije o soglasju k uresničitvi odstopne pravice. Banka o uresničitvi odstopne pravice iz prejšnjega odstavka in o posledicah odstopa obvesti nasprotne pogodbene stranke na način, določen v pogodbi o komunikaciji med pogodbenimi strankami. Odstopna izjava učinkuje z objavo odločbe Banke Slovenije o soglasju k uresničitvi odstopne pravice v skladu z 249. členom tega zakona, pogodba pa je razvezana z dnem, navedenim v odločbi kot dan razveze pogodbe.

(4) Dejstvo, da nasprotna stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, ne vpliva na posledice odstopa.

(5) Prvi in drugi odstavek tega člena ne vplivata na pravico banke ali nasprotne pogodbene stranke, da uresniči pravico odstopiti od pogodbe o opravljanju storitev banke pod pogoji, ki jih določa pogodba oziroma predpisi, ki se uporabljajo glede odstopa od te pogodbe, razen če je banka na podlagi tega zakona že uveljavila odstopno pravico v zvezi s to pogodbo.

(6) Uresničitev odstopne pravice v skladu s tem členom ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela stranka zaradi razveze pogodbe na podlagi uresničitve odstopne pravice po tem zakonu. Škoda, ki pripada nasprotni pogodbeni stranki, se plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(7) Če rok za izpolnitev obveznosti banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, ki je določen kot bistvena sestavina te pogodbe, poteče po začetku postopka prisilne likvidacije in banka v tem roku svoje obveznosti ne izpolni, se šteje, da je pogodba s potekom roka za izpolnitev razvezana, druga pogodbena stranka pa nima pravice vztrajati pri izpolnitvi obveznosti.

(8) Ne glede na druge določbe tega člena se za dogovore o izravnavi in pobotu za odstop od pogodbe uporabljajo pravila glede odstopa, določena v dogovoru.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vzajemno neizpolnjene pogodbe, ki ne urejajo opravljanja storitev banke. Če mora na podlagi vzajemno neizpolnjene pogodbe nasprotna pogodbena stranka prva izpolniti svojo obveznost do banke, pridobi ta stranka, ne glede na druge določbe tega člena, z začetkom postopka prisilne likvidacije banke pravico, da odkloni svojo izpolnitev, dokler banka ne opravi svoje izpolnitve ali ji ne da ustreznega zavarovanja.

191. člen

(pretvorba terjatev v primeru odstopa od pogodbe)

(1) Če sta banka in nasprotna pogodbena stranka svoje obveznosti na podlagi pogodbe, ki je razvezana v skladu s prejšnjim členom, že delno izpolnili, se njuna medsebojna nedenarna zahtevka za vračilo delne izpolnitve pretvorita v denarne terjatve, nominirane v eurih, po vrednosti, ki velja na trgu na dan razveze pogodbe.

(2) Denarni zahtevek, izražen v tuji valuti, se z začetkom postopka prisilnega prenehanja pretvori v terjatev, izraženo v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije ter velja na dan razveze pogodbe.

(3) Nasprotna zahtevka za vračilo delne izpolnitve se ob upoštevanju prvega in drugega odstavka tega člena medsebojno pobotata. Če zahtevek nasprotne pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota ne preneha v celoti, se preostala terjatev plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(4) Banka mora nasprotno stranko o okoliščinah iz tega člena obvestiti z obvestilom iz tretjega odstavka prejšnjega člena.

192. člen

(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)

Začetek postopka prisilne likvidacije ali posameznih pooblastil v zvezi s prisilno likvidacijo ne vpliva na pravico nasprotne stranke, da bi to okoliščino štela za dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima nasprotna stranka pravico:

1. realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti predčasni pobot v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;

2. do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota.

3.2.5 *Vodenje prisilne likvidacije*

3.2.5.1 Načrt prisilne likvidacije

193. člen

(načrt prisilne likvidacije)

(1) Upravitelj v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju banke in načrt prisilne likvidacije, ki vključuje:

1. načrt ukrepov za prenehanje opravljanja dejavnosti banke, vključno z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke, ki vsebuje pregled glavnih aktivnosti, ki se morajo opraviti za izvedbo postopkov likvidacije premoženja, in navedbo rokov, v katerih se bodo aktivnosti predvidoma izvedle;

2. seznam priznanih obveznosti banke do upnikov v skladu s 194. členom tega zakona;

3. oceno stroškov, povezanih z izvedbo ukrepov prisilne likvidacije, in drugih stroškov v postopku prisilne likvidacije, vključno s stroški zaradi nepredvidenih dogodkov;

4. oceno nepredvidenih dogodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali izvedbo ukrepov prisilne likvidacije;

5. predlog za uporabo finančnih sredstev, ki se lahko uporabijo za postopke in instrumente prisilne likvidacije, vključno s predlogom glede uporabe sredstev v okviru sistema jamstva za vloge za izplačilo zajamčenih vlog ali za druge ukrepe prisilne likvidacije, ki vlagateljem zagotavljajo ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(2) Upravitelj načrtu prisilne likvidacije priloži naslednjo dokumentacijo:

1. seznam neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti banke, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi banka, z zaznamovanimi posameznimi obveznostmi do posameznih upnikov in razvrstitvijo teh obveznosti v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;

2. posodobljene računovodske izkaze na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije, izdelane v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja;

3. neodvisno oceno vrednosti sredstev banke, izdelano v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti, ob predpostavki prisilne prodaje (likvidacijska cenitev);

4. otvoritveno bilanco stanja na dan začetka postopka prisilne likvidacije, izdelano v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

(3) Upravitelj sestavi in predloži davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije z vsebino in v roku, ki ju določa zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja obdavčenje. Upravitelj ne odgovarja za nepravilnosti računovodskih izkazov iz 2. točke prejšnjega odstavka in zaključnega davčnega izkaza, izdelanega na njihovi podlagi:

1. če so vzrok za te nepravilnosti:

– napačni ali pomanjkljivi podatki, ki so jih upravitelju dali člani uprave ali višjega vodstva banke,

– napake ali pomanjkljivosti poslovne dokumentacije banke, ki je nastala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, ali

– druga ravnanja ali opustitve banke ali uprave oziroma višjega vodstva banke, ter

2. če nepravilnosti ni mogel ugotoviti ali odpraviti, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo.

(4) Oceno vrednosti iz 3. točke drugega odstavka tega člena opravi neodvisni cenilec.

(5) Neodvisna ocena vrednosti sredstev banke se uporabi kot podlaga za določitev ustreznega instrumenta za likvidacijo premoženja banke v skladu s cilji prisilne likvidacije ter za opredelitev sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo oziroma izločijo z uporabo instrumenta za likvidacijo, vključno z določitvijo zneska morebitnega nadomestila, ki ga v zvezi s prenosom plača prevzemnik.

(6) Upravitelj začne izvajati načrt prisilne likvidacije, ko ga potrdi Banka Slovenije. Upravitelj obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta prisilne likvidacije, in predlaga morebitne spremembe načrta. Spremenjeni načrt se začne izvajati, ko spremembe potrdi Banka Slovenije.

194. člen

(seznam priznanih obveznosti banke do upnikov)

(1) Upravitelj v dveh mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije predloži Banki Slovenije seznam obveznosti banke do upnikov po stanju na dan začetka postopka prisilne likvidacije, ki jih bo upravitelj upošteval pri poplačilu v postopku prisilne likvidacije, in sicer kot:

1. seznam obveznosti banke do upnikov v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in

2. seznam drugih obveznosti banke do upnikov.

(2) Na seznamu obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke upravitelj objavi naslednje podatke o obveznostih banke:

1. vsoto vseh obveznosti, pri katerih ni vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke, razvrščeno v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;

2. vsoto vseh obveznosti, pri katerih je vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke.

(3) Na seznamu drugih obveznosti banke do upnikov upravitelj objavi naslednje podatke o upnikih in obveznostih banke do upnikov, razen podatkov o upnikih in obveznostih banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke:

1. identifikacijske podatke o upniku, ki vključujejo:

– za upnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik: firma ali ime, sedež in poslovni naslov, matična številka in davčna številka;

– za upnika, ki je fizična oseba: osebno ime, naslov stalnega prebivališča, davčna številka, če je dolžnik vpisan v davčni register, ali rojstni datum, če oseba nima davčne številke;

2. za posameznega upnika:

– skupni znesek vseh terjatev, katerih imetnik je, razvrščenih v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;

– skupni znesek zavarovanih terjatev, katerih imetnik je;

3. o posamezni terjatvi:

– pravni temelj nastanka terjatve;

– glavnico terjatve ter višino obrestne mere in datum zapadlosti;

– podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana, in za zavarovane terjatve tudi podatke o premoženju banke, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja.

(4) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po prejemu seznama iz prvega odstavka tega člena objavi seznam obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in seznam drugih obveznosti banke v skladu z 249. členom tega zakona.

(5) V zvezi z obveznostmi banke na podlagi izpolnitve pogodbe o opravljanju storitev banke, ki so vključene na seznam iz drugega odstavka tega člena, upravitelj v osmih dneh po objavi seznama pisno obvesti posameznega upnika o stanju njegove terjatve. Za obveščanje posameznih upnikov lahko upravitelj uporabi način obveščanja, o katerem sta se dogovorili stranki v pogodbi o opravljanju storitev banke.

(6) Hkrati z objavo seznama terjatev iz četrtega odstavka tega člena se objavi tudi obvestilo upnikom banke, da lahko vložijo ugovor v skladu s 195. in 196. členom tega zakona.

195. člen

(ugovor proti seznamu)

(1) Upnik lahko v dveh mesecih po objavi seznama terjatev v skladu z 249. členom tega zakona pisno ugovarja seznamu obveznosti banke. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Ugovor proti seznamu obveznosti lahko vloži:

1. upnik v zvezi s svojo terjatvijo na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, če:

– v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne prejme obvestila o stanju njegove terjatve ali

– so podatki v obvestilu nepravilni, ali

2. upnik v zvezi s svojo drugo terjatvijo, razen terjatev za izpolnitev pogodbe o opravljanju storitev banke, če:

– njegova terjatev ni navedena na seznamu drugih terjatev iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali

– so podatki v zvezi z njegovo terjatvijo, navedeni na seznamu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, nepravilni.

(3) Upnik mora v ugovoru navesti dejstva, iz katerih izhaja utemeljenost ugovora, in predložiti dokazila.

(4) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več uveljavljati zahtevkov v zvezi z ugovornimi razlogi ter lahko uveljavlja svojo terjatev do banke le v obsegu in pod pogoji, navedenimi na seznamu oziroma v obvestilu. Prejšnji stavek se ne uporablja za terjatve iz naslova zajamčenih vlog, ki jih upnik uveljavlja v razmerju do sistema jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

196. člen

(ugovor zoper obveznost banke do drugega upnika)

(1) Kateri koli upnik lahko v dveh mesecih po objavi seznama drugih obveznosti banke iz tretjega odstavka 194. člena tega zakona pisno ugovarja obveznosti banke do drugega upnika, navedeni na tem seznamu. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Upnik v ugovoru opredeli:

1. obveznost, zoper katero vlaga ugovor;

2. lastnosti obveznosti, zoper katero vlaga ugovor, ki vplivajo na obravnavo te obveznosti v postopku prisilnega prenehanja, vključno s tem, ali ugovarja obveznosti v celoti ali njenemu delu;

3. dejstva, s katerimi utemeljuje ugovor, in predloži dokaze.

(3) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več ugovarjati obveznosti banke do drugega upnika.

197. člen

(obravnava ugovora)

(1) Upravitelj v osmih dneh po poteku roka iz prvega odstavka 195. člena tega zakona oziroma prvega odstavka prejšnjega člena Banko Slovenije obvesti o prejetih ugovorih in poda predlog o utemeljenosti ali neutemeljenosti ugovora. Banka Slovenije lahko v primeru velikega števila pravočasnih ugovorov ta rok podaljša, vendar za največ 15 dni.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila in predloga iz prejšnjega odstavka v osmih dneh potrdi ali spremeni predlog upravitelja o utemeljenosti ali neutemeljenosti pravočasnih ugovorov.

(3) Upravitelj v treh dneh po prejemu potrditve ali spremembe v skladu s prejšnjim odstavkom obvesti upnika o utemeljenosti oziroma neutemeljenosti njegovega ugovora.

(4) Za obveščanje upnika o utemeljenosti ugovora se uporablja peti odstavek 194. člena tega zakona.

(5) Če Banka Slovenije potrdi, da je ugovor upnika utemeljen, mora upravitelj naslednji delovni dan po prejemu potrditve ali spremembe v skladu z drugim odstavkom tega člena Banki Slovenije predložiti popravek seznama terjatev, ki vključuje tudi pojasnilo o spremembah. Banka Slovenije objavi popravek seznama terjatev v skladu z 249. členom tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da ugovor upnika ni utemeljen, lahko upnik v enem mesecu po objavi popravka seznama oziroma po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena, kadar popravek seznama ni bil izdelan, vloži tožbo pred sodiščem splošne pristojnosti zoper:

1. banko v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka 195. člena tega zakona ali

2. drugega upnika v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka prejšnjega člena.

3.2.5.2 Poslovanje banke v prisilni likvidaciji

198. člen

(splošna pravila o poslovanju banke v prisilni likvidaciji)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije sme banka opravljati samo redne posle, potrebne za opravljanje dejavnosti banke v pogojih prisilne likvidacije, in poravnavati svoje obveznosti iz teh poslov ter pri tem upoštevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom.

(2) Posli in dejanja iz prejšnjega odstavka vključujejo tiste posle in dejanja, ki so potrebna, da se ohrani vrednost premoženja banke ali se prepreči zmanjšanje vrednosti ali se zagotovijo ugodnejši pogoji za likvidacijo premoženja banke, vključno z možnostjo prodaje dela poslovanja kot poslovne celote.

(3) Upravitelj v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena izvede ukrepe prisilne likvidacije, opredeljene v načrtu prisilne likvidacije, in pri tem upravlja premoženje banke s tem, da:

1. zaključuje dejavnost banke s končanjem poslov, ki jih je banka sklenila pri opravljanju svoje dejavnosti;

2. izvede aktivnosti v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja;

3. razpolaga s sredstvi banke ter sklepa posle v zvezi z upravljanjem premoženja banke, vključno s posli nakupa, prodaje, zamenjave in drugimi podobnimi pravnimi posli;

4. uresničuje pravice delničarja ali družbenika v razmerju do oseb, v katerih ima banka delež, in druge pravice banke v zvezi z izterjavo ali zavarovanjem terjatev banke do njenih dolžnikov;

5. sprejme in izvaja načrt aktivnosti za upravljanje s tveganji banke v postopku prisilne likvidacije, zlasti likvidnostnega in kreditnega tveganja, ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, glede zahtev za banko na področju upravljanja tveganj;

6. sklepa sodne in izvensodne poravnave ter druge posle, nujne za uresničitev premoženjskih pravic banke.

(4) Upravitelj sme pri upravljanju banke prevzemati le tista poslovna tveganja, ki so nujna za uresničitev ciljev prisilne likvidacije. Upravitelj ne sme opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov ali onemogočanje izvedbe načrta prisilne likvidacije.

(5) Upravitelj pridobi soglasje Banke Slovenije za posle upravljanja, ki vključujejo:

1. najemanje posojil za financiranje poslovanja;

2. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave, kadar ti posli v razmerju do posameznega upnika presegajo vrednost 20.000 eurov;

3. prodajo, zamenjavo ali drug podoben posel razpolaganja s premoženjem banke, ki presega vrednost 500.000 eurov;

4. prodajo premoženja banke, kadar je dosežena prodajna cena z uporabo instrumentov za likvidacijo nižja od polovice ocenjene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije pri izdaji soglasja iz prejšnjega odstavka oceni, ali se z zadevnimi posli upravljanja ustrezno uresničujejo cilji prisilne likvidacije banke. Kadar Banka Slovenije zavrne soglasje za izvedbo določenega posla, od upravitelja zahteva, da ponovi postopke trženja v zvezi s prodajo, zamenjavo ali drugim podobnim poslom in pri tem upošteva njena navodila.

199. člen

(končanje poslov banke)

(1) Upravitelj v postopku prisilne likvidacije sklepa posle in izvaja druge aktivnosti za opravljanje storitev banke na podlagi pogodb, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(2) Po začetku postopka prisilne likvidacije upravitelj konča pravne posle, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, in poravnava obveznosti banke iz teh poslov ter pri tem upošteva podpoglavje 3.2.7 tega poglavja in omejitve na podlagi 200. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena banka v postopku prisilne likvidacije ne sme izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke ter drugih podrejenih obveznosti banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti. Banka lahko v postopku prisilne likvidacije izplača ali drugače poravna navedene obveznosti šele, ko so v celoti poravnane obveznosti banke do prednostnih in navadnih upnikov.

200. člen

(dodatne omejitve poslovanja)

(1) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije določi omejitve poslovanja banke v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti banke in zaključevanjem poslov banke.

(2) Če razpoložljiva likvidna sredstva ne zadoščajo za tekoče poplačilo zapadlih obveznosti banke, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se ob upoštevanju obratnega vrstnega reda poplačila obveznosti banke v primeru stečaja začasno zadrži plačilo zapadlih obveznosti banke ali

2. upravitelj z upoštevanjem 190. člena tega zakona odstopi od posameznih pogodb ali skupine pogodb in z upoštevanjem pravil o poplačilu upnikov v primeru stečaja banke, ki jih določa ta zakon, predčasno poplača obveznosti banke, ki izvirajo iz teh pogodb.

(3) Če Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz 1. točke prejšnjega odstavka v zvezi z zapadlimi obveznostmi banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, mora v petih delovnih dneh po zadržanju:

1. odločiti o nerazpoložljivosti vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, ali

2. preklicati zadržanje izplačila za te obveznosti in zagotoviti pogoje za izpolnitev obveznosti banke do vlagatelja z izplačilom ali pobotom zapadlih obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki.

(4) Za omejitev poslovanja banke v prisilni likvidaciji v zvezi z izpolnitvijo obveznosti banke se poleg pooblastil, določenih v tem členu, smiselno uporabljajo tudi pooblastila na podlagi 149., 150. in 151. člena tega zakona.

(5) Če Banka Slovenije po začetku postopka prisilne likvidacije oceni, da premoženje banke z uporabo ukrepov prisilne likvidacije verjetno ne bo zadoščalo za poplačilo vseh obveznosti do upnikov banke, ne glede na druge določbe tega zakona, ki urejajo razpolaganje s sredstvi banke v postopku prisilne likvidacije, upravitelju prepove poplačilo obveznosti poznejšega vrstnega reda, dokler niso v celoti poplačane obveznosti banke iz prednostnega vrstnega reda, ki velja v primeru poplačila terjatev v stečaju banke.

201. člen

(poročanje upravitelja)

(1) Upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj Banko Slovenije nemudoma obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije.

(3) Upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen.

(4) Upravitelj mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze banke v postopku prisilne likvidacije v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

202. člen

(ugovor zaradi kršitve načela enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje banke v postopku prisilne likvidacije ali drugega upnika banke krši načelo enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, lahko kadar koli do izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije pri Banki Slovenije vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj banka ali upravitelj v konkretnem primeru ravna. Banka Slovenije pozove banko in drugega upnika, na katerega se ugovor nanaša, da se v osmih dneh izjavita o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev.

(2) Banka Slovenije odloči o ugovoru v osmih dneh od izteka roka, v katerem morata banka in upnik podati izjavo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da je ugovor utemeljen, izda navodila upravitelju, da se zagotovi spoštovanje načela enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju.

3.2.6 *Instrumenti za likvidacijo premoženja*

3.2.6.1 Splošno o instrumentih

203. člen

(uporaba instrumentov za likvidacijo)

(1) Banka Slovenije z odločbo odloči o uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja banke. Upravitelj sprejme vse razumne ukrepe, da se likvidacija premoženja z uporabo instrumentov za likvidacijo opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem ocene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(2) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo trži sredstva, pravice in obveznosti, ki jih namerava prenesti, ali se dogovori o njihovem trženju. Sredstva, pravice in obveznosti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument za likvidacijo premoženja v postopku prisilne likvidacije banke tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja sredstev, pravic in obveznosti iz drugega odstavka 204. člena tega zakona, če bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta za likvidacijo ali doseganje ciljev prisilne likvidacije.

204. člen

(merila trženja pri uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja)

(1) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo upošteva naslednja merila trženja:

1. preglednost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;

2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih kupcev oziroma prevzemnikov;

3. preprečevanje morebitnega navzkrižja interesov;

4. preprečevanje dodeljevanja nepravičnih prednosti posameznim morebitnim kupcem oziroma prevzemnikom;

5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za likvidacijo;

6. doseganje najvišje možne cene.

(2) Trženje sredstev, pravic in obveznosti za postopek prisilne likvidacije vključuje izvedbo javne dražbe, zavezujočega zbiranja ponudb ali neposrednih pogajanj z določenimi kupci ali prevzemniki tako, da upravitelj naslovi ponudbo za pogajanja na vsaj tri morebitne kupce oziroma prevzemnike.

(3) Merila trženja iz prvega odstavka tega člena ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene morebitne kupce oziroma prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih morebitnih prevzemnikov.

(4) Upravitelj lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe 596/2014/EU v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo odloži razkritje notranjih informacij banke javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic in obveznosti.

205. člen

(nadomestilo v zvezi z instrumenti prisilne likvidacije)

Plačilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, povezane z uporabo instrumenta za likvidacijo, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, je prihodek banke v postopku prisilne likvidacije.

3.2.6.2 Prodaja poslovanja

206. člen

(instrument prodaje poslovanja)

(1) Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja se na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se tako zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike.

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se zagotovi v obliki prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila.

(3) Upravitelj sklene s prevzemnikom, ki je z upoštevanjem meril iz 204. člena tega zakona ponudil najugodnejše pogoje, pogodbo o prenosu pod odložnim pogojem, ki se izpolni, ko Banka Slovenije izda odločbo o prenosu v skladu s četrtim odstavkom tega člena.

(4) Na podlagi pogodbe o prenosu Banka Slovenije izda odločbo o prenosu sredstev, pravic in obveznosti na prevzemnika (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenosu), če prevzemnik najpozneje v roku, dogovorjenem v pogodbi:

1. plača dogovorjeno denarno nadomestilo banki, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno denarno nadomestilo, ali

2. predloži izjavo in dokazila, da so pri njem izpolnjeni pogoji za prevzem obveznosti banke, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno nadomestilo s prevzemom obveznosti banke.

(5) Če prevzemnik v dogovorjenem roku ne zagotovi pogojev iz prejšnjega odstavka, se pogodba o prenosu razveže.

(6) Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti iz prvega odstavka tega člena se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

207. člen

(dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)

(1) Če vrednosti sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet prodaje ali prenosa, ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj z namenom presoje najugodnejših pogojev prodaje pridobiti nezavezujoče ponudbe ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, pomembnih za presojo najugodnejših pogojev prodaje ali prenosa.

(2) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti banke v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljevanje izvajanja poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno.

208. člen

(učinki v zvezi s prenosom)

(1) Pravni učinki prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika nastanejo z dnem objave odločbe o prenosu v skladu z 249. členom tega zakona.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu učinkuje v razmerju med banko in prevzemnikom ter v razmerju do posameznega upnika oziroma dolžnika banke ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti tega premoženja oziroma obveznosti, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, določene v predpisu ali pogodbi.

(3) Za veljavnost in učinke prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu se ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke ali prevzemnika, niti soglasje upnika ali dolžnika, ki je določeno ali zahtevano v primeru prenosa s pogodbo oziroma predpisi, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom teh sredstev, pravic ali obveznosti.

(4) Šteje se, da od trenutka prenosa premoženja in obveznosti banke na prevzemnika banka v postopku likvidacije ravna za račun prevzemnika. Prevzemnik od trenutka prenosa vstopi v položaj banke glede izvajanja pravic in obveznosti v razmerju do nasprotnih strank in tretjih oseb v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi.

(5) Na podlagi odločbe o prenosu lahko prevzemnik uveljavlja vsa upravičenja v ustreznih registrih in evidencah, potrebna za prenos upravičenj v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi v razmerju do tretjih oseb.

(6) Delničarji banke, upniki in druge osebe, ki v postopku prisilne likvidacije banke uveljavljajo zahtevke v razmerju do banke, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

(7) Za zaščito upnikov banke v primeru delnega prenosa sredstev, pravic in obveznosti, ki se opravi v okviru instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije, se smiselno uporablja 154. člen tega zakona.

(8) Pri prenosu premoženja z uporabo instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije banka ne odgovarja za stvarne napake premoženja, ki je predmet prenosa.

209. člen

(učinek prenosa na pogodbe)

(1) Če se pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja na prevzemnika prenesejo pogodbena razmerja v zvezi s poslovanjem banke, na podlagi odločbe o prenosu preidejo na prevzemnika kot pravnega naslednika banke tudi vse pravice in obveznosti, povezane s pravnim položajem banke na podlagi veljavne pogodbene dokumentacije. Pri vstopu v pravne položaje banke prevzemnik velja za univerzalnega pravnega naslednika banke.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti, ki vključuje tudi prenos pogodbenih razmerij banke na prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja, se ne šteje za upravičeni razlog za razvezo pogodbe oziroma za odstop od pogodbe, iz katere izhaja taka terjatev oziroma obveznost. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pogodba lahko razveže oziroma odpove, če:

1. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe vključujejo tudi druge okoliščine in ne le prenosa premoženja oziroma pogodbenega razmerja na prevzemnika;

2. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe izhajajo iz okoliščin, povezanih s prevzemnikom.

(4) Banka Slovenije v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se v skladu s tem zakonom v postopku prisilne likvidacije prenesejo na prevzemnika, za zagotavljanje kontinuitete pogodb določi, da se za določene pogodbe ali vrste poslov, ki se prenašajo, spremenijo pogoji izpolnitve pogodbenih obveznosti tako, da:

1. prevzemnik prevzame pogodbene pravice in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije ter izrecno ali implicitno nadomesti banko v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;

2. se spremeni višina obveznosti banke, vključno s spremembo višine obrestne mere.

(5) Če se v skladu s prejšnjim odstavkom spremenijo pogodbeni pogoji v zvezi z opravljanjem storitev banke, lahko upnik v postopku prisilnega prenehanja banke zahtevke v zvezi s preostalo terjatvijo ali višjo obrestno mero uveljavlja le v razmerju do banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Upravitelj v skladu z navodili Banke Slovenije sklene ustrezne dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, da se tako zagotovi učinkovitost prenosa poslovnega področja in opravljanja storitev banke na prevzemnika.

210. člen

(posebna pravila pri prodaji poslovanja)

(1) Če je v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja predmet prenosa premoženje, na katerem je v korist določenega predkupnega upravičenca vzpostavljena zakonita predkupna pravica ali pogodbena predkupna pravica, ki je vpisana v javni register ali podobno javno evidenco, vzpostavljeno na podlagi predpisa, mora upravitelj predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba iz tretjega odstavka 206. člena tega zakona, ter:

1. ga pozvati, naj uveljavi predkupno pravico tako, da v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe vrne podpisan izvod pogodbe, in

2. ga opozoriti, da bo predkupna pravica prenehala, če predkupni upravičenec ne bo ravnal v skladu s prejšnjo točko.

(2) Če predkupni upravičenec v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe ne vrne podpisanega izvoda pogodbe ali po podpisu pogodbe v roku, določenem v pogodbi, ne zagotovi pogojev za izdajo odločbe o prenosu, predkupna pravica preneha.

(3) Če predkupni upravičenec v skladu s prvim odstavkom tega člena uveljavi predkupno pravico v zvezi s premoženjem, ki je nujno potrebno za nadaljevanje izvajanja dejavnosti, ki se prenaša na prevzemnika, lahko Banka Slovenije v odločbi o prenosu odloči, da se premoženje prenese na predkupnega upravičenca tako, da se po prenosu, ob ustreznem nadomestilu, omogoči uporaba tega premoženja za nadaljevanje dejavnosti pri prevzemniku še največ 12 mesecev po prenosu.

(4) Kadar Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke na prevzemnika prenese sredstva, pravice in obveznosti, se za to, da se prevzemniku omogoči učinkovito opravljanje prenesenih poslovnih dejavnosti, uporabljajo določbe 148. člena tega zakona glede zagotavljanja operativnih storitev ali prostorov prevzemniku.

(5) S prenosom sredstev in pravic na prevzemnika prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa:

1. zastavna pravica ali hipoteka ali zemljiški dolg,

2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter

3. naslednje osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica:

– če je lastninska pravica na nepremičnini, ki je predmet prenosa, omejena s hipoteko ali zemljiškim dolgom: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje vpis najzgodnejše hipoteke ali zemljiškega dolga v zemljiško knjigo;

– v drugih primerih: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje začetek prisilne likvidacije.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa, ne prenehajo, če se na prevzemnika hkrati prenesejo tudi obveznosti banke, v zvezi s katero je vzpostavljena pravica tretjega.

(7) Kupnina za prenos premoženja, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja v korist tretjega po plačilu stroškov v zvezi s prodajo tega premoženja, se uporabi za poplačilo obveznosti banke, ki je zavarovana s pravico na prenesenem premoženju. Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja ne zadošča za celotno plačilo obveznosti banke do tretje osebe, mora upravitelj za prenos premoženja na prevzemnika pozvati tretjo osebo kot upravičenca, da v 15 dneh sporoči, ali namerava sam prevzeti premoženje po višji vrednosti.

(8) Upravitelj mora upravičenca iz prejšnjega odstavka opozoriti, da se bo štelo, da je podal soglasje k prodaji premoženja prevzemniku za določeno kupnino, če ne bo pravočasno predložil izjave, da namerava sam prevzeti premoženje. Ko upravičenec pravočasno predloži izjavo o prevzemu premoženja, se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(9) Če je predmet prenosa nepremičnina ali drugo premoženje, pri katerem se lastništvo pridobi z vpisom v javni register ali drugo podobno evidenco, upravitelj na podlagi odločbe o prenosu izda listino, ki prevzemniku omogoča vknjižbo pravice v korist prevzemnika.

3.2.6.3 Izločitev sredstev

211. člen

(instrument izločitve sredstev)

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, za ločeno upravljanje prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote (v nadaljnjem besedilu: družba za prevzem sredstev).

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev zlasti, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov, ali

2. če je prenos na družbo za prevzem sredstev potreben, da se zagotovijo čim višji dohodki iz likvidacije.

212. člen

(ustanovitev družbe za prevzem sredstev)

(1) Družba za prevzem sredstev se ustanovi v obliki delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo. Družba za prevzem sredstev se ustanovi z namenom likvidacije prenesenih sredstev, pravic in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Za ustanovitev in delovanje družbe za prevzem sredstev se uporabljajo predpisi o ustanavljanju in poslovanju gospodarskih družb, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Ustanovni kapital družbe za prevzem sredstev se zagotovi iz sredstev:

1. banke v postopku prisilne likvidacije;

2. sklada za reševanje, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank;

3. sklada za jamstvo vlog, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če ni v tem členu določeno drugače, se za upravljanje družbe za prevzem sredstev smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 122. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

213. člen

(prenos na družbo za prevzem sredstev)

(1) Če ni v tem členu določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev uporabljajo določbe 206. do 210. člena tega zakona o prodaji poslovanja. Prenos premoženja na družbo za prevzem sredstev se opravi kot:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, pri čemer družba za prevzem sredstev banki zagotovi nadomestilo z izročitvijo lastniških instrumentov v sorazmernem deležu, ali

2. odplačni prenos, pri katerem družba za prevzem sredstev banki zagotovi ustrezno denarno nadomestilo v zvezi s prenesenim premoženjem.

(2) Nadomestilo za prenos se določi z upoštevanjem neodvisne ocene likvidacijske vrednosti sredstev banke iz drugega odstavka 193. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da zagotovi prenos dodatnih sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za prevzem sredstev.

214. člen

(poslovanje družbe za prevzem sredstev)

(1) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev prisilne likvidacije banke kot poslovodstvo družbe za prevzem sredstev, ki vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višji dohodek iz likvidacije prenesenih sredstev s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Uprava družbe za prevzem sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Družba za prevzem sredstev pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku prisilne likvidacije.

(4) Če poslovodstvo družbe za prevzem sredstev ugotovi, da prodaja lastniških deležev v družbi za prevzem sredstev ne bo uspešna, lahko Banka Slovenije na predlog poslovodstva dovoli likvidacijo sredstev družbe:

1. s prodajo posameznih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za prevzem sredstev;

2. s prenehanjem družbe v običajnem insolvenčnem postopku.

(5) Za prenehanje družbe za prevzem sredstev se smiselno uporabljajo določbe 128. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke. Pri likvidaciji družbe za prevzem sredstev se premoženje, ki ostane po poplačilu vseh upnikov, v sorazmernem deležu razdeli med družbenike, ki so v skladu s tem zakonom prispevali ustanovna sredstva družbe.

3.2.6.4 Uporaba virov financiranja v zvezi z instrumenti za likvidacijo

215. člen

(uporaba sredstev sistema jamstva za vloge)

(1) Sredstva sklada za jamstvo vlog, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, se v postopku prisilne likvidacije banke lahko uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar se na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev prenesejo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov;

2. plačilo razlike med neto vrednostjo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov in neto vrednostjo premoženja banke, ki se prenese na družbo za prevzem sredstev ali na drugega prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali izločitve sredstev;

3. posojilo prevzemniku pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali družbi za prevzem sredstev pri uporabi instrumenta izločitve sredstev.

(2) Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva iz prejšnjega odstavka, kadar se z uporabo instrumentov za likvidacijo vlagateljem zagotavlja ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(3) Znesek sredstev, ki jih za namene iz prvega odstavka tega člena zagotovi sklad za jamstvo vlog, ne sme presegati neto zneska za izplačilo kritja zajamčenih vlog vlagateljem v zadevni kreditni instituciji.

216. člen

(uporaba sredstev sklada za reševanje bank)

Sredstva sklada za reševanje bank, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank, se ne glede na navedeni zakon v postopku prisilne likvidacije banke lahko uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu z 212. členom tega zakona, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev;

2. plačilo nadomestila banki, kadar sklad za reševanje z uporabo instrumenta prodaje poslovanja kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice ali obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije banke.

3.2.7 *Poplačilo upnikov*

217. člen

(likvidna sredstva, razpoložljiva za plačilo obveznosti banke)

(1) Upravitelj uporabi likvidna sredstva banke, ki jih pridobi banka na podlagi ukrepov za likvidacijo svojega premoženja, za plačilo stroškov postopka prisilne likvidacije in poplačilo obveznosti banke do upnikov banke, razen če je poplačilo upnikov izključeno ali omejeno v skladu s tem zakonom.

(2) Kadar so likvidna sredstva banke pridobljena z likvidacijo premoženja banke, na katerem je bila vzpostavljena pravica zavarovanja v korist nasprotne stranke ali tretje osebe, ter je ta z uporabo instrumentov likvidacije in prenosom premoženja na prevzemnika prenehala, upravitelj ta likvidna sredstva vodi ločeno od drugih razpoložljivih likvidnih sredstev in jih uporabi za poplačilo zavarovane terjatve upnika do banke (v nadaljnjem besedilu: posebna likvidna sredstva).

(3) Likvidna sredstva banke se po plačilu stroškov postopka prisilne likvidacije v skladu s tem zakonom in z upoštevanjem omejitev pri poplačilu, določenih v skladu s tem zakonom,

uporabijo za poplačilo terjatev upnikov do banke ob nastanku pogodbene zapadlosti ali ob uresničitvi pravice do odstopa banke od pogodbe v skladu s 190. členom tega zakona.

(4) Upnik ni upravičen zahtevati plačila svoje terjatve do banke iz likvidnih sredstev, če so njegove terjatve do banke poravnane na podlagi uresničitve pravice pobota ali s sklenitvijo poravnave ali se z uporabo ukrepov za likvidacijo prenesejo na drugo osebo kot prevzemnika.

(5) Upravitelj mora za poravnavo obveznosti banke s pobotom ali za sklenitev poravnave pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije.

218. člen

(posebna pravila za poplačilo upnikov zavarovanih terjatev)

(1) Upravitelj v breme posebnih likvidnih sredstev poravna terjatev upnika do banke, ki je bila zavarovana s pravico zavarovanja na določenem premoženju banke, po poplačilu stroškov uporabe instrumenta za likvidacijo tega premoženja s prenosom na novega prevzemnika.

(2) Znesek posebnih likvidnih sredstev, ki ostane po poplačilu celotne terjatve upnika, zavarovane s pravicami zavarovanja na tem premoženju, se lahko uporabi za poplačilo nezavarovanih terjatev upnikov banke v skladu s tem zakonom.

219. člen

(poplačilo obveznosti banke)

(1) Upravitelj v breme razpoložljivih likvidnih sredstev in posebnih likvidnih sredstev redno poravnava zapadle obveznosti banke ter pri tem upošteva omejitve, ki jih glede poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije določi Banka Slovenije.

(2) Banka ima v primeru uresničitve odstopne pravice upravitelja v skladu s 190. členom tega zakona ne glede na splošna pravila o pravici predčasnega plačila, ki so določena z zakonom ali pogodbo, pravico, da predčasno poplača svojo obveznost do upnika in pri tej izpolnitvi odšteje obresti za obdobje od plačila do dogovorjene pogodbene zapadlosti.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi s poplačilom nezavarovanih obveznosti banke do upnikov določi delež poplačila teh obveznosti glede na obseg likvidnih sredstev banke, ki so na podlagi ukrepov za likvidacijo premoženja banke razpoložljiva za njihovo poplačilo. Če razpoložljiva likvidna sredstva banke ne zadoščajo za celotno plačilo terjatev posameznega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu, se vse terjatve tega vrstnega reda plačajo v deležu, ki se izračuna kot razmerje med zneskom razpoložljivih likvidnih sredstev in skupnim zneskom vseh terjatev tega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu.

220. člen

(rezervacija sredstev za izplačilo obveznosti banke)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona o poplačilu obveznosti banke do upnikov pred pogodbeno zapadlostjo upravitelj v primeru obveznosti, ki je vezana na razvezni pogoj, takšne obveznosti ne izplača pred njeno pogodbeno zapadlostjo, ampak rezervira sredstva, namenjena za izplačilo upnikove terjatve, bodisi do nastanka pogodbene zapadlosti bodisi do zaključka postopka prisilnega prenehanja banke.

(2) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka upravitelj rezervira sredstva za izplačilo obveznosti banke tudi takrat, kadar tako zahteva Banka Slovenije, če je rezervacija sredstev upravičena v zvezi s tožbo, ki jo je zoper banko vložil upnik, ker njegova terjatev do banke ni vključena na seznam priznanih obveznosti banke.

221. člen

(posledice plačila obveznosti banke za jamstvo vlog)

(1) Če je po začetku postopka prisilne likvidacije banka v razmerju do nasprotne stranke v skladu s tem zakonom poravnala svojo obveznost, ki se je na dan začetka postopka prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevala pri določanju upravičene vloge nasprotne stranke, je nasprotna stranka v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke upravičena do jamstva v okviru sistema jamstva za vloge le v višini preostalega dela zajamčene vloge, kot je obstajala na dan začetka postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Poravnava obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo in prenos obveznosti banke do vlagatelja na novega prevzemnika.

3.2.8 *Druge določbe*

222. člen

(stroški postopka prisilne likvidacije banke)

(1) Stroški postopka prisilne likvidacije banke zajemajo:

1. stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije ter se določijo v skladu s 15. členom tega zakona;

2. nadomestilo za delo upraviteljev, ki se določi v skladu s tem zakonom;

3. druge stroške izvedbe instrumentov za likvidacijo sredstev in poplačilo upnikov, ki vključujejo zlasti stroške:

– odvetniških storitev;

– računovodskih storitev in storitev revidiranja računovodskih izkazov;

– storitev neodvisnih ocenjevalcev vrednosti;

– posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščeni udeleženci tega trga;

– drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s posameznih področij ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da to ni mogoče v okviru dejavnosti, ki jih opravlja banka;

4. druge obveznosti banke, ki nastanejo po začetku postopka prisilne likvidacije banke v zvezi s posli upravljanja.

(2) Upravitelj v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije najmanj enkrat mesečno ugotovi višino stroškov iz prvega odstavka tega člena in s sklepom odloči o plačilu teh stroškov.

(4) Stroški iz prvega odstavka tega člena se poplačajo v postopku prisilne likvidacije v skladu s 15. členom tega zakona in pred vsemi drugimi upniki banke.

(5) V postopku prisilne likvidacije banke mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe.

223. člen

(zaključek postopka prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije, ko na podlagi poročila upravitelja ugotovi, da so v postopku prisilne likvidacije obveznosti banke do nasprotnih strank iz naslova opravljanja storitev banke:

1. v celoti prenehale ali

2. deloma prenehale in hkrati banka nima več premoženja, ki bi bilo razpoložljivo za likvidacijo z namenom poplačila preostalih obveznosti banke iz naslova opravljanja storitev banke.

(2) Prenehanje obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo, prenos na novega prevzemnika ali drug podoben način prenehanja obveznosti banke.

(3) Na podlagi odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije Banka Slovenije:

1. predlaga pristojnemu sodišču začetek stečajnega postopka in

2. razreši likvidacijskega upravitelja, pri čemer razrešitev učinkuje z dnem, ko sodišče odloči o začetku stečaja banke in imenuje stečajnega upravitelja.

3.3 **Stečaj**

224. člen

(uporaba določb za stečajni postopek)

Če s tem zakonom ni določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

225. člen

(odločitev o začetku stečaja)

(1) Sodišče odloči o začetku stečajnega postopka zoper banko izključno na podlagi predloga Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije banke. Predlogu priloži odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije banke.

(3) Sodišče naslednji delovni dan po prejemu predloga iz prejšnjega odstavka izda sklep o začetku stečajnega postopka zoper banko. Za odločanje o začetku stečaja banke se šteje, in nasprotni dokaz ni dopusten, da premoženje banke ob zaključku postopka prisilne likvidacije ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke in banka ni sposobna tekoče izpolnjevati svojih zapadlih obveznosti.

(4) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog.

(5) Proti sklepu sodišča o začetku stečajnega postopka zoper banko ni pritožbe.

226. člen

(poslovni in stečajni upravitelj)

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Banke Slovenije. Stečajni upravitelj je organ v postopku stečaja in opravlja dejanja upravitelja v postopku stečaja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(2) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev z izkušnjami s področja bančnega poslovanja (v nadaljnjem besedilu: poslovni upravitelj). Poslovni upravitelj sodeluje s stečajnim upraviteljem pri upravljanju in unovčevanju stečajne mase ter pri svojem delovanju upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije lahko razreši poslovnega upravitelja ali predlaga sodišču razrešitev stečajnega upravitelja. Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Banko Slovenije in jo pozvati, naj se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

(4) Poslovni upravitelji redno poročajo Banki Slovenije o poteku postopka stečaja in poplačilu terjatev upnikov, zlasti terjatev iz naslova vlog. Banka Slovenije določi podrobnejšo vsebino in obseg poročanja.

227. člen

(prijava in obravnava terjatev iz naslova upravičenih vlog)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede prijave terjatev v stečajnem postopku sklad za jamstvo vlog predloži stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznim vlagateljem iz naslova jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, če terjatve sklada do banke niso bile poplačane v postopku prisilne likvidacije:

1. če je bilo izplačilo kritja izvedeno pred začetkom stečaja: v 15 delovnih dneh po začetku stečaja;

2. če je bilo izplačilo izvedeno po začetku stečaja: v osmih delovnih dneh po izplačilu zneska kritja izplačilni banki.

(2) Sklad za jamstvo vlog hkrati z zahtevkom iz prejšnjega odstavka predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se šteje, da so vse terjatve vlagateljev iz naslova upravičenih vlog pri banki prijavljene v stečajnem postopku z dnem, ko sklad za jamstvo vlog predloži upravitelju seznam upravičenih vlog.

(3) Če sklad za jamstvo vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 eurov, mora v osmih dneh po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

228. člen

(izključitev pobota)

(1) V primeru stečaja banke se pravila zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja, uporabljajo le na podlagi izjave stečajnega upravitelja o pobotu, razen če:

1. pogodbena ureditev izrecno določa pravico nasprotne stranke do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o pobotu ali izravnavi ali

2. zakon izrecno izključuje pobot določenih terjatev.

(2) Razen v primerih iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka lahko stečajni upravitelj uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika kot obliko poplačila upnikove terjatve v okviru razdelitve stečajne mase, če so pred tem v celoti poplačane terjatve upnikov, ki se z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila v stečaju banke poplačajo pred obveznostjo banke, ki je predmet pobotne izjave. Stečajni upravitelj lahko uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika le v deležu, ki je enak deležu poplačila drugih terjatev upnikov istega prednostnega razreda.

(3) Stečajni upravitelj pred izjavo o pobotu pri skladu za jamstvo vlog pridobi informacijo, ali imetnik v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, uveljavlja pravico do izplačila kritja zajamčene vloge v znesku, ki presega 100.000 eurov, in odloči o pobotu le, če je zahtevek za plačilo zavrnjen.

229. člen

(izključitev izpodbijanja)

Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, v stečaju banke ni mogoče izpodbijati:

1. pravnih dejanj, ki jih je opravil upravitelj med postopkom prisilne likvidacije;

2. plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da banka ne bi izgubila pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

230. člen

(vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju)

(1) V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

(2) Po poplačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve;

2. zajamčene vloge;

3. terjatve, katerih prvotna zapadlost je krajša od sedmih dni in katerih imetnik je:

– institucija, ki ni del iste skupine, ali

– plačilni ali poravnalni sistem oziroma upravljavec ali udeleženec tega sistema, če so terjatve posledica sodelovanja subjekta reševanja v plačilnem ali poravnalnem sistemu ter se

za poravnavo v sistemu v skladu z zakonom, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, uporabljajo pravila o dokončnosti poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana;

4. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, mala in srednja podjetja, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štele za upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;

5. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 4. točki tega odstavka;

6. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge, ali terjatve iz 3. točke tega odstavka, vključno z:

– vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;

– vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;

– vlogami kolektivnih naložbenih podjemov za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, vključno z naložbenimi podjemi zaprtega tipa;

– vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;

– vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;

– vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;

7. nezavarovane terjatve, razen terjatev iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev in podobnih instrumentov, ki jih je izdala banka;

8. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov in drugih podobnih finančnih instrumentov, ki jih je izdala banka, razen dolžniških instrumentov iz 9. točke tega odstavka;

9. nezavarovane terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo vse naslednje pogoje:

– njihova prvotna pogodbena zapadlost je vsaj eno leto;

– nimajo vgrajenih lastnosti izvedenih finančnih instrumentov in sami niso izvedeni finančni instrument;

– v zadevni pogodbeni dokumentaciji oziroma v prospektu v zvezi z njihovo izdajo je izrecno navedeno, da se terjatve iz teh instrumentov v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za terjatvami iz 1. do 8. točke tega odstavka in pred podrejenimi terjatvami iz 10. točke tega odstavka;

10. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 9. točke tega odstavka;

11. terjatve iz naslova lastniških instrumentov, vključno s terjatvami iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru postopka prisilnega prenehanja banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova lastniških instrumentov.

(3) Terjatve iz 2. točke prejšnjega odstavka v stečajnem postopku uveljavlja sklad za jamstvo vlog in vključujejo terjatve sklada za jamstvo vlog do banke iz naslova:

1. plačila kritja zajamčenih vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, kjer se terjatve vlagateljev v višini izplačanega kritja prenesejo na sklad za jamstvo vlog;

2. plačila prispevka, ki ga v skladu s tem zakonom zagotovi sklad za jamstvo vlog pri reševanju ali v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Podrejene terjatve iz 10. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. ali 3. točke tega odstavka;

2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega kapitala;

3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega temeljnega kapitala.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega do četrtega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga ter instrumenti, ki ustvarjajo ali potrjujejo dolg. Dolžniški instrumenti s spremenljivo obrestno mero, ki temelji na široko uporabljeni referenčni stopnji, in dolžniški instrumenti, ki niso denominirani v domači valuti izdajatelja, pod pogojem, da so glavnica, odplačila in obresti denominirani v isti valuti, se samo zaradi navedenih značilnosti ne štejejo za dolžniške instrumente z vgrajenimi lastnostmi izvedenega finančnega instrumenta.

(6) Banka in subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki izda dolžniški instrument z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, najpozneje na dan začetka prodaje tega dolžniškega instrumenta izdajo objavi na seznamu izdanih dolžniških instrumentov na svoji spletni strani. Ta za vsako posamezno izdajo oziroma serijo vsebuje naslednje podatke:

– oznako dolžniških instrumentov posamezne izdaje;

– znesek skupne obveznosti izdajatelja iz naslova posamezne izdaje;

– skupno število dolžniških instrumentov, izdanih v posamezni izdaji;

– datum izdaje in datum pogodbene zapadlosti obveznosti iz dolžniških instrumentov;

– zaporedno številko vrstnega reda poplačila obveznosti iz posamezne izdaje v primeru postopka prisilnega prenehanja z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila iz drugega in četrtega odstavka tega člena.

(7) Kadar subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda dolžniške instrumente z lastnostmi iz 8., 9. ali 10. točke drugega odstavka tega člena, ki se štejejo za postavke kapitala institucije, se v običajnem insolvenčnem postopku, ki velja za ta subjekt, ne glede na določbe drugih zakonov glede določanja prednostnega vrstnega reda pri poplačilu terjatev iz naslova teh instrumentov smiselno uporabljajo določbe tega člena. Če se posamezni instrument ali obveznost tega subjekta le deloma pripozna kot postavka kapitala, se celotni instrument oziroma obveznost šteje za terjatev iz postavk kapitala.

4. POGLAVJE: POSTOPEK ODLOČANJA IN SODNEGA VARSTVA TER RAZMERJA Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

4.1 **Postopek odločanja Banke Slovenije**

4.1.1 *Splošno*

231. člen

(uporaba določb o postopku)

Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ni v tem zakonu določeno drugače.

232. člen

(vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah, za katere je po tem zakonu ali Uredbi 806/2014/EU pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje upravnega akta vodi pooblaščena oseba Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje za vodenje uprav-

nega postopka iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in jo za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če ta zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

(4) Kadar subjekt reševanja na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU vloži pri Banki Slovenije vlogo, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vložiti pri Banki Slovenije.

(5) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljen postopek sodnega varstva.

233. člen

(udeleženci postopka)

(1) Stranka v postopku odločanja Banke Slovenije je banka ali drug subjekt reševanja, v zvezi s katerim Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem banke.

(2) Kot udeleženci v postopku odločanja Banke Slovenije lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, nastopajo tudi druge osebe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona se glede udeležencev v postopku ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10, 82/13 in 175/20 – ZIUOPDVE).

(4) Kdor je zamudil rok ali izostal z ustne obravnave, na kateri bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu ustne obravnave ne more več dati ali vložiti.

234. člen

(vročanje)

(1) Če ni s tem zakonom za posamezne primere določeno drugače, se v postopkih po tem zakonu vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščena za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave banke ali članom poslovodstva drugega subjekta reševanja se opravljajo z vročanjem banki ali subjektu reševanja. Šteje se, da je z vročitvijo banki ali subjektu reševanja opravljena tudi vročitev članom uprave in članom nadzornega sveta.

(3) Šteje se, da so odločbe, ki jih izda Banka Slovenije, vročene, ko so objavljene v skladu z 249. členom tega zakona, razen če ta zakon določa osebno vročanje.

235. člen

(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)

(1) Stranka ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje uradna oseba.

(2) Po objavi odločbe v skladu z 249. členom tega zakona lahko pravico iz prejšnjega odstavka uveljavlja tudi oseba, ki v skladu z drugim odstavkom 247. člena tega zakona lahko uveljavlja pravico do udeležbe v postopku sodnega varstva po tem zakonu.

(3) Pregled, prepis in preslikava dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahtevajo pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist v zvezi z uveljavljanjem pravice do udeležbe v postopku po tem zakonu in predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku odločanja Banke Slovenije uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki so poslovna skrivnost osebe, ki ni stranka v postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku, ki ni krajši od treh in ne daljši od osmih dni, v dokumentu označi podatke, ki so zaupni, in poda utemeljitev v zvezi z njihovo zaupnostjo. Banka Slovenije v 20 dneh odloči o zahtevi za pregled, prepis in preslikavo dokumentov. Omejitev razkritja iz tega odstavka ne velja za podatke, ki so poslovna skrivnost subjekta reševanja.

(5) Banka Slovenije z upoštevanjem ocene na podlagi 21. člena tega zakona in glede na zakoniti interes osebe, ki zahteva razkritje posameznih zaupnih informacij iz 18. člena tega zakona, tej osebi razkrije posamezne zaupne informacije v obsegu, potrebnem za zaščito zakonitega interesa te osebe.

(6) Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke in druge zaupne podatke iz četrtega odstavka tega člena ter zaupne informacije iz prejšnjega odstavka. Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov, v obsegu, ki upošteva zakoniti interes teh oseb.

(7) Če v zvezi z zahtevo za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko stranka, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva.

(8) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena, za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov v višini, ki odraža dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

236. člen

(vrste aktov)

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem bank odloča s sklepi, odredbami in odločbami.

(2) Banka Slovenije odloča z odločbo, razen če ta zakon določa, da Banka Slovenije o posameznem vprašanju odloči z odredbo ali sklepom.

(3) Banka Slovenije odloča s sklepom o vprašanjih, ki se nanašajo na postopek ali nastopijo v zvezi s postopkom. Sklep mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je zoper sklep dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

237. člen

(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)

(1) Zoper akte, ki jih izda Banke Slovenije na podlagi tega zakona, ni pritožbe.

(2) Ugovor je dovoljen zoper naslednje odločbe Banke Slovenije:

1. odločbo o začetku postopka reševanja,
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje in
3. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(3) Zoper odredbe je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(4) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(5) Sodno varstvo zoper akte, ki jih izda Banka Slovenije, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva), če ni za posamezne primere določeno drugače.

238. člen

(izvršljivost)

(1) Odločbe Banke Slovenije učinkujejo in postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, če ni v tem zakonu za posamezne primere določeno drugače. Odločbe postanejo dokončne s potekom roka za ugovor.

(2) Odločbe iz drugega odstavka prejšnjega člena postanejo izvršljive z vročitvijo.

4.1.2 *Odredba*

239. člen

(odredba)

(1) Izrek odredbe zajema določno opredelitev zahtev, ki se nalagajo stranki, in rok, v katerem mora stranka izpolniti navedene zahteve.

(2) Zoper odredbo ima stranka pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(3) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za izpolnitev zahtev, določenih z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do odločitve o ugovoru.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve zahtev v določenem roku, če zaradi narave zahteve in drugih okoliščin posameznega primera z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(5) Ugovor zoper odredbo je dovoljen, če:

1. zahteve ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo,

2. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s predpisi,

3. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali je glede na ugotovljeno dejansko stanje materialno pravo napačno uporabljeno,

4. zahteva, ki je naložena z odredbo, ni utemeljena glede na ugotovljeno dejansko stanje,

5. je bila odredba izdana osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti na podlagi tega zakona, ali

6. je podana bistvena kršitev pravil postopka.

(6) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba, ki ni pristojna za izdajo odredbe,

2. je kot stranka nastopala oseba, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti v skladu s tem zakonom,

3. je pri odločanju ali vodenju postopka do izdaje odredbe sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali

4. se odredba ne da preizkusiti.

240. člen

(vsebina in preizkus ugovora)

(1) Ugovor zoper odredbo mora zajemati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga,

2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,

3. razloge za ugovor in

4. druge podatke, ki jih mora vsebovati vsaka vloga po zakonu, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru zoper odredbo lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da je zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in so posledično zahteve, določene v odredbi, neutemeljene, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v ugovoru sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o ugovoru upošteva le priložene dokaze.

(5) Po izteku roka za ugovor stranka ne more več navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

241. člen

(preizkus odredbe in odločanje o ugovoru)

(1) Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom ter v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

(2) O ugovoru odloči Banka Slovenije z odločbo.

(3) Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor završe, zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(4) Banka Slovenije ugovor završe, če ugovor ni dovoljen, je prepozen ali ga je vložila neupravičena oseba.

(5) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 2., 5. ali 6. točke petega odstavka 239. člena tega zakona, odpravi odredbo.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da je podan razlog iz 1., 3. ali 4. točke petega odstavka 239. člena tega zakona, glede na naravo kršitve odpravi odredbo ali jo spremeni.

4.1.3 *Odločba*

242. člen

(postopek z izdajo odločbe)

(1) Določbe podpoglavja 4.1.3 tega poglavja se uporabljajo za postopek z izdajo odločbe Banke Slovenije na podlagi tega zakona, če ni v drugem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije v postopku za izdajo odločbe o ugovoru in odločbe o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah.

243. člen

(poziv k izjavi o dejstvih in okoliščinah)

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja, s katero ugotovi izpolnjevanje pogojev iz 68. ali 73. člena tega zakona, odločbe o izpolnjevanju pogojev iz tretjega odstavka 97. člena tega zakona ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije subjekt reševanja kot stranko pozvati, naj se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki predhodno ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah (v nadaljnjem besedilu: poziv k izjavi). Poziv k izjavi mora vsebovati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;

2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 24 ur in ne daljši od osmih dni;

3. pouk stranki, da mora k izjavi priložiti dokaze, če se nanje sklicuje, ter da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(2) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije na zahtevo stranke podaljša rok za predložitev izjave, če to ne bi ogrozilo doseganja ciljev ukrepov za reševanje oziroma učinkovitosti postopkov prisilnega prenehanja banke.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banki Slovenije pred izdajo odločbe o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije ni treba pozvati stranke, naj se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe, če:

1. se da ugotoviti stanje zadeve na podlagi uradnih podatkov, ki jih ima Banka Slovenije, in samo za to ni treba posebej zaslišati stranke za zavarovanje njenih pravic oziroma pravnih koristi;

2. je takojšnja izdaja odločbe nujna, da se dosežejo cilji reševanja;

3. bi razkritje informacij v okviru poziva k izjavi nujno vključevalo tudi razkritje zaupnih informacij iz 18. člena tega zakona, ki bi z upoštevanjem ocene na podlagi 21. člena tega zakona povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali rešljivost subjekta reševanja ter bi morebitne negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

244. člen

(izjava o dejstvih in okoliščinah)

(1) V izjavi o dejstvih in okoliščinah v zvezi z izdajo odločbe o začetku postopka reševanja, odločbe o odpisu in

konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije uporabi neodvisno od drugih ukrepov reševanja, ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podani, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

(2) Po izteku roka za podajo izjave stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

245. člen

(odločanje v zvezi z odločbo o začetku postopka reševanja ali prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije odloča o izdaji odločbe o začetku postopka reševanja, odločbe o odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se ta izda neodvisno od postopka reševanja, ali odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije brez ustne obravnave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je za razjasnitev dejstev in okoliščin treba zaslišati priče ali izvedence;

2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi;

3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

(3) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti, ko prejme obvestilo Evropske centralne banke, da je banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzeto ali da ji je to dovoljenje prenehalo.

(4) Odločba o začetku postopka reševanja ali odločba o začetku postopka prisilne likvidacije se vroči subjektu reševanja in objavi v skladu z 249. členom tega zakona.

246. člen

(odločba o uporabi instrumentov in drugih pooblastil za reševanje in prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije po uradni dolžnosti izda:

1. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje;

2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije ni treba pozvati oseb, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, da se izjavijo o dejstvih in okoliščinah v zvezi z odločbo. Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija izključno v postopku iz 247. člena tega zakona.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se objavi v skladu z 249. členom tega zakona.

(4) Ne glede na določbe 243. do 245. člena tega zakona se določbe tega člena uporabljajo tudi za odločbo o odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti uporabi po začetku postopka reševanja, skupaj z instrumenti za reševanje.

247. člen

(preizkus odločb, zoper katere je dovoljen ugovor)

(1) Stranke in osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločb iz drugega odstavka 237. člena tega zakona, lahko v dveh mesecih po objavi odločbe v skladu z 249. členom tega zakona pri Banki Slovenije vložijo ugovor zoper odločbo. Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni postopek, lahko ugovor vsebuje le navedbe, ki so pomembne za preizkus odločbe, in predlog dokazov, ki naj se izvedejo v zvezi s temi navedbami.

(2) Stranke in osebe, ki so pri Banki Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka vložile ugovor, imajo status udeleženca postopka preizkusa odločbe. Osebe, ki v roku iz prejšnjega odstavka niso vložile ugovora, v nadaljnjih sodnih ali upravnih postopkih zoper odločbo ne morejo uveljavljati pravic kot udeleženci postopka. Udeleženci v postopku preizkusa odločbe nimajo pravice vpogleda v pisna stališča drugih udeležencev.

(3) Po preteku roka iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije na podlagi prejetih ugovorov odloči o ugovoru.

(4) Banka Slovenije odloči praviloma brez obravnave. Banka Slovenije lahko izvede ustno obravnavo, kadar je to potrebno za preizkus odločbe in razjasnitev dejanskega stanja. Odločitev o izvedbi ustne obravnave in razpored obravnav Banka Slovenije objavi na spletni strani agencije v skladu z 249. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi novih dejstev in okoliščin, ki jih ugotovi v postopku preizkusa odločbe, odločbo odpravi ali spremeni tako, da odloči o:

1. spremembi instrumentov ali pooblastil za reševanje, določenih v odločbi, ki je predmet preizkusa;

2. uporabi dodatnih instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, da se zagotovi učinkovito izvajanje izrečenih ukrepov v skladu s cilji reševanja oziroma prisilnega prenehanja ali da se odpravijo morebitni negativni učinki uporabe posameznih instrumentov ali pooblastil, ki jih ni bilo mogoče predvideti pred izdajo odločbe.

(6) Ko Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom ugotovi, da je potrebna dopolnitev ali sprememba ukrepov za reševanje ali prisilno likvidacijo, ter ta sprememba ali dopolnitev vključuje uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, ki zadevajo tudi osebe, ki na podlagi ukrepov iz prvotne odločbe niso bile prizadete, pred odločitvijo objavi povzetek predvidenih sprememb oziroma dopolnitev ukrepov v skladu z 249. členom tega zakona in te osebe pozove, da v roku, ki ne sme biti krajši od osmih in ne daljši od 15 dni po objavi povzetka, podajo svoje pisno stališče. Za te osebe se v zvezi s predložitvijo pisnega stališča uporablja prvi odstavek tega člena.

(7) Banka Slovenije v primeru iz petega odstavka tega člena izda odločbo (v nadaljnjem besedilu: odločba o preizkusu), v kateri upošteva nova dejstva in okoliščine, ki utemeljujejo spremembo oziroma dopolnitev ukrepov, ter odločbo objavi v skladu z 249. členom tega zakona. Banka Slovenije se v odločbi vsebinsko opredeli do pomembnejših navedb iz ugovorov, ki jih ni upoštevala kot podlago za spremembo ali dopolnitev ukrepov.

248. člen

(pooblastila za zastopanje banke)

(1) Ta člen določa pravila zastopanja banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije:

1. o začetku postopka reševanja in o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje ter

2. o začetku postopka prisilne likvidacije in o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Banko v zvezi s postopki iz prejšnjega odstavka zastopajo:

1. uprava banke, ki jo sestavljajo člani uprave banke brez morebitnih posebnih pooblaščencev, ki jih je za izvajanje funkcije člana uprave v banki imenovala Banka Slovenije v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali

2. člani uprave banke, ki so jim na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilnega prenehanja ali odločbe o imenovanju izredne uprave v postopku reševanja prenehala pooblastila za zastopanje banke.

(3) Osebe iz prejšnjega odstavka morajo v zvezi z zastopanjem banke ravnati s skrbnostjo dobrega gospodarstvenika, da se zagotoviti ustrezno varstvo interesov banke. Osebe, ki jim je zaradi odločbe o prenehanju banke ali odločbe o imenovanju izredne uprave v postopku reševanja prenehala funkcija člana uprave banke, samo zaradi tega dejstva niso oproščene odgovornosti članov uprave banke do banke in delničarjev

glede skrbnosti pri varovanju interesov banke v postopkih iz prvega odstavka tega člena.

(4) Delničarji banke, katerih skupni deleži dosegajo najmanj desetino osnovnega kapitala banke, lahko zaradi varstva interesov banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije iz prvega odstavka tega člena zahtevajo od uprave banke ali izredne uprave, če je imenovana, da skliče skupščino delničarjev banke s predlogom, da skupščina osebam iz drugega odstavka tega člena odvzame pooblastila za zastopanje banke v zvezi s postopki iz prvega odstavka tega člena in da pooblasti druge osebe, ki bodo v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije zastopale banko.

(5) Za sklic skupščine iz prejšnjega odstavka in za odločanje na skupščini se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o odločanju skupščine v zvezi z volilnimi predlogi za člane nadzornega sveta. Ne glede na prvi stavek se sklic skupščine objavi najmanj 15 dni pred sklicano skupščino, v objavi sklica pa se navede le, da se skupščina sklicuje na podlagi tega zakona z namenom odločanja o pooblastilih za zastopanje banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije.

(6) Za plačilo stroškov v zvezi s postopki uveljavljanja sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije, vključno s stroški nadomestil za osebe, ki so pooblaščene za zastopanje banke v skladu s tem členom, odgovarjajo solidarno vsi delničarji. Zastopniki iz drugega odstavka tega člena lahko zahtevajo, da delničarji pred izvedbo posameznih dejanj v zvezi z uveljavljanjem pravnega sredstva zoper odločbo Banke Slovenije založijo predujem za kritje stroškov.

(7) Osebe, ki so v skladu s tem členom pooblaščene za zastopanje banke v postopkih zoper odločbo Banke Slovenije, lahko zahtevajo od uprave banke ali izredne uprave, če je imenovana, da jim predloži informacije in dokumentacijo, s katero razpolaga banka, ki jih potrebujejo za uveljavljanje pravnega sredstva.

249. člen

(objava odločb)

(1) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank istega dne, ko so bile izdane, objavi:

1. odločbo o začetku postopka reševanja iz drugega odstavka 91. člena tega zakona;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje iz prvega odstavka 246. člena tega zakona;
3. odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije iz prvega odstavka 173. člena tega zakona;
4. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo iz prvega odstavka 203. člena tega zakona;
5. odločbo o preizkusu iz sedmega odstavka 247. člena tega zakona;
6. odločbo o zaključku postopka reševanja iz 93. člena tega zakona;
7. odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije iz prvega odstavka 223. člena tega zakona;
8. odločbo o mirovanju posameznih obveznosti iz prvega odstavka 149. člena tega zakona;
9. odločbo o omejitvi pravic upnikov iz drugega odstavka 150. člena tega zakona;
10. odločbo o mirovanju pravice do odpovedi iz prvega odstavka 151. člena tega zakona;
11. odločbo o soglasju k uresničitvi odstopne pravice iz tretjega odstavka 190. člena tega zakona;
12. povzetek predvidenih sprememb oziroma dopolnitev ukrepov iz šestega odstavka 247. člena tega zakona;
13. sklep o združitvi zadev in imenovanju skupnega pooblaščenca iz prvega in četrtega odstavka 256. člena tega zakona;
14. sodbo ali sklep, izdan v združenem postopku iz sedmega odstavka 256. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank v zvezi z začetkom postopka in nadaljnjimi dejanji v postopku reševanja oziroma postopku prisilnega prenehanja objavi:

1. naslednje podatke o postopku:

– identifikacijske podatke subjekta reševanja oziroma banke;
– identifikacijske podatke Banke Slovenije kot organa, ki odloča v postopku;
– vrsto postopka in opravilno številko zadeve;
– datum začetka postopka;
– datum začetka postopka preizkusa odločbe;
– datum pravnomočnosti odločbe;

2. oklic delničarjem in upnikom o uvedbi postopka in o pravnih sredstvih, vključno z datumom, ko poteče rok za pošiljanje pisnih stališč zoper odločbo Banke Slovenije, in podatki o drugih procesnih dejanjih v postopku reševanja in prisilne likvidacije;
3. poziv upravičenim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim bili dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 112. člena tega zakona;
4. naslednje dokumente v zvezi s postopkom reševanja:

– povzetek poročila izrednih upraviteljev;

5. naslednje dokumente v zvezi s postopkom prisilne likvidacije:

– povzetek poročila likvidacijskega upravitelja;
– sezname priznanih obveznosti banke, pri čemer so na seznamih v zvezi z upniki, ki so fizične osebe, lahko navedeni le podatki o osebnem imenu in višini priznane obveznosti;
– vabila k dajanju ponudb v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke;
– omejitve poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije.

(3) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je delničar, upnik ali druga oseba, katere pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, seznanila z vsebino odločbe iz prvega odstavka tega člena s potekom osmih dni po objavi tega pravnega dejanja na spletnih straneh agencije.

(4) Spletne strani za objave v postopkih v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank upravlja agencija. Agencija zagotavlja, da so te spletne strani zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v objave iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija Banki Slovenije zagotavlja možnost objav iz prvega in drugega odstavka tega člena, za kar ji Banka Slovenije plačuje pavšalno nadomestilo, ki ga določa tarifa agencije.

(6) Banka Slovenije odgovarja za pravilnost objavljenih podatkov o postopku in podatkov, vsebovanih v odločbi ali drugem pisanju, ki jih objavi na spletnih straneh agencije po prvem in drugem odstavku tega člena.

(7) Banka Slovenije izbriše objave iz prvega in drugega odstavka tega člena po poteku petih let po pravnomočnem končanju postopka v tej zadevi.

250. člen

(dodatno obveščanje)

(1) Banka Slovenije v treh dneh po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe.

(2) Subjekt reševanja obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke;
3. pošlje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in zbirk podatkov.

(3) Banka Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke obvesti naslednje organe in subjekte:

1. pristojni organ države članice, v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek;
2. enotni odbor za reševanje;
3. po potrebi organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika;
4. pristojno ministrstvo;
5. Odbor za finančno stabilnost in ESRB;
6. Evropsko komisijo, Evropsko centralno banko, Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine, vzpostavljen z Uredbo 1094/2010EU, in Evropski bančni organ;
7. upravljavce plačilnih in poravnalnih sistemov, v katere je vključen subjekt reševanja.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje kopijo odločbe o začetku postopka reševanja oziroma odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije in informacijo o datumu, od katerega ukrep ali ukrepi za reševanje oziroma prisilno likvidacijo učinkujejo.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma drugih javnih koristi z izdajo odločbe o prisilnem prenehanju iz prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije pristojni organ države članice obvesti takoj po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije.

4.2 **Postopek sodnega varstva**

251. člen

(postopek sodnega varstva)

(1) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti le zoper odločbo Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Posebnega postopka sodnega varstva ni zoper naslednje odločbe Banke Slovenije:

1. odločbo o začetku postopka reševanja;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za reševanje;
3. odločbo o uporabi instrumentov ali drugih pooblastil za prisilno likvidacijo.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo zoper odločbo o preizkusu.

(4) Zoper odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije je dopustno sodno varstvo po postopku, ki ga za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije določa zakon, ki ureja bančništvo. V postopku sodnega varstva ni dopustno uveljavljati razlogov v zvezi z zakonitostjo odločitve Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banke.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se razlogi za izdajo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije lahko izpodbijajo izključno v postopku sodnega varstva zoper odločitev Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali ugotovitev Evropske centralne banke, da je to dovoljenje banki prenehalo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(6) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti tudi proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona, začet na zahtevo stranke.

(7) Za postopek sodnega varstva zoper sklep iz prejšnjega odstavka ter zoper odločbo o ugovoru zoper odredbo in odločbo o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo pravila za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

252. člen

(pristojnosti in uporaba predpisov o postopku)

(1) V postopku sodnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov, razen v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

(3) Za postopek sodnega varstva po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom določeno drugače.

253. člen

(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo proti odločbi Banke Slovenije lahko v postopku sodnega varstva vloži le oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala kot stranka ali udeleženec v postopku odločanja Banke Slovenije.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, tožnik ne more biti zastopnik oziroma zastopnica javnega interesa.

(3) V postopku sodnega varstva lahko udeleženec, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščencu, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

254. člen

(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v 30 dneh. Rok za vložitev tožbe teče:

1. za stranko od dneva vročitve odločbe;
2. za druge udeležence, ki imajo pravico vložiti tožbo v skladu s tem zakonom: po osmih dneh od objave odločbe v skladu z 249. členom tega zakona.

(2) Tožba v postopku sodnega varstva ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Če je v tožbi podan predlog za začasno zadržanje izvršitve odločbe, velja izpodbojna domneva, da bi bilo zadržanje izvršitve odločbe v nasprotju z javnim interesom.

(4) Rok za odgovor na tožbo je 30 dni.

255. člen

(seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno.

(2) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo.

256. člen

(združitev zadev in nastopanje pred sodiščem)

(1) Če je v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu vloženih več tožb, sodišče s sklepom združi postopke v skupno obravnavo in odločanje (v nadaljnjem besedilu: združeni postopek). Če je tožnikov več kot 20, Banka Slovenije sklep o združitvi takoj po prejemu objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona. Ne glede na zakon, ki ureja upravni spor, se šteje, da je bil z dnem objave na spletnih straneh agencije sklep vročen vsem strankam postopka.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko v združenem postopku samostojno nastopajo samo:

1. subjekt reševanja oziroma banka v postopku prisilnega prenehanja;
2. delničar, čigar delež v kapitalu subjekta reševanja ali banke v postopku prisilnega prenehanja presega desetodstotni delež v osnovnem kapitalu;
3. upnik, čigar terjatev, ki je zmanjšana ali odpisana zaradi ukrepov za reševanje ali prisilno prenehanje, pred zmanjšanjem ali odpisom presega 150.000 eurov;
4. pooblaščenec ali predstavnik tožnikov, ki skupaj izpolnjujejo pogoje iz 2. ali 3. točke tega odstavka, dokler so na podlagi podeljenih pooblastil izpolnjeni navedeni pogoji.

(3) Tožnike, ki pogojev za samostojno nastopanje v združenem postopku ne izpolnjujejo, sodišče v sklepu iz prvega odstavka tega člena obvesti, da na podlagi dogovora lahko skupno nastopajo s katerim od tožnikov iz prejšnjega odstavka.

(4) Če ima več tožnikov v primeru združenega postopka isti interes in bi skupno izpolnjevali pogoje iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena, jim sodišče, če v postopku ne sodelujejo na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, lahko postavi skupnega pooblaščenca, če to zahtevajo interesi pravičnosti. Stroške postavitve skupnega pooblaščenca v tem primeru nosi tožena stranka. Sklep o imenovanju skupnega pooblaščenca Banka Slovenije objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je bil sklep vročen vsem strankam postopka.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka opravlja skupni pooblaščenec v združenem postopku dejanja za vse tožnike, vsa dejanja sodišča v razmerju do tega skupnega pooblaščenca pa štejejo za dejanja v razmerju do vseh tožnikov, ki jim je bil postavljen.

(6) Sodišče po postavitvi skupnega pooblaščenca v skladu s četrtim odstavkom tega člena pošlje vložene tožbe temu pooblaščencu in mu določi rok, v katerem naj jih združi v enotni tožbi vseh zastopanih tožnikov. Navedb tožb, ki v tej enotni tožbi niso vključene, sodišče ne obravnava in se do njih ne opredeljuje.

(7) S sodbo ali sklepom, izdanim v združenem postopku, sodišče odloči o vseh tožbah, ki so bile združene v ta postopek po prvem odstavku tega člena. Sodba oziroma sklep se vroči osebam iz drugega in četrtega odstavka tega člena, poleg tega ga Banka Slovenije objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 249. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je bil sklep vročen vsem strankam postopka.

257. člen

(prednostno odločanje)

Zadeve v postopku sodnega varstva so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

258. člen

(meje preizkusa)

(1) Sodišče v postopku sodnega varstva po tem zakonu preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in mejah razlogov, navedenih v tožbi.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo,
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odločbe ne da preizkusiti.

(3) Sodišče v postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu uporabi:

1. kompleksne ekonomske ocene, ki jih izdela Banka Slovenije in so podlaga za odločitev o uporabi ukrepov za reševanje ali za prisilno prenehanje;
2. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 80. člena tega zakona;
3. neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev, izvedeno v skladu s 153. členom tega zakona.

(4) Sodišče v postopku sodnega varstva izvede dokaze za ugotovitev okoliščin iz prejšnjega odstavka, če:

1. ocene temeljijo na očitno napačnih podatkih in informacijah;
2. so podane očitne nedoslednosti in nasprotja med posameznimi ocenami;
3. obstaja resen dvom o neodvisnosti osebe, ki je izdelala ocene, ki kaže, da teh ocen ni mogoče upoštevati kot ustrezno podlago za odločitev.

(5) Sodišče v primeru iz prejšnjega odstavka zahteva novo neodvisno oceno, z upoštevanjem 80. in 153. člena tega zakona, če oceni, da so bili zaradi napak in pomanjkljivosti delničarji in upniki subjekta reševanja verjetno obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajni insolvenčni postopek. Stroški v zvezi z izdelavo nove neodvisne ocene, ki jo odredi sodišče, se plačajo iz proračuna Republike Slovenije.

(6) Sodišče je v postopku sodnega varstva zoper odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije zaradi izvajanja odločitev enotnega odbora za reševanje na podlagi prvega odstavka 29. člena Uredbe 806/2014/EU, vezano na odločitev enotnega odbora za reševanje, ki je podlaga za odločbo Banke Slovenije. Sodno varstvo zoper odločitev, ki jo v skladu z Uredbo 806/2014/EU sprejme enotni odbor za reševanje, se uveljavlja v skladu s 85. in 86. členom Uredbe 806/2014/EU.

259. člen

(odločitev sodišča)

(1) Če sodišče v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, odločbe iz drugega odstavka 237. člena tega zakona odpravilo, teh odločb ne odpravi, ampak s sodbo samo ugotovi, da je odločba nezakonita, in pozove Banko Slovenije, da v 30 dneh sodišču predloži predlog ukrepov, s katerimi bo odpravila nezakonite posledice za vse delničarje in upnike, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(2) Ugotovitev nezakonitosti odločbe Banke Slovenije ne vpliva na veljavnost dejanj, izvedenih za izvršitev te odločbe na podlagi tega zakona.

(3) Banka Slovenije v predlogu popravnih ukrepov, ki ga predloži sodišču v skladu s prvim odstavkom tega člena, opredeli ukrepe za odpravo nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, ter pri tem upošteva, da se ustrezno zaščiti interes oseb, ki so na podlagi nezakonite odločbe Banke Slovenije v dobri veri pridobile delnice, druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja oziroma banke v postopku prisilnega prenehanja. Sodišče lahko s sklepom pozove Banko Slovenije, da dopolni predlog ali odpravi morebitne pomanjkljivosti.

(4) Banka Slovenije izvede popravne ukrepe iz prejšnjega odstavka, ko sodišče s sklepom potrdi, da so predlagani ukrepi ustrezni za odpravo nezakonitih posledic odločbe.

(5) Če z uporabo pooblastil, ki jih za Banko Slovenije določa ta zakon v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja, ni mogoče zagotoviti odprave nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, tako da se ne posega nesorazmerno v zakoniti interes oseb iz tretjega odstavka tega člena, se ukrepi za odpravo posledic nezakonite odločbe Banke Slovenije omejijo na nadomestilo za izgubo, ki so jo zaradi nezakonite odločitve ali ukrepa utrpeli delničarji in upniki, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(6) Zoper sodbo in sklepe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, izdane v postopku sodnega varstva po tem zakonu, ni pritožbe, niti ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje, predlagati obnove postopka ali vložiti revizije.

260. člen

(vpliv na druge postopke)

(1) Če je pred odločitvijo sodišča v postopku sodnega varstva na podlagi tega zakona pred sodiščem splošne pristojnosti vložena tožba za povrnitev škode, ki je posledica ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, v zvezi s katero je sprožen postopek sodnega varstva, mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.

(2) Ko Banka Slovenije izvaja pooblastila na podlagi tega zakona, se zanjo in osebe, ki delujejo v njenem imenu, ne

uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, o odgovornosti tretjih oseb zaradi vpliva na člane organov vodenja ali nadzora, prokurista ali poslovnega pooblaščenca.

(3) Če je odločba Banke Slovenije postala pravnomočna, ker zoper njo ni bila vložena tožba v postopku sodnega varstva po tem zakonu ali je bila tožba zavrnjena, sodišče, ki odloča o zahtevku za povrnitev škode, ki je posledica nezakonitega ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, tožbo zavrže.

4.3 **Čezmejni učinki reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij**

4.3.1 *Splošne določbe*

261. člen

(reorganizacija in prisilno prenehanje kreditnih institucij)

(1) Reorganizacija kreditne institucije je za namene iz podpoglavja 4.3 tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice zaradi finančnega prestrukturiranja kreditne institucije.

(2) Ukrepi za reorganizacijo vključujejo zlasti tiste, s katerimi se ohrani ali znova vzpostavi finančno trden položaj kreditne institucije ter ki lahko vplivajo na že veljavne pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi za začasno ustavitev plačil in izvršilnih ukrepov, za znižanje obveznost in ukrepi za reševanje, kot so opredeljeni v tem zakonu. V Republiki Sloveniji se za ukrepe za reorganizacijo štejejo ukrepi za reševanje, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

(3) Prisilno prenehanje kreditne institucije je za namene iz podpoglavja 4.3 tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice zaradi prisilnega prenehanja kreditne institucije kot pravne osebe.

(4) Ukrepi prisilnega prenehanja zlasti vključujejo ukrepe, s katerimi se za skupni račun vseh upnikov kreditne institucije unovči premoženje te kreditne institucije, vključno s poravnavo ali drugim podobnim ukrepom. V Republiki Sloveniji se kot ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije štejejo ukrepi prisilnega prenehanja, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

262. člen

(vsebina urejanja)

(1) V podpoglavju 4.3 tega poglavja se urejajo pravila glede:

– učinkov in izvajanja odločitev, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank in drugih subjektov reševanja na podlagi tega zakona, kadar imajo te odločitve učinke ali se izvajajo v drugih državah članicah;

– učinkov ukrepov, ki jih v okviru svojih pristojnosti uvedejo ustrezni sodni ali upravni organi druge države članice za prisilno prenehanje ali reorganizacijo kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, kadar ti učinki nastopijo ali se izvajajo na območju Republike Slovenije;

– prava, ki se uporabi pri določanju pravnih posledic ukrepov za prenehanje in reorganizacijo kreditnih institucij v razmerjih z mednarodnim elementom.

(2) Določbe tega dela tega zakona se uporabljajo tudi, kadar se na podlagi tega zakona ali notranje zakonodaje druge države članice, ki prenaša Direktivo 2014/59/EU, uporabijo ukrepi za reševanje v zvezi subjektom reševanja, ki sodijo na področje uporabe Direktive 2014/59/EU.

263. člen

(pristojnost)

(1) Za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji in za odločanje o uvedbi postopka prisilnega prenehanja kreditne institucije so pristojni izključno upravni ali sodni organi matične države članice.

(2) Pristojnost organov matične države članice iz prejšnjega odstavka vključuje tudi odločanje o ukrepih v zvezi s podružnicami te kreditne institucije, ki so ustanovljene v drugih državah članicah.

264. člen

(obveščanje organov drugih držav članic)

(1) Banka Slovenije nemudoma na kakršen koli razpoložljiv način obvesti pristojne organe države članice gostiteljice, v kateri je banka ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja storitve, o svoji odločitvi na podlagi tega zakona, da v zvezi z banko začne postopke reševanja ali prisilnega prenehanja, vključno z opisom praktičnih učinkov, ki jih lahko ima taka odločitev.

(2) Banka Slovenije pošlje obvestilo iz prejšnjega odstavka pred odločitvijo o začetku postopka, kadar je to mogoče, sicer pa takoj zatem.

265. člen

(objava povzetka odločbe o izrednem ukrepu in o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu Evropske unije)

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici ali v drugi državi članici neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, Banka Slovenije objavi svojo odločbo, s katero odloči o uporabi enega ali več ukrepov za reševanje v zvezi z banko, v obliki povzetka v Uradnem listu Evropske unije in v dveh dnevnih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice gostiteljice.

(2) Povzetek iz prejšnjega odstavka mora biti objavljen v uradnem jeziku države članice gostiteljice in mora vsebovati:

1. razloge in pravno podlago za izdajo odločbe,
2. morebitne roke za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo in
3. ime in naslov Banke Slovenije ter navedbo, da se pravno sredstvo zoper odločbo vloži pri Banki Slovenije.

(3) V primeru odločitve o začetku postopka za prisilno prenehanje mora povzetek iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. imena upraviteljev v postopku prisilnega prenehanja in
2. rok za prijavo terjatev oziroma za uveljavljanje upravičenj upnikov v tem postopku in pravne posledice, če upnik zamudi navedene roke.

(4) Sodišče, ki v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, odloči o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko, objavi sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena.

(5) Reorganizacijski ukrepi in ukrepi za prisilno prenehanje, ki jih izreče organ matične države članice, se ob upoštevanju določb tega zakona uporabijo in učinkujejo v Republiki Sloveniji, tudi če organi matične države članice ne zagotovijo objave v zvezi z odločitvami glede reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditne institucije, na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena, razen če zakonodaja matične države članice za primer opustitve objave določa drugače.

266. člen

(obveščanje znanih upnikov)

(1) O odločitvi, da se začne postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom, mora Banka Slovenije ali upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke takoj posamično obvestiti vse znane upnike banke s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora biti podano v slovenskem jeziku, na obvestilu pa mora biti jasna oznaka v vseh uradnih jezikih Evropske unije »Vabilo za prijavo terjatve. Roki, ki jih je treba spoštovati.« ali »Vabilo za predložitev pripomb o terjatvah. Roki, ki jih je treba spoštovati.«.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora poleg oznake iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. ime in naslov organa, ki bo vodil postopek,
2. rok, v katerem morajo upniki uveljavljati svoja upravičenja, in posledice zamujenih rokov ter
3. informacije o pravicah in dolžnostih upnikov v zvezi z začetkom postopka.

267. člen

(uveljavljanje upravičenj upnikov iz države članice)

(1) Upnik s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugi državi članici lahko v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja banke uveljavlja svoja upravičenja v zvezi s svojo terjatvijo pod pogoji, ki jih za uveljavljanje teh upravičenj določa ta zakon, v slovenskem jeziku ali uradnem jeziku države članice, v kateri ima prebivališče oziroma sedež. Upravitelj v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja lahko zahteva od upnika, da predloži prevod listine iz drugega odstavka tega člena v slovenski jezik.

(2) Kadar upnik uveljavlja svoja upravičenja v jeziku druge države članice, mora biti listina jasno označena z navedbo »Prijava terjatev« ali »Predložitev pripomb o terjatvi« v slovenskem jeziku.

(3) Upnik listini iz prvega odstavka tega člena priloži dokazila, s katerimi utemeljuje svoj zahtevek in iz katerih je razvidna vrsta terjatve, datum nastanka terjatve, znesek, okoliščine, ki utemeljujejo prednostni položaj terjatve, obstoj stvarnih upravičenj ali druge okoliščine, ki vplivajo na obravnavo njegove terjatve v postopku prisilnega prenehanja. Določba tega odstavka ne posega v pravila, ki veljajo za prijavo terjatev v stečajnem postopku.

(4) Upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke mora redno in na primeren način obveščati upnike o izvedbi postopa prisilnega prenehanja.

268. člen

(pristojnosti likvidacijskega upravitelja države članice)

(1) Upravitelj v postopku prenehanja kreditne institucije, ki se uvede v drugi državi članici (v nadaljnjem besedilu: upravitelj države članice), lahko opravlja dejanja v Republiki Sloveniji v mejah pristojnosti, ki jih ima v državi članici, razen tistih dejanj, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov ali odločanje o vprašanjih, za katera je v skladu s predpisi Republike Slovenije pristojen javni organ, nosilec javnih pooblastil ali sodišče.

(2) Upravitelj države članice mora v zvezi z izvajanjem dejanj na območju Republike Slovenije v zvezi s postopkom prisilnega prenehanja kreditne institucije države članice zagotoviti, da se v javne registre, ki so vzpostavljeni v Republiki Sloveniji, vpišejo vsa dejstva v zvezi s postopkom prenehanja kreditne institucije države članice, ki se v skladu s predpisi vodijo v teh registrih.

(3) Likvidacijski upravitelj države članice se mora pri izvajanju pristojnosti po prvem odstavku tega člena izkazati z overjenim izvodom izvirnika odločbe o imenovanju, ki jo je izdal organ države članice, v kateri ima sedež kreditna institucija države članice, ki ji priloži prevod v slovenski jezik.

4.3.2 *Priznanje in izvajanje ukrepov za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije s čezmejnimi učinki*

269. člen

(neposredni učinek odločb organov držav članic)

(1) Odločitev sodnega ali upravnega organa države članice, da se v zvezi s kreditno institucijo te države članice uvede postopek ali uporabijo ukrepi za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije države članice, se prizna v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka za priznanje in izvršitev te odločitve.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja, ki nastopijo na podlagi odločitve organa druge države članice iz prejšnjega odstavka, učinkujejo v Republiki Sloveniji takoj, ko postanejo izvršljive v državi članici, razen če zakonodaja te države članice za nastanek čezmejnih učinkov v drugih državah članicah določa drugače.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ za reševanje iz druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije v sodelovanju z organom, ki je izrekel ukrepe v državi članici, uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da na območju Republike Slovenije zagotovi učinke teh ukrepov, kot so določeni v odločitvi organa države članice.

(4) Banka Slovenije in drugi organi ali nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji za izvajanje pooblastil v skladu s prejšnjim odstavkom ne preverjajo in ne ugotavljajo utemeljenosti in zakonitosti ukrepov, ki jih izreče organ za reševanje iz druge države članice po pravu države članice tega organa.

(5) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadeva ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko uveljavljajo pravna sredstva v zvezi z zakonitostjo izrečenih ukrepov ter izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki na podlagi izvajanja pooblastil Banke Slovenije nastopijo na območju Republike Slovenije, izključno po pravu države članice organa, ki je izrekel ukrepe za reševanje. Delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki ukrepov, ki jih izreče organ iz druge države članice, ne morejo izpodbijati ali razveljaviti teh ukrepov po določbah tega zakona.

270. člen

(izvajanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji)

(1) Kadar ukrep za reorganizacijo, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi notranje zakonodaje sprejme organ druge države članice, vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa za reorganizacijo priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti:

1. hranijo in izvajajo v Republiki Sloveniji ali
2. presojajo po pravu Republike Slovenije.

(2) Kadar ukrep za reorganizacijo, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi notranje zakonodaje sprejme organ druge države članice, vključuje konverzijo ali odpis kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije v skladu s tem zakonom, se učinki ukrepa priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ druge države članice, če:

1. se kapitalski instrumenti ali obveznosti presojajo po pravu Republike Slovenije ali
2. se instrumenti odpisa in konverzije uporabijo v razmerju do upnikov v Republiki Sloveniji.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi za reorganizacijo, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da v sodelovanju z organom države članice, ki je izrekel ukrepe za reorganizacijo, na območju Republike Slovenije zagotovi:

1. prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika v skladu z veljavnimi predpisi;
2. zmanjšanje glavnice zadevnih kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere se uporabi instrument odpisa in konverzije v skladu z odločitvijo organa države članice.

271. člen

(izvajanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah)

(1) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka

Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, ki vključujejo prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti oziroma odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali obveznosti, za katere je mogoče uporabiti instrument odpisa ali konverzije, pri katerih z upoštevanjem okoliščin iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena nastopijo učinki prenosa oziroma odpisa ali konverzije v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki:

1. prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti na prejemnika ali

2. zmanjšanja glavnice zadevnih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzije teh obveznosti in instrumentov.

(3) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki izvajanja pooblastil organa za reševanje v tej državi članici, ki se izvedejo za namene iz drugega odstavka tega člena, lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, uveljavljajo sodno varstvo zoper odločitve Banke Slovenije o uporabi ukrepov ter v tem okviru izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki nastopijo v drugih državah članicah, in sicer zlasti izpodbijajo:

1. prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali

2. zmanjšanje glavnice ali konverzijo instrumenta ali obveznosti iz prejšnjega odstavka.

272. člen

(ukrepi v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti v tretjih državah)

(1) Banka Slovenije lahko v primerih, ko uporabi instrumente za reševanje ali prisilno prenehanje v zvezi s sredstvi subjekta reševanja, delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki so v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države:

1. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, in prevzemnik, na katerega se izvrši prenos sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, sprejmeta vse potrebne ukrepe in izvedeta aktivnosti, da prenos, odpis, konverzija ali drug ukrep začne učinkovati na območju tretje države;

2. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja, kadar je imenovan, upravlja delnice, druge lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma izpolnjuje obveznosti v imenu prejemnika, dokler prenos, odpis, konverzija ali ukrep ne začne učinkovati;

3. odloči, da se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri opravljanju ukrepov iz 1. in 2. točke tega odstavka, poravnajo v skladu s 15. členom tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije oceni, da je kljub vsem potrebnim ukrepom, ki jih je sprejelo poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, malo verjetno, da bo prenos, konverzija ali ukrep začel veljati v zvezi z določenimi sredstvi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami in obveznostmi, ki so v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države, ne izvede prenosa, odpisa, konverzije ali ukrepa. Če je Banka Slovenije že odločila o prenosu, odpisu, konverziji ali uporabi drugih pooblastil za reševanje, z novo odločbo odloči, da izrečeni ukrep za reševanje ne učinkuje v zvezi z zadevnimi sredstvi, delnicami, lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi.

273. člen

(priznanje ukrepov za reorganizacijo iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

(1) Ukrepi za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih v skladu s predpisi, ki veljajo v tretji državi, sprejme pristojni organ v tretji državi, se na območju Republike Slovenije priznajo na podlagi odločitve o priznanju in izvajanju ukrepov, ki je sprejeta v skladu s tem zakonom.

(2) Če ni v petem odstavku tega člena določeno drugače, Banka Slovenije odloči o priznanju in izvajanju ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi v zvezi s kreditno institucijo ali nadrejeno družbo s sedežem v tretji državi, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ali EU podružnico, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji, ali

2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki so Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri odločanju o priznanju in izvajanju ukrepov za reorganizacijo in prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi, ustrezno upošteva interese vsake posamezne države članice, v kateri deluje kreditna institucija ali nadrejena družba tretje države, zlasti glede na možni učinek priznanja in izvedbe ukrepa ali postopka tretje države na druge dele skupine in na finančno stabilnost v teh državah članicah.

(4) Banka Slovenije zavrne priznanje in izvajanje ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje, ki jih je sprejel organ v tretji državi, če oceni, da:

1. bi postopek tretje države imel negativne učinke na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;

2. je v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, za doseganje enega ali več ciljev reševanja nujen neodvisni ukrep za reševanje v skladu s 167. členom tega zakona;

3. upniki, vključno z imetniki vlog, ki se nahajajo ali so vplačane Republiki Sloveniji, v postopkih tretje države ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države s podobnimi zakonitimi pravicami v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;

4. bi imelo priznanje ali izvedba postopka tretje države za reševanje bistvene fiskalne posledice za Republiko Slovenijo;

5. bi bil učinek priznanja ali izvedbe v nasprotju s pravom Republike Slovenije.

(5) O priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča v obliki skupne odločitve evropski kolegij za reševanje, kadar se ukrep nanaša na kreditno institucijo tretje države ali nadrejeno družbo, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah oziroma dve ali več EU podružnic, ki so ustanovljene v dveh ali več državah članicah in se v teh državah štejejo za pomembne podružnice, ali

2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki so v dveh ali več državah članicah oziroma jih ureja pravo teh držav članic.

(6) Kadar o priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča evropski kolegij za reševanje, Banka Slovenije sodeluje kot član evropskega kolegija za reševanje, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena, ter pri delovanju kolegija ustrezno upošteva tretji in četrti odstavek tega člena. Banka Slovenije upošteva skupno odločitev evropskega kolegija o priznanju in izvajanju oziroma odločitev o zavrnitvi priznanja in izvajanja ukrepov kot dokončno. Kadar skupna odločitev ni sprejeta, Banka Slovenije sama odloči o priznanju in izvajanju ukrepov ter pri tem upošteva tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Odločitev o priznanju in izvajanju ukrepov za reševanje tretje države v Republiki Sloveniji ne vpliva na običajne insolvenčne postopke, ki se vodijo v Republiki Sloveniji.

(8) Ta člen se uporablja za priznanje in izvajanje ukrepov za reševanje, ki jih izrečejo organi za reševanje v tretji državi, če ta razmerja niso urejena v sporazumu, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU.

274. člen

(pooblastila za izvajanje ukrepov za reševanje iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

Kadar je v skladu s prejšnjim členom ali sporazumom, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU, sprejeta odločitev o priznanju ukrepov za reševanje, ki so bili uporabljeni v postopku tretje države za reševanje, lahko Banka Slovenije z namenom izvajanja teh ukrepov v Republiki Sloveniji odloči o:

1. uporabi pooblastil za reševanje v zvezi s:

– sredstvi kreditne institucije ali nadrejene družbe iz tretje države, ki so v Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije;

– pravicami ali obveznostmi kreditne institucije iz tretje države, ki se vodijo v okviru EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, ali jih ureja pravo Republike Slovenije oziroma kadar so zahtevki v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljivi v Republiki Sloveniji;

2. prenosu delnic ali drugih lastniških instrumentov podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji;

3. uporabi pooblastil iz 149. do 151. člena tega zakona v zvezi s pravicami nasprotnih strank na podlagi pogodbe, ki je bila sklenjena s podrejeno družbo s sedežem v Republiki Sloveniji, če so ta pooblastila potrebna za izvajanje ukrepov za reševanje, uporabljenih v postopku tretje države za reševanje;

4. uporabi pooblastil za mirovanje izvršljivosti vsakršne pogodbene pravice do odpovedi, likvidacije ali takojšnje zapadlosti pogodb ali nastanka učinkov na pogodbene pravice podrejenih družb s sedežem v Republiki Sloveniji in drugih subjektov v skupini, če z upoštevanjem prava tretje države te pravice nastanejo pri postopkih tretje države za reševanje za subjekte reševanja, nadrejene družbe teh subjektov ali drugih subjektov v skupini ter se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila, izročitve in zagotavljanja zavarovanja s premoženjem.

275. člen

(obveščanje organov drugih držav članic o ukrepih za reševanje v pristojnosti Banke Slovenije v zvezi s podružnico banke tretje države)

(1) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče, ki odloča v postopku reševanja oziroma prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji, mora še pred izdajo svoje odločitve o uporabi ukrepov za reševanje oziroma o začetku postopka prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih ima banka tretje države svoje podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejetjem odločbe iz prejšnjega odstavka ni mogoče odlašati, Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče si prizadeva pri sprejemanju odločitve iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za upravitelje v postopku prisilnega prenehanja.

4.3.3 *Pravo, ki se uporabi za pravne posledice ukrepov za prenehanje ali reševanje kreditne institucije z elementom države članice*

276. člen

(pravo, ki se uporabi)

Ukrepi za reorganizacijo in ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije se izvedejo z upoštevanjem zakonov ter drugih predpisov in postopkov, ki jih za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije določa zakonodaja matične države članice, razen če je v tem zakonu za določene primere izrecno določeno drugače.

277. člen

(splošno pravilo glede pravnih posledic ukrepov za prenehanje)

(1) Za pravne posledice postopka in ukrepov za reorganizacijo ali prisilno prenehanje kreditne institucije se uporabi pravo države, v kateri se vodi postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije, če ni v tem zakonu za posamezni primer določeno drugače.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije druge države članice, ki nastopijo na podlagi odločitve organa matične države članice, učinkujejo v Republiki Sloveniji z enako vsebino kot v matični državi članici in nastanejo v trenutku, ki ga za nastanek teh posledic določa pravo matične države članice.

278. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe)

Za pravne posledice postopkov reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditnih institucij se za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe uporablja:

1. za pogodbe o zaposlitvi pravo države članice, ki se uporablja za to pogodbo;

2. za pogodbe o uporabi ali pridobitvi nepremičnine, vključno z opredelitvijo, ali je predmet premičnina ali nepremičnina, pravo države, na območju katere je ta nepremičnina;

3. za dogovore o pobotu ali izravnavi pravo države, ki ureja te sporazume, razen če je v 137. ali 151. členu tega zakona določeno drugače;

4. za pogodbe o ponovnem odkupu pravo države, ki ureja te pogodbe, razen če je v 137. ali 151. členu tega zakona določeno drugače;

5. za posle in transakcije, sklenjene na organiziranem trgu, pravo, ki velja za te transakcije;

6. za pravice in obveznosti strank ali udeležencev plačilnega sistema ali finančnega trga pravo države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

279. člen

(pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

(1) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditnih institucij glede uveljavitve pravic na nepremičnini, ladji ali letalu, ki je predmet vpisa v javni register, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register.

(2) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije glede uveljavljanja pravic na vrednostnih papirjih, ki se pridobijo ali prenesejo z vpisom v register, na račun ali v sistem centralnega depoja, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register, račun ali sistem centralnega depoja. Če se pravice na vrednostnem papirju pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju sistema centralnega depoja, se uporabi pravo države, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

(3) Pravo iz prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi tudi za presojo veljavnosti razpolaganja s tem premoženjem, ki se opravi po začetku postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije in je posledica odplačne odtujitve premoženja kreditne institucije z ukrepi za reorganizacijo ali prisilno prenehanje.

280. člen

(pravo, ki se uporabi za pravde v teku)

Za pravne učinke postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja na drug postopek, ki poteka glede premoženja ali pravice, ki jo je odtujila kreditna institucija, se uporabi izključno pravo države članice, v kateri poteka ta postopek.

281. člen

(izpodbijanje pravnih dejanj)

Ne glede na 277. člen tega zakona se za izpodbijanje pravnih dejanj, ki jih je opravila kreditna institucija, ne uporabi

pravo matične države članice, v kateri poteka postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja, če oseba, v korist katere je bilo pravno dejanje izvedeno, dokaže:

1. da se za pravno dejanje uporablja pravo druge države članice in

2. da pravo druge države članice ne dovoljuje izpodbijanja tega pravnega dejanja.

5. POGLAVJE: KAZENSKE DOLOČBE

282. člen

(globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju banke (prvi odstavek 12. člena);

2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);

3. ne upošteva prepovedi izplačil iz 31. člena tega zakona (prvi odstavek 31. člena);

4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o nastanku okoliščin iz drugega odstavka 31. člena tega zakona (tretji odstavek 31. člena);

5. Banki Slovenije v roku ne predloži stališča v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predloga ustreznih ukrepov, s katerimi bodo ugotovljene ovire ustrezno zmanjšane ali odpravljene (drugi odstavek 34. člena);

6. Banki Slovenije v roku ne predloži predloga možnih ukrepov, s katerimi bo zagotovila izpolnjevanje zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti ter zahteve po skupnem blažilniku, in časovnega okvira za njihovo izvajanje (tretji odstavek 34. člena);

7. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 34. člena);

8. Banke Slovenije v treh delovnih dneh ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 39. člena);

9. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 39. člena);

10. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 41. člena);

11. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 49. člena);

12. ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 51. člena);

13. proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 51. člena);

14. Banki Slovenije ne poroča o zneskih kapitala in drugih obveznostih (prvi odstavek 62. člena);

15. vsaj enkrat letno javno ne objavi informacij, ki se nanašajo na zneske kapitala in kvalificiranih obveznosti (peti odstavek 62. člena);

16. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena);

17. na zahtevo Banke Slovenije ne naveže stika z morebitnimi kupci (prvi odstavek 71. člena);

18. ne objavi informacije o izdani odločbi o uveljavitvi instrumenta mirovanja obveznosti na predpisani način (drugi odstavek 88. člena);

19. v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključi pogodbene določbe o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije, oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnanega zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 103. člena);

20. v finančno pogodbo ne vključi pogodbene določbe, na podlagi katere pogodbene stranke priznavajo, da Banka Slovenije v zvezi s finančno pogodbo lahko izvaja ukrepe, s katerimi odredi mirovanje pravic in obveznosti (prvi odstavek 152. člena);

21. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 158. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 8., 10. in 16. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu, v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se, če je banka podružnica EU nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov EU nadrejene družbe, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz tretjega in četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta banke kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, subjektu v skupini ali podružnici, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz prvega odstavka 12. člena tega zakona (drugi odstavek 12. člena).

(7) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja banke, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da banka propada ali bo verjetno propadla, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona (prvi odstavek 70. člena).

(8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje oseba, zaposlena v banki, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena).

(9) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 107. člena).

(10) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki sprejme ukrepe za poveča-

nje osnovnega kapitala, reorganizacijo, spremembo lastniške sestave banke ali statutarne spremembe v zvezi z banko brez predhodnega soglasja Banke Slovenije (četrti odstavek 142. člena).

(11) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije v roku ne predloži poročila o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter druge zahtevane dokumentacije (prvi odstavek 143. člena).

(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije ne poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ali Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja (drugi odstavek 143. člena).

(13) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ali organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 143. člena).

(14) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član uprave banke ali prokurist, ki po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banki upravitelju ne omogoči dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke, ne pripravi poročila o predaji poslov ali na zahtevo upravitelja ne poda vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil in informacij o poslovanju banke (drugi odstavek 175. člena).

(15) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, ki:

1. v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije ne predloži poročila o finančnem položaju banke in načrta prisilne likvidacije (prvi odstavek 193. člena);

2. za posle upravljanja predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 198. člena);

3. v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, ne poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije (prvi odstavek 201. člena);

4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije (drugi odstavek 201. člena);

5. Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ter organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 201. člena);

6. za poravnavo obveznosti banke s pobotom ali za sklenitev poravnave ne pridobi predhodnega soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 217. člena);

7. v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (drugi odstavek 222. člena).

283. člen

(globa za kršitev drugih oseb)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami o poslovanju subjekta v skupini oziroma o poslovanju podružnice ter informacij, ki jih potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke (prvi in tretji odstavek 12. člena);

2. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 39. člena);

3. ne zagotovi, da skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti, ki je namenjena za prodajo investitorjem, ki imajo v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, znaša najmanj 50.000 eurov (prvi odstavek 51. člena);

4. proda kvalificirane obveznosti investitorju, ki ima v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, položaj neprofesionalne stranke, pri čemer skupni nominalni znesek posamezne kvalificirane obveznosti ne znaša najmanj 50.000 eurov (drugi odstavek 51. člena);

5. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena);

6. v pogodbe, ki so podlaga za nastanek kapitalskih instrumentov, kvalificiranih obveznosti ali drugih obveznosti, za katere se lahko uporabi instrument odpisa in konverzije v skladu s tem zakonom, in za katere se uporablja pravo tretje države, ne vključi pogodbene določbe o tem, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije, oziroma o strinjanju z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnanega zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije (prvi odstavek 103. člena);

7. nove izdaje dolžniških instrumentov na predpisani način ne objavi na seznamu izdanih dolžniških instrumentov (šesti odstavek 230. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 5. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se subjekt iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa v predhodnem poslovnem letu, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu, v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, pri čemer se, če je pravna oseba podružnica nadrejene družbe, upošteva skupni neto promet, ki je razviden iz konsolidiranih računovodskih izkazov nadrejene družbe, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 40 do 5.000 eurov se za prekršek kaznuje posameznik, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži informacij, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke (tretji odstavek 12. člena).

(5) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 69. člena tega zakona (prvi odstavek 70. člena).

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja ali oseba, zaposlena pri subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne pošlje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 69. člena tega zakona (drugi odstavek 70. člena).

(7) Če je narava storjenega prekrška iz petega in šestega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(8) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest

mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 107. člena).

284. člen

(izrek globe v hitrem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

6. POGLAVJE: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

285. člen

(pogodbeno razmerje reševanja z zasebnimi sredstvi)

(1) Zahteva iz prvega odstavka 103. člena tega zakona se ne uporablja za pogodbe, sklenjene pred 25. junijem 2016.

(2) Za pogodbe, ki so bile sklenjene po vključno 25. juniju 2016 in do uveljavitve tega zakona še niso izpolnjene oziroma niso prenehale, se zahteva iz prvega odstavka 103. člena tega zakona uporablja po poteku 6 mesecev od uveljavitve tega zakona.

286. člen

(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 282. in 283. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

287. člen

(prehodna določba glede uskladitve z zahtevami glede izpolnjevanja minimalne zahteve)

(1) Ne glede na 49. člen tega zakona Banka Slovenije določi ustrezna prehodna obdobja, v katerih subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. do 60. členom tega zakona, tako da subjekti reševanja zagotovijo izpolnjevanje minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti najpozneje do 1. januarja 2024.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka določi vmesne ciljne ravni za zagotavljanje izpolnjevanja minimalnih zahtev glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 57. do 60. členom tega zakona, ki jih morajo subjekti reševanja izpolnjevati 1. januarja 2022. Vmesne ciljne ravni praviloma zagotavljajo linearno povečevanje kapitala in kvalificiranih obveznosti zaradi približevanja minimalni zahtevi glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(3) Za določitev prehodnega obdobja iz tega člena se smiselno uporabljajo tretji do šesti odstavek 64. člena tega zakona.

288. člen

(začetek veljavnosti izključitve za obveznosti)

Za obveznosti iz 8. točke drugega odstavka 101. člena tega zakona, ki so nastale pred uveljavitvijo tega zakona, izključitev iz petega odstavka 101. člena zakona ne velja, če so te obveznosti v skladu s predpisi, ki urejajo običajne insolvenčne postopke v zvezi s temi subjekti na dan uveljavitve tega zakona, poplačane za navadnimi nezavarovanimi obveznostmi.

289. člen

(začetek veljavnosti za finančne pogodbe)

Določba 1. točke drugega odstavka 152. člena tega zakona se uporablja za finančne pogodbe, ki so bile sklenjene pred uveljavitvijo tega zakona, če subjekt reševanja po uveljavitvi tega zakona sklene dogovor, s katerim spreminja veljavno obveznost iz finančne pogodbe, ki je bila sklenjena pred uveljavitvijo tega zakona.

290. člen

(upoštevanje že plačanega dela letnega nadomestila)

Pri izdaji odločbe za plačilo letnega nadomestila iz 14. člena tega zakona Banka Slovenije upošteva morebitna že zaračunana in prejeta plačila letnega nadomestila iz prvega odstavka 14. člena tega zakona do uveljavitve tega zakona, tako da bankam in EU podružnicam naloži le plačilo razlike do celotnega zneska letnega nadomestila.

291. člen

(razvrstitev v nov razred)

V stečajnem postopku se za namen poplačila terjatev upnikov v prednostni razred iz 9. točke drugega odstavka 230. člena tega zakona lahko razvrstijo le terjatve iz naslova dolžniških instrumentov, ki izpolnjujejo pogoje po tem zakonu in so izdani po uveljavitvi tega zakona ter dolžniški instrumenti, ki so bili izdani pred uveljavitvijo tega zakona, če bi se v skladu z Zakonom o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB; v nadaljnjem besedilu: ZRPPB) v primeru stečaja te terjatve lahko uvrstile v prednostni razred iz 9. točke drugega odstavka 207. člena ZRPPB.

292. člen

(prenehanje veljavnosti in nadaljnja veljavnost predpisov)

(1) Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (Uradni list RS, št. 44/16, 71/16 – odl. US, 9/19 in 72/19 – ZPSVIKOB).

(2) Sklep o uporabi Smernic o opredelitvi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost in okoliščinah, v katerih se lahko posamezen ukrep uporablja v skladu z Direktivo 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(3) Sklep o uporabi Smernic o razlagi različnih okoliščin, v katerih se za institucijo šteje, da propada ali bo verjetno propadla, v skladu s členom 32(6) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(4) Sklep o uporabi Smernic o ugotavljanju, kdaj bi likvidacija sredstev ali obveznosti v okviru običajnih insolvenčnih postopkov lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov, v skladu s členom 42(14) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(5) Sklep o uporabi Končnih smernic o medsebojni povezavi med zaporedjem odpisa in konverzije iz direktive o sanaciji in reševanju bank ter uredbo in direktivo o kapitalskih zahtevah (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(6) Sklep o uporabi Končnih smernic o menjalnih razmerjih za konverzijo dolga v kapital pri reševanju s sredstvi upnikov (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(7) Sklep o uporabi Smernic o minimalnem seznamu storitev ali prostorov, ki so potrebni, da se prejemniku omogoči upravljanje nanj prenesenih poslovnih dejavnosti, v skladu s členom 65(5) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(8) Sklep o uporabi Smernic o dejanskih okoliščinah, ki predstavljajo stvarno grožnjo za finančno stabilnost, in elementih, povezanih z učinkovitostjo instrumenta prodaje poslovanja, v skladu s členom 39(4) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(9) Sklep o uporabi Končnih smernic o obravnavi delničarjev pri reševanju s sredstvi upnikov ali odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov (Uradni list RS, št. 48/17) še naprej

velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(10) Sklep o uporabi Smernic o podajanju informacij v obliki povzetka ali zbirni obliki za namene člena 84(3) Direktive 2014/59/EU (Uradni list RS, št. 60/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

(11) Sklep o izračunu prispevkov EU podružnic za namene reševanja in letnih nadomestil v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem (Uradni list RS, št. 60/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi četrtega odstavka 14. člena in četrtega odstavka 159. člena tega zakona.

(12) Sklep o uporabi Smernic o minimalnih merilih, ki jih mora izpolnjevati načrt za reorganizacijo poslovanja (Uradni list RS, št. 50/16) še naprej velja kot predpis, izdan na podlagi tretjega odstavka 9. člena tega zakona.

293. člen

(smiselna uporaba za investicijska podjetja)

Do uveljavitve zakona, ki bo urejal reševanje investicijskih podjetij, se prvo in drugo poglavje tega zakona smiselno uporabljata za reševanje investicijskih podjetij, pri čemer opravlja naloge organa za reševanje investicijskih podjetij agencija, pristojna za finančne trge.

294. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 450-03/21-3/15
Ljubljana, dne 27. maja 2021
EPA 1709-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1973. Zakon o spremembah Zakona o ustavnem sodišču (ZUstS-D)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah Zakona o ustavnem sodišču (ZUstS-D)

Razglašam Zakon o spremembah Zakona o ustavnem sodišču (ZUstS-D), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-79
Ljubljana, dne 4. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH ZAKONA O USTAVNEM SODIŠČU (ZUstS-D)

1. člen

V Zakonu o ustavnem sodišču (Uradni list RS, št. 64/07 – uradno prečiščeno besedilo, 109/12 in 23/20) se v 24. členu v prvem odstavku besedilo »izkaže pravni interes.« nadomesti z besedilom »izkaže pravni interes ob vložitvi pobude.«.

2. člen

V 24.b členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Če pobuda ne vsebuje ustreznih listin za utemeljitev svojega pravnega interesa, ustavno sodišče pozove pobudnika, naj v določenem roku predloži listine, iz katerih je razvidno, da je predpis neposredno posegal v njegove pravice, pravne interese oziroma v njegov pravni položaj ob vložitvi pobude.«.

3. člen

V 25. členu se tretji odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(3) Ustavno sodišče zavrže pobudo, če niso izpolnjeni pogoji iz 21., 24.a, drugega odstavka 24.b in 47. člena tega zakona ter 24. člena, razen v primeru, ko že izkazan pravni interes pobudnika preneha obstajati po vložitvi pobude.«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

Ustavno sodišče nadaljuje postopke, glede katerih do uveljavitve tega zakona še ni bilo odločeno, skladno z določbami tega zakona.

5. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 020-13/21-1/16
Ljubljana, dne 27. maja 2021
EPA 1651-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1974. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (ZTro-1A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (ZTro-1A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (ZTro-1A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 26. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-71
Ljubljana, dne 3. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O TROŠARINAH (ZTro-1A)

1. člen

V Zakonu o trošarinah (Uradni list RS, št. 47/16) se v 1. členu v prvem odstavku v četrti alineji besedilo »Direktivo

Sveta 2004/75/ES z dne 29. aprila 2004 o spremembi Direktive Sveta 2003/96/ES glede možnosti Cipra za uporabo začasnih izjem ali znižanih stopenj obdavčitve energentov in električne energije (UL L št. 157 z dne 30. 4. 2004, str. 100,« nadomesti z besedilom »Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2018/552 z dne 6. aprila 2018 o posodobitvi sklicev iz Direktive Sveta 2003/96/ES na oznake kombinirane nomenklature za nekatere proizvode (UL L št. 91 z dne 9. 4. 2018, str. 27,«.

V sedmi alineji se besedilo »Direktivo Sveta 2013/61/EU z dne 17. decembra o spremembi direktiv 2006/112/ES in 2008/118/ES, kar zadeva najbolj oddaljene francoske regije in zlasti Mayotte (UL L št. 353 z dne 28. 12. 2013, str. 5, v nadaljnjem besedilu: Direktiva Sveta 2008/118/ES), in« nadomesti z besedilom »Direktivo Sveta (EU) 2019/2235 z dne 16. decembra 2019 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost in Direktive 2008/118/ES o splošnem režimu za trošarino v zvezi z obrambnimi prizadevanji v okviru Unije (UL L št. 336 z dne 30. 12. 2019, str. 10), v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2008/118/ES);«.

Na koncu osme alineje se pika nadomesti s podpičjem in doda nova deveta alineja, ki se glasi:

»– Direktivo Sveta (EU) 2020/262 z dne 19. decembra 2019 o določitvi splošnega režima za trošarino (prenovitev) (UL L št. 58 z dne 27. 2. 2020, str. 4), popravljeno s Popravkom (UL L št. 58 z dne 27. 2. 2020, str. 38), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2020/262/EU).«.

2. člen

V 2. členu se v prvem odstavku v 6. točki pod b) šesta in sedma alineja črtata.

3. člen

V 8. členu se v prvem odstavku v 3. in 4. točki besedilo »in zanj ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine« črta.

V 5. točki se vejica in besedilo »za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine« črtata.

V petem odstavku se besedilo »za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona,« črta.

V šestem odstavku se besedilo »za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona,« črta.

V sedmem odstavku se besedilo »za katerega ni bil uveljavljen ali s strani davčnega organa odobren odpust plačila trošarine v skladu s tretjim odstavkom 18. člena tega zakona,« črta.

Deveti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(9) Za drobno rezani tobak in cigarete, ki so na zalogi izven trošarinskega skladišča in za katere se spremeni trošarina ali drobnoprodajna cena, nastane obveznost za obračun razlike trošarine na dan, ko se zviša trošarina ali drobnoprodajna cena. Trgovec, ki ima drobno rezani tobak oziroma cigarete na zalogi izven trošarinskega skladišča, na dan pred zvišanjem trošarine oziroma drobnoprodajne cene evidentira količino drobno rezanega tobaka in cigaret, ki jih ima na zalogi, in davčnemu organu najpozneje 15. dan po zvišanju trošarine oziroma drobnoprodajne cene predloži podatke o zalogi na obračunu razlike trošarine. Trošarina se plača, če je znesek trošarine iz obračuna višji od 10 eurov. Plača se najpozneje 60. dan po opravljenem evidentiranju zalog. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način evidentiranja zalog in predložitve podatkov o zalogah.«.

4. člen

V 17. členu se v prvem odstavku na koncu 5. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 6. točka, ki se glasi:

»6. potrebe oboroženih sil vsake države članice, ki ni država članica, v kateri nastane obveznost plačila trošarine, ali njihovega spremnega civilnega osebja ali za oskrbo njihovih menz in kantin, kadar te sile sodelujejo pri obrambnih prizadevanjih za izvajanje dejavnosti Unije v okviru skupne varnostne in obrambne politike.«.

5. člen

V 19. členu se v prvem odstavku na koncu 8. točke pika nadomesti s podpičjem in doda nova 9. točka, ki se glasi:

»9. trgovec, ki ima na zalogi izven trošarinskega skladišča drobno rezani tobak oziroma cigarete in se zanje zniža trošarina ali drobnoprodajna cena.«.

V petem odstavku se besedilo »kot neposredno oprostitev,« črta.

Za petim odstavkom se doda nov šesti odstavek, ki se glasi:

»(6) Trgovec iz 9. točke prvega odstavka tega člena uveljavlja pravico do vračila trošarine na podlagi evidentiranja zalog drobno rezanega tobaka oziroma cigaret, ki se opravi na dan pred znižanjem trošarine ali drobnoprodajne cene. Ne glede na četrti odstavek tega člena se znesek za vračilo trošarine izračuna kot razlika med zneskom in stopnjo trošarine, veljavno na dan, ko je bila trošarina obračunana, ter znižanim zneskom in stopnjo trošarine. Minister, pristojen za finance, podrobneje določi način evidentiranja zalog in predložitve podatkov o zalogah.«.

Dosedanji šesti odstavek postane sedmi odstavek.

6. člen

Za 20. členom se doda nov 20.a člen, ki se glasi:

»20.a člen

(elektronsko uveljavljanje vračila trošarine)

(1) Ne glede na 19., 20., 93., 94., 95. in 96. člen tega zakona oseba, ki opravlja dejavnost in uveljavlja vračilo trošarine na podlagi tega zakona, zahtevek za vračilo trošarine vloži v elektronski obliki preko informacijskega sistema davčnega organa. Če informacijski sistem davčnega organa ni na voljo, davčni organ informacijo o nedelovanju objavi na svoji spletni strani in s tem, pred iztekom roka za predložitev zahtevka za vračilo trošarine, omogoči vložitev zahtevka v elektronski obliki na uradni elektronski naslov davčnega organa ali v papirni obliki.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek lahko oseba iz druge države članice Unije ali države članice Evropskega združenja za prosto trgovino uveljavlja vračilo trošarine z vložitvijo zahtevka v papirni obliki, če v Sloveniji ni pridobila davčne številke.«.

7. člen

V 22. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Trošarinski izdelki se v Sloveniji gibajo v režimu odloga, in je pošiljatelj imetnik trošarinskega skladišča, iz trošarinskega skladišča:

1. v drugo trošarinsko skladišče;
2. v obrat oproščenega uporabnika;
3. v davka prosto prodajalno ali
4. za oskrbo plovil in letal.«.

V drugem odstavku se v napovednem stavku za besedo »uporabnik« doda besedilo »ali imetnik davka proste prodajalne«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Pred začetkom gibanja iz 2. točke prejšnjega odstavka vloži oproščeni uporabnik oziroma imetnik davka proste prodajalne pri davčnem organu vlogo za odobritev gibanja.«.

8. člen

V 43. členu se v petem odstavku besedilo »2015/1754 z dne 6. oktobra 2015 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 285 z dne 30. 10. 2015, str. 1,« nadomesti z besedilom »2020/1577 z dne 21. septembra 2020 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni

in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 361 z dne 30. 10. 2020, str. 1,«.

9. člen

V 72. členu se v prvem odstavku v 4. točki za besedama »neprehrambnih izdelkov« dodata vejica in besedilo »pod pogojem, da je alkohol denaturiran«.

V četrtem odstavku se za besedo »drugega« doda vejica, besedilo »in tretjega« pa se nadomesti z besedilom »tretjega in desetega«.

Osmi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(8) Etilni alkohol, popolnoma denaturiran v skladu z zahtevami iz Izvedbene uredbe Komisije (EU) št. 2017/1112 z dne 22. junija 2017 o spremembi Uredbe (ES) št. 3199/93 o vzajemnem priznavanju postopkov za popolno denaturacijo alkohola za namene oprostitve plačila trošarine (UL L št. 162 z dne 23. junija 2017, str. 22), je ob uvozu in vnosu v Slovenijo oproščen plačila trošarine.«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Uporaba etilnega alkohola je oproščena plačila trošarine, če se uporablja v proizvodnem procesu, pri katerem končni izdelek ne vsebuje alkohola.«.

10. člen

V 79. členu se v desetem odstavku v 3. točki beseda »osmega« nadomesti z besedo »devetega«.

11. člen

V 85. členu se v prvem odstavku druga alineja spremeni tako, da se glasi:

»– tekočino za polnjenje elektronskih cigaret (v nadaljnjem besedilu: elektronske cigarete).«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Obdavčljivi del izdelka je polnilo, ki vsebuje tobak ali tekočino za polnjenje elektronskih cigaret.«.

12. člen

V 86. členu se v sedmem odstavku 6. točka spremeni tako, da se glasi:

»6. elektronske cigarete: 0,18 eura za en mililiter tekočine, ki vsebuje nikotin, in 0,08 eura za en mililiter tekočine, ki ne vsebuje nikotina.«.

13. člen

V 87. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Tobačni izdelki, razen elektronskih cigaret, se sprostijo v porabo ali prosti promet le, če so označeni s tobačno znamko, razen če jih pooblaščeni uvoznik prevaža v trošarinsko skladišče.«.

14. člen

V 88. členu se v tretjem odstavku 9. točka spremeni tako, da se glasi:

»9. izdelki iz tarifnih oznak 3824 99 86, 3824 99 92 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3824 99 93, 3824 99 96 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.«.

15. člen

V 89. členu se v prvem odstavku 3. točka spremeni tako, da se glasi:

»3. izdelke iz tarifnih oznak od 2710 12 do 2710 19 67 in od 2710 20 11 do 2710 20 90 (samo za proizvode, katerih manj kot 90 % prostornine (vključno z izgubami) destilira pri 210 °C, 65 % prostornine ali več (vključno z izgubami) pa destilira pri 250 °C po metodi ISO 3405 (enakovredna metodi ASTM D 86)), razen za izdelke iz tarifnih oznak 2710 12 21, 2710 12 25, 2710 19 29 in 2710 20 90 (samo za proizvode, katerih manj kot 90 % prostornine (vključno z izgubami) destilira pri 210 °C, 65 % prostornine ali več (vključno z izgubami) pa destilira pri 250 °C po metodi ISO 3405 (enakovredna metodi ASTM D 86)), za katere velja nadzor samo za obsežna tržna gibanja;«.

9. točka se spremeni tako, da se glasi:

»9. izdelke iz tarifnih oznak 3824 99 86, 3824 99 92 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3824 99 93, 3824 99 96 (razen preparatov zoper rjo, ki vsebujejo amine kot aktivne sestavine, ter anorganskih sestavljenih topil in razredčil za lake in podobne proizvode), 3826 00 10 in 3826 00 90, če so namenjeni za uporabo kot gorivo za ogrevanje ali pogonsko gorivo.«.

V drugem odstavku se beseda »izdelke« nadomesti z besedilom »trda goriva«.

16. člen

V 90. členu se v šestem odstavku besedilo »imetnika naprave za samooskrbo z električno energijo, ki je določen« nadomesti z besedilom »imetnike naprav za samooskrbo z električno energijo, ki so določeni«, besedilo »oddano električno energijo iz naprave za samooskrbo z električno energijo, odčitano na istem merilnem mestu« pa se nadomesti z besedilom »v distribucijsko omrežje oddano električno energijo iz naprave za samooskrbo z električno energijo«.

17. člen

V 92. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Trošarinska osnova je količina električne energije in zemeljskega plina v megavatnih urah oziroma količina energentov v kilogramih, kubičnih metrih, litrih ali gigajoulih kalorične vrednosti, kot je določeno pri posamezni trošarini po tem členu.«.

V tretjem odstavku se v preglednici v 4. točki besedilo »(za en kubični meter)« nadomesti z besedilom »(za 1 megavatno uro – MWh)«.

V točki 4.1 se znesek »0,0920« nadomesti z zneskom »8,54«.

V točki 4.2 se znesek »0,0184« nadomesti z zneskom »1,71«.

Za devetim odstavkom se doda nov deseti odstavek, ki se glasi:

»(10) Ne glede na znesek iz 4.1 točke tretjega odstavka tega člena trošarina za zemeljski plin za pogon vozil do 31. 12. 2025 znaša 0,00 eura.«.

V dosedanjem desetem odstavku, ki postane enajsti odstavek, se besedilo »in pretvorbo zneska trošarine v eno megavatno uro, za zemeljski plin iz 4. točke tretjega odstavka tega člena,« črta.

18. člen

V 102. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ukrepi nadzora iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo za nadzor nad izdelki iz prvega odstavka 85. člena in prvega odstavka 101. člena tega zakona.«.

19. člen

V 104. členu se v prvem odstavku 24. točka spremeni tako, da se glasi:

»24. ne prijavi proizvodnje, predelave, skladiščenja ali gibanja izdelkov, za katere velja posebni nadzor, ali v prijavi navede nepopolne ali neresnične podatke (tretji odstavek 101. člena);«.

Za 24. točko se doda nova 25. točka, ki se glasi:

»25. ne omogoča izvajanja ukrepov nadzora (tretji in četrti odstavek 102. člena).«.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

20. člen

(prenehanje veljavnosti podzakonskega predpisa)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati Odredba o pretvorbi zneska trošarine za zemeljski plin (Uradni list RS, št. 81/16).

21. člen

(popis polnil za elektronske cigarete)

Osebe, ki prodajajo elektronske cigarete končnim potrošnikom ter uvozniki in trgovci na debelo, na dan 31. julija 2021 popišejo zaloge elektronskih cigaret oziroma polnil, ki ne vsebujejo nikotina in o tem sestavijo zapisnik po vrstah in količinah, obračunajo trošarino na ugotovljene zaloge in jo plačajo do 10. septembra 2021. Zapisnik o zalogah elektronskih cigaret oziroma polnil, ki vključuje tudi ugotovljen znesek trošarine, predložijo davčnemu organu do 5. avgusta 2021.

22. člen

(začetek uporabe nekaterih novih določb zakona)

(1) 12. člen tega zakona se začne uporabljati 1. avgusta 2021. Do začetka uporabe 12. člena tega zakona se uporablja 6. točka sedmega odstavka 86. člena Zakona o trošarinah (Uradni list RS, št. 47/16).

(2) Nova 6. točka prvega odstavka 17. člena zakona se začne uporabljati 1. julija 2022.

(3) Novi 20.a člen zakona se začne uporabljati 1. januarja 2022.

23. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 434-03/21-1/14
Ljubljana, dne 26. maja 2021
EPA 1714-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1975. Zakon o spremembi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1E)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1E)

Razglašam Zakon o spremembi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1E), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-83
Ljubljana, dne 5. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBI ZAKONA O STARŠEVSKEM VARSTVU IN DRUŽINSKIH PREJEMKIH (ZSDP-1E)

1. člen

V Zakonu o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (Uradni list RS, št. 26/14, 90/15, 75/17 – ZUPJS-G, 14/18, 81/19 in 158/20) se v 83. členu v sedmem odstavku prvi stavek spremeni tako, da se glasi: »Višina delnega plačila za izgubljeni dohodek je bruto minimalna plača mesečno.«.

Za prvim stavkom se doda nov drugi stavek, ki se glasi: »Če eden od staršev ali druga oseba neguje in varuje dva ali več otrok iz prvega odstavka tega člena, se višina delnega plačila za izgubljeni dohodek poveča za 30 odstotkov.«.

Dosedanji drugi stavek postane tretji stavek.

PREHODNI IN KONČNA DOLOČBA

2. člen

Z dnem uveljavitve tega zakona v Zakonu o usklajevanju transferjev posameznikom in gospodinjstvom v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. 114/06, 59/07 – ZŠtip, 10/08 – ZVarDod, 71/08, 62/10 – ZUPJS, 85/10, 96/12 – ZPIZ-2, 59/19 in 81/19 – ZSDP-1C) prenehata veljati 3. točka drugega odstavka 3. člena in 5.a člen v delu, ki se nanaša na višino delnega plačila za izgubljeni dohodek starša po predpisih o starševskem varstvu in družinskih prejemkih.

3. člen

Osebi, ki je ob uveljavitvi tega zakona upravičena do delnega plačila za izgubljeni dohodek, center uskladi višino delnega plačila za izgubljeni dohodek v skladu s tem zakonom do 31. julija 2021.

4. člen

Ta zakon začne veljati 1. julija 2021.

Št. 541-01/21-8/23
Ljubljana, dne 28. maja 2021
EPA 1716-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1976. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (ZPPPK-B)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (ZPPPK-B)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (ZPPPK-B), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-84
Ljubljana, dne 5. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O POSTOPKU PRIZNAVANJA POKLICNIH KVALIFIKACIJ ZA OPRAVLJANJE REGULIRANIH POKLICEV (ZPPPK-B)

1. člen

V Zakonu o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (Uradni list RS, št. 39/16 in 47/19) se v 1. členu za besedo »ureja« doda besedilo »splošna pravila za izvedbo ocene sorazmernosti pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo dostop do reguliranega poklica ali njegovo opravljanje,«.

Za 6. točko se pika nadomesti s podpičjem in doda nova 7. točka, ki se glasi:

»7. Direktiva (EU) 2018/958 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. junija 2018 o preskusu sorazmernosti pred sprejetjem nove regulacije poklicev (UL L št. 173 z dne 9. 7. 2018, str. 25).«.

2. člen

V 2. členu se za tretjim odstavkom doda nov četrti odstavek, ki se glasi:

»(4) Ta zakon se uporablja v postopku priprave zakona ali drugega predpisa, ki ureja dostop do reguliranega poklica ali njegovo opravljanje ali enega od načinov opravljanja reguliranega poklica, vključno z uporabo poklicnih nazivov in poklicnih dejavnosti, ki se lahko opravljajo v okviru naziva, ki spadajo v področje uporabe tega zakona.«.

V dosedanjem četrtem odstavku, ki postane peti odstavek, se črta pika in doda besedilo »ter pri regulaciji poklicev, ki so urejeni s predpisi Evropske unije.«.

3. člen

V 3. členu se pika nadomesti s podpičjem in dodata novi 25. in 26. točka, ki se glasita:

»25. zaščiteni poklicni naziv pomeni obliko regulacije poklica, pri kateri je uporaba naziva pri poklicni dejavnosti ali skupini poklicnih dejavnosti neposredno ali posredno z zakonom ali drugim predpisom pogojena s posedovanjem posebnih poklicnih kvalifikacij in pri kateri se zaradi neprimerne uporabe tega naziva uvedejo sankcije;

26. pridržane dejavnosti pomeni obliko regulacije poklica, pri kateri je dostop do poklicne dejavnosti ali skupine poklicnih dejavnosti neposredno ali posredno z zakoni ali drugimi predpisi pridržan za osebe, ki opravljajo regulirani poklic in imajo posebne poklicne kvalifikacije, tudi če se dejavnost opravlja v okviru drugih reguliranih poklicev.«.

4. člen

V 53. členu se v prvem odstavku v 2. točki za besedo »izkaznica,« doda besedilo »ter delovanje te izkaznice,«.

5. člen

Za 54. členom se dodajo novo VII. poglavje »IZVEDBA PRESKUSA SORAZMERNOSTI PRED SPREJETJEM NOVE REGULACIJE POKLICEV« in 54.a do 54.e člen, ki se glasijo:

»VII. POGLAVJE
IZVEDBA PRESKUSA SORAZMERNOSTI PRED SPREJETJEM NOVE REGULACIJE POKLICEV

54.a člen

(predhodna ocena novih ukrepov in spremljanje)

(1) Pri pripravi zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, se oceni sorazmernost omejitve v skladu z določbami tega zakona.

(2) Predlagatelj sprememb zakonov ali drugih predpisov pripravi izjavo o oceni pogojev, ki omejujejo dostop do reguliranega poklica ali njegovo opravljanje.

(3) Predlagatelj vsakemu predlogu zakona ali predlogu drugega predpisa iz prvega odstavka tega člena priloži izjavo iz prejšnjega odstavka, ki omogoča presojo skladnosti z načelom sorazmernosti v skladu s 54.č členom tega zakona in vsebuje utemeljitev, iz katere izhaja upravičenost omejevanja.

(4) Pri obsegu ocene iz prvega odstavka tega člena se upoštevajo narava, vsebina in učinek zakona ali drugega predpisa.

(5) Sorazmernost in utemeljenost omejitve mora biti podprta z vsebinskimi razlogi in kvantitativnimi podatki, če je to mogoče.

(6) Ocena iz prvega odstavka tega člena se izvede objektivno in neodvisno.

(7) Izvajanje zakonov ali drugih predpisov, ki omejujejo dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, se redno spremlja in pri tem zlasti upošteva njihovo skladnost z načelom sorazmernosti, pri čemer se ustrezno upošteva razvoj, do katerega je prišlo po njihovem sprejetju.

54.b člen

(nediskriminacija)

Zakoni in drugi predpisi, ki omejujejo dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, morajo zagotoviti enako obravnavanje ne glede na državljanstvo ali prebivališče.

54.c člen

(utemeljitev na podlagi javnega interesa)

(1) Pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, se zagotovi, da so utemeljeni z javnim interesom.

(2) Javni interes je objektivno utemeljen v zakonih ali drugih predpisih na podlagi javnega reda, javne varnosti, javnega zdravja ali pomembnih elementov javnega interesa, kot so ohranjanje finančnega ravnovesja sistemov socialne varnosti, varstvo potrošnikov, varstvo prejemnikov storitev in varstvo delavcev, zaščita poštenega sodnega sistema, zagotavljanje poštenih poslovnih transakcij, boj proti goljufijam, preprečevanje davčnih utaj in izogibanja davkom ter zagotavljanje učinkovitosti fiskalnega nadzora, prometna varnost, varstvo okolja in mestnega okolja, zdravje živali, intelektualna lastnina, varstvo in ohranjanje nacionalne zgodovinske in umetnostne dediščine, uresničevanje ciljev socialne politike in uresničevanje ciljev kulturne politike.

54.č člen

(sorazmernost)

(1) Pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov, ki urejajo dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, se zagotovi, da so ti primerni za zagotovitev uresničitve javnega interesa in ne presegajo tistega, kar je potrebno za uresničitev javnega interesa.

(2) Pri pripravi izjave o oceni pogojev, ki omejujejo dostop do reguliranega poklica ali njegovo opravljanje, se pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov upoštevajo:

1. narava tveganj, povezanih z javnim interesom, zlasti tveganj za prejemnike storitev, vključno s potrošniki, za strokovnjake ali za tretje osebe;

2. ali obstoječa posebna ali splošna pravila, kot so tista, vsebovana v predpisih o varnosti proizvodov ali varstvu potrošnikov, ne zadoščajo za dosego javnega interesa;

3. primernost pogojev, ki zagotavljajo dosledno in sistematično uresničevanje javnega interesa in obravnavajo ugotovljena tveganja podobno kot v primerljivih dejavnostih;

4. učinek na prosti pretok oseb in storitev v Evropski uniji, na izbiro potrošnikov in kakovost ponujenih storitev;

5. ocena možnosti, da se za uresničitev javnega interesa uporabijo manj omejevalna sredstva, kot je omejevanje dostopa, zlasti če so omejevalna sredstva utemeljena le z varstvom potrošnikov in če so ugotovljena tveganja omejena

na odnos med strokovnjakom in potrošnikom, zaradi česar nimajo negativnega vpliva na tretje osebe;

6. učinek novih ali spremenjenih pogojev, kadar se uporabljajo skupaj z drugimi pogoji, ki omejujejo dostop do reguliranega poklica ali njegovo opravljanje, zlasti pa, kako skupaj prispevajo k uresničitvi istega elementa javnega interesa, pri čemer se upošteva, da so ti učinki lahko pozitivni ali negativni, zlasti pa:

a) pridržane dejavnosti, zaščiten poklicni naziv ali katero koli drugo obliko regulacije v skladu s 15. točko 3. člena tega zakona;

b) obveznost stalnega strokovnega izpopolnjevanja;

c) pravila v zvezi z organizacijo poklica, poklicno etiko in nadzorom;

d) obvezno članstvo v poklicni organizaciji ali strokovnem združenju ali sisteme registracij ali dovoljenj, zlasti kadar navedene zahteve pomenijo, da je treba imeti posebno poklicno kvalifikacijo;

e) kvantitativne omejitve, zlasti pogoji, ki omejujejo število dovoljenj za opravljanje dejavnosti ali določajo najnižje ali najvišje število zaposlenih, vodstvenih delavcev ali zastopnikov, ki imajo posebne poklicne kvalifikacije;

f) posebni pogoji glede pravne oblike ali pogoji, ki se nanašajo na lastniški delež ali vodenje podjetja, če so neposredno povezani z opravljanjem reguliranega poklica;

g) ozemeljske omejitve, vključno kadar se določen poklic na delih ozemlja države članice regulira drugače kakor na drugih delih;

h) pogoji, ki omejujejo skupno opravljanje poklica ali partnerstvo, in pravila glede nezdružljivosti;

i) pogoji, ki se nanašajo na zavarovalno kritje ali druge načine osebnega ali kolektivnega zavarovanja v zvezi s poklicno odgovornostjo;

j) pogoji glede znanja jezika v obsegu, potrebnem za opravljanje poklica;

k) pogoji glede določene najnižje oziroma najvišje tarife;

l) pogoji glede oglaševanja.

(3) Poleg meril iz prejšnjega odstavka se upoštevajo tudi naslednja merila, kadar so pomembna za naravo in vsebino zakona ali drugega predpisa, ki se spreminja:

1. povezava med obsegom dejavnosti, ki jih zajema poklic ali so zanj pridržane, in zahtevano poklicno kvalifikacijo;

2. povezava med zahtevnostjo nalog in potrebo po tem, da imajo tisti, ki jih izvajajo, zahtevane posebne poklicne kvalifikacije, zlasti glede ravni, narave in trajanja zahtevanega usposabljanja ali izkušenj;

3. možnost pridobitve poklicne kvalifikacije na drugačne načine;

4. ali in zakaj se dejavnosti, pridržane za nekatere poklice, lahko opravljajo ali ne smejo opravljati v okviru drugih poklicev;

5. stopnja avtonomnosti pri opravljanju reguliranega poklica ter učinek organizacijskih in nadzornih ureditev za doseganje zastavljenega cilja, zlasti kadar se dejavnosti, povezane z reguliranim poklicem, izvajajo pod nadzorom in odgovornostjo ustrezno kvalificiranega strokovnjaka;

6. znanstveni in tehnološki razvoj, ki lahko učinkovito zmanjša ali poveča nesorazmerje informacij med strokovnjaki in potrošniki.

(4) Pred sprejetjem zakonov ali drugih predpisov in po njihovem sprejetju se zagotovi, da so posebni pogoji v zvezi z začasnim ali občasnim opravljanjem storitev iz IV. poglavja tega zakona skladni z načelom sorazmernosti, vključno z:

1. avtomatično začasno registracijo ali formalnim članstvom v strokovni organizaciji ali organu iz 34. člena tega zakona;

2. prijavo, ki se vloži na podlagi prvega odstavka 35. člena tega zakona, dokumenti, zahtevanimi na podlagi tretjega in četrtega odstavka 35. člena, ali katerimi koli drugimi in enakovrednimi zahtevami;

3. plačilom pristojbine ali katere koli druge upravne takse za postopke, povezane z dostopom do reguliranih poklicev ali njihovim opravljanjem, ki ga prevzame ponudnik storitev.

(5) Prejšnji odstavek se ne uporablja za ukrepe, katerih namen je zagotoviti spoštovanje veljavnih pogojev za zaposlovanje, ki se uporabljajo v skladu s pravom Evropske unije.

(6) Kadar se zakoni in drugi predpisi iz tega člena nanašajo na regulacijo zdravstvenih poklicev in vplivajo na varnost pacientov, se upošteva cilj zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja ljudi.

54.d člen

(izmenjava informacij in preglednost)

(1) Ministrstvo, pristojno za zakon ali drugi predpis, ki ureja dostop do reguliranih poklicev ali njihovo opravljanje, je pristojno za izmenjavo informacij z državami članicami o ureditvi v tem zakonu, vključno z informacijami, kako regulira poklic, ali o učinkih te regulacije.

(2) Razlogi za domnevo, da so zakoni ali drugi predpisi, ki se ocenijo v skladu s tem zakonom, utemeljeni ter sorazmerni, se skupaj z zakoni in predpisi pošljejo Evropski komisiji na podlagi petega odstavka 59. člena Direktive 2005/36/ES, kar pristojna ministrstva evidentirajo v zbirki podatkov o reguliranih poklicih iz prvega odstavka 59. člena Direktive 2005/36/ES.

54.e člen

(sodno varstvo)

V primeru omejevanja dostopa do reguliranega poklica ali njegovega opravljanja z nesorazmernimi pogoji se strokovnjaku zagotovi sodno varstvo.«.

KONČNA DOLOČBA

6. člen

(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 602-13/21-1/11
Ljubljana, dne 28. maja 2021
EPA 1754-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1977. Zakon o spremembah Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (ZPVGPŽ-A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (ZPVGPŽ-A)

Razglašam Zakon o spremembah Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (ZPVGPŽ-A), ki ga je spre-

jel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 28. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-85
Ljubljana, dne 5. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH ZAKONA O PRIKRITIH VOJNIH GROBIŠČIH IN POKOPU ŽRTEV (ZPVGPŽ-A)

1. člen

V Zakonu o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (Uradni list RS, št. 55/15) se v 3. členu v drugem odstavku besedilo »pokopališko in pogrebno dejavnost ter urejanje pokopališč« nadomesti z besedilom »vojna grobišča«.

2. člen

V 8. členu se v prvem odstavku besedilo »31. oktobra za naslednje leto« nadomesti z besedilom »30. novembra za naslednje leto«.

3. člen

V 10. členu se v šestem odstavku besedilo »ministrstvo, pristojno za vojna grobišča,« nadomesti z besedilom »pristojno ministrstvo«.

4. člen

V 12. členu se v tretjem odstavku besedilo », pristojen za vojna grobišča,« nadomesti z besedilom »pristojnega ministrstva«.

V četrtem odstavku se besedilo »Ministrstvo, pristojno za vojna grobišča,« nadomesti z besedilom »Pristojno ministrstvo«.

PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

5. člen

(1) Komisija Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč, imenovana s sklepom vlade št. 01201-4/2016/6 z dne 12. 7. 2016, nadaljuje s svojim delom do imenovanja nove komisije v skladu s tem zakonom in sprejetim letnim programom dela.

(2) Vlada Republike Slovenije imenuje novo komisijo najkasneje v enem letu po uveljavitvi tega zakona.

(3) Če kateremu od članov komisije iz prvega odstavka tega člena preneha mandat pred imenovanjem nove komisije, Vlada Republike Slovenije imenuje novega člana za čas do imenovanja nove komisije.

6. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 545-01/21-4/11
Ljubljana, dne 28. maja 2021
EPA 1727-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1978. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o planinskih poteh (ZPlanP-A)

Na podlagi druge alinee prvega odstavka 107. člena in prvega odstavka 91. člena Ustave Republike Slovenije izdajam

U K A Z
o razglasitvi Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o planinskih poteh (ZPlanP-A)

Razglašam Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o planinskih poteh (ZPlanP-A), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji dne 27. maja 2021.

Št. 003-02-3/2021-78
Ljubljana, dne 4. junija 2021

Borut Pahor
predsednik
Republike Slovenije

Z A K O N
O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O PLANINSKIH POTEH (ZPlanP-A)

1. člen

V Zakonu o planinskih poteh (Uradni list RS, št. 61/07) se v 9. členu prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»(1) Prostorski prikaz planinskih poti s kategorizacijo posreduje pristojna planinska zveza v potrditev ministrstvu, pristojnemu za prostor.«.

Tretji odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(3) Planinskim potem v skladu s predpisom iz drugega odstavka 8. člena tega zakona določi ustrezno kategorijo pristojna planinska zveza in o tem izda potrdilo. Kategorija planinske poti se evidentira v prostorskem prikazu planinskih poti.«.

2. člen

V 12. členu se v prvem odstavku besedilo »najmanj dva izpolnjujeta predpisane pogoje za markacista« nadomesti z besedilom »sta najmanj dva vpisana v evidenco markacistov pri pristojni planinski zvezi«, besedilo »ministrstvu, pristojnemu za šport« pa nadomesti z besedilom »ministrstvu, pristojnemu za turizem«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»(2) Pristojna planinska zveza vodi evidenco markacistov in določi kategorije markacistov, pogoje za vpis v evidenco, dolžino in pogoje za veljavnost posamezne kategorije markacistov, osebno opremo (kot je primeroma nahrbtnik, planinski čevlji, vetrovka, jakna, bunda, pohodne hlače, dežna oblačila in drugo) in osebno zaščitno tehnično opremo (kot je primeroma plezalna čelada, plezalni pas, samovarovalni sestav, kompas, GPS naprava, delovni kombinezon in drugo), ki se uporablja za posamezno kategorijo, normative za obrabo osebne in osebne zaščitne tehnične opreme pri delovnih akcijah markacistov, program usposabljanja in obnovitvenega usposabljanja s področja vzdrževanja in označevanja planinskih poti oziroma za markaciste in način opravljanja preizkusa usposobljenosti za markaciste. V evidenci markacistov so vsebovani naslednji podatki: evidenčna številka, osebno ime markacista, datum rojstva, stalno prebivališče, planinsko društvo, katerega član je markacist, datum udeležbe v programu usposabljanja ali obnovitvenega usposabljanja in opravljanja preizkusa usposabljanja, kategorija in obdobje veljavnosti kategorije.«.

V tretjem odstavku se besedilo »ministrstvo, pristojno za šport« nadomesti z besedilom »ministrstvo, pristojno za turizem«.

V petem odstavku se besedilo »višina nadomestila za materialne stroške v zvezi z izvajanjem skrbništva« nadomesti z besedilom »višina nadomestila za izvajanje skrbništva«.

V sedmem odstavku se besedilo »ministrstva, pristojnega za šport« nadomesti z besedilom »ministrstva, pristojnega za turizem«, besedilo »ki izpolnjujeta pogoje za markacista« pa nadomesti z besedilom »ki sta vpisana v evidenco markacistov pri pristojni planinski zvezi«.

V desetem odstavku se besedilo »ministrstvu, pristojnemu za šport« nadomesti z besedilom »ministrstvu, pristojnemu za turizem«, v enajstem odstavku pa se besedilo »Ministrstvo, pristojno za šport« nadomesti z besedilom »Ministrstvo, pristojno za turizem«.

3. člen

20. člen se spremeni tako, da se glasi:

»20. člen

(financiranje programa usposabljanja in obnovitvenega usposabljanje, preizkusa usposobljenosti za markaciste in opravljanja skrbništva)

(1) Sredstva za izvedbo programa usposabljanja in obnovitvenega usposabljanja ter preizkusa usposobljenosti za markaciste zagotavlja Republika Slovenija. Republika Slovenija pristojni planinski zvezi zagotavlja kritje stroškov izvedbe programa usposabljanja in obnovitvenega usposabljanja ter preizkusa usposobljenosti za markaciste v celoti. Sredstva iz državnega proračuna zagotavlja ministrstvo, pristojno za turizem.

(2) Skrbniki so za vzdrževanje in označevanje planinskih poti v njihovi pristojnosti ter za zagotavljanje njihove nemotene in čim bolj varne uporabe upravičeni do nadomestila za stroške opravljanja skrbništva.

(3) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka zagotavlja pristojna planinska zveza, in sicer iz:

1. proračunskih sredstev iz četrtega odstavka tega člena in drugih javnih sredstev, ki jih pridobi za namen svojega delovanja;

2. plačil za storitve, ki jih opravlja;

3. donacij, volil in daril gospodarskih in drugih subjektov oziroma sponzorjev;

4. drugih virov, pridobljenih v skladu z zakonom.

(4) Republika Slovenija za sofinanciranje vzdrževanja in označevanja planinskih poti s pristojno planinsko zvezo sklene neposredno pogodbo za prihodnji dve leti, za kateri je bil sprejet državni proračun. Neposredno pogodbo v imenu Republike Slovenije s pristojno planinsko zvezo sklene ministrstvo, pristojno za turizem. Nadzor nad namensko porabo sredstev iz neposredne pogodbe, ki se zagotavljajo iz državnega proračuna, skladno s predpisi, ki določajo postopke za izvrševanje državnega proračuna, izvaja ministrstvo, pristojno za turizem. Sklenjena neposredna pogodba se objavi na spletni strani pristojne planinske zveze. Vzdrževanje in označevanje planinskih poti ali delov planinskih poti na območju občine lahko sofinancira tudi občina. Občina za sofinanciranje vzdrževanja in označevanja planinskih poti ali delov planinskih poti na območju občine sklene neposredno pogodbo s pristojno planinsko zvezo na način, da ta finančna sredstva nameni za nadomestilo skrbnikom planinskih poti, ki opravljajo skrbništvo za planinske poti ali dele planinskih poti na njenem območju. V neposredni pogodbi občina določi tudi, da mora pristojna planinska zveza predstavniku občine omogočiti nadzor nad porabo sredstev, opredeljenih s to pogodbo. Sklenjena neposredna pogodba se objavi na spletni strani pristojne planinske zveze. Za sofinanciranje posameznih stroškov iz prvega stavka petega odstavka tega člena, ki so predmet sofinanciranja iz državnega proračuna, skrbnik planinskih poti ne sme prejeti sredstev iz občinskega proračuna. Pristojna planinska zveza je dolžna preverjati izpolnjevanje pogojev glede prepovedi dvojnega financiranja. Če ugotovi, da so bila skrbniku planinskih poti razporejena sredstva za iste stroške iz državnega in občinskega proračuna, je skrbnik dolžan občini povrniti vsa prejeta sredstva.

(5) Sredstva iz državnega in občinskega proračuna za sofinanciranje vzdrževanja in označevanja planinskih poti se zagotavljajo za:

– stroške skrbnikov in njihovih članov markacistov za material in orodje za vzdrževanje planinskih poti,

– risanje markacij,

– postavljanje usmerjevalnih tabel, skrinjic in varovalne opreme,

– zavarovanje za odgovornost skrbnikov iz naslova skrbništva planinskih poti,

– zagotavljanje in obnavljanje obrabljene osebne opreme in osebne zaščitne tehnične opreme za markaciste,

– opravljanje tečaja za varno delo z motorno žago za markaciste,

– povračilo stroškov za prehrano markacistov in prevoza materiala, orodja in markacistov do delovišč na planinskih poteh in

– za druge stroške, ki so določeni v neposredni pogodbi.

(6) Ne glede na določbe sedmega odstavka tega člena Republika Slovenija lahko v neposredni pogodbi iz četrtega odstavka tega člena določi tudi dodatne pogoje za sofinanciranje, kot so vzdrževanje in označevanje planinskih poti na ravni določenega turističnega območja ali gorske občine ali gorskega centra glede na strategijo razvoja turizma Republike Slovenije, minimalno število delovnih akcij, ki jih morajo letno opraviti skrbniki oziroma njihovi člani markacisti, prednostne naloge skrbnikov glede na obstoječe stanje planinskih poti, varovalne opreme in oznak na njih (kot so primeroma spremembe v naravi zaradi podnebnih sprememb, poškodbe zaradi naravnih in drugih nesreč in drugo), prednostne naloge skrbnikov glede na število uporabnikov planinskih poti ali druge pogoje.

(7) Pristojna planinska zveza razporeja finančna sredstva, namenjena za nadomestilo iz drugega odstavka tega člena, posameznim skrbnikom sorazmerno, razen če neposredna pogodba iz tega člena določa drugače, pri čemer se upošteva dolžina in kategorija planinskih poti, za katere skrbniki opravljajo skrbništvo, ter obseg potrebnega vzdrževanja in označevanja takšnih planinskih poti in morebitne nove oziroma nadomestne gradnje.

(8) Pristojna planinska zveza vodi finančna sredstva, namenjena za izplačevanje nadomestila za skrbništvo ter za vzdrževanje in označevanje planinskih poti na ločenem računu oziroma na posebnem stroškovnem mestu.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

4. člen

(1) Pristojna planinska zveza najkasneje v štirih mesecih od uveljavitve tega zakona:

– preoblikuje Seznam registriranih markacistov v evidenco markacistov iz 12. člena zakona;

– določi kategorizacijo markacistov;

– določi pogoje za vpis v evidenco markacistov;

– določi pogoje za veljavnost in obdobje veljavnosti posamezne kategorije markacistov;

– določi osebno opremo in osebno zaščitno tehnično opremo za posamezno kategorijo markacistov;

– določi normative za obrabo osebne in osebne zaščitne tehnične opreme markacistov pri delovnih akcijah in

– določi program usposabljanja in način opravljanja preizkusa usposobljenosti za markaciste.

(2) Do oblikovanja evidence in določitve pogojev za vpis v evidenco, kategorizacij, osebne opreme in osebne zaščitne tehnične opreme in normativov za obrabo opreme ter program usposabljanja in načina opravljanja preizkusa usposobljenosti

za markaciste se za markaciste uporabljajo določbe Pravilnika komisije za planinska poti Planinske zveze Slovenije z dne 8. junija 2017 in Program usposabljanja markacist PZS z dne 22. januarja 2018.

5. člen

Ne glede na določbo tretjega odstavka 9. člena Zakona o planinskih poteh (Uradni list RS, št. 61/07) se šteje, da so kategorizacije planinskih poti, ki so ob uveljavitvi tega zakona vpisane v prostorski prikaz planinskih poti, skladne s predpisom iz 8. člena zakona.

6. člen

Določbe spremenjenega 20. člena zakona se pričnejo uporabljati 1. januarja 2022. Do tedaj se uporabljajo določbe 20. člena Zakona o planinskih poteh (Uradni list RS, št. 61/07).

7. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 327-04/21-5/35
Ljubljana, dne 27. maja 2021
EPA 1713-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

1979. Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministrice

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/00, 24/03, 69/04, 68/06, 47/13 in 75/16), 12. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G, 65/14 in 55/17) ter v skladu s 112. in 261. členom Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10, 80/13, 38/17 in 46/20) se je Državni zbor na seji 4. junija 2021 seznanil s

S K L E P O M
o ugotovitvi prenehanja funkcije ministrice

Ugotovi se, da je mag. Lilijani Kozlovič prenehala funkcija ministrice za pravosodje.

Na podlagi 115. člena Ustave Republike Slovenije mag. Lilijana Kozlovič opravlja tekoče posle do imenovanja novega ministra.

Št. 020-12/21-27/2
Ljubljana, dne 4. junija 2021
EPA 1934-VIII

Državni zbor
Republike Slovenije
Igor Zorčič
predsednik

DRŽAVNA VOLILNA KOMISIJA

1980. Javni poziv za zbiranje predlogov kandidatov za imenovanje predsednika Okrajne volilne komisije – 4006 Ljubljana Moste - Polje 2 in namestnika predsednika Okrajne volilne komisije – 1010 Kamnik

Državna volilna komisija na podlagi 35. člena Zakona o volitvah v državni zbor (Uradni list RS, št. 109/06 – ZVDZ-UPB1, 54/07 – odločba US, 23/17 in 29/21; v nadaljevanju: ZVDZ) objavlja

JAVNI POZIV
za zbiranje predlogov kandidatov za imenovanje predsednika Okrajne volilne komisije – 4006 Ljubljana Moste - Polje 2 in namestnika predsednika Okrajne volilne komisije – 1010 Kamnik

I.

Vrsta volilnega organa:

– Okrajna volilna komisija – 4006 Ljubljana Moste - Polje 2

– Okrajna volilna komisija – 1010 Kamnik.

Trajanje mandata: do izteka mandata sedanje sestave volilne komisije (23. 1. 2023).

II.

Predlaganje kandidatov za predsednika Okrajne volilne komisije – 4006 Ljubljana Moste - Polje 2

Na podlagi 34. člena ZVDZ se predsednik okrajne volilne komisije imenuje izmed sodnikov, ki opravljajo sodniško službo.

Predlog oziroma prijava za imenovanje mora vsebovati naslednje podatke oziroma priloge:

– naziv predlagatelja;

– ime in priimek predlaganega kandidata za predsednika in sodišče na katerem opravlja sodniško funkcijo;

– rojstni datum predlaganega kandidata;

– naslov stalnega prebivališča predlaganega kandidata.

Predlogu je treba priložiti pisno soglasje predlaganega kandidata, da je pripravljen opravljati funkcijo, če bo imenovan. V primeru, da je predlagatelj kandidat, soglasja ni treba priložiti.

III.

Predlaganje kandidatov za namestnika predsednika Okrajne volilne komisije – 1010 Kamnik

Na podlagi 34. člena ZVDZ se namestnik predsednika okrajne volilne komisije imenuje izmed diplomiranih pravnikov.

Predlog oziroma prijava za imenovanje mora vsebovati naslednje podatke oziroma priloge:

– naziv predlagatelja;

– ime in priimek predlaganega kandidata za namestnika predsednika;

– rojstni datum predlaganega kandidata;

– naslov stalnega prebivališča predlaganega kandidata;

– diplomo pravne fakultete.

Predlogu je treba priložiti pisno soglasje predlaganega kandidata, da je pripravljen opravljati funkcijo, če bo imenovan. V primeru, da je predlagatelj kandidat, soglasja ni treba priložiti.

IV.

Za predsednika oziroma namestnika predsednika okrajne volilne komisije, se lahko imenuje oseba, ki ima volilno pravico na volitvah v državni zbor.

V.

V javnem pozivu uporabljeni izrazi v slovnični obliki za moški spol se uporabljajo kot nevtralni za ženski in moški spol.

VI.

1. Predloge za imenovanje je treba posredovati v pisni obliki na naslov: Državna volilna komisija, Slovenska c. 54, 1000 Ljubljana ali na e-naslov: gp.dvk@dvk-rs.si.

2. Državna volilna komisija bo upoštevala kot pravočasne tiste predloge, ki bodo prispeli do vključno 11. junija 2021.

Št. 040-16/2021-3

Ljubljana, dne 4. junija 2021

Dušan Vučko
direktor

OBČINE

CERKNO

1981. Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerkno za leto 2020

Na podlagi 96. in 98. člena Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP, 96/15 – ZIPRS1617 in 13/18) in 16. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

O D L O K
o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerkno za leto 2020

1. člen

Potrdi se zaključni račun Občine Cerkno za leto 2020.

2. člen

Zaključni račun proračuna za leto 2020 izkazuje:

(v €)

I.	SKUPAJ PRIHODKI (70+71+72+73+74+78)	5.640.256
	TEKOČI PRIHODKI (70+71)	5.211.071
70	DAVČNI PRIHODKI	4.568.119
	700 Davki na dohodek in dobiček	4.178.376
	703 Davki na premoženje	239.840
	704 Domači davki na blago in storitve	149.744
	706 Drugi davki in prispevki	159
71	NEDAVČNI PRIHODKI	642.952
	710 Udeležba na dobičku in dohodki od premoženja	253.259
	711 Takse in pristojbine	2.717
	712 Denarne kazni	6.810
	713 Prihodki od prodaje blaga in storitev	11.677
	714 Drugi nedavčni prihodki	368.489
72	KAPITALSKI PRIHODKI	61.323
	720 Prihodki od prodaje osnovnih sredstev	49.649
	722 Prihodki od prodaje zemljišč in nematerialnega premoženja	11.674
74	TRANSFERNI PRIHODKI	367.862
	740 Transferni prihodki iz drugih javnofinančnih inštitucij	359.771
	741 Prejeta sredstva iz državnega proračuna iz sredstev proračuna EU in iz drugih držav	8.091
II.	SKUPAJ ODHODKI (40+41+42+43+45)	5.525.109
40	TEKOČI ODHODKI	1.809.808
	400 Plače in drugi izdatki zaposlenim	271.521
	401 Prispevki delodajalcev za socialno varnost	43.691
	402 Izdatki za blago in storitve	1.320.975
	403 Plačila domačih obresti	9.151
	409 Rezerve	164.470
41	TEKOČI TRANSFERI	1.840.394
	410 Subvencije	68.498
	411 Transferi posameznikom in gospodinjstvom	1.098.769
	412 Transferi neprofitnim organizacijam in ustanovam	182.636
	413 Drugi tekoči domači transferi	490.491
42	INVESTICIJSKI ODHODKI	1.646.350
	420 Nakup in gradnja osnovnih sredstev	1.646.350
43	INVESTICIJSKI TRANSFERI	228.557
	431 Investicijski transferi pravnim in fizičnim osebam, ki niso proračunski uporabniki	155.388
	432 Investicijski transferi proračunskim uporabnikom	73.169
III.	PRORAČUNSKI PRESEŽEK (PRIMANJKLJAJ) I.-II.	115.147
B)	RAČUN FINANČNIH TERJATEV N NALOŽB	
IV.	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV (750+751+752)	
75	PREJETA VRAČILA DANIH POSOJIL IN PRODAJA KAPITALSKIH DELEŽEV	
751	Sredstva, pridobljena s prodajo kapitalskih deležev v privatnih podjetjih	
V.	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
44	DANA POSOJILA IN POVEČANJE KAPITALSKIH DELEŽEV	
	441 Povečanje kapitalskih deležev in finančnih naložb	
VI.	PREJETA MINUS DANA POSOJILA IN SPREMEMBE KAPITALSKIH DELEŽEV (IV.-V.)	
C)	RAČUN FINANCIRANJA	
VII.	ZADOLŽEVANJE (500)	
50	ZADOLŽEVANJE	
	500 Domače zadolževanje	
VIII.	ODPLAČILO DOLGA (550)	108.875
55	ODPLAČILO DOLGA	
	550 Odplačilo domačega dolga	108.875
IX.	SPREMEMBA STANJA SREDSTEV NA RAČUNIH	6.272
X.	NETO ZADOLŽEVANJE	–108.875
XI.	NETO FINANCIRANJE	–115.147
	STANJE SREDSTEV NA RAČUNIH PRETEKLEGA LETA	702.599

3. člen

Bilanca prihodkov in odhodkov, izkaz računa finančnih terjatev in naložb in izkaz računa financiranja so sestavni del tega odloka.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 410-0036/2019-8
Cerkno, dne 27. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1982. Pravilnik o subvencioniranju obrestne mere in stroškov najetih stanovanjskih kreditov v Občini Cerkno

Na podlagi 154. člena Stanovanjskega zakona (Uradni list RS, št. 69/03, 18/04 – ZVKSES, 47/06 – ZEN, 45/08 – ZVEtL, 57/08, 62/10 – ZUPJS, 56/11 – odl. US, 87/11, 40/12 – ZUJF, 14/17 – odl. US, 27/17, 59/19 in 189/20 – ZFRO), 7. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) in 7. člena Odloka o ustanovitvi proračunskega stanovanjskega sklada Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 88/01) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. seji dne 27. 5. 2021 sprejel

PRAVILNIK
o subvencioniranju obrestne mere in stroškov najetih stanovanjskih kreditov v Občini Cerkno

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

S tem pravilnikom se določa pogoje in postopek za subvencioniranje obrestne mere in stroškov najetih stanovanjskih kreditov v Občini Cerkno. Ta pravilnik določa tudi upravičence in pogoje za pridobitev pravice do subvencije, merila za oblikovanje prednostnih vrstnih redov upravičencev ter postopek pridobivanja pravice do subvencije za najeti stanovanjski kredit.

2. člen

Občina Cerkno zagotavlja v proračunu finančna sredstva za spodbujanje reševanja stanovanjskih problemov fizičnih oseb, ki na območju občine rešujejo stanovanjski problem.

3. člen

(1) Subvencije se pod pogoji iz tega pravilnika dodeljujejo na podlagi javnega razpisa, in sicer v obliki subvencioniranja obrestne mere kredita ali enkratne subvencije za kritje skupnih stroškov kredita za gradnjo, prenovo ali nakup stanovanjskih hiš in stanovanj, nakup zemljišč za stanovanjsko gradnjo, plačilo projektne dokumentacije ter za poplačilo že odobrenih stanovanjskih kreditov občanov.

(2) Kot prenova se po tem pravilniku šteje tudi adaptacija ali rekonstrukcija stanovanjske hiše, stanovanja, kot gradnja pa tudi dozidava.

(3) Subvencija v primeru prenove se po tem pravilniku lahko dodeli samo za izvedbo ali prenovo fasade, toplotne izolacije, prenovo dotrajane strehe, obnovo sanitarij, elektro in vodovodnih instalacij, tlakov in stopnišč, vgradnjo ali zamenjavo oken in vrat ter vgradnjo ali zamenjavo sistema ogrevanja.

(4) Subvencija za poplačilo že odobrenega stanovanjskega kredita je lahko odobrena samo za še nezapadle obveznosti iz stanovanjskega kredita, ki je bil sklenjen v koledarskem letu pred letom razpisa oziroma za stanovanjski kredit, ki je bil sklenjen v letu razpisa.

II. UPRAVIČENCI IN POGOJI ZA PRIDOBITEV PRAVICE DO SUBVENCIJE

4. člen

(1) Upravičenci do subvencije so fizične osebe, ki so državljani Republike Slovenije in ki na območju Občine Cerkno rešujejo stanovanjski problem.

(2) Kreditojemalec je lahko samo upravičenec do subvencije, ki je naveden v odločbi o dodelitvi sredstev.

5. člen

(1) Upravičenci do subvencije po tem pravilniku morajo izpolnjevati vsaj enega od naslednjih splošnih pogojev:

– da si z gradnjo ali nakupom ali prenovo stanovanja, stanovanjske hiše rešujejo stanovanjsko vprašanje,

– da prenavljajo stanovanje ali stanovanjsko hišo, ki je starejša od 15 let,

– da jim je zaradi spremenjenih družinskih, zdravstvenih ali socialnih razmer dosedanje stanovanje postalo neprimerno.

(2) Neprimerno stanovanje je stanovanje, ki po normativih ne ustreza določbam 10. člena Stanovanjskega zakona. Smiselno enako se obravnava primernost stanovanjske hiše.

6. člen

(1) Poleg vsaj enega splošnega pogoja iz 5. člena tega pravilnika morajo upravičenci do subvencije po tem pravilniku izpolnjevati tudi posebna pogoja:

– da skupni bruto dohodki vseh članov gospodinjstva upravičenca ne presegajo s sklepom župana določenega procenta zadnje objavljene povprečne bruto plače v Republiki Sloveniji,

– da niti sam niti njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner še ni koristil subvencije Občine Cerkno za reševanje stanovanjskega problema.

(2) Poleg obeh posebnih pogojev iz prvega odstavka morajo upravičenci izpolnjevati tudi dodatne pogoje:

– v primeru gradnje stanovanjske enote:

– da niti sam niti njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner ter otroci, ki so jih starši dolžni po zakonu preživljati, niso lastniki primernega stanovanja po 10. členu Stanovanjskega zakona,

– da ima pridobljeno pravnomočno gradbeno dovoljenje,

– v primeru prenove stanovanjske enote:

– da je lastnik stanovanjske enote, ki jo prenavlja,

– da ima sam ali njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner pravnomočno gradbeno dovoljenje, oziroma drugo ustrezno dokumentacijo v primeru prenove,

– v primeru nakupa stanovanjske enote:

– da niti sam niti njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner ter otroci, ki so jih starši dolžni po zakonu preživljati, niso lastniki primernega stanovanja po 10. členu Stanovanjskega zakona,

– da ima sam ali njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner sklenjeno kupoprodajno pogodbo ali vsaj predpogodbo za nakup stanovanjske enote,

– v primeru pridobivanja projektne dokumentacije ali nakupa zemljišča za stanovanjsko gradnjo:

– da niti sam niti njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner ter otroci, ki so jih starši dolžni po zakonu preživljati, niso lastniki primernega stanovanja po 10. členu Stanovanjskega zakona,

– da ima sam ali njegov zakonec oziroma zunajzakonski partner sklenjeno kupoprodajno pogodbo ali vsaj predpogodbo za nakup zemljišča, za projektno dokumentacijo pa ponudbo oziroma drug ustrezen dokument,

– v primeru poplačila že odobrenega stanovanjskega kredita:

– da je lastnik stanovanjske enote, za katero je najel stanovanjski kredit,

– da ima sklenjeno pogodbo o najemu stanovanjskega kredita iz koledarskega leta pred letom razpisa oziroma v letu razpisa.

III. SKLOPI IN MERILA ZA OBLIKOVANJE PREDNOSTNIH VRSTNIH REDOV UPRAVIČENCEV DO SUBVENCIJE

7. člen

(1) Subvencija za najete stanovanjske kredite se razpiše za dva sklopa:

a) sklop »mladi upravičenci«,

b) sklop »ostali upravičenci«.

(2) Med mlade upravičence se uvrščajo:

– mladi: po tem pravilniku se štejejo osebe, ki v koledarskem letu razpisa dopolnijo največ 34 let in so samski oziroma so pari brez otrok,

– mlada družina: po tem pravilniku se šteje družina z vsaj enim otrokom, v kateri oba starša v letu razpisa dopolnita največ 34 let, ne glede na starost otrok.

(3) Med ostale upravičence se uvrščajo tisti upravičenci, ki ne sodijo med upravičence določene v prejšnjem odstavku.

(4) Kot družine se štejejo življenjske skupnosti, kot jih opredeljuje zakon.

8. člen

Merila za ocenjevanje vlog upravičencev in sestavo prednostnih vrstnih redov so:

– status družine, prosilca,

– socialno in zdravstveno stanje prosilca in njegove družine,

– stanovanjske razmere prosilca in njegove družine in način reševanja stanovanjskega vprašanja.

9. člen

Merila iz prejšnjega člena se točkujejo. Točke se seštevajo na naslednji način:

– prednostni vrstni red sklopa mladih upravičencev: točke splošnih kriterijev in točke mladih upravičencev,

– prednostni vrstni red sklopa ostalih upravičencev: točke splošnih kriterijev in točke ostalih upravičencev.

10. člen

(1) Splošni kriteriji, ki veljajo za vse upravičence:

a) število otrok:

– za vsakega mladoletnega otroka in otroka, za katerega velja dolžnost preživljanja ter zdravniško izkazana nosečnost – 50 točk;

Kot mladoleten se šteje otrok, ki v koledarskem letu razpisa dopolni največ 18 let.

b) družine z manjšim številom zaposlenih članov – 30 točk;

Za družino z manjšim številom zaposlenih se šteje družina, v kateri je zaposlen samo en član.

c) invalidi in družine z invalidnim članom – 80 točk;

Točke se dodelijo, kolikor ni zagotovljeno institucionalno varstvo:

– družini, ki živi z otrokom, ki ima zmerno, težje ali težko duševno ali težko telesno motnjo ugotovljeno po pristojni komisiji;

– družini, katere prosilec ali odrasli družinski član je invalid;

– družini, katere družinski član ima podaljšano roditeljsko pravico.

d) stanovanjske razmere in način reševanja stanovanjskega vprašanja:

– prosilci, ki so najemniki ali podnajemniki – 30 točk;

– prosilci, ki imajo za nedoločen čas sklenjeno najemno pogodbo za stanovanje v lasti Občine Cerkno in bodo po končani gradnji stanovanjske hiše ali nakupa lastnega stanovanja izpraznili občinsko stanovanje – 80 točk;

– prosilci, ki gradijo, kupujejo ali prenavljajo stanovanjsko hišo, stanovanje na vasi – 50 točk.

(2) Mladi upravičenci:

a) mlade družine – 100 točk;

b) mladi – samske osebe oziroma pari brez otrok – 50 točk.

(3) Ostali upravičenci:

a) družine z mladoletnimi otroki in otroki, za katere velja dolžnost preživljanja – 100 točk;

b) družine s polnoletnimi otroki za katere ne velja več dolžnost preživljanja po zakonu – 60 točk;

c) samske osebe oziroma pari brez otrok – 50 točk.

11. člen

(1) Prednostni vrstni red upravičencev se oblikuje za vsak sklop upravičencev posebej.

(2) Na posameznem vrstnem redu upravičencev se višje uvrsti tisti upravičenec, ki na podlagi točkovnika iz 10. člena doseže višje število točk. V primerih, ko imata dva ali več upravičencev enako število točk, se višje uvrsti tisti izmed njih, ki izkazuje nižji bruto dohodek iz prve alineje prvega odstavka 6. člena tega pravilnika.

12. člen

Če upravičenec v posameznem letu iz upravičenih razlogov ni izkoristil odobrene subvencije in je o tem pisno obvestil Občino Cerkno (opravičeni razlogi), se ob naslednji prijavi na razpis njegova prijava na razpis iz leta, ko iz upravičenih razlogov ni uspel izkoristiti odobrene subvencije, ne šteje.

IV. POSTOPEK PRIDOBITVE PRAVICE DO SUBVENCIJE

13. člen

(1) Občina Cerkno odobri subvencijo na podlagi prijave na javni razpis, ki se objavi na spletnih straneh občine. Potrebna dokumentacija za dokazovanje izpolnjevanja pogojev, meril, obvezni obrazci in ostale podrobnosti za izvedbo razpisa, se opredelijo v razpisni dokumentaciji.

(2) Župan za vsak razpis posebej s sklepom določi:

a) razdelitev v proračunu zagotovljenih sredstev za subvencijo za najete stanovanjske kredite med sklopa,

b) višino subvencije za najete stanovanjske kredite, ki se lahko dodeli:

– v obliki subvencioniranja obrestne mere za kredite najete pri poslovni banki oziroma drugi finančni instituciji, s katero ima občina sklenjeno pogodbo o subvencioniranju obrestne mere za najete stanovanjske kredite ali

– v obliki enkratne subvencije za kritje skupnih stroškov najetega stanovanjskega kredita,

c) višino kredita, ki ga lahko posamezen upravičenec koristi glede na število družinskih članov,

d) dohodkovni kriterij za upravičenost do subvencije iz prve alineje prvega odstavka 6. člena.

14. člen

(1) Postopek javnega razpisa vodi Služba za družbene dejavnosti Občine Cerkno.

(2) Ocenjevanje prispelih vlog opravi 3-članska komisija, ki jo s sklepom imenuje župan. Kot član komisije ne more biti imenovana oseba, ki sama ali njen družinski član, kot ga definira zakon, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, kandidira na razpisu.

(3) Naloga komisije je, da pregleda prispele vloge, ugotovi popolnost vlog, izpolnjevanje razpisnih pogojev, ugotavlja neprimernost stanovanjskih prostorov in opravlja oglede na terenu v primeru, če oceni, da je ogled na terenu potreben. Na podlagi pregleda in ocene prejetih vlog komisija pripravi predlog prednostnih vrstnih redov upravičencev po sklopih in predlog vlog, ki se zavrnejo in zavržejo.

(4) Na podlagi predloga iz prejšnjega odstavka izda občinska uprava Občine Cerkno odločbe o uvrstitvi na prednostne vrstne rede in o dodelitvi subvencije, odločbe o zavrnitvi vlog oziroma sklepe o zavrženju vlog. Zoper odločitev je možna pritožba na župana.

15. člen

Prejemniki subvencije so po prejemu odločbe v roku, ki je določen v razpisu, dolžni Občino Cerkno pisno obvestiti ali bodo sklenili kreditno pogodbo in koristili odobreno subvencijo, sicer se šteje, da odobrene subvencije ne bodo koristili in se ta lahko dodeli naslednjemu upravičencu na prednostnem vrstnem redu.

16. člen

Z upravičenci do subvencije sklene občina pogodbo, v kateri se uredijo medsebojna razmerja z zvezi s subvencioniranjem najetega stanovanjskega kredita. Upravičenec jo je v roku 8 dni dolžan vrniti, sicer se šteje, da je odstopil od subvencije.

17. člen

Če upravičenec porabi subvencijo nenamensko ali se ugotovi, da je ob vlogi za odobritev subvencije za najete stanovanjske kredite zamolčal resnična dejstva ali navajal neresnične podatke, ki so vplivali na pravico do subvencije, mora prejeto subvencijo v celoti vrniti skupaj z zamudnimi obrestmi, ki se obračunajo od dneva nakazila subvencije.

18. člen

Za vprašanja, ki niso izrecno posebej urejena s tem pravilnikom, se uporabljajo določbe pravilnika, ki ureja postopke izvrševanja proračuna države.

V. PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

19. člen

Z dnem uveljavitve tega pravilnika preneha veljati Pravilnik o dodeljevanju stanovanjskih posojil iz proračunskega stanovanjskega sklada (Uradni list RS, št. 88/01).

20. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0003/2021
Cerkno, dne 27. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1983. Pravilnik o spremembah Pravilnika o kriterijih za izvedbo razpisa in določitev vrstnega reda za vstop v Stanovanjsko zadrugo Cerkno

Na podlagi 7. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

PRAVILNIK
o spremembah Pravilnika o kriterijih za izvedbo razpisa in določitev vrstnega reda za vstop v Stanovanjsko zadrugo Cerkno

I.

Spremeni se 4. člen tako, da se po novem glasi:

»Pravico do prednostnega vrstnega reda vpisa v članstvo Zadruge upravičenec uveljavlja s prijavo na javni razpis, in sicer lahko pridobi naslednje število točk:

Mlada družina oziroma izven zakonska skupnost, če nobeden od zakoncev oziroma v gospodinjski skupnosti živečih ne presega:

do vključno 25 let	15 točk
nad 25 let do vključno 30 let	10 točk
nad 30 let do 35 let	5 točk

Družina oziroma skupnost ima:

5 članov ali več	15 točk
4 člane	10 točk
3 člane	5 točk

Družina oziroma izven zakonska skupnost:

živi pri starših oziroma nima stanovanja v občini	15 točk
ima stanovanje z manj kot 5 m^2 na člana	10 točk
živi v stanovanju starejšem od 50 let	5 točk

Družina oziroma izven zakonska skupnost:

oba člana imata visoko stopnjo izobrazbe	15 točk
en član ima visoko stopnjo izobrazbe	10 točk
en član ima višjo stopnjo izobrazbe	5 točk«

II.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0005/2021
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1984. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 7. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

SKLEP

1. Ukine se status grajenega javnega dobra na nepremičnini:
– parcelna številka 1988/1 k. o. 2350 Otalež (ID 6111055).
2. Na nepremičnini iz prve točke tega sklepa pridobi lastninsko pravico Občina Cerkno, Bevkova ulica 9, 5282 Cerkno, matična številka: 5880076000, do celote (do 1/1).
3. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0005/2021
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1985. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra

Na podlagi 7. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

SKLEP

1. Ukine se status grajenega javnega dobra na nepremičninah:
– parcelna številka 1745/7 k. o. 2349 Šebrelje (ID 2797344) in
– parcelna številka 1345/6 k. o. 2349 Šebrelje (ID 1285756).
2. Na nepremičninah iz prve točke tega sklepa pridobi lastninsko pravico Občina Cerkno, Bevkova ulica 9, 5282 Cerkno, matična številka: 5880076000, do celote (do 1/1).
3. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0005/2021
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1986. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

Na podlagi 7. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

S K L E P
o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena

I.

Nepremičnine parcelna številka:
– parcelna številka 466/10 k. o. 2350 Otalež,
– parcelna številka 580/13 k. o. 2339 Gorje,
– parcelna številka 580/16 k. o. 2339 Gorje,
– parcelna številka 489/8 k. o. 2338 Jesenica,
– parcelna številka 176/9 k. o. 2346 Orehek,

pridobijo status grajenega javnega dobra lokalnega pomena.

II.

Nepremičnine pridobijo status grajenega javnega dobra lokalnega pomena v lasti Občine Cerkno z ugotovitveno odločbo, ki jo na podlagi tega sklepa po uradni dolžnosti izda občinska uprava. Po pravnomočnosti odločbe se predlaga zaznambo javnega dobrega v zemljiški knjigi.

III.

Ta sklep začne veljati z dnem objave v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 900-0005/2021
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1987. Sklep o cenah storitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda

Na podlagi Odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih odpadnih in padavinskih odpadnih voda (Uradni list RS, št. 13/17), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17 in 78/19 – v nadaljevanju Uredba) in 16. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20 – UPB) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

S K L E P
o cenah storitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda

1. **Odvajanje odpadnih voda**

Občinski svet Občine Cerkno potrjuje s strani Režijskega obrata Občine Cerkno predlagane naslednje cene:

– storitev odvajanja odpadnih voda – obvezna javna služba (brez DDV)

Storitev	Enota mere	Cena
	Količina dobavljene pitne vode	Na m³ dobavljene vode
Odvajanje odpadne vode	m³	0,0957 €

– omrežnina za odvajanje odpadnih voda – obvezna javna služba (brez DDV)

Velikost priključka (DN)	Faktor omrežnine	Število priključkov	Število x faktor	Cena za faktor
15 in 20	1	519	519	1,0641
25 in 32	3	9	27	3,1922
40	10	0	0	10,6406
50	15	4	60	15,9609
65	30	0	0	31,9218
80 in 90	50	5	250	53,2030
100 in 125	100	0	0	106,4060
150	200	0	0	212,8121

2. **Čiščenje odpadnih voda**

2.1 *Čiščenje odpadnih voda*

Občinski svet Občine Cerkno potrjuje s strani Režijskega obrata Občine Cerkno predlagane naslednje cene:

– storitev čiščenja odpadnih voda – obvezna javna služba (brez DDV)

Storitev	Enota mere	Cena
Čiščenje odpadne vode	Količina dobavljene pitne vode	Na m³ dobavljene vode
	m³	0,8123 €

– omrežnina za čiščenje odpadnih voda – obvezna javna služba (brez DDV)

Velikost priključka (DN)	Faktor omrežnine	Število priključkov	Število x faktor	Cena za faktor (EUR)
15 in 20	1	519	519	0,3934
25 in 32	3	9	27	1,1802
40	10	0	0	3,9341
50	15	4	60	5,9012
65	30	0	0	11,8024
80 in 90	50	5	250	19,6707
100 in 125	100	0	0	39,3414
150	200	0	0	78,6828

Predlagane cene so izračunane na 4 decimalna mesta. Zaradi zaokrožitev so pri obračunu storitev možna minimalna odstopanja.

ZAČETEK VELJAVNOSTI

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 6. 2021.

Št. 354-0003/2016-8
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

1988. Sklep o cenah storitev oskrbe s pitno vodo

Na podlagi Odloka o oskrbi s pitno vodo na območju Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 63/16), Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17 in 78/19 – v nadaljevanju Uredba) in 16. člena Statuta Občine Cerkno (Uradni list RS, št. 164/20 – UPB) je Občinski svet Občine Cerkno na 25. redni seji dne 27. 5. 2021 sprejel

S K L E P
o cenah storitev oskrbe s pitno vodo

Občinski svet Občine Cerkno potrjuje s strani Režijskega obrata Občine Cerkno predlagane naslednje cene:

– vodarina, ki v skladu s 16. členom Uredbe vsebuje tudi strošek vodnega povračila za prodano pitno vodo, ki ureja oskrbo s pitno vodo – obvezna javna služba (brez DDV)

Storitev	Enota mere	Cena
Vodarina	Količina dobavljene pitne vode	Na m^3 dobavljene vode
	m^3	0,6336 €

– omrežnina za oskrbo s pitno vodo, ki v skladu s 16. členom Uredbe vsebuje tudi strošek obnove in vzdrževanja priključkov na javni vodovod v obsegu nalog izvajalca javne službe oskrbe s pitno vodo v skladu s predpisom, ki ureja oskrbo s pitno vodo – obvezna javna služba (brez DDV)

Velikost priključka v DN	Faktor omrežnine	Število priključkov	Število x faktor	Cena za faktor (EUR)
15 in 20	1	1204	1204	3,7421
25 in 32	3	25	75	11,2265
40	10	0	0	37,4217
50	15	4	60	56,1325
65	30	0	0	112,2651
80 in 90	50	5	250	187,1085
100 in 125	100	0	0	338,2169
150	200	0	0	748,4338

Predlagane cene so izračunane na 4 decimalna mesta. Zaradi zaokrožitev so pri obračunu storitev možna minimalna odstopanja.

ZAČETEK VELJAVNOSTI

Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in začne veljati s 1. 6. 2021.

Št. 354-0002/2016-6
Cerkno, dne 28. maja 2021

Župan
Občine Cerkno
Gašper Uršič

DOBRNA

1989. Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi pobude in elaborata za lokacijsko preveritev za določitev obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna

Na podlagi sedmega odstavka 131. člena Zakona o urejanju prostora (Uradni list RS, št. 61/17), Odloka o določitvi stroškov lokacijske preveritve v Občini Dobrna (Uradni list RS, št. 17/19) ter 29. člena Statuta Občine Dobrna (Uradni list RS, št. 55/17) je župan Občine Dobrna dne 4. 6. 2021 sprejel

S K L E P
o javni razgrnitvi in javni obravnavi pobude in elaborata za lokacijsko preveritev za določitev obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna

I.

Javno se razgrne pobuda in elaborat lokacijske preveritve za določanje obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi na območju parcel št. 714, 732/1, 732/5, 733, 803/5 in 804/1, vse k. o. 1045 KLANC, pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna, skladno z Elaboratom lokacijske preveritve za določanje obsega stavbnih zemljišč pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna, ki ga je izdelal izdelovalec Urbanisti, Gorazd Furman Oman s.p., Grudnova ulica 6, 3000 Celje, št. projekta 220-2021, marec 2021, katerega pooblaščen prostorski načrtovalec je mag. Gorazd Furman Oman, univ. dipl. inž. arh., PA PPN ZAPS 1060.

Identifikacijska številka lokacijske preveritve v zbirki prostorskih aktov: 2421.

II.

Gradivo, navedeno v I. točki, bo javno razgrnjeno 15 dni na spletni strani Občine Dobrna www.dobrna.si in v sejni sobi Občine Dobrna, Dobrna 19, 3204 Dobrna. Javna razgrnitev bo trajala od 14. 6. 2021 do 28. 6. 2021 (15 dni).

Javno razgrnjeno gradivo bo na voljo za ogled v poslovnem času občinske uprave.

III.

Za pripravo lokacijske preveritve je Ministrstvo za okolje in prostor, Direktorat za prostor, graditev in stanovanja, Dunajska cesta 48, 1000 Ljubljana, izdalo mnenje št. 35038-111/2021-2550-6, z dne 20. 5. 2021, s katerim je dodelilo identifikacijsko številko lokacijske preveritve v zbirki prostorskih aktov: 2421.

IV.

V času javne razgrnitve lokacijske preveritve bo organizirana javna obravnava, ki bo v sredo, dne 23. 6. 2021, ob 10.00 uri, v sejni sobi Občine Dobrna.

V.

V času javne razgrnitve in obravnave lahko vsi zainteresirani podajo pripombe in predloge k razgrnjeni pobudi za lokacijo preveritev za določitev obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna. Pripombe in predlogi se lahko podajo pisno v knjigo pripomb na mestu javne razgrnitve, po pošti na naslov: Občina Dobrna, Dobrna 19, 3204 Dobrna ali na elektronski naslov: obcina@dobrna.si. Ustno se lahko pripombe in predlogi podajo na javni obravnavi. Rok za dajanje pripomb k razgrnjenemu gradivu poteče s potekom javne razgrnitve.

VI.

Občane se o javni razgrnitvi obvesti najmanj 7 dni pred začetkom javne razgrnitve z javnim naznanilom po svetovnem spletu (www.dobrna.si) in na krajevno običajen način. Ta sklep se objavi v Uradnem listu Republike Slovenije in na svetovnem spletu (www.dobrna.si) ter začne veljati naslednji dan po objavi.

Št. 350-0008/2021-24(1)
Dobrna, dne 4. junija 2021

Župan
Občine Dobrna
Martin Brecl

IVANČNA GORICA

1990. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Ivančna Gorica

Na podlagi 39. člena Zakona o cestah /ZCes-1/ (Uradni list RS, št. 109/10, 48/12, 48/12, 36/14 – odl. US, 46/15), 29. člena Zakona o lokalni samoupravi /ZLS/ (Uradni list RS, št. 94/07 – UPB2, 76/08, 79/09, 51/10, 40/12 – ZUJF, 14/15 – ZUUJFO, 76/16 – odl. US), drugega odstavka 18. člena Uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 49/97, 113/09 in 109/10 – ZCes-1) in 16. člena Statuta Občine Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 11/15 – UPB1) je Občinski svet Občine Ivančna Gorica na 22. redni seji dne 31. 5. 2021 sprejel

O D L O K
o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Ivančna Gorica

1. člen

V Odloku o kategorizaciji občinskih cest v Občini Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 38/14) se v 7. členu v alineji

– Krajevna skupnost AMBRUS, za zaporedno številko 5 doda nova vrstica, ki se glasi:

»

5.1	639803	639801	Odcep do Kamni vrh pri Ambrusu 17	HŠ 17	126	V	

«,

– za zaporedno številko 22 doda nova vrstica, ki se glasi:

»

23	639992	639991	Ambrus mimo HŠ 65	Odcep do HŠ 70	235	V	

«,

v vrstici »V…vsa vozila« se številka »9.700« nadomesti s številko »10.061«.

V alineji

– Krajevna skupnost IVANČNA GORICA se pod zaporedno številko

– 18 v stolpcu »Dolžina odseka v občini (m)« številka »1.455« nadomesti s številko »1.454«,

– 22 v stolpcu »Začetek odseka« številka »638561« nadomesti s številko »646«, v stolpcu »Dolžina odseka v občini (m)« številka »1.095« nadomesti s številko »1.026«,

– za zaporedno številko 35 se dodajo nove vrstice, ki se glasijo:

»

35.1	638793	638791	Vrhpolje pri Šentvidu – Artiža vas – Škrjanče	638797	671	V	
35.2	638794	638793	Škrjanče I	Parc. št. 839/4	80	V	
35.3	638795	638793	Škrjanče II	Parc. št. 778/15	124	V	
35.4	638796	638793	Škrjanče III	Parc. št. 840/3	132	V	
35.5	638797	638793	Škrjanče IV	Parc. št. 778/9	104	V	

«,

– v vrstici »V…vsa vozila« se številka »19.595« nadomesti s številko »20.636«.

V alineji

– Krajevna skupnost KRKA se pod zaporedno številko

– 16 v stolpcu »Konec odseka« številka »639581« nadomesti z besedilom »HŠ 4a«, v stolpcu »Dolžina odseka v občini (m)« številka »181« s številko »91«,

– za zaporedno številko 16 se doda nova vrstica, ki se glasi:

»

16.1	639582	639581	Odcep do Krka 6a	HŠ 4	38	V	

«,

– v vrstici »V…vsa vozila« se številka »13.815« nadomesti s številko »13.763«.

V alineji

– Krajevna skupnost STIČNA se pod zaporedno številko

– 35 v stolpcu »Dolžina odseka v občini (m)« številka »318« nadomesti s številko »381«,

– v vrstici »V…vsa vozila« se številka »19.755« nadomesti s številko »19.818«.

V alineji

– Krajevna skupnost VIŠNJA GORA se pod zaporedno številko

– 20 v stolpcu »Potek odseka« besedilo »Peščenik – Višnja Gora« nadomesti z besedilom »Odcep do Peščenik 24«, v stolpcu »Konec odseka« se številka »111064« nadomesti z besedilom »Parc. št. 1445«, v stolpcu »Dolžina odseka v občini (m)« se številka »1.629« nadomesti s številko »304«,

– za zaporedno številko 29 se doda nova vrstica, ki se glasi:

»

29.1	638475	111064	Višnja Gora – Peščenik	Konec parc. št. 1486	925	V	

«.

Cela vrstica pod zaporedno številko 42 se črta.

V vrstici »V…vsa vozila« se številka »31.831« nadomesti s številko »31.000«.

V alineji

– Krajevna skupnost ZAGRADEC se za zaporedno številko 8 dodata novi vrstici, ki se glasita:

»

8.1	639654	216	Marinča vas	216	479	V	
8.2	639655	639654	Odcep do Marinča vas 30	HŠ 30	281	V	

«,

– za zaporedno številko 27 doda nova vrstica, ki se glasi:

»

27.1	639732	426101	Tolčane – Češnjice pri Zagradcu – Velike Rebrce	HŠ 31	596	V	

«,

– za zaporedno številko 32 doda nova vrstica, ki se glasi:

»

32.1	639973	649	R3 – Dečja vas	HŠ 19	253	V	

«.

V vrstici »V…vsa vozila« se številka »13.968« nadomesti s številko »15.577«.

2. člen

V 8. členu se v vrstici

– »Javne poti«, v stolpcu »Št. odsekov« številka »452« nadomesti s številko »464«, v stolpcu »Dolžina (m)« se številka »212.803« nadomesti s številko »214.994«,

– »skupaj«, v stolpcu »Št. odsekov« številka »499« nadomesti s številko »511«, v stolpcu »Dolžina (m)« se številka »339.777« nadomesti s številko »341.968«.

3. člen

H kategorizaciji občinskih cest, določenih s tem odlokom, je bilo v skladu z določbo 18. člena Uredbe o merilih za kategorizacijo javnih cest (Uradni list RS, št. 49/97, 113/09 in 109/10 – ZCes-1) pridobljeno mnenje Direkcije Republike Slovenije za infrastrukturo št. 37162-3/2021-222 (509) z dne 28. 5. 2021.

4. člen

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

Št. 007-0006/2014-2
Ivančna Gorica, dne 31. maja 2021

Župan
Občine Ivančna Gorica
Dušan Strnad

LOŠKI POTOK

1991. Sklep o določitvi višine subvencioniranja cene storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za obdobje 1. 6.–31. 12. 2021 na območju Občine Loški Potok

Na podlagi drugega, tretjega in četrtega odstavka 3. člena Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Uradni list RS, št. 87/12, 109/12, 76/17, 78/19) je Občinski svet Občine Loški Potok na 2. dopisni seji dne 31. 5. 2021 sprejel

S K L E P
o določitvi višine subvencioniranja cene storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za obdobje 1. 6.–31. 12. 2021 na območju Občine Loški Potok

1. člen

Občina Loški Potok bo storitve obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za gospodinjstva in izvajalce nepridobitnih dejavnosti, v delu, ki se nanaša na ceno storitve povezane z greznicami in MKČN, v obdobju od 1. 6. 2021 do 31. 12. 2021 subvencionirala v višini 34,24 %.

Potrjena cena storitev povezanih z greznicami in MKČN znaša 0,8887 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode. Subvencija znaša 0,3043 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode. Zaračunana cena uporabniku znaša 0,5844 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode.

2. člen

Občina Loški Potok bo storitve obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za gospodinjstva in izvajalce nepridobitnih dejavnosti, v delu, ki se nanaša na omrežnino za odvajanje komunalne odpadne, v obdobju od 1. 6. 2021 do 31. 12. 2021 subvencionirala v višini 75 %.

Potrjena cena omrežnine za odvajanje komunalne odpadne vode znaša 18,3141 EUR brez DDV za premer vodomera dimenzije do vključno DN ≤ 20. Subvencija znaša 13,7356 EUR brez DDV za premer vodomera dimenzije do vključno DN ≤ 20. Zaračunana cena uporabniku znaša 4,5785 EUR brez DDV za premer vodomera dimenzije do vključno DN ≤ 20.

3. člen

Občina Loški Potok bo storitve obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za gospodinjstva in izvajalce nepridobitnih dejavnosti, v delu, ki se nanaša na ceno storitve čiščenja komunalne odpadne vode, v obdobju od 1. 6. 2021 do 31. 12. 2021 subvencionirala v višini 72,23 %.

Potrjena cena storitve čiščenja komunalne odpadne vode znaša 1,9037 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode. Subvencija znaša 1,3750 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode. Zaračunana cena uporabniku znaša 0,5287 EUR brez DDV/m^3 porabljene pitne vode.

4. člen

Sredstva subvencije se nakazujejo iz proračuna Občine Loški Potok Komunali Ribnica d.o.o., kot izvajalcu gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode, na podlagi posebej sklenjene pogodbe.

5. člen

Sklep začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporablja pa se od 1. 6. 2021 do 31. 12. 2021.

Z dnem uveljavitve navedenih postavk po tem sklepu preneha veljati »Sklep o določitvi višine subvencioniranja cene storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za leto 2021 na območju Občine Loški Potok«, št. 301-1/2020 (Uradni list RS, št. 180/20).

Št. 301-1/2021
Loški Potok, dne 31. maja 2021

Župan
Občine Loški Potok
Ivan Benčina

VSEBINA

DRŽAVNI ZBOR

1969. Odlok o razglasitvi Ustavnega zakona o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije (OdUZ62a) 5587
1970. Ustavni zakon o dopolnitvi II. poglavja Ustave Republike Slovenije (UZ62a) 5587
1971. Zakon o bančništvu (ZBan-3) 5587
1972. Zakon o reševanju in prisilnem prenehanju bank (ZRPPB-1) 5679
1973. Zakon o spremembah Zakona o ustavnem sodišču (ZUstS-D) 5759
1974. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trošarinah (ZTro-1A) 5759
1975. Zakon o spremembi Zakona o starševskem varstvu in družinskih prejemkih (ZSDP-1E) 5762
1976. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o postopku priznavanja poklicnih kvalifikacij za opravljanje reguliranih poklicev (ZPPPK-B) 5762
1977. Zakon o spremembah Zakona o prikritih vojnih grobiščih in pokopu žrtev (ZPVGPŽ-A) 5764
1978. Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o planinskih poteh (ZPlanP-A) 5765
1979. Sklep o ugotovitvi prenehanja funkcije ministrice 5767

DRŽAVNA VOLILNA KOMISIJA

1980. Javni poziv za zbiranje predlogov kandidatov za imenovanje predsednika Okrajne volilne komisije – 4006 Ljubljana Moste - Polje 2 in namestnika predsednika Okrajne volilne komisije – 1010 Kamnik 5768

OBČINE

CERKNO

1981. Odlok o potrditvi zaključnega računa proračuna Občine Cerkno za leto 2020 5769
1982. Pravilnik o subvencioniranju obrestne mere in stroškov najetih stanovanjskih kreditov v Občini Cerkno 5770
1983. Pravilnik o spremembah Pravilnika o kriterijih za izvedbo razpisa in določitev vrstnega reda za vstop v Stanovanjsko zadrugo Cerkno 5772
1984. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra 5772
1985. Sklep o ukinitvi statusa javnega dobra 5772
1986. Sklep o pridobitvi statusa grajenega javnega dobra lokalnega pomena 5773
1987. Sklep o cenah storitev odvajanja in čiščenja odpadnih voda 5773
1988. Sklep o cenah storitev oskrbe s pitno vodo 5774

DOBRNA

1989. Sklep o javni razgrnitvi in javni obravnavi pobude in elaborata za lokacijsko preveritev za določitev obsega stavbnega zemljišča pri posamični poselitvi za PEUP OSRED 1/64 v Občini Dobrna 5775

IVANČNA GORICA

1990. Odlok o spremembah in dopolnitvah Odloka o kategorizaciji občinskih cest v Občini Ivančna Gorica 5775

LOŠKI POTOK

1991. Sklep o določitvi višine subvencioniranja cene storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb čiščenja in odvajanja komunalne in padavinske odpadne vode za obdobje 1. 6.–31. 12. 2021 na območju Občine Loški Potok 5777

ISSN 1318-0576

Izdajatelj Služba Vlade RS za zakonodajo – v. d. direktorica mag. Mateja Lekan Štrukelj • Založnik Uradni list Republike Slovenije d.o.o. – direktor Denis Stroligo • Priprava Uradni list Republike Slovenije d.o.o. • Naročnina za obdobje 1. 1. do 31. 12. 2021 je 399 EUR (brez DDV), v ceno posameznega Uradnega lista Republike Slovenije je vračunan 5% DDV. • Reklamacije se upoštevajo le mesec dni po izidu vsake številke • Uredništvo in uprava Ljubljana, Dunajska cesta 167 • Poštni predal 379 • Telefon tajništvo (01) 2001 821, računovodstvo in naročnine (01) 2001 863, telefaks (01) 2001 825, prodaja (01) 2001 838, preklici (01) 2001 842, telefaks (01) 4250 199, uredništvo (01) 2001 841/868, uredništvo (javni razpisi …) (01) 2001 842, uredništvo – telefaks (01) 4250 199 • Internet: www.uradni-list.si – uredništvo e-pošta: objave@uradni-list.si • Transakcijski račun 02922-0011569767